چراغ محمدی

(چراغ دین جمونکے والے)

مکے تے مدینے دی سیر

المعروف

ٹکٹ بہشتی

یعنے

چراغ دین جو نیکے والے دی مشہور کتاب

چراغ محمدی

بروزن اشعار

اکرام محمدی

پبلشر، ملک بشیر احمد تاجر کتب

کشمیری بازار لاہور

چراغ محمدی

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم

اوّل حمد خداوند تائیں واحد ذات الٰہی
حاضر ناظر ہر اک جاگہ دور کسے نوں ناہیں
کُن کہے تاں ہر کم ہووے دیر نہ لگے کائی
جو سائل دروازے آوے کدے نہ مُڑیا خالی
گُوناگون وسائی خلقت لکھ کروڑ ہزاراں
پاک ہمیشہ ذات الٰہی ہر عیبوں نقصانوں
کی طاقت انسان کسے نوں صفتاں ختم کریوے
حکمت نال خداوند عالم کی اسرار دکھایا
رنگا رنگ دیاں گلزاراں ظاہر کر دکھلایاں
سبز انگوری کئی قسم دی زمیوں باہر نکالے
کیلا داکھ انگور آلوچہ انب انار کھجوراں
سیب تے مٹھا نارنگی ویکھو نمبو تے خرمانی
نرگس پھل گلاب چنبیلی گینڈا اتے گل ناری
پھیر خدا نے پیدا کیتے رُکھ درخت ہزاراں
ٹاہلی توت نے کِکر بیری جنڈ کریر اگائے
کنکاں چھولے جوں جواراں گنتی وچہ نہ آون
پھیر بنائے لُپو چوپائے مجھیں گائیں گھوڑے
اُوٹھ گدھے تے خچر ہاتھی بکریاں تے بھیڈاں

وچہ انداز نہ آوے ہرگز اوہدی بے پرواہی
اُسدی خلق توحید پکارے اوہ صفتاں اسائیں
مت کوئی اسو چہ شک لیاوے شے قرآن گواہی
اوّل آخر ظاہر باطن. ذات تبارک عالی
کدی نہ آوے قدرت اوہدی ہرگز وچہ شماراں
ہر اک صفتاں ہین خدا دیاں باہر حد بیانوں
صفت خدا دی ختم نہ ہووے بندہ عاجز تھیوے
دھرتی تائیں پانی اتے کوئیں اڈول ٹکایا
ایسے گلوں ظاہر ہوون ریدیاں نے پردہ ایہاں
پھر رحمت دا پانی دے کے آپ انہانوں پالے
کل زمینوں پیدا کیتے کرکے نور ظہوراں
کھٹو کھٹی ذائقہ اس دا حکمت دیکھ ربانی
طرح طرح دے باغ باغیچے دیکھے دنیا ساری
آوے نہ انساناں تائیں قدرت وچہ شماراں
طاقت نہیں انسان کسینوں بھید خدا دا پائے
کھلی چھوناں موٹھ مکیاں زمیوں پروردی پاون
دس خدا دی قدرت دے کوئی نہیں انداز نے تھوڑے
ایہہ سب اپنی قدرت سیتی رب دکھایاں کھیڈاں

جیکر گناں جنگلدے مُڑہوں اوہ بھی لکھ ہزاراں
باندر لونبڑ رچھ غنبر شیر بگھیلے چیتے
اس تھیں پچھے جانوراں دیاں اُڈدیاں پھردیاں ڈاراں
ہور چکور تے گگھی بگلہ لالی تے مرغابی
سوہن چڑی تے کُلال کلیچی تیجا نال ممولہ
وس خدا دی قدرت والا کون انداز لگاوے
اوہ رحمٰن رحیم خداوند پالنہار قدیمی
اوہ گستاخی دیکھ بندیاں دی غصّہ نہیں کریندا
کل امیر غریب اکابر کیا یتیم نمانے
جس تسبیح دا منکا ہووے اوتھے رب پرووے
صفت خدا دی لکھ سکن آپی خاکی نوری
ہر دم صفت خداوند والی کریئے ایس زبانوں
شوخ مزاج تکبر والے نا منظور خدا نوں
رب ستار غفار اکیلا صفت نہ کیتی جاوے
تیرھ پیڑی حد صفت کرن نوں ٹُٹ گئی وچکاراں
توبہ تھیں دیر نہ کردا مولا گنہ بخشن تائیں
جدتک توبہ دا دروازہ بند نہ کیتا جاوے
شوخی مناں غرور تے والے نہ ہووَن درگاہیں
دوزخ دے وچ ڈھائے جاسن نادان ہوکلے
حور قصور فرشتہ نوری وچ زمین آسماناں
صفت خدا دی کردیاں پوری ہین طاقت نائیں

کل خدا دی قدرت دِسے نظر جدھر نوں ماراں
کئی بگھیاڑ تے بارہ سنگے پیدا اُس نے کیتے
الا کاں کبوتر چڑیاں ایہ بھی قسم ہزاراں
تلیر تیتر نال بٹیرا طوطا تے ترپابی
وکھو وکھی شکل شباہت وکھو وکھی بولے
تائیں ذات مقدس تائیں واحد آکھیا جاوے
ہر ویلے اوہ شفقت کردا اوہدی صفت کریمی
تازہ تازی روزی ہرنوں سنج صباحیں دیندا
وڈے چھوٹے اُچے نیویں بیوقوف سیانے
اصلی قادر قدرت دی نوں عدل برابر ہووے
واحد ذات زبانی والی صفت نہ ہووے پوری
واحد لاشریک الٰہی لکھیا دیکھ قرآنوں
ہووَن پیش عدالت اندر کھلن ناز ادانوں
جے نہ ہووے صفت مکمل واحد کیویں سداوے
سجدے پیکے معافی منگی خالق دی سرکاروں
ہر اک اتے رحمت کردا جھڑکی سناوے ناہیں
اوناں چہ نہیں خالی مڑدا جو کوئی سائل آوے
سچی توبہ کرنیوالے بچدے سخت گناہوں
نار جہنم وچوں کیہڑا خالق باہجھ نکالے
سارے سجدے پکے آکھن خلق سب تواناں
ہے مسکین چراغ وچارا او گنہگار گناہیں

بیان توحید حلم و کریمی ربّ العٰلمین

اکدن حضرت موسیٰ کلمہ حضرت راہ وچ ٹریا جاوے
اسے سوچی توں رب اپنے توں میں وی بات منائیں

اک یہودی منکر وڈا مارد آواں بولاوے
میرا اینہ پیغام ضروری رب دے پاس پچا دیں

جیکر ساری دنیا داتوں نہیں رب پالنہارا
پہنچ کوہ طور اُتے جد موسیٰ جا کے عرض سُنائی
جے توں نعمت کھا کے میری شکر بجا دیں ناہیں
ہر حالت وچہ وعدے اُتے موت برابر اوہنی
نہ اوہ کرے عبادت میری ہیں نہ رنج منادا
آخر کار پیدائش میری آکھیا ذات الٰہی
حضرت موسیٰ آکے آکھے اوسے منکر تائیں
ایہ گل سن کے ہو شرمندہ رناں زار و زاری
میری بے فرمانی سن کے پھیر احسان کمایا
توبہ کر کے نال شتابی سر سجدے وچہ دھریا
جیکوئی عاصی اوگنہارا توبہ کر کے آوے
ایہو خاص توحید ربانی ویکھے عیب بشر دا
مولا دے دروازے جسدم آن کھلوے عاصی
بھاویں عاصی اوگنہارے آون لکھ کروڑاں
قاروں غرق کیتا جس ویلے موسیٰ نبی ربانے
توں نہ اوہدا غضب ہٹا کے اسدی جان بچائی
بندیدے گھر جیکر آوے کوئی یتیم نمانا
اوہدے در تے لکھ کروڑاں آوندے رہن سوالی
آپے قادر قدرت والا ایہ فرمان سنا دے
رب کہے اوہ میرے سر تے قرضہ ٹھیک چڑھاندا
رب انسان کسے دا قرضہ سر تے کویں اٹھاوے
رب دے سر تے قرض چڑھاوے مومن مرد غفاری
جو اس در تے عاجز ہو کے آن سوال سناوندا
خالق مالک رازق سوہنا ہے صفتاں ندا سائیں
اے مولا میں مجرم تیرا عاصی اوگنہارا

مینوں تیری کوئی نہیں حاجت خالق سرجنہارا
توں ایہہ جا کے کہدے موسیٰ آکھیا ذات الٰہی
تاں بھی کراں ذلیل نہ تینوں آکھے خالق سائیں
ہیں نہیں تینوں دنیا اتے کوئی تکلیف پچوئی
تازہ تازی روزی اوہنوں او سے طرح پچاواں
نہیں کوئی اوہنوں دکھ پچاؤناں ساڈی بے پرواہی
ایہ کجھ حال حقیقت تیری دسی خالق سائیں
رب العزت شرماؤ لے رکھی شرم ہماری
کلمہ پڑھ کے اوسے ویلے نور ایمان لیایا
رب میرے نے رحمت کیتی کی میرے تُوں سرپا
مولا اوہدے عیب نہ ویکھے دروں نہ دُور ہٹاوے
بیعہر بانا ں اُتے اپنی رحمت نازل کروا
رب گناہ دی شامت کولوں دیوے جلد خلاصی
مولا دے دروازے وچوں نہیں رحمتدیاں تھوڑاں
موسیٰ اگے عاجز ہو کے کیتی عرض نمانے
جے اوہ ساڈے در تے اوندا ہوندا جلد رہائی
دے نہ سکے بندہ اوہنوں کپڑا آٹا داناں
اُس در وازے توں ہرگز کوئی نہ مڑدا خالی
جیکوئی مومن میرے ناں دی چیز بنا کھواوے
دوناں تیناں چوناں اُسنوں ہاں میں رزق پہچاندا
دہ دُنیا تے ستر آخر اتنا فیض اٹھاوے
سر تے قرض خدا کیوں رکھے جسدی رحمت بھاری
واضح کر کے دسو مینوں ہے کوئی خالی جاندا
جن بشر تے حور فرشتے کردے صفت ثنائیں
اپنے فضلوں پلصراطوں کردے پار اُتارا

یا مولا میں تیرے درتھیں ایسی رحمت چاہواں　　حق حلال کما کے روزی اپنے منہ وچہ پاواں
میں عاجزدیاں عرضاں سن کے میتھے رحم کماویں　　روضے پاک نبی دے اُتے خیراں نال پوچاویں

دربیان شرم غفاری و شفقت ستاری پروردگار

بارش بند ہوئی تقدیروں قدرت نال الٰہی　　قحط وبال زمانے اُتے آئے سختی پائی
حضرت موسیٰ ادس زمانے ہیسی نبی ربانان　　ترلے لیندی خلق نمانی ملے نہ پانی دانہ
خلق نمانی موسیٰ دے کول آکے حاضر ہوئی　　کر دُعا جے بارش ہووے ساڈا حال نہ کوئی
ستر ہزار خلائق جڑ گئی مومن نیک نمازی　　پڑھ کے نفل دعائیں کردے رب نہ ہویا راضی
غیرت نال خداوند عالم گرمی حشر تپائے　　خشک ہوئے دھوڑ دھما کے رُکھ درخت سوکائے
حضرت موسیٰ رب دے اگے رو کے عرض گذاری　　کی گستاخی ہو گئی مینتھوں یارب خالق باری
جے تاں منصب گھٹ گیا میرا تیری پاک جنابوں　　پاک محمد بدلے کردے رحمت باہجھ حسابوں
ستر ہزاراں خلقت آکے رو رو عرض سنائی　　نظر نہ کیتی خالق میرے تیری بے پرواہی
باطفیل محمد سرور ساتھے رحم کمائیں　　رحمت کر کے ساڈے اُتے فضلوں بارش پائیں
جبرائیل خدا دی طرفوں جلدی حاضر آیا　　حضرت موسیٰ تائیں آکے ایہ فرمان سنایا
صحیح سلامت عزت تیری خالق دی سرکاروں　　بارش کیتی نہیں خدا نے اک شخص دے باروں
اوہنے وچہ گناہ دے پکے چالی سال گذارے　　اجے نہ توبہ تائب ہوندا خالق دے دربارے
نکلے باہر تُہاڈے وچوں بارش جلدی آوے　　رحمت والا بدل آکے فوراً جھڑیاں لاوے
حضرت موسیٰ نے فرمایا یارب خالق سائیں　　اوہ کیہڑا انسان بیہودہ مینوں علم ناہیں
ستر ہزاراں خلقت وچوں کیکر اُسنوں بھالاں　　نام نشان بتا کجھ مینوں جلدی باہر نکالاں
رب کہے نہیں ظاہر کرنا اوہ انسان تُہانوں　　اوہدی ایڈ بعزتی کرنی آوے شرم اسانوں
استوں ہوگئی ہیں نہیں کردا رب سچے فرمایا　　حضرت موسیٰ بول زبانوں اُچی آکھ سنایا
ساڈے وچوں نکل شتابی اے عاصی بدکارا　　تیرے پچھے ساری دنیا پاوے نہ چھٹکارا
کویں گناہ برایاندیو چہ چالی سال گذارے　　اجے نہ توبہ دے در آیوں مولا دے دربارے
بارش بند کرائی رب نے تیری شامت باروں　　باہر کڈھن دا ہے اج مینوں حکم ہویا سرکاروں
ڈر کے خلقت کنبن لگی سن کے حکم ربانا　　نکل شتابی ساڈیو چوں آکھے نبی ربانان

چار چوفیرے ویکھن لگا او گنہار گنا ہیں
دلو چہ ہو شرمندہ ڈاڈھا حیرت دیوچہ آیا
جے نہ پاسے نکلاں ایتھوں بارش رب پاوے
ہیں ہی مجرم ایس گناہ دا ہور نہ بندہ کوئی
جے میں اٹھ کے جاواں ایتھوں ویکھے خلقت ساری
بن بارش توں واہ نہ کوئی ملک فناہ ہو ویسی
آخر توبہ تائب ہو کے کرے سوال زبانی
شرم رکھیں توں شرنا نوالہ میں ہی عیباں والا
بہت نمانا عاجز ہو کے مَن کے پیا دعائیں
تیرے در توں باہجھ خدایا ہُن میں کسدر جاواں
رو کے منگے پیا معافی او گنہار وچارا
جاں اس عاجز عیبا نوالے رو کے عرض سنائی
جاں اوہ عاجز رون لگا شرم گناہاں ماروں
حضرت موسیٰ پیمبر خدا نوں اوہوں عرض سنائی
بارش ہو گئی ساری خلقت بیٹھی رہی اتھا ہیں
اے مولیٰ توں ایہ گل جانے ہاں میں سب تعالیٰ
پردہ فاش کیہدا کرنا ایہ نہ رب نوں بھاوے
بدیاں اُتے پردہ پاواں آکھے ذات ربانی

باہر نکلدا بندا اسنوں اکھیں دسیا ناہیں
میں ہی بیشک عیبا نوالہ رو رو نیر وگایا
یک گناہ میریدی شامت سب دنیا تے آوے
تاہیں میں ہی دربار خداوے میتوں ملے نہ ڈھوئی
بیٹھا رہاں تے مینہ نہیں پیتاں نئی مصیبت بھاری
روز قیامت نوں اوہ بدلہ میتوں دینا پیسی
بخش گناہ ہن توبہ میری اے خالق رحمانی
در تیرے تے آکے ڈگا او گنہار منہ کالا
میں عاجز تے پردہ پاوے یارب خالق سائیں
کوئی نہیں جگہ خداوند میری کتھے عرض سناواں
سچے دل نال بدیاں ولوں ہیں اج کراں کنارا
اوسیو ویلے رحمت ربدی دیر ذرا نہ لائی
چھم چھم بارش لتھی آکے حکم ہویا سرکاروں
یا مولا اوہ او گنہارا نکلیا نہیں کائی
اٹھکے اپنی مجلس وچوں نکلیا کوئی ناہیں
ہر عاصی دے توبہ کیتیاں عیب چھپاون والا
ویکھن والا میں ہر ویلے جو کوئی عمل کماوے
اے موسیٰ ایہ ورثہ میرا ایہ توحید چھپائی

فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ط

پس نہ مرو اس حالت میں کہ مسلمان ہو

یعنی اپنی عمر لنگھاؤ بن کے مومن بھائی
بیشک تساں بھلایا سانوں کر کے بے پرواہی
تسیں اسانوں بدیاں گھلو کر کے سنج صباحیں
کی ہو یا جے بات اساڈی تساں نہ دل تے لائی

بنے فرمان خدا دے دشمن آکھے ذات الٰہی
حکم احکام اساڈے توں کر کے تساں کوتاہی
اسیں تسانوں روزی کدے بھلائیے ناہیں
آخر بگڑ تسانوں ہوسی پچھان جدوں سپاہی

لکھاں نعمت کھاکے میری ایہ گل یاد نہ تینوں
غافل بشر لبے پرواہی سگوں وکھاویں میتوں

تیری طرف دھیان نہ کوئی میں ہر وقت بلاواں
پھر میں یاد تیا نوں آواں جد میں حشر تپاواں

یاد رکھیں جد میری آکے گرم عدالت ہوئی
پھر توں آکھیں تیرے باجھوں واحد رب نہ کوئی

کرکے سوچ وچاراں غافل کیوں نہ وقت سنبھالیں
کیہڑیاں گلاں اُتے مینوں تنجیاں پیا وکھالیں

کیوں توں دوری نگر میں میتوں آدر بار میرے نوں
او سیو یلے بخشش دیاں گا کل گناہ تیرے نوں

جیتوں زمیں اسماناں جنیاں بدیاں لیکے آویں
پھر بھی توں دربار میرے توں کدی نہ خالی جاویں

جیتوں صاف یقینوں ہو کے لبدے بخشش احساناں
او سیو یلے رحمت والا دیواں کھول خزانہ

کمہ کھواکے ساڈیوں پھیر دن حاجت منگیں
پھر دوزخ دی سوری وچوں سڑدا بلدا لنگھیں

جیہڑے یاد کرن گے مینوں نظر اونہاں دی میری
یاد رکھیں توں آخر جانا ہے وچ گور اندھیری

سورت جو والتین خدا نے وچ قرآن اتاری
بندہ خاکی کی شے ہیاں دتے حالت ساری

اس سورت دے وچ ظاہر کرکے آپ خدا فرمایا
بندہ خاکی میں دنیا تے رحمت نال بنایا

ایسے نقش نہار کسیدے میں نہیں ہور بنائے
حور قصور فرشتیاں دنالوں عالی منصب پائے

صورت سیرت بول عجیبہ نرم کلام زباناں
شک شبے دی گل نہ کوئی ہے ثبوت قرآنوں

عزت شرف زیادہ دتا اپنی رحمت پاروں
شان جلالی رتبہ عالی خالق دی سرکاروں

نبی محمد سرور عالم اتنا درجہ پایا
لولاک لما دا شان خدا نے جہدے حق سنایا

نوری ناری کل فرشتے ہندے آن سلامی
جبرائیل مقرب جیہے کردے رہن غلامی

اسے لوکو جے پاک نبی دی کرو تابعداری
حاجت ہوگ تمامی پوری رہن دنی دی ساری

پاک نبی دی تابعداری دیوے منصب عالی
تابعداری باجھ بھراؤ رہسن بھانڈے خالی

بیفرمانی پاک نبی دی دوزخ دے وچ لے جاسی
پھر توں نار جہنم کولوں پاویں کویں خلاصی

رب کہے جو حاجت تیری آکے کہدے مینوں
ہر اک چیزاں دین دُنی دیاں بخش دیاں گا تینوں

کجھ پرواہ نہ رہ جائے تینوں غنی بنادیاں بھارا
جے دنیا دی حرص ہواؤں کرلیں آپ کنارہ

جے توں میرے در تے آویں کدے نہ خالی موڑاں
اول آخر ظاہر باطن کل محتاجی توڑاں

رب کہے جو عاجز ہو کے ساڈی طرفے آوے
بیشک پاک گناہوں ہو کے عالی درجہ پاوے

جو نہ کرے گناہوں توبہ کدے نجات نہ پاسی
حال پکاراں کرکے آخر دوزخ اندر جاسی

حکایت گنہگار

ہک مثال سُناواں بھائی سی کوئی سخت گناہیں
ہکدن بہہ کے سوچن لگا کوئی نہیں عمل کمایا
کی جواب دیاں گا رب نوں جدمیں حاضر ہویا
دنیا اُتّے کوئی نہیں بندہ میرے جیڈ گناہیں
ایہ دلیلاں کردیاں کردیاں وقت نزعدا آیا
آکھے نیک اعمالاں والے عالی رتبے پاسن
وقت اخیری آگیا میری پیش نہ جاوے کائی
جس ویلے میں مرگیا بیٹا مینوں دفن نہ کرنا
سڑکے جدوں سواہ ہوجاواں پھر ایہ کارکمونی
ہڈیاں پیہہ کے سُرمے وانگوں وچہ دریا دے ڈالو
تاں پھر مینوں زندہ کرکے لیا حساب نہ جاوے
دن محشر دے پیدا کرنا رب نے پھر دوبارہ
جاں مویا تے لڑکے اوہدے اونویں عمل کماون
ہڈیاں پیہہ کے سُرمے وانگوں وچہ دریا سٹائیاں
ہڈی گوڈی پیہہ کے اونہاں جاں دریا وچہ ڈالی
دیہ امانت پوری کرکے جو تیرے وچہ آئی
اونویں حکم ہوا توں ہویا دیر ذرا نہ لادیں
ہڈیاں خاک اکٹھی ہوگئی دیر نہ لگی کائی
صحیح سلامت کرکے اونہوں پچھے ذات ربانی
لِمَ فَعَلْتَ هٰذَا آپ خدا فرمایا
تھر تھر کنبن لگا اوتھے خوفوں دہشت آئی
کہن لگا میں خوف تیرے توں اپنے عیب چھپاواں
جدمیں ہوگیا پیش خدا دے کیا جواب سناساں

بدیاں کرکے عمر گذاری توبہ کیتی ناہیں
عذر نہیں جد پکڑ خدا لے دوزخ اندر پایا
کیہڑے طور خلاصی پاواں ہنجو بھر کے رویا
جدوں خدا دے حاضر ہویا ملسن سخت سزائیں
زن فرزنداں عورت تائیں اپنے پاس بلایا
میرے جیہے گناہیں بھاوے دوزخ ڈالے جاسن
آخرکار بلا کے لڑکے اوہنے گل سُنائی
ساڑ دیا جے لاش میری نوں ایس گلوں نہ ڈرنا
سخت ہوا دے اندر میری مڑکے خاک اڈدنی
میری ایس نصیحت اُتّے کرکے عمل دکھاؤ
ہونا پئے نہ پیش خدا دے بچیاں نوں سمجھا دے
اوتھوں ملے رہائی مینوں سوچے او گنہارا
اوسے طرح ہی وچہ ہوا دے اُسدی خاک اڈاون
کرگیا باپ وصیت پوری کیکوں کرن کوتاہیاں
اوسے ویلے ایہ دریا نوں امر کرے رب عالی
رائی بھر دا فرق نہ پائیں آکھیا ذات الٰہی
جتھے خاک اڈا کے سٹی اوتھوں پکڑ لیا ویں
اوسے وقت خداوند عالم جان اوہدی وچہ پائی
میتھوں کون چھپاون والا سَد ہوا تے پانی
کس کارن توں ایہ کم کیتا حق نے آکھ سنایا
کس کارن توں ایہ کم کیتا پچھے ذات الٰہی
میں کہیا جے قبراں وچوں پھر اٹھایا جاواں
بدیاں دفتر کالا کیتا دوزخ ڈالیا جاساں

ہونا پوے نہ پیش خدا دے ایہ میں نیت دھائی
تیرے خوفوں ڈردیاں ربا ایہ میں کر لیا حیلہ
تیرے اگے حاضر ہونا مشکل دسدا مینوں
میرے ڈرتوں ڈردیاں جیہنوں ایسا عمل کمایا
بخش دتا میں تینوں شخصا فضلوں جنت جاہیں

ڈردیاں تیتھوں ایہ کم کیتا یارب خالق باری
بچنا ایسی عدالت وچوں نہیں سی ہور وسیلہ
آکھیا ذات الٰہی اوسنوں بخش دتا میں تینوں
لقد غفرتک بخشد تا میں رب سچے فرمایا
بے پرواہی دیناں بخشاں تیریاں عیب خطائیں

ولمن خاف مقام ربہ جنتان

جو کوئی ڈر کھڑا ہونے سے رب کے آگے اس کو جنت دو۔

سچی توبہ جیکوئی بندہ کردا دلوں بجانوں
اک جنت تاں توبہ کیتیاں دیوے خالق سائیں
توبہ تائب کرے رب اگے جیکوئی فاسق زانی
اتنا درجہ لے خداتوں لکھیا مول نہ جاوے
رب کہے میں ہر شخصاں دی زاری سناسناواں
جسدا بول نہ دنیا اُتے کسے بشر نوں بھاوے
ماواں ناوں ستر حصے ودھ پیار کماندا
بادشاہاں نوں خاک رلاوے تخت بٹھاوے گھاہی
بندہ جے بغروری کرکے دُور خداتوں جاوے
مولا مہلت دیندا اوہنوں چل جتھے کو جاناں
رب کہے میں مہلت دیناں جیتوں توبہ کرنی
کرم کماکے ساہنوں مولا ہے انسان بنایا
رب کہے انسانی صورت ساہنوں بہت پیاری
ایس لئی میں جس بندیوں دوزخ اندر پاواں
کوئی انسانی صورت لیکے دوزخ وچہ نہ جاوے
رب کہے میں واحد اِکو کوئی نہیں میرا ثانی
میں عاجز نوں عزت بخشاں ہتھ میرے وڈیائی

دوہرہ جنتاں دا مالک ہووے لکھیا ویکھ قرآنوں
دو جاوے انعام خداوند فضلوں اسدے تائیں
باجھ حسابوں درجہ دیوے اس نوں ذات ربانی
ایہ نہیں طاقت کسے بشر نوں کل حساب لگاوے
ایہ نہ آکھا اج نہیں فرصت ہلکے رزق پوچاواں
اُہدیاں عرضاں مولا سُندا راوی ذکر لیاوے
خالق مالک ازحد اوہنوں تائیں آکھیا جاندا
ایسے گلے علم ہووے اُسدی بے پرواہی
پالنہار خداوند سچا پھر بھی کرم کماوے
آخر روز قیامت دے دن میرے قابو آناں
نہیں تاں جاکے دوزخ اندر پوے مصیبت جرنی
عقل شکل تے علم حلم نوں وچہ اساڈے پایا
نہ کوئی دُکھ پہنچایا جاوے کرکے قہر قہاری
بیہوں شکل بنا خنزیراں مڑکے حکم سناواں
بہت پسندا ساہنوں لگے آپ خدا فرماوے
ہر اک چیز فناہ ہو ویسی رہسی ذات ربانی
کی کرسکے میرے اگے بندیدی چترائی

میں ہاں خالق خلقت والا کُل دنیا دے تائیں
میں ہی خاک نمانی وچوں ہر اک چیز اگاواں
میں ہی ہر اک میوے اندر سوہنی لذت پائی
میرا قبضہ ہے ہر جاگہ وچہ زمین آسماناں
اول آخر ظاہر باطن ہے میری بادشاہی
موت حیاتی میرے قبضے میں ہی سدا والی
اے غافل نہیں صورت تیری کارن کفر بنائی
بُت بنا کے آدم واجد روح خدا نے پایا
رب کہے میں ایسے کارن سازی صورت تیری

میں ہی رزق پوچاون والا شک شبہ کجھ نائیں
میں ہی ہر بال ڈالیاں وچوں سوہنے پھل لگاواں
میں ہی ساری دنیا اتے خوش گلزار بنائی
میرے ساتھ شریک بناوے طاقت کی انساناں
میں ہی ارحم اکرم عالی آکھیا ذات الٰہی
جنہوں چاہواں دنیا اتے دیدیاں رُتبے عالی
خاص عبادت کرنے خاطر تیری شکل بنائی
تو ہیں میرا واحد سچا آدم آکھ سُنایا
حکم ہویا توں دلوں بجاویں کریں عبادت میری

وَلِذٰلِكَ خَلَقْتُكَ

اور اسی لئے میں نے تجھ کو پیدا کیا ہے

رب کہے میں سب توں سوہنا تلے بنایا تینوں
جیسی عزت بخشی تینوں ہور کسے دی ناہیں
اُٹھ گھوڑے انساناں بدلے میں نہیں پیدا کیتے
کیوں بے عقلا کر کے دوری دُور ہو دیں دربار وں
ٹھم ٹھم کر کے قدم ٹکاویں بڑے تکبر والا
ہر اک اتے اپنی نظروں نقطہ عیب ٹکا دیں
نمکحرام بنے کیوں میرا کر کے بے فرمانی
پتلا خاک بنایا تینوں ایہ نہ گل بھلا دیں
بے فرمانی دن تے راتیں کرنائیں نال دلیری
توں نہ سمجھیں دنیا ساری ملک حکومت فانی
ایہو سمجھو ذات خدا دی بگڑ نہ سکے ساتوں
یاد رکھو جد قدرت ربدی آن تسانوں پگڑے
تینوں مولا مہلت دیوے سگوں بنا دیں ماڑا

میں خوش ہوواں حمد ثناء دے ایسی صورت تینوں
غافل بندہ کیوں نہیں کردا ربدیاں حمد ثنائیں
نمک حرامی کردا بندہ عقلوں کم نہ لیندے
دوزخ دیوچہ ڈالیا جاسیں ایس ضرورت پاروں
آخر ڈودر تیری ہتھ میرے آکھے رب تعالیٰ
اپنی پیہڑی ہیٹھاں سوٹا کیوں نہ آپ ہلا دیں
سدا نہ دنیا واسا تیرا آخر قبر نشانی
عمل کریں نے تو ویاں نالوں دو ھکے رتبہ پادیں
پھر بھی آکھیں جنت سارا ہے ملکیت میری
روز ہی کھاویں رب سچے دی کرنائیں کم شیطانی
کی کمزوری رب سچے دی معلم ہوئی تہانوں
سال ہزاراں دوزخ اندر کھاندے رہے رگڑے
جسدن پیش عدالت ہو یوں پیسی سخت پواڑا۔

باجھ تاریخوں لزم تائیں بہشت نہ کہتا جاوے ۔ نیکی بدی اکٹھی کر کے تیسری مثل بنا دے
دانہ ساڈا پانی ساڈا توں پیا ہوئیں کھاوین ۔ پھر توں سانوں یاد نہ رکھیں کیوں نہ دوزخ جاویں
پچھلی رات ضرور آوازہ دیواں چار چوفیرے ۔ جنہے حاجت ہے کوئی لینی حاضر ہو جاؤ میرے
جسنوں پیدا میں کر بیٹھا یاد کراں اس تائیں ۔ بندہ یاد نہ کرے اسانوں اساں بھلاؤناں ناہیں
آخر جدمیں پکڑیا تینوں پھر نہ بہ کے رووین ۔ ہن ہو ویلا ہی غافل بندے توبہ تائب ہوویں
آل بہاتوں ہئی اج ویلا پھیر نیا پچھتا سیں ۔ کیوں نہ ایڈ غرور بت والا دوزخ ڈالیا جاسیں
رکھو یاد احسان اساڈا آپ خدا فرمایا ۔ رہبر پاک محمد سرور کول لتاڈے آیا
بن گئے تابعدار نبی دے کرو عبادت میری ۔ بن عملاں توں غافل بندے ہے کی ہستی تیری
رب جبار قہار اکیلا ثانی ہور نہ کوئی ۔ جیکوئی اس وچ شک لیاوے کافر منکر سوئی
خود مختار خداوند عالم جدوں کچہری لاوے ۔ نبی ولی سب تھر تھر کنبن کوئی نہ عذر لیاوے
زہد عبادت والے سارے بول نہ سکن ڈردے ۔ آدم عیسیٰ نوح پیغمبر نفسو نفسی کر دے
عالم فاضل حافظ قاری چاہون فضل الٰہی ۔ پیر پیغمبر مرسل سارے عدلوں دیہن دہائی
سجدے پیکے رون پیغمبر توبہ تائب پکارن ۔ غالب حکم جباری اگے ڈردے دم نہ مارن
ربدی بے پرواہی ہرگز وچ بیان نہ آوے ۔ دخل کیا انساناں تائیں اوتھے عذر لیاوے
کدے خداوند لاڈ لڈاوے اپنے عاشق تائیں ۔ کدے خداوند جھڑک سناوے فخر کسیدا ناہیں
نبیاں ولیاں نوں نہیں دیندا مولا بے پرواہی ۔ عالم فاضل جان نہ سکے ایہ کی سر الٰہی
مولا دے دروازے وچوں کدے نہ ہوگسو دوری ۔ صرف امید خدا تے رکھو جے ہووے منظوری۔

بیان سوال کردن ولی اللہ بدرگاہ اللہ جل شانہ

اکدن داتا گنج بخش نے ایہ فرمان سنایا ۔ چار سو برساں اک بشر نے ایسی زہد کمایا
اسرائیلی قوموں ہیسی اوہ بزرگ سیانا ۔ اوہنوں خاص عبادت کردیاں اتنا وقت وہانا
اکدن سیروں پہنچا جنگل جاڑ اجاڑاں ۔ اچی نیویں تھاں تے چڑھیا جاکے وچ پہاڑاں
کرکے سیر شتابی مڑکے جاں گھر اپنے آیا ۔ لگا کرن عبادت رب دی سر سجدے وچ پایا
جے نہ مولا پربت ہوندے اوہ بزرگ سناندے ۔ ٹرن پھرن نوں سوکھے رہندے اینڈے تھک نہ جاندے
جدوں خدا دے اگے کیتی اوس بزرگ کہانی ۔ کیوں نہ پربت پیدا کردا آکھیا ذات ربانی

غیرت سیتی کہے خداوند ایہ کی آکھیائی ہینوں
توں کیوں دخل دِتا ایہ مینوں آکھیا ذات الٰہی
ہیں کیوں کہیا پہاڑ نہ ہوندے عاجزا وگنہائے
راضی ہوکے ولیؔ اللہ دے سر سجدے وِچ پایا
لکھ کراں شکرانہ ربا حمد سناواں تینوں
ولی کہیا اس خاطر مولا شکر بجاواں تیرا
عاجزاوگنہاراں دیوِچ داخل کر لیا مینوں
عاصیاں اُتے حد کد مولیٰ اپنا رحم کریسی
جنت نہیں ملکیت ساڈی کستے کریئے مانا
دوزخ کولوں ڈردی بگڑے جسو چہ عیب نہ کوئی
ہے بن عیبوں ذات خدا دی بندہ پر تقصیری
جنت دوزخ دونویں چیزاں ہیں خدادیاں تھائیں
عملاں دے نال جنت ملنا ایہ گل مشکل بھاری
جاں اوہ توبہ تائب ہوکے رناں دردرنجا تا
امر ہویا جاہ اپنے فضلوں بخشش دِتا ہیں تینوں
روز قیامت توں پھر درجہ ہور زیادہ پاویں
ایہو زبان عبادت ساری پلوچہ روہڑ گوائے
ایہو زبان خدا دے نالوں پلوچہ پاوے دُوری
نہروں غیرت جس دے اُتے قدرت ولوں آوے
وافر سخن نہ کیتا ہرگز نبی رسول ربانے
رمز خدا دی معلم ہوندی جے ابلیس پچھانوں ل
ایہ قانون خداوند والا نہ کو بشر پچھانے
آدم ایہ قانون نہ جاتا کھا لیا گندم دانہ
نہیں سی پتہ خدا کی کرنا حضرت آدم تائیں
ایہ قانون نہ سمجھیا مڑکے حضرت نوح حقانی

کس نے دل سکھایا ایتھے دخل دین داتینوں
نہیں منظور عبادت تیری ساڈی بے پرواہی
اوہ میتھوں گستاخی ہوئی مولا دے دربارے
کہن لگا رب حال میرے تے بڑا احسان کمایا
گئی عبادت جاوے بیشک ہُن کجھ فکر نہ مینوں
لاکھاں شکر نہ دفتر وچوں نام کٹیا میرا
ایس لئے میں حمد ثنا ئیں آکھ سناواں تینوں
دوزخ توں انکار نہ کوئی فضلوں جنت دیسی
صبروں شکروں وقت لنگھائیے جتھے ملے ٹکانا
شکر کراں جے دوزخ اندر مینوں مل جائے ڈھوئی
جے رب دوزخ دیوے مینوں پھر بھی کی دل گیری
امر خدا دے اگے ہرگز دخل کسے دا ناہیں
اپنی رحمت دینال بھانویں بخشدیوے رب باری
فضلوں دیر نہ لگی کائی ہوگیا فضل ربانا
خفگی دیوچہ رحمت کرنی ایہ ہے طاقت مینوں
بیشک اوگنہار ہزاراں اپنے ساتھ لیجا دیں
ایہو زبان خداوند کولوں شان مراتب پائے
ایس زبانوں ہی پھر مولا سخن کرے منظوری
زہد عبادت سو برساں دی پانی پھیریا جاوے
رمز خدا دی کسنداجانی ایہ کوئی شخص نہ جانے
کی ہوندا سی آدم اگے سجدیوچہ پیا نوں
وافر سخن بے ادبی ہوندی کہندے لوک سیانے
جنت وچوں باہر نکالو آگیا حکم ربانا
کئی ہزاراں سالاں تیکر جھلیاں درد سزائیں
لڑکا ڈبدا دیکھن لگا کرے سوال زبانی.

آکھن لگا نوح پیغمبر یا رب خالق سائیں — لڑکا میرا ڈبن لگا اوہنوں جلد بچائیں
رب کہے کیوں کریں سفارش توں کی سمجھیا مینوں — جو کیتا میں حکمت کیتی ایہ نہیں معلم تینوں
اوسیو یلے نوح پیغمبر چپ زبانوں ہویا — نہیں سی سخن زیادہ کرنا ہنجو بھر کے رویا
ایہو نیک طریقہ بھائیو چپ زبانوں کرنا — جسنے وافر سخن سنایا پئے اوسینوں بھرنا
جو دروازیوں دوری پکڑے اوہا قدر پچھانے — سمجھن والے سمجھن بیٹھے دوجا کوئی نہ جانے

در بیان حکایت ولی اللہ عاشق اللہ جل شانہٗ

سی اک عاشق ولی اللہ دا کرے عبادت پوری — رب نے کل عبادت اسدی کیتی نامنظوری
اُس نے صرف عبادت کردیاں ساری عمر لنگھائی — رب دا عاشق پورا ہیسی غیر خیال نہ کائی
آکھے رب عبادت تیری میں قبول نہ پاواں — کیوں تکلیف اٹھاویں ایڈی کسے نہ لیکھے لاواں
اٹھ سویرے پھیر بچارا نیت نماز کھلوئے — اوسیطرح عبادت کردا کدیں نہ غافل ہووے
نہیں منظور عبادت تیری پھیر خدا فرمایا — پھیر عبادت اونویں کردا عاشق باز نہ آیا
جاں دوجے دن اٹھ سویرے نیت نماز کھلویا — نہیں منظور عبادت تیری حکم خدا دا ہویا
حکم خدا دا جسدم سنیاں ولی اللہ دے بھائی — سجدے پیکے آکھن لگا یا جناب الٰہی!
توں صفتاں دے لائق رہا تینوں سیس نواواں — دوجا در نہ نظری آوے جتھے عرض سناواں
تیری طرفوں ہووے مولا جم جم نامنظوری — سائل بن کے در تیرے تے آوناں اساں ضروری
در تیرا چھڈ بار خدایا کہڑے در تے جاواں — تیرے نال برابر کہڑا ہور شریک بناواں
نہ منظور عبادت ہووے کجھ پرواہ نہ مینوں — میں ہن ایڈی جیرت کرکے چھوڑ دیاں کیوں تینوں
ایہو میرے دل دا مقصد رب غریب نوازہ — عاشق بن کے میں دلبر دا چھوڑاں کیوں دروازہ
دوست دے دروازے اُتے وانگ لگاندے جائیے — بیشک اگوں ملے نہ ڈھوئی اوتھے سیس نوائیے
نامنظوری دے میں لائق کویں جدائی جالاں — اوگن ہارا نہیں گن کوئی کی ثبوت دکھالاں
جھڑکاں کھاواں صدقے جاواں نہ کوئی عذر لیاواں — نامنظوری بیشک ہووے ایتھے عرض سناواں
عرض کراں میں در تیرے تے اوگنہار گناہیں — کسنوں جاکے آکھاں مولا ایتھے رحم کمائیں
ارحم اکرم بار خدایا نظری آویں مینوں — توں بیرے تے رحم کماویں آہنداں رہناں تینوں
جاں عاجز نے رد کے رجوں ایہ فریاد سنائی — اوسے ویلے رحمت رب دی دیر نہ لائے کائی

ایس طرح ازمائش کرداآپے خالق سائیں
تیرا نام ستار غفار ہے
ساڈے گناہ ہیں برابر زمیں
گناہوں کا چشمہ ہے میرا ضمیر

میری الفت دیوچہ عاشق پورا ہے یا ناہیں
میرا نام عاصی گنہگار ہے
کرم یا ارحم الراحمین
توہی ہے علی کل شئی قدیر

دربیان ذکر ولی اللہ از قوم بنی اسرائیل

سی اک زاہد اسرائیلی خاصہ ولی حقانی
دن تے رات عبادت اندر اس نے عمر گذاری
اُہنپر کل عبادت اُسدی نامنظوری پائی
اکدن اُس نے عاجز ہوکے ایہ فرمان سنایا
عیب قصور تیر وچہ سارے دوس دیاں میں کینوں
اے نالائقا توں رحمت دے ہر گز قابل ناہیں
اے بفضا جے لائق ہوویں رحمت در نہ اٹھے
بھرے خزانے رب سچندے اوتھے کمی نہ کوئی
خوش ہو آکھے ذات الٰہی خوب معافی منگی
میں عاجز نوں دوست سمجھاں حکم ہویا سرکاروں
ہر اک عاجز دوست میرا آپ خدا فرماوے
وِچ قرآن خداوند عالم دیکھو آیت اتاری

ستر سال عبادت اندر اوہدی عمر وہانی
منزل کل مہاں والی پوری کر نی سارى
کدیں نہ اوہنوں حاصل ہویا جلوہ ذات الٰہی
اے نفسا توں عیب گناہوں باز آیا نہیں آیا
تاہیں ذات خدا دی دلوں نامنظوری میتوں
کیہڑی عملوں تیرے اتے فضل کرے رب سائیں
تیرے پاسوں ذات خدا دی کدی نہ ڈوری پاوے
سب برائی تیرے اندر مینوں معلم ہوئی
ستر سال عبادت تاوں یہ گل آکھدی چنگی
ہے منظور عبادت تیری اسیں سنجدے پاروں
شیخی شان غرور ت واکدیں خدا نوں بھاوے
ہر غمگیناں تاہیں دوست آکھے خالق باری

اِنَّ اللّٰہَ یُحِبُّ کُلَّ قَلْبٍ حَزِیْنٍ

بے شک خدا ہر غمگین دل کو دوست رکھتا ہے

ذات خدا دی ہر عاجز نوں ٹھیوے شان اچیری
حاصل کل مراداں ہوون عاجز ہو کر آوے
کیا توفیق اساڈی تاہیں صفت خدا دی کریئے
ولی بنائے عاجز تاہیں جے رب کرم کمائے

عاجز بندہ نہیں کرسکدا صفت خدا یا تیری
فخر غرور ت والا اوتھوں دور نکالیا جاوے
صفت خدا دی ختم نہ ہوسے سر سجدے وچہ دھریئے
غیرت اسدی زاہد تاہیں دوزخ وچہ لیجاوے

فضل کرے تاں ہاں گنہگارے جنت لین جائیں
عدل کرے تاں عملاں والے دوزخ لین سزائیں

ہے کی فخر عبادت اتے جاوڑتے وڈیائی
چھ لکھ سال عبادت کیتی کیوں ابلیس گوائی

ختم کرو گل سجدے اندر پکے وقت لنگھائیے
عاجز بن کے توبہ کریئے ہر دم معافی چاہیئے

جسنوں دنیا نفرت کھاوے ایہ نہ پاس کھلووے
کرم کرے رب اہدے اُتے دوست ربدا ہووے

غنیاندے گھر جاکے سائل اُچی سدا سناوے
باہر کھلوتا تکے حاجت کوئی جواب نہ آوے

مولا دے دروازے اُتے کرنے سوال سوالی
خالقدے دربار وں جاوے اک آواز نہ خالی

سب دنیا دا لنگر جاری خالق دی سرکاروں
حاجتمند نہ خالی مڑدا اللہ دے دربار وں

حاجتمندو آجاؤ سارے آپ خدا فرماوے
مت کوئی ہور کسیدے کولوں حاجت منگن آوے

ہیں دروازہ کھولی رکھاں بند کدے نہیں کردا
ہور کتے کیوں منگدا دیکھا طالب اپنے گھردا

کیہڑی چیز نہیں گھر میرے مار آواز بلاوے
اُسدی گمراہی پوری جو غیراں ول جاوے

ہیں مانواں دے شکماں اندر روزی جدوں پوچائی
پیدا کرکے پالیا اوہنیں شرم نہ اوہنوں آئی

غیراں کولوں حاجت منگے ایہ در سمجھے خالی
کیوں نہ ہیکوں غیرت آوے امر کرے رب عالی

کہے خداوند میرے باہجوں سختی کون ہٹاوے
پھر ایہ جاکے غیراں اگے کیوں فریاداں پاوے

ہووے جو منظور خدانوں آخر اوہ کجھ ہووے
اپنی چارہ جوئی کرنوں ناں انسان کھلووے

جسنوں چاہے کرے عنایت خالق سرجنہارا
سب تدبیراں باطل ہوون پیش نہ جاوے چارہ

یا مولا مسکین بندیا ہے خصمانہ تینوں
اپنی امان بچادیں تا ہے کفر شرک توں مینوں

قہر عذابوں رحم کمادیں پل تھیں پار اتاریں
غیراں دے دروازے تاہوں اپنے در تے ماریں

جیکر ساتھ نہ کجھ لیجاواں کجھ پرواہ نہ مینوں
آخر امت یار تیری دی شرم ہوے گی تینوں

تکذیبی بہانہ بشر

رب کہے ہیں حکم تمامی لکھیا وچ قرآنے
پھر کیوں کملہ جھلا بن کے کردا بشر بہانے

نہیں ہیں خبر عذاب قبر دی لوکاں نوں فرمائی
پلصراطوں ہوے گذرنا جانے کل لوکائی

دیوے خبر خداوند سچی سچا اوہدا جانوں
جسدا نام قیامت دھریا نال یقین پچھانوں

اِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ آیت خدا فرمائی
یاد کروگے واقعہ ہوسکے جدوں قیامت آئی

اثر کریگی گرمی آکے تڑفے جان بیچاری
آپے آپ معبود بلاوے حکم کرے رب جباری

لگا ملن عذاب تہانوں کرو تسیں سنبھالا
اِک زقوم پہاڑ خدا نے اگ دا نرا بنایا
ایہ دنیا دا ٹھنڈا پانی ایہ دنیا دیاں چھاواں
گگا دیوی سرور عُزّی کوئی نہ آن چھڈاوے

اوس جگہ تھیں باجھ خدا دے کون نکالن والا
اُہدی چھاویں لین پناہیں جا رب جشن بنایا
رب بجے میں اوس جگہ تے سب کجھ یاد کراواں
بھڑک بھڑک اگ ساڑن آوے کوئی ترس کماوے

وَكَانُوا يَقُولُونَ أَئِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا ط

جنہاں پاک نبیؐ دی ہوئے کیتی تابعداری
جیہڑے وکیں غفلت اندر سا ہن ہمیشہ رہندے
رب نبیؐ دی شرم نہ کیتی ایہ گل آکھن چسٹے!
بن گوشت توں ہڈیاں ہو کے جاں وچ خاک رلیسن
لہور ہیا نہ وچ جسم دے گوشت کرماں کھادا
ایہ گل ساڈا نہ دل منیں پھیر اٹھائے جائیے
کتنکاں چھوڑے اگن جیکوں اوہ پیدائش ساڈی
وحی خدا نے نازل کر کے پھر ایہ آیت سنائی

اوسیو یلے دیوے سولا جنت دی سرداری
جھگڑا کر کے ایسے گلوں رہن زباناں کھندے
موت آئی تے مرے جہانوں مر کے ہو گئے مٹی
دل نہ منیں قبراں وچوں زندے کویں اٹھیسن
مٹی دیو چہ ہڈیاں رُلیاں مکا کل تگا دا
جو گل مَنن وچہ نہ آوے کیوں اعتبار لیائیے
ہر شے پھیر مکمل کرنی ایہ گل دُور دُراڈی
ایہ گل آکھن والیاں تائیں شک نہ رہجائے کائی

قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَاتِ

کہہ تحقیق پہلے اور پچھلے البتہ اکٹھے کئے جاویں گے طرف دن

يَوْمٍ مَعْلُومٍ ط

ایک معلوم کے

اے محمدؐ کہو انہاں نوں کیتا حکم الٰہی
ایہ کیوں آکھن اگلے پچھلے والے پاک ہمارے
رب کہے جد وقت مقرہ روز قیامت ہوناں
بھید خدا نے ظاہر کر کے آکھ سنایا سارا
بیشک اگلے پچھلے جیہڑے والے باپ تمہارے

سچی حال حقیقت تائیں ایہ کر لین آگاہی
لیکوں پھیر اکٹھے ہوسن نکل زمینوں سارے
اوّل آخر کل پیدائش وچہ میدان کھلوناں
جس نے موت پیالہ پیتا پیدا کراں دوبارہ
اوسے شکلوں پیدا کر کے جمع کراں گا سارے

بوند پانی توں پیدا کیتا پہلوں خالق سائیں
دوجی واری مرکے پیدا اوہ کر سکے ناہیں

جس نے پہلے کیتا ایہ گل دِستے ظاہرہ
اُسدے اگے پیدا کرنا مشکل نہیں دوبارہ

رب کہے کی شان وکھاویں کوئی عاجز ناہیں
بجھ نہ سکو موت میریتوں کرکے زور زوراہیں

میری ذات مقدس اُتے ہوؤ نہ اقراری
پیدا کرن دوبارہ مینوں ہے کی مشکل بھاری

پہلوں ماراں پھیر دوبارہ پیدا کراں تہانوں
مار دنیا تے زندہ کرنا کوئی نہیں مشکل سانوں

میں تہاڈے بدلے بَیْنَکُمُ الْمَوْتَ بنائی
ویلا وقت مقررہ کرکے پختہ مُہر لگائی

کوئی ودھا گھٹا نہیں سکدا جو میں قلم چلاواں
پیدا کر مخلوق تمامی روزی رزق پوچاواں

توبہ تائب ہوجاؤ بھائیو کرے چراغ پوکارا
جے رب تول ترازو تولے کون کرے چھٹکارا

نَصِیحَۃُ الْبَشَرْ

اَلتَّائِبُ مِنَ الذَّنْبِ کَمَنْ لَا ذَنْبَ لَہٗ

توبہ کرنے والا گناہ سے ایسا ہے کہ گویا اُس نے کوئی گناہ کیا ہی نہیں

جے گناہ دے کرنوالا توبہ کرے زبانوں
رب گناہ دا دفتر دھووے آیا حکم قرآنوں

شرک کرندے جیڈا ہرگز کوئی گناہ نہ بھارا
توبہ جیہا علاج نہ کوئی سن توں میریا یارا

جسم بند بدا ہولا ہووے تاپ حدوں لہ جاوے
توبہ کیتیاں بھار گناہ دا جلدی رب لاوے

توبہ کیتیاں ایویں سمجھو پتیل بن گیا سوناں
جیکوں چاول سوہنا نکلے پھک اتارے چھوناں

جیویں کپاہ دی بھٹی وچوں ہوندے جدا وڑیویں
رُوں ملائم رہندی پچھے کل مثالاں اینویں

توبہ کیتیاں عیب گناہ نوں نیکی رب بناوے
بن توبہ توں دوزخ وچوں کوئی نہ باہر لیاوے

توبہ کریئے جیہڑی گلوں پھیر نہ اوہ گل کریئے
جیوندیاں اوہ گل پھیر نہ ہووے موت آوے تاں مریئے

پھیر دوبارہ توبہ کرکے اوہ کم کیتا جاوے
کرکے وقتے جیویں کوئی بندہ مڑکے آپے کھاوے

توبہ دا دروازہ جسدن بند کرایا جاسی
اُستھیں پچھے توبہ کرنی رب قبول نہ پاسی

ایہو حد سمندر والی جو میں آکھ سُنائی
توبہ کرکے بخشش پاوے ہور نہ چارا کائی

تابعداری کرے نبی دی جس نے جنت جانا
نہیں تاں بھائی دوزخ اندر سپ اٹھوہیاں کھاناں

پتہ لگے گا گرم دوزخدا پینا پے گیا پانی
اکو گھٹ لنگھا نہ سکیں جیبھ تیری سڑ جانی

سینہ سڑے پیاس نہ ہٹنی کتنا پانی پاؤ
بھڑکی لگے بہت زیادہ بے شک پیتی جاؤ

آجاؤ طرف خدا دی بھائیو ربدے ولّے تکّے
کرے پیار خداوندا ایسا جیوں ماواندے بچے

جان حلق وچہ کھڑکے جسدم آن بنیگی اد کھی
باہجھ خدا دے جان پیاری کون نکالے سوکھی

رب کہے جو توبہ کرکے طرف اساڈی آوے
جنتیاں ندے دفتر اندر نام لکھایا جاوے

کراں قبول دعائیں سبدیاں خوشی کراں سائل نوں
عاجز نوں دیاں بخش نجاتاں کراں عطا سائل نوں

دس حکماں وچہ باجھ خدا دے دخل کسیدا ناہیں
بھاویں پیر پیغمبر ہووے حکم کرے رب سائیں

ذلیل کرے چا عزت دیوے زندہ کرے یا مارے
روزی دیتی پیدا کرنا ٹورے یا کھلیارے

بخشش کرنی بدلہ لینا دس چیزاں ایہ بھائی
اسوچہ دخل کسیدا ناہیں او سبدی وڈیائی

اللہ تعالےٰ دی واحدگی

وَحْدَہٗ لَا شَرِیْکَ لَہٗ

ہردم صنعت خداوند والی کرتوں یار پیارے
قدرت کامل ظاہر کیتی خالق سرجنہارے

زمیاں تے اسماناں اندر حکم اوسیدا جاری
کی طاقت کوئی عذر لیاوے خاکی نوری نازی

رازق رزق پوچاون والا بندگیا نداسائیں
وحدہٗ لاشریک دا درجہ اُس خالق تائیں

خلقت اُتے تخت زمیں تے رچ رہی وچہ دھندے
لکھے کون حساب اوہدے نوں ایہ طاقت کس بندے

اکنا بندے سرتاج حکمدا کر دے کر دے راج قدیمی
اکنوں رب عاجز کیتا وہندے نال حلیمی

ہکنانوں رب یاد نہ آوے بھرے مغرور گمانوں
ذات الٰہی پاک منزہ ہر عیبوں نقصانوں

ہکنانوں چا طاقت بخشے اکنانوں وڈیائی
ہکناندے دل شوق وصلدا ہور خیال نہ کائی

ہکنانوں رب غنی بنایا ہک یتیم نمانے
ہکناں جاہل گوار بنایا ہکناں سگھڑ سیانے

اِکنانوں رب صورت دتی اکنانوں رب سیرت
اکنانوں رب دے مخوبی اکناں بلی امیرت

اِکنانوں رب عاشق کیتا ہک معشوق بنائے
الیسے گلے قدرت داکوئی انت حساب نہ آئے

اِکنانوں رب ظالم کیتا ہکناں نیک نمازی
طرح طرح دی دنیا اُتے خلقت مولا ساری

عاشق رب معشوق محمدؐ سچ اونہاندی یاری
اسدے نوروں ظاہر ہوئی قدرت اُسدی ساری

کُن دا لفظ کہیا جد مولا خلقت کل اوپائی
قدرت ظاہر کرنے خاطر دُنیا کل بنائی

ازوں عشق خدا نوں لگا عشقوں کُل پسارے
الفوں آیا میم دے اندر الف میم دا ہویا
کسے نہ معلم قدرت کامل حکمت کاری گردی
نہ کوئی دخل کسیدا اوتھے خود ورثہ مختاری
الف میم دی الفت اندر بنیاں کھیل نیارا
کاغذ تخت زمیندا ہووے بنے سمندر شاہی
ہور تعریف کراں کی تیری ہیں ناچیز نکارا
ملک فلک تے فرش زمیں دا تریاں صفت ثنائیں
لکھاں حمد ثنائیں لکھ گئے اگے کئی علامے
فضل کرم تے رحمت تیری ہووے ایس نشر تے
بخشش کریں توں ارحم اکرم درِ تیرا اکرامی
کن کہے تے سب کجھ ہووے لکھے گل اخیری
رب العالم جد عالم نوں ظاہر کرنا چاہیا
کراں خلیفہ ہیں اک پیدا عالم چار بناواں
ایسے ویلے جے نوری تنیں فرشتے بیرے
جڑ کے پھیر فرشتے ارضی لگے دین دہائی
اسیں حضور دی عالم نوری دم دم ذکر تساڈا
تاں پھر نورا حکمت والے کُن دا لفظ سنایا
اسدے پوچوں کراں پیدائش خاکی نام سداوے
پھیر فرشتیاں حاضر ہوکے عرض الٰہی آن سنائیاں
نورا قدرت کامل والے ٹھاٹھ سمندر آندی
اسدے پوچوں عالم ہوسی نام انہاندا آبی
تجے عالم کیوں بناویں ملکاں عرض سنائی
تاں پھر نوروں جوش الٰہی قدرت رنگ وٹایا
اس آتش تھیں ہوسی عالم نام اوہناندا ناری

اک محبوب محمد خاطر کیتے ایڈ پسارے
الف میم دی ہو مشتاقی میم دا ہار پرویا
شک شبہ نہ اوہدے اندر قلم گواہی بھردی
حمد ثنائیں بولن ہونہوں آبی خاکی ناری
لوح قلم تے نام محمدؐ لکھیا آپ پیارا
پھر بھی حمد نہ ہووے پوری تیری ذات الٰہی
حمد ثنا دے لائق ناہیں ہاں ہیں اوگنہارا
جے سو کراں چالاکی رتا وچ اندازے ناہیں
میں اس لائق ناہیں مولا عمل نہیں وچ نامے
ڈر کے دم نہ مارے کوئی روز نشور حشر تے
توں داتا مخلوق سوالی دنیا دار تمامی
جیہڑا تیرا طالب مولا اوہنوں کی دلگیری
سب ملکاں نوں اوسے ویلے بول جواب سنایا
پیدا کر کے چوتھا عالم تہاں سنگ رلاواں
آبی خاکی ناری ہوسن ویکھو سنج سویرے
اوہ کیسی مخلوق خدایا ساڈے نال رلائی
اوہ کیوں عالم ہور بناویں ساہنوں دس ارادہ
سارا فرش زمین وچھا کے پردے وچ دکھایا
بس ہن ختم کلام تساڈی مت کوئی عذر لیاوے
کس تھیں عالم ہور بناویں دسیں خالق سائیاں
جستوں ویکھیاں ہوش عقل دی اوتھے پیش نہ جاندی
پھیر فرشتے تیجی واری حاضر ہون شتابی
حکم ہویا ایں دسن لگا ہویا حکم الٰہی
اک تنور غضب دا بلیا ملکاں نوں دس آیا
کل ملکاں نوں حاضر کر کے آکھے خالق باری

ہے کی مان عبادت والا دوچہ شان تساڈوں
خاکی بندے دنیا اتے میرا حکم بجاون
نوری ناری آبی ناوں خاکی بہت پیارے
آبی عالم نوں رب سچے حکم دتا یک باری
آبی خاکی نوری تائیں آکھے ذات ربانی
ہن خاکی انساناں اگے کرنی پوے غلامی

یا کی ہور مراد دلانوچہ دستو سچ اساڈوں
روز حشر دے نوریاں نالوں اعلیٰ درجے پاون
امر بجا کے بہتر ہوسن خالقدی سرکارے
رہو آباد سمندر اندر کون کرے انکاری
اساں ضرور تساڈی ڈیوٹی خاکیاں اُتے لائی
خاکی بندیاں تے ہر ویلے رہنا پوے مدامی

ثبوت نگرانی

اوسیدن توں لیکے رب نے ڈیوٹی سخت لگائی
نوری ملکاندی ایہ ڈیوٹی سن توں یار پیارے
ڈگے کوئی اسواری اتوں پڑھ بسم اللہ چاون
اک ہیں ہور ثبوت پوچاواں سن توں میرے بھائی
جاں یوسف نوں بھائی لیگئے جنگل وچہ اکیلا
بھائی کہن بیودے تائیں کرکے وعدہ لوڑیں
امر مقدر والے فوراً ملکاں نوں فرمایا
یاد رکھوایہ موت شہادت نازل ہوگ تساڈوں
اکول بھائی تیغ وکھاون اک ول فوج تورانی
آخر امن امان یوسف نوں لیگئے ملک ربانے
دوجا فرقہ آبی جیہڑا اوپر پانی تر دا
حضرت یونس دی پھر کیتی وددم نال غلامی
وقت جہاز پیغمبر نوحدے ہتھیں کرن ملاحی
کجھ فرشتے نوریاں اتے قائم کرے رب باری
بھی جد ابراہیم نبی پر ناروں لاٹاں آئیاں
امر کرو تاں نار تمامی جھک بجائیے ساری
ملکاں عرض کیتی یا حضرت صرف مراد اساندی

بیعقلانوں کجھ نہیں معلم ہے کی بھید الہٰی
جد خاکی نوں پوے مصیبت کرن دعائیں سارے
ہر حالت وچہ نال بندیدے پے تکلیف اٹھاون
جد کوئی راہی پے کوراہیں کرن حفاظت چاہی
یوسف اُتے حاضر ہویا آ سختی دا ویلا
ہن یوسف دی بانہہ نہ چھوڑیں زندہ رہنا لوڑیں
جے اج ہوئیا شہید اجاڑیں ایہ خاکی دا جایا
ایہو یوسف صحی سلامت دینا ہوگ اساڈوں
قسم خدا دی معلم ہووے جسدے نال وہانی
پھیر مصر دی شاہی بخشی خالق رب توانے
جتوں امر جلال کریندا خادم جان امر دا
آبی عالم والے جیہڑے نوری ملک تمامی
صحی سلامت بیڑی نوح آن کنارے لائی
دیو جن بھوت پری نہ لئے نال اللہ دی یاری
ناراں والیاں آن نبی نوں عرضاں بول سنائیاں
حضرت آکھیا کہیا تساڈوں اللہ واحد باری
اوہ سنایا حاضر ناظر کجھ نہیں لوڑ تساڈی

ایہ مولا دی قدرت جیہڑی وچ بیان نہ آوے
کہے چراغ نمانا عاجز کیکوں قلم چلاواں
طاقت نہیں انسان کیدی ختم توحید مکاوے
ویکھ عجیبہ قدرت تیری پاگل ہو مر جاواں

عرض حال مصنف

ایہ مسکین نماناں شاعر جاہوے فضل جنابوں
علم حلم نہیں وچہ کوئی شعر نہ بندا میتھوں
سارے شاعر عالم فاضل خوب مثالاں جوڑن
طاقت علم تھوڑیڑی مینوں منگاں تیری باری
کر منظوری ہیں عاجز دی ایہ میری عرضوئی
اول آخر ظاہر باطن تینوں ہی خصمانے
شروع کراکے حمد ثناؤں خاتمہ خیر کرا ہیں
قسم خدا دی نہ کوئی شیخی نہ کوئی عمل دلیری
صدقہ ہیں دربار تریدا ہیں گناہ بخشاواں
جاون جوگی قوت ناہیں پہنچاں کویں مدینے
یا مولا دربار تیرے تھیں فیض ہمیشہ جاری
بخشش مراد کمینے تائیں صدقہ پاک نبی دا
توں رحمٰن رحیم کریماں ہیں کہنگار کمینہ
بھی صدقہ لوح قلم تریدا منگاں نیک دعا
بھی صدقہ اصحاب کباراں یار نبیدے پیارے
اک لکھ چوی ہزار پیغمبر بھی صدقہ اولیاواں
مشکل کر احسان خدایا عقدے کھول تمامی
رحم تیرا کوئی گھٹ نہیں جاندا جے عاجز نوں تاریں
باجھ تیرے در کوئی نہیں ربا کتھے عرض سناواں
کر منظور وسیلہ تیرا رحمت پاک الہیٰ
اکو قطرہ بوند رحمت دی اُجڑے ملک وساوے
میں بھی آس دلیوچہ لائی کراں امید ثوابوں
یا مولا ہیں اوگنہارا مدد چاہواں تیتھوں
ہیں جیہے اوگنہارے ربا رحمت تیری لوڑن
قلم پھڑی ہتھ آس تیرتے یا رب خالق باری
تیرے باجھوں کس در جاواں ہور نہیں در کوئی
جے کتاب اُدھوری رہ جائے شاعر مارن طعنے
ہیں عاجز دی خشکی کھیتی رحمت مینہ برساویں
کالے دفتر دھووے مولا ایہو خواہش میری
ہر دم کرساں شکر زبانوں جے منظوری پاواں
ہر قدمیں ڈکھ معافی منگی اوگنہار کمینے!
تیرے کولوں رزق ہمیشہ کھاوے دنیا ساری
مان نہیں کوئی عاجز تائیں ایہو اک عقیدہ
اپنے فضلوں ہیں عاجز دا روشن کردے سینہ
ہیں عاجز دے عیباں اُتے فضلوں پردہ پائیں
صدقہ حضرت غوث الاعظم ڈبے بیڑی تارے
غوث قطب ابدال پیارے سدا صدقہ پاواں
گھمن گھیرے چار چوفیرے آگئی پیش حیرانی
آخر مولا وگڑے سنورے توہیں کم سواریں
توہیں بخشنہار خدایا ہور کدھے در جاواں
یا مولا توں قلب مریدی کردے دور سیاہی
ایہ مسکین نمانا عاجز رحمت تیری چاہوے

یا مولا میں عاجز بندہ رو رو عرض گذاراں
در تیرے تُوں جاندے لوکیں لے لے خیراں ہزاراں

ٹھاٹھ کرم دی نظر رحمدی جے اک جھاتی پاویں
سُکّے بوٹے ثمر لیاون اُجڑے ملک وساویں

یا مولا توں ارحم اکرم کوئی شریک نہ تیرا
توں تاریں تے ڈوب نہ سکے اُستوں گھمن گھیرا

جے توں چاہیں بردیاں تائیں فوراً تخت بہاویں
رانیاں کولوں وڈھ چگاویں شاہاں توں بھیکھ منگاویں

جے چاہویں تے بیبا نو لے بھڑکے پار اتاریں
جے چاہویں تے عملاں والے ڈوب وچالے ماریں

آخر تیرا تقوی مولا پار لگاوے بینوں
جیکوئی مشکل سر تے آوے پھر بھی کہنا تینوں

در بیان نعت سرور کائنات صلی اللہ علیہ وسلم

رب قدیر جلیل مقدس سب صفتاں دا سائیں
جسنے ساڈا رہبر کیتا نبی محمد تائیں

نام محمد دھریا اسدا خالق سرجنہار ے
جسدے اُتے عاشق ہوگئے میں جیہے اوگنہارے

جس دا کلمہ پڑھ یارو تر گئی دنیا ساری
اوہ خدا نے مرسل بھیجا کر کے رحمت بھاری

نوری ناری حیرت کردے ویکھن جدوں نظارا
کردا مات فرشتیاں تائیں عربی چن ستارا

ختم المرسلین بنا کے مہر خدا نے لائی
ہوگئی ختم نبوت ایتھے آکھیا ذات الٰہی

اُٹھ جواناں ہوستانہ پڑھ صلوٰۃ پہنچائیں
ادب اداب نبی دا کریئے اوّل آخر تائیں

پڑھدے جو صلوٰۃ ہمیشہ دمدم شام صباحیں
عالی درجے لین خدا توں ملن بہشتیں جائیں

عرب عجم دی کھُلی قسمت چمکیا نور ستارا
گھر عبد اللہ پیدا ہویا اوہ محبوب پیارا

جس نوں عرش معلےٰ اُتے آپ خدا بلوایا
سن جوڑے گئے عرشاں اُتے ایڈا رتبہ پایا

جس دی جبرائیل جیہاں نے کیتی آن غلامی
جدوں خدا دا حکم لیاوے ہوندا آن سلامی

مہر نبوت لے کے آیا مکی نام سدایا
ہجرت کر کے مدنی نبیاں گھر گھر چانن لایا

جسدی خاطر عرشاں اتوں پاک کلام اتاری
اَوْ اَدْنیٰ رب حکم سنایا بھیج دتی اسواری

قطب ستارے دے وچہ جسدا پہلوں نور ٹکایا
دُنیا اُتے ظاہر کر کے مکے وچہ پہنچایا

جسدے آیاں دنیا اتوں ہوگئی دور سیاہی
جسدا کلمہ اوّل آخر بن کھی بھرے گواہی

جسدے آیاں نور د نوری ہون مکے دیاں گلیاں
کفر کفار دیاں سب رسماں بیٹھ پیراندے ملیاں

جسدی برکت دنیا اتوں ظلمت ہوگئی راہی
رحمت بن کے آیا سوہنا دیس عرب دا ماہی

ایس ناچیز کمینے عاجز اوہ راہبر سلطانی
نوری ملک درود پوچاون نور اگ ہو قربانی

خاکی اسنوں آکھ نہ سکاں نوری کیکر آکھاں
کعبے دا نگہبان اوہ آیا قائم کرے بنیاداں
اوڑک فانی ایہ زندگانی ہوندیا قربانی
پڑھ صلوٰتاں ہل نجاتاں توں کیوں بگڑنہی
تابعداری پاک نبیدی رب نوں بہت پیاری
وا قعہ رحمت بن کے آیا ایہ محبوب الٰہی
جیدے آیاں دنیا اتے ابوجہل بھی جھڑیا
ہور وشنائیاں گیاں جیدے آیاں چڑھدے لہندے
اسندی عزت برکت پاروں چمکیا نور اسلامی
اُسدے باہجوں اوس دیہاڑے کرے شفاعت نکوئی
آکے کرن شفاعت ساڈی ہین چوفیر پکاراں
پاک نبی دا شان مراتب رَبنے کیتا اعلےٰ
جیکوئی پڑھ صلوٰۃ نبی تے صاف یقین لیاوے
جو فخروں گھم شان دکھالن جاون اندرناراں
فخر غرورت والیاں تائیں ایتھے ملے نہ ڈھوئی
چار دیہاڑے کوڑ پیالے مڑ لیر اندیاں لیراں

سایہ نہیں وجود اجیہا جیدیاں صفتاں لاکھاں
بیکس تے مظلوماں کو نوں سُندا ہے فریاداں
پاک نبی دی اُمّت اندر کرجا نام نشانی
دیکھ مدینہ ٹھر جائی سینہ حاجت ہو جائی پوری
امر نبی دا حکم خدا دا آکھیا خالق باری
جیدے آیاں دُنیا اُتوں نس چلی گمراہی
کفر شرک ہُن دنیا اتوں بنھ بسترے ٹریا
مُنہ پرنے ڈگ بُت زمیں تے قل ہواللہ کہندے
پنج تن دا دروازہ ایہو روز حشر دا حامی
ولی پیغمبر سارے اوتھے کھڑے کرن عرضوئی
یا محمد عربی آکے ہُن تے لے لئیں ساراں
عاجز اوگنہاراں تائیں پار ٹپاون والا
قسم خدا دی جھوٹھ نہ آکھاں اوہ کیوں دوزخ جاوے
جان تکبر تے وڈیائی دائم کار کفاراں
دل حاضر کر ہو قربانی کھٹ کے نیکی کوئی!
شان گمان کسے کم نہیوں ہوئیاں یدوں اخیراں

حضورؐ دی شان مُبارک

پاک محمدؐ دنیا اُتے چڑھیا چن نورانی
رحمت کرکے بھیجیا ربنے صفتاں کون سناوے
عاجز بندہ کی لکھ سکے وصف خیال تھیاندا
جسدا مکھ مبارک سوہنا نور و نور اجالا!
پاک محمدؐ سرور جتھے قدم مبارک پاون
واہ واہ سوہنیاں چشماں دونویں صفت کیتی جاوے
جسنوں وصل انکھیں دا ہویا نال اللہ دی یاری

عقلوں شکلوں علموں حلموں کوئی نہ اُسدا ثانی
کملہ کوہجا ویکھے ناہیں جو آوے گل لاوے
جسدی صفت خداوند عالم وچہ قرآن سناندا
چھم چھم برسے شعلہ نوری فضلوں رب تعالیٰ
حوراں تے غلمان فرشتے صدقے صدقے جاون
جتوں نظر مبارک جاوے رحمت مینہ برساوے
کجھ پرواہ نہ رہ گئی اونہوں مل گئی دولت ساری

جسدی صفت خداوند کیتی بندے نہ کر سکن
برکت بھریا دست مبارک تھوڑا ذکر سناواں
اک جزامی سرتوں گنجہ قوم کفاروں آیا
ہو متوجہ طرف خدا دی حضرت عرض گزاری
بعد سلاموں عرض سناوے یا مقبول حقانی
امر سنایا دست مبارک بدن لگایا جاوے
امر جنابوں جسدم سُنیاں اوس مقبول غفاری
اچن چیت پیا چمکارا جسدم دست لگایا
سر اُہدے تے فضل الٰہوں زلفاں کُنڈل پائے
رحمت بن کے دُنیا اُتے آگیا سرور عالم
قدر نبی دا مولا جانے جس نے کیتا پیدا
حضرت موسیٰ مولا اگے اک دن عرض گذاری
یا ستار غفار کریمیہ ایہہ میں کراں دُعائیں

آبی خاکی نوری ناری صفتاں کر کر تھکن
بہنا اجر امید ثوابوں جے منظوری پاواں
دین قبولاں جے بچ جاواں اُسنے آکھ سنایا
اوسے وقت فرشتہ آیا لیکے حکم غفاری
امر سناوے یا نبی اللہ واحد ذات الٰہی
فضل اساڈا معجزہ تیرا دیکھ ایمان لیاوے
دست مبارک بدن اہدے تے پھیر دتا یک باری
گئی سر پیروں مرض پُرانی رحمت پھیرا پایا
اوسیویلے حمد زباناں موہنوں بول سنائے
وارن کل خزانہ سرتوں قدر جنہانوں علم
لَوْلَاكَ لَمَا خَلَقْتُ الْاَفْلَاكَ ایہہ قدر تداوعدہ
عرض کریں منظور خدایا کرکے رحمت بھاری
روز حشر دے پاک نبی دی امت وچ اٹھائیں

اَللّٰھُمَّ اجْعَلْنِیْ مِنْ اُمَّةِ مُحَمَّدٍ

الٰہی مجھے صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم کی اُمت میں سے بنا

حضرت موسیٰ مولا اگے ہویا جدوں سوالی
خضر کہیا یا حضرت موسیٰ آکھ سنا کجھ مینوں
شان محمدیاں دا حضرت خبر توراتوں پائی
میری امت وچہ عبادت ساری عمر لنگھاوے
نفل نمازاں پڑھدے پڑھدے ساری عمراں تھکن
دن محشر دے جاں دیاندے عمل تولائے جاسن
اک نماز محمدیاں دی ہووے اُستوں بھاری
شان محمد دا رب لکھیا کل کتاباں اندر
ایسے گلے دن تے راتیں منگاں نت دُعائیں

خضر پیغمبر حاضر ہوکے صورت آن دکھالی
پاک نبی دا درجہ کی کجھ ہویا معلوم تینوں
پاک محمد دی سب امت ایسی رب بنائی
ادھی رات محمدیاندی بہنا درجہ پاوے
اوس اُمت دے دونہہ پہراندا درجہ پا نہ سکن
اک ہزار نماز اساڈی جے اک چھابے پاسن
پنج معراج دیہاڑی اندر فیض انہاں نتے جاری
اسدی امت دیوچہ ہوداں میں نہ بناں پیغمبر
یا رب مینوں پاک نبی دی اُمت وچہ اٹھائیں

ذکر دیگر جبرائیل علیہ السلام

حمد ثنا ہیں خالق تائیں اوہ صفتاں ندا سائیں
جس نے چا سردار بنایا نبی محمد تائیں

ساری دُنیا واقف ناہیں پاک نبیدے شانوں
معلم ہوندے شان نبی دا آیت حدیث قرآنوں

وِچ دم ہون اڈیکاں جیدیاں اُتے عرش معلیٰ
اَو اَدنیٰ توں نیڑے ہوجا ایہہ پیا آکھے اللہ

وَدھ گھٹ شان نبیدا دساں ایہہ نہیں ہستی میری
وچہ قرآن نبی دی مولا کیتی صفت بہتیری

دربیان حکایت جبرائیل علیہ السلام

جبرائیل فرشتہ جیدن خالق رب اوپایا
کل فرشتیاں نوریاں وچوں حسن جمال وَدھایا

سوہنے پر جبریل وچی نوں بخشے ذات الٰہی
ڈاہڈی سوہنی شکل بنائی کرکے بے پرواہی

اک پرانے جنت والا نقشہ رب بنایا
دوجے پرتے دوزخ والا اوسیطرح سجایا

سوہنی صورت سازی بنے لاٹ حسن دی بالی
اکدن اُس نے صورت اپنی ویکھی نور جلالی

سجدے اندر پیگیا چھیتی خالق دی سرکارے
یا مولا توں میرے اُتے کرم کمائے بھارے

رحمت کرکے خوب بنائی شکل نورانی میری
نفل دوگانہ نیت کھلوتا حمد سناواں تیری

چہل ہزاراں سال وچی نے سجدیوں سر نہ چایا
بس عبادت ہوگئی پوری پھیر خدا فرمایا

اُٹھ کھلوتا سجدیوچوں نظر اگاں ول پائی
اگوں نور محمدی آکے سوہنی چمک دکھائی

وہندیاں جبرائیل فرشتہ پڑھدا حمد ربانی
ایہ کی چیز دکھالی ربنے دل وچ کرے حیرانی

یا مولیٰ ایہ کون پیارا جس دا نور وکھایا
ایہ محبوب محمدؐ میرا پھیر خدا فرمایا

جبرائیل تعریفاں کردا کرکے چپ چپیتا!
مولا آکھیا ایسے خاطر تینوں پیدا کیتا

ایہ محمدؐ احمدؐ میرا دلبر یار پیارا
اس دی خاطر جبرائیلا کیتا کل پسارا

ایہ محمدؐ جاں دنیا تے کیتا جاوے ظاہر
اُہدی اُمت درجے پاوے حدحسابوں باہر

بھانویں عیب خطائیاں کرکے سارا روز لنگھاون
کرکے وضو نماز گذارن جلد رہائی پاون

چہل ہزاراں سال عبادت جو توں کیتی میری
دو نہہ نفلاں دے نال عبادت نہیں برابر تیری

سجدے پیکے کریں عبادت ہیں نہیں آکھیا تینوں
اونہانوں خود حکم دیاں گا بہت پیارے تینوں

وچی کہیا یا خالق باری مینوں حال بتائیں
کی ثواب انہانوں دیسیں یارب خالق سائیں

فضلوں عالی جنت دیساں رب سچے فرمایا
حکم کرو تاں عالی جنت دیکھ لواں اکواری
حکم ہویا جا دیکھ شتابی دیر ذرا نہ لاویں
جاں جبرائیل وحی پر کھولے ویکھے حکم زبانا
خوش گلزار محل نورانی انت حساب نہ آوے
اُڈدا اُڈدا عاجز ہویا تن سو سال وہایا
تھک گیا تے عاجز ہو کے سجدے سیس نواوے
توں کیا جانے جنت کیڈا آکھے ذات الٰہی
ایہ محمدؐیاں دا جنت آپ خدا فرماوے
ایہ محمدؐیاں نوں جنت دو نفلاں وچ دیساں
استغفار پڑھے جد کوئی پاوے نیک جزائیں
حضرت موسیٰ نوں رب آکھے نت سوال سنائیں
پاک نبی دی امت جس دم نیت نماز کھلوسی
جس ویلے کوئی چاہوے مینوں آکے حاجت منگے
روز حشر نوں جد اوہ مومن وچ میدانے آون
پنج معراج دیہاڑی اندر آکھے خالق باری
کمی نہ رہی محمدؐیاں نوں خاص روایت آئی

وحی کہنا ہیں صدقے جاواں عالی بار خدایا
جیہڑی تھاں تے پاک نبیؐ دی ہناں امت ساری
ویکھ مکان محمدؐیاں دے خوب اندازہ لاویں
اڈدیاں اڈدیاں جنت اندر تن سو سال وہانا
سونا چاندی کل دیواراں صفت نہ کیتی جاوے
نہ جنت دا اگلا پاسا اس نوں نظری آیا
یا مولا ایہ جنت تیرا کمن وچ نہ آوے
دسواں حصہ ختم نہ ہویا باقی اگے سائی
دنیا اُتے جو کوئی بندہ حکم احکام بجاوے
دلبر پاک محمدؐ خاطر ایہ عنایت کریساں
فضلوں ایسے جنت اندر آکے لیسن جائیں
ستر ہزاراں پردے وچوں آپ حضوری پاویں
اس مومن تے میرے سنہہ وچ کوئی نہ پردہ ہوسی
میں ہر ویلے سناں پوکاراں بالکل نہ سنگے
پنج کلیانیاں مجھیں وانگوں جلد سہانے جاون
واہ سبحان اللہ کیا ہویا ساتھے فضل غفاری
قسم خدا دی جھوٹھ نہ ماراں میں نہ دلوں بنائی

خواص سورۂ فاتحہ

سورت فاتحہ دی ہن میں کجھ تفصیل سناواں
ابن عباس روایت کردا پاک نبیؐ فرمایا
جدوں نماز پڑھن لئی بندہ وچ مسیتے آوے
اللہ اکبر بول زبانوں نیت نماز کھلووے
اے مومن الحمد للہ جاں توں لفظ الاویں!
رب العٰلمین شتابی مومن پھیر سناندا!

راوی جویں روایت کردے وچ بیان لیاواں
جبرائیل فرشتے مینوں ایہ پیغام سنایا
کراں مخاطب بیشک اُسنوں آن سلام سناوے
سنہہ وچالے میرے اُسدے پردہ کوئی نہ ہووے
رب کہے اوہ کہیڑا ہی اللہ جس دی صفت سناویں
رب العالم اوسے ویلے مڑکے ایہ فرماندا

کہڑا پالنہارا بندے آکھے ذات کریمی
آکھے رب رحیم کہڑائی جہڑا رحم کماوے
اَنَا مٰلِکِ فرماوے مولا پوری صفت سنائی
اِیَّاکَ نَعْبُدُ مڑکے مومن پڑھدا چاہیں چاہیں
وَ اِیَّاکَ نَسْتَعِیْنُ شتابی بول جدوں کوئی کہندا
اِہْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِیْمَ مومن کہے سچا داں
کہڑا رستہ چاہویں بیٹھوں کہے خداوند باری
نبی پیغمبر مرسل ربا جہڑے راہ چلائے!
غَیْرِ الْمَغْضُوْبِ عَلَیْہِمْ مومن کرے ثنائیں
وَلَا الضَّآلِّیْنَ جو وڈے کافر ہین نصارے یہودی
کہن آمین فرشتے سن کے مومن مرد ربانا
واہ واہ اُمت پاک نبیدی عالی درجہ پایا
بسم اللہ تے فاتحہ اندر آیاں پندرہ میماں
وچہ نماز پڑھے جد مومن فاتحہ سورت ساری
اوسیویلے عرشاں اُتے پہنچ فرشتے نوری
دس دس نیکیاں ہر ہر میموں فضل کرم ہتھیں پاسن
ایہ ثواب تھوڑیڑا مولا کہن پرندے بھائی
دو جیوار پرندے آکھن یارب خالق سائیں
حکم ہویا جو فاتحہ اُتے عمل کماندے رہسن
سورۃ فاتحہ پڑھنے والے قرب حضوری پاون
واہ واشان محمدیانوں مولا دے درباروں
تابعدار نبی دا جہڑا اوہا درجہ لیسی!
دوزخ کولوں بچنے والا نہیں کوئی ہور وسیلہ

الرحمٰن اگوں پھر مومن بولے نال حلیمی
مٰلِکِ یَوْمِ الدِّیْنِ مکمل مومن بول سناوے
نئے حاجت جو دل چاہے ایتھے بے پرواہی
کراں عبادت تیری ربا توں صفتاں دا سائیں
باجھ خداوند ہور کسیتوں ہیں نہیں مدت ایندا
دیہ ہدایت فضلوں مینوں سدھے رستے جاواں
صِرَاطَ الَّذِیْنَ اَنْعَمْتَ عَلَیْہِمْ کہے کلام پیاری
اوہا رستہ چاہواں ربا بندہ عرض سنائے
جیس تے غضب خداوند تیرا اُسدے راہ نہ پائیں
نامنظور خدایا مینوں اوہ رستہ مردودی
تسیں فرشتیو بھرو گواہی آکھے رب توانا
سورۃ فاتحہ پڑھنے خاطر مولا حکم سنایا!
ساڈے اُتے رحمت کیتی واہ وا رب کریماں
ہر ہر میموں بنے فرشتہ آکھے خالق باری!
کرن دعائیں ایس بندیدی حاجت کردے پوری
نالے اوہدیاں دس دس بدیاں دور کرایاں جاسن
۲۰ ویہ ویہ نیکیاں ہر ہر میموں آکھیا ذات الٰہی
اجے ثواب نہ پورا ہووے خوش کرساڈیتا ہیں
ہر اک میموں اک ہزار تے اٹھ سو نیکی لیسن
تیہہ ہزار تے چھ سو بدیاں دور کرائیاں جاون
اُمت دے حق ہون دعائیں نبی محمدؐ پاروں
سیلے نافرمانی کرنے والا دوزخ اندر پیسی
پاک محمدؐ سرور باجھوں کون کرے کوئی حیلہ

پاک نبی دے امروں باہر جے کوئی قدم ٹکاسی
قسم خدا دی امت وچوں باہر نکالیا جاسی

دربیان سوال کردن عورت پیش سرور کائنات

سنو حقیقت ہیں اک بھائیو ہور بیان سناواں | پوہنچیا ملک عراق محمدؐ سوہنا نبی سچاواں
حاضر ہیسن پاک نبی دے نال اصحاب تمامی | جنگل دے وچ ڈیرا لاکے بیٹھے نبی گرامی
سی اک پاسے بستی اوتھوں نیڑے نظری آوے | لبھا کوئی غنیم اکابر جا کوئی خبر سناوے
فکر کرن سب لوک وچارے کون کوئی ایہ آیا | جھنے نیڑے آ بستی دے ڈیرا آن جمایا
جیکوئی ہون لٹیرے ڈاکو سانوں لٹ لیجاسن | خبر نہیں کی کرنا اوہنا کی تکلیف پوچاسن
کرن لگے تجویزاں آخر بہکے لوک سیانے | لے نذرانہ ملئے آپاں بچئے ایس بہانے
ایہ نہ جانن پاک محمدؐ سانوں تارن آیا | ایہ نہ سمجھن سانوں مولا ہادی آن ملایا
لے نذرانہ کول انہاندے آن کھلوتے ڈردے | عاجز بن کے اصحاباں نوں آن سلاماں کردے
کہن لگے اصحابی اگوں کون کوئی کیوں آئے | ایہ نذرانہ آپ ہوراں دی خدمت وچ لیائے
آکھن لگے بستی والے کس دا لشکر بھارا | ہے سردار توہاڈا کہڑا حال پچھاون سارا
ہاں اصحابی پاک نبی دے انہاں آکھ سنایا | نال اساڈے پاک محمد خود تشریف لیایا
نال خوشی دے اللہ اکبر نعرہ بول سناون | مرد زناں سب بستی والے جلدی حاضر آون
جاکے عرض نبی نے کیتی نال اساڈے آؤ | آپ اساڈی بستی دے وچ قدم مبارک پاؤ
جاکے اندر بیٹھے پاک رسول سہارے | اک عورت دی گودی لڑکا سن توں یار پیارے
جاں عورت نے بیٹھے ویکھے پاک رسول الٰہی | بالن لگی اگ شتابی چلھے اندر بھائی
جیوں جیوں عورت پھوکاں مارے تیوں تیوں دھواں آوے | چھوٹا لڑکا گودی والا سینے نال لگاوے
اکھیں وچوں پانی وگدا پھوکاں جدوں مریندی | جاں تنگ ہووے اوس بچے نوں دھوواں اونہ دیندی
دھوئیں کولوں اوس بچایا چھوٹا لڑکا بھائی | پاک نبی دی خدمت اندر عورت عرض سنائی
یا حبیب رسول خدا دے ہیں تکلیف سہاری | دھوواں اونہ دتا اوہنوں جھل مصیبت بھاری
ایس طرح ہی امت اپنی جیکر تساں بچائی | انشاءاللہ دوزخ اندر پھر نہیں جاندا کائی
کیا عجیب طریقے دے نال عورت گل سنائی | اس عورت نوں پاس بلاکے آکھے نبیؐ الٰہی
لے بی بی ہیں روز حشر نوں کوشش کرساں ڈاہڈی | دوزخ دے وچ کدی نہ جاسی بیشک امت ساڈی
نہیں بنایا دوزخ رب نے بدلے تابعداراں | بیفرماناں بدلے واقعہ بھڑکن دوزخ ناراں

جو کجھ حکم خداوند دیوے اوہ میں آکھ سناواں
ایسے خاطر واضح کر کے امت نوں سمجھاواں

محکم کر کے پکڑو اسنوں سن کے حکم رباناں
پوری کرو تابعداری جس نے جنت جاناں

بدعت کفر شرک نوں جہڑا چھوڑے نہیں کداہیں
پاک نبی فرماون لگے میری امت ناہیں

پورا حکم خدا دا منوں جو میں آکھ سناواں
انشاء اللہ میں دوزخ دی ذمہ واری چاواں

اوسے ویلے پاک نبیؐ نے ایہ حدیث سنائی
پڑھ کے ویکھ لوے ہر مومن شک شبہ نہ کائی

مَنْ اَحْدَثَ فِیْ اَمْرِنَا هٰذَا فَلَیْسَ مِنَّا

جو ہمارے طریقہ میں کوئی بدعت نکالے گا وہ ہم میں سے نہ ہو گا

ساڈے امروں باہر ہو کے پاوے کون خلاصی
بیشک اوہ نہیں امت ساڈی نہ اوہ جنت جاسی

جہڑا امر نہ منیں ساڈا کہے رسول الٰہی
اوہ نہ ہرگز ساڈیو چوں نہ اوہ ساڈا بھائی

ستر تن تہتر فرقے ہوسی امت ساری
اکو فرقہ جنت جاسی کہے رسول غفاری

کہن لگے اصحاب تمامی عالم دے سردارا
کیہڑے لوگ بہشتی ہوسن حال سنا دیو سارا

قَالَ النَّبِیُّ صَلَّی اللّٰہُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ عَلٰی مَآ اَنَا وَاَصْحَابِیْ

نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم نے فرمایا وہ وہ ہوں گے جو میرے اور میرے اصحابہ کے طریقہ پر چلینگے

پاک محمدؐ سرور عالم ایہ فرمان سناوے
خاص طریقہ جنتیاں ندا پاک نبی فرماوے

جس رستے تے میں خود چلاں یا اصحابی چلن
حکم دیاں سب لوکاں تائیں اوہ طریقے ملن

ایس طریقیوں جیہڑے باہر اوہ نہ امت میری
اُس نے جنت کدے نہیں جانا امت کوئی کرے دلیری

خاص محبت رب سچے دی جسنوں دِوں لجانوں
پاک کرے رب اسد تیائیں ہر عیبوں نقصانوں

جسنوں نہیں محبت رب دی اوہ بخشیندا ناہیں
دائم دوزخ وچہ ہمیشہ اسنوں ملن سزائیں

کویں محبت رب دی ہووے کہن لگا اصحابی
پاک محمد سرور عالم دین جواب شتابی

حُب رسولاں دی جو کرداہووے حُب خدائی
ساڈا دوست رب دا دوست کہے حبیب الٰہی

ساتھ کیدے دوست دیاں دوست بن کے آوے
اگلے گھر وچہ اوس طرح ہی دوست گنیاں جاوے

ایہ طریقے اصحاباں نوں پاک نبی فرماوے
بخشش والے کل طریقے امت نوں سمجھاوے

منکر جنت دا جو ہوسی رب دا دشمن بھارا
یاد رکھے اوہ روز قیامت ہونا نہیں چھٹکارا

لَا اِیْمَانَ لِمَنْ لَا مَحَبَّۃَ لَہٗ

جس کو آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم سے محبت نہیں وہ مومن نہیں

پاک نبی فرماون لگے پھیر اصحاباں تائیں
کہن لگے جس دل دے اندر حُب نبیدی ناہیں

اوہ دل خاص ایمانوں خالی پاک رسول بھاونے
اوس دل اندر رحمت ربدی کدی نہ پھیرا پاوے

نہیں عبادت لذت دیندی ہر گز باجھ ایمانوں
جد تک کرنے ایمان نہ کامل ہو کے دلوں بجانوں

کویں ایمان ہو ویگا کامل پچھن یار پیارے
واضح کر سمجھاون لگے پاک رسول سہارے

جس نے ساتوں سُن کے مَنیاں پک یقین لیاندا
اوہ ایمانوں کامل ہوندا سوہنا نبی سناندا

بن ویکھے جو ساڈے اُتے دین ایمان لیاوے
اوہ اصحاباں ستاں جتاں کلا رتبہ پاوے

مَنْ تَمَسَّكَ بِسُنَّتِيْ عِنْدَ فَسَادِ اُمَّتِيْ فَلَهٗ اَجْرُ مِائَةِ شَهِيْدٍ

جو شخص میری اُمت کے فساد کے وقت میرے طریقے پر چلے گا اس کو سو شہیدوں کا اجر ملے گا۔

نبی کہے اوہ دن محشر دے پاوے شان اچیری
محکم کر کے جو دنیا تے سنت پکڑے میری!

بہت بلندی درجہ پاوے کہے حبیب ربانا
باغ بہاران تے گلزاراں ملے بہشت ٹکانا

سورت فاتحہ دی کجھ باتی کر تفصیل سناواں
جو ہیں مخبر خبراں دیندے ہین نہ دلوں بھاواں

جسدن اتری فاتحہ سورت سن میرے دلدارا
سوگ پیا گھر شیطاں ڈاہڈا روندے ٹبر سارا

ڈھاودھیر پیگیا ڈاہڈا زور و ڈہائیں مارن
کئی دلیلاں پیش لیاوندے ڈھاون کدی سارن

رون لگا ابلیس حرامی چھم چھم ہنجوں کیرے
آکھے ہوئی خدا دی مرضی وس نہیں کجھ میرے

فاتحہ پڑھکے نوریاں ناوں رتبے پاون خاکی!
جال میرا کوئی کسے نہ پھساں رہے سو گراں چالاکی

میرے پنجے وچوں جاسی نکل خلقت ساری
جتھے جا پڑھیجن لگی سورت فاتحہ پیاری

میرا حاکھی کسے نہ بنساں ہائے میری زندگانی
اس سورت نے ساری دنیا جنت وچ لیجانی

میری دال نہ گلنی ہر گز سورت جدوں پڑھیوے
جدے پڑھیاں ہر کوئی بندہ پاک گناہوں تھیوے

روروحال ونجایا اس نے مار غماں دیاں آہیں
کل شیطان اکٹھے ہو کے لگے کرن صلاحیں

چھوٹے آ شیطان تمامی لگے دین تسلی
اے استاد اساری خلقت کدوں بہشتیں چلی

ساڈے ہوندیاں ایہ غمناکی توں کس گلوں پائی
ویکھیں ہتھ اساڈے گوز اینویں کیوں گھبرائیں

وچہ عبادت وقت صبح دا تھوڑے لوک گذارن
پہر رات رہے تڑکے جاگ کے ایسا جال وچھائیے
پاوے زور ایناں جے کر پھر تاں منجی چھڈن
بانگ سُنی تے کلمہ پڑھ کے پھیر مسیبت نہ آسی
کیوں گھبراویں نال تواڈے ساتھی ہون بہیترے
بایڈی افضل فاتحہ سورت فضلوں رب اتاری
اے غافل جے فاتحہ کولوں توں نہ فیض اٹھاویں
حیف تینوں انساناں اینویں دنیا وچہ ہیا نول
موتوں بعد اخیر بھراوا ہوندا ای پچھتاوا
آخر موت شکنجہ تینوں آ انساناں پونا
تابعدار نبیؐ دا بن جا جے چاہویں چھٹکارا
لیے ایسے قدرت دیوں فیض تیرے جے جاری

بہتے لوکیں سورج چڑھدے تیک گھوراڑے مارن
مٹھی نیندر وچہ سوا کے قضا نماز کرائیے
نہیں تاں سورج چڑھدے تیکر لیفوں منہ نہ کڈھن
نالی تہاڈے دوزخ دیوچہ پھیر کوئی نہ جاسی
ویکھ لیا جے بہت جگہ تے چانن وچہ اندھیرے
ڈٹھا فیض جدوں ابلیسے رد یا کر کے زاری
واقفو پھر توں نال شیطاناں داخل کیتاں جاویں
اہدا درجہ معلم ہوسی قبراں وچہ گیاں نوں
پھیر کسے نہ سُوتر کتیا ادبت گیا ندا آوا
رن فرزنداں بہین بھراواں کسے نہ مول چھڈنا
اوکھے وقت چھڈاوے تینوں کسے نہ کرنا چارا
سمجھ بے سمجھا کیوں نہیں کردا مت شیطاناں ہاری

تفصیل سُورت فاتحہ

سُن بسم اللہ فاتحہ دے بیں حرف شمار لیا وان
چھ پیش تے زیراں چھٹی زبراں ہین بتالی
ہے وچہ مد لیری اکو شداں آون باراں
شداں مداں زیراں زبراں جزماں پیش پیارے
تیراں لاماں پندرہ میماں ست ہیہاں وچ آئیاں
اٹھ رئیاں تے چارے دالاں ست الف وچہ آئے
چار ہیئاں تے چارے وائیں تے تنیاں شمار دن
صاد ضاد نے ڈو ڈو پورے تیراں ہیئیاں زبراں
ہین صدقے محبوب اپنے نوں جس تے رب اتاری
اکدن کے مکان کھلوتے پاک رسول الہیٰ
دولت نال اینہاں کول ہیسی لدے اٹھ قطاراں

اکسٹھ سینتی حرف تمامی گن کے آکھ سناواں
ستے آیتاں سورت فاتحہ وڈیاں شاناں والی
جزماں ہین ستائی پوریاں آیاں وچہ شماراں
دو ہوتے اکو نجہ پورے حرف گنیچن سارے
جانے رب جاں نبی پچھانے کی کی رمزاں لائیاں
دو ملوے دو غین برابر گنتی کیتی جاسے
ہیرے لعل جواہر موتی بخش ہوئے سرکاروں
دس نون چھ ہین مکمل چارے کاف اکابر
فضلوں رب نبی اپنے تے بھیجی نعمت بھاری
کافر کوئی لنگھے جاندے نظر انہاں نوں آئی
دولت ویکھ حبیب خدا دا لگا کرن وچاراں

یا مولا ہیں اونویں راضی جیوں کر مرضی تیری
بیشک دیکھے راہ مولا دے قرب حضوری پاون
اوسیویلے ذات الٰہی جبرائیل بولایا
جبرائیل خدا دے حکموں نال شتابی آوے
حاضر ہو کے خدمت اندر کرے کلام زبانی
رب کہے ہیں فاتحہ سورت تینوں جدوں پوچائی
ہور ضرورت کوئی نہیں باقی آکھے رب توانا
عزت برکت جنت ورثہ سورت فاتحہ پاروں
ہر درد واں دادارو بن گئی مشکل وچہ سہارا
اس سورت دیاں ستے آیتاں پڑھے جو مومن گائی
ستے دوزخ اوہدے کولوں کر دے دور کنارا
بھانویں سخت گناہیں ہووے اوہ بھی بخشیا جاوے
بن توبہ نہ بخشش ملدی خالق دی سرکاروں
فخر غرور تے خودی تکبر کدوں خدا نوں بھاوے
واقع ربدا ہیں توں بندہ جے کرسیں شکرانہ
نال مزاجاں نخرہ کرکے پا چوڑا چھنکاسیں!
عاجزی ہے منظور خدا نوں ہر حالت وچہ بھائی
اکدن مرسل نبی تمامی رب نے پاس بلائے
ہیں ہاں نوح تے میں ہاں آدم دوہناں نے آکھ سنایا
استھیں بعد داؤد نبی نے کہیا خلیفۃ اللہ
سب تھیں پچھے پاک نبی نوں پچھے خالق سائیں
ہو خاموش کھلوتے حضرت کوئی جواب نہ کہیا
ایہ نہ آکھیا ہیں دنیا تے رحمت بن کے آیا
نہ محمدؐ احمد کہیا نہ کہیا ختم رسولاں!
نہ اُس آکھیا مکی مدنی نہ عربی فرمایا
دلو چہ کہندے اپنی دولت پاوے امت میری
ماڑے لوک نمانے عاجز نہ تکلیف اٹھاون
دبہ پیغام حبیب سرینے کی خیال دوڑایا
پاک حبیب خدا دیتا ہیں آن سلام سنائے
اے محبوب خدا فرماوے دنیا دولت فانی
اوہ خزانہ حرص ہوائی ایہ خزانہ شاہی
دین دُنی دے اندر ایڈا نہیں کوئی ہور خزانہ
تالے ہون قبول دعائیں حکم ہویا سرکاروں
ایہ اک تیری امت کارن گنج خزانہ بھارا
ختم قرآن کیتے ست اُس نے خاص روایت آئی
پلصراط دی گھاٹی اُتوں ہووے پار اُتارا
جیکر بندہ غافل گندہ توبہ دے در آ دے
بن توبہ توں کدی نہ چھٹیں ماہیے دوزخ ناروں
ربدے نال شریک بنائے کدوں نجات پاوے
کرکے خودی تکبر پاگل ہو گیوں سگوں بیگانہ
رحمت دے دروازے اتوں خالی مڑکے آسیں
ثابت کرکے دساں تینوں دیر نہ لاواں کائی
آپو آپنے نام بتاؤ حق نے حکم سنائے؛
ہیں خلیل تے ہیں ہاں موسیٰ نام نشان بتایا
ستوویں بول سنایا اگوں ہیں عیسیٰ رُوح اللہ
ہے کی نام تساڈا صاحب دسو ساڈیاں تائیں
نہ آکھیا ہیں نور میرا جو قطب ستارے رہیا
ایہ نہ کہیا حبیب تیرا ہیں عرش تیرے تے سایہ
نہ بشیر نذیر بتایا نہ شافع مجہولاں!
انا الیتیم محمدٌ ربنوں آکھ سنایا

ہیں یتیم محمد تیرا بول جواب سناوے
تھر کنبیا عرش ربانا دھرتی لرز دکھاوے

ذات مقدس کہے محمدؐ ہے کی خواہش تیری
پاک محمدؐ آکھن مولا بخشیں اُمت میری

جنے شان دکھایا رب نوں دور ہویا دربار وں
عاجز بن کے عزت پاون خالق دے دربار وں

اُچے اُچل جان جہانوں پل نیویں نوں لگے
نال منظور ضرورت ہیائیو ذات خدا دی اگے

ظاہر مثال

اِکدن ذات خدا دی کہیا کل پہاڑاں تائیں
اک پہاڑ بناواں سُرمہ امر کرے رب سائیں

اُس سُرمے نوں ساری دُنیا اکھیں اندر پاوے
نظر عنایت ہووے ساڈی آپ خدا فرماوے

کل پہاڑ سناون لگے خوبی تے چترائی
اوہ کوہ طور نمانا ہو کے کرے کلام نہ کائی

میرے پلے کوئی گُن ناہیں ہیں کی صفت سناواں
مان کراں کی شیخی اُتے آخر ہیں شرماواں

اُس پربت تے موسیٰ تائیں کرسی ملی نورانی
اوہا پربت سُرمہ بنیاں حکم جیویں رحمانی

ہر لی سلیمان نبی نوں جسدن حکم الٰہوں
ہویا حکم انگلیاں تائیں خالق دی درگاہوں

سنے انگوٹھے انگلیاں نے اچی شور مچایا
مینوں پاؤ مینوں پاؤ جو نہ نے آکھ سنایا

رہی خاموش وچاری چیچی نہ کوئی خواہش تائی
چیچی کولوں پچھو اُسنے کیوں نہیں عرض سنائی

پھر پیغمبر پچھن لگا عاجز چیچی تائیں
کیوں اختیار خاموشی کیتی عرض سنا واں ناہیں

ہیں ناچیز کمینی عاجز ایس گلوں شرما واں
ہیں چھوٹی اوہ میتھوں بڑیاں ہیں کی شان دکھاواں

دس نہیں چلے کجھ نہیں پلے خیر خدا توں منگاں
اہیں مُندری دے ہیں نہیں لائق ایس گلوں ہیں سنگاں

نامنظور خدا نوں ہووے بات میری مسکینی
ہو لاں تے درکاری جاواں ہووے نقطہ چینی

سُن کے ایہ فرمان خدا نے فوراً حکم سنایا
چیچی دے وچ مُندری پاویں حکم حضور دن آیا

خودی تکبر کوئی نہیں اوہدا سانوں ایہ منظوری
حکم ہویا تے چیچی دے وچ مُندری آگئی پوری

دربیان عابد زاہد کہ راضی برضا بود

سی کوئی زاہد کے ذاتے مومن مرد حقانی
کرے عبادت رب سچے دی سمجھی دُنیا فانی

رہ گیا حد حساب نہ کوئی بڑی عبادت کیتی
نال وضو دے رہے ہمیشہ نفلاں رکھے نیتی

جبرائیل فرشتہ اوہنوں ہویا ویکھ دیوانہ
بڑی عبادت کرنا ہیں پوری واہ تیرے افسانہ

جا کے جبرائیل فرشتے پاس جناب الٰہی
یا مولیٰ اک خاکی بندہ کرے عبادت تیری
پہلوں حالا لوح محفوظوں اوس بندیدا پائیں
جبرائیل خدا دے حکموں لوح محفوظ گیا سی
ہو حیران فرشتہ آکھے واہ وا بے پرواہی
جبرائیل حیرانی کردا اوس شخص دے بارےوں
جبرائیل فرشتہ اوتھوں نال شتابی جاوے
لوح محفوظ اُتے جو لکھیا ساری گل سُنائی
اَلحَمدُ لِلّٰہ پھر اُس نے معموں بول سُنایا
جبرائیل کہیا لے شخصا بات سُنی اک میری
تینوں ایس عبادت وچوں اجر ثواب نہ کوئی
ایسے لئی ہیں جبرائیلا رب وں حمد سنایا
جس دے لائق سائیں میں عاجز اوہ کجھ لکھیا نخوں
باجھ گناہوں مولا میرا دوزخ وچہ نہ پاوے
ایسے لائق سائیں میں عاصی جو بے بال ہوئی
سر سجدے وچہ دھریا اس نے مولا دے دربارے
لوح محفوظ میری تے جا کے ار نظر اکوازی
کی دیکھے رب عیب گناہوں دفتر اُسدا دھویا
رب کہے جو اس جذبے نے کیتی گریہ زاری
رب کہے جو فاتحہ پڑھ کے عرض بیان سناندا
فاتحہ تے اخلاص رلا کے پڑھے درود گھنیرا
سُن لو ہور مثالاں ایتھوں حال ہولے سارے
پنج نمازاں پچھے گھنٹے کردیاں پاک گناہوں
ہر واری جو فاتحہ دیاں پڑھدے نے بسم اللہ
ابوبکر صدیق پیارا ایہہ حدیث سنا دے

اوس بندے دی پاس خدا دے بڑی تعریف سنائی
حکم دیہو تاں کراں عبادت ایہو مرضی میری
پھیر زیارت پائی جا کے آکھے خالق سائیں
دوزخیاں وچہ اوس بندیدا ناواں نظر پیا ای
تھر تھر کنبن لگا اوتھے حکمت دیکھ الٰہی!
اتنی بڑی عبادت والا دُور ہویا دربار وں
اوس بندے دی دنیا اُتے آن زیارت پاوے
دوزخیاں وچہ ناواں لکھیا تیرا ذات الٰہی
جبرائیل کہیا پھر اس نوں سمجھ خیال نہ آیا
نا منظور خدا نے کیتی کل عبادت تیری
دوزخ حصے ملیا تینوں غیرت رب نوں ہوئی
ہیں رحمت دے لائق نہیں سائیں اپنا کیتا پایا
رب نے نہیں کجھ ظلم کمایا اوس دیاں ہیں کینوں
جو رحمت دے لائق ہووے اُتے رحم کماوے
کیتی دا پھل مل گیا مینوں غم افسوس نہ کوئی!
جبرائیل فرشتے تائیں ہویا حکم دوبارے
جبرائیل فرشتے جا کے نظر دوبارہ ماری
جنتیاں دے دفتر اندر نام لکھیا ہویا!
ایہہ مسکین جبرائیلا مینوں بہت پیاری
اوہ مسکین نہ ہرگز ایتھوں خالی موڑیا جاندا
لٹ لیا اس کل خزانہ ہے دن دیویں سیرا!
اٹھ پہر تے چوی گھنٹے دن تے رات پیارے
اُنی گھنٹے پاک گناہوں ہوندے باقی باللہ
اُنی گھنٹے پاک گناہوں ہوندے باقی باللہ
اُمت پاک نبی تے مولا ایڈا کرم کماوے

کھانے اُتے جو بسم اللہ ہر ہر لقمے کیجے
دس دس نیکی ہر لقمے دی دفتر وچہ لکھیجے
ہک رسالے اندر لکھی لکھی حدیث پیاری
لکھے سلام علیکم مومن جا اپنے گھر باری
پڑھ کے قل سلام نبی تے جے اکوار پڑھ جاوے
قسم خدا دی رزقوں اسنوں کدے نہ تنگی آوے

اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَالسَّلَامُ عَلٰى مُحَمَّدٍ قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ

تم پر اور محمد صلے اللہ علیہ وسلم پر سلام ہو کہہ وہ اللہ تعالیٰ ایک ہے

جیکوئی پڑھے شہادت کلمہ جس دم وضو کریندا
دن محشر دے مولا اُسنوں اتنا درجہ دیندا
اٹھ دروازے جنت والے فضلوں رب کھلاوے
مومن جا کے داخل ہووے جس دروازیوں چاہوے
اک شخص فریاد سناوے اے رسول الٰہی
میں بدکاری بدیاں نہ توبہ ساری عمر لنگھائی
پاک نبی فرماون لگے اوس شخص دے تائیں
بعد نمازوں دے توں تخصا جا کے پڑھیں دعائیں
ایس دعا نوں جداں بندے پڑھیا ہی تریواری
بخشش ہو گئی تیرے تائیں آکھے نبی غفاری

اَللّٰهُمَّ مَغْفِرَتُكَ اَوْسَعُ مِنْ ذُنُوْبِيْ وَرَحْمَتُكَ اَرْجٰى

اے اللہ تیری بخشش میرے گناہوں سے وسیع ہے اور اپنے عملوں سے

عِنْدِيْ مِنْ عَمَلِيْ

تیری رحمت کا زیادہ امیدوار ہوں۔

نیک نصیبا نوالی امت پاک نبیدی بھائی
جس تے مولا رحمت کردا کر کے بے پرواہی
الحمد للہ سو واری مومن پڑھے زباتوں
اتنا ملے ثواب انہانوں ایس لفظ دی شانوں
جیونکر اُس نے راہ مولا دے بخش دتا اک گھوڑا
سن توں بندے غافل گندے لبھے ثواب نہ تھوڑا
لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ آکھے کوئی سو واری!
دھیاں تے آسماناں ناوں اُسدی نیکی بھاری
اَللّٰهُ اَکْبَرُ جو سو واری مومن پڑھے زبانی
سو شتر اُس لے کے جیکوں کر دتا قربانی
تابعدار نبی دے جیہڑے عالی درجے پاون
ساریاں انہاں ناوں پہلے جنت اندر جاون
حضرت آدم آکھیا درجے ملگئے چار تاہنوں
چالے جیڑاں دتیاں مولا خاص محمدیاں نوں
مکے اندر ساڈی توبہ رب کریم قبولی!
ہر جاگہ منظور ہی پاوے امت پاک رسولی

ننگا کیتا جسم اساڈا کل پوشاک اُتاری ادب لحاظ محمدیاں دا کردا رب غفاری
اوسیو قت گناہ کیتا رب ننگا کردا شرم کرے رب دوست دلوں پھر وہی سمجھے چنگا
تیجا ساوں فات خدا دی پا کے سخت جدائی کئی ہزار کوہاں دا پینڈا اسنہہ وچ پلے بھائی
آکھے رب محمدیاں تے ایسا عمل کماداں اُمت ناوں پاک نبیڈی نہ جدائی پا داں
جنت وچوں نکل جانا چوتھا حکم اساوں جنت دچوں کدی نہ باہر کرسے محمدیانوں

پاک محمد سرور عالم جاں تشریف لیائے
تائیں ایس نتانی امت عالی درجے پائے

دربیان سائل عاصی

سی اک بندہ پاک نبی دی خدمت اندر آیا ادب آداب بجا کے پورا آن سلام سنایا
یا نبی اللہ غفلت دے وچ ساری عمر گوائی بدیاں دا سر بھار اٹھایا یا مقبول الہٰی
بدیاں میریاں اتنیاں حضرت وہ آکھ سناوے گندا گندا عاجز ہووے انت حساب نہ آوے
ناریاں جتنیاں ہوسن بدیاں پاک نبی فرماندا اسیتھیں بہت زیادہ ہوسن عاصی عرض سناندا
اتنیاں بدیاں ہوسن شخصا کہے حبیب غفاری جتنے پتر درختاں دے ہیں اُتے دنیا ساری
پھر اس بندے عاجز ہو کے اتنی بات سنائی اسیتھیں بہت زیادہ حضرت بدیاں تے بُریائی
حضرت کہندے اتنیاں بدیاں جیونکر ذرے ریتوں عاصی کہے زیادہ اسیتوں ہیں واقف اس بھیتوں
پاک محمد چوتھی واری پھیر لگے فرماون ربدی رحمت ناوں تیرے عیب کویں دھوجاون
یا حضرت جے رحمت ربدی آکے پھیرا پاوے بیشک بدیاں سیلاں والا دفتر دھوتا جاوے
نبی کہے جے تیریاں بدیاں بھاریاں ہون زمینوں کلمہ طیب پڑھ کہاں شخصا ہوکے صاف یقینوں
جاں اس کلمہ طیب پڑھیا کہے رسول الہٰی تیرے دفتر دے وچ شخصا بدی نہ رہ گئی کائی
رحمت بن کے دُنیا اُتے آیا نبی پیارا پاک گناہوں ہووے تقروں عاصی او گنہارا
نبی کہے جو تائب ہو کے پکڑے ساڈا دامن دوزخ دیو چہ جان نہ دسیاں ہن میں اسدا ضامن
نبی کہیا جو امر نہ منے اوہ تے مجرم پکے تابیداری میری ہرگز دوزخ ساڑ نہ سکے

ایسا رہبر کامل ملیا پیر محمدیاں نوں
پلصراط دی گھاٹی اتوں پار لنگھاوے ساں نوں

دربیان مدح سرور کائنات صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

یا مولا میں مدح سناداں پاک نبی سرور دی
عاجز کولوں صفت نہ ہووے جے سو کراں دلیری
تابعداراں نوں پیا آکھے میں تو ہاڈا ضامن
رب نبی نوں درجہ دتا باہر حد شماروں
بیشک دیکھ اعمال اساڈے قہر خدا دا آوے
واقعہ دوزخ دیوچہ جاندے او گنہار نمانے
جس تے گل وچہ کپڑا پاکے زوردے ٹ چڑھایا
پھڑ تلواراں پاک نبی نوں جیہڑا مارن آوے
جیہڑا سرور سہنے تائیں سختی نال دباوے
جس تے سالی برابر اتے کوڑا کرکٹ پایا
جھتے قدم ٹکاوے جاکے پاک محمدؐ پیارا
جو تکلیف پوچاون والے پاک بندی تائیں
آن سوالی جان نہ خالی فیض ہمیشہ جاری
دین دنی وی ہتھ حکومت اول آخر تائیں
جبرائیل جیہانے کیتی جلدی آن غلامی
نکے شہر مدینے اندر پئی اندھیر غباری
جس داناں کوئی درد ی ہووے نہ کوئی پیڑ و[illegible]
جس توں کرن کراہت لوکی کول کھلون دیندے
بارش گرڑے طوفانوں جیوں کرماں پتر نوں [illegible]
جویں ایالی اجڑ اپنا خیریں چار لیاوے
جیوں جھیاڑاں شیراں کولوں راکھی کرے ایالی
رب کہے کجھ منگ حبیبا جو آکھیں سو دیواں
رب کہے ہیں وہ ہیں جانیں تینوں حاکم کیتا

نام محمدؐ احمدؐ جس دا کالی کملی والا
عرشاں اتے سد بلایا کالی کملی والا
جنت وچہ پوچاوں آکھے کالی کملی والا
عرشاں اتے جاون والا کالی کملی والا
جے نہ وچہ وسیلہ ہووے کالی کملی والا
رب امتی جے نہ آکھے کالی کملی والا
اسنوں دانے دیکے ٹورے کالی کملی والا
اسنوں دین سکھاوے اپنا کالی کملی والا
اسدے پیش حلیمی کردا کالی کملی والا
اہدیاں سرتاں جاکے پچھے کالی کملی والا
اوتھے خوش گلزار بناوے کالی کملی والا
اونہاں نوں اصحاب بناوے کالی کملی والا
کوئی شے ہووے رج نہ کھاوے کالی کملی والا
عاجزیں کے وقت لنگھاوے کالی کملی والا
عرشاں اتے پھیرا پاوے کالی کملی والا
گھر گھر آکے چانن لاوے کالی کملی والا
اسنوں سینے نال لگاوے کالی کملی والا
اسنوں سوہنا کول بہاوے کالی کملی والا
اوتویں امت کول بلاوے کالی کملی والا
اوتویں وچہ بہشت پوچاوے کالی کملی والا
امت دوزخ کنوں بچاوے کالی کملی والا
رب امتی آکھ سناوے کالی کملی والا
منگ زبانوں لے مسکینی کالی کملی والا

رب لکھے ہیں اوّل آخر شافعی کیتا تینوں
محشر دے دن پانی پانی کوکن لوگ گنہگارے
اگ دوزخ دی روز حشر نوں جیدم بھڑکن جاسیں
دن محشر دے نفسو نفسی کہن پیغمبر سارے
اوتھے نہ کوئی حامی ہوسی باپ نہ بیٹا مائی
پیش خدا دے حشر دیہاڑے دم نہ مارے کوئی

صبر تحمل منگے موہنوں کالی کملی والا
کوثر جام پلاوے سوہنا کالی کملی والا
پڑدا ودا خدا بن جاوے کالی کملی والا
اپنے ساتھ لیجاوے امت کالی کملی والا
آکھن بنے ہمراہی سارا کالی کملی والا
اوتھے امت نوں بخشاوے کالی کملی والا

نیند پیاری کدیں نہ کیتی سر روز نبی سجادیں
کر کے زاری کرن ہمیشہ راتیں سو دن ناہیں
عمل حقیقت کچھ نہ رکھے سن توں یار پیارے
ٹوہلے لگے کملے کہیے کل یتیم نماہنے
یا رب میل محبوب پیارا کر کے غریب دعائیں
جس دن جنت دیوچہ جاوے سوہنا نبی پیارا
وچہ قرآن خدا نے جیدی ظاہر صفت سنائی
اک لکھ چوہی ہزار پیغمبر جو دنیا تے آیا
جتنیاں خوبیاں سب نبیاں نے رب نے تینوں پائیاں
خوبیاں وچہ چھپیاں خدا نے بخشا ہے سارا نبیوں
مکی مدنی اُتے جیدم وقت نزع دا آیا
ماواں پت سنبھالی نہ سکن محشر سخت دیہاڑا
کس دی طاقت پاک نبی دیاں صفتاں کم کھیوے
طیب طاہر شیند سچا آپ خدا فرمایا
طٰہٰ تے یٰسین مزمل والضحیٰ پھر آئی
واقعہ شان خدا دے کوئی سب نبیاں نے پایا
نوری ناری آبی خاکی لکھ کروڑ ہزاراں
کبیر منیر شنید خدا نے کہیا محمد تائیں
دین دنی دے گل خزانے جنہوں بخشے اللہ

امت نوں بخشاون کارن پاک محمد عربی
کیکوں وطنوں دسا رنے امت پاک محمد عربی
جے کر کرے قبول اسانوں پاک محمد عربی
سینے نال لگا دے سوہنا پاک محمد عربی
محشر دے دن ساتھ رلاوے پاک محمد عربی
سانوں باہوں پکڑ لیجاوے پاک محمد عربی
الیاس نوالہ سوہنا پاک محمد عربی
سب نے آکھیا سانوں اعلیٰ پاک محمد عربی
اونہاں خوبیاں کلا پاوے پاک محمد عربی
اتنا درجہ لے کے آیا پاک محمد عربی
بخشیں ربا امت آکھے پاک محمد عربی
نہیں وسارے دل تھیں امت پاک محمد عربی
رحمت ربدی بن کے آیا پاک محمد عربی
پھر نذیر بشیر بنایا پاک محمد عربی
ختم المرسلین بنایا پاک محمد عربی
ختم نبوت کر کے آیا پاک محمد عربی
رب کہے اوہ بہت پیارا پاک محمد عربی
سب دنیا دا رہبر بنیا پاک محمد عربی
کہی گئی دن دا فاقہ کٹے پاک محمد عربی

جس کافر نے مارے پتھر دند مبارک توڑے
کنڈے رستے وچہ کھلارن دشمن پاک نبیدے
مرسل لکھ ہزاراں ہوئے اکو راہبر سادی
پڑھ صلواتاں لی نجاتاں پھسیا پچھتا دیں
عقلوں شکلوں علموں حلموں نہیں برابر کوئی
نوری چانن لوکیں جانن قدر پچھانن والے
اول آخر ظاہر باطن پاک نبیدیاں شاناں
نور اجالا شاناں والا خلق محبت بھریا
خاص نظارا قطب ستارا دیوے چمک نورانی
ٹرنا فرشیں سایہ عرشیں پاک نبیدیاں صفتاں
نال حلیمی لئی یتیمی افضل بن کے آیا
چیریا سینہ غصہ کینہ باہر کڈھ دگایا
بھید نہانی چمک نورانی پشت مہر نبوت
کھلی کالی زلف نرالی صابر شاکر پورا
رحمتی بادل پورا عادل عدل کماون والا
ہون سلامی ملک تمامی جدوں معراج سدھائے
صبر تحمل بہت عملی کیتا نبی زمانے
عشق حقانی نور پیشانی ایہیاں چمکاں مارے
آون حلے عطروں ڈھلے عنبر دی خوشبوئی
عالم جیڑا شاہی بیڑا ایہناں نبی عہاناں
خوشبو مارے پسینہ جس دا عنبر تے کستوری
چھوٹی عمرے پاک نبی نوں جدوں پنگھوڑے پادن
غائط پیشاب پاخانہ جیدا بن کستوری جاوے
اک اک علم خزانوں لیا کل رسولاں تائیں
لب مبارک شیریں اپنی پاک نبی نے پائی

بدُعا نہ دیوے اونہوں پاک محمدؐ عربی
نہ او نہانوں جھڑک سناوے پاک محمدؐ عربی
جسنوں عرش فرش تے کہندے پاک محمدؐ عربی
آپے تیسری کرے شفاعت پاک محمدؐ عربی
ایسا سوہنا رتبہ پایا پاک محمدؐ عربی
طاہر طیب بن کے آیا پاک محمدؐ عربی
امت وارب چھیڑ دلایا پاک محمدؐ عربی
غصے دے وچہ کدی نہ آیا پاک محمدؐ عربی
سب نوں سوہنا دنیا دے وچہ پاک محمدؐ عربی
کیتا پیش نمونہ مولا پاک محمدؐ عربی
وچہ اندھیرے چانن لایا پاک محمدؐ عربی
خوش خلقی دا بھریا ہویا پاک محمدؐ عربی
عالی درجے لے کے آیا پاک محمدؐ عربی
ہر صفتاں دے لائق ہویا پاک محمدؐ عربی
بے ریائی دل وچہ پائی پاک محمدؐ عربی
حوراں ہمن وکھائیں زیبا پاک محمدؐ عربی
مولا آکھے صابر شاکر پاک محمدؐ عربی
ویکھن والا آکھے ایہو پاک محمدؐ عربی
جہڑی گلیوں لنگھے جاون پاک محمدؐ عربی
مہر بھرپور لنگھاوے سوہنا پاک محمدؐ عربی
کی کی صفت سناواں تیری پاک محمدؐ عربی
ملک فنا نی دیکھن آکے پاک محمدؐ عربی
کیوں نہ کہن فرشتے نوری پاک محمدؐ عربی
سارے علم خدا توں پائے پاک محمدؐ عربی
کھارے کھوہ نوں مٹھا کیتا پاک محمدؐ عربی

ظاہر دیوچ نیندر جاپے باطن وچ بیداری
یار گھوراڑے کدیں نہ ستے پاک محمد عربی
جس رکھ ہیٹھاں آن کھلوو ے سوہنا جی نگینہ
رکھ بھی آکھن کلمہ پڑھ کے پاک محمد عربی
پاک نبی دے سر دے اتے بدل کرندا سایہ
ایسا شان خدا توں پایا پاک محمد عربی

واہ وا شفیع المذنبین ط
واہ وا سراج السالکین ط !
واہ وا توں ختم المرسلین ط
واہ وا حبیب المومنین ط
واہ وا معشوق عاشقین
واہ وا محمد ارحمین !
واہ وا توں اول آخرین
کہ رحمۃ للعلمین ! !
واہ وا توں ظاہر باطنین
واہ وا توں شافی شافین
واہ وا توں صابر صابرین
واہ وا توں شاکر شاکرین
واہ وا توں زاہد زاہدین
واہ وا توں ذاکر ذاکرین !
واہ وا توں کامل کاملین !
واہ وا توں سید عاقلین
واہ وا توں سچا صادقین
واہ وا توں سید عابدین
واہ وا محمد تائبین
واہ وا محمد فائزین !
واہ وا توں رہبر مرشدین
واہ وا توں پورا متقین !
واہ وا توں سید متوابین
واہ وا توں حافظ حافظین !
واہ وا توں سید صابرین
واہ وا نجات المومنین
واہ وا امام تائبین !
واہ وا رکوع ایہ راکعین
واہ وا توں وارث وارثین
واہ وا توں سید شفقتین
واہ وا توں عامل عاملین
واہ واہ توں واعظ واعظین
واہ وا توں سید ساجدین
واہ وا توں ناصر ناصرین
واہ وا شفاعت شافعین
واہ وا فضیلت فاضلین
واہ وا مظفر ظافرین
واہ وا توں ہیں متقابلین

وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى حَبِيْبِهٖ مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَسَلَّمْ

پورے نام محمدؐ والے رنگلے کوں سناواں
تابعداری کرو نبی دی منوں حکم الٰہی
قسم خدا دی لوکاں وِتوں بہت حیرانی آوے
ساری عمر مسیتے جا کے نہ سر سجدے دھریا
پاک نبیدی سنت وِلوں رہندا دُور کیتا
جے کر حکم شرع دا کہیئے جاہل بگڑن دُوری
میاں آکھے ستر حِصے اک نماز قضائی
جاہل کر شرمندہ دیندے دسن والیاں تائیں
الکدن بگڑے جاہن ضروری بیفرمانیاں والے

ختم نہ ہووے صفت نبیدی جے سوز در لگاواں
لیلو ٹکٹ جنت دا اوتھوں پھیر نہ کہنا بھالی
بدیاں کردیاں عمر گوائی حرص جنندی لاوے
حکم احکام پچھانیاں کوئی نہ بیخبری وچ مریا
لوکاں پھیر بہشتی کہہ کے جی سر تا کیتا
آکھن شرع شریعت ساتھوں ہو نہ سکے پوری
جاہل آکھن منتیں سانوں وکھری گل سنائی
گلاں کر کے چانو ہندے خبر کسے نوں ناہیں
شرع شریعت والیاں وِچوں جلسن دُور نکالے

وَامْتَازُوا الْيَوْمَ اَيُّهَا الْمُجْرِمُوْنَ ط

اے مجرموں | آج سے | الگ ہو جاؤ

قدر قرآن حدیثاں سند ایسی حشر دیہاڑے
قدر نبیؐ مجھولاں تائیں اُس دن ظاہر ہوسی
نہیں ایمان لیاندا جس نے پاک نبیدے اُتے
جنہے پاک نبیدی ہووے کیتی تابعداری
پاک محمدؐ پھیر جنت وِچ قدم مبارک پادن
جیہڑا پاک نبیدے حکموں کردا اے قربانی
پاک نبیدا دوست جیہڑا ربدا دوست ہوئی
رب کہے جس پاک نبیؐ تے نہیں درود پوچایا
شام صبح جو پاک نبیؐ تے نت درود پوچاسی
شان نبی دا رب ہون علم پیغمبراں خبر کیائی
وِچ قرآن خدا دند عالم غالب حکم سنایا
جیہڑے منکر ہون درود دوں دوزخ لین سزائیں
ایسے خاطر ذات خدا دی لکھ قرآن پوچایا

سورج کڈھ اٹھاراں اکھیں آ میانوں ساڑے
جدوں نبی خدا دے اگے کرن شفاعت کھلوسی
دوزخ دے وچ سڑن ہمیشہ بن کے شکلاں کتے
بیشک جاوے جنت اندر حکم کرے رب باری
پہلوں تابعداراں تائیں اپنے ساتھ رلا دن
دوزخ دے وچ رہے ہمیشہ آکھے ذات الٰہی
سلم ہووے محشر دے دن جدوں عدالت ہوئی
نہیں ناں بخشاں اسدے تائیں آپ خدا فرمایا
رب کہے اوہ میرے کولوں عالی درجہ پاسی
علم ہوسی اوس دیہاڑے جدوں قیامت آئی
پڑھو درود نبیؐ دے اُتے آپ خدا فرمایا
بلدیاں بھاہیں بجھدیاں ناہیں رو رو مارن آہیں
روز حشر نوں پکڑیا جاسی جے کوئی عذر لیایا

پاک نبی دی خاطر مولا کیتے کل پیارے
پڑھو درود حبیب میرے تے آکھیا ذات الٰہی

دن تے رات درود پوچاون جن ملائک سارے
حکم قرآنوں ثابت کرنا آیت جویں فرمائی

بِسْمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

شروع ساتھ نام اللہ بخشش کرنیوالے مہربان کے

قَالَ اللّٰہُ تَعَالٰی اِنَّ اللّٰہَ وَمَلٰٓئِکَتَہٗ یُصَلُّوْنَ عَلَی

اللہ تعالٰے نے فرمایا بیشک اللہ تعالےٰ اور اس کے فرشتے نبی صلی اللہ علیہ وسلم پر درود

النَّبِیِّ یٰٓاَیُّھَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا صَلُّوْا عَلَیْہِ وَسَلِّمُوْا تَسْلِیْمًا

بھیجتے ہیں اے مسلمانوں تم بھی درود پڑھو اور سلام

بیشک رب حبیب اپنے تے آپ درود پوچاوے
رب درود ہمیشہ پوچاوے پاک نبی دیتا ہیں
پاک نبی تے مومن سارے تسیں درود پوچاؤ
کہن لگے اصحاباں تائیں پاک رسول الٰہی
جو اک وار تساڈے اُتے کوئی درود پوچاوے
اک درود شریفوں مومن دس دس نیکیاں پاون
مومن جب نبی دی کرکے جدوں سلام پوچاون
خفتا کوئی درود پوچاون پاک نبی دے تائیں
ہر مشکل نوں کرے آسانی پڑھے درود جیکوئی
دن محشر دے سوہنی صورت بنے درود پیارا
آکھے نہ گھبرائیں دوستا فکر نہ کرتوں کائی
جن مسعود اصحاب نبی دا کرے روایت پوری
ایہہ روایت بڑی مکمل آئی ابن مسعودوں
ایڈی برکت دنیا اُتے آکھے نبی یگانہ

نالے پڑھن فرشتے توڑی حکم حضور سنادے
پڑھن درود فرشتے سارے آکھے خالق سائیں
تاکہ روز قیامت دے دن رحمت بخشش پاؤ
ایہہ خوشخبری آکے ہنوں جبرائیل سنائی
دس واری رب اُتے بھیجے پاک رسول سناوے
دس برائیاں دفتر وچوں دور ہٹائیاں جاون
دہی سلام خداوی طرفوں اوس بندے تے آون
اُتھا نیڑے پاک نبی نوں آکھے خالق سائیں
کرن شفاعت پاک نبی نوں اُس تے واجب ہوئی
پڑھن والے نوں آکھے ملسی اگل دا ہنڈی یارا
نشا بہ اللہ مولا کدوں لینگے وتاہل زرائی
عزت برکت دنیا اُتے پاوے قرب حضوری
ہتا حق نبیہے اُتے ہوندا الیس صدوں
جیکوں لبھا گھر دیوچوں گے توحید خزانہ

دنیا اُتے حاجت پوری. محشر وقت خلاصی
ہر تکلیفاں دنیا اُتے جلدی دفع کرلیوے
ہور فضیلت دنیا اُتے اُسدے جیڈ نہ کائی
اِستوں ہور پیاری دولت کوئی دنیا تے ناہیں
اک فضیلت ہور سناواں جویں روایت آئی
جیکر قطرہ خون شہیداں اک زمیں تے چوے
دوجا قطرہ پل صراط دی گھاٹی پار لنگھاوے
جتنے قطرے خون زمیں تے اوہنے شہید دگایا
جیکوئی پاک نبی تے اُتے نت درود پوچاندا
جو اک وار درود پوچاوے حکم سناوے اللہ
ہے ثواب درود دی جتنا میں لکھ سکاں ناہیں
طاقت کی انسان رکھاوے وچ شمار لیاوے
شان ثوابوں بہتے لوکیں واقف نہیں اسرار دوں
اک روایت ہور سناواں سُن توں میرے بھائی
آکھن لگا ہیں سب چیزاں وچ حساب لیاواں
رُکھ درختاں پتر جتنے گنتی اندر سارے
جتنے ہیں حیوان پرندے گنتی وچ سمانی
پڑھ درود نبی تے جتنا آخر خدا نوں پاوے
جتنی حب نبی سرور دی بندے دے وچ آئی
پڑھے درود جو ساڈے اُتے آکھے نبی غفاری
جو کوئی پڑھے درود ہمیشہ بڑی فضیلت پاوے
جنت اوسنوں موتوں اگے اکھیں رب دکھاسی
اک درود پڑھے کوئی شوقوں ایہ حساب اجر دا
خوف کرے نہ دل وچ کائی ہول قیامت والا
جو درود پڑھے کوئی مومن پوسا اکسو داری

جیکوئی بندہ پاک نبی تے نت درود پوچاسی
روز حشر دے ہولا کو لوں جنت پھیر دیواسی
اک درود دوں جے دسواری پڑھے درود الٰہی
ذات خدا دی جے دس واری یاد کرے اس تائیں
درجہ ملے شہادت اسنوں آکھے ذات الٰہی
دفتر کل گناہاں والے آکھو نظرہ دھووے
تیجا قطرہ پھڑ کے اوہنوں جنت وچ لیجاوے
اُتنے ہی بخشائے عاصی آپ خدا فرمایا
برکت ایس درود شریفوں نال شہیداں جاندا
اوہ پہاڑوں بھاری ہووے نیکیاں والا پلہ
نت درود پوچاون والے جنت لیسن جائیں
اک درود دوں جسنوں مولا ہس درود پوچاوے
اجر ثوابوں خالی رہندے اللہ دے دربار دب
اک شخص نے آیت حدیثوں پوری گل سنائی
ذرے ریت حساب تمامی جتنے وچ شماراں
سبدی گنتی میں کر سکاں سن توں یار پیارے
سب دی گنتی میں کر سکناں آکھے مرد گرامی
قسم خداوی میریکو لوں گنتی وچ نہ آوے
دس حصے حب سالمی واد ھو پاک نبی فرمائی
روزی رزق زیادہ ہوسی گھر وچ رحمت بھاری
درجہ دیوے کے نال شہیداں اوہنوں رب اٹھاوے
وقت نزع دے پاک محمد خود تشریف لیاسی
جویں آزاد کرے کوئی بندہ مل خرید یا بردا
کوئی تکلیف نہ آوے اسنوں آپ خدا رکھوالا
سو حاجت رب پوری کردا اللہ خالق باری

دین دُنی وچہ رہندا اسنوں خطرہ خوف نہ کائی
پاک نبی تے جے سوداری کوئی درود پوچاوے
لکھ نیکی جے دفتر اندر مولا آپ لکھائی
پھر جتنی واری پاک نبی تے کوئی درود پوچاوے
پاک نبی دی خدمت اندر جاوے ملک ربانی
آکھے رب میرے بندی جسدل حب سمادے
جسدے دل وچہ حب نبیدی آن ٹکانا لاسی
ہکدن پاک محمدؐ سرور نیت نماز کھلو یا
باغ بہاراں خوش گلزاراں محل مکان نورانی
وچہ مکاناں حوراں بیٹھیاں ناز نیاز یں بھریاں
ڈالیاں ہریاں میوے بھریاں جھکیاں باہر دیواروں
قدم اٹھاکے پاک محمدؐ میوہ توڑن لگے
وحی کہیا یا حضرت ایتھوں ہن نہ میوہ توڑ د
ورثہ خاص تواڈا جنت ہور کسیدا ناہیں
موتوں پچھے تیری اُمّت ایہا جنت پاوے
واپس قدم ہٹاکے حضرت پھر پچھانہوں آدن
یا حضرت کیوں قدم اٹھاکے پھیر پچھاں چک لیتا
ڈالیاں اُہدیاں جھکگے آیاں ہین باہر دیواروں
رب کہے جس پاک نبیؐ دی کیتی تابداری
بہت ثواب درودوں حاصل ہیں کی دساں بھائی
جنے حب نبیدی کیتی خسکم ہویا سرکاروں
ایسا نبی محمدؐ سرور شافعی دوہاں جہاناں
بخشی جاوے اُمّت میری پوری طاقت لاوے
ساری عمراں پاک نبی تے ظالم ظلم کما دن
زور دھگانے جنت وندے بے ادب ندیائیں

تانے تیے تری لاہے ایہہ درود سیاہی
لکھ نیکی دا ابر خداوں اوسیو یلے پاوے
جیبا نوالے دفتر وچوں لکھ گھٹی برُیائی
اوسیوقت فرشتہ رب دا چک درود پجاوے
ایہہ درود پو چایا حضرت ہے جو شخص فلاناں
پاک نبیدا دوست بن کے پھر کیوں دوزخ جاوے
جنت ورثہ اسنوں ملیا اوہ نہ دوزخ جاسی
پاک نبیدی خدمت اندر جنت حاضر ہویا
جنت آن سلامی ہویا کہے رسول حقانی
اوسیطرح ہی پاک نبیؐ تے حاضر خدمت کریاں
کی تعریف سناواں اسدی میوے باہر شماروں
جبرائیل فرشتہ فوراً آن کھلوتا اگے
دُنیا اُتے ایہہ نعامت نہ امت لئی لوڑ د
روز حشر نوں لے تساں نوں امر کرے رب سائیں
بیشک تابدار تہواڈا ایسے جنت جاوے
بعد سلاموں پھر اصحاباں سارا حال پچھادن
حضرت آکھن رب تمانے جنت حاضر کیتا!
قدم اٹھاکے نیڑے کیتا میوہ توڑن پاروں
ایہہ جنت ہیں اہنوں نوں ویراں حکم کرے رب باری
دنیا اُتے قسم خدا دی تنگی رہے نہ کائی
جنت ورثہ اُس نوں ملدا حب نبی دی پاروں
جیتے نت درود پڑھیسے وچہ زمین آسماناں
آخر ساری اُمت تائیں جنت وچہ پجاوے
جبدن آکے منتھے لگن جنت لے کے جادن
کرکے رحم کفاراں اُتے منگن نیک دعائیں

دند مبارک توڑن والا کول کھلوتا سپاہی
ظلم کما کے ظالم جیہڑا اللہ تھیں ڈردے آوے
عزرائیل نزعدے ویلے جس دم حاضر آیا
جھل نہ سکے عاجز امت ایڈی سختی تیری!
سارا دکھ پوچاوے میں نوں رہن نہ دیویں باقی
پاک نبی نوں جدوں آتاریا وچہ مبارک سامی
بخشیں ربا عاجز امت رب غریب نواز ہ
اکدن ابو ہریرہ حضرت ایہ روایت سنائی
جیہڑے مومن ادب ادا یوں پڑھن درود اساں نو
چانن نور تنہاں نوں ملسی پر دور پوے روشنائی
اُجر درود سنایا اکدن پاک رسول حقانی
جتنا پڑھے درود زیادہ اُتنا نیڑے میں نوں
جو سو وار درود پڑھیندا روز جمعہ دے بھائی

سینے لگ کے کلمہ پڑھدے آکھے نبی الٰہی
قسم خدا دی پاک محمدؐ اوسے نوں گل لاوے
سرور عالم بول زبانوں ایہ فرمان سنایا!
جناں دکھ نزعدے ویلے ہونا امت میری
میں نوں عاجز امت دلوں بہت بڑی غمناکی
لباں مبارک ہلدیاں دونویں دیکھیں لوک تمامی
رب امتی رب امتی آوندا رہیا آوازہ
اکدن بول زبانوں کہندے پاک رسول الٰہی
رب بچاوے دوزخ کولوں امن امان تنہانوں
پلصراط تے قبر عذابوں اسنوں حرف نہ کائی
درد وظیفہ ہور تمامی کوئی نہیں اوسدا ثانی
واہ وا کرم کمایا سائیں مولا کل تعریفاں تینوں
اسی سال گناہ جو کیتے بخشے ذات الٰہی

مَنْ صَلّٰی عَلَیَّ یَوْمَ الْجُمُعَۃِ مِائَۃَ مَرَّۃٍ غُفِرَتْ لَہٗ

جس نے جمعہ کے روز مجھ پر سو دفعہ درود پڑھا اُس کے

خَطِیْئَۃُ ثَمَانِیْنَ سَنَۃً

اسی سال کے گناہ بخشے گئے۔

جو صلوٰۃ نبیؐ نوں بھیجے دن ڈھلے شام صباحیں
چانن نور انہانوں ملسی جیوں کر ہون مشالاں
پڑھے درود جو سوتے ویلے گھر اپنے اگواری
رزق فراخی کرکے اللہ ہر حاجت رب دیندا
دنیا وچہ محتاج نہ کرسی اوسنوں خالق سائیں
پڑھے درود جو اک سو واری پھر روایت آکھی

بیشک اسنوں حشر دیہاڑے کوئی تکلیفاں ناہیں
نوری چمکوں دسے اُسنوں رستہ پنج سو سالوں
امن سلامت بخشے مولا کرکے رحمت بھاری
رب کدے نہ دیکھاں اسنوں کتنے سوال کریندا
جیہڑا پڑھے درود ہمیشہ اَر کرے رب سائیں
لکھ نیکی وچہ دفتر آپے لکھ جاوے بریائی

دن چڑھدے یا ڈبدیاں ویلے پڑھے درود جو بھائی ساتھ شہیداں کرسی داخل اُسنوں ذات الٰہی
اگ دوزخ دی ساڑ نہ سکے جے سو زور لگائے قسم خدا دی ایہدے کولوں دوزخ بھی شرمائے
رحمت ربدی اوس بشر تے قدرت ولوں کڈے چوڑیاں تائیں بیٹھ پیراندے گگڑی جوب چھپاوے
ایس طرح اوہ رحمت ربدی بہت پیار کریندی کوئی تکلیف نہ اسدے اُتے ہر گز آون دیندی
استغفار درود دن پچھے جے کوئی شخص پڑھیندا اسنوں مولا دوہیں جہانیں کوئی نہ تنگی دیندا
حشر دیہاڑے پاک محمدؐ آکے ہتھ ملادے جیکوں دوستی دے نال دو دست ہتھ ملادن آدے
روز درود پڑھے جو مومن کدیں نہ دلوں وسارے اُہدا ذکر ہووے دن رت راتیں اللہ دے دربارے
جے اوہ پیار کریندا ساڈا اسیں نہ دلوں بھلائیے دوزخ سخت عذاباں کولوں کیویں نہ اسیں بچائیے
جدوں محبت سچی کرئیے ملدے یار پیارے کرو نبیؐ دی تابعداری چھڈو تنگادے سارے
گن کے پڑھے درود نبیؐ تے جتنی وار حسابوں امروں ہون فرشتے پیدا ربدی خاص جنابوں
کرسن روز حشر دے تیکر اسدے حق دعائیں یارب ایس بشر نوں فضلوں جنت وچہ پوچائیں

قَالَ النَّبِیُّ صَلَّی اللّٰہُ عَلَیْہِ وَسَلَّمَ مَنْ نَسِیَ الصَّلٰوۃَ

جناب پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم نے فرمایا" جو درود کو بھول گیا

فَقَدْ اَخْطَاءَ طَرِیْقَ الْجَنَّۃِ

پس تحقیق جنت کا رستہ بھول گیا

جو صلوٰۃ نہ بھیجے ساڈے پاک نبی فرماوے بھل گیا اوہ راہ جنت دا کھڑا ارتے پلٹے
اوہ دوزخ دے رستے پیکے رہیا نال بخیلاں وقت گوا بیٹھے پچھوں تاڈے مڑکے کرے دلیلاں
پاک نبیؐ نے ظاہر کرکے آکھ سنائیاں خبراں آیت حدیثوں ثابت کرکے دسے زبراں زبراں
لکھاں شکر خدا دا کریئے جس نے کرم کمایا ساڈوں سرور پاک محمدؐ ہادی آن ملایا
ایس نمانی اُمت اتے مینہ کردا اُستے بیخبراں نوں نبی محمدؐ کیوں نہ خبراں دستے

لٹنے پائے نبیاں والے جبدے تابعداراں
جبدی تابعداری کرکے بن گئے ولی ہزاراں

دربیان محبت سرور کائنات صلی اللہ علیہ وآلہٖ وسلم

جدوں خلافت عمرولی دی سی اسلامی شاہی
ماوں غنی سوداگر ہیسی اک سوداگر بھارا
جس ویلے اُسدی قدرت ولوں ختم حیاتی ہوئی
جان کندنی دی سختی اوسدا کیتا رنگ سیاہی
رو کے آکھے ذات واہولا تیری بے نیازی
میں چاہوندا ساں وقت اخیری مولا رحمت تیری
عاجز ہوکے اوس سوداگر جاں ایہ گل سُنائی
اوگنہگار سوداگر اُتے ہویا فضل ربانا
اُڈ دا اُڈ دا اک پرندہ ایہہ آسمانوں آیا
چہرا اسدا قدرت ولوں چمکیا جیوں نورانی
وقت اخیری اُسدے اُتے ہو گیا فضل غفاری
دوست یار پیارے اُسدا لگے کرن جنازہ
ایس شخص دے اُتے رکھ ہو گئی رحمت بھاری
نیک اعمال اہدے نے آکے غیرت کنوں چھڈایا
سی ایہ پاک نبیؐ دے اُتے رہیا درود پڑھاندا
پاک گناہوں ذات خدا دی اُسنوں جدوں بنایا
سفنے دیوچ ڈٹھا لوکاں سیر کرے آسمانی
اوہنوں نار جہنم کولوں ایسے چیز بچایا

اوس زمانے دی اک دساں نویں حکایت بھائی
پڑھے نماز درود نبیؐ تے بھیجے روز دہاڑا
صورت بدلی اوس بندے دی دیکھ نہ سکے کوئی
دوست یار نہ ڈردا اُسدے کول کھلوے کائی
میں چاہندا ساں ذکر درودوں تیری کرم نوازی
تریاں بے پرواہیاں اگے ہے کی ہستی میری
اوسے ویلے اُسدے اوپر ہو گیا فضل الٰہی
غیرت نوں رب رحمت کیتا سُنکے سخن نمانا
پر اپنا اس نال شتابی چہرے تاں چھوہایا
اوس سوداگر کلمہ پڑھ کے چھوڑی دنیا فانی
کفن دفن دی وارث اسدے لگے کرن تیاری
ساری خلقت کنیں سُنیاں ہاتف کرے آوازہ
قبر اندر اس نہیں ہے رہنا حکم کرے رب باری
قبروں کڈھ درود نبیؐ دے جنت دے وچ پہنچایا
دوست میرا ایہ دوست پھر کیوں سوز نہ جاندا
سفنے دے وچ لوکاں تائیں اوہ شخص دکھایا
آکھ سناواں جو بھائی تھے پڑھدا آیت قرآنی
جا اسماناں تے بھی اُس نے نہ ایہ ورد بھلایا

اِنَّ اللّٰهَ وَمَلٰٓئِكَتَهٗ يُصَلُّوْنَ عَلَى النَّبِيِّ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ

بیشک خدا اور اس کے فرشتے نبی صلی اللہ علیہ وسلم پر درود بھیجتے ہیں اے مسلمانوں

اٰمَنُوْا صَلُّوْا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوْا تَسْلِيْمًا

تم بھی اس پر درود پڑھو اور سلام

بیشک ایہو مطلب آوے اے غافل انساناں
جسنوں یاد ہمیشہ کریئے اوہ بھی یاد کریسی
سُن بھی شخصا پاک نبیؐ دی کر لے تابعداری
جیتوں انہہ غباری اندر ساری عمر گوائی
کی ہویا جے دُنیا اتے عیش آرام اڑاویں
کی ہویا جے دنیا دولت تینوں بہت پیاری
کی ہویا جے گانے سنائیں فلمی طرزاں والے
کی ہویا جے اج کیسدی گل سنیں نہ کائی
کی ہویا جے اج بھراوا ٹھُم ٹھُم قدم ٹکاویں
کی ہویا جے اج توں سمجھیں ساری دنیا میری
کی سمجھیں توں میرے کولوں کسے حساب نہ لینا
کی سمجھیں توں میرے اُتے سدا جوانی رہسی
کی سمجھیں میں دنیا اتے ایویں چین اڑاواں
کی سمجھیں توں میں نہیں مرنا سدا حیاتی میری
کی سمجھیں توں دنیا ساری تیرے باپ بنائی
ہن بھی توبہ کر لے شخصا وقت اخیری آیا
پاک نبی دی تابعداری کرنے توں انساناں
جسنوں حب نبی دی اہیوں جے سو عمل کمائے

کریں پیار پیارا ملسی ہو توں بھر مردانہ
کیوں نہ بھائی اوکھے ویلے ساتھ نبیؐ نال دیسی
جیکر جا کے جنت اندر کرنی اوں سرداری
نیک اعمالاں باجھوں تیری وات نہ پچھے کائی
پتہ لگے جد مولا اگے حاضر کیتا جاویں
جالے کنیاں ہوسن خالی تیریاں جاندیواری
دیکھ لویں توں گرزاں والے جسدن ہون دوالے
پتہ لگے گا جسدن چٹھی ملک الموت پھڑائی
پتہ لگے جد بھیڑی سامی وچہ اتاریا جاویں
ایہ ناں سوہنیا کوڑ پسارا انت خاکدی ڈھیری
ایہ دنیا دن چار دیہاڑے سدا نہ ایتھے رہنا
پتہ نہیوں آج سورج وانگوں شاماں ویلے لہسی
حاضر ہو کے مولا اگے نہیں سیس نواواں
ایس گلوں توں جھوٹھا ہوسیں ہستہ ہتھکڑی تیری
ایسطرح ہی کہندی کہندی ٹر گئی کل خدائی
ہن توبہ توں دس کسے نے کدوں گناہ بخشایا
کیہڑی شے دے اتے بن کے بیٹھوں مست دیوانہ
قسم خدا دی پھر بھی آخر دوزخ ڈالیا جاوے

خواب اور نتیجہ

اک شخص نوں سفنہ آیا سن توں یار پیارے
سفنے وچہ ہویا ڈٹھا خود نوں مُسنہ بھائی
معلم ہویا مرکے مینوں جیوں پھر ٹکس پچھلی
اسقیں پچھے مرکے مینوں ایہ گل معلم ہوئی
سدے کول کھلوتیاں جبر آپھڑیا آن سپاہیاں

سفنے دے وچہ مولا مسنوں دسے بھید نیارے
مینوں جاپے میں کیسدی چوری کر لئی کائی
نالے دسن گھر دے بندے بیٹھے سنجی بلی
آ کہند گواندی خویش قبیلہ آن کھلا ہر کوئی
میں پیا آکھاں چھٹاں کیکوں رو رو دیاں دُہایاں

وڈا سجن سی ہک میرا بڑا عزیز پیارا
ایہیر اوہ دہلیزاں وچوں باہر نہ مڑکے آیا
مینوں پکڑ سپاہی ٹرپئے کوئی نہ آن چھڈاوے
کچا کوٹ مٹی دا دلیا کندھاں چار چوفیرے
ہتھیں اوہ پکڑا کے مینوں آپ گھرانوں آئے
کدینال سلاموں علیکی ہیسی ورلی ٹانویں!
ہن ہیں ہرگز کسے شخص نوں مارن دیاں تینوں
ہر حالت وچہ نال تیرے ہیں رہاں قیامت تائیں
اوتھے کٹھے رہندیاں انہاں مدت بہت گزاری
جا کے اوس بزرگ کسینوں اپنی خواب سنائی
اے شخصا جد مر دا ایہ بندا اینویں پکڑیا جاوے
وڈا دوست زر دولت نوں بندہ پھرے بنائی
اُس دولت نوں دنیا اُتے محنت نال کماوے
اس تھیں پچھے دوجا نمبر خویش قبیلہ بھائی
چالی دن توں پہلے پہلے تینوں دیوں وسارن
تیجی پھیر سلام علیکی کدے کداہیں والی!
اوہ اعمال تیرا سی شخصا اوس بندے نے کہیا!
ایہ تعبیر بزرگوں سُن کے توبہ دے در آیا
ایہ کرتوت اخیری تیری لئے غافل انساناں
نیک اعمالاں باجھوں ہرگز ہے کوئی چیز نہ تیری
تیری میری کر کے اگے قاروں لدسدا یا
اپنی کوشش تھوڑی کیتی دیکھ فرعون نکارے
اودے حضرت موسیٰ تائیں ہتھیں آپ کھڈایا
ویکھیاں اوہ نمرود حرامی کہڑی کار کماوے
مچھر توں مروایا مولا ایڈ غرورت والا!

میرے نال پیا جو ہووے دیکھ رہیا اوہ سارا
بیٹھا رہیا چپا تا اوتھے ہیں کجھ بھید نہ پایا
پتر دھیاں بھیناں بھائی گھر میرے کجھ آئے
اوتھوں مڑکے واپس آئے بھین بھرا سب میرے
ہیں پیا آکھاں بھین بھراواں ایہ کی دیر کمائے
اُس نے آکے آکھیا مینوں نہ شخصا گھبراویں
جے تکلیف ہووے کوئی ایسی فوراً آکھیں مینوں
خیراں وڑاں ساتھ نہ چھوڑاں نہ کجھ فکر لیا ئیں
کھلی اکھ تے اوس شخص نے پگڑی جد دن بیداری
اس نے اگے اوس بندے نوں کل تعبیر بتائی
وڈا دوست دنیا والا بوہیوں باہر نہ آوے
جسنوں وچہ صندوقاں کیہاں تھاں تھاں پھیرے لکائی
اوہا دولت اوکھے ویلے بوہیوں باہر نہ آوے
بس قبرو یاں کندھاں تیکر اگاں نہ جاوے کائی
سال چھماہیں قبر تیرے تے مڑکے پھیرا مارن!
اوس تیسرے یاروں تینوں بخشے ذات مقدس عالی
جہڑا ساتھی بنکے تیرا وچہ قبر دے رہیا
کہن لگا توں واہ دا مینوں مخفی نذار بنایا
دولت دنیا دھیاں پتر ایہ سب مال بیگانہ
بھلا پھرنا ہیں توں دنیا تے کر کے میری میری
کہڑی شیخی رہ گئی پلے بھار گناہ دا چایا
کئی ہزاراں لڑکے حضرت موسیٰ بدلے مارے
ربدی بے پرواہی دا کجھ انت حساب نہ آیا
ابراہیم خلیل نبی نوں وچہ چخہ دے پاوے
فخر غرورت والا بھائیو واحد رب تعالیٰ

حکایت یکے مرد بوقت حضرت موسیٰؑ

سنو حقیقت حب نبیدا ہیں کجھ ذکر سناواں
وچہ زمانے حضرت موسیٰ سی اک او گنہارا
اسنوں لوگ کرامت کردے موجب عمل خطاؤں
اکھن اُہدجی قدرت دوں ختم حیاتی ہوئی
ترائے دن اسدی عاجز میت پئی رہی اوسے جائی
کیوں توں دفن کریں توں جاکے میرے دوست تائیں
کویں تساڈا دوست بنیاں او گنہارا عاصی
اے موسیٰ تیرے تے آئے جد دل انجیل اتاری
سُن کے نام محمدؐ اُس نے دل وچہ خوشی منائی
ولیاں دے وچہ فوراً اس دا ناداں درج کرایا
بدی تمامی نیکی ہو گئی بدلے شاہ ابراری
سُن انساناں حاضر ہوکے دامن پکڑ نبیؐ دا
اک دن حضرت ابو ہریرہ ایہ فرمان سنائے
جیہڑا نام نبی دا سُن کے نہ صلوٰۃ پڑھا سی
او سیویلے کہن فرشتے یارب خالق سائیں
حُب نبیؐدی کرے پوری اے غافل انساناں
اک روایت ہور سناواں سُن توں میرے بھائی
بہت درود نبیؐدے اُتے جو دن رات پڑھا دے
او سیوقت فرشتہ جلدی پاک نبیؐ کول ۔۔۔۔
تاں اس کارن رُوح نبیدا اِرلے جنازے تائیں
جیدے خاص جنازے اُتے رُوح نبیؐدا آوے
کیوں نہ مومن بخشش پاوے خالق دی سرکاروں
بخشنہار خدا وند سچا بڑا احسان کماوے

راوی جویں روایت کردے وچہ بیان لیاواں
عیب گناہ وچہ عمر گذاری حال سنادیاں سارا
عمر گوا کے پھر بھی توبہ نہ کیتی اس راہوں
وقت نزع دے سجن دوست نیڑے گیا نہ کوئی
حضرت موسیٰ نوں دن چوتھے آگیا حکم الٰہی
حضرت موسیٰ ہو متحیر آکھے یارب سائیں
کیکوں اسدے عیب گناہ توں اسنوں لی خلاصی
اوہنوں صفت محبوب میرے دی لگی بہت پیاری
اسدے بدلے ہیں سب موسیٰ بخشش دتی بریائی
غسل کفن دیہہ اسدے تائیں کیوں اتنا چر لایا
ستر حوراں اوہدی آکے کرسن خدمتگاری
رب نبیؐ دا حکم بجاویں رکھیں صاف عقیدہ
ادب نبیدا جویں سرکاروں خبر صحیح فرماوے
قسم خدا دی وچہ بخیلاں نامہ لکھیا جاسی
بیشک مولا ایس شخص توں دوزخ وچہ پوچاسی
جیکر روز قیامت ہے توں جنت اندر جاناں
شاہ ولی اللہ دہلی والے ایہ روایت سُنائی
جاں او بندہ رحلت پا کے وچہ قبر دے آوے
ہویا وقت محب تساڈا جاکے خبر سناندا
دوست نوں آ دوست ملا جیوں کرجائیں چائیں
بھانویں سخت گناہیں ہووے کیوں نہ بخشیا جاوے
فضلوں مولا جنت دیسی نبی محمدؐ پاروں
جیکر پاک نبیدا اگوں کوئی وسیلہ پاوے

ادب نبیدا جس نے کیتا پاوے قرب حضوری
اوہ تاں سمجھے دین دنی دی حاجت ہوگئی پوری
پاک نبی جے ہیٹھ درختاں قدم مبارک پاوے
اوہنوں جھک درخت وچارا سجدے اندر آوے
اے انسان حیوان تیرے تھوں قدر نبی دا جانن
ستوں دے وچوں قدر نبی دا اِکدو بندے جانن

دربیان ذکر اصحاب سفینہ رضی اللہ تعالیٰ عنہ

نام سفینہ پاک نبی دا سی اصحاب پیارا
حال حوالہ ہیں کجھ اُسدا آکھ سناواں یارا
کرنا پیگیا سفر دورڈا مطلب کارن بھائی
ٹردا ٹردا اِک دریا تے پونچیا مرد الٰہی
آخر اوہ دریا دے اتوں پار گیا لنگھ بیڑی
آکھ سناواں نال سفینے حالت گذری جیہڑی
ہو دریا توں پرلے پاسے ہویا جلد روانہ
راہوں بھل کوراہے پے گیا اوہ مقبول ربانا
جنگل دے وچہ ٹریا جاوے اوہ مقبول الٰہی
شیر ببر اُس جنگل وچوں آیا کرکے دھائی
نیڑے پے گیا شیر اچانک کھاون کارن بھائی
بھجے نے کوئی اصحابی واہ نہ چلے کائی
ظلموں پنجہ شیر اٹھا کے تان کھلوتا سینہ
ہیں اصحاب رسول اللہ دا اگوں کہے سفینہ
نام نبی دا جاں اصحابی موہنوں بول سنایا
قسم خدا دی شیر ببر نے اوہنوں سیس نوایا
سنوں حقیقت شیر ببر نے جاں سر سجدے پایا
جویں مرید سلامی ہوندے اوہنویں ادب بجایا
نہیں سی طاقت گل کرندی بلکہ عرض سناندا
اوہدوں منہ وچہ پکڑے دامن رادی ذکر لیاندا
آخر ادب اداہوں اسدے اگے ٹردا بھائی
رستے پاکے اسنوں جاندا کرکے سیس نوائی
رستے پاکے واپس مڑیا ہو کے شیر سلامی
پاک نبی نوں حال سنایا اُسنے آن تمامی
دیکھ حیوان وچارے کیتا کیڈا شان رسولی
توں انساناں سمجھ ناداناں کرناہیں حکم عدولی
بیحد شان نبی دا جانن سب حیوان نمانے
غافل بندیا توں کی ہنیوں کیوں نہ قدر پچھانے
دیکھو کیا رتبہ پایا حضرت دے اصحاباں
بُتر شیر جنگل دے آکے کردے ادب سلاماں
توں بھی بنائیں امت نبیؐ دی ربدی بنے پیدائش
پتہ لگے گا جسدن جاکے قبریں کریں رہائش
شرک شراباں باز نہ آویں بے نماز سداویں
قسم خدا دی روز حشر نوں دوزخ ڈالیا جاویں
گانا سہرا مہندی ڈھولک سارے شگن مناویں
ساری جنت گھر دی بن گئی کنجری جدوں نچاویں
کنجریاں تے بھنڈاں اتے خرچیں مال ربانا ں
پھیر توں آکھیں روز حشر نوں ہیں جنت وچہ جاناں
آ مغروری داخل ہوگئی تیرے گھر وچہ بھائی
نکل گئی اسلامی سنت کرکے حال دوہائی

جیہدی طرفوں کنڈ کریگا پاک رسولؐ الٰہی
اُسدی کوئی نہ بخشش کرسی دیوے قرآن گواہی

کن دھریں اے سُننے والے ہیں اک ذکر سناواں
ذات خدادی جو فرمایا تیرے کنیں پاواں

وَاَطِیْعُوااللّٰہَ وَاَطِیْعُواالرَّسُوْلَ

خدا تعالےٰ اور اس کے رسول صلعم کی تابعداری کرو۔

رب نبیؐ دا حکم بجاویں خبر قرآن سنیدا
بیشک لئی دوزخ جاوے جو انکار کریندا

نیڑے تیری اجل تیاری چھڈ دے شوخی مستی
آکڑ شان وکھاویں اگوں ہے کی تیری ہستی

چھڈ تکبر تے مغروری کر لے تابعداری
جاں قبر اندر داخل ہوسیں کدھر گئی سرداری

اکدن ایہ فرمان سنایا حضرت شاہ علیؓ نے
آپ روایت کرکے دسی رہبر خاص ولی نے

یعنی بنے صندوق آتش دا تیر منافق سندی
سب کچھ یاد کراوے مولا کر کے حالت مندی

دوست دشمن دکھو دکھی درجہ رتبوں پاوے
بدیاں والا اتنے عامل ہک نہ سمجھیا جاوے

جس نے رب نبی دے کولوں کیتی بے پرواہی
بے پرواہیاں مولا دے کول بندہ عاجز بھائی

اوہ کی قدر نبی دا جانے جس نہ سنت قبولی
کی معلم بقدراں تائیں درجہ پاک رسولیؐ

جس نے نور ہدایت پائی اُسدا ذکر سناواں
جیکر عالم لکھن حکایتاں وچہ بیان لیاواں

دربیان ذکر شاہ سلطان محمود غزنوی

شاہ سلطان محمود غزنوی دنیا وچہ ستارا
اہل ایمانوں عامل پورا اُس توں ہیریا یارا

خدمت گار وچارا اُسدا نام ایاز سداوے
شاہ نوں بہت پیارا لگے کدے نہ دوری پاوے

بیٹا اُسدا نام محمد سوہنی شکل نورانی!
عقلوں شکلوں وچہ حلیمی نہ کوئی اُسدا ثانی

ہر ویلے شاہ اُس لڑکے نوں مار آواز بلاوے
حاجت طلب ہووے جس چیز دی اُستوں جلد منگاوے

اکدن شاہ استنجے کارن طلب کریندا پانی
نال محمد اُسدن نہ کائی کیتا سخن زبانی

باپ اہدیوں خالی لوٹا جا کے شاہ پھڑاوے
آکھ ایاز اس لڑکے نوں پانی جلد لیاوے

کر کے فکر ایاز دیو چہ شاہ نوں عرض سنائی
یا حضرت اس لڑکے اوپر کیونکر خفگی آئی!!

جاپے اج محمد کولوں کوئی گستاخی ہوئی
مینوں جاپے اس نے حضرت کم وگاڑیا کوئی

ترک پیاروں ہو گیا استوں مینوں سخت حیرانی
جاپے اج محمد دوں دُور ہوئی مہربانی

نہ کر سخت حیرانی کوئی ہس کر شاہ فرمادے
شرط ادب دی پوری کرنی کمندے لوگ سیانے
ادب لحاظ جنہاں نوں ہوئے سر قد ملتے وارن

پاک بدن بن نام محمدؐ ہرگز لیا نہ جاوے
جاہل بیخبری وچہ رہندے عارف قدر پچھانے
وحی پیغام لیا تدا عرشوں سب اصحاباں کارن

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَرْفَعُوْٓا اَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ

اے مسلمانوں اپنی آوازوں کو نبی کی آواز سے بلند نہ کرو اور جس طرح

النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوْا لَهٗ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ

تم ایک دوسرے کے آگے اونچا بولتے ہو اس طرح اس کے آگے نہ بولو

لِبَعْضٍ اَنْ تَحْبَطَ اَعْمَالُكُمْ

ورنہ تمہارے اعمال ضائع کر دیئے جائیں گے

اہل ایماناں جدم آؤ پاس رسول سہارے
پاک نبی دے سخنوں ست کوئی کرے آواز اچیری
ابو ہریرہ خاص کتابوں ایہ روایت سنائی
ہر ہر بندیاں مقررہ دو فرشتے رہندے
بانگ صلوٰۃ یا ہور کسے تھاں نام نبی دا آوے
سن صلوٰۃ مومن دے موہنوں اوہ فرشتے دونویں
یا مولیٰ توں جنت بخشیں ایس بشر دیتا ئیں
کل فرشتے آمین آکھن جاں اوہ عرض سناون
نوری ملک جہدے حق جا کے کردے رہن دعائیں
جیہڑے نام نبیؐ سن کے نہ صلوٰۃ پوچاون
اے بدبختا رب دی رحمت نہ توں ہرگز پاویں
ایہ کی پجیا تیرے کنوں اے مردار بخیلا!
سن توں بندے غافل گندے کیوں نہیں ہوش ٹکانے

نرم کلام زباناں بولو ساتھ نبی دے سارے
ضائع ہون اعمال تساڈے مت کوئی کرے دیری
ہر بندے دے نال ہمیشہ رہندے ملک الٰہی
سوئیں ہووے یا ٹریا جاوے کدھر چڑھدے لہندے
نام نبی دا سندیاں بندہ جے صلوٰۃ پڑھاوے
وچہ دربار الٰہی جا کے عرضاں کردے ادنویں
دن محشر دے فضلوں اسنوں ساتھ رسول ملائیں
کیوں نہ وچہ دربار الٰہی اوہ منظوری پاون
انشاء اللہ کیوں نہ اسنوں جنت ملسن جائیں
ملک نورانی حق انہاندے کی دعا فرماون
جیویں محروم رہیوں صلوٰتوں نہ توں جنت جاویں
روز حشر دے بخشش والا نہ کوئی ہور وسیلہ
باجھ وسیلے پاک نبیؐ دے تینوں کون سیانے

دربیان سوال کردن داؤد علیہ السلام بدرگاہ باری تعالےٰ

روز حشر دا فکر زیادہ کل رسولاں تائیں
عرض داؤد پیغمبر کیتی وچہ دربار الٰہی!
یا مولا میں عاجز بندہ ایہ دل میرا چاہوے
جنیک نیکیاں بدیاں تلن ویکھاں حال تمامی
حاضر کیتا دوزخ رب نے پردہ کل اٹھایا
شعلے مارے نار جہنم دسے رنگ سیاہی
آتش دی اک تار چمک دی اسنوں رب وکھالی
تیہہ سو سالاں رستہ لماں سخت جہنم ناری
جایک مار فرشتے اس تے عاصی لوک چڑھاسن
تھر کنبے نبی اللہ دا ویکھ حوال سارا
عمل ترازو تولن والا مڑکے رب وکھایا
یارب نیک اعمالوں کہڑا بھرسی چھابے تائیں
ہک کھجور اساڈے ناں تے نال نیت کوئی دیسی
پل تھیں پار محمدؐ یا توں کلمہ طیب کرسی
عادت بھڑی داؤد پیغمبر جدوں زیور اٹھاوے
شرف کمال محمدؐ یا نوں بخشیا ذات الٰہی
اگلیاں امتاں عیب گناہوں جیکر توبہ چاہون
پاک نبیؐ دی امت چھٹے توبہ استغفاروں
جیکوئی پڑھے چہارم کلمہ امر کرے رب دا لی
لوٹا پانی غسل وضو لئی کوئی پکڑاوے بھائی
بدلڑائیوں آپس اندر صلح کرن کوئی جاوے
اوہنوں وضو نماناں کارن جیکوئی شخص کچھوے
اٹھ دروازے جنت کھلا بیشک اندر جاوے

جس دوزخ دا پالن بننا اسنوں کی پرواہیں
وچہ انداز نہ آوے مولا تیری بے پرواہی
پل وونہ خدا مولا مینوں جلد وکھایا جاوے
حکم ہویا جاہ جنگل اندر گیا پیغمبر نامی
کوہ قافاں وچہ بیٹھا ہیں بھڑکن بنے حال وکھایا
لاکھاں خلقت جلدی قہروں تطر نبیؐ نوں آئی
حکم ہویا ایہ پل دوزخ دی سیدھے لنگھن والی
ذات خدا دی آکھے اسنوں لنگھے خلقت ساری
بن عملوں کوئی لنگھ نہ سکے دو پھاڑاں ہو جاسن
ایتھوں کون سلامت لنگھے کہے داؤد پیارا
اسنوں ویکھ داؤد پیغمبر بہت بڑا گھبرایا
آکھے رب محمدؐ یا نوں ایہ کوئی مشکل ناہیں
ہک کھجوروں سارا چھابہ کنڈھیاں تیک بھرسی
بیفر مالی ٹولہ ایتھوں کٹ کٹ تھلے مرسی
اوسو بیلے کلمہ طیب مومنوں بول سناوے
تھوڑے عمل زیادہ درجہ پون جناں نوں بھائی
قتل ہووں تا مولا کولوں جاکے بخشش پاون
ترگ گناہوں - توجہ کرے درجہ لے سرکاروں
لکھ آروں لکھ بدیاں بخشے ذات خدا دی عالی
فضلوں اوس بندیاں نوں جنت بخشے ذات الٰہی
ستر جاندا اوہ درجہ قدرت وتوں پاوے
تا لے پڑھے شہادت کلمہ پاک گناہوں تھیوے
کوئی نہ منع کرے اس تائیں آپ خدا فرماوے

سائل نوں جس پانی دتا اوہ بھی رہے نہ خالی
کھانا رج کھلاوے جیکوئی حاجتمنداں تائیں
قصہ کوتاہ اول آخر ایہو گل سناواں
کفر دوں شرکوں تائب ہو کے پکڑو تابعداری
حج زکوٰۃ نماز تے روزہ کرنا قائم ضروری
رہندا ذکر درود شریفوں ہن کجھ ہور سناواں
ابو ہریرہ دی اک طرفوں صحیح روایت آوے
ذات خدا دی پاک نبی نوں اک دن ایہ فرمایا
حضرت آدم جنت اندر جدوں رہندا ہائی
کلمہ طیب لکھیا اسنوں عرشوں نظری آیا
حضرت آدم سجدے پئے آکھے ذات الٰہی
جنیاں شان مبارک پایا پاک رسول سوہاوے

اسنہیں دور کرے چا دوزخ ذات مقدس عالی
فضلوں جنت بخشے مولا دوزخ خطرہ نائیں
بیخبراں دے کناں دیو چہ ساریاں گلاں پاواں
مولا رحمت نازل کرسی کاذن امت پیاری
پھر بھی فخر کریں تہ کائی رب کرے منظوری
سب بھائیاں نوں واضح کر کے اجر خداتوں پاواں
لکھیا وچہ گلزار محمدی مت کوئی شک لیاوے
اونویں پاک رسول الٰہی ساڈوں حکم سنایا
عرش منور رب دکھایا اک دن اسنوں بھائی
پہلی سطرے قلم ربانی کلمہ لکھ کے لایا
کون محمد جدے اتے فضلوں بے پرواہی
آدم تائیں حال جتایا خالق سرجنہار رے

لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللّٰهِ عَبْدِیْ وَ

نہیں کوئی معبود سوائے اللہ کے مگر محمد صلی اللہ علیہ وسلم اللہ کے رسول ہیں وہ میرا بندہ اور

رَسُوْلِیْ مَنْ اَذْنَبَ ذَنْبًا فَلَا مَغْفِرَةَ لَهٗ وَلَا

رسول ہے جو کوئی گناہ کرے تو اس کی مغفرت اور توبہ اس وقت قبول ہوگی جب

تَوْبَةَ لَهٗ اِلَّا بِالصَّلٰوةِ مُحَمَّدٍ

محمد صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم پر درود پڑھا۔

بندہ میرا سردو سوہنا اوہ محبوب ہمارا
جیہڑے اوگنہار وسیلہ دے کے اسدا آون
در میرے تے اوگنہارا آوے جدوں سوالی
جدتک نہ صلوٰۃ نبی تے پڑھکے میں دل آوے

اعلٰی افضل نبیاں وچوں پاک رسول پیارا
بھانویں ہون گناہیں کتنے تاں بھی بخشے جاون
کراں قبول نہ توبہ اسدی مڑکے جاوے خالی
تک کراں قبول نہ توبہ خالی مڑکے جاوے

پڑھ صلوٰۃ نبیؐ تے جد کوئی مینوں عرض سناندا — قسم کراں ہیں علم اپنے دی اوہ نہیں مڑ کے جاندا

جسنوں حب نبیدی ہوسی اوتھے نظر اساڈی — ایہناں اُتوں رحمت میری نہیں کوئی دُور دراڈی

شاہ علی نے آکھیا جسنوں حُب نبیدی ناہیں — وقت نزعدے یاد نہ آوے کلمہ اسدیاں ئیں

حُب نبیدی عالی درجہ ایہ خزانہ شاہی — جسے حب نبیدی کر لئی اسنوں بے پرواہی

جسنے نال یقین نبیدی کر لئی تابداری — روز حشر دے ملسی اسنوں جنت دی سرداری

لَا تَقْنَطُوْا مِنْ رَّحْمَةِ اللّٰهِ

خدا کی رحمت سے ناامید نہ ہو

كُلُّ اُمَّتِيْ دَخَلَ الْجَنَّةَ اِلَّا مَنْ اَبٰى قِيْلَ مَنْ

میری تمام امت جنت میں جائے گی مگر جس نے انکار کیا پوچھا گیا حضرت

اَبٰى قَالَ مَنْ اَطَاعَنِيْ دَخَلَ الْجَنَّةَ وَمَنْ

انکار کرنے والا کون ہے فرمایا جس نے میری فرمانبرداری کی وہ جنت میں جائے گا اور جس نے

عَصَانِيْ فَقَدْ اَبٰى

میری نافرمانی کی اس نے انکار کیا

میری امت جنت جاسی کہے رسول الٰہی — جس نے ساڈا حکم بجایا نہ کوئی کرے کوتاہی

بیشک جیہڑی امت میری جنت جاوے ساری — امت میری ذات خداؤں لگے بہت پیاری

جسنے کیتی دُنیا اتے میری نافرمانی — اوہ نہیں جاندا جنت اندر آکھے نبی حقانی

کیا مجال رسولاں نبیاں دا فر لفظ بتادن — جتناں حکم ربانا ہوسی اتناں آکھ سنادن

کسے امام شافعی نوں ڈٹھا خولے بعد وفاتوں — پچھیا کی سوال تیرے تے ہوئے خدا دی ذاتوں

آکھن لگا خوف حراسوں دہشت مینوں آئی — رہ گئی کوئی جواب دین دی ہوش حواس نہ کائی

مینوں حکم سنایا جلدی خالق اسر جنہارے — نہ ڈر اجر دردوں ہو گئے تیرے پار اتارے

مینوں حکم سنایا جلدی خالق سر جنہارے — نہ در اجر دردوں ہوگئے تیرے پارا تارے

کوئی سوال نہ چھپیا میتھوں مُڑکے ذات الہٰی
رب العالم ایسے خاطر حسب الحکم سنا دے
سند کہے بن جبل اصحابی ایہ روایت سنائی
اتنی رحمت میتھوں پاوے آیا حکم ربانا

اجر درودوں رحمت ربدی نہ کوئی دیر لگائی
پڑھو درود حبیب میرے تے بہت جگہ فرماوے
پڑھے درود جو فرضوں پچھے جے اکواری بھائی
انج ہووے جو ائی دے شکموں جمے بال ایانا

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم
شروع اللہ کے نام سے جو بخشش کرنیوالا مہربان ہے

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ مَنْ صَلّٰی عَلَیْهِ
اے اللہ جن لوگوں نے محمد صلی اللہ علیہ وسلم پر درود پڑھا اور جنہوں نے

وَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ مَنْ لَّمْ یُصَلِّ عَلَیْهِ
نہیں پڑھا ان کے عدد کے موافق آپ پر درود بھیج

وَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضٰی اَنْ یُّصَلّٰی
اور اس طرح درود بھیجا جائے جس طرح تو چاہتا ہے کہ آپ پر درود بھیجا جائے

عَلَیْهِ وَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ كَمَا یَنْبَغِی الصَّلٰوةُ عَلَیْهِ وَصَلِّ
اور اسطرح درود بھیج جس طرح آپ پر بھیجنا مناسب ہے اور اسطرح

عَلٰی مُحَمَّدٍ كَمَا اَمَرْتَنَا بِالصَّلٰوةِ عَلَیْهِ
درود بھیج جس طرح تو نے آپ پر درود بھیجنے کا امر کیا۔

شاہد اک روایت والا شان درود سناوے
اکو شتر اہدے گھر ہیسی گھر دی زینت ساری
کمزوری ایس وسیلے گھر دا وقت لنگھاوے

واقعہ پاک نبیدے ویلے راوی خبر لیاوے
لدکے بوجھ شتر نے رکھے سفر ہمیشہ جاری
روز دہاڑا سفراں اندر اپنی جان کھپاوے

ہک یہودی ناحق جھگڑے آکے کرے پوکارا
آخر ایہ مقدمہ پاس نبیدے آدن!
ظالم پچھے ظالم جاکے جھوٹھی دین گواہی
جبرًا مالک بنے یہودی پکڑیا شتر مہاروں
ادبوں اس مومن نے کہیا یا محبوب غفاری
حاضر کرکے دل اپنے نوں عرض کرے رب اگے
آکھن لگا پھر اوہ مومن توں مقبول سچا واں
ظاہر ہوئی شان نبیدا! اندر دنیا ساری
پاک نبی نے آکھ سنایا دوہاں فریقاں تائیں
دونویں طرفاں حاضر کرکے حضرت شتر منگایا
دس شتابی نال کہیدا توں آکھے نبی الہی!
مالک میرا مومن بندہ جسنوں چور بنایا
ہوگئی ختم عدالت ساری قدرت دیکھ الہی
دیکھ ایمان لیا ندا وہاں نیک نصیب جنہاں دے
جاں حق لیا مومن تائیں بیحد خوشی منادے
نبی محمد پچھیا اسنوں توں کی عمل کمایا
مومن آکھے یا نبی اللہ سچ بیان سناواں
اے شفیعا رب الیے کارن رحمت پاک الٰہی
محشر دے دن ایس درود توں بخشش پاوے عاصی
سی اصحاب نبیدا پیارا ابو طلحہؓ انصاری
بہت خوشی وچہ سرور عالم اسنوں نظری آئے
خوش ہو کہے رسول پیارا آکھ سناواں تینوں
جو اکوار درود دساں تے پڑھسی نال صفائیاں
دس درجے وچہ جنت جاکے زد حشر قبول پاسی
ایہ خوشخبری رب نے بھیجی آکھے نبی سنہارا

ملوزوری آکھن لگا ایہ ہے شتر ہمارا
کافر دے گواہی جھوٹھی اوہنوں چور بنادن
مالک تائیں چور بنایا زور دھنگانے بھائی
دیکھو کی انصاف ہویگا اللہ دے درباروں
حکم کرو چاہنے کین دا تیری نہیں انکاری
یا رب حال تیرے بیدا سارا پتہ نبی نوں لگے
جو تقصیر لگا دیوہ ہنوں ہیں نہ عذر لیاواں
آپے شتر کہے گا گلاں حکم کرے رب باری
جیکر اُٹھ گواہی دیدے عذر کسیدا ناہیں!
شتر بچارے حاضر ہوکے ادبوں سیس نوایا
اوسنے دبیلے شتر نالے لوہوں عرض سنائی
ناحق میرے مالک اتے انہاں ظلم جمایا
ہو شرمندے کافر سارے کرن جواب نہ کائی
کفروں شرکوں کرن جو توبہ اوہ نہ دوزخ جاندے
پاک محمد سرور عالم اسنوں پاس بلاوے
جیدی برکت نال خدا نے موہنوں شتر بولایا
سون لگا دس وار تسانتے ہیں دکو دیو چاواں
بولیا شتر تمازے مکا ہوگئی دوزخ زاری
شام صبح دس واری پڑھدا اسنوں ملے خلاصی
اودس کہیا میں جاکے بیٹھا پاس رسول غفاری
عرض کرے یا حضرت مینوں حال سنایا جائے
اج خدا نے فضل کرم تھیں وحی پوچایا تینوں
دس نیکی دا وارث ہووے دس جاون برائیاں
پڑھے درود گناہیں بھارا اوہ بھی بخشیا جاسی
ابو طلحہؓ اصحابی تائیں حال سنایا سارا

پھر اک راوی کرے روایت وچہ حدیث مصابیح
توں نہیں حیلہ کردا کوئی اے غافل انساناں

لکھدا اوہ محمدیاں تے رحمت بے حسابی
کیوں نہیں بخشے توں گھر پونڈا بڑا فضل خزانہ

حدیث میں فرمایا

مَنْ اَطْعَمَ جَائِعًا اَوْسَقٰی عَطْشَانًا اَوْ کَسَا

جو کسی بھوکے کو کھانا کھلائے یا پیاسے کو پانی پلائے یا ننگے کو کپڑا

عُرْیَانًا فَجَزَآءُہٗ عِنْدَ اللّٰہِ الْغُفْرَانُ اَلْغُفْرَانُ

پہنائے اس کا بدلہ خدا تعالےٰ کے نزدیک بخشش ہے بخشش ہے

اَلْغُفْرَانُ

بخشش ہے

تھوڑے عملوں ہر اک مومن پاوے فضل گھنیرا
راہ جو لا جس بھکھے تائیں کھانا رج کھوایا
پاک نبی فرماوے وعدہ تھیوے پاک گناہوں
نبی کہے کجھ کرلو چارا پھیر نہ پچھوتاناں
ہن کوئی چارہ جوئی کر کے کرلو اپنا حیلہ
حیلہ سازی دی میں ایتھے ہور مثال سناواں
کھیتی باڑی کرنیوالے جو کسان بیچارے
اوڑن لگے جے قدرت وتوں جس دن بارش آوے
وادھو پانی بنھ بنھا کے کھیتاں اندر پاون
رسرتے جگ کے بیج لیجاوے جا کھیتی وچہ پاوے
بک دا تے وے تیہہ تیہہ دانے جے کر دیوے اللہ
جگر واہی وچہ وجاوے ساری طاقت لاون
جھاڑی بوٹی ٹاپ جا کے جادن گوڈی پائی

بالکل عین معمولی گلوں رحمت پاوے پھیرا
بلکہ کسے پیاسے تائیں پانی ہوس پلایا
بخشیا تینوں بخشیا تینوں حکم ہووے درگاہوں
حسرت کر کے مڑ کے روویں جس دم وقت وہاناں
رب دے اگے حاضر ہونا کرلو نیک وسیلہ
جے لوکاں نوں عبرت ہووے اج خدا توں واں
اک مثال انہاں دی بھتوں سن توں یار پیارے
کہیاں پھیر کسان وچارا باہر شتابی دھاوے
میری کھیتی کرے نہ ہو کا پورا چارا لاون
خیر بیا جلدوں بکاوے مولا گڈیں لد لیاوے
عمل تیرے بھی اینویں بندیا ول وچہ رکھ تسلا
ادھی راتیں بکز ہرنالی جا کے بیلی ڈاہون
گوڈی پایاں آپے کھیتی ہووے دون سوائی

خیر خیراناں پکے کھیتی جس دم موسم آوے ۔ اک من پا کے چالی من دی ادھوں گڈ لداوے
اک من پا کے تنہہ من ہوندے ایہ مثال پرانی ۔ اسطرح ہیں بخشش کرناں آکھے ذات ربانی
ایہ مثالاں جو دنیا تے اہل ایمان سداوے ۔ گوڈی پا کے کفر شرک نوں باہر سٹ دگاوے
جیکوں راتیں اوہ ہل داہوندے اونویں نفل گذارے ۔ بار سوہاگہ منگ دعائیں سنتوں یار پیارے
رکھیں روزے پڑھیں نمازاں تھیویں پاک گناہوں ۔ بیشک جاکے گڈیں لدلئے اللہ دی درگاہوں
بوٹا گھاہ نہ اگن دیویں کھیتی دے وچہ کائی ۔ آپے کھیتی سر سر جاوے ہوکے ودن سوائی
گھاہ بوٹے نے جیکر تیری ہون نہ دتی کھیتی ۔ پھرتاں دوزخ جاناں ہیسی لیکے کرماں سیتی
پاک نبی نوں ذات خدا دی وچہ قرآن سنایا ۔ بدعت شرک جنہاں نے کیتا امر خدا فرمایا
یا نبی اللہ بدعتیاں دی تساں شفاعت نہ کرنی ۔ دوزخ دے وچہ رہن ہمیشہ تساں نہ حامی بھرنی
شرکت والا دشمن میرا بدعتی دشمن تیرا ۔ ایسے خاطر کرے ہمیشہ دوزخ اندر ڈیرا
بیشک جنت دے وچہ جاوے جد اثر گنہ ہووے ۔ بن توباتوں سال ہزاراں دوزخ دے وچہ رووے
اک حدیث محمد سرور واضح کر سمجھائی ۔ اونویں اساں مکمل کرکے وچہ کتاب لکھائی

مَنْ قَضٰی حَاجَۃً لِاَخِیْہِ الْمُسْلِمِ قَضَی اللّٰہُ لَہٗ

جو کوئی اپنے مسلمان بھائی کی حاجت پوری کرے خدا تعالٰے اس کی

سَبْعِیْنَ حَاجَۃً مِّنْ حَوَآئِجِ الدُّنْیَا وَالْاٰخِرَۃِ

ستر حاجتیں دنیا اور آخرت کی پوری کرتا ہے

بن مسعود اصحاب نبی دے ایہ حدیث سنائی ۔ پاک محمد سرور عالم خوشخبری فرمائی
جے مومن دی مومن بھائی حاجت روا کریسی ۔ ذات خدا دی دوہیں جہانیں اتنا درجہ دیسی
رب نبیڑی روز حشر دے اسنوں ہوگ حضوری ۔ ستر حاجت دین دنی دی خالق کردا پوری

مَنْ کَانَ فِیْ عَوْنِ اَخِیْہِ کَانَ اللّٰہُ فِیْ عَوْنِہٖ

جو اپنے بھائی کی مدد کرتا ہے خدا اس کی مدد کرتا ہے

مشکل اندر جے مومن دی مومن مدد کریندا ۔ دوہیں جہانیں اسنوں مدد آپ خدا دیندا

دیکھ حدیث نبی دی پڑھ کے لکھی کتاب ہوئی — جو کوئی اسو چہ شک لیا دے کافر منکر سوئی

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ صَلَّى سُنَّةَ

جناب نبی صلی اللہ علیہ و آلہ وسلم نے فرمایا جو کوئی فجر کی سنتیں

الْفَجْرِ فِي بَيْتِهِ وُسِّعَ لَهُ رِزْقُهُ وَيُدْفَعُ الْمُنَازَعَةُ

گھر پڑھتا ہے خدا اس کے رزق میں فراخی کرتا ہے اور اس کی بیوی

بَيْنَهُ وَبَيْنَ أَهْلِهِ وَيُخْتَمُ لَهُ بِالْإِيْمَانِ

کا جھگڑا مٹا دیتا ہے اور اس کا خاتمہ ایمان سے کرتا ہے

بن مسعود دوں اک روایت جیویں نبی فرمانا
اُس مومن دے گھر دیوں جیویں مکے کل تنازعہ
روزی رزق کشادہ زیادہ آکھے شاہ ابراری
حضرت علی روایت کردا پاک نبی فرمادے
سرور عالم نے فرمایا کرم کنوں رب باری
شان نبیدے باروں سانجھے رحمت بے پرواہی
نہیں خدا نے رحمت عالم پاک نبی نوں کیہنا
حضرت شافعی رحمۃ اللہ ایہ عادت ٹھہرائی
اک دوست سفنے اندر موتوں بعد وسلائے
دوست پچھے ایہ توں درجہ کہڑے عملوں پایا
تھر تھر کنبی جان نمانی ہوکے پانیوں پانی
توں دن رات حبیب رب تے جویں درود پوچایا
لکھ درود چراغ سنا جو پڑھیا حضرت شافعیؒ

وقت فجر دیاں سنتاں مومن جے گھر پڑھکے جاندا
خاتمہ خیر تے رحمت مولا بھیجے بے اندازہ
ایہ تن چیزاں ہون عنایت آکھے ذات غفاری
حب نبیدی خاطر مولا ایڈ کرم کما دے
روز امت نوں دیکھے مولا ایسو تے سٹھ واری
جسوچہ حب نبیدی کوئی نہیں اُس تے قہر الٰہی
صحیح حدیث مکمل ہوگئی شک شبہ نہ رہیا
پڑھے درود ہمیش نبی تے اوہ مقبول الٰہی
جنت اندر پھردے اسنوں ظاہر نظری آئے
کمن لگا ہیں جندم حاضر مولا اگے آیا!
اے شافعی ہیں بخشیا تینوں آکھے ذات ربانی
اساں طفیل حبیب اپنے دی تینوں رحم کمایا
جندیاں حساب کتابوں دتی رب معافی

دیکھیں لوک درود لکھے نوں پڑھن شوق پیار دے
روز حشر نوں لین معافی خالق دی سرکار دوں

اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ مَنْ صَلّٰی عَلَیْہِ

اے اللہ جن لوگوں نے محمد صلی اللہ علیہ وسلم پر درود پڑھا اور

وَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ مَنْ لَّمْ یُصَلِّ عَلَیْہِ وَ

جنہوں نے نہیں پڑھا ان کے عدد کے موافق آپ پر درود بھیج اور

صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ کَمَا تُحِبُّ وَتَرْضٰی اَنْ یُّصَلّٰی عَلَیْہِ

اس طرح درود بھیج کہ جس طرح تو آپ پر درود بھیجنا پسند کرتا ہے

وَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ کَمَا یَنْبَغِیْ الصَّلٰوۃُ عَلَیْہِ وَ

اور اس طرح درود بھیج جس طرح درود بھیجنا مناسب ہے اور

صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ کَمَا اَمَرْتَنَا بِالصَّلٰوۃِ عَلَیْہِ

اس طرح درود بھیج کہ جس طرح آپ پر درود بھیجنے کا ہم کو امر کیا ہے

حضرت سعد اصحاب نبی دے اک روایت سنائی — اجر ثواب درودوں اُسنے ظاہر کیتا بھائی
جو ہکواری فرض نماز دی بعد درود پڑھاوے — صاف ہووے سب دفتر بدیوں آپ خدا فرماوے
جویں درختوں پتر جھڑدے تھیوے پاک گناہوں — جیونکر ہاں دے شکموں نکلے اول حکم اللہوں
راوی جیویں روایت کردے وچہ بیان لیاواں — روزی رزق فراخی بدلے اک درود سناواں
جو ایہ پڑھے درود پیارا آکھیا نبی الٰہی! — ایہ درود کشائش کارن بیٹھک پڑھے لوکائی

ایس درود پڑھن لئی آپے حکم نبی فرمایا
سارے مومن فیض اٹھادن ایہ ہنیں لوں بنایا

اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُوْلِكَ وَ

اے اللہ اپنے بندے اور رسول محمد صلعم پر اور

عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ وَعَلَى الْمُسْلِمِيْنَ

مومن مرد — اور مومن عورتوں پر — اور مسلمان مردوں — اور

وَالْمُسْلِمٰتِ

مسلمان عورتوں پر رحمت بھیج

رب کہے ایہ ظاہرہ دشمن ہے شیطان تساڈا
پڑھدیاں پڑھدیاں جے مومن نوں چھیڑے وسواس شیطانی
فلق سورۃ والناس اخیری پڑھنی تن تن واری
پاک نبی دے لگے لشکر ادعو بڑی بکڑ غلامی
جے دربار محمدی وچوں عزت حرمت پاسیں
غوث قطب دا منصب ملدا حب نبیدی پا ر لیں
ایہ وسیلہ رحمت والا اندر دوہاں جہاناں
حب نبیدی باجھوں ہرگز کسے نا پھڑناں باہوں
دیکھ دنا انہاں ناں دوزخ کیکوں بھڑکن بھائیں
جے عملاں تھیں دوزخ ملیا کوئی نہ چلن چارے
حب نبی دی محشر دے دن پار اتارے کرسی
روز حشر دے حب نبی دی جادر بار کھلارے
تاج مذکر دیچہ لکھیا حال سناواں بھائی
جد کوئی پڑھے درود مبارک اوپر نبی ربانے
سن کے عرض فرشتے کولوں آکھے خالق سائیں
بَلِّغُوْہُ عَنِّیْ سَلَامًا رب سچا فرما وے
پھر اسمان اول تے مولا حکم کرے رب باری
پڑھدا اسی ہزار فرشتہ سو سو وار صلوٰتاں
جدوں فرشتے سو سو واری پڑھن درود پیاروں

طول کراں تے اکو حصہ جاسے دور دراڈا
اٰمَنْتُ بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ پڑھے کلام زبانی
غالب اٹھ شیطان نہ ہوسی نالی خدادی یاری
حور قصوراں جنت تینوں اوہوں ہون سلامی
قسم خدا دی ہر منزل تھیں پار اتاریا جاسیں
کدیں نہ خالی جاویں شفعا اللہ دے درباروں
ایسے ورتوں منصب پونا جناں تے انساناں
سنگل مار جہنم ستن جیہڑا الکلب راہوں
تابعداری باجھ بھرادا استوں بچنا ناہیں
حب نبیدی بارش بن کے اگ دوزخ دی ٹھارے
جسدن ماں نہ پیٹ سنبھالے نہ کوئی حامی بھرسی
آکھے اسنوں بخش خدایا خالق سر جنہارے
خاص روایت اسدیوچوں ہیں نہ دلوں بنائی
رہنوں کہے فرشتہ جلدی کہیا درود غلامے
اسنوں ساڈی طرفوں جا کے دس نوں دو پہچائیں
یعنی دس درود مومن نئی واحد ذات پہچاوے
پڑھو درود تسیں اے ملکو، گنگلے سو سو واری
یا مولا اس مومن تائیں دیویں بخش خطائیں
بخش دیہو اس مومن تائیں حکم ہووے سرکاروں

اُسھتیں پچھے باقی بدیاں کل معاف کریساں
ایس دُرود شریفوں باقی ہور ثواب سناواں
بعد سلاموں اوسے تھاں تے بہ کے اوب اداوں
راضی ہوئے اسدے اُتے فضلوں ذات الٰہی
اکدن پاک محمدؐ سرور کہے اصحاباں تائیں!
آہین آہین جنت آکھے خیراں تھیوں تینوں
حوراں جنت ہون سوالی کارن امت پیاری
دوزخ کنوں پناہیں منگن مومن مرد نمازی
دن تے راتیں یاد کرے جی تینوں گوراندھاری
جیتوں پاک گناہوں تھیناں پکڑ نبیدا دامن
جسدن پاک نبی دے اُتے قیس ایمان لیاندا
خوف الٰہوں ڈرنا حضرت ہن کجھ پیش نہ جاوے
کفر زمانے قہر کمایا جیوندیاں زمیں دبایاں
جدوں عدالت ربدی ہوسی کون چھڈاوے مینوں
بردے اٹھ آزاد کراوے آکھیا نبی الٰہی!
قیس بن عاصم دیر نہ لاوے منگے امر نبیؐ دا
واہ سبحان اللہ رب عالم ہادی آن ملایا
جنت والیاں گلاں جنے اکھیں نال وکھائیاں
جسدی امت کارن رب نے باغ بہشت بنائے
درجہ ادنٰی جنت ربدے کوئوں مومن پاسی!
ہر مقصود مراداں پاوے ایس درود شریفوں
وچ ریاض مذکر لکھیا ذکر مفصل آوے
اُتھے ہون فرشتے پیدا خاص روایت آئی
کرن کوتاہی اوہ نہ ہرگز روز قیامت تائیں
اپنے دوست نوں رب وعدہ وچ قرآن سنایا
صدقہ نبی حبیب محمدؐ فضلوں جنت دیساں
پڑھے درود نمازوں پچھے آکھے نبی سچاواں
سو حاجت اوہ دنیا اتے پاوے اجر ثواباں
ایہ خوشخبری اصحاباں نوں پاک نبیؐ فرمائی
نال محبت جنت بدلے جیکوئی کرے دعائیں
دین ایمان لیاوے ثابت بہت اڈیکاں مینوں
پاک نبی دی جیہاں شخصاں کیتی تابعداری
دوزخ آکھے رب بچاوے مینوں خداوند قاضی
توں بھلاویں اوہ نہ بھلے مت شیطاناں ماری
جنت دے وچ پہنچن والا اوہ بنالے ضامن
پاک نبی تے حاضر ہو کے رو رو عرض سناندا
اٹھ دھیاں میں ماریاں ہتھیں قیس بیان سناوے
جیکر حضرت بخشیا جاواں کیتیاں سخت خطائیاں
بولیا نبی حقانی اگوں ایہ گل دساں تینوں
یا قربانیاں کرے اٹھے ہوسی حشر رہائی
اٹھ قربانیاں فوراً کرواں منگے حکم شفیع دا
دوزخ کنوں آزادی لے جسو چ بہشت پہنچایا
تابعداری کرنیوالیاں بڑیاں عزتاں پائیاں
تابعداراں بدلے رب نے عجب مکان بنائے
ایتھوں تیکر لماں چوڑا نظر جتھوں تک جاسی
کر تفصیل سناواں جیکر پھرے کتاب تمریفوں
جتنی وار درود نبی تے مومن آکھ سناوے
نیک دعائیں اس بندے لئی کرے رہن بھائی
تائیں مرمر حکم سناوے آپ خداوند سائیں
منکر ہو گئے خدا دا پولا جو انکار لیایا

مَنْ جَآءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهٗ عَشْرُ اَمْثَالِهَا

جو ایک نیکی کرے اُسے دس نیکیاں ملیں گی ؛

الکہ ذات نبی دی کینا امر نبی دیتا ئیں
اک اک تھیں دس نیکی ئے ایہہ ہیں کرم کماواں
خیر خیراں توں عیب گھٹاواں توبہ استغفاروں
عیدوں بعد رکھے چھ روزے حکم خدا فرماوے
اجر پنجاہ دا پنج نمازاں خاص محمدؐ یاں توں
پاک نبیدی امت اُتے رب احسان کمایا
پاک محمدؐ رحمت عالم تائیں رب بنایا
کلمے طیب دا کجھ بھائیو میں ہن ذکر سناواں
نفسو نفسی کرن پیغمبر اندر حشر دیہاڑے
اسدن کوئی نہ حامی بھرسی باپ نہ بیٹیا مائی
پڑھے ہزار پیغمبر داری کلمہ مرد ریاتاں
اک روایت ہور عجیبہ راوی ذکر لیایا
سبز پرندہ پیدا ہو کے پونچ عرش تے جاوے
جس نے تیرا کلمہ پڑھیا رب غریب نوازہ
بخشیا فضلوں بخشیا فضلوں آکھے ذات الہٰی
دس درود تے کلمہ طیب جو نکر پڑھیا جاوے
ہے کوئی حاضر پڑھنے والا پڑھ لے شوق پیاروں

نفل نمازاں روزے صدقہ حکم ذتا رب سائیں
ہک گناہ دا اکو لکھساں اوہ نہ ہور ودھاواں
دس ماہاندے روزے ہوسن اک مہینے پاردں
برس دناندے روزیاں جتنا اجر خداتوں پاوے
دس دس حصے ملسن دا دھو خاصے متقیاں نوں
رحمت کر کے دس دس حصے کل اعمال ودھایا
جبدی امت فضلوں سیتی عالی درجہ پایا
راوی جیویں روایت کردے کر تفصیل دکھاواں
سورج کڈھ اٹھاراں اکھیں آوبیانوں ساڑے
پاک نبی دا کلمہ اوتھے آن بنے ہمراہی !
اسنوں خوف نہ دوزخ والا ملے بہشت ٹکانا
کلمہ طیب پڑھ کے جس نے پھیر درود پوچایا
حاضر ہو دربار خدا دے عرض بیان سناوے
ایس بندے تے فضلوں کھولیں رحمت دا دروازہ
بخش دتا میں ایس بندیوں کر کے بے پرواہی
سبز پرندہ جیدا ہن کے عیب گناہ بخشاوے
اوسے ویلے درجہ پاوے خالق دی سرکاروں

لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللّٰهِ ؕ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ

نہیں کوئی معبود سوائے اللہ کے محمد صلی اللہ علیہ وسلم خدا کے رسول ہیں اے اللہ محمد صلعم پر اور

وَعَلٰٓى اٰلِ مُحَمَّدٍ وَّسَلِّمْ

آپ کی آل پر درود اور سلام بھیج

اِک حدیث سنائی اکدن شاہ علی کرم اللہ
ایہہ حدیث رسول اللہ دی عین برابر پوری
بعد نمازاں بہہ کے جیکوئی ذکر درود کریندا
پڑھے درود جو روز جمعہ دے گن کے ہکسواری
رات جمعہ دی اِکسو واری پڑھے درود جیکوئی
دس سو واری ہر دن اندر کوئی درود پوچاوے
رب العزت اک صلواتوں دس سئے نیکی دیندا

عمل کرے جے مومن اِستے پھرے نہ غافل بھُلا
باجھ درود دُعا مومن دی پاوے نامنظوری
وہ درود دوں وہ نقلاندا اجر خدا دند دیندا
وچہ اصحاباں داخل ہوسی آکھیا نبی غفاری
اسی سالاں عمر بندیدی پاک گناہوں ہوئی
موتوں اگے دنیا اُتے جنت رب وکھاوے
جنت اندر دس سئے درجہ فضلوں بخشش کریندا

صَلَوَاتُ اللّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهٖ وَرُسُلِهٖ وَاَحِبَّائِهٖ وَ

خدا اور اُن کے فرشتوں اور اس کے پیغمبروں اور اس کے تمام دوستوں اور

جَمِيْعِ خَلْقِهٖ مُحَمَّدٍ وَّعَلٰٓى اٰلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ

اس کی تمام مخلوقات کے دُرود محمد صلعم اور آپ کی آل پر اور اللہ کی

اَلسَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهٗ

رحمت اور اس کی برکتیں نازل ہوں۔

حضرت انس روایت کردا پاک نبی فرماوے
سب خلقت نوں حکم سناوے اللہ فالقسائیں
بخشدیاں ہیں اسد بتائیں ہووے حکم ربانا ں
ایس طرح رب بخشش کردا بدے نیکو کاراں
کون درود جہدے ایہ پڑھیاں اتنا درجہ پاسے..

بہت درود پڑھے جو مومن جاں موتوں مرجاوے
ایس بندے دے حق وچہ سارے منگو نیک دعائیں
خلقت فوراً کرے دعائیں ملے بہشت ٹکاناں
ورثہ جنت پاک بندے ساریاں تا بنداراں
پڑھے پڑھاوے ہر اک بندہ واضح کر سمجھاوے

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّعَلٰٓى اٰلِ مُحَمَّدٍ وَّبَارِكْ وَسَلِّمْ

اے اللہ محمد صلے اللہ علیہ وآلہ وسلم پر اور آپ کی آل پر اور برکت اور سلام بھیج

ابوبکر صدیق پیارا ایہ روایت سناندا
دنیا اُتے ایس درود دی جیکوئی ورد کماندا

بیٹھا پڑھے یا اُٹھکے پڑھ لے بیشک بخشش پاوے
بدعت کفر شرک دیاں رسماں جے اوہ ولتے لاسی
حضرت عمر حدیثوں ثابت مسئلہ اک فرمایا
دوزخ والے آن فرشتے لیندے پکڑ حسابوں
لنباں نکل دوزخدیاں اگوں وگول سٹن تھلے
کہن فرشتے ہن کیوں رودیں دوزخ جھک لیجاسی
رو کے حال پکارا کردا اوہ مسکین نمانان
ہیں ہاں جد محمد دی وچوں پر تقصیر گناہیں
کیوں محروم رہواں ہیں فضلوں ہیں نہیں معول کغدی
بہید بہشتیاں بدھاں کیتیاں بابجھ شمار حسابوں
جے رب اوس امت دیوچوں ہینوں باہر کڈھاد
بھانویں سخت گناہیں ہاں میں عمل ثواب نہ کائی
زمی نال فرشتے کہندے سنئوں او گنہارا!
جلدی وچہ دربار خدیدے اسنوں لیکے آون
کہن فرشتے تینوں سمجھا تاں پھر چھوڑیا جاوے
نہیں تاں اساں مجال نکوئی تینوں چھڈ کے جاہیے
دسے پاک رسول کھلوتا وچہ جناب الہٰی!
اے رسول حبیب خدا دے ہاں ہی امت تیری
امت تیری دوزخ اندر جان فرشتے پائی
سنکے درد آوازہ اُسدا دوڑے نبی ربانان
حکم خدا دے پکڑیا اسنوں کیا مجال اساڈی
جلدی حکم فرشتیاں تائیں دیندا خالق سائیں
پاس ترازد چہرلے جانکے نیکی بدی تولادن
نیکیاں ودھ جان بدیاں ناہوں رحمت ہوگ الٰہی
قہر الٰہی دوزخ کولوں پاک رسول چھڈادے

جیکوں اگ نوں ٹھنڈا پانی جلدی نال بجھاوے
بھانویں کرسے عبادت کیہی کدینہ بخشیا جاسی
عاصی اک نوں ہذات خدا دی دوزخ حکم سنایا
درد رنجانا بھربھر کنبے ڈردا قہر عذابوں!
عاصی آکھے نہ لے چلو ہینوں دوزخ وَلتے
دنیا اتوں توبہ کردون دیندا رب خلاصی
ہیں فرزند بنی آدم ایہیں نہیں دوزخ جاناں
حرص امید دلیلوں رکھاں ہیں ربدی درگاہوں
نہ انہاں کافراں دچوں ہیں ہاں نہ یہود نصارٰی
تاں بھی حرص امید نہ توڑاں ربدی پاک جنابوں
قوم کفار بنائکے بیشک ہینوں دوزخ پادے
پھر بھی امت پاک نبیدی دہوں امید لگائی
جیکر بھرسے شفاعت تیری پاک رسول سوہارا
پاک محمد سرور عالم اسنوں کھلا دکھلادن
جیکر پاک محمد تینوں رب کولوں بخشادے
ایسے ویلے دوزخ اندر تینوں جلد دکھائیے
رو کے عاجز او گنہارے ایہ فریاد سنائی
ایہ فرشتے دوزخ والے ہینوں پھڑدے گھیری
جلدی آن چھڈاسے ساتوں یا محبوب الٰہی
ایہ قیدی ہے امت میری اس نہیں دوزخ جانا
کہن فرشتے لیجاد حضرت جیکر امت تواڈی
نال شتابی دیدیو قیدی نبی محمد تائیں!
جیب وچوں اک چٹھی حضرت نیکی چھلبے پادن
دوزخ وتوں اوس تمانے جلد خلاصی پائی
جنت دے دروازے اپر اسنوں پھیر لیجاندے

آکھن لگا نبی اللہ دا بات سُنی اک میری
دنیا وچوں تحفہ سانوں بھیجیا آس امیدوں
جسنوں ملگیا رستے جاندیاں نبی رسول ربانان
حضرت آکھیا دن محشر دے اک فرشتہ آسی
امر الٰہوں کرے آواز جویں خدا فرمایا
پل دوزخ تھیں پار لنگھا دیاں ایہ آوازہ دیسی
شان رسول حقانی دا ایتھے سمجھ لویں ان ناں
نال محبت آن کھلوسن لے کے فضل الٰہوں
ذات خدا دی جنت دیکے کرے امت نوں راضی
جویں حدیث نبی فرمائی شاہ فرمان سناوے
جاں اوہ جان کرے قربانی لڑکے نال کفاراں
خوشی دلاں وچہ بہت منائی سنکے مرد جواناں
پیش رسول اللہ دے کیتی عرض ضعیف بیماراں
حج فرضیت غنیاں اُتے حکم قرآنوں آوے
تن وچہ طاقت جنگ دی ناہیں حج لئی نہ زر پلے
زادی سُن اصحاباں کارن آکھیا خالق سائیں
شوق محبت نال تساں تے جو صلوٰۃ پڑھا سی
بھرے توحید خزانے میرے کجھ پرواہ نہ مینوں
اک روایت پاک نبیؐ دی نقل کراں گلزاردل
پاک نبی دی خدمت اندر اک اعرابی آیا
ابوبکر نے آکھ سنایا یا مقبول حقانی
بہت ہوئی مہربانی حضرت لئے ایس اعرابی
حضرت ایہ فرمان لگے جد ایہ مومن آیا
جبرائیل کیہا ایہ مینوں یا محبوب غفاری
کیوں نہ عزت کرکے اسدی اپنے کول بہاواں

ایہ دنیا توں آئی ہیسی چیز امانت تیری
اُہیں درود شریفوں تینوں اساں چھڑایا قیدوں
جتنے رحمت نازل ہووے اس کی دوزخ جاناں
دونویں پر پل دوزخ اُتے حکموں آن دِچھاسی
جس دنیا تے پاک نبی نوں ہے درود پڑھایا
چاہڑ پرانتے نال شتابی پلو چہ پار کریسی
وارث بنے حشر نوں آپے توں نہ بنے بیگانہ
پار لنگھاون امت خیریں پلصراط دے راہوں
سیدیاں کرے قبول دعائیں آپ خداوند قاضی
بیت اللہ دا حج کرے کوئی شرطاں کل بجاوے
چار سو حج دا درجہ ملدا اُسنوں نال پیاراں
کرکے حج شہادت پائیے گھول گھمائیے جاناں
دُور رہے اس درجے کولوں رو رو کرن پکاراں
بہت ضعیف بیماراں کولوں جنگ نہ کیتا جاوے
اسیں محروم ثواب حضرت ایس جہانوں چلے
دیہ خوشخبری یا نبی اللہ اپنی امت تائیں
روز حشر نوں ساڈے کولوں گھٹ ثواب نہ پاسی
کہہ دے اپنی امت تائیں رب نے آکھیا مینوں
شاید اللہ بخشے مینوں ایس وسیلے پاروں
حضرت اسنوں خلق پیاروں اپنے کول بٹھایا
بڑی محبت نیڑے کیتی جیکوں دلبر جانی
بول جواب سناون اگوں پاک رسول شتابی
ایہ پیغام خدا دی طرفوں جبرائیل لیایا
لگے پاک خدا نوں حضرت اہدی بات پیاری
ملدا قرب حضور دن جینوں کیوں نہ سینے لاواں

ابوبکرؓ نے پچھیا حضرت اوہ کی بات پیاری — ایہ درود پڑھ چاوے سانوں آکھیا نبی غفاری
ابوبکرؓ نے حضرت اگے مڑکے عرض سنائی — کون درود اعلیٰ پڑھدا جس تھیں قرب الٰہی
ایہ درود سنایا حضرت ہے گزارو ثابت — آپ خدا نے حکم سنایا جیدے پڑھنے بابت

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّعَلٰی اٰلِ مُحَمَّدٍ فِی الْاَوَّلِیْنَ

اے اللہ درود بھیج جناب محمد صلی اللہ علیہ وسلم پر اور آپ کی آل پر پہلوں اور

وَالْاٰخِرِیْنَ وَفِی الْمَلَاءِ الْاَعْلٰی اِلٰی یَوْمِ الدِّیْنِ

پچھلوں میں اور ملاء الاعلیٰ میں قیامت کے روز تک

حضرت کہے ثواب جو اسدا ایہی کی آکھ سناواں — ذات خدا دی جانن والی کویں شمار لیاواں
کل دریا سیاہی ہوون لکھدیاں ہی مک جاون — ایتھوں نیکر پڑھنے والے اجر خدا توں پاون
حضرت آکھے جدوں خداوند آپ عدالت کرسی — ہر اک چیزاں حاضر کرکے عدل ترازو دھرسی
سجی طرف خدا دی ہوسی ابراہیم پیارا — کھبی طرف بہاوے مینوں خالق سرجنہارا
سجے کھبے رب بہاوے سانوں مثل وزیراں — اوہدے حکم مطابق دیئے اسیں تمام نظیراں
عرض سوال اساڈے سو لا فضلاں نال منیسی — اوپر تخت بہاوے سانوں اتنی عزت دیسی
بعد نمازوں دس واری جو پڑھے درود نمازی — اپنے پاس بہالو اسنوں حکم کرے رب راضی
برکت ایس درودوں ایسی رحمت اوتھے پاوے — جتھے ولیاں غوثاں کولوں دم نہ ماریا جاوے
نبی ہے رب وعدہ کرکے آکھ سنایا مینوں — بیشک اسنوں کول بہاویں پڑھے درود جو تینوں
بول درود سناواں ہن میں پڑھنے والیا تائیں — پڑھ کے دیکھیں فیض اٹھاویں شک شبہ دچہ ناہیں

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّعَلٰی اٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاَزْوَاجِهٖ

اے اللہ محمد صلی اللہ علیہ وسلم پر اور آپ کی آل پر اور بیبیوں پر اور

وَذُرِّيَّاتِهٖ كَمَا صَلَّيْتَ عَلٰی اِبْرَاهِيْمَ وَعَلٰی اٰلِ

آپ کی اولاد پر رحمت نازل فرما جیسے رحمت نازل کی تو نے ابراہیم علیہ السلام پر اور آپ کی آل پر

اِبْرَاهِیْمَ اِنَّکَ حَمِیْدٌ مَّجِیْدٌ

بے شک تو قابل ستائش اور بزرگی ہے

مومن بچکے بدعت شرکوں رحمت ربدی پاوے — مشرک ظالم ربدا دشمن ہا ویے دوزخ جاوے

ہیں بیان خبت دیو چوں اک روایت لیاواں — سب بھائیا ندی نظر ٹکا کے اجر خدا توں پاواں

مچھلی پکڑ لیایا سی کوئی حضرت دا اصحابی — گھر وچہ آکے نال چھری دے ٹکڑے کرے شتابی

مرچ مصالحہ لا کے اوہنوں ہانڈی دیوچہ پاوے — لکڑاں بے کے ہانڈی ہیٹھاں اگ شتاب جلاوے

تن دن ہو گئے اگ جلاندیاں پانی گرم نہ ہویا — نہ مچھلی نے رنگ وٹایا ہو حیران کھلویا

تھلے اگ کدھے پی لاٹاں پر کوئی سیک نہ لگے — آخر ہانڈی چک لیایا پاک نبی دے اگے

یا نبی اللہ ویکھو اسوچہ ہے کی بھید نہانی — تن دن ہیٹھاں آتش بالی گرم نہ ہویا پانی

جاں مچھلی ول پاک محمدؐ نظر مبارک پائی — آگیا جبرائیل فرشتہ لے کے حکم الٰہی!

یا محبوب الٰہی آکھے خالق سرجنہارا — بچھوا لے مچھلی کولوں حال سنا دے سارا

کہن لگے پھر سرورِ عالم اوہے مچھلی تائیں — اے مچھلی توں حال حقیقت اپنی کھول سنائیں

ایہ کس کارن تیرے اُتے اگدا سیک نہ آوے — حال حقیقت دس اسانوں پاک نبی فرماوے

حال حقیقت پاک نبی نوں مچھلی بول سنائی — جس پانی وچہ رہندی ساں میں یا محبوب الٰہی

مومن مرد رہا نا کوئی آوے اوس کنارے — شوقوں پڑھے درود ہمیشہ اے مقبول سہارے

میں مسکین نمانی عاجز سننے کارن جاواں — ختم درود کرے جد مومن پھر میں اوتھوں آواں

یا نبی اللہ آتش مینوں کیکوں سیک پہنچاوے — اوس درود شریفوں میرے دل وچہ اثر سماوے

پاک نبی فرماون لگے پھر اس مچھلی تائیں! — سب لوکاں دے حاضر کھلیاں اوہ درود سنائیں

پکا یقین لیاون لوکیں پڑھکے دس زبانی — مچھلی بول درود سنایا پیش رسول حقانی

کون درود سنایا مچھلی وسدے او گنہارا
پڑھکے اسنوں ہر اک مومن بن جائے نیک ستارا

بِسْمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

شروع اللہ کے نام سے جو رحمٰن اور رحیم ہے

اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ خَیْرِ الْخَلَائِقِ وَاَفْضَلِ الْبَشَرِ

اے اللہ ہمارے سردار محمد رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہٖ وسلم پر اپنی معلومات کے اندازے

وَشَفِیْعِ الْاُمَّةِ یَوْمَ الْحَشْرِ وَالنَّشْرِ سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ

کے موافق درود بھیج ، جو بہترین خلائق ہیں اور قیامت

بِعَدَدِ کُلِّ شَیْءٍ مَّعْلُوْمٍ لَّکَ وَصَلِّ عَلٰی جَمِیْعِ الْاَنْبِیَاءِ

کے دن شفیع ہوں گے اور اپنے تمام نبیوں اور

وَالْمُرْسَلِیْنَ وَالْمَلٰٓئِکَةِ الْمُقَرَّبِیْنَ وَعَلٰی عِبَادِ

پیغمبروں اور مقرب فرشتوں اور اپنے نیکوکار

اللّٰہِ الصّٰلِحِیْنَ بِرَحْمَتِکَ یَا اَرْحَمَ الرّٰحِمِیْنَ ط

بندوں کے اوپر بھی رحمت نازل فرما اے رب رحم کرنیوالوں سے زیادہ رحم کرنیوالے

پیش رسول خدا دے جیہلی ایہ صلوٰۃ سنادے
اسنوں دوزخ ساڑ نہ سکے جس نے ورد کمایا
یا نبی اللہ امت تیری جیکوئی اسنوں پڑہسی
واہ وا فضل الہوں ملیا رہبر پیر حقانی
خالق دے دربار دوں کھلن رحمت دے دروازے
اے مومن کر حب نبیدی پاویں اجر ثواب
جے سنگ جوڑیں نال نبی دے کوئی نہ پاویں دوری
نبی آکھے زو دست کروں تو دست پھڑے جدائی
دیکھ مثال درود شریفوں جیہلی بھرے گواہی
حب نبی دی او گنہارے ہو دن پاک گناہوں

پڑھے سنے کوئی اسد یتائیں اتنا درجہ پاوے
جو درود نبی سرور نوں جیہلی آکھ سنایا
پل دوزخ تھیں ثابت لنگھے جا جنت وچ وڑسی
جنے گھر گھر چانن لایا چڑھیا جن آسمانی
تابعداراں نوں دن محشر سدے مار آوازے
مومن اتے رب دی رحمت آوے بے حساب
آپے تیری دین دنی دی حاجت کردے پوری
لکھ کوہاں دی دوری ہووے میلے ذات الٰہی
پاک نبیدی امت بدلے ہو گیا فضل الٰہی!
جسنوں حب نبی دی کوئی نہ رہ ہووے درگاہوں

اس دل وچہ ایمان نہ رہندا جتھے حب نہ ہووے
جد دل درود مومن نوں بھلکے جنت وچہ پچاندا
اک تفسیر عزیزی والا ذکر درود سناوے
حضرت حوّا نکالی ربنے اسدے جسموں بھائی
خوش تصویر نکالی ربنے شوق محبت پاروں
وصل دماوں بہت پیاری لگے آدم تائیں
جدتک مہر ادا نہ کرسیں تدتک جائز نہ تینوں
خوش تصویر منقش سوہنی سازی ہے رب باری
مہر حوّا دی قیمت تارے کس دی طاقت آہی
پڑھ درود محمدؐ اتے گنگے توں دس واری!
جلدی نال درود نبیؐ تے آدم جدوں سنایا
اے آدم اس جنت اندر کرپیا موج بہاراں
کون حبیب محمد تیرا ہے کوئی یار خدایا!
یا آدم اولاد تیری وچہ پاک محمد ہوسی!
کیسے دیہاڑے آکے بیسی مشکل ڈاہڈی تینوں
جیکوئی بخشش منگن کارن وچہ دربارے آسی
پہلے پڑھن درود جو مومن پچھوں کرن دعائیں
سب تھیں اوّل رحمت بن کے نبی محمد آیا!
بندوبست اُہدے ہوسی محشر دیدن سارا
ایہ گل بہت پیاری لگی حضرت آدم تائیں
حضرت آدم اُتے ربنے ایسا کرم کمایا
سوہنی رنگت قد مبارک صورت شکل پیاری
ابوبکر دی صورت حاضر نال برابر آہی
سب تصویراں حاضر ہوئیاں وچہ صندوق نورانی
شان نبیؐ دے پاروں خبراں دتیاں آدم تائیں

جے دنیا تے عزت پاسی روز حشر نوں رووے
جہدے نصیب درود نہ ہووے رد روکے پچھتاندا
سب تھیں پہلے جاں آدم نوں سر جنہار بناوے
حُسن جمال خدا نے دتا حد حساب نہ کائی!
جیونکر ڈالی جھول کھلوے جنت دی گلزاروں
آدم نوں پھر حکم سنایا آپ خدا وند سائیں
آدم آکھے مہر ادا داں ایہ نہیں طاقت مینوں
کی طاقت ہیں قیمت دیواں آدم عرض گزاری
مجھ نہیں مشکل تیرے تائیں آکھے ذات الٰہی
حوّا عنایت کیتی تینوں ہویا حکم غفاری
مہر حوّا دا ہو گیا پورا رب نے ایہ فرمایا
آدم آکھے یارب سائیاں میں ہک عرض گذاراں
رب العالم آدم تائیں ایہ فرمان سنایا!
اوّل آخر بخشش بدلے وچہ دربار کھلوسی
اسدی عزت پاروں مڑکے شرم پویگی مینوں
جیکوئی نال وسیلہ لیاوے تاں منظوری پاسی
خاص درود وسیلہ لے کے بخشش دیاں سب تائیں
سب تھیں آخر اوسے تائیں ہیں سردار بنایا
اُسدی آن سفارش چاہوے ہراک اوگنہارا
آکھے ربا پاک محمدؐ اکھیں نال دکھائیں!
عین برابر پاک نبی دا نقشہ کھچ دکھایا
حسن جمال برابر پورا خوش تصویر اتاری
ابراہیم داؤد سلیماں عیسےٰ موسیٰ بھائی
جو تصویر محمدؐ والی کوئی تصویر نہ ثانی!
نالے آپ درود نبیؐ تے بھیجے خالق سائیں

آدم نال حوا دا جوڑا رب نے آپ بنایا
ہر اک تھاؤں ظاہر ہووے رب دی بے پرواہی
اللہ اتے محمد والی پہلوں پہلوں جوڑی !
زمیاں نال اسمان بنا یار ل کے بن گیا جوڑا
نیکی بدی تے جنت دوزخ رکے نال مدینہ
بھلا بُرا تے کافر مومن سچ تے جھوٹھ پچھانی
غم خوشی تے ہسن رووَن سردی گرمی دونویں
اول آخر ظاہر باطن دن تے راتاں بھائی
دلوں بجا لوں ہوکے بھائیو صفت خدا دی کریئے
پاک محمد سرور اُتے نت درود پڑھائیے !
قبر زیارت پاک نبیدی تھیندا پاک گناہوں
رب نے کہیا نبی دے دشمن کریں نہ جنت جاسن
لکھ عبادت کرے سخاوت رادی ذکر نادے
نال حساباں جنت اندر جا نہ سکے کائی !
اک شفاعت نبی دی کافی حاجت ہور نہ کوئی
یارب میری طرفوں اوپر نبی درود پچائیں
برحق نبی محمد سرور ثابت شان قرآنوں
دنیا اندر افضل نعمت مثل ایمان نہ کائی
جبرائیل فرشتیاں وچوں برحق افضل آیا !
ماہ رمضان مہینیاں وچوں عالی شان مہینہ
زمیاں وچوں زمیں مبارک عرب ملک دی بھائی
مومن تائیں جویں مسیتے ہوگ جماعت پیاری
کفر شرک دیاں رسماں کرکے دین ایمان گواوں
رب بچیسی مال میرے توں ضائع کوہیں گوایا
روز حشر نوں کسی مولا لیے لوکو بدکار دا !

ہر چیز اندر جوڑا جوڑا ظاہر نظری آیا !
جوڑا جوڑا ہر اک چیزاں دیون صاف گواہی
جبرائیل وکیل بنا کے الفوں میم مروڑی !
نال مونث بنے مذکر فرق رہیا کجھ تھوڑا
اتھے نال سوجا کھا بنیاں غنیاں نال کمینہ
چن تے سورج لہندا چڑھدا اچا نیواں جانیں
عورت مرد تے دھیاں پتر موت حیاتی اوڑ ویں
عقل شکل تے علم حلم دی جوڑی رب بنائی
ڈرکے بے پرواہی کولوں سر سجدے وچہ دھریئے
جتنی طاقت نال محبت مدح بیان سنائیے
زندے دی جیویں کریں زیارت حکم ہووے درگاہوں
دوست پاک نبی دے جیہڑے نقلوں جنت پاسن
حدتک نبی شفاعت نہ بھرسی کدے نہ بخشیا جاوے
فضل کرے تاں بخشے عاصی اسدی بے پرواہی
جسنے کیتی تابعداری اُس تے واجب ہوئی
ادب سلام صلوٰۃ ہمیشہ روز قیامت تائیں
سب توں اشرف ذات محمد باہر حد بیانوں
جنت وچہ جمال الٰہی افضل نعمت آئی !
راتاں وچوں شبقدر مبارک عالی درجہ پایا
روزاں وچوں روز جمعہ دا روشن کردا سینہ
جسوچہ کعبہ خاص مدینہ فضل خزانہ شاہی
جاہلاں تائیں مبلہ دکھیں ایہ نیامت بھاری
کنجر بانڈے ٹھٹھے مجرے شوقاں نال کراون
پتہ لگے گا جدوں لیکھا گھر نوں دنیا آیا !!
دنیا اتے ہنگ زندگی نال آرام گزارد

نہ کوئی حق حلال کچھاؤں لٹو مال یتیماں! — روز حشر نوں پھر توں کہنا مینوں بخش کریماں

ہن بھی سوچ وچاراں کرلئے پھرنا ایں مست دیوانہ — کفر شرک نوں چھڈ دلیلوں بن کے عاقل دانا

نعمت کھاویں رب سچیدی پھر کریں گمراہی — روز حشر نوں لیکھا لینا آخر ذات الٰہی!

فَبِاَیِّ اٰلَآءِ رَبِّکُمَا تُکَذِّبٰنِ ۝

اے جنوں انساںوں دلوچ کیا خیال لیاؤ — کسدی نعمت نال خداویاں نعمتاں نوں جھٹلاؤ

کرڈے ہو تکذیب خداتے ہوندے ہو انکاری — دسو چیز تہاڈے بدلے جو نہیں رب اتاری

بتی وار خدا نے مڑ مڑ ایہو آیت سنائی! — اپنی نعمت ثابت کرکے بندیاں نوں سمجھائی!

رب کہے ہیں نہیں دنیاتے پہلوں بھیجا پانی — لگے پتہ پیاسوں جدم ترسے جان نمانی!

وانحب رب پھر زمینوں نہیں اگایا دانہ — جوں گیہوں تے نخود وغیرہ نیں غذا انساناں

بکدانے نوں کھادیاں آدم جنتوں باہر ہویا — اوہا گندم کھاندیاں توں نہیں کتے کھلویا

رب حساب کریگا جدم پتہ لگے پھر تینوں — شاہ نے گلوچ پلو پایا آکھ سنادیں کینوں

چاول دودھ ملائیاں کھاکے بھندا پھریں مروڑے — پتہ لگے نشاہ لیکھا کرکے جدوں میزاناں جوڑے

عقلوں لا انداذہ بھائی اک مثال سناداں — اے غافل توں چھڈدے غفلت تینوں میں سمجھاواں

گائیں مجھیں گھر وچ رکھو دودھ پیون لئی بھائی — ایسے خاطر ہے پسواندی کرڈے سانبھ سنبھالی

بڑی لگے اوہ پچھے کھاکے دودھ نہ دے تہانوں — اوسیطرح ہی بڑیاں سمجھے ساڈا مالک ساہنوں!

اوہ بھی ساڈوں رو رو دیکھے بچپن توں سے پالے — اسیں جوان ہوئے تے اوہنوں آنے کڈھ وکھالے

آخر لیکھا لیگا ساتھوں گن گن ہکے رب سارا — کتھوں تیکر دنیا اُتے پھرسیں اوگہنارا!

تیرے ناموں کتا چنگا جہڑا شکر بجاوے — مالک دا دروازہ چھڈ کے ہور نہ کدھرے جاوے

بتی دند تیرے وچ منہ دے پالیاں بنھ لگائے — بتی کھانے کھاو تواڑے رب نے نال بنائے

فبای الاء جہڑی آیت خدا فرمائی — ایہو آیت رحمٰن سورت وچ بتی وار سنائی

کل پیغمبر جد وی خداتے منگن نیک دعائیں — پہلے پڑھن درود ہمیشہ پاک محمد تائیں!

رب درود نبی تے پڑھدا نالے ملک نورانی — تسیں بھی پڑھو درود نبی تے آکھے ذات ربانی

جہڑا نام نبیدا سن کے نہ درود پڑھاوے — ربدے کول عبادت اسدی نہ منظوری پاوے

جس نہ کیتی حب نبیدی اس پر قہر الٰہی! — اوہنوں دور توں دور ہٹاوے ربدی بے پرواہی

وچہ نماز درود اسانوں جو نہ شخص پڑھاوے
نہیں قبول نماز خدانوں پاک نبی فرما دے

لکھی حدیث نبی دی ویکھاں سنتوں یار سچا دیں
جیکر اس تے عمل کما دیں اجر خدا توں پا دیں!

قَالَ النَّبِیُّ صَلَّی اللّٰہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّمَ لَا صَلوٰۃَ

جناب نبی صلے اللہ علیہ وآلہ وسلم نے فرمایا جس نے

لِمَنْ لَّمْ یُصَلِّ عَلَیَّ

مجھ پر درود نہ پڑھا اسکی نماز نہیں ہے

توبہ کرے نہ بدعت شرکوں کدیں نہ جنت جاسی
شکل کتے دی کرکے مولا دوزخ وچہ دگاوسے
سچ سناون والیاں تائیں کرے مخول جیتاں
اک زمانہ ایسا آوے حضرت نے فرمایا!
تھوڑے لوکیں عمل کرن گے اوپر دین نبیدے
دینی حق سناون والے عالم ہوسن تھوڑے
مشرک لوکیں دنیا اُتے عیش آرام اڑاون
بانگ سنتے کلمہ پڑھکے پھیر مسیت نہ جاسی
مسئلہ حق سناوے کوئی جھگڑا اینجھ کھلودے
مسئلے نوں ٹھکراکے سُٹن کرن خیال نہ کوئی!
جو فرمایا پاک نبی نے آگیا اج زمانہ
قسم خدادی حاضر ہوسن جد منتر وریا نو اسے
پتہ لگے گا جسدم حاضر وچہ عدالت ہوسن
رب کہے گا نمک حراموں کھا کھا نعمت ساڈی
کل خوراک مہیا کیتی دنیا اندر تینوں!
ماں دے شکم اندر جد سیں پالنا کیتی تیری
رب کہے جیوں دنیا اُتے توں بھلایا مینوں

قسم خدا دی بن توبہ کدے نجات نہ پاسی
کفر شرک دا اسدن سولی کیکوں مزہ چکھاوے
وچوں منکر اُتوں موسن جھگڑن نال حدیثاں
امر اساڈا گلی گلی وچہ جاسی صاف سنایا
عمل کرے من بھاناں خلقت دکھو دکھ عقیدے
دشمن لوک انہاندے ہوکے لین انہانوں گھور تریمے
نیکو کار غریب وچارے مرکے وقت لنگھاون
ایہو کہسن دیکھ لواں گے جددن قیامت آسی
آکھن اگوں کوئی نہ جانے کون سہاگن ہووے
پتہ لگے گا جسدم ربدی گرم عدالت ہوئی!
راگ سنن دے شوقین ہوگئے کھاون حق بیگانہ
سُٹے جاسن ہاویئے دوزخ کوئی نہ پھیر نکالے
دیکھن دوزخ نوں جس دیلے زاری کر کر روسن
حکم میرے نوں جا ٹھکرایا ایہ کرتوت تہاڈی
ایڈا نمکحرامی بنتوں یاد نہ کیتا مینوں
باہر آیوں پھیر نہ کیتی کجھ پرواہ نہ میری
ہیں بھی اوسیطرح بھلاوان یاد نہیں کجھ تینوں

جنت ایہ بنایا ہے ہین کا دن اہل ایا ناں
خبر تساں نوں ساڈی طرفوں پاک رسول پوچائی
دوزدں جنت عدن دکھاسی نافرماناں تائیں
قدر نبی دا معلم ہوسی اندر حشر دیہاڑے!!
وقت دہا نا ہتھ نہ آسی رو رو کے پچھتا دن
آکھن ربا جے دنیا تے بھیج دیویں اک واری
رب کہے ہیں دنیا اُتے ہرگز بھیجاں ناہیں
اساں توہانوں رحمت کر کے جیدوں پیغام پوچایا
حکم اساڈا ہرگز آیا نہیں پسند تساں نوں
کوئی سوال قبول نہیں کر نامت کوئی عرض سنائیے
تسیں وسیلہ لے کے آؤ پاک نبیؐ دے تائیں
جیدییاں مجھولاں دی ہیں نہ کوئی عرض قبولاں
اوتھے تساں بھلایا ساڈوں ایتھے اسیں بھلایئے
ایتھے عرض قبولی جاوے نبی محمدؐ پاردں
اکھ اگیڑ ذرا توں ویکھیں اے غافل انساناں
اس دربار الٰہی اندر کوئی نہ ذات صفاتاں
نافرمانیا نوالے اوتھوں دور نکالے جاسن
شرم کریں کجھ مالک کولوں جیدی نعمت کھاویں
جیں نے بوند غلاظت وچوں شکل بنائی تیری
توبہ تائب ہو جا شخصا نہ کر نمک حرامی
اکدن نبی محمد سرور ایہ فرمان سنایا
کالا کوہجا کملا جیہڑا پکڑن لوک ہزاری
اک فرشتہ پیدا کیتا قدرت نال الٰہی!
اسی ہزار اوہدے سر پیدا کیتے خالق باری
ساڈے اُپر جیکوئی مومن ایہ صلوٰۃ پوچیندا

تاویہ دوزخ تھلے جتوں بدلے بیفرماناں
عذر بہانیوں کجھ نہیں بندا آکھے ذات الٰہی
ویکھن باغ نورانی حوراں رو رو مارن آہیں
جیدن بیفرماناں تائیں اگ دوزخ دی ساڑے
رب نبی دا حکم نہ منیاں کتھے عرض سناون
اسیں بھی آکے جنت لئے کر کے تابداری
کردیہو دوزخ داخل جاکے حکم کرے رب سائیں
سرور عالم نبی محمدؐ تہیں کوئی حال جتنایا
ہن میں کراں توہاڈی بخشش نہ ہے کی لوڑ اساں نوں
بیفرمان نبی دا جیہڑا اوہ نہ بخشیا جاوے
بیشک بخشاں جنت فضلوں آکھے خالق سائیں
دوزخ اندر ڈالے جاسن بیفرمان رسولاں
کوئی نہیں عرض قبول تساڈی دوزخ اندر پاہیے
بیشک خالی اوہ نہیں مڑدا اللہ دے دربار وں
پاک نبی دا پکڑ وسیلہ اندر دوہاں جہاناں
مت کوئی شیخی ذاتوں کرلئیں ایہ نہیں ہوناں یاراں
تابعدار نبی دے جیہڑے قرب حضوروں پاون!
وانگ شیطان بنے متکبر کیوں نہ حکم بجاویں
پھر تو اوہناں حکماں اگے کرنائیں ہیری پھیری
یاد رکھیں توں اوکھے ویلے کسے نہ بھرنی حامی
بڑا پسند اساں نوں لگے جس نے حکم بجایا
اسنوں عالیشان بناڈے ساڈی تابعداری
اسی ہزاراں تے پر اوہدے خبر کتا یوں پائی
استغفار پڑھے ہر مونہوں آکھے نبیؐ غفاری
اوہ فرشتہ اوہدے حق وچہ بخشش نت منگیندا

اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاَزْوَاجِہٖ وَذُرِّیَّتِہٖ کَمَا

اے اللہ محمد صلعم اور آپکی بیبیوں اور آپ اولاد پر

صَلَّیْتَ عَلٰی اٰلِ اِبْرَاھِیْمَ وَعَلٰی اٰلِ اِبْرَاھِیْمَ اِنَّکَ

رحمت بھیج جیسے تونے ابراہیم علیہ السلام اور آپ کی آل پر رحمت بھیجی بے شک

حَمِیْدٌ مَّجِیْدٌ ط بِرَحْمَتِکَ یَا اَرْحَمَ الرّٰحِمِیْنَ ط

تو قابل ستائش و بزرگی ہے اپنی رحمت سے اے سب رحم کرنیوالوں سے زیادہ رحم کرنیوالے

کرلے سودا الیس بازاروں جاندیوار بھرادا — وقت وہاں نا ہتھ نہ آنا پھیر کریں پچھتادا
ہے اج ویلا پاک نبی دی کرلے تابیداری — نیکی کجھ خرید لیجادیں ایتھوں جاندیواری
سورج ڈھلکے دیگر ہوگئی عرصہ رہ گیا تھوڑا — آخر تیری قبر اندھیری اجے نہ پادیں موڑا
عمر وہانی تند نہ تانی لڑنا ئیں نال جلاہیاں — فرض خدا دا قرض برابر اٹھ تاں لیگا لاہیاں
لکھ ہزاراں تیرے ورگے ایتھوں لد سدہانے — سدا رہواں ہیں دنیا اتے ایہ گل تیرے بھلانے
توں بھی آخر دنیا اتوں اکدن ہوسیں راہی — دولت مال خزانہ تیری نہ کوئی بھرے گواہی
پلو جھاڑ ٹریگا ایتھوں ہوکے ننگو ہنگالی — ایتھوں گئے سکندر ورگے چاڑے کنیاں خالی
کرلے اج کوئی عمل چنگیرا پھر پیا پچھتاسیں — آخر ربدے حاضر ہونا نار جہنم جاسیں
ایہ دنیا دن چار دیہاڑے آخر قبریں جاناں — چھڈ کے محل مکان چبارے ہوسی گور ٹکاناں
اس دنیا تے اکو واری جو گیہوا لا پھیرا — سفنے وانگوں رین وہاڑے ہوگیا سنج سویرا
تابیدار نبی دا بن جا نکر بے پرواہی! — ایسے بے پرواہیوں ہوندے نازل قہر الٰہی
محشر نوں رب جنت دیسی بدلے تابیداری — غفلت دیوچہ توں کیوں شخصا عمر گوائی ساری

دربیان ذکر مسافر حاجی درسفر فوت شدہ

اک حاجی دا ذکر سنا دے ابوسفیان پیارا — ہکدن کرن طواف گیا ہیں بیت ربی دا یارا
کرن طواف ہزاراں مومن شوق محبت پاروں — کئی تسبیح تکبیراں ادتھے بولن ادب پیاروں

بست دلی وچ ہیں اک ڈھٹا مومن مرد رہا نا
جا چھپایں واقف نا ہیں تیرا اسم مقصود دوں
کہن لگا اوہ سب تسبیحاں یاد زبانی مینوں
حج کرن نوں ٹریا شوقوں میرا باپ پیارا!
راہ وچہ اسنوں سخت بیاری حکم خدائیوں آئی
صورت بدلی باپ میرے دی رنگ سیاہی آیا
کراں قیاس کیسے بد عملوں ہو گیا رنگ سیاہی
جد ہیں بیٹھ سرہانے اسدے کیتی گریہ زاری
جسدم آکے میرے تائیں نیندر غلبہ پاوے
کی تعریف سناواں اسدی صورت بہت پیاری
انج معلوم ہووے پیا مینوں چن لتھا آسمانوں
آن سرہانے باپ میرے دے منہ توں چادر لاہی
جلوہ نور دکھاون لگی اسدی شکل پیاری
رخصت ہون لگا جد ساتھوں اوہ مقبول الٰہی
نام نشان بتادیہو حضرت پھر ہیں عرض گذاری
نال زبان حلیمی اُس نے مینوں آکھ سنایا
باپ تیرا ایہ سانوں ہیسی نت درود پوچاندا
جد کوئی پڑھے درود اساتھے آون ملک الٰہی!
اوہ سلام اساڈی طرفوں ہر شخصانوں جاون
باپ تیرے دی ملکاں جاکے سانوں خبر پوچائی
جکڑیا آ تقصیراں اسنوں منزل بہت دوراڈی
سانوں تابعدار اناڈا جو صلوٰۃ پوچا دے
اسیں ایہنانوں دوست کرکے اپنے ساتھ لیجائیے
اتنی بات سنا کے مینوں قدم حضور اٹھا دے
رہ گئی یاد نشانی مینوں یار پیارے والی!

اوہ یوں پڑھے درود پیارا ہوکے بہت نمانا
کوئی تسبیح تکبیر نہ آوے تینوں باجھ درود دل
جس لئی پڑھاں درود پیارا حال سنادیاں تینوں
ہیں بھی حاضر خدمت اسدے نال گیا سا یارا
اجل تیاری ہوگئی اسدی آگیا حکم الٰہی !!!
ہیں مسکین نمانے عاجز درد حال وکھایا!
کدے نہ ڈٹھا اجتک اسنوں کرداہوک برائی
ایسے غم دے اندر مینوں آگئی نیند پیاری
سفنے دیوچ پاک محمدؐ آن جمال دکھادے
ویکھن والے بیخود ہوگئے چمک پیا یک باری
سوہنی شکل نورانی اُسدی باہر حد بیانوں!
دست مبارک پھیریا مُنہ تے چمکیا نور الٰہی
ہوگئی دُور سیاہی اسدی ہویا فضل غفاری
پلہ پکڑ کھلائیں اُسدا اردے عرض سنائی
ایڈی سخت مصیبت اندر کیتی آ مدداری!
اسیں محمد بن عبداللہ پیغمبر فرمان بتایا
عمل خطائی سی کجھ اُسدی اوہ نہیں ذکر سناندا
جدا جدا صلوٰۃ بندیدی سانوں جان پوچائی
جیکوں جیکوں ساڈے اُتے لوک درود پوچاون
جیوں کر صورت بدلی اُسدی کارن عمل خطائی
اسدی کرن شفاعت آیا ایہہ کار اساڈی
بیشک کرن شفاعت اُسدی سانوں واجب آوے
نال شفاعت مولا کولوں محشر نوں بخشائیے
اُگھڑی نیندر کجھ نہ اوتھے مینوں نظری آوے
اٹھ کے دیکھیا چار چوفیرے خوابوں سُرت بھلائی

جد میں ویکھی لاش مبارک مارے چمک نورانی
لکھ لکھ شکر کراں میں سوہنوں بولاں حمد ربانی

باپ اپنے نوں اسب پیاروں پھر میں دفن کرایا
اوہ درود وظیفہ اُسدا اپنے دل تے لایا

کراں وظیفہ اوس درودوں میں مسکین نماناں
کراں امید نزع دے ویلے ہل پچے نبیؐ ربانا

بھاہیں بھڑکن دوزخ اندر قہر سمندر جلپے
اوکھی ویلے مدد نہ کردے بھین بھرا نہ ماپے

دامن پکڑ نبیؐ دا تحفہ پاک گناہوں تھیویں
نہیں تاں خافی وقت نزع دے مندی موت مرویں

بنیاں اوگنہاراں کارن پاک رسولؐ وسیلہ
مرنے وقت نہیوں کوئی فناہن کوئی کرے حیلہ

سرور عالم دنیا اتے بن کے راہبر آیا!
دوزخ کنوں بچا کے عاصی ساتھ رلاون آیا

کرے تیار محمدی بیڑا ہنسی آپ مہانا
کرو ساڈی تابعداری جے نے جنت جاناں

آجاو میرے تابعدارو پاک نبی فرماوے
پلصراط تے دوزخ اوتوں بھر بھر پور لنگھاوے

قسم خدا دی ساڈے حکموں جو کرسی انکاری
نہیں کوئی اسدی بخشش کارن ساڈی ذمہ واری

جیہڑا ساڈے امروں باہر پاسے قدم رکھیسی
سمجھ لیا جے حضرت نوحؑ دے بیٹے جانگ مریسی

پڑھو درود نبیؐ تے جس نے قرب حضوری پاناں
تاں شفاعت محشر دیدن اوسے سنے بخشو ناں!

نہیں محبت پاک نبیدی جس نوں دلوں بجانوں
اُس کی کھٹیا دنیا اُتوں اویں گیا جہانوں!

فضل درودوں ہیں اک تینوں ہور بیان سناواں
کراں امید خدا دے فضلوں جیکر بخشیا جاواں

دربیان ذکر درحیات امام حسن بصری رضی اللہ تعالیٰ عنہ

جویں معتبر کرن روایت ذکر جویں گلزاروں
لکھی شان مراتب ملدی پاک نبیدے پاروں

درد فراقوں روندی عورت پاس حسن دے آئی
اوہوں عرض سناون لگی رو کے بڈھڑی مائی

حضرت کہیا توں دس مائی سے کی حاجت تیری
یاحضرت اک بہت پیاری ہیسی لڑکی میری

ہوگئی ختم حیاتی اُسدی مک گئی زندگاتی
اسدے درد فراقوں حضرت تڑفے جان تمائی

صبر قرار نہ آوے مینوں دردوں بلدیاں بھاہیں
دسو کوئی طریقہ ہل نپے لڑکی میرے تائیں

حضرت حسن درود سنایا ایہ پڑھیا کر مائی
آس مراد ملے سب تینوں کرسی فضل الہٰی!

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم

شروع ساتھ نام اللہ کے جو نہایت مہربان رحم کرنیوالا ہے

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدِنِ النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ وَاَزْوَاجِهٖ

اے اللہ ہمارے نبی ان پڑھ محمد صلی اللہ علیہ وآلہٖ وسلم پر اور آپ کی بیبیوں پر

اُمَّهَاتِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَذُرِّيَّاتِهٖ وَاَهْلِ بَيْتِهٖ

جو تمام مسلمانوں کی مائیں ہیں اور آپ کی اولاد پر اور اہل بیت پر

كَمَا صَلَّيْتَ عَلٰى اِبْرَاهِيْمَ فِي الْعٰلَمِيْنَ ط اِنَّكَ

رحمت بھیج جیسے تو نے سب جہانوں میں ابراہیم علیہ السلام پر رحمت بھیجی بیشک تو

حَمِيْدٌ مَّجِيْدٌ ط

قابل ستائش اور بزرگی ہے

جاں عورت نے پڑھیا اوہوں ایہ درود پیارا
کی ویکھے اوہ لڑکی اُوسدی عاجز درد نجانی
جاں عورت نے لڑکی ویکھی سڑدی دوزخ بھائی
خوابوں دیکھ حوالہ عورت جدم سرت سمھالی
دوزخ دیوچہ ویکھی سڑدی اپنی دھی پیاری
حضرت حسن بڑا غم کیتا سُن کے درد کہانی
کجھ مدتے تھیں بعد خدا نے ایسا کرم کمایا
جنت دیوچہ بیٹھی لڑکی اوپر تخت نورانی
پیر حسن نوں دیکھیا ہیسی لڑکی وچہ حیاتی
نال ادب دے لڑکی حاضر ہووے چائیں چائیں
اوہ لڑکی ماں ہیں حضرت اُس نے آکھ سنایا
سخت حوالہ دوزخ اندر تیرا نظری آیا
سچ حقیقت سفنہ اسدا لڑکی آکھ سناندی

خوابے اندر رب دکھایا حال حوالہ سارا
سخت عذاباں دیوچہ پگڑی دوزخ وچہ نمانی
توبہ کرو عذاب ایہہ رب دکھلاے نا ہیں،
حسن ولی نوں آکھ سناوے حالت لڑکی والی
دیکھیا سخت عذاباں اندر سڑدی بنی وچاری
کون نکالے دوزخ وچوں باجھوں ذات ربانی
اُس لڑکی دا حسن ولی نوں خوابے حال جتایا
دوزخ والے سخت عذابوں اسنوں ملی آسانی
حسن ولی دی ویہندیاں لڑکی صورت خکل چھپاتی
آکھن لگی مینوں حضرت تساں پچھانیاں ناہیں
جیدی خاطراں پیر تیہوں عمل تساں بتلایا
کیکوں تیتھے رحمت ہوئی حضرت نے فرمایا
بیشک قہروں دوزخ اندر ہیساں ماراں کھاندی

آتش بلول ساڑے مینوں رو رو ماراں آہیں — نکل نہ سکاں دوزخ وچوں ہیسیاں سخت گناہیں
تھوڑے دن گذرے اک راہی قبرستانے آیا — شوقوں پاک نبی دے اُتے اوس درود پوچایا
اسدی برکت پار دن ساتھے ہویا فضل الٰہی — کرو عذاب قبراں اندر ہاتف خبر سنائی
جیہڑے ملک عذاب کریندے حکم انہانوں آیا — کرو عذاب نہ انہاں تائیں آپ خدا فرمایا

اِرْفَعُوا الْعَذَابَ بِبَرَكَةِ صَلٰوةِ هٰذَا الرَّجُلِ

اس شخص کی درود کی برکت سے عذاب کو اٹھا دو

جلد عذاب ہٹالو ایتھوں چھڈ دیوو گنہاراں — نور لباس پہنا دیوو انہاں وانگر نیکو کاراں
کر دیہو بند خلاص انہاں دی آکھیا ذات الٰہی — اوسیو تت فرشتے دیندے جلدی نال رہائی
جس محبوب سرے تے اوہناں ایہ صلوٰۃ پہنچائی — بخشیا قبرستان تمامی اسدیکارن بھائی
برکت ایس درود شریفوں اوس عبد بے چارے دن — بخشش ہوگئی ساریاں اتے مولا دے دربار دن
ساڈے بخشو او گنہار اسی اوس قبرستانے — برکت ایس درود شریفوں ہوگئے فضل ربانے

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ

اے اللہ محمد صلی اللہ علیہ و آلہ وسلم پر اور آپ کی اولاد پر درود بھیج جیسے کہ تو نے

عَلٰى اِبْرَاهِيْمَ وَعَلٰى اٰلِ اِبْرَاهِيْمَ اِنَّكَ حَمِيْدٌ مَّجِيْدٌ

ابراہیم پر اور آپ کی آل پر رحمت بھیجی بیشک تو قابل ستائش اور صاحب بزرگی ہے

اَللّٰهُمَّ بَارِكْ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ

اے اللہ محمد صلی اللہ علیہ و آلہ وسلم پر اور آپ کی آل پر برکت نازل فرما جیسے کہ تو نے

عَلٰى اِبْرَاهِيْمَ وَعَلٰى اٰلِ اِبْرَاهِيْمَ اِنَّكَ حَمِيْدٌ مَّجِيْدٌ

ابراہیم پر اور آپ کی آل پر برکت نازل فرمائی بے شک تو قابل ستائش اور صاحب بزرگی ہے

جد ایہ شان دکھایا ربّ حسن دلی دے تائیں — سب کوئی سن کے ذکر انہاں تھیں پڑھدا خوشیاں تائیں

بخشے رب گناہیاں تائیں ادب نبی دے پاروں
رحمت عالم بن کے آیا تاہیں نبی ربانا!
روضۃ العلما دسے وچوں راوی ذکر سنا دے
ابو عصمہ وچہ جنت پھردا اک دن ملیا جنوں
آکھن لگا ادب نبی تھیں ایہ سب رحمت پائی
جدوں حدیث سناون لگاں پڑھاں درود ربانی
برکت کل درود شریفوں ہور اعمال نہ کوئی!
ادب اداب بجا کے مومن توں صلوٰۃ پوچاویں
وقت نہ عدا تیرے اتے فضلوں ہوگ اسانی
رب نبی دا حکم بجاویں سر قدماں تے دھر کے
کفروں شرکوں بچکے تھما ساتھ ایمان لیجاویں
تابعدار نبی دا اوہ کے جیہڑا حکم بجا سی!
جیکر دعوے کریں زبانی عمل نہ کریں کائی
ایہ دنیا دن چار دیہاڑے آخر اک دن جانا
نازک رزم بسر پرچوں تیرا ناز نیاز یں پلیا
وچہ قبر دے سپ اٹھوئیں ڈنگو ڈنگ چلاسن
رب نبی دے حکموں سے کر پکڑ کھلوتوں دوری
قسم خدا دی قبر عذابوں جیتوں واقف ہوویں
او گنہارے وچہ قبر دے جدم ہون لٹیندے
جے دعکار اگرز والکھ ہرے کسے لیترنوں نہ آوے
یا رب دے توفیق اسانوں کریئے تابعداری
وقت نزع دے یا رب مینوں غیر خیال نہ آوے
ایہو عرض قبول خدایا کرے سوالی سوالی
بھتے لوکیں بدعت شرکوں دوزخ وچہ جاسن
دل دے اندر چانن لادے عمل محبت پوری
رب دی رحمت نازل ہووے باجھ حساب شماروں
دوزخیاں نوں دوزخ وچوں جسنے باہر کڈھیا نا
پاک محمد سرور عالم اک دن ایہ فرماوے
ہیں پچھا دس کیہڑے عملوں درجہ ملیا تینوں
جنت میوے حور قصوراں بخشے ذات الٰہی
پہلوں ہیں صلوٰۃ پوچاواں ہو کے دلوں بجانوں
ادب نبی دے پاروں مینوں ایہ سب بخشش ہوئی
پھر غم کوئی نہ روز حشر دا خیر یں جنت جاویں
پل دوزخ تھیں پار لنگھاوے آپے دوست جانی
جنت لیناں نہیں کوئی سوکھا جس پایا تس مر کے
قسم خدا دی بندے کولوں عالی درجے پاویں
موتوں پہلے جنت اہنوں ٹھیک دکھایا جاسی
دل دے بھید خداوند جانے پکڑے قہر الٰہی!
قبر مقام قدیمی تیرا ہوسی ڈھیم سرہانا
پتہ لگے گا جسم تیرا ایہ جاں دوزخ وچ جلیا!
جو کجھ شیطانی کیتے سب کجھ یاد کراسن!
گرز اناں فرشتے تینوں کرسن چوری چوری
دنیا اتے کریں کنارہ سجدے پے کے روویں
دھمکاں پین زمین گرنا دے نہ انسان سنیندے
دفن کرے نہ میت قبریں خوفوں دہشت کھاوے
بچیئے کل عذاباں کولوں ہووے دور خواری
جو پڑھے زبانی کلمہ طیب رحمت دیرہ لاوے
نال طفیل محمد سرور در توں موڑ نہ خالی
اللہ دے دربار وں بیشک کوئی مراد نہ پاسن
خاص محبت پاک نبی دیوں جلوہ لے حضوری

دلبر دودی کدے نہیں کردا جے نہ دیوں وساریں — حب توں حب ولاندی ہووے کیوں پیا کلاں ماریں
اک روایت سناواں تینوں سنتوں میرے بھائی — جویں صدیق حسن فرمایا میں نہیں دیوں بنائی
جسنوں طلب زیارت ہووے ویکھے عمل کتابوں — اسنتے رب دی رحمت ہووے باہر حد حسابوں
دو رکعتاں نفل گزارے رات جمعہ دی تھیوے — آیۃ الکرسی پندراں واریں فاتحہ بعد پڑھیوے
ایہو قرأت دوہیں رکعاتیں مومن جدوں یاد آوے — بعد سلاموں وہسے واری پھیر درود پڑھ جاوے
خواب اندر اس طالب تائیں ہووے قرب حضوری — کرکے ویکھے مومن اس تے اپنی کوشش پوری
سورۃ قدر پڑھے کوئی مومن وہسے وار زبانی — کردیاں حاصل کل مراداں آکھے ذات ربانی
کوثر سورۃ دی بھی ایہے طرح فضیلت آئی — دہسے وار درود پڑھ جاوے جلوہ ملے الٰہی

اَللّٰھُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰی سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰی اٰلِ

اے اللہ ہمارے سردار محمد صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم پر اور آپ کی آل پر

سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ کُلِّ مَعْلُوْمٍ لَّکَ

اپنی معلومات کے موافق درود بھیج

پڑھے درود نبی سنتے جیہڑا ہر دن دہسے واری — اوہ سب دلدا مقصد پاوے آکھے نبی غفاری
جسنوں دہ سو داری پڑھیاں دلدا مقصد پائیے — اوہ درود رسالے وچوں لکھ کتاب وکھایئے

اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِہٖ کَمَا تُحِبُّ وَتَرْضٰی

اے اللہ محمد صلی اللہ علیہ وسلم پر اور آپ کی آل پر درود بھیج جس طرح تو چاہتا ہے

نقل خطابوں لکھیا ہویا راوی ذکر لیاوے — روز جمعہ دے ہر اک مومن اتھیں فیض اٹھاوے
ایہ درود پڑھے کوئی مومن روز جمعہ کھائی — نال وضو دے بیکے پڑھنا آکھیا ذات الٰہی
سو سا جس دینے والا پاک جمال کراوے — فضلوں قدم مبارک پاسدا مومن دے گھر آوے
جبد بیکارن کی بدنی قدم رنجا فرماون — عاصی او گنہاریاں اتے ایڈا کرم کماون
لکھ درود حضور دی جمعے پڑھیاں ایہ پھل پایئے — لوکیں آکھن لکھ دیو سانوں اس تے عمل کمایئے

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى رُوْحِ مُحَمَّدٍ فِى الْاَرْوَاحِ وَ

اے اللہ روحوں میں محمد صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم کی روح پر اور

صَلِّ عَلٰى جَسَدِ مُحَمَّدٍ فِى الْاَجْسَادِ وَصَلِّ عَلٰى

جسموں میں آپ کے جسم پر اور قبروں میں

قَبْرِ مُحَمَّدٍ فِى الْقُبُوْرِ

آپ کی قبر پر رحمت نازل کر

راوی اک روایت لیا وے دساں بھلیاں تائیں
جے دو نفلاں رات جمعدی مومن پڑھنیاں چاہوے
اس تھیں بعد اخلاص مبارک یاراں وار پڑھیوے
بعد درود نبیؐ تے بھیجے اک سو داری!
ایس درود شریف پڑھن دا ذکر صدیق سنایا

نیک عمل دے پاروں جیکر مومن پون جزائیں
یاراں واری آیۃ الکرسی فاتحہ بعد سناوے
دوہاں رکعتاں اندر بھائی ایہو قرائت کھیوے
نہیں مرادوں خالی رہندا مومن مرد غفاری
پڑھکے اکسو واری مومن دل دا مقصد پایا

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدِنِ النَّبِىِّ الْاُمِّىِّ وَاٰلِهٖ وَاَصْحَابِهٖ وَسَلِّمْ

اے اللہ محمد صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم پر جو ان پڑھ نبی ہیں اور آپکی آل اور اصحاب پر رحمت نازل کر

تن راتیں ایہہ نفل گزاریں سن توں یار حبیبا
دو رکعتاں رات جمعدی ہور روایت آوے
بعد سلاموں دہ سے داری پڑھے درود ضروری
بیشک پڑھے پڑھاوے کوئی فیض خدا توں پاوے
ایہہ درود سناوے پڑھ کے عاجز ادگنہارا

فضلوں ملے پیارا تینوں جے کر ہوگ نصیبہ
پنجھی وار اخلاص مبارک فاتحہ بعد سناوے
انشاءاللہ فضل کرم تھیں حاجت ہووے پوری
نیر النسان دچارا کیوں پیا ٹھیڈے کھاوے
جس نوں پڑھکے ہر کوئی پاوے فیض خدا توں یارا

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدِنِ النَّبِىِّ الْاُمِّىِّ

اے اللہ محمد صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم پر جو ان پڑھ نبی ہیں رحمت نازل فرما

ظاہر بول ثواب سناواں نظر کمنا ہوں آوے
سننے والے مومن بھائی سودا ونج بیپار دل
سنوں حقیقت ہیں اک بھائی ہور بیان سناواں
مومن پڑھے نماز عصر دی۔ بیٹھا رہے انتھا ہیں
مغرب تیک رہے اوہ بیٹھا اندر ذکر الٰہی
ہوون لگا قربانی جیوں کر اسمٰعیل پیارا
استی مرد چھڈائے قتلوں اتنا درجہ لیندا!
ہور نقل دو شاموں پچھوں آکھے نبی غفاری
پھیر فاتحہ پڑھ رکعات دوجی وچہ راوی ذکر سنادے
انہاں دو نفلاں دا ساتوں کوئی ثواب پوچھاسی
کتنا درجہ ملدا تینوں ایس عمل دے بارے
پھیر نہ آکھیں روز حشر نوں مینوں خبر نہ کوئی
جس جنت دیاں صفتاں تینوں رب کریم سناندا
کس نوں طاقت دنیا اتے قیمت اسدی تارے
کفروں شرکوں تائب ہو کے جنتیں ار بجاویں
پاک نبی دی امت بدلے بالکل قیمت تھوڑی
اک روایت مغرب پچھوں چھ رکعاتاں آئیاں
قل پڑھے تریواری مومن فاتحہ پچھوں بھائی
بعد سلاموں ہتھ اٹھا کے منگے نیک دعائیں
چانن نور لگا کے کرسی قبر اندر روشنائی
عمل تیرا اوہ وچہ قبر دے آن بھریسی حامی
اک دن پڑھکے نبی سوہارے دو سے آیت سنائی
دوسے آیت نبی سنائے جیکوئی پڑھے روزانہ
کہن لگے اصحاب تمامی یا محبوب الٰہی!
پڑھ سورہ الحاکم جیکوئی رات سویں ہکواری

بیشک جس نے عمل کمایا، بدی رحمت پاوے
رحمت دا دروازہ کھلے ایس عمل دے بارون
جیکوئی راوی کرن روایت وچہ بیان لیاواں
ذکر خدا دچہ شاغل ہووے بات کرے کوئی ناہیں
اوس جگہ توں اٹھے ناہیں درجہ سن توں بھائی
جیکوں فضل خدا دا ہویا اُسدے اُوپر یارا
جیکوئی مومن عصروں لے کے مغرب تیکر بیندا
فاتحہ پچھوں پڑھنی سورت والضحیٰ اکواری
سورت پڑھے اَلَمْ نَشْرَحْ توں پاک نبی فرماوے
سکے نال میرے اوہ بیشک جنت اندر جاسی
سوداگر ہیں سوداگر بن کے کریں خرید بازاروں
پاس میرے نہیں آیا ہرگز دسن والا کوئی
جن قیمت توں ملدا تینوں کیوں نہیں نام لواندا
پیو دادے دا ورثہ کوئی نہیں کون کوئی دم مارے
دو ہنہ نفلاں وچہ ملدا ہن تے کیوں توں پرتگاویں
گھڑی گھڑوں توں انساناں پھیر نا کیں کھہ مردیسی
دو دو کرکے پڑھنیاں ہوسن ساریاں مومن بھائی
ہر رکعاتے ایہ قرائت پاک نبی فرمائی
پاک گناہوں دفتر اُسدا کردا خالق سائیں
قبر عذابوں اوس بشر نوں فضلوں ملے رہائی
قبر فراخ لمیری ہو جائے رہسی تنگ نہ ماہی
جیکوئی عمل ہمیش کماسی آکھے نبی الٰہی!!
دوست وانگ بولاوے اسنوں خالق رب توانا
دوسے آیت پڑھیے مشکل یاراں عرض سنائی
دوسے آیت برابر ہووے آکھے نبی غفاری

سن کے اے اصحاب نبیدے بہت خوشی وچہ آئے
واہ واہ پاک نبیدی امت عالیشان سدیوے
نظر کرےسی پاشے مولا نبی محمد پیارے !
اگے ہر ویلے رب نظر کریدی ویکھے امت تائیں
جدوں یعقوب نبیؑ نے ٹوریا یوسف نال بھراواں
تائیں یوسف کھوہ وچ پے گیا خیر نہ گھر نہ آیا
امت سوہنی ٹہاروں تائیں موسیٰ نبی زبانے
جسدن پاک نبی سرور دا وقت اخیری آیا
یا مولا میں ہر ہر ویلے چاہواں رحمت تیری
ہن توں لیکے محشر تیکر تینوں نے خصانے،
وعدہ کیتا پاک نبیؐ نال اوسدن ذات الٰہی
نہ کر فکر حبیبا میریا رحمت نظر کریاں
پنج واری رب ہر دن اندر ویکھے امت تائیں
کرم کیتا رب امت کارن نبی اللہ دے پیارے
پاک رسول پیارے اکدن ایہہ فرمان سنایا
جیہے دو نفل گذارے مومن رات جمعہ دی بھائی
پندراں واری قل ہو اللہ مومن پڑھے پیار دلوں
بعد سلاموں دس واری پھیر درود پڑھاوے
نفلاں پچھوں ہے جو پڑھدا اوہ درود سنائیں

پاک نبی نے امت اتے کیڈے کرم کمائے
تھوڑے عملوں درجہ لیکے پاک گناہوں تھوڑے
ایہہ حبیب میریدی امت حکم ہوئے سرکاروں
جو کجھ خبر حدیثوں پائی آکھ چراغ سنائیں
بھائیاں نوں خصانہ کیتا پھر یوسف دیاں باہواں
غیر پیمبراں کیتا اس نے رب دا نام بھلایا
بھی اوہ نہ رہی سلامت سنتوں یار رسیانے
حضرت وچ دربار الٰہی ایہہ سوال سنایا
تیتھوں پچھے بہت نمانی عاجز امت میری
امت کراں حوالے تیرے آکھیا نبی زبانے
ہر ہر ویلے کراں حفاظت ساڈی بے پرواہی
اوہو سلامت امت تیری روز قیامت دیہاں
دوست نبی محمدؐ کارن فضل کرے رب سائیں
کوئی نہیوں کوئی خالی مڑدا خالقدی سرکاروں
رات جمعے دی نفل پڑھندا آپ حکم فرمایا
فاتحہ پچھوں آیت الکرسی ہک واری فرمائی
دونویں وار قرایت ایہہ حکم ہووے سرکاروں
نبی کہیا اوہ بیشک ساڈی عین زیارت پاسی
جیدا حکم حبیب خدا دے وتا امت تائیں

بِسْمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
شروع ساتھ نام اللہ بخشش کرنوالے مہربان کے

اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدِ نِ النَّبِیِّ الْاُمِّیِّ

اے اللہ جناب محمد صلی اللہ علیہ وسلم پر جو ان پڑھ نبی ہیں رحمت نازل فرما۔

عالیشان محمدیاں نے رب سچے توں پایا
صاحب شان گرامی والے دولت آن دکھائی
ادب نبی دے پاردل بیشک رحمت بندی پائے
حکم سنایا اک دن حضرت کل اصحاباں تائیں
ہر مومن دی عرض خدا نوں ایس مہینے بھاوے
حاجتمنداں نوں رب کردا ہر دن رات آوازہ
تندرستی دیاں نیک دعائیں توبہ استغفار اں
پاک نبیؐ اصحاباں تائیں پھر ایہ حکم سناوے
نال پیار محبت مولا ویکھے امت میری
جنت دے دروازے مولا اسدن کل کھلاوے
ہے کوئی حاجتمند سوالی منگے آن دعائیں
ہووے حاجتمنداں تائیں رحمت کنوں آوازہ
وانگوں حاضر کرکے جو اج رات عبادت کرسی
جو اس راتیں کرن عبادت شوق محبت پاروں
جیکر مومن آکھے ربا جنت بخشیں میتوں!
رحمت پھیرا پاوے فضلوں کاملاں اہل ایماناں
رب کہے میں حاضر ناظر جو چاہویں میں دیواں
سجدے اندر رات گزارن سرور نبی ربانے
کارن اوگنہاراں کھلن رحمت دے دروازے
نام جہدا شب قدر مبارک رحمت برکت والی
سارے سال جنہاں نے مرنا لکھے تمامی جادن
اوہوں پڑھن نماز جو مومن اس شبقدر پیاری
فاتحہ پچھے دہ دہ واری پھر اخلاص پڑھیوے
سو رکعات پڑھے اوہ پوری رب جیویں فرماوے
ستر نظراں فضل کرم دیاں پاک رحیم کریسی

ساتوں رستہ دسن والا مرسل نبی پہنچایا
جھولیاں بھر کے امت لیگئی کرم کیتا رب عالی
حاجت رہی نہ ساتوں ہرگز ہو رگئے درجے اچیرے
ایہ شعبان مہینہ بھیجیا میتوں خالق سائیں
شان فضیلت نال دعائیں پل پل رحمت آوے
منگن والیا پالئے جیہنوں رحمت بے اندازہ
وچہ بیماری ہر مومن دے دھووِن عیب ہزاراں ل
وچہ شعبان مہینے جیہڑی رات پندرھویں آوے
ہر مومن نوں آکھ سناوے ہے کی حاجت تیری
مومناں تائیں ذات خدا دی مار آواز بلاوے
جو کجھ دل دی منشا تیری توں اج بندیا پائیں
لٹ لیجاہ اج کھلا میری رحمت دا دروازہ
پاک گناہوں دفتر اسدا ذات خدا دی کرسی
نیکی دے نال دفتر بھردیو حکم ہووے سرکاروں
آمین اگوں آکھے جنت رب لیاوے تینوں
اہی دروازے اتوں خالی جاویں کیہوں انساناں
عیب گناہ دی بخشش منگیں جلدی بخشش کردیاں
تسیں بھی کرو عبادت رب دی آکھیا نبی سیانے
حاضر ہو کے رحمت پاؤ پل پل ہون آوازے
سال بہ سال حساب تمامی آپ کرے رب عالی
ایسطرح ہی جمن والے وچہ شمار لیا دن!
دذر کماتاں کرکے سنتے جیوں کر حکم غفاری
بیشک اسدے پڑھنے والا پاک گناہوں تھیوے
ختم نمازوں مومن اٹھے رحمت بندی آوے
ستر حاجت بر سر نظروں ذات خدا دی دیسی

دنیا کھیتی آخر سیتی پاک نبیؐ فرمایا
وقت عدالت پورا کرسی وعدہ خالق سائیں
سُن کے امر نبیؐ دا جس نے نہیں کوئی عمل کمایا
جیکر امر نبیؐ سرور دا سُن کے بُرا مناویں
اوہ منزل ہے دُور دراڈی جیتھے ہے تُوں جانا ایں
اک وسیلہ پاک نبی دا ہور نہیوں درکائی
غوثاں قطباں ولیاں جیہے اوسے در توں پائے
توں بھی کر کے تابعداری پائے منصب عالی
حکم بجا کے پاک نبیؐ دا نیکی کھٹ جہانوں
جیہا اصحاب روایت کردے ووہنیہ اللہ نذی بھائی
سُن کے حکم نبی سرور دا ابن عباس بتاوے
ظہر عصر دے سن وچالے پڑھے نماز دوگانہ
سو واری پڑھ آیۃ الکرسی فاتحہ پچھے بھائی
اکسوار درود پچھاوے بعد سلاموں سانوں
سارے ماہ رمضان دے روزے جیہڑا اوس ادا
جیکوں حج مبارک کر وا بیت اللہ دا کائی
بیحد نیکیاں اس دے دفتر فضلوں جان لکھائیاں
جنت حکم سناوے مولا کر کے رحمت بھاری
حضرت انس روایت کیتی آکھے شاہ ابراراں
ببر رکعاتے بعد اَلحمد وں قل پڑھے دسواری
روزے باراں سال اناں دے دفتر وچ لکھیون
وچ قیام کھلوتیاں جیکوں ناتاں اوس نگھائیاں
حق خدا تے اوس بندیاں خود حضرت فرمادے
ایسے کارن ہر اک تائیں حکم نبی فرما دن
جو تھی چیتوں رات جو مومن کچھی فرض نفل گذارے

سننے والیا تو بہ کر لئے کیوں اتنا چر لایا
عمل کما کے غافل بندے کر لے نیک دعائیں
قبر اندھاری مشکل بھاری جس دن تینوں پایا
روز حشر نوں باہر باجھوں جنت کیکر جاویں
باجھ وسیلے تینوں مشکل جنت دور ٹکانا ایں!
اوسے در دا سائل بن جا لے کے بے پرواہی
جیہڑا کرسی بے فرمانی اوہا پکڑیا جائے
جیہڑا اس دے در تے جاوے کدیں نہ مڑیا خالی
نبی کہیا جو چوداں پندراں آوے رات شعبانوں
نو ہزار تے اٹھ سو حاجت بخشے ذات الٰہی
اک نماز دوگانہ سانوں پاک نبیؐ فرمادے
ویروار دا جے دن ہووے سن توں مرد جوانا
دوجی رکعاتے سو قل پڑھنا خیر حدیث سنائی
کیا ثواب خداوند دیوے دیواں دس تہانوں
جو ہیں شعبان رجب دے روزے اجر خدا توں پائے
اتنا درجہ اسنوں دیوے ذات خدائی
علم نہ اس حشر دیہاڑے جاں گنتی وچ آیاں
شوقوں نال اساڈے رلسی آکھے نبی غفاری
شاموں بعد عشاء توں پہلے نفل گذارے باراں
نبی کہے اوہ دنیا اتے بڑی غنامت بھاری
اتنا ہوگ ثواب تہانوں پاک گناہوں تھیون
حد حسابوں باہر نیکیاں دفتر جان لکھائیاں
صحیح حدیثوں ثابت کر کے حضرت انس لیاوے
حیلہ کرکے مومن عاصی جے کر بخشے جاون!
سورت قل پڑھے دسواری فاتحہ بعد پڑھائے

سورت فلق ترکعات دوجی وچہ پھیر پڑھی دسواری
ہر اسمانوں آون فرشتے ستر ہزاراں بھائی
لکھ لکھ دفتر بھون ثوابوں اوہ ملائک تمامی
رات سوار رکعاتاں دو نویں جیکوئی نقل گذارے
فاتحہ پچھے پندراں واری قل پڑھیجے بھائی
جنتاں نوچہ ناواں اُسدا فوراً لکھیا جاوے
دور رکعاتاں اتے جمعہ دی بعد عشا دی بھائی
قل پڑھے وہ واری مڑکے راوی ذکر سنادے
وہ مکان اہدے وچہ جنت رب تعمیر کریندا
سُن الف ناں اہل ایماناں پاویں اجر ثوابوں
تیتھوں ہین حیوان چنگیرے اے غافل انساناں
محل مکاناں مال خزانہ نال کسے نہیوں جاناں
کریں غرور نہ زر دا کوئی نہ کر شیخی لسلوں
چاچا پاک نبیؐ دا اسکا ہاوے دوزخ جاوے
پنج حیوان بہشتی ہوسن آپ خدا فرمایا
صورت بن انساناں والی جنت دیوچہ جاسن
اک بگھیاڑ یعقوب نبی دا نیک نصیب دچارا
اک اصحاب کہف دا کتا نقلوں جنت جاسی
پنجواں گدہا جنت وچہ جاوے موجب نقل غفاری
حیف ہووے ایہ تیرے اتے اے غافل انساناں
بحر العشقوں اک روایت سنتوں ویرے بھائی
اتنی لذت مومن پاسن بحر العشق بتاوے
اٹھ سو سال گذر جائے اینویں اہل ایماناں تائیں
جے دیدار خدا دا چاہیں توں بھی اہل ایماناں
حب منیدی جے نہ کریسیں دوزخ دھریا جاسیں

سُن لوکی ثواب انہاں نوں بخشے خالق باری
لکھن ثواب ہمیشہ اسدا ہووے حکم الٰہی!
سارے دفتر اس مومن نوں دیندا رب گرامی
بڑا ثواب خدا توں پاوے آکھیا نبی پیارے
ایۃ الکرسی بعد سلاموں پندراں وار سنائی
دوزخ استوں دہدی بگڑے پاک نبی فرماوے
سن بسم اللہ فاتحہ سورت دیہ واری فرمائی
فاتحہ تے قل دیہ دیہ واری پاک نبی فرماوے
لوک بہشتی ویکھن اُس نوں دوروں چمک مریندا
جنت دیوچہ جاسکے جیکوئی جائے حسابوں
تابعداری بگڑے نبی دی بن کے عاقل دانائی
اک دن تیرا دنیا اتوں ہوسی کوچ ٹکاناں
خالقدے دربارعوں ہوگی نامنظور اصلوں
سگ اصحاب کہف دا درجہ عالی جنت پاوے
نادی ہین امام غزالی وچہ تفسیر لیایا
نیکوکاراں دے سنگ رل کے کیویں نہ جنت جاسن
صالح پیغمبر دی ڈاچی سن توں میرے یارا
چوتھا خچر پاک نبی دا عالی درجہ پاسی!
جیدے اتے حضرت عیسیٰ کردا سی اسواری
تیرے ناؤں اُچے درجے لے لے کویں حیواناں
جنتیاں نوں جیدم دسے پاک جمال الٰہی!
حوراں تے غلمان جنت دے سب کجھ وسر جاوے
جنت حوراں وچہ اڈیکاں رہن خموش تداہیں
تابعدار نبیؐ دا بن جا توں غافل انساناں
ہور وسیلہ کوئی ناہیں تیرا کہتے مرض سناسیں،

طرح طرح دے درود وظیفے باہر حد بیانوں
سن عباسؓ نبی دے کولوں اک روایت سناوے
پڑھے نماز عاشورے دے دن حکم حدیثوں آیا
چار رکعاتاں اندر آوے دو سو قل شماروں
سو برساں جے عمر بندے دی بیبا توجہ گذاری
جیکوئی کسے پیاسے تائیں رج پلاوے پانی
بھوڑا عمل زیادہ نیکی پاک بندے پیاروں
غسل کرے کوئی روز عاشورے اوہ بھی بخشیا جاوے
اوہ بھی نیک جزائیں پاوے دے پیار یتیماں
ابن عباس روایت کردا کہے رسول الہٰی!
دس ہزار شہیداں جتنا درجہ اس دے تائیں
اجر ثواب وساں جو روزہ چا افطار کراوے
سنکے خبراں پاک نبیؐ توں یاراں عرض سنائی
لوح محفوظ قلم نوں مولا ایسے روز بنایا
ایسے دن رب پیدا کیتا ابراہیم پیارا
ایسے دن ایوب نبی نوں ملیاں سن شفاعیں
ایسے دن قبول آدم دی توبہ پئی درگاہے
ایسے دن اسماناں اتوں رب اتاریا پانی!
ایسے دن وچہ ہوگ قیامت وعدہ ذات الٰہی
ایسے دن رب بُت آدم دے رُوح لیا کے پایا
اس دن جے کوئی جاکے مومن پچھے حال بیماراں
اگے ذکر نماز سنایا جو ہیں چار رکعاتاں
وہ سے ملے مکان نورانی اسنوں حکم الٰہوں!
شاہ جیلانی چار رکعاتاں ہور نماز سنا دے
پہلی وچہ رکعات پڑھے جو فاتحہ نال صفائی

کھتے ہتھ پویگا جیکر ڈگ پیوں آسمانوں
چار رکعاتاں نفل پڑھندا حکم نبی فرمادے
فاتحہ بعد پنجاہیں واریں پڑھنا قل سنایا
حشر نجات ملیگی اسنوں ایس عمل دے پیاروں
دفتر کل گناہاں بھریا صاف ہووے یکباری
بخشش دنا اساں اسدے تائیں اکھے ذات ربانی
روز حشر نوں ملی خلاصی اللہ دے درباروں
جاکے خبر بیماروں پچھے اوہ بھی درجہ پاوے
ہر ہر والوں ہون دعائیں بخشیں رب کریماں
جیکوئی اس دن راہ مولا دے روزہ رکھے بھائی
دس ہزاراں جیوں حج کیتا حکم کرے رب سائیں
جیوں کر ساری امت تائیں کھانا رج کھوادے
کیونکر روز عاشورے سبب تھیں اتنی عزت پائی
ایسے دن وچہ حضرت آدم جنت قدم ٹکایا
ایسے دن فرعونی فوجاں غرق کرائیاں یارا
ایسے دن رب پیدا کیتا زمیں آسماناں تائیں
ایسے دن سن حضرت عیسے دنیا اوپر آئے
ایسے دن پہاڑ بنائے واحد ذات ربانی
ایسے دن رب بارش کیتی دنیا جدوں بنائی
تائیں ایہ دن برکت والا رب دی ذات بنایا
ساری امت نوں جیوں پچھیا اجر ملے سرکاروں
سو برساں عیب گناہوں دیوے رب نجاتاں
درجے شہیداں دیاں خالق دی درگاہوں
ابوہریرہ خاص حدیثوں خبر صحیح فرمادے
اِذَا زُلْزِلَ پھر اسنوں لگے پاک نبی فرمائی

يَآاَيُّهَا الْكٰفِرُوْنَ اسّ پھتیں بعد سنایا
ایہو قرات رکعات دوجی وچہ حضرت نے فرمائی
ایہہ بھی دساں تیرنیائیں پڑھ لے چار رکعاتاں
ستر وار درود نبی تے پڑھ توں نال صفائی
پیر صاحب ایہ خبر سنائی ذکر حدیث لیاوے
اسرائیلی قوماں اتے روزہ فرض عاشورہ
دسواں روز محرم اونویں پاک نبیؐ فرمایا
ہتھ کشادہ خرچ پیسہ نبیؐ حدیث سنائی
ایہی فرمایا جو کوئی روزہ رکھے اسدن کوئی
برس دناندے نفلی روزے کہے حبیب سہارا
جواین چڑیاں وچہ جنگل دے شیراں چیتیاں تائیں
نفلی روزے جتنے آہے ماہ رمضانوں باہر
کارن امت ہیں ایہ روزہ فرض نہ آکھاں بھائی
عمل کرن جو پاک جنابوں لیسن نیک جزائیں
روزہ رکھ محرم دسویں آکھیا نبیؐ پیارے
ایسے دن ادریس نبی تے مولا کرم کمایا
ملی نجات طوفانوں اسدن نوح نبی دے تائیں
ایسے روز خلیل نبی نوں اندر چخہ سٹایا
ایسے دن سلیمان نبی نوں مندری رب لبھائی
ایسے روز فرعون جہاندا لشکر غرق کرایا
حضرت یونس پیٹ مچھی دیوں اسدن باہر آیا
ایسے دن وچہ حضرت عیسے زندہ گئے آسمانی
خاص حدیث گواہی دیوے کارن روز عاشورے
نانویں روز محرم روزہ نہیں سی نبی اکایا
حضرت عائشہ خبر سنائی کہے حبیب غفاری
قل شریف پڑھیں اکواری حضرت نے فرمایا
دو رکعاتاں ہو رادا کر نیند سلاموں بھائی
انشاء اللہ روز حشر نوں دیوے رب نجاتاں
عیب گناہ سب اس بندے دے بخشے ذات الٰہی
ابو ہریرہ پاک نبی تھیں ایہ روایت سناوے
جیونکر حکم الٰہی دتا فرض بجاواں پورا!!
بے شک خرچ کشادہ کرنا حکم حضور سنایا!
پورا سال نہ تنگی دیوے اسنوں ذات الٰہی
چالی سال گناہ دی اسنوں جانوں بخشش ہوگی
توڑے سوسٹھ روزے جیوں رکھے مومن ربدا پیارا
ایہ محرمی روزہ رکھن حکم کرے رب سائیں
ایہ محرم روزہ بہتر خبر نبی تھیں ظاہر
نفلی روزے برس دناندے اس وچہ شک نہ کائی
اجر ثواب زیادہ ہوسی حکم کرے رب سائیں
بخشش کھلی اڈیکے تینوں اللہ دے دربارے
جنت اندر خیریں داخل رب کریم کرایا
امن سلامت کشتی بچکے آگئی پھیر ہٹھائیں
آتش ساری فضل خدا دے خوش گلزار بنایا
دیو پریاں سب حاضر آئے نہ غم رہ گیا کائی
امت سنے کلیم اللہ نوں امن امان بچایا
خیر سلامت بیوی بچہ اس نوں پھیر ملایا
ایسے روز ایوب نبی دا چمکیا جسم نورانی
قول تے فعل نبی دا اسوچہ مومن کرسن پورے
ایسے کارن پاک محمدؐ امت نوں فرمایا
امت کارن حکم سنایا حضرت جاندی واری

رکھساں دو ضروری روزے جدوں محرم آوے
لائق ساہنوں عمل کمانا نبی جویں فرمایا
شکر کرو سب مومن بھائی لکھ کرو شکرانہ
سارے مومن جھٹ لے تو پاک نبی فرمیندا
جیکوئی مومن عمل کما کے پاوے اجر ثوابوں
ساری عمر گذاری سرور امت دا غم کھاندے
سنت پاک نبی دی لوکیں ایسے گل نوں جانن
دو جا اٹھ ضروری پہلوں جتھے ہین ضروری
بنکے تابعدار نبی دے چنگے عمل کماؤ!
اہل ایماناں سن خوشخبری ہور بیان سناواں
ہر مہینیوں تن تن روزے پاک نبی فرماوے
ترک نہ کیتے سرور عالم ایہ ترے روز بھائی
حضرت علیؓ زبان اپنی تھیں ایہ حدیث سنائی
جبرائیل نبی کول بیٹھا مینوں نہ دسیا یا
پاک نبی نے پھر خوش ہو کے ار سنایا مینوں
وعلیکم السلام شتابی ہین پھر کہیا دوہا نوں
ترے روزے ہر ماہ دے رکھو یا مقبول حقانی
اتنا لے ثواب خدا توں پہلے روزے پاروں
تنیہ ہزاراں سال عبادت دوجے روزیوں پاوے
لکھ برس دی عین عبادت تیجے روزیوں ہووے
حضرت علی کہے میں پچھیا یا رسولؐ سوہارے
حضرت آکھن اتنا درجہ پاوے امت ساری
فضلوں رحمت ٹھاٹھ نکالے ایس عملدے پاروں
مینوں آکے ملو شتابی کردا نبی آوازہ
تابعدار نبی دے پہلوں بے شک جنت جاسن

پہلوں ہوئی وفات نبیدی راوی ذکر سنادے
نانویں دے نال دسوالی روزہ حکم حضور سنایا
رب نبیؐ نوں بخشیا سارا خاص توحید خزانہ
تائیں نبی نشانوں خبراں نیک اعمالوں ریندا
روز حشر نوں بخشش پاوے باہر حد حسابوں
پاک نبی دی امت بنکے کیوں نہیں جے عمل کمانا
داہڑھی رگڑ منا ون پہلوں سنت ایہو پچھانو
دوجی سنت پاک نبی دی ایہ ہے کردے پوری
نبیؐ نبی کہندا حنفی کے داہڑیاں رگڑ منادے
نیک عمل جو امت بدلے کہہ گیا نبی سچاواں
تیراں چوداں پندراں جنہوں صحیح حدیث سنادے
گھر ہووے یا وچ سفر دے یا وچ ہون لڑائی
حجرے اندر بیٹھے اکدن پاک رسول الٰہی
پاک محمدؐ سرور عالم ایہ فرمان سنایا
اے علی السلام علیکم وحی پیا آکھے تینوں
نبی کہیا پیا عمل سنادے جبرائیل اساہنوں
بہت اجر کمال تہانوں دیوے ذات ربانی
دس سے سال عبادت جتنا اجر ملے سرکاروں
نیکی دفتر اُسدے اندر فضلوں رب لکھاوے
فضلوں دفتر بدیاں والا پاک گناہوں تھیوے
اتنا درجہ ملے تہانوں یا پاون کے سارے
بیشک عمل کماوے کوئی پاوے رحمت بھاری
لکھ سالاں دی لکھاں عبادت حکم ہویا سرکاروں
جنت کنجی میرے ہتھ وچ کھول دیاں دروازہ
رب تھیں حب نبی دی کارن عالی درجے پاسن

پڑھے دوگانہ نفل ہمیشہ مغرب پچھے بھائی
سن بسم اللہ فاتحہ پڑھکے قل پڑھے چھ واری
ساتھ ایمانے وقت نزع دے حکم خدا تھیں جاسی
نور ایمان سلامت لیکے ساتھ نبیڈے جاوے
یارب حب نبی سرور دی فضلوں بخشش اسائیں
حد حسابوں باہر مولا ہے میری بربائی
توہیں فضل کرندا والی رحمت مینہ برسائیں
عاجز بندہ اسھنیں اگے آکھ سناوے حالہ
سکا چاچا پاک نبی دا شاہ عباس پچھانی
سب توں بہتر ہیں اک چاچا عمل سناواں تینوں
نظر کردی کرسی مولا دیوے شان گرامی
رحمت فضل الہوں پاوے جو نماز پڑھیسی
ایہ تسبیح نماز خداوی جیکوئی شخص اداوے
چار رکعات نماز گذارو آکھے نبی غفاری
سال اندر اکواری پڑھناں حکم حضور سناوے
سبحے سورت نوں مومن فاتحہ نال رلاوے
اوہا کلمہ پھیر رکوع وچہ ختم کرے دسواری
مومن پڑھے جدوں سمع اللہ منہ تھیں آکھ سناوے
ہر سجدیو چہ دس دس واری کلمہ پڑھے ضروری
نبی کہے اس طور طریقے پڑھے رکعتاں چارے
قل یا ایہا الکافرون تیجی رکعاتنے بھائی
اللہ اکبر تائیں کلمہ اول التحیاتوں
ایہ تسبیح نماز نبی نے کہی نعامت بھاری
ہتر دولت دنیا اندر پاک نبی فرمائی
ہور عبادت اسدی جیڈی نہ کوئی زیں اسمانی

رہیے ایمان سلامت اسھنوں آکھے نبی الہٰی
فلک والناس پڑھے پھر مومن حکم کرے رب بابی
قبر دلے کے نور سلامت مرکے جنت جاسی
حب نبیدی اگوں لیجا کے اللہ نال ملاوے
شاید فضلوں جنت اندر لیجائے عاجز تائیں
تیرے نفل پیغمبر خدایا ہور امید نہ کائی
اوگنہار نمانے تائیں باہوں پکڑ لنگھائیں
ادب کنوں سب ذکر سناواں پاک محمد دا ل
اکدن خوش فرمان سنایا پاک رسول حقانی
کہے عباس ہیں عمل کمانواں آکھ سناؤ ہینوں
کل گناہ صغیر کبیرے بخشے جان تمامی
دور کرے برائیاں مولا فضلوں جنت دیسی
اللہ دے دربار وں بندہ بہت فیض اٹھاوے
اک ہفتے یا سال مہینے یا وچہ عمران ہیلری
ہر اک پڑھے مہینے اندر عالی رتبہ پاوے
سبحان اللہ جو تیجا کلمہ بندہ وار الاوے
سن تسبیحاں راضی ہووے آپ خداوند باری
اوتھے بھی کلمہ دسواری کھڑکے پڑھیا جاوے
جلسے اندر بھی دس واری تسبیح کروے پوری
اذا زلزلت دوجی رکعاتنے پڑھ توں یار پیارے
چوتھی وچہ اخلاص مبارک آکھیا ذات الہٰی
اس تھیں بعد درود دعائیں نال سلام صلوٰتوں
بیشک رتبے عالی پاون پڑھکے دنیا ساری
بڑی غنیمت سمجھو لوکو آکھے نبی الہٰی
اسوچہ بخشش بہت خدادی کہے رسول حقانی

سُبْحَانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَکْبَرُ

اللہ کی پاکی بیان کرتا ہوں اور ہر قسم تعریف خدا ہی کے لئے ہے کوئی معبود نہیں مگر وہی عظمت والا ہے

جو سن عمل کمانڈے کوئی پاک نبیؐ فرماوے
بخش محبت پاک نبی دی یارب خالق سائیں
لکھاں سال عبادت کرکے جے لکھ عمل کمائیے
فضلوں آپ بچا دیں ہیوں بدعت شرک نفاقوں
کر منظور دعائیں مولا بخش ایمان سلامی
امر پیالڑے والا مومن سر چشماں تے چا دیں
ہوسی اجل تیاری اکدن موت قریباً نیڑے
والوں پئی باریک بھرا وا تکھی ہے تلواروں
اوتھوں کیڑے لنگھ ترسکن تول منہ ہوریا تاتھی
مستو منڈا بن کے تنھا بھرنا ایں مست دیوانہ
نہیں کھلا ہوتی اکدم دی جاں سرکار بلاوے
کتھے گئے سلطان سکندر شاہ سلیمان تے دارا
کون کوئی کی بنیاں پھرنا ئیں ہے کی ہستی تیری
بندہ کنگن کچ نشانوں ٹھاک لگی بھج جادیں
اس دنیا دے اُتے تیرا جوگی والا پھیرا
نیک اعمالاں باجھ نہ لبدی اُس دہ بارے ڈھوئی
پاس رسول اللہ دے آکے کسے سوال سُنایا
ایسا عمل دسو کوئی حضرت جس تے عمل کماواں
کریا کر امامت جا کے روز نماز پڑھائی
چلو اذان سنایا کر توں پنجے وقت اجیری
ناں فرمایا پاک نبی نے چھوڑ تمامی جھیڑے
جس مومن نوں لذتوں تنگی پاک نبی فرماوے

ربدے فضلوں جنت پاسی حکم حضور سناوے
بخشنہارا نئیں بن کوئی نہیں ہیں عاجز دیتا ہیں
تیری رحمت باجھ خدایا کدے نجات نہ پائیے
کرڈے رحمت خاص خدایوں وچ زمیں افلاکوں
محشر دے دن آن ملاویں ساتھ رسول گرامی
روز حشر دے مجرم بن کے نہ دوزخ نہ جادیں
پلصراط دی مشکل گھاٹی بنیاے کون نبیڑے
اوتھوں لنگھن امن سلامت نیک عملاں دے پاروں
کلا آئیوں کلا جاسیں کوئی نہ تیرا ساتھی
ایہ نہیں پتہ خدا کدی جاناں اے غافل انساناں
عزرائیل فرشتے اگے کوئی نہ پیر اڑاوے
یوسف جیہیاں سوہنیاں شکلاں ٹریاں ود چمکارا
لکھاں ظالم تے متکبر بنے خاک دی ڈھیری
ہن کوئی عمل کمائے غافل پھیر پیا پچھتا دیں
جیکوئی خیراتاں دی لوڑیں کر کوئی عمل چنگیرا
اوکھے ویلے باجھ خدا دے واہر دبنے نہ کوئی
ہیں اس کارن یا نبی اللہ پاس تساڈے آیا
جندی برکت نال خدا تھیں فضلوں جنت پاواں
اُس نے آکھیا ایہ نہیں طاقت یا مقبول الٰہی
پھر اوہ آکھن لگا حضرت ایہ نہیں طاقت میری
ساتھ امام نماز گذاریں تاں بھی جنت نیڑے
بیشک ایہ درود جو دساں اسدا ورد کماوے

مشکل کل آسانی ہووے غم دل گیری جاسی
جیکوئی اس تے عمل کماوے کویں نہ برکت ہوسی

دوجا اُسدی وچ کمائی مولا برکت پاسی
کیکوں مڑکے خالی جاوے جو دربار کھلوسی

اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُوْلِكَ وَعَلَی

اے اللہ اپنے بندے اور رسول محمد صلعم پر اور مومن

الْمُؤْمِنِیْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ وَعَلَی الْمُسْلِمِیْنَ

مردوں اور مومن عورتوں اور مسلمان مردوں

وَعَلَی الْمُسْلِمٰتِ

اور مسلمان عورتوں پر رحمت نازل فرما۔

ایہ صلوٰۃ پڑھے جو مومن آکھے نبی حقانی
شرط عمل دی پوری ہووے تاں منظوری پاوے
سو رُپے وچ ایک روپیدا مال حرام رلائیے
پلو چہ سڑے سواہ ہو جاوے برکت گئی تمامی
آ ابلیس جے تینوں شخصا برے خیال جتاسی
اٰمَنْتُ بِاللّٰہِ وَرُسُلِہٖ جے توں کہے زباتوں
جے ایمان سلامت لے کے توں دنیا توں جاویں
رہے ایمان سلامت جے کر کرسیں تابیداری
اے مومن توں اسدے اُسردں باہر قدم نہ پاویں
بے ادباں نوں قہر نہ جھلے بے ادبی لئے پاویں
ایہو اک وسیلہ تیرا پاک نبی سرور دا
اس کارن رب پاک نبیدے سوہنے نام بنائے

رزقوں تنگی کدیں نہ پاسی رب رکھے ارزانی
مال حراموں کوڑ فریبوں خونوں بچنا چاہوے
جیونکر ڈھیر لگھاں دے اندر تیلی بال لگائیے
مال حراموں بچنا بہتر آکھے نبی گرامی
فلق والناس پڑھیں دو سورت تینوں ملے خلاصی
من امان بچیں وسواسوں آیا حکم قرآنوں
قسم خدا دی محشر دے دن عالی درجہ پاویں
پیر دے دوست ربدے دوست آکھے نبی غفاری
ویکھیں کدھرے کتے وانگوں نہ در کاریا جاویں
نازل قہر الٰہی ہوسی سڑسیں دوزخ ناروں
اُسدے تابعداراں اُتے مولا رحمت کردا
کیونکر تابعدار نبی دا جنت وچ نہ جائے

مُصْطَفٰے مُجْتَبٰی شَفِیْعُ الْمُذْنِبِیْنَ

رَحْمَةٌ لِّلْعٰلَمِیْنَ۔ خَتْمُ الْمُرْسَلِیْنَ

پاک محمدؐ سرور جس نوں عالم دی سرداری
رحمت بن کے دنیا اتے پاک محمدؐ آیا
پڑدا دوز خدا اوہ بنسی او گنہاریاں کارن
رب نے اپنی رحمت بھیجی نبی بنا کے سانوں
اس رحمت دے اتے دیکھو دے قرآن گواہی
ایسے رحمت اتے دیندا خاص قرآن گواہی
وچہ قرآن نبی نوں مولا عزت نال بولاوے
وچہ توریت زبور انجیلے نام نبی دے آون
نام محمدؐ سب نبیاں نوں جدا جدا رب دسے
ہر اک ناموں پاک نبیدیوں بڑی بزرگی جانیں
حضرت عیسےٰ دین بشارت اپنی امت تائیں
نبیاں دا اگوں ورجہ پاوے اسدی امت پیاری
حضرت عیسےٰ مولا اگے ایہو عرض سناوے
دیاں بشارت ہیں دنیا نوں ہوسی بھلا تساڈا
موسیٰؑ وچہ جناب الٰہی منگے نت دعائیں
جسدا نام محمدؐ احمدؐ لکھیا عرش معلےٰ
موسیٰؑ ایہ دعا جد منگی وچہ جناب الٰہی!
مینوں تدھ کلیم بنایا فضلوں یارب سائیاں
احمدؐ اتے محمدؐ ایتھا نال حبیب رلادیں
سن کے عرض موسیٰ دے کولوں پھر خدا فرمادے
درجہ خاص حبیب اللہ دا بڑی بزرگی والا
جیہڑا رب نوں دوزخ رکھے راضی رہے رضائیں
جسنوں میں خود دوست رکھاں اوہ حبیب پیارا
حضرت موسیٰ نوں رب خالق ایسطرح سمجھایا
جہ کوئی روزہ رکھے دن نوں راتیں نفل بجاوے

جسدے صدقے مولا دیندا دو جگ دی سرداری
لَوْلَاكَ لَمَا خَلَقْتُ الْاِفْلَاكَ آپ خدا فرمایا
سارے نبی حشر نوں آکے ایتھے عرض گذارن
ایسے رحمت دا ہیں دیواں کل ثبوت تسانوں
وَاِذْ قَالُوا اللّٰهُمَّ آکھیا ذات الٰہی
کیہا فضل عظیم نبی تے کیتا پاک الٰہی!
کدے مدثر کدے مزمل کدے یٰسین سناوے
سارے نبی محمدؐ اتوں صدقے صدقے جاون
آدم کولوں لے عیسےٰ تائیں سارے دیدبر تے
عرش فرش دے اتے جسدی رہنے قدر چھپانی
بعد میرے اک نبی محمدؐ بھیجے خالق سائیں
ختم المرسلین ہووے گا سوہنا نبی عفا ری
اسدی امت وچوں مینوں جیکر رب اٹھاوے
من لیا جے نبی محمدؐ ہوگ حبیب خدا دا
کرے امت احمدؐ اندر مینوں یارب سائیں
رحمت کر کے جسدے تائیں بھیجے خالق اللہ
یارب سائیاں فضل تیرا بیحد حساب نہ کوئی
اوہ حبیب محمدؐ آکھیں اسو چہ کی وڈیایاں
ہر اک جاگہ اتے مولا ادباں نال بولائیں
جو رضا ساڈی لوں منے اوہ کلیم سدا وے
اسقیں وددھکے ہورنہ کوئی شان مراتب اعلیٰ
اسدا نام کلیم جو دوست نہ رکھے رب دیتائیں
فرق حبیب کلیم دوہاں وچہ آکھے سر جنہا رے
وچہ حبیب کلیم دوہاں دے اتنا وقفہ پایا
چالی دن تے راتیں اسدا ایویں حال وہاوے

اُتھیں پچھے طُور اُتّے اوہ حاضر آن کھلوَدے
اتے حبیب اساڈے اُتھیں پا لئے شان وَدھیرے
گھلّ دِتّے جبریل اوہدے ول کر تاکید ضروری
اِتّھا فرق دوہاں دے اندر اللّٰہ نے فرمایا
سُن انساناں اہلِ ایماناں توں کیوں وقت گواویں
کر منظور نبی دا ادبوں جو فرمان پیارے
محشر دے دن بیشک تینوں اپنے نال رلاوے
جا ہلاں تائیں ولی بناوے اسدی تابعداری!
غافل بن کے نہ بہہ رہنا امر نبی دیوں دُوری!
سیّد عالم نے فرمایا کرے اطاعت جو میری!
نام ربیعہ اصحاب نبی دا سی اک نیکو کاری
حاضر خدمت پاک نبی دے آکے جدیں ہویا
پاک محمدؐ سرورِ عالم بہت خوشی وچہ آ دن
منگ لویں جو ولدی حاجت آکھے نبیؐ غفاری
ہیں پھر پاک نبی دے اگے کیتی عرض تداہیں
کہن لگے کجھ ہور بھی منگ لے جو کجھ خواہش تیری
ایہ مراد ملے جے میری ہور طلب نہ کوئی!
واہ مولا توں پالنہارا خالق بھی ہر شے دا
پاکی سدا خداوند تینوں توں صفتاں دا سائیں
ہر شے اتے رحمت تیری ہر شے دا توں والی
اوّل آخر ظاہر باطن ہے تیری بادشاہی!
توں بے مثل خداوند سچا دلدیاں جانن ہا ما
وچہ زمیں آسماناں مولا سدا حکومت تیری
آدم جن ملائک ہر شے تیرے پیش سوالی
طاقت کی انسان کسیدی صفت تیری کر سکے

ہمکلامی خاص اساڈی قسمت اسدی ہووے
جویں فراغت خاطر بندہ سُتّا ہے وچہ ڈیرے
کر اسوار براق لیاوے پیارا یار حضوری
حضرت موسیٰ ایسے گل تھیں پک یقین لیایا
کیوں نہ توں صلوٰۃ نبی تے دن تے رات پچاویں
پڑھدا رہیں درود ہمیشہ اُپر نبی سوہارے
کر کے عین شفاعت تیری کُل گناہ بخشاوے
دوزخیاں توں جنتی بنگے نال اللّٰہ دی یاری
پڑھ کے روز درود نبی تے حاجت کر لے پوری
کثرت نال درود پوچائیں ملے مُراد جو تیری
اوہ کہندا ہیں حاضر خدمت ہویا ساں اِکواری
آب وضو لئی لیکے شوقوں جدیں پیش کھلویا
منگ ربیعہ کی منگنا ہیں پاک نبیؐ فرماون
اسیں عطا فرمایئے تینوں نال خدا دی یاری
جنت وچہ رفاقت اپنی بخشیں میرے تائیں
عرض کیتی ہیں اُتھیں بندہ کوئی نہیں خواہش میری
آپ ملے تے سب کجھ ملیا حسرت پوری ہوئی
نبی محمد سرورِ عالم راہبر کیتا ہی پیدا
کوئی شریک تیرا نہیں مولا اندر دوہیں سرائیں
ہر نوں بخشیں حصہ رحمت کوئی نہیں رہندا خالی
زندہ رہن والا توں باقی فانی کُل خدائی
ہر دم ساڈے عیب چھپادیں یا ستار غفارا
چار چوفیروں تینوں سجدہ تیری ذات اُچیری
تیں بن نہیں کوئی لائق پوجا توں معبود جلالی
آدم جن ملائک فرشتے صفتاں کر کر تھکے

مخلوقات تمامی تیری تیرے زیر احساناں
اعلیٰ اکبر ذات تبارک تیری بار خدایا
ناپاکاں نوں پاک بناویں ہر عیبوں نقصانوں
قطریوں موتی پیدا کرنائیں ہیرے لعل جواہر
کل پیدائش تیری ربا ہر نوں رزق پچاویں
جو فریادی روندا آوے سنائیں توں فریاداں
واحد لاشریک الٰہی باجھ تیرے کوئی نائیں
توں جلیل اتے متکبر ارحم اکرم بھارا
تیرے احم احساناں والی کون تعداد لگاوے
اک لکھ چوی ہزار پیدا وال جسم واہیوے
وچہ زمین آسماناں مولا کل پیدائش تیری
توں ہر ویلے درد منداں دیاں سندا رہویں دعائیں
ہر سختی وچہ کردلداری توہیں پیڑ ونڈاویں
چار قسم دی خلق اوپائی تیریاں کاری گریاں
پر جھتی داکی ستے ہوندا بشر بنا نہ سکے
ایہ توحید خدا دی جیکوئی پڑھسی دلوں بجانوں
ہکدن حضرت شیث پچھیندا حضرت آدم تائیں
دسن لگا حضرت آدم صفت حبیب گرامی
حضرت آدم شیثؑ دی ذکر تمام سنایا
لَولَا مُحَمَّدٌ مَا خَلَقتُکَ اوہوں آکھ سناوے
ختم نبوت ہوسی اس تے آکھے ذات الٰہی
حاکم ہوسی ملکاں اندر امر کرے رب سائیں
کرن روایت جد آدم نوں خالق رب اوپاوے
نور نبی تھیں ذکر الٰہی آوے باہر آوازہ
اے آدم ایہ دوست میرا آکھے ذات الٰہی

ہمسر تیرا کوئی نہیں دوجا اندر دوہاں جہاناں
طرح طرح دے بوٹے دے کے واہ وا چمن سجایا
صفتاں توں وچہ شمار نہ آون باہر حد بیانوں
ہر جاگہ توں قدرت تیری جھٹ پھٹ ہووے ظاہر
ادنیٰ اعلیٰ گنتی وچوں نہ توں کدے بھلاویں
ہر عاجز غمناکاں تائیں بھیجیں توں امداداں
بے پناہیں تیرے در توں فضلوں لین پناہیں
صفتاں تیریاں نہ گن سکے عاجز اوگنہارا
کیا حقیقت ہے انساناں وچہ شمار لیاوے
طاقت نہیں انسان کسے نوں جے ہک وال بنیوے
وچہ محیط لیاواں قدرت ایہ نہیں ہستی میری
صاحب عزت عظمت والا توہیں ہر ہر تھائیں
توں رحیم کریم تے قادر ہر دم رحم کماویں
کجھ تصویراں وانگ مصور وکھو وکھی دھریاں
بیشک ساری عمراں تیکر زور لگا کے تھکے
انشاء اللہ بخشش پاوے خالق پاک رحمانوں
کون حبیب محمد رب دامینوں آکھ سنائیں
جو کجھ شان نبی سرور دا کرے بیان تمامی
تاں ایہ آیت سنائی پڑھکے جویں خدا فرمایا
اے فرزندا نبی محمدؐ اتنا درجہ پاوے
نبیاں دا سرتاج محمد اسوچ شک نہ کائی
اسدا دین ہمیشہ رہسی روز قیامت تائیں
وچہ پیشانی نور محمدؐ ی اوسیوقت رکھاوے
سجدے پیکے پچھے آدم رب غریب نوازہ
ایہ آوازہ اسدے نوروں نہ کر خطرہ کائی

ایہہ ہے نور نبی سرور دا آکھے ذات کریمی
ایہہ گل سن کے حضرت آدم بولے نال حلیمی

تیریاں توہیں جانیں مولا مینوں خبر نہ کوئی
حمد زبانوں بولے آدم رحمت ربدی ہوئی

ابن عباس روایت کردا پاک نبی فرمایا
جبرائیل کہیا جد مینوں خالق رب اوپایا

کسنے پیدا کیتا تینوں آکھیا خالق سائیں
میں پھر آکھ سنایا اگوں تیں بن خالق ناہیں

سال ہزار اٹھاراں پچھوں پھیر خدا فرمایا
تیں بن کیہڑا خلقن والا پھر میں آکھ سنایا

اتنا عرصہ جد دن وہایا پھیر کہیا رب باری
کسنے تینوں پیدا کیتا آکھ حقیقت ساری

پھر میں آکھیا خلقن والا باجھ تیرے نہ کوئی
سچ سنایائی جبرائیلا ختم عدالت ہوئی

پھر میں ذات خدا دی اگے ایہہ سوال سنایا
یا مولیٰ کوئی میتھوں پہلے ہے کوئی ہور اوپایا

تاں بھی مینوں نور نبیؐ دی مولا چمک دکھالی
ایہہ ہے نور حبیب میرے دا آکھے تبارک عالی

تاب نہ جھلی جلوے میتھوں جلوہ حسن جمالوں
نور نبیدا پیدا کیتا پہلے ساریاں نالوں!

سجے کھبے نظری آوے عمر صدیق سہارا
اگے شاہ عثمان دسیوے پچھے حیدر پیارا

چاروں طرف ستارے چمکن جلوے دین نورانی
عرش مٹھے ہیٹھاں ویکھیا نور حبیب حقانی

حب انہاندی کرنیوالا مینوں بہت پیارا
جنت دیاں طفیل انہاندی آکھے سرجنہارا

جہڑا دشمن ہوگ انہاندا بیشک دشمن میرا
توبہ کدے قبول نہ پاواں دائم دوزخ ڈیرا

توں انساناں پاک نبی تے بھیج درود ہزاراں
غوث ولی ابدالی درجہ اسدے تابعداراں

شان نبی دے باروں میں اک ہور بیان سناواں
راوی جویں روایت کردے وچہ بیان لیاواں

دربیان احوال حضرت داؤد علیہ السلام در حب آل ذات

جد حضرت داؤد پیغمبر پڑھے کتاب ربانی
کلمہ طیب پاک نبیدا پہلوں پڑھے زبانی

شاہ سلیمان نبیؐ نوں جسدن رب نے بخشی شاہی
شان مراتب عدل حکومت بخشیا ذات الٰہی

جن انسان حیوان پرندے کیڑے کیٹے تمائیں
ہر چیز اندی بولی دتی اسنوں خالق سائیں

جانوراں تے کیڑیاں تیکر سن کے حال تمامی
کردا عین عبادت پوری اوہ مقبول گرامی

جن پری سب تابع اسدی نہ کوئی عذر لیائے
تابع وچہ ہوا رب کیتی تخت نبیؐ دا چاوے

الکھن لنگھی اوس جگہ توں حضرت دی اسواری
جتھے شہر مدینہ بنیاں فضل کنوں رب باری

شاہ سلیمان نبی نوں مولا خوشخبری فرمائی
حاضر مجلس نوں اسویلے آکھے نبیؐ الٰہی

عزت ادب زیادہ کرکے آکھے بنی یگانہ
ربدے اندروں دیکھن گئے کئی دوست ربڈے پیارے
ایتھے فضلوں نور پنیدا رحمت ٹھاٹھ مریسی
لگے وچوں چن چڑھے گا چانن کرے مدینے
کسے دیہاڑے ایتھے ہوسی کرم کنوں رب باری
نیک نصیبا نولے اس نوں ملسن ادب اد ابوں
جسنوں رب دتی سرداری اندر دوہاں جہاناں
نور ہدایت چانن کرسی جاں تشریف لیاسی
ہوگ نصیب جنہاندے کلمہ اوس نبیدا بھائی
ایس شہر دے اندر ہوسی ختم نبیاں پیدا
بُت پرستی سی اوسیویلے بیت ربی دے اندر
بیت اللہ نے ربدے اگے ایہ سوال سنایا
کیوں نہیں نقل دوگانہ اسس نے آن مبر لوچہ پڑھیا
ادبوں عرض سنائی کعبے رب العزت تائیں
میں بُت خانہ بن گیا مولا توں آکھیں گھر میرا
میرے اندر ہونی چاہیئے خاص عبادت تیری
ایسا کرم کماداں تیتھے حکم ہویا سرکاروں
بھیج دیاں میں دُنیا اُتے ختم رسولاں تائیں
تینوں پاک محمد سرور آن زیارت دیسی
جاں تیرے تے قبضہ کرسی اوہ محبوب گرامی
کوثر شیریں دا اوہ مالک ہے مقبول سُہارا
کوئی دن صبر دلیری کر توں خوش فرمان سنایا
جبدن آ سردار دو عالم قدم تیرے وچہ پاسی
آمد تیرے وچہ حاضر ہوسن کئی جماعتاں دُوروں
ہر ہر طرفوں نوجاں وانگوں آون با برکاتی
ساتھوں پچھے بہت دوراڈا آسی اک زمانہ
ایس جگہ دے اُتے چڑھسی رحمت بارنظارے
ایتھے چن نورانی چمکے جاں رب فضل کریسی
مشرق مغرب تیکر لوکی آکے کھارن سینے
جسنوں مولا بخشی فضلوں نبیاں دی سرداری
عاصی اوگنہارے جس نوں دفتر بھرن ثوابوں
جسدی عزت اکو جیہی وچہ زمین آسماناں
خیر شرح نوں ایس جگہ توں دور نکالیا جاسی
فضلوں شان گرامی پاسن آکھے ذات الٰہی
کون کوئی غم مارن والا غالب حکم رَبے دا
بیت ربی دل گیا نہیں سی شاہ سلیمان پیغمبر
دوست تیرا میرے اندر کس کارن نہیں آیا
کیوں اُس ترک پیاروں کیتی کول میرے نہیں کھڑیا
میں وچہ بت کفاراں رکھے یارب خالق سائیں
میرے اندر لائق آنا خاص بشر کوئی تیرا
تینوں علم ہے رب سائیاں عزت برکت میری
سب لوکیں بت پوجن والے قتل ہوون تلواروں
کوئی انہاندی نام نشانی ایتھے رہنی ناہیں
رب بُتاں نوں توڑن والا پیدا شیر کریسی
جسنوں ادبوں فضل میرے تھیں چوداں طبق سلامی
کل نبیاں دے وچوں مینوں لگے بہت پیارا
شان تیرے نوں ظاہر کرساں جس دن دلبر آیا
عزت برکت اُسدن تیری ظاہر کیتی جاسی
ادبوں کرن طواف چوفیرے پاسن جلوے نوروں
میلہ بھرن ہمیشہ ایتھے مومن نیک صفاتی

زاہد ذاکر صفاں بنا کے پڑھن نماز چوفیرے
روز قیامت تیکر ایتھے آون لوک بہتیرے

یا بیت اللہ توں گھر میرا آکھے ذات الہٰی
ایہ وعدہ میں پورا کرساں توں کر فکر نہ کائی

پھر سلیمان نبی دے تائیں ہویا حکم جیتا بوں
بیت اللہ تشریف لیا ہو ساتھ تعظیم ادا بوں

اوبوں آسلیمان نبی نے نیت نماز گذاری
کر قربانی راہ مولا دے ونڈے خوش اسراری

پنج ہزاراں ڈاچی کر کے ونڈی خلقت تائیں
ویہ ہزار بکریاں کر کے ونڈے تھاؤں تھائیں

ونڈ ونڈا کے سب قربانی ربدا شکر بجایا
ختم رسولاں دی ایہ جاگہ ایہ فرمان سنایا

ادب اداؤں رخصت ہو گئی حضرت دی اسواری
منگ دعا مسکیناں جے رب توڑے مشکل بھاری

در بیان توحید باری تعالیٰ

اللہ واحد خالق مالک اوہ صفتاں ندا سائیں
الحمد للہ رب آپے جو فرماون والا

جس نے سارے آبی خاکی نالے نوری ناری
فضل کرم تھیں سب دے اُتے فضل کماون والا

کن فیکون توں ظاہر کیتا جس نے کل پسارا
واحد لا شریک الہٰی آپ سداون والا

جس نے ست آسمان بنا کے تھماں باجھ کھلارے
زمیں آسمان ناں دیو چہ اپنا نام جپاون والا

جس نبیاں دے نال وسیلے سدھا راہ بتلایا
جس نے ہادی آن ملایا پار لنگھاون والا

اوہ رب جس نے فرش زمیں دا پانی اُپر لٹکایا
ڈولا کھاندی دھرتی نوں رب میخاں لاون والا

اوہ خدا جو فرش زمینوں کڈھے سبز انگوری
باغ بہاروں تے گلزاروں پھل کھلاون والا

اوہ خدا جس پیدا کیتے خرمے ہور کھجوراں!
اوہ خدا جو کرم فضل دا مینہ برساون والا

اوہ خدا جس پیدا کیتا پھیر زمینوں دانہ
جنوں کھا کے کل زمانہ شکر بجاون والا

اوہ خدا جس بردیاں تائیں دتی بادشاہی
بادشاہاں نوں گلی گلی دے بھیکھ منگاون والا

اوہ خدا جو اُجڑیاں نوں پلکاں وچہ وسادے
اوہ خدا جو وچھڑیاں دا میل کراون والا

اوہ خدا جو سب دُنیا نوں روزی رزق پوچائے
اوہ خدا اک دانہ کھاہدیاں جنت چھڈاون والا

اوہ خدا جو سکھیں وسدیاں پاوے سخت جدایاں
اوہ خدا جو توبہ کیتیاں رحم کماون والا

اوہ خدا جو سبز دلاں نوں لاوے پھل گلابی
اوہ خدا ردیل چنبیلی کھلے سوکاون والا

اوہ خدا جو ادنے تائیں اعلےٰ کر دکھلاوے
آپے مولا دو جگ اندر بڑا سداون والا

اوہ خدا جس محبوباں دی سوہنی شکل بنائی
اوہ خدا جو آپے اُسدا گل پواون والا

اوہ خدا جس حضرت نوح دی کشتی تار وکھائی
اوہ خدا جس یوسف تائیں دتی شکل نورانی
اوہ خدا جس سوتر اٹی ٹل یوسف دا پایا
اوہ خدا جس بخشی اُس نوں شہر مصر دی شاہی
ابراہیم جدوں نمرود نے اندر چخہ سٹایا
بنگئے پھل گلابی سوہنے آتش دے انگیارے
زندہ کڈھ چخہ وچوں جس نے ابراہیم بچایا
اسمٰعیل نبیؑ دی جس نے آپ منگی قربانی
آپے کر آزمائش اُسدی پاس کرے استائیں
آپے دے نورانی جلوہ موسیٰؑ نوں کوہ طور وں
قارون جدوں تجلی کیتی وچہ زمین دھسایا
اوہ مولا جو دنیا اُتے ڈاہڈی اوڑ لگا دے
جسنے پاک نبی نوں دتا شان مبارک عالی
قضا نماز علی دی ہوئی ہیسی اک دیہاڑے
اوس علی دے ہتھوں ربنے خیبر فتح کرایا
جس نے زہر پلایا قاتل حسن پیارے تائیں
اوہ حسینؓ ولی جس تائیں چمے نبیؐ رہاناں
اوہ حسینؓ جنہاں ندیاں صفتاں وچہ قرآن سنلیاں
اوہ خدا جو دنیا اُتے دیوے امن حیاتی
اوہ خدا جس بھیجیا ساتھے نبی محمدؐ تائیں
اوہ خدا جس دنیا ساری گوناگون دسائی
اوہ خدا جس پیدا کرکے روزی رزق پوچایا
اوہ خدا جس ابو جہل نوں دوزخ اندر پاناں
اوہ رب جس نے رحم کماؤناں پاک نبیؐ دے پیاروں
اوہ خدا جس ساڈے اُتے ابڈا رحم کمایا

اوہ خدا جو اُس دا بیٹا غرق کرادن والا
اوہ خدا جو آپے اُسنوں کھوہ وچہ پادن والا
آپے اُسنوں کھوہوں کڈھ کے تخت بٹھادن والا
بھائیاں کوں اُسدے اگے سیس نوادن والا
اوہ خدا جو بلدیاں لاٹاں سرد کرادن والا
اوہ خدا جو اُس دے اُتے رحم کمادن والا
اوہ خدا نمرود جیہا بندا تخم اڈادن والا
آپے باپ سکے دے ہتھ وچہ چھری پھرادن والا
آپے دُنبہ اسدی جاگہ ذبح کرادن والا!
تے فرعون جیہا نوں آپے غرق کرادن والا
عیسےٰ نوں آسماناں اُتے پکڑ لیجادن والا
آپے رحمت کرکے جیہڑا بارش پادن والا
اُو اُدنی اک پل دے اندر میل کرادن والا
اوسے وقت دوبارہ سورج پھیر چڑھادن والا
ہتھ غلاماں تیغ پھڑا کے سیس کٹادن والا
شاہ حسین جیہاں نوں کربل وچہ لیجادن والا
پانی شمر یزیداں کولوں بند کرادن والا!
سیس کٹا کے اسدا نیزے تے ٹنگوادن والا!
اوہ خدا جو جان بندیدی قبض کرادن والا
اوہ خدا جو منکر تائیں دوزخ پادن والا
سورج چن ستاریاں کولوں چمک دکھادن والا
پتھر دے وچہ کیڑے تائیں نہیں بھلادن والا
کیتا دیکھ بلال جیہا نوں بانگ سنادن والا
تابعداراں نوں رب جنت وچہ پوچادن والا
رہبر آن ملایا سانوں پار لنگھادن والا

نعت نبی کریم صلی اللہ علیہ وآلہٖ وسلم

اوہ محمد سرورِ عالم جس دی صفت نہ ہوئے ۔ اوہ نبی جس گھر گھر آکے کردتیاں روشنائیاں
اوہ نبیؐ جس حق دے مسئلے سانوں آکھ سنائے ۔ اوہ نبیؐ جس اتے رہندے رحمت جھڑیاں لائیاں
اوہ نبیؐ جس فاقے اندر کئی کئی روز گزارے ۔ اوہ نبیؐ جس طائف دے وچ جا تکلیفاں پائیاں!
اوہ نبیؐ جس جنگ احد وچہ دند شہید کرایا ۔ اوہ نبیؐ جس نیندر دے دیہہ اکھیں کدیں نہ لائیاں!
اوہ نبیؐ جس وچہ عبادت ساری عمر لنگھائی ۔ کوڑا پھینکن والیاں جس نے اللہ توں بخشائیاں
اوہ نبیؐ جس دنیا اتے ڈنکا دین بجایا ۔ اوہ نبیؐ جس کفر شرک دیاں پٹکے جڑاں وگائیاں!
اوہ نبیؐ جو دنیا اتے رحمت بن کے آیا ۔ اوہ نبیؐ جس ساڈیاں ہیں سدھا راہ دکھایا
اوہ نبیؐ جو غاریں بہہ کے رب امتی کہندا ۔ اوہ نبیؐ جو ہر دم اپنے امت دا غم سہندا
اوہ نبیؐ جو امت بدلے سجدیوں نہ سر چاوے ۔ اوہ نبیؐ جو عرشاں اتے سیر کرن نوں جاوے
اوہ نبیؐ رب جس دے اتے خاص قرآن اتارے ۔ جس دی صفت خدا نے کیتی ہر اک وچہ سپارے
اوہ نبیؐ ہے جس دے اتے ختم نبوت ہوئی ۔ اوہ نبیؐ ہے جس دے پچھوں نبی نہ آؤنا کوئی
اوہ نبیؐ ہے جس نے سانوں کوثر جام پلانے ۔ اوہ نبیؐ ہے جس نے سانوں پا لئے بھید ربانے
اوہ نبیؐ ہے جس نے بھرنی حشر دیہاڑے حامی ۔ اوہ نبیؐ ہے جس دے اگے چودہ طبق سلامی
اوہ نبیؐ ہے جس دے ہتھیں کنجی جنت والی ۔ اوہ نبیؐ جس معاف کروتی دو تہائی کھٹیالی

دربیان دیدن درخواب جنت حضرت ابراہیم خلیل علیہ الصلوٰۃ والسلام

ابو امامہ کرے روایت سن توں ہیرے بھائی ۔ اکدن ابراہیم نبی نوں خواب قدرتی آ گئی!
فضلوں آپ خداوند سچے باغ بہشت دکھایا ۔ دیکھ خلیل بہشتی نقشہ بہت خوشی وچہ آیا
محل مکان نورانی دیکھے چمکن وانگ ستارے ۔ زیبا زینت شیریں میوے دیکھے نبی پیارے
خوشخط کلمہ ہر ڈالی تے لکھیا ذات الٰہی ۔ ہر ڈالی ہر پتے اتے خالی جگہ نہ کائی
دیکھ شہادت کلمہ لکھیا آکھے نبیؐ حقانی ۔ قدرت کاتب لکھن والے توں جان کرے قربانی
اَشْہَدُ اَنَّ مُحَمَّدٌ قدرت نور ظہور رحیں! ۔ خوشخط لکھیاں سطراں اپنی چمک وکھالن وددن
رب نے شان حبیب اپنے دا قدرت نال دکھایا ۔ مجلس وچہ خلیل نبیؐ نے اپنا خواب سنایا

مجلس پچھے دسو حضرت ایہ گل ساڈے تائیں
اوسے ویلے سجدے پیکے ہے پیغمبر عالی
تیرے حکموں باہجھ کویں میں پا واں راز نہالی
جبرائیل خدا دے حکموں پاس نبیؐ دے آیا
یا نبی اللہ اوہ محمدؐ خاص محبوب الہٰی!!
اول آخر ملیا اسنوں عزت شرف کماوں
ختم رسولاں اعلیٰ حاکم اندر دوہاں جہاناں
سب امتاں تھیں امت اسدی عالی درجے پاسی
اسدی امت روز قیامت ہیٹھ عرش دے چھاویں
اوس امت دے چمکن دُردوں ہتھ منہ پیر نورانی
شان بیان نبی دا کیتا جس دم وحی تمامی
ابراہیمؑ پیغمبر رب دا لگا کرن دعائیں
حب نبیؐ دی اندر اس نے ساری عمر لنگھائی

کون حبیب محمدؐ رب دا خبر اسانوں ناہیں
کون محمد نہیں کوئی معلم یا رب خالق والی
ایسے کارن تیری سولا واحد ذات ربانی
اودوں آن خلیل نبی نوں رب دا حکم سنایا
جنت دی سرداری اسنوں اتنی عزت پائی
اس نے ودھکے درجہ پونا ساریاں نبیاں نالوں
بہت پسند خدا نوں ہویا اندر زمیں اسمانوں
سر تے تاج نورانی لے کے جنت دیوچہ جاسی
گرمی دھپ حشر دی سارا زور لگائے بچانوں
وضو کرن دی برکت ہوسے آکھے ذات ربانی
اوسیو یلے سجدے اندر پے گیا نبیؐ گرامی
وچہ محمدؐ دی امت رہا بیٹوں حشر اٹھائیں
پڑھدا رہیا شہادت کلمہ اوہ محبوب الہٰی

غزل

ہو نہ سکے میرے کولوں رب دی شکر ادائی
شکر کرو انسان بنایا سانوں خالق سائیں
شکر کرو رب ساڈے تائیں ہادی آن ملایا!
سدھا راہ بتاون والا راہبر بھیجیا سانوں
ہادی جدوں شہادت کلمہ سانوں آن پڑھایا
پاک نبیؐ دے اُتے رب نے ایسا کرم کمایا
جنت ورثہ دیتا رب نے جسدی امت تائیں
پاک گناہوں ہیوے عاصی جیکوئی پکڑے دامن
تن ہزاراں سال دوزخ دے پل دی سخت چڑھائی
تابعداری پاک نبی دی ہوگ جنہاں نے کیتی!

عاجز پاک رسول اللہ توں جاوے صدقے واری
امت پاک نبیؐ دی کیتا سانوں خالق باری
حشر دیہاڑے ہوندی آخر راہبر باجھ خواری
نہیں تاں ٹھیڈے کھاندے پھردے بنکے قوم لگھاری
امت لئی توحید خزانہ بن گئی لکھ ہزاری
مل گئی جس نوں فاتحہ سورت دنیا دولت ساری
جیندے اندر دودھ شہد دیاں نہراں کیتیاں جاری
خسیاں نسیاں کوئی نہ پچھے کیا چوہڑی چمیاری
کر ڈک دتا دے دوزخ دوروں پوے مصیبت بھاری
اس سلامت پار لنگھاوے فضلوں خالق باری

پاک نبی دے امروں باہر جیکوئی قدم ٹکاسی
اوسیو پلے پگڑے اسنوں سخت عذاب قہاری

بدعت شرک کمادن والے دوزخ ڈالے جاسن
سوہنا نبی محمدؐ ساڈا سوہنی امت پیاری

رو رو آکھے قوم کفاراں بھلے ہے اس گلوں
حُب نبیدی محشر دیدن پاوے قیمت بھاری

تابعدار نبی دے گئے ایتھوں درجے عالی
کیوں نہ حُب نبی دی کیتی آکھے قوم کفاری

محل مکان نورانیاں وچوں حوراں چھاتیاں ہارن
پاک نبیدی امت بدلے دولت دنیا ساری

جہنے پاک نبی دے امروں نافرمانی کیتی
آکھن سانوں دنیا اُتے بھیج دیو اک واری

پاک نبی دا پگڑیں دامن ایہے خاص وسیلہ
امروں باہر شمس دانگوں جاوے کھل اتاری

اکھیں دیو وچہ سرمہ پادیں خاک مٹینے والی
بیشک پادیں پاک نبی توں جنت برخورداری

کیوں نہ توں صلوٰۃ پہچادیں پاک نبیدے تائیں
جہنے ماں پیو ناؤں سمجھی عاجز امت پیاری

ہُن کوئی عمل کمالے غافل پھیر پیا پچھتاویں
نہ دُنیا دے اُتے آوناں مر کے دوجی واری

بانگ دتی نہ جانن لوکیں بھاگ جنہاندے ہارے
بے مرادے جہانوں جاسن ممت جنہاندی ہاری

بُھلا پھر نائیں توں انساناں لگوں گر شیطاناں
کیوں نہ سمجھیں جا کے پیناں اندر قبر اندہاری

جیہنوں بلے پیارا دلبر کیا کرنی زندگانی
ایہو آس مراداں منگن خاکی نوری ناری

امر نبی دا جو نہ منّے اوہ منکر منہ کالا
بیشک رب دا دشمن ہوسی جس کیتی انکاری

تائیں رب بنایا راہبر کارن اوگنہاراں
جس نے آپ درود پہچاوے واحد ذات غفاری

توں کی سمجھیں جنت جانوں نہ کوئی ہوڑے ہٹکے
گھُس گھُسا کے وڑ نہ لگے توں ایہ بات چتاری

قسم خدا دی جنت نیڑے چھوہن کے نہیں دینیاں
جس نے تابعداری چھڈ کے کیتی خود مختاری

لوط نبی دے ویلے جیونکر داڑیاں لوک منادن
ہن دیکھو تے ساڈے بھائی اوہا کار کمادن

طلب ایمان نہ رکھن لوکی حکم قرآن بھلایا
قوم یہود نصاراں دانگوں چہرا صاف کرایا

پاک رسول اللہ نے اکدن ایہ حدیث سنائی
جسدی نقل کرے کوئی بندہ بنے اسیلا بھائی

مَنْ تَشَبَّهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ پاک نبیؐ فرماندا
اوس گروہ وچہ داخل ہوسی جسدی شکل بناندا

در بیان حضرت موسیٰ علیہ السلام

اکدن حضرت موسیٰ جاکے وچہ دربار الٰہی
رب اداہوں حاضر ہو کے رہنوں عرض سنائی

جیسا درجہ ہے میں پایا تیتھوں رب کریماں
ہے کوئی ہور برابر میرے یا رحمٰن رحیماں

حکم ہویا یا موسیٰ تینوں اساں کلیم بنایا
حُب حبیب میرے دی کر کے منگیں نیک دعائیں
حضرت موسیٰؑ نے پھر ادبوں ایہ سوال سنایا
یا حیّ قیوم الٰہی خالق رب تو اسے
رب العالم نہیں کوئی سلم مینوں قدرت تیری
یا موسیٰ سردار رسولاں اوہ حبیب الٰہی
نام محمدؐ ختم نبیاں۔ اوہ محبوب پیارا
یا موسیٰ جو حاجت تیری فضلوں کرساں پوری
شان سوایا بخشیا تینوں حکم ہویا سرکاروں
جا کے حکم سنا دے ساڈا اپنی امت تائیں
نفسو نفسی جس دن ہوسی اندر حشر دیہاڑے
بخشش منگے آ کے تیتھوں عاجز دنیا ساری
دوجے پاسے حور قصوراں جنت باغ بہاراں
جہڑا حُب حبیب میرے دی کرسی دلوں بجانوں
جیکوئی حُب نبیؐ دی رکھے اوہ ایہ جنت پاسی
امر ہویا یا موسیٰ جو دل حُب نبیؐ یوں خالی
مت کوئی آکھے خبر نہ ہوئی نہ کوئی عذر لیاوے
سب اصحاباں تائیں اتے حب نبیؐ دی آہی
کل اصحاباں اتے ہویا بحد فضل غفاری
جنہاں لوکاں پاک نبیؐ نوں ڈٹھا نال ایمانے
اصحاباں دیاں اچیاں شاناں کیتیاں اللہ سائیں
وقت وفات نبیؐ دے زندہ جو اصحابی آہے
کجھ مہاجر ہو کے آئے کجھ آہے انصاری
جویں خدا نے شان نبیؐ دی وچ قرآن سنائی
جنت دی خوشخبر جنہاں نوں دتی نبی حقانی

حمد ثنائیں پڑھیا کرتوں کی خیال دوڑایا
سجدے پے کے کر شکرانہ آکھے خالق سائیں
یا رب کون حبیب تساڈا ایہں کجھ بھید نہ پایا
وحدت نال حبیب ملایا تو ایہ امر پچھانے
کیکوں سمجھاں راز نہانی ہے کی طاقت میری
اُسدی خاطر ایہ سب دنیا خوش گلزار بنائی
چوداں طبق اوسے دی خاطر کیتا کل پسارا
تینوں شان طفیل نبیؐ دی دیواں قرب حضوری
بھیج درود حبیب میرے تے نوں شوق پیاروں
ایہ فرمان اساڈا جا کے واضح کر سمجھائیں
سورج کڈھ اٹھاراں اکھیں آ دیاں نوں ساڑے
جان ح درد خدیاں بھاہیں بھڑکن تڑفے جان بیاری
یا موسیٰ اوہ جنت حوراں جدلے تابعداراں
اندر حشر دیہاڑے آ کے پاوے فضل رحمانوں
جس دے دل وچ حُب نہ ہووے دوزخ دھریا جاسی
اوہ نہ تیتھوں بخشش پاوے حکم کرے رب والی
حُب نبیؐ دی باجھوں ہرگز نہ کوئی بخشیا جاوے
ظاہر جویں خدا نے کیتا ادب رسول الٰہی!
جنہاں کیتی پاک نبیؐ دی خالص تابعداری
اوہ بہشتی بندے ہوگئے اس وچ شک نہ جانے
عوث ولی کوئی پہنچ سکے اُس دے درجے تائیں
اک لکھ چودہ ہزار صحابی راوی خبر سنائے
جس دے اُتے رحمت کیتی اللہ خالق باری
اتنی حُب نبیؐ سرور دی سب اصحاباں آہی
اوّل چارے یار نبیؐ دے اعلیٰ شان پچھانی

سعدؓ سعیدؓ زبیرؓ طلحہؓ ایہ ہو گئے اٹھ شماروں
عبدالرحمنؓ عوف دا بیٹا اُچیاں شاناں والا
سی خوشخبری پاک نبی نے انہاں نوں فرمائی
پائی صحبت پاک نبی دی اصحاباں نے خاصی
اُحد پہاڑ جناں کوئی سونا خرچ کرے راہ سائیں
بلکہ اس دے ادھے درجے تک نہ پہنچے کوئی
سبدے کارن وعدہ کیتا نہ کوئی رہ گیا خالی
بعد نبی تھیں ایہ طریقہ سمجھ اصحاب کراماں
جاں دنیا تھیں رحلت پائی پاک رسول الٰہی
سب اصحابی کرن تعظیماں جدوں حلیمہ آوے
نقشے قدم نبیؐ دے اُتے سب اصحابی جاون
ادب نبیؐ دا سی فرمایا رب اصحاباں تائیں
پھر درگاہ خدا دی اندر موسیٰؑ عرض سناوے
پاک نبیؐ تے مولا کوہوں اتنا درجہ پایا!
حضرت موسیٰؑ آن کوہ طور تے طلب دیدار کریندا
کرا سواری آوے حضرت جلد براق لوچایا
موسیٰؑ لین کتاب خدا تھیں خود تشریف لیجاوے
حضرت موسیٰؑ سنکے صفتاں سر سجدہ بوجہ دھردا
پاک نبی دی امت جیہڑی بخت بلند ستارے
لاکھاں عاصی بخشش پاگئے حب نبی دی پاروں
قطباں ولیاں دا ہے درجہ جیکوئی حب کریسی
قسم خدا دی جیکوئی کرسی ادبوں تابعداری
جیکوئی بشر نبیؐ دے تائیں بہت پیارا جانے
جانے آپ خداوند سچا جتنا قدر نبیؐ دا!
جبرائیل عبادت کیتی سال ہزاراں تائیں

باجھ حساباں جنت جاسن حکم نبی دے پاروں
ابو عبیدہؓ جراح دا بیٹا پا لیا درجہ اعلےٰ
نام دساں دنے گن کے دسے دکھو وکھی بھائی
تابعداری اصحاباں دی بخشش پاون عاصی
پونچے کدیں نہ ادہ بھی ہرگز اک اصحابی تائیں
عالی درجے اصحاباں دے خبر حدیثوں ہوئی
نیکیاں اتے ثواب تمامیاں بخشے اللہ والی
پاک نبی دی گولی تائیں ادبوں کرن سلاماں
دائی حلیمہ اُتے آخر یاراں نظر ٹکائی!
سارے حاضر ہون پیاروں ہراک ادب لگاوے
جیونکہ نبی پیارے کیتا اُس تے عمل کماون
اونویں حضرت موسیٰؑ اتے کرم کرے رب سائیں
ادب حبیب تیرے دا کرکے ہیں ایمان لیایا
جتنا ظاہر حدیثوں ہووے اوہ بھی آکھ سنایا
پاک محمدؐ تائیں مولا عرشیں آپ بلیندا
جبرائیل ملائک نوری خدمت اندر آیا
رب قرآن حبیب نبیؐ تے آیت فرشتہ لیاوے
یا مولا ہیں دوہاں جہاناں حب نبیؐ دی کردا
جاگے بھاگ محمدؐ یاں دے سن توں یار پیارے
کئی سوداگر آن خریدن سودا ایس بزاروں
پاک نبی دے ادب لحاظوں مولا عزت دیسی
حب نبی دی اندر ہیگی دولت دنیا ساری
جنت اندر قدم ٹکاوے نال رسولؐ رہاسنے
توں بھی دامن پکڑ نبیؐ دا کرکے صاف عقیدہ
راضی ہوکے آکھن لگا اسنوں خالق سائیں

جاہ حبیب نبی دے تینوں بخشی خدمتگاری
اپنے دوست دا ایں تینوں قریب حضور کرایا
گھڑی داگ نبیؐ دی اُسنے رات معراجے والی
اکدن ابو بکر کول بیٹھا پاک رسول الٰہی
اوسیو یلے ملک نورانی خدمت اندر آیا!
چار چوفیرے دیکھن لگی حضرت نظر نہ آون
آ کے پچھے ابو بکر نوں نبی کیہا کس تھائیں
ام جمیل کہے جے لبھا پتھر مار اڈاندی!
ساہنوں ایہ گل کیکر آکھے انہاں دوزخ جاناں
ابو بکر فرماون لگے ام جمیلاں تائیں!!
جو کوئی حکم خدا دا سے کے ملک جنابوں آدے
ام جمیلاں پتھر سُٹ کے مڑ کے واپس آئی
اے انساناں اہل ایماناں کرلے تابیداری
دیکھ غریباں کارن کیڈی ربدی رحمت آئی
جیتوں فخر غرور ت کرکے دلنوں کریں اجیرا
گھر وچہ چشمہ آب حیاتی پانی رج نہ پیتا
بے عقلاں نوں نظر نہ آیا سوہنا چن نورانی
جیکوئی آکھے رب توں ڈرنا حضرتؐ فرمایا
بن عملاں توں حرص جنت دی جیکوئی دلنوں لاسی
جے کوئی حب اساڈی اُتے ہوندا ہے اقراری
توبہ کرے تے دوست ساڈا آکھے رسول غفاری
سچے دل دی توبہ کرکے جیکوئی میں دل آدے
ہر دن اندر سال عبادت دفتر وچہ لکھیوے
وچہ قبر دے اسدے تائیں آدن جنت دائیں.
جو ایہ عمل چراغ اساں نوں پاک نبی فرماوے
کل فرشتیاں اُتے تیری عزت تے سرداری
جاہ توں اس عبادت بدلے اتنا درجہ پایا
ملک نورانی صفتاں کرمے دیکھ مراتب عالی
اُم جمیل نکاری عورت پتھر مارن آئی!!
پاک نبی دے سر دے اُتے آن کریندا سایہ
کی دشمن نوں نظری آدے جینوں ملک چھپاون
کولے بیٹھا نظر نہ آیا حضرت اسدے تائیں
ساتوں اوہ کیوں کافر کہندا ایہ گل دسی جاندی
ساہنوں دسے کافر دوزخ بن سکے نبی ربانا
دوست میرا نبی خدا دا اوہ. کوئی شاعر نائیں
اتنا حکم محمدؐ سرور دنیا نوں فرما دسے
ابو بکر تے پاک محمد بیٹھے رہے اسی جائی
کٹ لویگا آپے تیری مولا مشکل بھاری
حیدی حب گنہگاراں نوں دیوے جلد رہائی
ابو جہل تے ابو لہب جیہا نداساک نہیں کوئی تیرا
سرور عالم پاک نبیدا ادب ذرا نہ کیتا
تابعدار نبیؐ دے جیہڑے جان کرن قربانی
جھوٹھا ہے اوہ بُریائیوں نہیں توبہ در آیا
اوہ بھی جھوٹھا باجھ عمل دے کیکوں جنت جاسی
اوہ بھی جھوٹھا جد تک ساڈی کرے نہ تابعداری
بن توبہ نہیں دوست ساڈا اینویں پھر کے مکاری
محشر دے دن سر دے اُتے تاج پہنایا جاوے
بن تلواروں قتل ہویا غمدے شان شہادت تھیوے
ملے نجات عذابوں عاصی جیل ہزاراں تائیں
ہر اک مومن تائیں نوراً لکھ کے دسیا جاوے

إِلَّا مَنْ تَابَ وَ اٰمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا

مگر جنہوں نے توبہ کی اور ایمان لائے اور اچھے عمل کئے

فَاُولٰٓئِكَ يُبَدِّلُ اللّٰهُ سَيِّاٰتِهِمْ حَسَنٰتٍ وَ

خدا ان کی برائیوں کو نیکیوں سے بدل دیتا ہے

كَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ؕ

اور اللہ بخشنے والا رحم کرنے والا ہے

اللہ خالق مالک رازق ایہ فرمان سنا دے
کل بُرایاں دفترِ اُسدا نیک اعمال بناداں
جد کوئی حاضر ربدے درتے جاوے ادگنہگار
اک دُرود سناداں تینوں ہور کرامت والا
جے تن ہزار درود پڑھے کوئی جاکے قبرستانے
چوی ۲۴ دفعہ جے پڑھکے بخشے اپنے ماں پیو تائیں
جاکے اُسدے والدین دی جلدی کرو زیارت
کون دُرود ہے جس لے پڑھیاں ایڈ ثواب اٹھائیے

توبہ کرنیوالا مومن جد کوئی ہیں دل آوے
رحمت میری دیر نہ لاوے ایسا کرم کماداں
نہیں جتاندا پچھلی کیتی خالق سرجنہارا
کتنا اجر ثواباں دیندا پڑھیاں رب تعالیٰ
ستر سال عذاب اُٹھوے آکھیا نبی ربانے
وسیوقت فرشتے حاضر کرے خداوند سائیں
رحمت ربدی ہوگ تساں تے ایہ بھی دیو بشارت
پڑھتے والے حاضر بیٹھے لکھکے جلد دکھائیے

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

شروع ساتھ نام اللہ کے جو بڑا مہربان نہایت رحم والا ہے

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ مَّا دَامَتِ الصَّلٰوةُ وَصَلِّ

یا اللہ درود بھیج اوپر محمدؐ کے جب تک رہے نماز اور درود بھیج

عَلٰى مُحَمَّدٍ مَّا دَامَتِ الرَّحْمَةُ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ مَّا

اوپر محمدؐ کے جب ہو رحمت اور درود بھیج اوپر محمدؐ کے

دَامَتِ الْبَرَكَاتُ وَصَلِّ عَلٰى رُوْحِ مُحَمَّدٍ فِي

جب تک رہیں برکتیں اور دُرود بھیج اوپر روح محمدؐ کے بیچ

الْأَرْوَاحِ وَصَلِّ عَلٰى صُوْرَةِ مُحَمَّدٍ فِي الصُّوَرِ

روحوں کے اور دُرود بھیج اوپر صورت محمدؐ کے بیچ صورتوں کے

وَصَلِّ عَلٰى اِسْمِ مُحَمَّدٍ فِي الْاَسْمَاءِ وَصَلِّ عَلٰى

اور بھیج درُود اوپر نام محمدؐ کے بیچ ناموں کے اور دُرود بھیج اوپر

نَفْسِ مُحَمَّدٍ فِي النُّفُوْسِ وَصَلِّ عَلٰى قَلْبِ مُحَمَّدٍ

نفس محمدؐ کے بیچ نفسوں کے اور درود بھیج اوپر دل محمدؐ کے

فِي الْقُلُوْبِ وَصَلِّ عَلٰى قَبْرِ مُحَمَّدٍ فِي الْقُبُوْرِ وَصَلِّ

بیچ دلوں کے اور درود بھیج اوپر قبر محمدؐ کے بیچ قبروں کے اور

عَلٰى جَسَدِ مُحَمَّدٍ فِي الْاَجْسَادِ وَصَلِّ عَلٰى

درود بھیج اُوپر جسم محمدؐ کے بیچ جسموں کے اور دُرود بھیج اوپر

تُرْبَةِ مُحَمَّدٍ فِي التُّرَابِ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى رَسُوْلِ

مٹی محمدؐ کے بیچ زمینوں کے اور رحمت ہو اللہ کی اوپر رسول

خَيْرِ خَلْقِهٖ مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَاَصْحَابِهٖ وَذُرِّيَّتِهٖ وَاَهْلِ

بہتر پیدائش آپ کی محمدؐ اور اس کی آل اور اس کے اصحاب اور اس کی اولاد پر اور سب گھر والوں پر

بَيْتِهٖ اَجْمَعِيْنَ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرّٰحِمِيْنَ

حکایت آتش پرست و موسیٰ علیہ السلام

ہکدن سفر سے ٹریا جاوے موسیٰ نبی ربانان
کمر کمان بڈھیپے اندر گل وچ جنجوں پایا!
آکھن لگا حضرت موسیٰ دسیں شخصا مینوں
سال چورانویں پوجا کردیاں گذرے مینوں بھائی
حال حقیقت سن کے ساری بولے نبی ربانان
ہن تے سچی توبہ کرکے کل گناہ بخشادیں
اوس کہیا میں قہروں ڈرکے واقعہ ہی شرماواں
نمکحرام جدوں پکڑیجن پاون سخت سزائیں
کس شیخی تے کراں امیداں مینوں ملے رہائی
آکھے حضرت حق میرا رحم کماون والا
ایہ سچی گل معلم ہووے رب اپنے دی تینوں
نال محبت پاک نبی توں وحدت کلمہ پڑھیا
کلمہ پڑھکے لذت چکھی وحدت نور ایمانوں
سچ کہیا اس نفع اٹھایا ایس ونج دے پاروں
حضرت موسیٰ نے پھر اسدی اتھے قبر نکالی
خالی ہو کر تے کے آیا تیرے پاس نمانا!
یا موسیٰ توں نہ کر خطرہ آکھے ذات الٰہی
نہ میں بدیاں یاد کراواں نہ پکڑاں ہیں دوری
اسے بشرا جے تائب ہوویں ربدی طرفے آویں
ہن تک خالی نہیں کوئی آیا اللہ دے درباروں
بخشنہار خداوند سچا بندے او گنہارے
آن ہوئے سرکارے حاضر کرد سوال دعائیں
بے خرابی اونہاں کارن رب سچا فرماوے

دیکھیا آتش پوجن والا اک شریر پرانان
دیکھ ضعیفی اسدی حضرت موسیٰ نے فرمایا
پوجا کردیاں اسدی کتنا وقت گزریا تینوں
حضرت موسیٰ نوں اُس بڈھے اتنی گل سنائی
اوس خدا توں شرم نہیں کرداکول جہدے توں جانا
جہدے اگے حاضر ہوناں اس توں بھی شرماویں
خبرے کی سزائیں دیسی جے ہیں انوں آداں
ہر کوئی اس نوں مارن پیندا کوئی چھڈ اوندا ناہیں
میں تاں کفر شرک نوں کردیاں ساری عمر لنگھائی
جا میاں توں اوہ بخشنہارا واحد رب تعالیٰ
میں ایمان لیاندا اُس تے دین سکھادے مینوں
نکل کفرا ہوں اوسیلے سدھا رستہ پھڑیا
کلمہ رہ گیا منہ دے اندر رخصت ہویا جہانوں
جد سوداگر واپس ہویا مال خرید بازاروں
دفن کفن تھیں فارغ ہوکے آکھے یارب عالی
توں ہیں ارحم اکرم ربا توں ہیں رحم کماناں
وحدت کلمے نال اساڈے اسدی صلح کرائی
بخشش دتا رب اس دنیائیں خبر حدیثوں پوری
بھانویں بدیوں دفتر کالا پھر بھی رحمت پاویں
رکھ امیداں اللہ بخشے کسے وسیلے پاروں
رحمت دی کوئی کمی نہ شخصا خالقدی سرکارے
امروں باہر قدم نہ رکھو مینوں رب رضائیں
بن توبہ تھیں مرنے والا ملدئیے دوزخ جاوے

آخر روز حشر نوں جاکے روسن تے پچھتاسن
جس نے ساہنوں پیدا کیتا اس دا شکر ادا ہے
کرو یاد قیامت دے دن جیدوں ساڈی ہوئی
ایہہ ہے روز قیامت والا کرسن ملک آوازہ
وعدے سچے ذات اللہ دے کیونکر منے ناہیں
اج اعمال نامے ہتھ کھبے انہاں دتے جاون
ہُن کوئی ایتھے وس نہ چلے روبانتے کرلایاں
توبہ تائب ہوسن ایپر ہووے نا منظوری
کر افسوس کہن اوہ کاہنوں مندے عمل کمائے
ہائے افسوس نہ توبہ کیتی نہ سر سجدے پایا
ایپر رونا اوس وقت دا ہرگز کم نہ آوے
چُن چُن لکڑاں محل اسارے آہندے ساں گھر میرا
تاں اوسویلے ملکاں تائیں ہووے حکم الٰہی
کل غرور تکبر والے پاون سخت سزائیں
خود خدا وند اوس دیہاڑے آپ عدالت کرسی
اُتھاں حکماں دیوچہ ہرگز دخل کسیدا ناہیں
ذلیل کرے یا عزت دیوے زندہ کرے یا مارے
اوّل آخر کل پیدائش وچہ میدانے آسی
جا آدمؑ نوں آکھن ساہنوں چل تسیں بخشاؤ
نوحؑ کہے گا میں شفاعت نہ کرسکاں بھائی
ابراہیمؑ نبی کول جاؤ کرے شفاعت تساڈی
موسیٰؑ نبی کلیم خدا دا اُسدے وَلّے جاؤ
اوتھوں مڑ کے خلقت جاوے حضرت عیسیٰؑ دے
تاں پھر خلقت اوتھوں ٹُر کے ٹُرندی تے کرلاندی
دے دھر داس محمدؐ سرور ساری خلقت تائیں

رحمت رب دی دُوری پگڑے دوزخ ڈھلے جاسن
قیمت دار حیاتی اپنی کیوں بیکار گوایئے
ایہہ میدان حشر دا لوکو کر لو چارہ جوئی
اج آؤ جھٹلاون والے دیاں عذاب زیادہ
اُسی انکاروں اج تُہانوں ملسن سخت سزائیں
جسدی اوتھے پوجا کیتی اوسنوں سد لیا دن!
ایس میدانوں کجھ نہیں حاصل مُڑ مُڑ پچھوتایاں
رحمت فضل خدا دے کو وں ہوگ ہناں نوں دُوری
لیکے بہ گئے ساہنوں تھلے ہیش اساڈے آئے
پر ہن ہتھ نہ آوے ساڈے ویلا دتّ وہایا
دنیا کھیتی آخر سیتی خود حضرت فرماوے
ایہہ نہ سمجھیا دنیا اتے چڑیاں رین بسیرا
دوزخ دیو پہ سٹو عاصی وبر نہ لاؤ کائی
یا مولا توں محشر دے دن مفلوں آپ بچائیں
نیکی بدی تمام بشر دی وچہ ترازو دھرسی
بھانویں پیر پیغمبر ہووے حکم کرے رب سائیں
روزی دینی پیدا کرنا نوڑے یا کھلہارے
پنج سو سالاں رستیوں ہادیہ دوزخ کولگ ڈراہی
اوہ آکھے گا نوحؑ نبی کول نال شتابی جاؤ
میں نہیں جاکے بولن جوگا پیش جناب الٰہی
ابراہیمؑ کہے گا اوتھے واہ نہ چلے ساڈی
حضرت موسیٰؑ آکھے حضرت عیسیٰؑ ول سدھاؤ
حضرت عیسیٰؑ آکھے جاؤ پاک محمدؐ وَلّے
ختم المرسلین نبیدے کول خلائق جاندی
سجدے پیکے عرض گزارن یارب خالق سائیں

یا مولا توں بخشیں فضلوں ایہ مخلوق نمانی
جسدن نہ کوئی حامی بھرسی باپ نہ بیٹا بھائی
سننے والیا پاک نبی دی جے کریں غلامی
ایہ دنیا ہے خواب خیالی کیوں بیٹھیں مستیلا
عزرائیل فرشتے تائیں آکھیا نبی الٰہی!
دیوں بجا نوں ہو کے وحیا ایہہ آکھاں تینوں
عزرائیل وحی نوں حضرت کیہا سخن سنایا
اے انساناں سمجھ ناداناں ہوش عقل کر کائی
قدر پوے گا حشر دیہاڑے جسدن پکڑیا جاویں
تابعداری پاک نبیؐ دی جنت وچہ لے جاسی
اکدن تیری دنیا اُتوں ہو وے ختم حیاتی
ایہ دنیا دن چار دیہاڑے جوگی والا پھیرا
نہ گھر گھاٹ تیرا کوئی سجناں نہ کریا کراناں
پہنچے وقت مسیت نہ آیوں بے نماز سداوں
اُچے محل مکان بناویں دھداکی بھرہی اسہ
کھنوں آیوں کتھے جاناں ایہ نہ دلوچہ سوچیں
بوند پانی دیوچوں تینوں خلقیا ذات الٰہی
کریں نہ چیتا غافل بشرا کچھ گک نیکر جیناں
مڑ گئے ویلا ہتھ نہیں آونا پھیر پیا پچھتاویں
جے توں ربدا بن جائیں بندا کجھ پرواہ تینوں
رب توکل خاص اللہ تے منگ اللہ تھیں یاری
اک گل ہور توکل والی بھائیو ہیں سناداں
وچہ مشکوٰۃ حدیث نبیؐ دی سنتوں پیر سکھائی
واقعہ ہویا شہر مدینے وچ ویلے پاک نبیؐ دے
دو نویں بندے اللہ اُتے ٹھیک توکل رکھن

من لیا جو باتینوں آکھے ذات ربانی
پاک محمد سرور ادھتھے آن بنے ہمراہی
روز حشر نوں جنت حوراں تیریاں ہون سلامی
تیرا تابعداری باہجوں ہور نہیوں کوئی حیلہ
اُمت میری اُتے ہرگز سختی کریں نہ کائی
امت بدلے جان کندنی تنگی دے لے مینوں
آخر ویلے پاک نبی نے امت دا غم کھایا
دامن پکڑ نبیؐ سرور دا نہ کر ایڈ کوتاہی
جیکر تابعداری کرسیں کیوں تکلیفاں پاویں
جے توں لکھ گناہیں بھریا پھیر بھی ملے خلاصی
آخر ہوسی گوڑ سکاناں نہ گل جھوٹھ چھپاتی
سفنے وانگوں یاد کریگا کدھر گیا گھر میرا
چڑیاں وانگوں رین بسیرا اکدن اُڈ کے جاناں
حق حلال حرام نہ جاتا غفلت پردہ پایوں!
ایہ دنیا نہ باپ تیرے دی آخر قبریں واسہ
کریں پسند نہیں ناہیں بادشاہی نوں توں جیں
پیدا کر کے دنیا اُتے ہوش عقل وچہ پائی
آخر اکدن اس دنیا توں موت پیالہ پیناں
لیکھا حد سر کا جے ہوسی پھر کی شان دکھاویں
جے نہ تیری ادہ باہہ پکڑے مڑ کے کہہ دے میتوں
دوجی ایہ گل پاک نبیدی کرسے تابعداری
راوی جو نیں روایت کردے وچہ بیان لیاداں
ابو ہریرہ کرن روایت اس وچہ شک نہ کائی
اک خاوند تے بیوی دے سن ایسے نیک عقیدے
مالک دے دروازے باہجوں ہور رکھتے نہ تکمن!

اس بیوی دا خاوند اکدن باہروں کدھروں آیا
اگوں گھر وچہ کھاون جوگا اُس نے کجھ نہ پایا

دھیاں پُتر بھکھے روندے بھے چیز نہ کائی!
ٹُرٹُرکے پئی دسے دلاسہ نال محبت مائی

چُپ کرد بیبا دانے پیہکے روٹی ہتھنے پکاواں
صبر کرو دو گھڑیاں سبھے کرہنسے تنور تپاواں

جاں اُس مرد غمدلے ڈٹھا ایہ بچیاندا حالا
جا جنگل وچہ کرے دعائیں اگے رب تعالیٰ

بالانوں ورچاون بدلے چارہ عورت کردی
ایہ نہ آسکھے ہے نہیں روٹی گل کرے نڈر دی

نال منتے کرکے عورت دیندی رہی تسلی
بالانوں پئی آکھے اُٹھن ہیں دانے پیسن چلی

ہولا چار وچاری عورت اُٹھے صدقاتوالی
پھیر پرولا گنڈ چکی دے اگ تندورے بالی

تے مڑ خود بھی سجدے پیکے لگی کرن دعائیں
اپنے فضل کرم تھیں مولا سانوں رزق پچائیں

ویکھ انہاندا ایڈ توکل مولا کرم کمایا!
چکی کھلوتی تائیں قدرت نال بھوایا

تھوڑے چر وچہ نال آٹے دے گنڈا گیا بھر سارا
بدلے صدق توکل مولا کرم کیا دے بھارا

تے مڑ جس ویلے اوہ بی بی ول تنوری آئی
روٹیاں نال بھری ہوئی اگے تکے اس نے پائی

کرلیم اللہ گنڈھ تندوروں ٹبر نوں ورتاندی
جھٹوں لاہوے لگیاں ہوئیاں نویاں اوتھے پاندی

تے چکی اوہ اودے تھائیں آٹا پیندی جاوے
اجراں تائیں خاوند اس دا باہروں گھر دل آوے

عورت کولوں آن پچھاوے ملیا یا کجھ ناہیں
بی بی آکھے سب کجھ ملیا فضلوں ساڈے سائیں

آٹا گنڈا دل باہر بیٹھا جاں ڈٹھا اس بندے
بہتا بگڑ کھلادی چکی کیتا کم پھندے

جاں ایہ پاک نبیؐ نوں جاکے لوکاں حال سنایا
سن کے نبی محمدؐ سرور لوکاں نوں فرمایا

جے نہ آپ ٹھہراندا چکی اس بی بی دا سائیں
اینویں پھردیاں رہناں سی اُس روز قیامت تائیں

توں بھی توکل رکھدا رہیں اے غافل بدکارا
کیوں نہ تیرا روز حشر نوں کردے پار ادھارا

ادب نبیؐ دے کارن ہن ہیں بہر بیان سناواں
حافی بشر کویں بخشیا وچہ بیان لکھاواں

حکایت بشر حافی رحمۃ اللہ علیہ

بصرے وچ غنی تونگر سی اک صاحب عالی
اسدے در تے بیٹھے رہندے کتنے لوک سوالی

عالی دولت خانہ اسدا فضلوں بے پرواہی
نہ کدے متوجہ ہویا طرف جناب الٰہی

شوق شراباں دے وچہ رہندا کدے نہ سیس نوایا
کدے عبادت اوس نہ کیتی نہ مسجد وچ آیا

بشر حافی اس نام رکھایا راوی ذکر لیا دے
سنوں حقیقت اکدن مولا ایسا کرم کمادے

رستے ٹریاں جاندیاں اسنوں کاغذ نظری آیا
اوہ تھے ٹھہر کھلوتا ساعت پھڑ کے کاغذ تائیں
جے کی لکھیا کاغذ اُتے نظر کھلو کے مارے
نال ادب دے اس کاغذ نوں پھڑ دا ادب پیارے
گھر نوں مُڑیا نال شتابی دیوں خیالی اٹھاوے
حافی اُتے کھلن لگا رحمت دا دروازہ
ایہ انعام قدرتی ہویا حسن بصری دیا ئیں
توں اج اسم اساڈے انوں اوہوں گرد اتاری
جیکوں دھوکے توں چمکایا ساڈا اسم گرامی
جیکوں تدہ مکان اُچے وچہ ادباں نال ٹکایا
جیکوں تحفا نام مریدا کیتا ادب اساڈا
آکے حضرت حسن پیارے جاں خوشخبر سنائی
ہوش آئی تے نفس اپنے تے لکھ لکھ لعنت پاوے
اجتک نمکرامی کرکے ہنیں توبہ در آیا
توں بھلایا دوں خدا نوں اوس بھلایا ناہیں
کیڈا قدر پچھانیاں تیرا اوس معمولی گلوں
تیروں نظر نہ پائی اس نے کاغذ بے زبانی
جیکر توبہ تائب ہوکے ڈھند کریندہ دن دوری
حافی ہوش ٹکانے کیتی چھڈ کے مست خماری
پہن لباس فقیری بانا کردا ذکر الٰہی!
پیرا نو چہ نہ جتی پاوے ننگا ہاڑ سیالے
بسم اللہ دے ادبوں اس نے ایڈا درجہ پایا
بصرے شہر دیاں اس کارن پاک ہویاں سب گلیاں
چالی حجاں کرکے ائس نے کیتا سفر جہا نوں
اکدن پاک نبی سرور نے ایہ پیغام سنایا

پکڑ لیا اس کاغذ تائیں ادبوں فرق نہ آیا
کی کجھ لکھیا اس کاغذ تے دیکھے نال نگاہیں
اُتے سی بسم اللہ اُسدے اسم اللہ دا پیارے
پھوکاں مارے گرد اتارے اسم اللہ نوں پیارے
دھو کے کاغذ ادب ادابوں بار ی وچہ ٹکاوے
تیریاں توہیں جانن والا رب غریب نوازا
حافی نوں ساڈی طرفوں ایہ پیغام سنائیں
اُسباں گناہ سب لاہے تیرے حکم کرے رب باری
اونویں جھاڑے تیرے اتوں اسباں گناہ تمامی
اساں مکان عجیبہ تیرا عرشاں کول بنایا
اونویں خلعت اندر کیتا ادب اداب لساڈا
سُن پیغام خدا دا حافی سخت بیہوشی پائی
لہہ گیا نشہ خماری والا سوچ دلیو چہ آ دے
جسنے تینوں پیدا کرکے روزی رزق پلو چایا
ساری عمراں عیش اڑا کے کیتیاں بے پرواہیں
بحد رحمت کیتی اس نے رہ گئی تیرے ولوں
ہائے افسوس جو اجتک اُسدی نہیں توں قدر پچھانی
بیشک ربدے نیڑے ہوکے لیندوں قرب حضوری
او سیو بیلے مال خزانہ ونڈے دولت ساری
تائب ہوکے رب دل آیا حرص دلیئوں لاہی
عشق حقیقی عاشق تائیں بحد مزہ دکھاوے
مست خماراں تائیں رب نے دوست یار بنایا
کیوں نہ پاک ہووے اوہ دھرتی قدم ٹکے جد ولیاں
توبہ تائب ہوگئی پوری اُسدی دوں بجانوں
ہیں دنیا تے امت کارن رحمت بن کے آیا

آون ساڈا دنیا اتے ایہ بھی رحمت بھاری
آون ساڈے بخیراں نوں آکے خبر سنائی
فضلوں رہبر پاک نبی نے حکم سنایا سانوں
حکم جویں فرمایا دی سوہنا اُس تے چل انساناں
حُب نبی دی کافر قوماں پھڑکے قطب بنایاں
جے زمیاں اسماناں جتنی ہووے عیب خطائی
طرف تیڈے آجاؤ سارے اے جنوں انساناں

جاون ساڈا بھی اک رحمت آکھے نبی غفاری
جاون کارن عاصیاں تائیں اگوں ملے رہائی
میری کرد محبت جیکر جنت ملے تہانوں
ادبوں کرے تابعداری کر کجھ ہو بخشیں ناداناں
تابعداری پاک نبی دی بخشیں خالق سائیاں
کافی اک محمدی کلمہ شرک ہووس نہ کائی!
بیشک پاک گناہوں ہوکے پاؤ فضل رحماوں

دربیان ایمان آوردن دحیہ کلبی شاہ عرب

سب بھائیاں نوں ذکر سناواں رحمت فضل الٰہوں
قرۃ الواعظینوں بھائی ایہ روایت آئی
جسدن حکم رسالت لے کے آیا نبی ربانال
ہاں ہیں خاص رسول خدا دا اکھیا نبی الٰہی
کوئی متے کوئی ضد اٹھاوے کوئی تکرار لیاوے
حکم اساڈا سب نوں رسو آکھے ذات الٰہی
کئی عاجز مسکین وچارے سر فرمان اٹھاون
جس تے ہووے فضل ربانا اوہ منظور کریندا
دحیہ کلبی سی اک حاکم اندر قوم کفاراں
اپنی قوم اتے سی حاکم اپنا حکم چلاوے
اکدن کہیں محمدؐ سرور یارب خالق باری
دیہ ہدایت اسنوں مولا دین تیر لوچ آوے
دعا منظور خدا ندکیتی رحمت دیر نہ لائی
جبرائیل نبی نوں آکھے آیا حکم حضور دوں!
اساں اہدے تن دلدے اُتوں کیتی دور سیاہی
اوہ دین قبولے اپنا پاک نبی فرماون

مومن کویں نجاتاں پاون اللہ دی درگاہوں
حضرت ابوبکر فرماون اسوچہ شک نہ کائی
ہیسی حکم خدا دا نبیاں دنیا نوں سمجھاناں
کبر غرور دت والیاں تائیں بات پسند نہ آئی
نبی رسول حبیبؐ خدا پورا حکم سنا دے
حکم اللہ دے اندر کیکوں کرن رسول کوتاہی
بڑے بڑے متکبر جیہڑے سب انکار لیاون
جو گمراہی دے وچ پھسا اوہ کددین منیدا
اُسدی تابع دیو چہ رہندے ہیسن لوگ ہزاراں
کفروں شرکوں بھریا ہویا دحیہ نام سداوے
دحیہ کلبی دین قبولے آکھے نبی غفاری
دین ودھے تے نالے ایہ بھی دوزخ توں بچ جاوے
پاک نبی دل بیچ دحی نوں آکھے ذات الٰہی
دحیہ کلبی دے ہیں دلنوں بھریا نور ظہوروں
آویگا ہن کول تساڈے ہو مقبول الٰہی!
سُن کے سب اصحاب تمامی لگے خوشی مناون

حکم اللہ تھیں دحیہ کلبی مسجد حاضر ہو یا
نال پیار وچھا کے چادر اوپر نبی بٹھاوے
یا محبوب خفانی بینوں سچا دین سکھاؤ
پاک نبیؐ نے کلمہ طیب اوسے وقت پڑھایا
پچھن لگا اسدیتا ئیں پھر محبوب حقانی
دحیہ کلبی عرض سناوے یا رسول الٰہی!
بہت گناہ وچہ دفتر میرے ہیں جس کارن روواں
آن رکھی ہیں دلو چہ ایسی میتھوں غلطی ہوئی
کیتا قتل ہتھیں ہیں حضرت ستر لڑکیاں تائیں
بچن محال دسیوے مینوں ایڈا پاپ کمایا
دحیہ کلبی نے جد ظلموں ساری بات سنائی
حضرت کوئی جواب نہ دِتا ہو گئے چپ زبانوں
یا نبی اللہ فوراً کہندے دحیہ کلبی تائیں!
سٹھ برساندے عیب گناہ سب بخشتے یکباری
پاک نبی سرور نوں بھیجے حکم خدا وند سائیں
ایہ گل سُن کے چھم چھم رُنے پاک رسول الٰہی
دحیہ کلبی کلمہ طیب جاں اک وار سنایا
کویں نہ بخشو امت میری عاجز اوگنہاری
لکھ کروڑاں حمداں تینوں انت شمار نہ تیرا
یا مولا کی عاجز بندہ تیری صفت سناوے
لکھ کروڑاں پدماں نیلاں اتنی خلقت ہوئی
کھاون کارن رزق پہنچا دیں پیون کارن پانی
فضلوں بھیجیا ساڈے اُتے ختم المرسل تائیں

کر کے ادب آداب زیادہ پیش رسول کھلویا
دحیہ کلبی پاک نبی نوں رو رو عرض سناوے
کلمہ طیب ایسے ویلے جلدی نال پڑھاؤ
کلمہ پڑھ کے دین قبولے رونوں صبر نہ آیا
کیوں توں رونوں بند نہ ہوویں ایہ بھی دس کہانی
سب دنیا دے ناوں وڈھ کے کیتی ہیں ربائی
کی جواب دیاں گا رب نوں جد ہیں حاضر ہوواں
ہیں جوائی بناں کسے دا میرا بنے نہ کوئی
ایس گناہوں یا نبی اللہ رو رو ماراں آہیں
دیر توبہ کر کے حضرت کول تساڈے آیا
بات ظلم دی سُن کے ہو گئے چُپ رسول الٰہی
جبرائیل فرشتہ رب نے بھیج دتا آسمانوں
کلمہ طیب جد اس پڑھیا اوہ نہ رہیا گناہیں
وچے اُسدے بیٹیاں آیاں حکم کرے رب باری
ستر بیٹیاں ماریاں جو توں بخشاں تیرے تائیں
یا مولا ہیں بحید دیکھی فضلوں بے پرواہی
عیب گناہ سب بخشیا اُسدا کر کے فضل خدایا
جنہاں پڑھدیاں کلمہ طیب عمر لنگھائی ساری
عاصی نوں توں عابد کر کے دیویں شان ودھیرا
قسم خدا دی ختم نہ ہووے جے لکھ زور لگائیے
حمد خدا دی ختم کرندا دعوےٰ کرے نہ کوئی
وچہ انداز نہ آوے ہرگز قدرت پاک ربانی
جسدے کارن بخشے سارے اوگنہار گناہیں

ایس گلوں بھی لکھ لکھ واری شکر خدا دا کریئے
واحد ذات مقدس اگے سر سجدے وچ دھریئے

ذکر دیگر مسائل

سنو حقیقت میں اک بھائیو ہور بیان سناواں
قوم یہوداں تھیں اک بندہ پاس نبیدے آیا
جدوں ایمان لیاندا اُس نے ہو کے دلوں بجانوں
پاک نبیدی خدمت اندر رو رو عرض گزارے
بدیاں دیو چہ لنگھی حضرت میری عمر تمامی
گھر میرے اک لڑکی حضرت ہیسی عمر چھوٹیری
بابل بابل کرے پیاروں جد میں گھر وچہ آواں
میں بھی کراں محبت اُسدی بید باجھ شماروں!
جس مجلس وچہ جاواں حضرت اسنوں نال لیجاواں
فہر دیو چہ پاون لگے سب خویشی ہمسائے
دُکھ تمام مخول اڑاون لڑکی والا جب آندا
تاں میں ظلم ارادہ کیتا کارن لڑکی پیاری
میں لے ٹریا جنگل طرفے یا محبوب الٰہی!
ٹردی لڑکی انگل پھڑکے میری شوق پیاروں
راہ وچہ آکھے لڑکی مینوں کتھے بابل جاناں
لڑکی سمجھے بابل مینوں سیر کراون آیا
کھوہ ڈونگھا اک ویکھ جنگل وچہ جد میں ٹریا باہو
جد میں کھوہ وچہ سُٹن لگا گل وچہ پائے باہیں
ہتھ چھڈا کے میں لڑکی نوں سُٹ دتا وچہ پانی
بابل بابل کردی کھوہ وچہ ڈبی تر لے لیندی
روندی دھوندی لڑکی نوں میں کھوہ وچہ سُٹ کے آیا
کرو دعا جے ایس گناہ دی معافی ملے جناب وں
رب کہیا میں بخشیا اسنوں شرم اساں نوں آوے

ظاہر ہووے خاص کتاب وں نثروں نظم بناواں
اوہدوں صاف ایمان لیاندا کلمہ بول سنایا
چھم چھم اکھوں برسن پیاں وحدت نور ایماں
یا نبی اللہ دین قبولیا عاجز اوگنہار بے
سخت گناہ اک ایتھوں ہویا یا مقبول گرامی
اُس لڑکی دے نال ہمیشہ بڑی محبت میری
نال میرے اوہ بھج بھج جاندی جد میں کدھرے جاواں
اوہ بھی پلک آرام نہ کردی بھج بھج ملے پیاروں
کرن ملامت لوکیں مینوں ایس گلوں شرماواں
ایہ لڑکی توں کیوں نہ ماریں ہر کوئی آکھ سناوے
لڑکی والا لڑکی والا ہر کوئی مینوں کہندا
مہر محبت میرے دل تھیں نکل گئی پھر ساری
باپ میرے نے دشمن ہونا اہنوں خبر نہ کائی
مارن خاطر میں لے ٹریا سن ملامت پاروں
دُور دراڈا ٹریا جاویں کتھوں مڑ کے آناں
باپ قصائی مارن آیا ایہ کجھ پتہ نہ پایا
لگی رون نمانی لڑکی آنسو بھری نگاہوں!
میں ساں اوہدوں بکر قصائی ترس میرے دل نا ہیں
جان کنندیاں اکھوں اُسدی تڑفی جان نمانی
کیوں توں سٹنائیں کھوہ وچہ مینوں ایہ بھی آخر کہندی
یا نبی اللہ دسو مینوں میں ایہ ظلم کمایا
نہیں تاں روز قیامت اندر کیکر بچاں عذابوں
جنے کلمہ طیبہ پڑھیا اوہ کیوں دوزخ جاوے

۵

جاہ ہیں اسنوں اپنے فضلوں دیواں شان ودھیرا
جدوں جنت تھیں باہر نکالیا حضرت آدم تائیں
عرض قبول نہ ہووے ہرگز بغیر نانی پاروں
تکدوں حضرت آدم روکے ایہہ فریاد سنائی
حکم ہویا ایہہ خاص وسیلہ بہت پسندی مینوں
اسے آدم جے ایہو وسیلہ پہلے روز لیاندوں
مینوں شرم حبیب اپنے دی کیونکر موڑاں خالی
دامن پکڑ نبی دا تھا پا دیں قرب حضوری
جیہتوں ترک ادابوں کیتی لے غافل انساناں
حب نبی دی جانوراں نوں کل حیواناں تائیں

کراں ضروری بخشش اس نے لیا وسیلہ میرا
بخش خطایاں بخش خطایاں میریاں یارب سائیں
جیہل مصیبت کوئی دن ایویں حکم ہویا سرکاروں
نام حبیب محمد اپنے میری بخش خطائی
ایس وسیلے پاروں جاہ میں بخشش وتا ئی تینوں
بیشک بخشش ہوندی سرکاروں نہ تکلیف اٹھاندوں
فضلوں بخشش کراں ضروری امر کرے رب والی
دین دنی دی حاجت تیری ہووے فضلوں پوری
کون وسیلہ بخشش والا کر کجھ ہوش نادانا
حیف تیری زندگانی تھیں طلب کریں نوں ناہیں

بیان حکایت حمار کہ از خیبر آمدہ

ہک حکایت ہور سناواں سن توں میرے بھائی
فضلوں رب گرامی جس دن خیبر فتح کرایا
جلدی آن سلامی ہویا اوہ حیوان وچارا
پینے پاک نبی دے اگے آن سوال سناوے
بہت چروکا شوق تساڈا طلب زیارت آہی
نال تساڈے جنگ کرن لئی کافر کرن تیاری
حق تساڈے سخن بیہودہ جاں اجس بول سنایا
یا نبی اللہ نسل اساڈی ہو گندی جو ساری
یا حضرت بجے ختم نبوت آن تساں تے ہوئی
ہو ناسی ایہہ قرب حضوری مینوں جھگڑ داری
خدمت اندر رکھو مینوں جیچر جیاتی میری
اس کارن سرکار دو عالم بہت پیار کماوے
جسنوں نبی بلاون بھیجے جاکے سدلیا وے

شرع کتابے اندر مینوں نظر حکایت آئی
کھوتا اک رسول اللہ دی خدمت اندر آیا
بات کرندی طاقت اسنوں بخشی رب نے یارا
یا نبی اللہ جب تساڈی مینوں طلب پاوے
طالب نوں مطلوب ملایا قدرت نال الہی
آن یہودی ظالم کردا میرے تے اسواری
غصے نال زمین تے اسنوں جلدی ہیں ٹپکایا
توڑ دوں لیکے ہتھ تنگ کر گئے سترہی نسوازی
بعد میرے تھیں نسل اساڈی اگاں نہ ہوسی کوئی
فضلوں نیک نصیبہ میرا لکھیا خالق باری!
جیوندی جاں جدا نہ ہوواں ایہہ مراد چنگیری
نام یعفور رکھایا احمد امدادی ذکر لیاوے
جس گھر بھیجن اوسے گھر دا کنڈا جا کھڑکاوے

آدن نال یعقوب شتابی دیر ذرا نہ لاون — جس گھر گنڈا جا کھڑ کاوے حاضر خدمت آون
اس کارن اصحاب تمامی کرنی محبت سارے — اکثر جیہدی عزت کردے احمد پاک سہارے
جیہدن سی سردار دو عالم کیتا سفر جہانوں — چار چوفیرے پیا اندھیرا چن لتھا اسمانوں
نظر نہ آون اوہ گلزاراں سُنج دسیون گلیاں — درد فراق اندر سجھاندے سینے بھاہیں بلیاں
مسجد ممبر بعد نبیدیوں دسے حال دیرانہ — اوہ یعفور جدائی اندر ہو یا پھرے دیوانہ
پاک نبی دے دچ وچھوڑے تن دن اوس گزارے — درد فراق نبی دے اندر چھال کھوہے وچ مارے
اوسے کھوہ دے اندر اُسدی ختم ہوئی زندگانی — نہ دُنیا تے رہنا لوڑیا باجھ پیارے جانی
کرن روایت محشر دے دن آکھے ذات الٰہی — نہ دوست دے پاسوں پاٹے دوست کدے سجانی
لکھیا حکم خداوند عالم جداں نہ دوست ہوسن — نال برابر کہدے جے دے آکے کوں کھلوسن
نہیں یقین تے لکھیا دیکھو دلدا شک نکالو — آپ پڑھو یا ہور کسے نوں اکھیں نال دکھالو

وَمَنْ اَحَبَّنِیْ کَانَ مَعِیَ یَوْمَ الْقِیَامَةِ فِی الْجَنَّةِ

جو مجھے دوست رکھے وہ قیامت میں میرے ساتھ جنت میں ہوگا

نبی کہے جو دنیا اُتے ساڈی حب کریسی — محشر دے دن جنت اندر ساڈے نال ملیسی
یارب کردے حب نبیدی ساڈے وچ نصیباں — کی پرواہ جے روز حشر دے رلئے نال حبیباں
بخش اولاد میری نوں ربا سن ماں باپ بھراواں — پاک نبیدا ساتھی بنکے وچ جنت اندر جاواں

دربیان ذکر برکت وعظمت حضرت سرورکائنات صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

دنیا اُتے سرور عالم جاں تشریف لیاندی — قسم خدا دی عاجز کولوں صفت نہ کیتی جاندی
بچپن دے وچ پاک نبیدے معجزے ہین ہزاراں — طاقت نہیں انسان کیہدی کرلے وچ شماراں
چاچا پاک نبی دا سی اک نام عباس سدائے — ہے مشہور کتاباں اندر اوہ روایت سنادے
ہیں اکواری وچ پنگھوڑے ڈٹھا نبی پیارا — پھر جاندا سی چن آسماتوں جیہدم کرن اشارا
جس پاسے نوں کرن اشارہ اودھر چن اتر یوے — سُناں دھماکہ کینیں اُسدا جدوں زمین ڈگیوے
ایہ معجزہ پاک نبی دا صحیح حدیثوں بھائی — عزت عظمت پاک نبی نوں بخشی ذات الٰہی
شیر خور جد پاک محمدؐ وچ پنگھوڑے پایا — جن غلامی کرے انہاں دی اداب بجا کے لایا

کرن اشارت جیہڑے پاسے جن اُودھر پھِر جاندا
زیر حکومت پاک نبیدی جن ملائک سارے

سیّد ناعباس روایت ایس طرح فرماندا
عالم اہل ملائک تامی داخل جانی پیارے

اُرسِلتُ اِلَی الخَلقِ کَافّۃً

میں تمام مخلوق کی طرف رسول بھیجا گیا ہوں

وچہ مواہب لدنیہ لکھی ہو کجہ شان رسولی!
عالی درجہ پاک نبیدا رب غریب نوازوں
اینڈی عزت عظمت پائی خالقدی سرکاروں
جس گلدا اوہ کرن ارادہ اللہ کردا پوری!
مائی باپ میرے تے صدقے او پرشاہ ابراراں
کوئی گل نہیں خلاف نبیدے جیویں ارادہ کردا
رحمت عالم بنکے حضرت تاں دنیا تے آیا
وچہ حضوری پاک نبیؐ دے سی اک بندہ آیا
پاک محمد پچھن لگے بات سنا کھاں مینوں
حال حقیقت کھول سنادیں آکھیا پاک نبیؐ نے
ایہ گل سنگے سرور عالم اسنوں ایہ فرمایا
میں متواتر دو مہینے روزے کویں رکھیواں
لگے کہن کھوادے کھاناں سٹھ مسکیناں تائیں
دو من تے دو سیر کھجوراں پیش نبیدے آیاں
کر خیرات خدادے ناموں انہاں کھجوراں تائیں
پھر اوہ بندہ عرض کرن لئی ہویا آن آمادہ
نہیں مسکین محتاج میرے جیہا اندر شہر مدینے
کھاؤ گھرے کھجوراں جاکے حکم ہویا سرکاروں
ایہ گناہ تے ایہ کفارا واہ رحمت دیا سایاں
کھڑ کھڑا کے ہسّے حضرت وند مبارک دسّے

کرکے نقل سناواں اوتھوں اک بیان معمولی
اللہ دے دربار وں بنیاں بنی خزانہ رازوں
ایسی نعمت ہور کسینوں ملی نہ کوئی گل ادھوری
ہراک نعمت ختم نبیؐ تے نہ کوئی گل ادھوری
خاص حبیب خدا دا پیارا ہے سیّد سرداراں
حکم نہ پھیرن والا کوئی پاک نبی سرورد ا
بھلکے بڑے دے اتے جسنے بڑا احسان کمایا
یا حضرت میں بھُل بھلیکھے برا اعمال کمایا
پھیر کفارا دس دیاں گے حقبلگے تینوں
نال بیوی میں صحبت کیتی وچہ رمضان مہینے
دو مہینے روزے رکھن اونہوں ایہ فرمایا
یا حضرت کجھ میرے اتوں کردکفارا نیواں
اگوں آکھ سنادے بندہ اتنی طاقت ناہیں
پاک نبی نے اوسے ویلے اوسدے ہتھ پھڑایاں
دیہ محتاجوں نوں ایہ جاکر ہرگز دیر نہ لائیں
دیاں کھجوراں جیہڑا مینتوں ہوگ محتاج زیادہ
ایہ گل سُن کے ہسّن لگے حضرت شاہ نگینے
دو من تے دس سیر کھجوراں ملیاں سی درباروں
دین گیا تے لے کے آیا تیریاں بے پرواہیاں
رحمت عالم کئی تیرے ایس طرحدے قصے

فَضَحِكَ النَّبِيُّ صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتّٰى

رحمتِ عالم سنکر ہنسے یہاں تک دندان مبارک ظاہر

بَدَتْ نَوَاجِذُهٗ وَقَالَ اذْهَبْ فَاَطْعِمْهُ اَهْلَكَ

ہوئے اور فرمایا گھر والوں کو کھلا دے

ہو قربان نبی توں عاجز توں صلوٰۃ پہنچا دیں | عظمت برکت پاک نبی دی کجھ ذکر سنائیں
جیکوں راوی کرن روایت اوہو ہی حال سناواں | قسم خدا دی اپنے کولوں میں نہ جھوٹ رلاواں
گرد مدینے جاں اصحاباں خندق کھود نکالی | اسدے اندر رہنی کوئی حکمت جانے رب نرالی
خندق کھودیاں اک پتھر تلے زمین تھیں آیا | پتھر بھارا اٹھ نہ سکے تن دن اوس کھپایا
تن دن کھادا کسے نہ کھانا بہت مصیبت جالی | آخر پاک نبی دے اگے ہوندے آن سوالی
پتھر دا اک تختہ حضرت خندق دے وچ آیا | ہلے جلے نہ اوہ ساتھوں زور بتیرا لایا!
توڑن لگے رل سارے ساتھوں ٹٹ نہ سکے | ہن کوئی ساڈی پیش نہ جاندی چارہ لا لا تھکے
ایہ گل سن اصحاباں کولوں پاک رسول سہارے | خندق دے وچ اوس پتھر نوں تیر اٹھا کے مارے
اوسے ویلے ہو گیا پتھر ادوں دلنے والے | تیر چلایا سی جس ویلے پاک حبیب ربانے
حضرت جابر پاک نبیؐ نوں نال دھیان تکایا | شکم مبارک اُتے پتھر بدھا نظری آیا!
فاقے پاروں پتھر بدھا پاک نبی نے سینے | اوتھوں تیکر صبر کمایا سرور پاک نگینے
حضرت جابر اوسے ویلے دوڑ گھرانتوں آیا | کھانا حاضر ہے کوئی جلدی عورت نوں فرمایا
ہے تن سیر جواں دا آٹا ایس وقت گھر میرے | اوہ پکا کے غازی مرداں کراں حوالے تیرے
ہے فاقے دی حالت اندر اج حبیب الٰہی | حضرت جابر بیوی اگے ساری گل سنائی
اُٹھ شتاب ذبح کر بکرا گوشت چھیتے پکائیے | آٹا گنھ پکاواں روٹی ہن کیوں دیر لگائیے
جس ویلے توں سدن جائیں پاک نبی دے تائیں | ہے کجھ کھانا تھوڑا حضرت ایہ گل کہنیں پائیں
روٹی پکی جابر جاندا پاس حبیب حقانی | کھانا پکا ہے کجھ تھوڑا ایہ بھی کہیا زبانی
جابر اج پکایا کھانا کہے رسول گرامی | ایہ گل سن کے اوسے ویلے ٹر پئی فوج تمامی
حضرت نے فرمایا جابر ساڈے آون تائیں | ہانڈی پئی رہے چلھے تے اوہ نہ تھلے لاہیں

جاں جابر دی بیوی ڈٹھا آندا لشکر بھاری آکھے ہُن کی بنسی مولا کردی فکر بے چاری
روٹیاں نوں ہتھ لاکے حضرت کہن لگے ورتاؤ حکم دتا جا اک اک بھانڈے دس دس رلکے کھاؤ
گوشت والی ہانڈی اندر لب مبارک ڈالی کہن لگے ہُن چمچے بھر بھرکے اسنیں جاؤ نکالی
دس تنو سی اصحاب نبیدا ساریاں کھا لیا کھاناں ایہی عزت برکت والا پاک رسول ربانا ں
حضرت جابر ذکر سناوے تے کھاکے قسم الٰہی ہانڈی ویکھن لگا جدیں جا کے چپنی لاہی
گوشت کنوں بھری پئی ہانڈی بوٹیاں پر آئیاں اوسیطرح کنالی آٹا اوتویں روٹیاں پائیاں
مسلم ہور بخاری وچوں صحیح روایت آدے شاعر نوں ایہ طاقت ناہیں کوئی لفظ بنادے

در بیان معجزات آنحضرت صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

سنو حقیقت پاک نبیدے معجزے ہین ہزاراں جتنے یاد زبانی مینوں آون وچ شماراں
اک اصحاب نبی سرور دا عبداللہ انصاری بہت محبت اس تے کردا سرور نبی غفاری
اوس کہیا جد باپ میرے دی ختم حیاتی ہوئی قرضہ بہت زیادہ سر تے نال متاع نہ کوئی
لینے والے وارو واری گھر میرے نوں آدن کرن تقاضا دیہہ کجھ سانوں غصے ہوکے جادن
اک آدے اک جاوے مڑکے پیش نجاوے کوئی باپ موہا تے ہیں عاجز دی مشکل حالت ہوئی
جیہڑا ایہن کھجوراں باغوں اوتھے جمع کریاں قرضیدار بولاکے سارے تھوڑا تھوڑا دیواں
تھوڑا مال ہزاراں قرضہ بہت بڑا گھبرایا پاک نبی دی خدمت اندر پھر میں حاضر آیا
نالی میرے جے چلو حضرت قرضیدار بولاداں کجھ دیئے کجھ مہلت لئے کریں خلاصی پاواں
اُٹھ کھلوتے اوسے ویلے پاک رسول الٰہی جاکے پہنچے قرضے والیاں جتھے مجلس لائی
پاک محمد سرور عالم کہن عبداللہ تائیں وکھو وکھ اہناں دے کارن ڈھیریاں جاکے لائیں
ڈھیریاں کرکے وکھو وکھی پھیر عبداللہ آدے قرضیداراں نوں اوسے ویلے پاک نبی فرماندے
چلو کو کھجوراں اِستوں اہدا عذر نہ کائی! چلے گئے سب قرضے والے ساتھ رسول الٰہی
قدم مبارک پاک محمد جاں وچ باغے پادن اک ڈھیری دے اُتے بہکے اسنوں تول لگادن
ہر ڈھیری وچ رب العالم اتنی برکت پائی قرضہ ختم ہوندے سب اُسدا بچے نہ پیسہ پائی
لے لے جاون ہور بلادن پاک نبی فرماندے جتنے قرضہ لیناں اُستوں فوراً حاضر ہوندے
اپنا حق لوے ہر کوئی جتنے قرضہ لیناں فارغ ہودے ایہ قرضے تھیں خوش خوش لگتے رہناں

چار ہزار نے اٹھ من پکیاں تُل کجھوراں گیاں
باقی کُل کجھوراں بچیاں گھر عبداللہ آئیاں
عبداللہ انصاری اتے ہویا فضل غفاری
ابو طلحہ اصحاب نبیدا اس دا ذکر سناواں
جویں روایت ابو طلحہؓ دی اوسطرح بتائیں!
ابو طلحہ دی صالح بیوی اُم سلیم جو آہی!
لڑکے انس پیارے تائیں جلدی نال بولاوے
پاک نبیدی حاضر خدمت ہوکے عرض سنائیں
حضرت واپس کرے کھاناں ایسیں نہ ہرگز کھائیے
خوش ہوکے فرمان سناوے حضرت لڑکے تائیں
پہنچ گیا گھر ابو طلحہ دے نبی رسولؐ ربانا ں
ہر کوئی آوے کھا کھا جاوے ہویا فضل غفاری
پاک نبیدی عزت عظمت باہر حد شماروں
حضرت انس روایت کردا اکدن میری مائی
وچہ پیالے پاکے حلوہ میرے ہتھ پھڑایا!
پھر میں پاک نبی دے تائیں اوہوں عرض سنائی
تھوڑا کھانا آپ ہوراں دی خدمت وچہ لیاند
ہس کے ایہ فرمان سناوے حضرت میر تائیں
میری طرفوں ہراک تائیں کریں بلند آوازہ
تن سو بندہ حاضر ہویا کھانا کھاون والا
اوس پیالیوں کھانا کھا گئے تن سو مرد سیانے
لیجاؤ گھر ایں پیالہ اپنا کھان والا نہیں کوئی!
سی اک لڑکی پاک نبیدی خدمت اندر آئی
باپ میرے نے بھیجے حضرت ایہ اک مٹھ چھوہارے
اُسدن تگی قدرت سینی ہیسی لشکر تائیں

اوسے قدر سلامت ڈھیری اجے کجھوراں چاہیں
جیکوں راوی کرن روایت ہیں نہ دلوں بنایاں
دم دم نال نبیدے اتوں ہووے صدقے واری
شاید ایس وسیلے پار دوں رحمت ربدی پاواں
فاقے اندر ویکھیا اُس نے پاک نبیؐ بتائیں
پتہ لگا جدا سدیتا ئیں فاقے نبیؐ الہٰی!
روٹیاں کجھ ولپیٹ چنی وچہ اوہدے ہتھ پھڑاوے
ابو طلحہ نے بھیجیاں روٹیاں ہین تواڈے تائیں
شوقوں لیکے دوست سارے گھر تساڈے آئے
روٹی کھاون والے آئے [illegible] اجائیں
اسی نال اصحاب نبیدے اوہ کیڑ پوچھ کھاناں
وادھو کھانا باقی بچیا ویکھیا دنیا ساری
عاصی بندہ بخشش پاوے ایس وسیلے پاردوں
حلوا بہت عجیب بنایا کارن نبی الہٰی!
پاک نبیدی خدمت اندر جاں میں لیکے آیا
یا حضرت ایہ تھوڑا کھانا بھیجیا میری مائی
ایہ منظور لتیں فرماؤ عرض کراں شرماندا
سدلیا سبھ لوکاں تائیں دیر ذرا نہ [illegible]
کھول دتا مسکیناں تائیں جنت د [illegible] دروازہ
دست مبارک دیوچہ پھڑیا حضرت اوہ پیالہ
اوہ پیالہ اوتویں بھریا کہیا حبیب ربانے
عظمت برکت پاک نبیدی اسدن ظاہر ہوئی
توں کی چیز لیاندی بی بی کہن رسولؐ الٰہی
لڑکی پاسوں لے چھوہارے پاک رسول سہارے
ایسا ڈھو قدرتی ڈھکا کھانا بلیا ناہیں!

اُتّلی چادر لاہ نبیؐ نے اوپر زمیں وچھائی
چادر وچہ سماوے ناہیں ہوگیا ڈھیر اُچیرا
سرورؐ عالم نے پھر اپنی ساری فوج بولائی
فوج تمامی رجکے کھاوے راوی ذکر سنیندا
ہور کراں اک ذکر عجیبہ سُن توں یار پیارے
سی کوئی عورت نیک سوانی اندرا دس زمانے
واپس بھانڈا کر کے خالی حضرت نے پکڑایا
غم کر کے اوہ بی بی روّے آس نہ ہوئی پوری
عرض کرے جا حضرت اگے ادب کنوں اوہ مائی
نال محبت سرورِ عالم ایہ فرمان سنایا
جا کے وُرتو کھاؤ اسنوں جبتک اسد تیائیں
کھاندیاں ورتدیاں اُستائیں عرصہ بہت وہاناں
شہد برابر اسطرح ہی بھانڈے اندر رہیا
ہر دن ورتے کھائیے اسنوں کدیں نہ ناغہ پائیے
اکدن ایویں کردیاں کردیاں سانوں سعت بھلایا
شہد نکال لیا جد اوہناں اُس بھانڈے بھتیں بھائی
حیرت کھا کے پاک نبی نوں حال سناداں سارا
ہتھ اساڈے دی سی برکت آکھے نبیؐ رباناں
جیکر ستیں ضرورت بدلے برتن نہ بدلائے
دست مبارک پاک نبیدؐا ایڈی برکت والا
اکدن ابوہریرہ آوے پاس نبیدے بھائی
یا حضرت اج میرے اُتے شفقت کرم کماؤ
ہتھ وچہ پگڑ خجوراں لیندے پاک رسول الٰہیؐ
حکم دتا جاہ بوری اندر ایہ خجوراں پائیں
لیا خجوراں ابوہریرہ بوری وچہ پاوے

اوہا مٹھ چھوہارے اُتے سُٹن نبیؐ الٰہی!
برکت پاک نبیؐ دی پاروں رحمت پا لیا پھیرا
آکے سارے لو چھوہارے آکھے نبیؐ الٰہی!
پاک نبی دے کارن مولا ایہ سب برکت دیندا
پاک نبیدیاں صفتاں آون کیکوں وچہ شمارے
بھانڈا شہد لیائی بھر کے پاک رسولؐ ربانے
شہد کنوں اوہ بھر گیا بھانڈا جاں اس گھر پھڑایا!
وچہ دربار نبیدؐے ساڈی ہوئی نا منظوری
ساڈی نہ منظوری ہوئی یا مقبول الٰہی
اوہ تبرک خدا دی طرفوں حق تیرے وچہ آیا
اوہ منظور ہویا دربارے توں غم کرنا ناہیں
خرچ کشادہ کر کے اُنہاں کڈھ کڈھ وچوں کھاناں
کیتی سال گذر گئے ایویں اس مائی نے کہیا
پاک نبیؐ دی عظمت پاروں لکھ لکھ شکر بجائیے
اُس بھانڈے نوں خالی کر لیا شہد دوجیو چہ پایا
ورتیاں بھانڈا ہو گیا خالی شہد رہ گیا کائی
ایس طرح ایہ غلطی ہوگئی عالم دے سردارا
نہیں سی اگاں مقدر وچہ شہد اوہدے وچیں لھانا
جبتک روز قیامت تائیں شہد ضروری کھانیے
ابوہریرہ بھی کجھ اُسدا آکھ سناوے حالہ
سی کجھ قدر خجوراں ہتھ وچہ آکے عرض سنائی
برکت پوے خجوراں دے وچہ نیک دعا فرماؤ
چند کھجوراں اتے حضرتؐ نیک دعا فرمائی
مٹھاں پھر پھر کڈھیں وچوں بوری نہ پلٹائیں
حسب ضرورت کڈھ کھجوراں اسی وچوں کھائے

کجھ کھاوے کجھ راہ مولا دے دے سکیناں تائیں
پاک نبی دی بعد وفا توں ابو بکر دی شاہی
ایتھوں تیک کھجوراں رہیاں سنتوں یار پیارے
بعد جدوں عثمان غنی نے اجل شہادت پائی
معجزے پاک نبی سرور دے وچہ شمار نہ آون
حضرت انس پکڑ کے باہوں اُسدی ماں پیاری
یا نبی اللہ اسدے حق وچہ کریو نیک دعائیں
پاک نبیؐ نے جاں حق اُسدے نیک دعا فرمائی
باغ باغیچہ خشک نہ ہووے اُسدا اٹھ سیانے
ہکدن پاک نبیؐ گھر اسدے سی تشریف لیائے
پٹکا اک مانند رومالوں جلدی انس لیایا
اوہ رومال تبرک بنا کے ادبوں گھر وچ ٹکا دن
حضرت انس ہمیشہ اسدی بہت رکھے نگہبانی
ہکدن کھانا ادس رومالے حضرت انس لیاندے
جدوں مہماناں کھا لیا کھاناں مڑ ایہ گل سنائی
حضرت انس مہماناں تائیں کوئی جواب نہ دیندا
جسدم زوروں بھانبڑ بلیا وچہ رومال سٹیوے
دیکھ تماشا مجلس ساری حیرت اندر آگئی!
اگوں کڈھ رومال انس نے جھاڑیا جاں اٹھ کے
پھیر مہماناں اگے سارا انس بیان سنائے
گرمیوں مڑھکا جسموں وگیا پاک نبیدا بھائی
اس مڑھکے دی برکت پاروں اگ اسنوں نہ ساڑے
فوراً اُس آکے اسنوں آتش وچہ سٹائیے
ہس کے گل انس دے کولوں جان کرن قربانی
اک حدیث نبی سرور دی ابن فرہ فرماوے

کتنیاں روز نکالے وچوں کوئی اندازہ نائیں
ابو بکر توں بعد عمر نے پھیر خلافت پائی
اتنی برکت پاک نبیؐ نوں بخشی سرجنہار سے
اُڈی برکت پوری اندر رہی کھجور نہ کائی
جسدی صفت قرآن تمامی آپ خدا فرماون
خادم کر کے پاک نبی دا اوہوں عرض گزاری
مال اولاد زیادہ ہووے اسنوں اللہ سائیں
اُسدی نسل خداوند عالم فضلوں بہت ودھائی
اک سانے وڈ وڈاری پھلدا کہن روایت والے
خوش رخسار نورانی اُتے گرمیوں مڑھکا آئے
پاک نبیؐ نے پونجیا مڑھکا دادی ذکر سنایا
لین نہ اسنوں بدن دوالے رونیاں اُتے پاون
اسمدے اندر بہت خاصیت حضرت انس پچھانی
اوہ رومال وچھا کے تھلے روٹیاں آن ٹکاوے
ایسی رومالے کھانا رکھنا سانوں نفرت آئی
لکڑیاں رکھ چلھے اندر جلدی اگ بلیندا!
بیل کچیل نبڑی سب اُسدی رنگ سفیدی تھیوے
آتش اثر نہ کردی اسنوں ایہ کی حکمت بھائی
کہن مہمان اساں نوں حضرت اسدا حال سنائیں
کہن لگا گھر ساڈے اکدن پاک نبی سن آئے
اس کپڑے وچ نال نبیؐ نے پونجیا مڑھکا سارا ہی
جد دھوون دی پوے ضرورت سانوں کہے دیہاڑے
میلی کچیل ہو جاوے جد ساری باہر کڈھ لیائیے
ایسا نبی محمدؐ سرور اوہ مقبول حقانی!
سفر اندر سانوں نال نبیدے صحیح حدیث بتاوے

اک وستی ماڈ کرسناواں پاک نبیؐ جد آئے
شتر رسول اللہ دے اگے اوہوں ہویا سلامی
عرض سنا کے فارغ ہویا جاں اوہ شتر وچارا
اے شخصا توں ایس شتر دی قیمت ساتھوں پاویں
اوس کیہیا میں کدی نہ ویچاں نہ کجھ خواہش آہی
نبیؐ کہیا اس عرض گزاری آ کے وچ حضوری
نہ ویچیں تے اسدے اُتے بہتا بھار نہ پائیں
عدلوں نہیں خلاصی ہوندی جیکوئی ظلم کماسیں
پاک نبیؐ داشان مبارک وچ بیان نہ آوے
خلق محبت پاک نبیؐ دا ایتھوں سنو کہانی
جسدم سندی نام محمدؐ اوہ مردود نکاری
آکھے چھڈ کے شہر مدینہ ہور کتے ٹُر جاواں
سوچ وچار دلے وچ کر کے کردی جلد تیاری
خود کمزور تے گٹھڑی بھاری چکی مول نہ جاوے
چکی مول نہ جاوے اس توں گٹھڑی وزنوں بھاری
نہ کوئی سنگ نہ ساتھی میرا نہ کوئی دلبر جانی
میں دکھیاری دکھاں ماری کسنوں حال سناواں
نہ کوئی ساک نہ ساتھی میرا نہ کوئی خویش قبیلہ
سنو حقیقت جسدم مائی رو رو حال ونجاسے
شیریں سخن زبانوں کر کے پچھن اس دے تائیں
بڈھڑی کہندی سن توں بیٹا میری درد کہانی
تاں پھر مکھ مبارک وچوں بولیا نبی سچا داں
نہ گھبرائیں نہ گھبرائیں دل وچ فکر نہ کر توں!
تاں پھر مائی کہندی اگوں میں صدقے میں واری
خوش اسلوبی تیری بیٹا میرے دل وچ بھانی

شتر حبیب نبیؐ دے اگے آ فریاد لگائے
جو سختی سر اسدے ورتی دسے حال تمامی
مالک اسدے نوں فرماوے پاک رسول سوہارا
قیمت لیکے بیع کر سا توں ساڈے ہتھ پھڑا دیں
راہ مولا دے بیشک لے لو پا مقبول الہٰی!
لدے بھار زیادہ ایتھے دہے خوراک نہ پوری
بے انصافی کر کے دیکھیں دوزخ وچ نہ جائیں
دینا پوے حساب تاں ای پھیر پیا پچھتا سیں
عاجز ہور حکایت عجیبہ وچ بیان لیا دے
شہر مدینے اندر ہیسی کافر اک زنانی
جل بل کے ہو کوئلہ جاندی سنت خدا نے ماری
جادوگر محمدؐ کولوں اپنی جان بچاواں
بند کرے دروازہ اپنا بدھی گٹھڑی بھاری
بیٹھی وچ دروازے بڈھی رو رو حال ونجاوے
وچ دروازے بہ کے بڈھی رو رو کردی زاری
رو رو آکھے کوئی نہیں سندا میری درد کہانی
دوجی ڈراں محمد کولوں مت قابو آ جاواں
مشکل ویلے کسنوں سداں کیہڑا بنے وسیلہ
قدرت سیتی پاک محمدؐ خود تشریف لیا ئے
کیوں توں رو رو حال ونجاویں ماں فاہ دیاں آہیں
نہ کوئی ساتھی گٹھڑی بھاری رو دواں درد رنجانی
جس جاگہ توں جانا مائی تینوں میں پہنچا داں
جیہڑی گٹھڑی چک نہ سکیں میرے سر تے دھر توں
کی کجھ کم کریں توں ایتھے دس حقیقت ساری
توں کی کم کریں دن راتیں مینوں دس کہانی

اوس مائی نوں لکھ سلاماں جتھے تینوں جایا
پاک نبی فرماون لگے ایہو کم اساں دا
مالک میرے ایسے کارن میری ڈیوٹی لائی
اے مائی توں نہ گھبرائیں تیری گٹھڑی چا دواں
آخر پاک نبیؐ نے اسدی گٹھڑی سر تے چائی
جسدا بھار محمدؐ سرور اپنے سر تے چا دے
واہ سبحان اللہ اوہ مائی نیک نصیباں والی
جسدم پاک محمدؐ سرور سر تے گٹھڑی چائی
مکھ مبارک وچوں تاں پھر بولیا نبی ربانا
کرکے رب حوالے اس نوں ٹرپئے نبی گرامی
مار آواز بلایا اس نے پاک محمدؐ تائیں
سوہنے مکھ مبارک وچوں بولے نبی حقانی
میں واری میں صدقے بیٹا ایہو میرا کہنا
ایسا کامل جادو اسدا کر فدائی اثر جوانا
جس جاگہ تے پاک محمدؐ قدم مبارک دھردے
شیر درندے ہور پرندے تابع اسدے سارے
اکھیں وہندیاں دو ٹکڑے کر چن آسماناں لاوے
عزٰی لات منات ڈگے سر تے جسدم تکا دن
قبراں وچوں زندہ کرکے مردے چا دکھلاندا!
سایہ بدلی سر اسدے تے رہے ہمیشہ کردی
رکھیں یاد نصیحت میری ایہ نہ دلوں بھلائیں
ہس کر بولے پاک محمدؐ قصہ سن لیا تیرا
واہ سبحان اللہ جد سنیاں نام محمدؐ والا!
ہو بیہوش ڈگی وچ قدماں لبیا کعبہ پورانا
توں ہی پاک محمدؐ سوہنا سوہنیاں زلفاں والا

خوش اخلاق تیرے نے میرے دل نوں صبر دلایا
جسدا بھار نہ چکے کوئی اسدا بھار اٹھاندا
بھلے بھٹکے رستے لاواں دور کراں گمراہی
جس جاگہ تے آکھیں ہیوں اوتھے چھڈ کے آواں
اسدے نال روانہ ہویا کامل مرد الہیٰ!
اوہ تے بڑے نصیباں والا کیونکر دوزخ جاوے
جسدا بھار اٹھاوے سر تے نبی محمدؐ عالی
ختم گئی ہو منزل ساری کیتا فضل الہیٰ
لے مائی توں رب حوالے ہیں ہن واپس جانا
سن کے جا نصیحت میری دساں حال تمامی
واپس ہو کے نبی اللہ دا آیا پھیر اتھائیں
کی کجھ یاد آئی گل تینوں دسیں کھول زبانی
جادوگر محمدؐ کولوں ہر دم بچ کے رہناں
اسنوں بچکے رہنا بیٹا ہیں کردی خصمانہ
پھیر فوراً کلمہ پڑھدے ڈکھ سلاماں کردے
جادوگری بڑی اوہ جانے کون کوئی دم مارے
اوہ انساناں دا گھوں بیٹا رکھ درخت بلائے
ہو بیہوش ڈگن وچ قدماں کلمہ پول سناواں
کی کجھ ہور سناواں تینوں ذکر نہ کیتا جاندا
ایسے گلوں چھڈ مدینہ ایتھے آگئی ڈردی
جس جاگہ تے رہے محمدؐ اوتھے مول نہ جائیں
جسنوں جادوگر بتلاویں نام محمدؐ میرا
ایڈ تاثیر دلے وچ ہوئی منو حقیقت حالا
توہیں مکی مدنی ماہی دوست خاص ربانا
تینوں عرش معلیٰ اتے سدیا حق تعالے

تام خدا دے بخشو حضرت جو گستاخی ہوئی
عمر گزاری اوگنہاری بولے سخن اوتے
ہیں خادم ہیں خادم تیری توں ہیں نبی گرامی
بھی فرمایا پاک محمدؐ بخشیاں سب خطائیں
اوسے ویلے پھر اس مائی کلمہ طیب پڑھیا
واہ سبحان اللہ رب عالم جس تے کرم کماوے
جس مائی نے ساری عمراں اندر کفر گذاری
شاہی درجہ ختم نبیؐ تے کیتا خالق سائیں
نازل کوئی کتاب نہ ہوسی ہرگز بعد قرآنوں
بندوبست اخیری ہویا کارن خلقت ساری
جیہنوں حوض کوثر دا جاکے ٹھنڈا پینا پانی
کا فرمائی سی اک اوتھے صحیح روایت آوے
روز ہمیش طریقہ اسدا ایہو کار قدیمی
دو دن گذرے پاک نبیؐ جد گزرن اوسے راہوں
اوہ بیمار بنی جی مائی لوکاں آکھ سنایا
جاکے آکھن لگے مائی صحت دیوے رب تینوں
ویکھے خلق نبیؐ دا مائی دل وچ کرے حیرانی
بدی کران دے بدلے میری سُرت پچھن نوں آوے
میں کی کار کمائی اجتک حیف میری زندگانی
آکھن لگی یا نبی اللہ کلمہ دسو مینوں!
اوسے ویلے کلمہ طیب پاک نبیؐ فرمایا!
بن گئی تابعدار نبیؐ دی اوسے ویلے پاروں
ایسے کارن پاک محمدؐ رحمت بن کے آیا!
ہے جو تابعدار نبیؐ دا اُچے درجے پاسی
عذر سوال قبول نہ ہوسی خالق دی سرکارے

باجھ تساڈے حضرت میرا شافع ہور نہ کوئی
جے کر تسیں نہ بخشو حضرت کجھ نہیں پلے میرے
کدے بے ادب کلام نہ کرساں رہساں وچ غلامی
پڑھ لے کلمہ دین میرے دا پاویں نیک جزائیں
ہوگئی دُور تاریکی ساری چن نورانی چڑھیا
وانگ یہوداں اک پل اندر سدھے رستے پاوے
کلمہ پڑھ ایمان لیائی نال خدا دی یاری
سُنتاں نہ دو جا جاری ہوناں روز قیامت تائیں
نہ کوئی ہوگ پیغمبر کوئی بعد نبی سلطانوں
دت نہ آویں دنیا اتے کرے تابعداری
پھر توں حکم نبی دے اتوں نہ کرے فرمانی
پاک نبی دے اتے کوڑا ردنا ڈاکے پاوے
کدے نہ غصہ حضرت کردے بولن نال حلیمی
منتھے لگی نہ اوہ مائی ویکھن تنظر لگا ہوں!
پاک محمدؐ سرور عالم ملنے نوں گھر آیا
دو دن گزرے لنگھدیاں ہویاں نظر نہ آیوں مینوں
کی جواب دیاں جد پچھے مینوں ذات ربانی
میں اڈاکے کوڑے کرکٹ روز انہاں تے پاوے
ایہدے وچ محباں والی دسے عجب نشانی
برحق نبی خدا دا سچا جان لیا میں تینوں
مومن ہوگئی کلمہ پڑھکے حکم حضور دوں آیا
جنت دے وچ ڈیرا لایا بچی جہنم ناروں!
عاصی اوگنہاراں تائیں سدھا راہ بتایا
بیفرمانی کرنے والا دوزخ ڈانیا جاسی
کدے نجات نہ لبھسی اوہنوں سنتوں یار پیارے

قسم خدا دی ہول حشر دا ہیبت ناک سیتوے
جیکوئی امر نبیؐ دے وچوں باہر قدم ٹکاوے
غوث ولی کمی بہنے ہزاراں کرکے تابعداری
پاک کلام ہلی سرور نوں حکم کرے رب بائیں
وحدت ربدی پاک محمد ساتوں دسن آیا
کرو خیال خدا وندجیدی آپ تعریف سناوے
اسے تتھصا رب خالق تائیں واحد اکو جانی
حب نبی سرور دا یارو کون شمار لیاوے
حضرت جابر پاک نیدی اک حدیث بتاوے
ہوگ نصیب زیارت ربدی جس مومن دنیا ئیں
بھی جس دیکھیا قبر میری نوں جاکے ادب پیاریں
میرے دیکھن والے تور، جس دیکھیا جاکے ادب اداہوں
اک حدیث نبیؐ سرور دی دساں ادب پیارڈں
نبیؐ کہے جے مومن کوئی حج کرن نوں جاوے
جیوں زندیاں دی آکے اُس نے کیتی زیارت میری
ایہ فرمایا سرور عالم اسو چہ شک نہ کائی!

تابعداری باجھ نبی دی کویں خلاصی تھیوے
کدیں نہ دیساں جنت اسنوں حکم خدا فرماوے
تابعدار نبی دی امت رہنوں بہت پیاری
اسنتھیں بعد کتاب نہ آسی روز قیامت تائیں
نار جہنم پلصراط تھیں پار لنگھا دن آیا
کی ہستی انسان رکھائے صفت شمار نہ بیاوے
نے نبی محمدؐ سرور تائیں رہبر پیر پچھانی
حب نبیدی پا ردوں مومن عالی درجہ پاوے
پاک زباتوں سرور عالم خود فرمان سناوے
اگ دوزخ دی اسدے تائیں سیک لوچاوے ناہیں
ہوگ حرام جہنم اسنوں میری عزت پاروں
اوہ بھی دوزخ جانسی بچسی قہر عذابوں
سنکے مومن عمل کماوے بخشش لے سرکاروں
اسنتھیں پچھے کرن زیارت قبر میری تے آوے
دوزخ نار حرام اہناتے پلڑے شان اچیری
حسب ذیل میں ایسے کارن صاف حدیث لکھائی

مَنْ حَجَّ الْبَیْتَ وَزَارَ قَبْرِیْ بَعْدَ مَوْتِیْ فَکَاَنَّمَا

جس نے حج کیا بیت اللہ کا اور زیارت کی میری قبر کی میری موت کے بعد ایسے ہے جیسے کہ

زَارَنِیْ فِیْ حَیَاتِیْ مَنْ زَارَ قَبْرِیْ وَجَبَتْ لَہٗ شَفَاعَتِیْ

زیارت کی میری حیاتی میں جس نے زیارت کی میری قبر کی واجب ہوگئی اُس پر شفاعت میری

لَا یَدْخُلُ النَّارَ مَنْ رَاٰنِیْ

وہ آگ دوزخ سے بچ گیا جس نے مجھے دیکھا

نبیؐ کہے اصحاب جو میرے عزت منصب والے
اصحاباں دا درجہ عالی پاک نبیؐ فرماوے
ملک تمامی بخشیا جاوے اک اصحابی پاروں
نبیؐ کہیا اصحاب مرید امت کوئی گلہ سناوے
جیوں تارے اسمانی چمکن تیوں اصحابی میرے
سب اصحابی بہتر میرے ساری خلقت ناوں
محشر نوں اصحاباں کارن لکھاں جنت جاون
نیک زمانہ اصحاباں دا ایتھوں تیکر آوے
ہکسو ستر سنہ ہجری تک مومن مرد غفاری
تابعین انہاں تھیں پچھے حضرت نے فرمایا!
بعد اُنہاں تھیں جتنی خلقت ہون تک پیدا ہوئی
سخن بے ادب سنائے کوئی جے اصحاباں تائیں
اصحاباں نوں شان مراتب خالقدی سرکاروں
اکدن پاک نبیؐ سرور نوں خواب بشارت آئی
آکھے نبیؐ خدا دے اندروں دودھ زیادہ پیتا
باقی عمر ولی نے پیتا جو دودھ بچیا میتھوں
چٹا دودھ پیالہ نوروں حضرت آکھ سنایا
میتھوں پچھے حصہ ملیا عمرؓ ولی دیتا ئیں
اصحاباں دا شان مبارک وچ بیان نہ آوے
گھر اچھا باندے وچ جنت دیکھے نبیؐ الٰہی!
ابوبکر تے عمر ولی دے ساریاں تھیں گھر اچھے
ہکدن مکھ مبارک وچوں پاک نبیؐ فرمایا
غار اندر بھی ساتھی میرا جدا نہ میتھیں ہویا
محشر دے دن ابوبکرؓ نوں جد لکر لیساں ناہیں
جد ہیں حوض کوثر دے اتے مقبل کرم تھیں خاں

جنہاں ادب نہیں اصحاباں اوہ مردود منہ کالے
ملک کہے اصحابی ساڈا جے دفنایا جاوے
اصحاباں دا اتنا درجہ حکم ہویا سرکاروں
نہیں قبول عبادت اسدی بیشک دوزخ جاوے
جنت اندر نال اساڈے یاون قرب دوجیرے
سبھ اصحاباں تائیں تکے نہ کوئی غیر خیالوں
ادبوں ترک کریسن جیہڑے رو رو کے پچھتاون
ہکسو دس سالاں تک ہجری سُنتوں گنیا جاوے
جیہڑے کر گئے اصحاباندی پوری تابعداری
دو سو سٹھ سالاں تک ماہ دا نیک زمانہ آیا
نال انہاندے شان مبارک نہیں برابر کوئی
سال ہزاراں دوزخ اندر لیندا پھرے سزائیں
مالبیتاں گنیون تائیں حُب نبیدی پاروں
سفنے دے وچ دُودھ پلایا سانوں ذات الٰہی
بدن مبارک تن من اندر نوری جان کیتا
مطلب حاصل ہووے جیتوں اس حوالے دا ایتھوں
دینی علم تمامی رب نے کل عطا فرمایا
خواب بشارت اندر سانوں حکم ذات رب سائیں
نہیں جبرائیل جنہانوں طاقت شان شمارہ آوے
جد آسماناں اُتے پہنچے رات معراجے سائیں
گوہر لعل جواہراں ناوں دونویں موتی سچے
میرے اُتے ابوبکر نے بڑا احسان کمایا
ہر دم ساڈی بھی خدمت اندر شوقاں نال کھلویا
جنت اندر قدم دھراں گے شوقوں پھڑ کے باہیں
یار صدیق پیارے تائیں اپنے ساتھ لیجاواں

حضرت عمر ولیدے ایہ حدیث سنائی
پڑھکے دیکھے ہراک مومن آکھیا نبی الٰہی

لَوْ كَانَ بَعْدِیْ نَبِیٌّ لَكَانَ عُمَرُ رَضِیَ اللّٰهُ عَنْهُ

اگر میرے بعد کوئی نبی ہوتا تو حضرت عمر ہوتا

ہونا ہوندا میتھوں پچھے جیکوئی نبی الٰہی
بیشک ہوندا عمر پیمبر سوچ شک نہ کائی

ایپر ختم نبوت میتھے ہن نہیں جھگڑا کوئی
میتھوں بعد نبی کوئی ہسی کافر مشرک سوئی

کرن روایت خیبر اُتے کیتی جد دن چڑھائی
اٹھ منزل دا پینڈا ہیسی پہنچیا نبی الٰہی

قلعہ گڑھ دا ہیسی خیبر فتح نہ کیتا جاوے
کر کر جنگ ہوئے متحیر حکم رسول سناوے

کہن لگے ہک مرد بہادر پاس اساڈے آہسی
خیبر کوٹ قلعے دے اُتے فتح مبارک پاسی

سوچ کرن اصحاب تمامی کون بہادر نامی
جیہڑی خوشخبری فرمادے پاک رسول گرامی

سب اصحاباں تائیں سُن کے راتیں نیند نہ آوے
ربنوں معلم کس نوں مولا خیبر فتح کراوے

جاں دن چڑھیا سب اصحابی خدمت اندر آون
شاہ مردان علیؓ نوں سددا پاک نبی فرماون

عرض کرن اصحاب علی نوں درد اکھیں دا بھارا
جلد بلا کے لب اکھیاں تے لاوے نبی سوہارا

حاضر خدمت علی بہادر نال شتابی آیا!
خیبر فتح کرو اج لڑکے آپ حضور فرمایا

لب اکھیاں تے لاوے حضرت درد گیا ہٹ سارا
حق جہدیوچ کرے دعائیں پاک رسول سہارا

خیبر فتح علی نے کیتا کر کے جنگ لڑائی
حق علی سردار دو عالم ایہ حدیث سنائی

اِنَّ عَلِیًّا مِّنِّیْ وَاَنَا مِنْهُ وَهُوَ وَلِیٌّ لِّكُلِّ مُؤْمِنٍ

بیشک علیؑ مجھ سے اور میں علی سے ہوں اور وہ ہر ایک مومن کا دوست ہے

یعنی چاچے دا پُت میتھیں پیارا علی بہادر
میتھوں علیؑ تے ہیں علیؑ تھیں حکم سنایا صادر

ہر مومن دا دوست ہے اوہ آکھیا نبی الٰہی
شان رسولاں نال برابر شک دیوچ کائی

پھیر کہیا عثمان غنی دا مت کوئی گل سناوے
قسم خدا دی روز قیامت کدے نہ بخشیا جاوے

قَالَ النَّبِیُّ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ مَنْ كُنْتُ

نبی کریم صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نے ارشاد فرمایا جس کا میں

مَوْلَاہُ فَعَلِیٌّ مَوْلَاہُ

مولا ہوں ‏ علی بھی اُس کا ‏ مولا ہے

جس دل نوں میں بہت پیارا پاک نبیؐ فرمایا ‏ اوس دل نوں ہے علیؓ پیارا حکم حدیثوں آیا
علیؓ دا دشمن ساڈا دشمن کہے رسول ربانان ‏ دائم دوزخ اندر جاکے اُسدا ہوگ ٹکانان

قَالَ النَّبِیُّ صَلَّی اللّٰہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّمَ اَنَا مَدِیْنَۃُ

آنحضرت صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نے فرمایا کہ میں شہر

الْعِلْمِ وَعَلِیٌّ بَابُھَا وَاَنَا دَارُ الْحِکْمَۃِ وَعَلِیٌّ بَابُھَا

علم کا ہوں اور علیؓ اس کا دروازہ ہے ‏ اور میں حکمت کا گھر ہوں اور علیؓ اس کا دروازہ ہے

نبیؐ کہے میں شہر علم دا اسو چہ شک نہ جانوں ‏ شاہ علی دروازہ اُسدا نال یقین پچھانوں
جے میں گھر حکمت دا بنیاں قدرت نال الٰہی ‏ اُس گھر دا بھی ہے دروازہ علیؓ بہادر بھائی
مت کوئی فرق بیاوے اسو چہ بگڑے ہووے درگاہوں ‏ جو کچھ حکم نبی فرمادن دیکھو اک نگاہوں

سَیِّدَا شَبَابِ اَھْلِ الْجَنَّۃِ

اہل جنت کے ‏ جوانوں کے ‏ سردار

دونویں حسن حسین پیارے پاک نبی فرمادن ‏ نوجواناں جنتیاں تے ایہ سرداری پادن
ایسا شان معاذ جبل نے قدرت ولوں پایا ‏ نال محبت جنہوں کاندھے سرور عالم چایا
جسدن سفر چلانا کیتا پاک نبی فرمادن ‏ ستر ہزار فرشتے اُسدا پڑھن جنازہ آدن
جاں دنیاتھیں رحلت اُسنے حکم خداتھیں پائی ‏ اوس ویلے بھی تھر تھر کنبیا عرش اللہ دا بھائی
تے شاہ علی دا نام نبیؐ نے ابوتراب ٹکایا ‏ تے کئی جگہ تے علی اسداللہ دا بال نال بولایا
میں ہاں شہر علم دا نبیاں کہن رسول الٰہی! ‏ شاہ مردان علی دروازہ اسو چہ شک نہ کائی
اکدن پاک محمد سرور ایہ فرمان سنادے ‏ ترے شخصاں نوں کھلے بوہے جنت کھلایا دے
اک عمار اصحابی ساڈا تے سلیمان سنادن ‏ تیجا حضرت علی بہادر پاک نبیؐ فرمادن

انہاں کارن نت اڈیکے جنت شوق پیاروں
نبیؐ کہیا جو پیہلوں اگے مرسل نبی سدہائے
بندوبست زمانے اندر خوب کرن نگرانی
ست ست مددگار خدا نے بھیجے ہر اک تائیں
عرض کرن سب لوکیں حضرت سانوں دسیا جاوے
ابوبکر تے عمر بہادر نال بلال سہارا
اک ابوذر جان غفاری نال رسول سنایا
اک حضرت مقداد جو یا دسے ہر دم قرب حضوری
شان بلال ہوراں دا ویکھو حب نبیدی پاردل
خدمت کرکے پاک نبی دی ایسا درجہ پایا
دسی خبر نبیؐ نے آکے فضل کنوں رب عالی
جنت دے وچہ وڑیاں سانوں ٹلی الٹس دی آئی
اگلی طرفوں ہو کے آیا قدماں دا دھمکارا
ایہ بلال تو ساڈا بانگا جبرائیل سنایا
حضرت پچھے دس بلالا کیونکر درجہ پایا!
یا نبی اللہ ایہ سب وجہ حب تساڈی باردل
وضو کراں میں دن تے راتیں حضرت جتنی واری
پیش نمازوں دو دو نفلاں نوں میں نہیں کدے گھسایا
ایسا شان محبانوالہ لیا بلال سوہارے
عزت شان جو ہے اصحاباں پاک نبیؐ فرماون
اک اصحاب نبیؐ دا پیارا حضرت سعد کہیا نوں!
جنگ احد وچہ پاک نبی دے نال برابر آیا
اسدے حق دعائیں کیتیاں پاک رسول الٰہی
خالی تیر نہ جاوے تیرا پاک نبی فرماون !!

عالی درجے پائے انہاں تابعداری یاروں
ست ست مددگار انہاں نوں اللہ پاک پچائے
دین ایمان دیاں ہر تھائیں کردے اوہ نگہبانی
چوداں مددگار اسانوں بھیجے خالق سائیں
پہلا نام علی دا آوے پاک رسول سنادے
مصعب جعفر حضرت حمزہ حسن حسین پیارا
بھی سلیمان تے عبداللہ ساتھ عمار بتایا
اسدے دل وچہ حب سمائی پاک نبیؐ دی پوری
ایسا درجہ بخشیا اسنوں آپ خداوند باری
جسدن سرور عالم تائیں رب معراج کرایا
اوس پیاروں ساڈیاں نیئیں جنت رب دکھالی
جسدا نام ربیعہ بی بی کہے رسول الٰہی!
میں پچھیا جبرئیل وحی نوں ایہ ہے کون پیارا
نال فرشتیاں جنت اندر دوڑن کھیڈن آیا
ادب ادائوں بول نبیؐ نوں سخن بلال سنایا
ہک تساڈی تابعداری درجے سرکاروں
دو دو نفل دوگانہ پڑھنا یا حبیب غفاری
یا حضرت میں بدلے اسدے اتنا درجہ پایا
شان رسولاں دا اس پایا آکھیا نبی پیارے
کر کر صفتاں اصحاباں دیاں تھک فرشتے جاون
پاک نبی دی تابعداری کروا دوں بچاؤں
تیراں نال کفاراں تائیں اس نے دور بھجایا
آس مراد کرے رب پوری سعد جویں دل چاہی
بھی اس کارن ایہ دعائیں آپ حضور سناون

اَللّٰھُمَّ اسْتَجِبْ لِسَعْدٍ اِذَا دَعَاكَ

اے اللہ جب سعد تجھ سے دعا کرے تو اس کی دعا قبول کیجیو

سار ی عمراں اندر جو جو منگیاں اوس دعائیں
حضرت سعد اصحاب نبی دے جد وں ضعیفی پائی
اکدن یاراں آپ ہورا نمے پیش سوال سنایا
ہون شفا میں لوکاں تائیں منگو جد دعائیں
کہن لگے ہیں اوہ گل چاہواں جیو نکر مولا چینی

کیتیاں سب قبول خدانے موڑیاں نہ استائیں
چشموں دُور ہوئی روشنائی وہ دم ذکر الٰہی
کرو دعائیں ہر اک تائیں جو حاجت مند آیا
اپنے کارن جگر منگو کیوں نہ ہون شفائیں
صبر دں شکر دں درجہ دیسی آپ خداوند قادر

قَالَ النَّبِیُّ حُبُّ اَبِیْ بَکْرٍ وَعُمَرَ اِیْمَانٌ وَبُغْضُھُمَا کُفْرٌ

نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم نے فرمایا ابو بکر اور عمر کی محبت موجب ایمان ہے اور ان کی دشمنی موجب کفر ہے

آپ نبی سردار دو عالم ایہ حدیث سنائی
کفر کیتا اُس دنیا اُتے رہیا ایمان نہ کوئی
ابو بکر تے عمر دوہاندی حب ایمان نشانی

ابو بکر تے عمر دوہانتے جس نہیں حب کمائی
ابو بکر تے عمر دوہاندی جسنوں حب نہ ہوئی
حب بنیر ایمان نہ کوئی آکھے نبی حقانی

قَالَتْ عَائِشَةُ اِنَّ اَبَا بَکْرٍ دَخَلَ عَلٰی رَسُوْلِ اللّٰہِ

حضرت عائشہؓ فرماتی ہیں کہ ابو بکر جناب رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

صَلَّی اللّٰہُ عَلَیْہِ وَسَلَّمَ فَقَالَ اَنْتَ عَتِیْقُ اللّٰہِ

کی خدمت میں ایک دن حاضر ہوئے تو آپ نے فرمایا تو عتیق (خدا کا آزاد کردہ) ہے

فَیَوْمَئِذٍ سُمِّیَ عَتِیْقًا ہ

پس اسی روز سے آپ کا نام عتیق پڑھ گیا

حضرت عائشہ کنوں روایت صحیح حدیث بتاوے
ایہ خوشخبری ابو بکر نوں پاک رسول سنائی

ابو بکر اک روز نبی دی خدمت اندر آوے
شان عتیق تسا نوں بخشے فضلوں ذات الٰہی

ستویں کرسی ملیا جا کے پاک نبیدے تائیں	ابوبکر دا شان مبارک لکھیا خالق سائیں
جو کجھ شان نبی نے لکھیا دسے نبی سوہارا	کافر منکر پکا ہووے شک لیا دن ارا

مَنْ اَرَادَ اَنْ یَّنْظُرَ اِلٰی عَتِیْقٍ مِّنَ النَّارِ فَلْیَنْظُرْ اِلٰی اَبِیْ بَکْرٍ رضی

جو شخص ایسے شخص کو دیکھنا چاہے جو دوزخ کی آگ سے آزاد ہے وہ ابوبکر رضی کو دیکھے

دوزخ کنوں آزاد بندیوں جیکوئی دیکھنا چاہو	بیشک آکے ابوبکر دی آن زیارت پاوے
نبی کہیا اصحاباں تائیں صحیح حدیث لیاندی	پیچھوں پچھے تابعداری عمر صدیق دوہاندی

وَمَنْ سَبَّ اَصْحَابِیْ فَعَلَیْهِ لَعْنَةُ اللّٰهِ وَالْمَلٰٓئِکَةِ

جو میرے اصحاب کو برا کہے اس پر خدا اور فرشتوں

وَالنَّاسِ اَجْمَعِیْنَ

اور تمام لوگوں کی لعنت نازل ہو

پاک محمد سرور عالم ایہ فرمان سناوے	جو میرے اصحاباں نوں کوئی گالیاں فحش سناوے
کل فرشتے اُسدے اُتے لعنت پھٹکاں پاون	اسیطرح پھٹکاریاں اسنوں ہر انسانوں آون
ظلموں دکھ پوچاوے میرے جو اصحاباں تائیں	اُسنے دکھ پوچایا میٔوں گل شبہے دی نائیں
کہے حبیب خدا دا جس نے سانوں دکھ پوچایا	اوس خدانوں دکھ پوچایا حکم رسول سنایا
اوہ دوز خداہے دنجارا جو ایہ کار کماسی	ہاویہ دوزخ تلے زمینڈے اسدے اندر جلسی

مَنْ اٰذَاهُمْ فَقَدْ اٰذَانِیْ وَمَنْ اٰذَانِیْ فَقَدْ اٰذَی اللّٰهَ

جس نے انہیں اذیت دی تو اس نے مجھے اذیت دی اور جس نے مجھے اذیت دی اُسنے خدا کو اذیت دی

فحش کلام کسینوں کرنی منع خدا فرمائی	ایسے کارن واضح کر کے نبی حدیث سنائی
عزت شان جنہاندی کردا پاک رسول ربانا	کتنے غیبت کرکے ایویں دوزخ اندر جانا

جس جس نوں رب عالی لبھے فضلوں بخشش کریندا
اوسیطرح محمد سرور آخوشش خبری دیندا

اَبُوْبَکْرٍ فِی الْجَنَّۃِ وَعُمَرُ فِی الْجَنَّۃِ وَعُثْمَانُ فِی الْجَنَّۃِ

ابوبکر جنت میں ہے — اور عمر جنت میں ہے — اور عثمان جنت میں ہے

وَعَلِیٌّ فِی الْجَنَّۃِ وَطَلْحَۃُ فِی الْجَنَّۃِ وَزُبَیْرُ فِی الْجَنَّۃِ

اور علی جنت میں ہے — اور طلحہ جنت میں ہے — اور زبیر جنت میں ہے

وَعَبْدُ الرَّحْمٰنِ ابْنُ عَوْفٍ فِی الْجَنَّۃِ وَسَعْدُ ابْنُ

اور عبدالرحمٰن بن عوف — جنت میں ہے — اور سعد بن

اَبِیْ وَقَّاصٍ فِی الْجَنَّۃِ وَسَعِیْدُ ابْنُ زَیْدٍ فِی الْجَنَّۃِ

ابی وقاص جنت میں ہے — اور سعید بن زید — جنت میں ہے

وَاَبُوْعُبَیْدَۃَ ابْنُ الْجَرَّاحِ فِی الْجَنَّۃِ

اور عبیدہ بن — جراح — جنت میں ہے

یعنی ابوبکر وچ جنت نالے عمر بھائی! — شاہ مردان عثمان غنی نوں آکھیا نبی حقانی
سعدؓ سعیدؓ زبیرؓ تے طلحہؓ ابو عبیدہ بھائی — دنیا تے خوشخبری دیندے پاک رسول الٰہی
بھی عبدالرحمٰن پیارا جانوں دسواں آیا — وچ حیاتی انہاں کارن جنت حکم سنایا
انہاں کارن مولا بھیجی خوشخبری سرکاروں — درجے پا لئے پاک نبی دی تابعداری پاروں
شاہ عباس دلی دے کارن حکم خدا فرماوے — جنہوں نہیں محبت اسدی بانجھ ایمانوں جاوے
عمر صدیق دوہاں دے اندر فرق نہ جانو کائی — عزت ادب دوہاں دا کیتا آپ جناب الٰہی
پاک نبی دے روضے اندر تاہیں گئے دفنائے — جنت اندر حکم دوہاں نوں سبھتوں پہلے آئے
عزت ادب دوہاں دے کارن اک بیان سناواں — راوی جیویں روایت کردے وچ بیان لیا دل
حلب شہر کتھیں پنج ہیندے رافضیاں دے آدن — شہر دے دا جو حاکم اسنوں عرض سنا دن
مال خزانہ بہت زیادہ دین بنا کے ڈالی — حرصی کتے دنیا والے رہن ایمانوں خالی

بیشک دولت ہور منگا لو جتنی لوڑ تساتوں
لالچ لوبھوں جد اوہ حاکم بن گیا گل ساری
خدمت گار مجاور تائیں حاکم سد بولاوے
کھول دیئیں دروازے جلدی جد ایہ بند ہو آون
روندا آگیا روزے ولے اوہ دربان وچارا
سخت بے ادبی کرکے مولا لاشاں کڈھ لیجاسن
یا مولا توں فضل کرم تھیں ایسا رحم کمائیں
حکم خدا دا اُس تھیں لوکیں جد اوہ ظالم آگے
ہوگئے غرق زمیں وچ سارے زندہ رہیا نہ کائی
اپنے خاص حبیباں کارن آپے خود رکھوالا
حاکم ہوشر مندہ اوتھوں واپس مڑکے آیا!
اک روایت ایس طرحدی ہور سناواں تینوں
مغرب ملکوں قوم فرنگی بڑے منحوس نکارے
شکل بزرگاں والی اہناں وانگ شیطان بنائی
روضے پاک نبیدیوں باہر لیا مکان کرائے
پاک نبی دے روضے تائیں سرنگ لگاون چوری
سُرنگ لگاکے لاش مبارک راتیں کڈھ لیجائیے
جتنی مٹی پٹن راتیں دُور رکھ کے سٹ آون
شام ملک دے شاہنشاہ نوں سُتیاں سفنہ آیا
پاک نبی نے حکم سنایا اوس شہنشاہ تائیں
جاگوں سیٹ شہنشاہ ہو یا مڑکے نیندر آئی
تینوں حکم مدینے آجاہ توں کیوں کرنا ایں دیری
اک روایت ایس طرحدی ہور سناواں تینوں
مغرب ملکوں قوم فرنگی بڑے منحوس نکارے
تینوں حکم مدینے آجا توں کیوں کرنا ایں دیری

عمر صدیق دیاں دو شالاں کڈھیں ویہو اساتوں
رات پئی تے کڈھن خاطر لگے کرن تیاری
کر سپرداں اسد تیاہیں سخت تاکید کراوے
عمر صدیق دیاں دو سالاں بیشک پٹ لیجاون
بہت کرے غم دل دے اندر رو رو کرے پکارا!
روضے پاک حبیب تیرے وچہ کی کی ظلم کماسن
تُربت عمر صدیق ہوراں دی امن امان بچائیں
تھہروں طبق زمیندا پھٹیا راوی ذکر سنائے
روضے تیکر پوچھن دتا ہیں سی ذات الٰہی
اوّل آخر ظاہر باطن رکھے آپ سمہالا
دلدے اندر کرے حیرانی ہیں کی عمل کمایا
جیکوں حالہ خاص کتابوں نظری آگیا مینوں
جگوں بعد مہینے اندر بے بزرگ سوہارے
وعظ سناون لوکاں تائیں سنتوں میرے بھائی
غرض انہاندے دل دی ایہو راوی ذکر سنائے
وعظ کرندی ایسے لگے اہناں چرچا ٹوری
رات براتے چارہ کردے جیکر فرصت پائیے
اٹھ سویرے لوکاں تائیں وعظ کلام سناون
پاک محمد سرور عالم نور جمال دکھایا
جلدی پہنچ مدینے اندر ہرگز دیر نہ لائیں
دوجی واری آکھیا مڑکے پاک رسول الٰہی
پھر آدیں گا جسدن ہوگئی سخت بے ادبی تیری
جیکوں حالہ خاص کتابوں نظری آگیا مینوں
جگوں بعد مہینے اندر بے بزرگ سوہارے
پھر آدیں گا جسدن ہوگئی سخت بے ادبی تیری

تیجی واری جد اس شاہ نے خوابوں سرت سنبھالی
دوہنہ ملعوناں دی اس شاہ نوں صورت شکل دکھائی

ایہ دو کافر وچ مدینے پھردے سانگ بنائی
آکے پکڑ انہاں دے تائیں کہے رسول الہی

امر سنا کے اسد بنایئں رخصت ہون شتابی
شاہ نے سمجھیا وچ مدینے کہی کو سخت خرابی

اوہ مقبول الہی ٹریا لے کے مال خزانہ
دیہ اسوار بہادر نامی نے کے ہویا روانہ!

اوہ اسوار نگینے ٹکردل تیز چلاون گھوڑے
ایسے کارن منزل اندر وقت گذارن تھوڑے

شہر مدینہ سولہ منزل سفر اٹھا کے بھارا
آوندیاں شاہ خیرات کارن شہر بلایا سارا

جد او ظالم نظر نہ آئے شاہ نے آکھ سنایا
کہڑا شخص اساڈے کولوں صدقہ لین نہیں آیا

لوکاں آکھیا ہیں دو عالم ملک کسے تھیں آئے
شاہ انہاندے دیکھن کارن خود تشریف لیائے

عقلوں شکلوں رنگوں ڈھنگوں قدر برابر دونویں
سفنے وچ وکھالے جیہڑے پاک نبی نے دونویں

قیدی کر کے دونویں شاہ نے مڑ کے حال کچھایا
سرنگ لگی دا پتہ نہ ہرگز شاہ نے کدھروں پایا

سرنگ لگی جا پکڑی شاہ نے جدم بستر چائے
مسجد بیٹھوں توڑ اگاہاں روضے تیکر جائے

مار کدالی کیتی شاہ نے مڑ کے کجھ بھید بتایا
سرنگ لگا کے نیڑے پہنچے قدرت رنگ دکھایا

ڈوہن لگ پیا طبن زمیندا بجلی کڑک دکھائی
ہر دن راتیں بارش ہوندے پیش نہ جاوے کائی

بارش ساتوں روکی رکھیا نہیں تے کڈھ لیجاندے
دونویں کافر شاہ دے اگے سچی عرض سناندے

فوراً قتل کرائے شاہ نے دیر ذرا نہ لائی!
شاہ روضے دے چار چوفیرے خندق پھیر کھٹائی

پانی ہانڈے تیکر شاہ نے خوب دیوار او ساری
پھیر نہ دشمن موقعہ پاوے ہووے دور خواری

ہویا پاک مبارک روضہ خوف خطر یوں خالی
راتیں اون فرشتے نوری اہر کرے رب والی

ستر ہزار فرشتہ آوے ہر اک رات پیارے
کرن زیارت پاک نبی دی ملک نورانی سارے

ساری رات درود نبی تے پڑھن فرشتے بھائی
فجر ہوندی نوں واپس ہوندے جیونکر حکم الہی

دوجی راتے ہور فرشتے ستر ہزاراں آون
اوسطرح ہی رات تمامی اوہ درود پڑھاون

عظمت شان نبی دا جتنا ہیں لکھ سکاں ناہیں
جیہڑیاں صفتاں عرشاں اتے کرے خدا دسائیں

لکھن جبرائیل فرشتہ پاس نبی دے آوے
خوشخبری دا پاک نبی تے وحی پیغام لیا دے

زہرہ جنت خاتوں اتے اج ہویا فضل غفاری
سب جنت دیاں عورتاں اتے ہے اسدی سرداری

اہل ایماناں جنتیاں تے موجب حکم الہی!!
حسن حسین دوہاں سرداری انہاں اتے پائی

جنت خاتوں دی اک نسلوں مہدی پیدا ہوسی
نبیاں دانگوں خصلت اسدی ظاہر آن کھلوسی

پلصراط دے اتوں جیدن لنگھے خلقت ساری
حکم ہووے گا ہر اک اکھیں میٹ کھلووے
ساری خلقت اکھیں میٹے کارن اوس آوازوں
ستر حوراں حاضر ہوسن کارن خدمت گاری
بی بی فاطمہ اتنا پایا عزت شرف حضوروں
حضرت حسنؓ حسینؓ دی پھر عالی درجہ پایا

آن فرشتہ کرے آوازہ موجب حکم غفاری
جد تک بی بی جنت خاتوں پار نہ پل تھیں ہووے
کوئی نہ اچی نظر اٹھاوے بدلے ادب لحاظوں
بدلی دے چمکارے وانگوں پار ہووے یکباری
جیونکر کرسی ملے نورانی موسیٰ نوں کوہ طوروں
جیہدی خاطر مولا کولوں وحی پیغام لیایا

سَیِّدَ اشَبَابِ اَھْلِ الْجَنَّۃِ

اہل جنت کے جوانوں کے سردار

حسن حسین ولی دے کارن خبر نبی فرمائی
نانا پاک رسول جنہاں دا کیوں نہ عزت پاون
باپ جنہاں دا علی بہادر جنت خاتوں مائی
ختم کریں ہن صفت انہاں دی اگے قلم چلاویں
اتنا مال خدیجہ کبریٰ ربدے راہ وچ تایا
کر منظور فقیری لیندی چھوڑ حکومت شاہی
وحی پیغام خدا تھیں آندا دے بی بی تائیں
وچ بہشت مکان بنایا قسم عجائب نوروں
حرم رسول خدیجہ کبریٰ ایڈی عزت پائی
حضرت عائشہ حرم نبی دا اودا آکھ سناواں
آکھ خوشخبری جسدے تائیں جبرائیل سنائی
جسدے حق اٹھاراں آیتاں آپ خدا فرمائیاں
جیہدی صفت خداوند کیتی کیہڑا تہمت لاوے
عقد نکاح جد پاک نبی نال ہو گیا اسدا جانی
حضرت سارہ جنت خاتوں تیجا حرم نبیؐ دا
ابراہیم نبی دا لڑکا اس تھیں پیدا ہویا

جنت دے سردار جنہاں نوں کیتے ذات الٰہی
دو شہزادیاں نبی دے کیوں نہ امت نوں بخشاون
اول آخر کیوں نہ اسدی عزت کرے لوکائی
حرم رسول خدیجہ کبریٰ اسدا ذکر سنائیں
جسدن جا سردار نبی نے قدم مبارک پایا
ساتھ نبیؐ دے گھر جنت وچ اسنوں مل گیا ماہی
ایہ پیغام پوچایا بی بی تینوں خالق سائیں
بجد و فاتوں ملسی تینوں ہویا حکم حضوروں
جیہدی بیٹی جنت خاتوں حسن حسین دی نانی
عزت شان اونہاں دا کیکوں وچہ بیان لیاواں
حضرت عائشہ جنت خاتوں کل مومن دی مائی
جبرائیل فرشتے آکے دکھو دکھ سنائیاں
دیکھ لیا جے روز حشر نوں دوزخ ڈالیا جاوے
خوشی مبارک دین فرشتے نعم ہئی آسمانی
قبطی نسلوں شہر مصر تھیں بالکل نیک عقیدہ
گود نبی دی بیٹھیاں جسدا روح مسافر ہویا

پاک نبیؐ دے حرم تمامی ہین امت دیاں مانواں ہونہ سکن ختم انہاندیاں منتھوں صفت ثناواں
آل اولاد تے حرم نبیؐ دے جتنے ہین نمایاں سب نوں ادب ادابوں بھیجاں ہیں صلوٰۃ سلاماں
میں اک ہور روایت سناواں سنتوں میرے بھائی جدوں وفات نبی سرور نے دنیا اتوں پائی
حضرت ابوبکر پھرا وتھے بول آواز سنادے قرضہ جس حضرت توں لینا ہیں ول حاضر آوے
جسدے نال نبی دا وعدہ ہووے برابر سوئی قرضہ لین یا وعدے والا ہیگا حاضر کوئی
حضرت جابر مجلس وچوں اٹھ کے حاضر آیا راہ مولا کجھ میرے تائیں وعدہ نبیؐ سنایا
پنج سو درم دتا راہ مولا حضرت جابر تائیں وعدہ قرضہ ہور کسیدا ہرگز نکلیا ناہیں
اک عبدالرحمٰن صحابی پاک نبی سرور دا حرماں پاک نبیدیاں خاطر باغ دتا اس گھردا
چار لکھ اوہدی قیمت پے گئی لیگیا ل بپاری حرماندی اصحاب تمامی کردے تابعداری
معجزہ پاک نبی دا ہیں اک ہور سناواں تینوں جوہیں کتاباں وچوں پورا ثابت ہوگیا مینوں
پاک نبیؐ نال جھگڑا کیتا کافر قوم نصاری اسیں نہ منیئے تیرے اتے رب کتاب اتاری
شاعر آکھن پاک نبیؐ نوں جادوگر بتلاون اسدے کول کھلوے نہ کوئی سبھنوں آکھ سناون
نال ضداندے پاک نبیؐ نوں کیتا تنگ کفاراں طرح طرحدے جوڑ ڈھکوسلے گلاں کرن ہزاراں
پاک نبیؐ دی خدمت اندر وحی پیغام لیایا یا نبی اللہ انہاں کارن رب نے حکم سنایا

فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ اَبْنَآءَ نَا وَاَبْنَآءَ كُمْ وَنِسَآءَ نَا وَ

پس کہہ (اے محمدؐ) آؤ ہم اپنے اور تمہارے بیٹوں اور اپنی عورتوں اور

نِسَآءَ كُمْ وَاَنْفُسَنَا وَاَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ

تمہاری عورتیں اور اپنے آپ کو بلائیں پھر مباہلہ کریں جھوٹوں

لَعْنَتَ اللّٰهِ عَلَى الْكٰذِبِيْنَ

پر خدا کی لعنت کریں ط

یعنی کارن پاک نبیدے آکھے خالق سائیں یا نبیؐ اللہ حکم سنادے کل کفاراں تائیں
عورت مرد تمامی آون وچہ میدانے سارے دھیاں پتر نال لیاؤ آکھیا نبی پیارے

کرو مباہلہ ساتھ اساڈے پاک نبیؐ فرماوے
حسنؓ حسینؓ ولی نوں آگئے حضرتؐ گود اٹھاوے
طبق زمیندا لرزہ کھاکے بیڑی وانگوں ڈولے
دہشت کھا سردار کفاراں اچی بول سناندا
سنے اولاد محمدؐ سرور وچہ میدانے آیا
اج سوال نبیؐ جو کرسی کدیں نہ خالی جاسی
کافر آکے آکھن لگے پاکِ محمدؐ تائیں
جزیہ بھر دے نال شتابی گئے ایمانوں خالی
پاک نبیؐ دریا رحمت دا جیکوئی اسو چہ نہاوے
سب اصحاب نبیدے پیارے سرفرمان اٹھاون
ابراہیم نبی دی ڈاہڈی نرم طبیعت آہی
جوش طبیعت والا ہیسی نوح پیغمبر عالی
درجہ بہت صدیقؓ ولی دا حُب نبیدی پاوے

جھو ٹھیاں اُتے او سیو یلے قہر خدادا آوے
شاہ مرداں تے بی بی فاطمہ کھڑے میدانے آگے
کافر ویکھن واقعہ سارا دُور کھلو گے اوہلے
بن توبہ توں اپنا ایتھوں کوئی بچکے جاندا!
قہر خدا بھٹیں اج اساڈا جاسی تخم اڈایا
جیہڑا کرے مباہلہ اگوں فتح کدیں نہ پاسی
جزیہ لینے کے ساڈے کریں بخشو تسیں خطائیں
ضدی ورنہ اہل کفاراں کہے خداوند عالی
ہوئے دُور سیاہی دلدی جیکوئی حکم بجاوے
پیچھے اوتھے دو ہیں جہانیں عالی درجے پاون
اوہا طبع صدیق ولی دی کہندے نبی الٰہی!
اوہا طبع عمر نوں بخشی آپ خداوند والی
صد آفرین خداوند اسنوں آکھیا خود سرکار دل

اِذْ اَخْرَجَهُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ثَانِيَ اثْنَيْنِ اِذْ هُمَا فِي الْغَارِ

جب کافروں نے اُسی کو اس کے گھر سے نکالا حالانکہ دو میں کا دوسرا تھا جب کہ دونوں غار میں تھے

جد مکے تھیں نکلے حضرتؐ کارن ظلم کفار دں
عمرؓ صدیقؓ دوہاندے حق وچہ نبیؐ دعا فرماندے
عمل تولاکے نامے ملسن ہر اک شخصاں تائیں
اے محبوبا خوف حسابوں بالکل نہیں کوئی تینوں
بابجھ حساب کتابوں تینوں جنت وچہ پوچاواں
امام باقر نے ایہ روایت وچہ کتاب لکھائی

ساتھی نال صدیقؓ پیارا ادب محبت پاروں
دونویں ہوسو جنت اندر دیوے جنبانددے
ابو بکرؓ دا عمل نہ تُلے حکم کرے رب سائیں
تیرے عمل تولاون دی کوئی نہیں ضرورت مینوں
آوے شرم محبوبا ساتوں تکیوں عمل تولاواں
پاک محمدؐ آپ زبانوں ایہ حدیث سنائی

لَسْتُ بِمُنْكِرٍ فَضْلَ اَبِيْ بَكْرٍ وَلَسْتُ بِمُنْكِرٍ

نہیں ابو بکر اور عمر کی فضیلت کا منکر نہیں ہوں۔

فَضْلُ عُمَرَ وَلٰکِنَّ اَبَا بَکْرٍ اَفْضَلُ مِنْ عُمَرَ

گر ابوبکر رضؓ عمر رضؓ سے افضل ہیں

بیشک شان تفضیلت جیہڑی ابوبکر دیتائیں
میں نہیں منکر بیشک رب نے شان تفضیلت پائی
بھیجی خبر نبی نوں مولا ابوبکر دے شانوں
ابوبکر دے دشمن جیہڑے رہبے دشمن ہوسن
حُبّ نبی دی دلڑے اندر آن ٹکانا لایا

بیشک شان تفضیلت اونہیں عمر ولی دیتائیں
ایہ پر شان صدیقی افضل کہے رسول الٰہی
ہے وَاللَّیْل مبارک اندر لکھیا دیکھ قرآنوں
پتہ لگے گا جیدن جا کے وچہ دربار کھلوسن
پاک نبی دے سر صدقے تن تاں ہو گھول گھماون

اَللّٰھُمَّ اَعِزَّ الْاِسْلَامَ بِعُمَرَ

اے اللہ عمر رضؓ کے ذریعے سے اسلام کو غلبہ دے

نبی کہے اس دین ایانوں عزت پہنچے جینوں
اصحاباں دا شان مبارک ہووے ظاہر کتابوں
اَشِدَّآءُ عَلَی الْکُفَّارِ جد آئی صفت قرآنوں
کُنْتُمْ خَیْرَ اُمَّۃٍ جد رب سبھے فرمایا

عمر جدوں اسلام لیایا حال سناواں تینوں
وَالَّذِیْنَ اٰمَنُوْا مَعَہٗ لکھیا عزت باجھ حسابوں
سخت عذاب تنہاں نوں دسی ہویا حکم رحمانوں
حق اصحاباں بہتر ساریاں اُتاں نالوں آیا

تَاْمُرُوْنَ بِالْمَعْرُوْفِ وَتَنْھَوْنَ عَنِ الْمُنْکَرِ

امر بالمعروف اور نہی عن المنکر کرتے ہو

بہتراں نوں دسو خبراں امر کرو بھلیائی
تُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰہِ دا ایہو مطلب آئے
لَا یُخْزِیَ اللّٰہُ... ہُمْ سبھنا تہم پھیر خدا فرمایا
بخشے کل مہاجر سارے تے بخشے انصاری
رَضِیَ اللّٰہُ عَنْھُمْ وَرَضُوْا عَنْہُ حکم کیتے رب سائیں
اَعَدَّ لَھُمْ جَنّٰتٍ سی پھیر خدا فرمایا
ایہ قرآنوں ثابت ہووے جیونکر حکم الٰہی

اصحاباں دے شان خدا نے لکھ کے آیت پوچائی
یعنی بندے اتے تسیں الہامی لیائے
بخشے سب اصحاب نبی دے وحی پیغام لیایا
سارے پاک گناہوں ہوئے نقل کنوں رب باری
ہیں راضی اوہ راضی ہوون آیا حکم تدائیں
ہیں اصحاب نبی دیاں کارن جنت عدن بنایا
پاک نبی دے اتے رب نے لکھ کے آیت پوچائی

وَالسّٰبِقُوْنَ الْاَوَّلُوْنَ مِنَ الْمُهٰجِرِيْنَ وَالْاَنْصَارِ

اور سبقت لے جانے والے　مہاجرین　اور انصار میں سے

الَّذِيْنَ اتَّبَعُوْهُمْ بِاِحْسَانٍ رَّضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ

اور وہ لوگ جو ان کے تابع ہوئے　ساتھ احسان کے　خدا ان سے راضی ہوا

وَرَضُوْا عَنْهُ وَاَعَدَّ لَهُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ

ہے　اور وہ خدا سے راضی ہیں　اور خدا نے ان کے باغ تیار کئے ہیں۔

تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ؕ

جن میں کے نیچے نہریں جاری ہیں　اور ان باغوں میں ہمیشہ رہیں گے

سبھ انصار مہاجر تائیں آگیا حکم الٰہی　جنت وچ مکان تنہاں دے رب نے خبر سنائی

راضی ہو کے ذات خدا دی ایہ فرمان سنایا　کیونکر حکم نبیؐ دا اُن کے نہیں کوئی عذر لیایا

کیتے تنگ بے پیر گھناہوں پھڑکے قوم کفاراں　دین قبولیا ہجرت کیتی پاک نبیدیاں یاراں

چھڈے دیس بنے پردیسی ہو بیوطن نمانے　وچ مدینے نال لیا ندا پاک رسولؐ ربانے

دین قبولن بدلے ل گئے وطنوں دیس نکالے　نامنظور جدایاں کردے یار محبت والے

بعضے چھڈن نسل پیاری بعضے خویش قبیلہ　تڑپتے نال حبیب پیر دے ایہو تک وسیلہ

ایسے کارن ذات مقدس آیت قرآن اتاری　جنہاں شخصاں پاک نبیدی کیتی تابعداری

الَّذِيْنَ اُخْرِجُوْا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ

وہ لوگ جو اپنے گھروں سے بے تقصیر　محض　اس لئے نکالے

اِلَّآ اَنْ يَّقُوْلُوْا رَبُّنَا اللّٰهُ ؕ

گئے کہ کہتے ہیں کہ ہمارا پروردگار اللہ ہے۔

باہجھ قصوروں جیہڑے ہین وطنوں گئے نکالے
صدقے کیتے مال خزانے تن کیتے قربانی
سنگ نبی دے مصعب رہیا نال یقین صفائی
مسحت کلام سنائے چھڈدے ساتھ نبیؐ سرور دا
لگدن کافر نال نبی دے لگے کرن لڑائی
ظلموں تیغ نکالی اس نے مصعب لئے بھائی
بھائی ماں پیو جائے آتے ظلموں تیغ نکالی
غیرت اندر آکے مصعب تیغ اٹھا کے ماری
ایہہ سر کسدا آندا مصعب کہے رسول حقانی
ایتھوں تیکر حب نبیؐ دی شرط محبت والی
جنہوں ہووے حب نبیؐ دی بیشک درجے لیندا
جنہاں پا لیا جلوہ نبیؐ دی کرے پریت نہ توڑن
کیوں نہ ہووے پاک نبی دے پیچھے اوہ متوالا
کیوں نہ ماں پیو خویش قبیلہ پاک نبی توں وارن
جنہوں نور شہادت کلمہ دل تے جان لاوے
چشم چراغ جنہاں دے دیدے اوہ کیوں نا بن دیوے
جنہوں پاک محمدؐ سرور ادہوں پاس بٹھاون
جنہاں بیعت نبیؐ دی کیتی ہو کے دلوں بجانوں
جو اصحاب نبی دے بن گئے کون انہاں دا ثانی
عمرؓ صدیقؓ جنہاں دا درجہ پاک نبیؐ فرمایا
ایہہ دو ہین وزیر اساڈے وڈے نام گرامی
جبرائیل تے میکائیل جو آہے ملک نورانی
اصحاباں دی عزت ادہوں ہیں کجھ ذکر سناواں
ذکر سنو جس پاک نبی دی کیتی تابعداری
جنگل بر بر دیو جیہہ اسنوں رات اچانک آئی

جنت وطن انہاں دا بنیاں حکم خداوند والے
تابعدار بنن دی پہلوں ایہو اک نشانی
جانی دشمن بن گیا اسدا ماں پیو جایا بھائی
اوہ نہ ہرگز دوری پکڑے طالب اوسے گھر دا
فوج کفاراں اندر ہیسی اوہ مصعب دا بھائی
اوس ظلم دی بجلی کوں رکھے ذات الٰہی
رکھ گیا رب مصعب تائیں وار گیا سو خالی
گردن لاہ کے آپ بھرا دی پیش حضور گذاری
کہن لگا ہیں اپنا بھائی کیتا ہے قربانی
ایتھوں نیک اصحاب نبیؐ دے پا گئے درجے عالی
جنہوں جنت نظری آوے اوہ نہ دوزخ پیندا
جنہوں مل جائے قرب حضوروں کیوں دروازہ چھوڑن
جنہوں مل جائے پیون کارن آب حیات پیالہ
جنہوں مل جائے جیوندیاں جنت ایسی کملے پار دل
اجہے دردا طالب ہو کے ہور کتے کیوں جاوے
عشق جنہاں دے ہڈیں رچیا باہجھ شراؤں کھیوے
کیوں نہ محبوب خدا توں ہو قربانی جاون!
انہاں جیوندیاں جنت لے لئی آیا حکم قرآنوں
بہت پیار کماوے جس تے پاک رسول حقانی
سبھ اصحاباں وچوں دو نہ نے عالی درجہ پایا
ہتھ انہاں دے دین میرے دا بند و بست تمامی
ایہہ بھی ہین وزیر تساڈے آکھیا ذات ربانی
جیونکر ذکر کتابوں ڈٹھا اوسے طرح لکھاواں
اک اصحابی پاک نبی دا کردا سفر تیاری
شیر درندے بھار جو نیڑے پھردے ہانگ مچائی

جاں افتاب غروبی ہویا وقت نماشاں ہویا
آخر دیکھ جنگیری جاگہ کیڑا اوس وچایا
اللہ اکبر اللہ اکبر جد اوہ آکھ سناوے
کھڑے شیر درندیاں تائیں حکم کرے رب عالی
گھڑی گھڑی میل نکل جاؤ پاسے مت کوئی دیر لگاوے
اج اصحاب نبیدے ایتھے رات جنگو چہ رہناں
بھجے جاندے شیر درندے دیکھ رہیا اصحابی
نبیدیاں اصحاباں دیکھو کیڈا رتبہ پایا
اک دن پاک محمدؐ دینال ہے سی لشکر بھارا
فجر دں لے دو پہراں تیکر پانی ہتھ نہ آیا
ہیسی پاک نبیؐ کول حاضر اک پیالہ پانی
پکڑ پیالہ پاک محمدؐ اوپر تلی ٹکا دن!
چوہنہ انگلاں دیوچوں ہو گئے چارے چشمے جاری
پانی پیتا لشکر سارے نالے اوٹھ رجائے
سکے رکھ تلے جے حضرت پاک محمدؐ جاندے
بدّل سر تے سایہ کردا پاک نبیؐ دے تائیں
نال اشارے پاک نبیؐ نے چن آسماتوں لاہیا
رکھ سلاماں کرن نبیؐ نوں پتھر کلمہ پڑھدے
پاک رسول اللہ دی بندیا کرے تابداری
نار جہنم کولوں بچائی تینوں آن چھڈا اسی
واہ سبحان اللہ کیہیا سوہنا شان نبیؐ سردرما
نبیؐ ہے جو دوست ساڈے پاک گناہوں تھئیں
جنگ بدر وچ ساتھ نبی دے جو اصحابی آئے
یا نبی اللہ اوپر تساڈے رب سلام پوچایا
چودہ سو اصحاب نبیؐ دا ہیسی لشکر سارا

کرکے وضو اصحاب نبیؐ دا ہو حیران کھلویا
لگا کہن اذان اصحابی جتوں قدرت نوں بھایا
رب العالم اوسے ویلے جلدی وچ بھجاوے
ایسے ویلے نال شتابی جنگل کر دیو خالی
دیکھے نہ اصحاب نبیدا خوف نہ دل وچ پاسے
ایس جنگل تھیں نکل شتابی پاسے جا کے بہناں
کہن لگا رب ایتھے کیتی رحمت بے حسابی
اس نبی دیاں کیہڑیاں صفتاں جسنوں رب وڈیایا
اک پہاڑی اُتے ایہناں کتبا آن اُتارا
پانی کتوں پیاوے حضرت بڑا پیاس ستایا
ستر اُونٹھ تے نو سو بندہ پیون والا جانی
سجا دست مبارک اپنا پانی وچ ڈوباوان
ٹوٹیاں وانگوں پانی وگدا ہو گیا فضل غفاری
پاک نبی دیاں صفتاں دا کوئی انت حساب نہ آوے
اوسے ویلے قدرت والوں شاخاں باہر لیاندے
ایسا ادب خداوند کولوں ہور کسے نوں ناہیں
ہو کے چن دو ٹکڑے اوہنوں بغلیں آن سمایا
بے فرمان نبی دے جیہڑے دوزخ اندر سڑدے
پیروی کرو رسول میرے دی آکھے رب غفاری
سپ اٹھو ہیں دوزخ والے تینوں ڈنگ نہ لاسی
رب کہے جے نبیؐ نہ ہوندا پیدا نہ کجھ کردا
عیب انہاں تے دھرنے والے گرزاں نال کٹیسن
اوہناں لئی خوشخبر خدا کتیں جبرائیل سنائے
بعد سلاموں پاک نبیؐ نوں ایہ پیغام سنایا
سارے جنت داخل کرساں آکھے سرجنہار

بس ہُن اُج تھیں بعد نبیا ہو گئے پاک گناہوں
پھیر مدینے والیاں دے حق لگے کرن دعایاں
جنہاں اوہوں پاک نبیؐ دی کیتی تابعداری
قیمت جنت حُب نبیؐ دی سنتوں یار تماماں
کوڑے دعوے مسلماندے کر کر لوک وکھاون
بُرا کہن اصحاباں تائیں مرن ایمانوں خالی
محشر دے دن جا پچھتاون ہن نہ سُرت سنبھالن
اِکدن اصحاباں نوں حضرت سی ایہہ گل سنائی
جنت دا دروازہ ڈِٹھا صفت نہ کیتی جاوے
کہیا صدیقؓ پیارے حضرتؐ ایسی خوب عمارت
حضرتؐ کہن صدیقؓ دلی نوں دو وچہ رکھ تسلی
اُس دروازے اندر پہلوں تیرا قدم رکھیسی
توں نہیں جدا اساتھیں ہونا آکھیا نبیؐ سوہارے
حُب نبیؐ دی پار دل جہیڑے درجے لے اصحاباں
جیہڑا دوست پاک نبیؐ دا اوہو دوست ساڈا
ایہہ محبوب نبیؐ دے اُتّے امر ہویا سرکاروں
عمل عمر دے تاریاں جتنے آکھے نبیؐ پیارا
اکدن نال دوہاں دے رلکے ٹر دے نبیؐ حقانی
پاک نبیؐ دے دست مبارک پھڑے پیاریاں یاراں
دوہنہ یاراں نوں پاک نبیؐ نے ایہہ خوشخبر سنائی
جیکوں دوست پھڑے جے ساڈے سبھے کھیسی دنوں
حوراں کرسن خدمت گھڑی تابع ملک نورانی
حُب نبیؐ دی پار لنگھاوے آپے ہر اک تھاؤں
حُب نبیؐ دا ذکر سناواں سُن توں یار پیارے
نال پیارے جاوے گھر نوں سرورِ عالم تائیں

بیشک جاسن جنت اندر اول حکم الٰہوں
بخشیں آل اولاد انہاں دی یارب خالق سائیاں
بیشک فضلوں جنت جاسی ہویا حکم غفاری
نبیؐ کہیا اک ساتھوں پچھے آوے بُرا زمانہ
ترک کرن گے سُنت ساڈی اوہ نہ جنت جاون
اصحاباں دے دشمن تائیں نہ بخشے رب والی!
پیہہ لگے جد پکڑ فرشتے دوزخ اندر ڈالن!
جنت دا دروازہ مینوں دسیا ذات الٰہی!
سوہنا نقشہ قدرت ولوں پاک نبی فرماوے
حاضر ہوندے جے اسویلے کر دے اسیں زیارت
تیرے کارن آپ خدا نے ایہہ خوشخبری گھلی
سارے جنت باغ نورانی تینوں مولا دیسی!
سیر کراں گے جنت اندر رل کے یار پیارے
رہ گیا نہیں اندازہ کوئی نہ وچہ آون حساباں
بیشک جنت لے نے ساتھوں کر کے ادب تیہاڈا
کئی کروڑاں بخشے جاسن تیری عزت پاروں
ابوبکرؓ دے عمل زیادہ جانے سر جنہاں را
سبھے پاسے ابوبکرؓ سی کہتے عمر پچھانی
نال خوشی دے چہریاں اُتے گھڑیاں خوش گذاراں
جنت جاون دا جد مینوں ویوے حکم الٰہی!
اوس وقت بھی جنت اندر دے نقشے اوڈنیں
ایہہ سب درجے حب نبیؐ تھیں بخشے ذات ربانی
موجاں مار نظارے آون رحمت دے دریاؤں
اک اصحاب پکاوے کھاناں کارن نبیؐ سوہارے
عورت خاوند شکر بجاون لکھ لکھ حمد ثنائیں

پاک نبیؐ دے اگے دھریا ادب آدابوں کھانا
نہ کھایا جے کھانا اِسدا منع خدا فرماوے
اُٹھ کھلے سردار دو عالم چھڈ کے کھاناں اوتھوں
رو رو اندر گریہ زاری یاراں روز گذارے
جگر لکھیا دوزخ اندر سانوں رب نے پانا
بیشک دوزخ ملے اسانوں تسیں نہ کرو دوری
ساڈا جنت نوں مجوبا نہیں کوئی لوڑا اسانوں
دوزخیاں بدکاراں تائیں تابعدار بناؤ
دوزخ سنکے حب تساڈی ہیں نہ دلوں ترٹیاں
جدوں محباں عاجز ہو کے اتنی بات سنائی
کہو مبارک باد انہاں نوں اے محبوب پیارے
جنہاں سمجھی جنت ناحل تیری حب پیاری
پاک نبیؐ نے پھر انہاں نوں خوش فرمان سنایا
ویکھوں کیڈک درجہ پایا حب نبیدی یاروں
ویکھ لیا جے ایس طرح دی ہے جنے تابعداری
نیک نصیب جنہاں دے تھیوں رحمت فضل الٰہیوں
حب نبی تھیں ایسے درجے سن اصحاباں یاراں
ہجرت کر کے جدوں مدینے گئے رسول الٰہی
اکو کھوہ سی اسو ملے اندر شہر مدینے
ہے کوئی مرد خریدن والا ایس کھوہ دے دینا ایں
لکھ درموں عثمانؓ غنی نے کھوہ خریدیا بھائی
وقف کرے چا راہ مولا دے جویں نبیؐ فرمایا
اکدن عمرؓ صدیقؓ دلی نزل آکھیا نبی الٰہی
سن کے شاہ عثمان ولی نے رو رو ماریاں آہیں
نہیں رہے گلوڑی تھیوں آکھیا نبی سوہارے

جبرائیل شتابی آیا لے کے حکم ربانا
انہاں کارن دوزخ لکھیا کون بہشت پوچاوے
خاوند بیوی درد رنجانے رو ندے رہ گئے دونویں
اکدن آکے عرض گذاری اگے نبیؐ پیارے
نہیں کوئی آس بہشتوں سانوں یا محبوب ربانا
جیوندی جان جدائی پائیے ایہ گل نامنظوری
لگیا جنت دنیا اُتے لئے ویکھ تہانتوں
کافی اک جمال تساڈا دروں نہ دور ہٹاؤ
سانوں کافی حب تساڈی نہیں جنتدیاں لوڑاں
جبرائیل فرشتے تائیں بھیجیا ذات الٰہی!
اساں فضل تھیں بدیاں والے دھوتے دفتر سارے
کیوں نہ دیئے اسیں انہانوں جنت دی سرداری
جال نساڈے اُتے ربنے بڑا احسان کمایا
کئی سوداگر ایس وچ دے سودے کرن بازاروں
دوزخیاں نوں لے کے دتی جنت دی سرداری
حب نبی دی پھڑ لے کے اوستوں کردی پاک گناہوں
کرسی عرش تے جنت حوراں کردیاں انتظاراں
پانیوں تنگی بہت زیادہ یہوں کارن بھائی
دیکھ حوالہ حکم سنایا سرور پاک نگینے
راہ مولا دے قیمت دیکے کر دے وقف اتھائیں
لکھ مبارک تھیں فرمایا جویں رسولؐ الٰہی!
بیئر جنت ہے نام جو اُسدا وچ حدیثاں آیا!
گوراں ہون تساڈیاں پیرے کول بھائی
کس کارن سردار دو عالم دور کیتا ایں تائیں
حکمت ہے کوئی احمد دے اندر رکھی سُر جنہاں دے

تیرے ساڈے سٹھ وچالیوں جیہڑے لگھ جاسن
وہندے جنت اندر جاکے قرب حضوری پاون
سارے عالم دے لئی رحمت تربت تیری میری
جیہڑے گزران سٹھ وچالوں بخشش پون ودھیری

لِكُلِّ نَبِيٍّ رَفِيقٌ وَّرَفِيقِيْ فِي الْجَنَّةِ يَعْنِيْ عُثْمَانَ

ہر ایک نبی کا دوست ہے اور میرا دوست جنت میں عثمان رضی اللہ عنہ ہوگا

جنت اندر کل نبیاں دا ہوسی اک ہمسایہ
توں ہمسایہ ساڈا ہوسیں پاک رسول سنایا
ستر ہزاراں عاصی جانے بخشے تیرے پاروں
گلہ ڈاڈا کرنیوالا سڑسی دوزخ ناروں
اک شخص دا نہ جنازہ پاک نبی فرمایا
کیونکہ اس عثمان غنی دا ہیسی گلہ سنایا
نہیں جنازہ پڑھنا اسدا اس تے قہر الٰہی
نیک اعمال عبادت اسدی رب قبول نہ پائی
کل کتاباں ہین اتاریاں جتنیاں نبیاں تائیں
اصحاباں دیاں صفتاں رب نے کیتیاں تھاؤں تھائیں
اصحاباں دا شان خدا نے وچہ قرآن سنایا
قہر الٰہوں پکڑیا جاسی جس نے بغض کمایا
اُمت میری جو نہ پایاں بن آکھے نبی الٰہی
جیکوں نمک بغیروں کھانا لذت دا نہ کائی
جو جو عمل کمائے یاراں اوہ کجھ ذکر سناواں
راوی جیویں روایت کردے وچہ بیان لیاواں
چارے یار خلیفے میرے پاک نبی فرمائے
وچہ قرآن چوہاں نوں مولا کرکے ادب بلائے
یار صدیق رفیق نبی دا اچیاں شاناں والا
ہر دم ساتھ نبی دے رہکے پالیا درجہ اعلیٰ
کٹھے بھتیں جد طرف مدینے گئے رسول الٰہی
یار صدیق پیارے تائیں ساتھ لیا ہمراہی
مرداں بھتیں ایہ سب بھتیں پہلے خاص ایمان لیایا
تائیں ایسیں صدیقی درجہ خاص جنابوں پایا
غارا ندر پھر نال نبی دے داخل ہویا جانی
تائیں اسدے حق وچہ مولا بھیجی آیت قرآنی
بعد وفاتوں پاک نبیدیوں درجہ شان بلندی
حضرت ابوبکر نوں حاصل کل سعادت سندی
حاصل ہوئی ابوبکر نوں وچہ صدیقاں شاہی
شان صدیق اللہ والا اسنوں بخشے ذات الٰہی
کرن روایت پاتی اتے دھرتی ڈولا کھاوے
پھر اسدی مضبوطی کارن رب پہاڑ بنائے
چار چو فیر پہاڑ بنا کے رب نے میخاں جڑیاں
بندہ کویں شمار لیائے اسدیاں صفتاں بڑیاں
دینی علم دیاں ایہ میخاں چارے یار پیارے
ابوبکر تے عمر علی عثمان غنی سن چارے
جیہڑا یار رسول اللہ دا حضرت عمر بہادر
جسدا کیتا پاک نبی نے نال محبت آدر
جسدے کولوں شیطاں ڈردا جاوے نس دوراڈا
ہیبت ناک کفاراں اُتے رعب عمر دا ڈاہڈا

شاہنشاہ جو ہوئے زمیندے سُنلے نام عُمرؓ دا
پہلے قوم کفاراں ڈرکے مومن کرن گذارا
ممبر تے چڑھ بانگاں ملیاں ہویا فضل غفاری
ایسا عادل دنیا اُتے رب نے بھیجیا بھائی
رات ضروری عمرؓ بہادر گشت کریندے آہے
بعد عشا ؤں اکدن مارن گئے شہر وچ پھیرا
کیا دیکھن جو چھوٹے بچے کردے گریہ زاری
نیڑے ہوکے پچھیا مائی ایہ کیوں رودن بچے
بچیاندے ورچاون کارن چلہے اگ جلائی
تاکہ وچ اڈیک کھانیدی ایہ سون جان وچارے
دردمندا ہے دردی او تھے بہہ گئے رونے رونے
اک بوری وچ آٹا چربی گھیو تے خشک چھوہارے
اسلم نام غلام اپنے نوں کہندا اساں چکائیں
میں جو خدمت کارن حضرت نال تساڈے ولیاں
کہن غلاماں ایہ تاں ڈیوٹی ہیسی ذمے میرے
نہ اٹھاون دتا بورا حضرت اسلم تائیں!
آپ ہانڈی وچ کھاناں پایا آپے ہی اگ بالی
مارے پھوکاں ہانڈی ہیٹھاں آپے اگ جلاوے
کھانا پک تیار ہویا جاں بچیاں تائیں کھلاون
صفتاں عمرؓ دیاں نہ مُکدیاں گن کے جان سنائیاں
پھر عثمان غنیؓ جو پیارا ذوالنورین پچھانی
خاص امیر مسلماناں دا عزت عظمت والا
خدمت پاک رسولؐ دی ہیسی مالوں جانوں کردا
کیتا جمع قرآن تمامی ایڈا درجہ پایا!
صاحب شرم حیا حلیمی نظر زمیں دل نمدا

کمبلے ڈگن تختوں ہیٹھاں رہندے نت آزردہ
عمرؓ ایمان لیایا جسدن سُنتوں میرا یارا
آدے گھٹ مقابل مُڑکے کافر قوم کفاری
بے انصافی وچ حیاتی اک نہ کیتی کائی
تاکہ خبر رعیت سندی اس حیلے مل جاوے
سُنی آواز رودن دی کدھروں ادھی رات اندھیرا
ماں انہاندی بیٹھی ہانڈی چلہے رکھ وچاری
ہانڈی ہیٹھاں پیا بجھاوے بہتی اگ نہ مچے
پانی نرا اہدے وچ پایا ہور نہیں شے کائی
سُنکے عمرؓ ہوراں ٹرے چلے انجوں نیر چھوہارے
بیت المال دے تے اٹھ دوڑے نہ اک منٹ کھلوندے
کجھ درم کجھ کپڑے پائے حضرت عمرؓ سوہارے
اسلم عرض گذارے حضرت آپ اٹھاؤ ناہیں
کیوں تکلیف اٹھاؤ اتنی میں بورا چک لیاں
میں ہی آپ اٹھاواں سرتے رکھاں نہ ہر تیرے
بورا چک روانہ ہوئے پونچے جا انہاں ئیں!
اسلم آکھے اوس ویلے سی حالت دیکھن والی
ریش مبارک وچوں اُسدم دھوآں باہر آوے
باقی چیز سپرد انہاندی کرکے حضرت آون
جسدیاں صفتاں آپ خدا نے وچ قرآن لکھایاں
سوہنا سخی قریشی آہا چہرہ چن نورانی!
ملی خلافت بعد عمرؓ دے رحمت حق تعالیٰ!
عزت حرمت والا ایجا یار نبی سرور دا
جامع القرآن انہاندا لقب مبارک آیا
جتنے درجے ملے حضور ولوں کون بیانی کرسکدا

ایس طرح ہی شیر خدا دا علیؓ بہادر نامی
چاچیدا پُت پاک نبی دا اچیاں شانا نزالہ
علی ولی دی صفت کیا کوئی بندہ کرے زبانی
ایسا سخی بہادر جسدی صفت خدا خود کردا
شہر علم دا نبی محمدؐ در ہے علیؓ بہادر
ہوئی قضا نماز عصر دی جسدن شاہ علی دی
بیٹی فاطمہ سب تھیں پیاری بخشی پاک نبیؐ نے
پاک نبیؐ دے سب اصحابی کرکے تابعداری
اصحاباں دیاں اُچیاں شاناں کیتیاں اللہ سائیں
درجے پائے کل اصحاباں حب نبی دے پاردں
اے انساناں سمجھ ناداناں بھلا پھرنا راہوں
پاک نبیؐ دے امروں جیکر پاسے قدم ٹکادیں!
اوہ سی دوزخ قہر الہیٰ بھڑکاں نار جلاوے
پاک نبی دے امروں جیہڑے ہوئے نے انکاری
بدلے ایس کفر دے رہسن دوزخ وچہ سدا ہیں
پچھنا کرسی دوزخ کولوں اس دن اللہ باری
کہے جہنم ہور زیادہ جے کجھ ہے تے لیاؤ
تیری وچہ جناب یا رب عاصی کرے دعائیں
در تیرے تے عاصی بندہ عاجز ہو کے آیا!
کامل شوق رسول اللہ دا بخشیں خاص جنابوں
امت احمد اندر میرا کریں شمار خدایا
باجھوں نام حبیب تیرے پاس میرے کجھ ناہیں
جیون مرن ہووے جے میرا یاد تیری وچہ سائیاں
وقت نزع دے کلمہ طیب میری چاہڑ زبانی
سائے عرش تلے رب سائیاں جا کہ دیوے مینوں
جسدے در پر ولی تمام کردے ہین غلامی
در خیبر دا ڈھال بنایا قوت وچہ نرالا!
جسدیاں صفتاں کرے الٰہی وچہ قرآن نورانی
نائب ہے داماد نبیؐ دا ایسا شان حیدرؓ دا
بخشش ہوئی دھروں اہناں نوں خاص تقرر دی چادر
سورج پھیر آیا سی واپس خاطر پاک ولی دی
استھیں دونی عزت پائی کامل مرد شفیع نے
عالی درجے لین خداتوں رحمت پاون بھاری
کوئی ولی اہناں دے درجے تیکر پہنچیا ناہیں!
جو دل حب نبی دیوں خالی سڑسے جہنم ناروں
حُب نبی دی کرکے پوری درجے پاون گاہوں
قسم خدا دی اُلٹا کر کے دوزخ ڈاہیا جاویں
کون وسیلہ دوزخ وچوں باہر کڈھ لیاوے
اگ جہنم اندر سڑسن بیشک نال خواری!
خلقت وچوں بہت برے اوہ جلسن اندر بھاہیں
کیا توں نال گنہگاراں دے بھر چکی ایں ساری
ایسے برے عذابوں منگو سدا پناہ بھراؤ
سُنت پاک نبیؐ دی اُتے ثابت قدم چلائیں
ہیں حبیب تیرے دا مولا خاص وسیلہ لیایا!
دئیں خلاصی تاں ہیں عاصی زد نہ حساب کتابوں
پاک نبیؐ دا جنت اندر مینوں کر ہمسایہ
بحر غماں وچہ رُڑھ یا بیڑا فضلوں بنے لائیں!
رحمت فضلوں دیر نہ لاوِن تریاں ہے پرواہیاں
سوکھا کریں حساب قبر دا کر کے فضل رحمانی
ایکٹھے اوتھے ہوہیں جہانیں سب خصمانے تیتوں

ساقی حوض کوثر دا بھر کے بھی اک جام پلا دیں
یارب صدقہ پاک نبیؐ دا کریں قبول دعائیں
منگاں نت پناہیں ربا ظالم نفس شیطانوں
نہ پھرا دیں دَر دَر مینوں اپنے در تے رکھیں!
قضا نہ ہو دن میرے کولوں تیریاں پنج نمازاں
حج کراں بیت اللہ دا ہیں جاواں پھیر مدینے
لَا تَقْنَطُوْا مِن رَّحْمَةِ اللّٰهِ فضلوں توں فرمایا!
جے ہیں لکھ گناہیں بھریا عاصی او گنہارا
وقت نزع دے عاجز کولوں دور شیطان ہٹا دیں
نال ایمان خداوند مینوں رخصت کریں جہانوں
تیرے پاک خزانے وچوں چاہواں بخشش تیری
دیہہ توفیق الٰہی مینوں نیک اعمال کماں ان
بھیج درود نبی سرور نوں پاواں اجر ثوابوں
بھرے خزانے مولا تیرے تینوں کمی نہ کوئی
اسے غافل توں پاک نبی دی کرے تابعداری
ہور وسیلہ کوئی نہیں تیرا بخشش پاون والا
جیکوں رکھ درخت جیوانان شان نبیؐ دا جاتا
جیکوں قدر پچھانیاں رکھاں اوہ بھی ذکر سناواں
سب اصحابی پاک نبیؐ کول بیٹھے شوق پیاروں
کھانا حاضر جیکر ہووے کہے رسولِ ؐ الٰہی
آکھیا کسے فلانے دے گھر عجب کھجوراں ہایں
دوڑے گئے اصحاب اوہدے گھر جا سلام سنایا
آکھن لگے پاک نبیؐ توں ہو قربانی جائیے
ایسی ویلے گھر کھاون والی چیز تیار نہ کائی
جا اصحاب نبیؐ نوں دسی حال حقیقت ساری

پل دوزخ تھیں امن سلامت مینوں پار لنگھا دیں
یارب سایاں دنیا اتوں نال ایمان لیجائیں
نیکی میرے پلے پائیں جاندیوار جہانوں!
تیرا اندا ورا ایتھے اوتھے میں نہ ویکھاں اکھیں
نقش قدم نبی دے چلاں کرکے عجز نیازاں
جا کے لواں چو فیرے پھیرے ٹھنڈ پوے وچ سینے
کلمے پاک نبی دے بدلے بخشیں بار خدایا
باطفیل حبیب نبیؐ دے کر دے پار اتارا
توہیں اپنی رحمت والا پانی سرور پلا دیں
وقت اخیری کلمہ طیب نکلے پیا زبانوں
فضل تیرے بن جاواں کدھرے ہے کی ہستی میری
تابعداراں وچوں مولا میں اٹھایا جاواں
یارب ہووے رحمت تیری ہیٹھے بانجھ حسابوں
اک تیرے دروازے باجھوں کتے نہ ملدی ڈھوئی
بدلے تابعداری ملسی جنت دی سرداری
حب نبیؐ دی یاروں تینوں بخشے رب تعالیٰ
اے شخصا توں جاہل بن کے کیوں نہیں قدر پچھاتا
حال کتابوں جیو نکرکی ٹھا اوسطرح لکھاواں!
ہک دیہاڑے دی حالت پچھن غالب فرقے یاروں
سانوں بھی اج کھانے سندی طلب ضرورت آہی
اسدے گھروں لیائیے جا کے جنہیں درتیاں گیاں
حاضر ہین کھجوراں دیو پاک نبیؐ فرماندا
ہندیاں پاس کھجوراں دیندے کیکر عذر لیائیے
آپ آہیں اج فاقے بیٹھے اودوں عرض سنائی
عمر دلی نوں حکم سنایا پاک رسول غفاری

جا کے جلد سلام اساڈا دیہو خجوراں تائیں
تازہ میوہ دیہو اساں نوں دیر نہ ہووے کائی
کھڑے رُکھ نوں آکھاں جا کے ایہہ نہیں معلم مینوں
اوسے رُکھ نوں عرض سنا دیں فی دیر کتے نہ جاویں
حضرت عمر خجوراں وَل تے لے کے حکم سدھایا
ٹھہر کھلوتا اوس جگہ تے حضرت عمر پیارا
پہلوں ایہ سلام علیکم نبیؐ پہنچاوے تینوں
سُن کے سُخن عمر دے کوہوں دیر نہ لاوے کوئی
اوہوں جھک کے نیویں ہو گئی یا حضرت جی آکھ
آکھن لگا عمر بہادر ایہ نہ عمل کما داں
لاہ کھجوراں کچی اتوں جکن پنڈ ددھیری
جے نہ ہوگ ضرورت پوری جم جم ہور لیجادن
حضرت عمرؓ کھجوراں لے کے حاضر خدمت آیا
ساڈوں ربدی رحمت کافی آکھے جیؐ الٰہی!
کھاویاں آپ تے اصحاباں نوں پاک رسول کھوایاں
اسے شخصاں توں پاک نبیؐ دی کر بے تابعداری
جیکر تیری دُنیا اتے حب نبیؐ نال ہوسی
ہو توں اگے بےشک نیدیا کر سکنا ئیں نہ حیلہ
بےفرمانیاں کرنے والے پاون سخت سزائیں
او گنہاراں بدلے دوزخ رب تیار کرایا
توں کی سمجھیں غافل بشرا سدا جیانی میری
جیتوں پاک نبیؐ دا ہرگز نہ کوئی حکم بجاویں
دُور ہو دیں دربار نبیؐ دیوں سخت کریں گمراہی
جنت دی طرفوں حشر دیہاڑے کنڈ پیارا کرسی
پاک نبیؐ دی تابعداری کیتے ولی ہزاراں

بھیجیا نبیؐ کھجوراں کارن ایہ گل پھیر سنائیں
حضرت عمر خطابؓ نبیؐ تے اوہوں عرض سنائی
حضرت آکھے جیہڑا راہ وچ پہلوں آوے تینوں
جلد خجوراں دیوے تینوں لیکے واپس آئیں
چھوٹا جیہا خجور دا بوٹا پہلوں اُسنوں آیا
اے خجور السلام علیکم آکھے نبی سوہارا
کھاون کارن لیا کھجوراں جلدی بھیجیا مینوں
پُر پُر میوے نال لدی قدسر وڈے ہوتی
پہلوں رَج کے مٹھے میوے آپ کھجوراں کھاؤ
جد تک پاک نبیؐ نہ کھاون میں نہ منہ وچ پاواں
پھیر خجور کہیا یا حضرت عرض سنو اک میری
میں مسکین کھلوتی حاضر بےشک حکم سنا دن
اوس خجی دا حضرت اگے آکھ پیغام سنایا
کمی نہ آوے ایس خزانے ربدی بے پرواہی
بہت خجوراں باقی بچیاں گھر گھر اوہ ورتائیاں
اپنے گھر وچ لے انساناں جنت دی سرداری
دوزخ جاندیوں بھی تینوں باہوں پکڑ کھلوسی
نہیں تے دین دُنی وچ کوئی نہیں تیرا ہور وسیلہ
یارب فضلوں پاک نبیؐ دی اُمت وچ اٹھائیں
تابعداراں بدلے ربّے باغ بہشت بنایا
حکم خدا دا بھلیا تینوں بھُل گئی گور اندھیری
کس گنتی وچ اتے پھر توں جنت حرص لگائیں
قسم خدا دی ایہ گمراہی آخر تباہی !!!
دنیا اُنوں وقت نہ لدے باجھ ایمانوں مرسی
بے جیہڑا ہی کیتیاں آخر پکڑن دوزخ ناراں

ولی بزرگ سب نبی ہوئے اتنے درجے پائے
سُستی کرے جو وچ نمازاں آکھیا نبی الٰہی
ہیں اک ہور بیان سناواں سُن غافل انساناں
اکدن کسے میّت داہیسن پڑھن جنازہ جانے
بن امام کھلوتا جدہیں پڑھ تکبیر سنائی!
منہ حال میّت داہیوں ڈاڈھا نظری آوے
نیڑے جاناادس میت دے مینوں ہیبت آئی
اجن جیتی کفنوں باہر سپ وڈا اک آیا
سپ نوں مارن لگے سارے سوٹے پکڑ اتھائیں
کہیاسپ نے بول زبانوں ہرگز مارو ناہیں
کیونکر ماردہیں کوئی ربدے حکم سوا نہ آیا!
آکھیا پھیر صدیق ولی نے سانوں حال سنائیں
سُستی وچ نمازاں کردا سپ نے عرض گذاری
ایہ دُنیا دے کہیں کا جیں بہت رہے مشغولی
اسد یکارن قدرت والے حکم دتا ہیں تائیں
کجھ پرواہ نہ کیتی اس نے حکم میرے دی کائی!
گو یہ تائب ہو جاؤ یارو بُرا عذاب قہاری
سُنکے بانگ نمازوں بندہ جیکر کرے کوتاہی
ایسے کارن پاک نبیؐ نے صحیح حدیث سنائی

عاجز بندہ گنتی کرکے کویں شمار ییلئے
بیشک اُمندے ہووے نازل قہر الٰہی!
ابو بکر صدیق ولی داہیسی جدوں زمانہ
جو کجھ واقعہ اکہیں ڈٹھا ابو بکرؓ فرماندے
قدرت اپنی ظاہر کیتی آپے ذات الٰہی
سِر تے پیراں تیکر جیونکر جوش اُبالے کوئی
ہلدا کفن دسے پیا مینوں قدرت نال الٰہی
مارن بدلے لوکاں تائیں جدہیں حکم سنایا
بولیاسپ خدا دے حکموں آکھے لوکاں تائیں
مینوں بھیجیا دوزخ وچوں آپ خداوند سائیں
اسدے بد عملاں دے پاروں ربنے حکم سنایا
کس گناہ دی شامت ایس نوں لگیاں ایہن سزائیں
نال مکل نہیں سی پڑھدا اکے فرض اتاری
سُن کے بانگ نہ حاضر ہووے کردا حکم عدولی
اِسنوں روز قیامت تیکر دُکھ شدید پوچائیں
جنکوں ایس کوتاہی کیتی ہیں نہ دیاں رہائی
قسم خدا دی پاک نبیؐ دی کر لوتا بعداری!
کدیں نہ بخشش پادے جیتوں آکھے ذات الٰہی
اکہیں پڑھکے دیکھو اُسنوں شک نہ رہ جا کائی

قَالَ النَّبِیُّ صَلَّی اللّٰہُ عَلَیْہِ وَسَلَّمَ اَیُّمَا مُؤْمِنٍ یَّتَوَضَّأُ

فرمایا نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم نے — ہر مومن جو وضو کرے — اور

وَیَاْتِیْ اِلَی الْمَسْجِدِ صَلّٰی فِیْہِ مَعَ الْجَمَاعَۃِ غَفَرَ اللّٰہُ تَعَالٰی لَہٗ ذُنُوْبَہٗ

آوے مسجد کی طرف اور نماز پڑھے اسمیں جماعت سے بخشش دیتا ہے خداوند کریم واسطے اسکے گناہ اسکے

اَلصَّلٰوۃُ مِعْرَاجُ الْمُؤْمِنِیْن (حدیث)

یعنی پانچوں وقتی نماز معراج ہے مومن کے لئے ہر دن

دیکھو ساڈا راہبر سوہنا پاک رسول نگینہ   اکو راہبر اکھیں والا کل جہان نابینا
اُس نے کار ثواباں ساتوں خبراں آن سنائیاں   جیہڑے اتے عمل کما کے پا لے نور صفایاں
بےخبراں بے سمجھاں تائیں جس نے رستے پایا   واہ سبحان اللہ رب ساہوں ہادی آن ملایا
وڈی نعمت ساڈے اتے بخشش ہوئی سرکاروں   لکھاں عاصی جنت جاون ایس وسیلے پاروں
مکی مدنی عربی عجمی سوہنا نبی گرامی !   جیہڑا جنت عاشق بن کے دوروں کرے سلامی
رب دا شکر ہزاراں کریئے ایس نعامت پائیں   نبی حبیب رسول خدا دا بخشش ہویا سرکاروں
حب نبی سرور دا ایہیں اک ہور بیان سناواں   ہر مومن نوں شوق شراب ایہیں اک جام پلاواں

ذکر موسیٰ علیہ السلام در شان محمدؐ بیان

ایہ حدیث نبی سرور دی حضرت انسؓ سناوے   جنگل دے وچ حضرت موسیٰ اکدن ٹریا جاوے
بے مانند آوازوں اس نوں گردوں کسے بولایا   چار چوفیرے دیکھیا بھونکے پر کچھ پتہ نہ پایا
دو وچہ جاتا میرے ناں دا ہو سی بندہ کوئی   پھیر آواز سنیجی گردوں سخت حیرانی ہوئی
پھر بھی ویکھیا چار چوفیرے موسیٰ نبی غفاری   ٹریئے پھیر آواز سنیجی مڑ کے تیجی واری
اِنِّیْ اَنَا اللہُ لَا اِلٰہَ اِلَّا اَنَا حکم جنابوں آیا   فَاعْبُدْنِیْ کر بندگی میری آپ خدا فرمایا
فاعبدنی جو تیجی آوازہ کیتا خالق سائیں   اوسے ویلے سجدے پیکے لگا کرن دعائیں
اے موسیٰ عمران دے بیٹے آکھے رب سچاواں   سجدیوں سر چک ہو متوجہ میں اک بات سناواں
جس دن وقت برابر کر کے حشر بنایا جاسی   اگ النبہ دوزخ کر کے ہر اک دہشت کھاسی
عرش میرے دے تھلے ہوسن اسدن ٹھنڈیاں چھاواں   اوس سائے دی طلب کرے جو اسنوں میں فرماواں
نال یتیماں کرے محبت جنے کھڑنا چھاویں   کرے پیار یتیماں اُتے آکھیا رب سچا ویں
باپ یا مائی جس لڑکے دا کر گیا سفر تیاری   اُندے جیہا نہ عاجز کوئی اندر دنیا ساری
بیوہ عورت اتے بیشک اونویں رحم کماویں   شفقت کریں ضرور اہدے تے جھڑک نہ مول سناویں
حضرت موسیٰ اگے کھادی قسم خداوند عالی   قسم میں نوں اپنی عزت دی نالے قسم جلالی

میرا حکم سنائے جا کے ساریاں لوکاں تائیں — کیکر جنت جاوے جہنوں حب نبیدی ناہیں
جیکوئی حب نبیدی باہجوں نیک اعمال کماوے — کدیں نہ جنت داخل کرساں دوزخ ڈالیا جاوے
خاص کلیم خلیل اسانوں بیشک بہت پیارا — باہجوں حب حبیب میرےدی پھر بھی نہیں چھٹکارا

فَقَالَ مُوسٰی یَارَبِّ مَنْ اَحْمَدُ

تو موسیٰ نے عرض کیا — اے اللہ احمد کون ہے

یَارَبِّ مَنْ اَحْمَدُ موسیٰ لگا کرن دعائیں — یارب کون پیارا احمد فضلوں دس اسائیں
یا موسیٰ اوہ دوست میرا خاص حبیب پیارا — اوسے خاطر دین دنی دا کیتا کل پسارا
جندا عرش منور اُتے کلمہ سطر نورانی! — ایہ حبیب میرے دی پہلے ونڈی دیکھ نشانی
اُسدا نور اوپایا سب تھیں پہلے دہ لکھ سالاں — عرش فرش تے حور فرشتے بنے نہیں سن حالاں
اوہ احمد محبوب الٰہی آپ خدا فرماوے — سبھ تھیں پہلے جنت اندر قدم مبارک پاوے
جدتک جنت وچ نہ جاوے اُسدی امت پیاری — اوناں چر نہ جنت اندر جاوے دنیا ساری
حضرت موسیٰ پیش خداوے اوویں عرض سناوے — کیسی امت پاک نبی دی مینوں دسیا جاوے
یا موسیٰ اوہ امت ہوسی کبر غروروں خالی — صابر شاکر زاہد ہوسن امر کرے رب والی!
روٹی کھاون کر بسم اللہ کرسن شکر زبانوں — اوپر غیب ایمان لیاون ہو کے دلوں بجانوں
پاک رکھن گے بدن پوشاکاں ذکر ہمیشہ جاری — اللہ اکبر تڑدے پھردے پڑھسن ہزاراں واری
حضرت موسیٰ نے فرمایا یارب خالق سائیں — ایس طرحدی امت ربا بخشیں میرے تائیں
نبی ہیں توں اس امت دا کیوں ویدیاں تینوں — پھیر کہیا ہو امت اندر کردے داخل مینوں
حضرت موسیٰ نوں فرماوے خالق رب توانائی — داخل امت ہو نہ سکیں تینوں دور زمانہ
صبر دلیری کر توں موسیٰ پھیر خدا فرمایا — جنت اندر میلی کرسیاں حکم حضور سنایا
ایسے درجے رب نے بخشے خاص محمدیانوں — پاک نبیدی امت بنئیں شوق ہویا نبیانوں
پاک نبیدی امت دے گھر آگئی دولت ساری — بے سلیمان نبی دے تختوں ودھکے تابعداری
یا مولا ایہ عاجز بندہ عرض سناوے تینوں — حب نبیدی دل وچ ہووے نور فشانی مینوں

قدر نبی دا عمر جیہانوں جیسا نبی حقانی
جہڑے پاک رسول اللہ توں جان کرن قربانی

ذکر محبت حضرت عمر رضی اللہ عنہ

اک لڑکا سی عمر دلی دا نام بلال سناواں
چھوٹی عمر نابالغ دونویں کھیڈن شوق بہاردں
اک پاسے سی حسن شہزادہ جو مقبول الہٰی ا
شاہ بلال دوجے واہیسی بیٹا عمر خطابون
دونویں آکھن اکدوجے نوں بہلول میری واری
ضد وچہ آکے اکدوجے نوں سخت کمر بنے گئیں
نانا میرا نبی محمدؐ کیتا ذکر تمامی
باپ تیرا ہیں گولا اس دا سچی گل چھپا دیں!
چپ کر گیا بلال شہزادہ گل نہ کیتی کائی
یا بابا شاہ حسن شہزادہ گولا آکھے تینوں
حضرت عمرؓ کہے شہزادہ بیٹا ہے کس تھائیں
شاہ بلال عمر دے تائیں جلدی نال لیایا
جویں بلال تائیں فرمایا تینوں آکھ سنائیں
بول اگوں شاہ حسنؓ دلی سنے او نویں گل سنائی
عمر کہے بس کافی سانوں ہو گیاں بے پروائیاں
نال خوشی دے آکھن لگا ملی مراد تمامی
حضرت عمرؓ کہیا شہزادے ایہ گل آکھاں تینوں
تاں جو گل تولاون بدلے بہشت خدا دند جاسیں
سننے والیا ایس طرح دی ہوندی تابعداری
میں راضی ہیں راضی لوکو آکھے رب تعالے
شہر مدینیوں بدلی چڑھکے نوروں جھڑیاں لائیاں
اس دریا وچہ پنج پنج ویلے کیتاں تاریاں لائیاں
سانوں آکے کملی والے آب حیات پلایا

کھیڈن نال حسنؓ دے لگے لگا گل بیان لکھاواں
آپس دے وچہ جھگڑے دونویں کھیڈ کھڈائی یاردں
نانا نبیؐ تے باپ علی سی فاطمہ جسدی مائی
جسدے باپ دیاں نے صفتاں باہر حد حسابوں
ایسے گل توں جھگڑا ہو گیا سنوں حقیقت ساری
حسن کہیا میں پہلے تیتھوں کیوں میٹی تے چلاں
نالے میرے اگے کردا تیرا باپ غلامی
اوسطرح توں ہیٹھوں نیواں کیوں نہ اگے جاوی
اگے عمرؓ ولی دے اس نے آ فریاد سنائی
ایسے گل دی دگی ہوئیکے اگے لاوے مینوں
ایسے ویلے نال شتابی مینوں چلن دکھائیں
بعد سلام حسنؓ دے تائیں عمر سوال سنایا
اس نوں پتہ نہ ایہ گل خبرے کہنی ہے یا ناہیں
ہیں کہیا تسیں گولے ساڈے ایہ گل آکھ سنائی
دولت دین تے دنیا سانوں تسے چیزاں آئیاں
جد میں پاک نبیؐ دے اگے درجہ لیا غلامی
ایہ غلام نبی دا گولا چھیتی لکھ دیو مینوں
انہیں رسول تیرے گولے کاغذ کڈھ دکھایا
ایسی تابعداری اندر جنت دی سرداری
جنہے راضی کر لیا سوہناں کالی کملی والا
اس رحمت دیاں کنیاں ربنے چاروں طرف سٹیاں
کئی دچاریاں اوگنہاریاں خالی بھانڈے رہیاں
فضلاں نال کنگلاں اُتے رحمت مینہ برسایا

جس دولت نوں لبھدی دنیا کملی ہوئی
واہ واہ ہادی سرور سوہنا راہبر بن کے آیا
طرح طرح دے درد وظیفے رہتوں نئی لیا نڈے
جو جو رب خزانے گھلے اوہ ہیں آکھ سناداں
آوندی سی اصحاباں تائیں جیکر سخت بیماری
جسنوں ہوگ شکایت بخاروں اوہ کی عمل کماوے
لکھکے دس چراغ سشتابی کیہڑی آیت قرآنوں

اوہ دولت خود سرکاروں ساتوں ملگئی سوئی
لٹ خزانہ قدرت والا ساڈے کول لیایا
عقلت اندر غافل توکیں کیوں نہیں درد کماندے
مت کوئی آکھے دوں بنائے کل ثبوت پوچھاواں
کس علاجوں صحت اہنانوں بخشے رب غفاری
ایہ لکھ آیت قرآن شریفوں بازو نال بنھاوے
دنیا اسنتوں فیض اٹھاوے پاوے فضل رحمانوں

بِسۡمِ اللّٰہِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡمِ

شروع ساتھ نام اللہ بخشنے والے مہربان کے

وَلَوۡ اَنَّ قُرۡاٰنًا سُیِّرَتۡ بِہِ الۡجِبَالُ اَوۡ قُطِّعَتۡ بِہِ

اور اگر قرآن چلائے جائیں ساتھ اس کے پہاڑ یا پھاڑی جائے ساتھ اُس کے

الۡاَرۡضُ اَوۡ کُلِّمَ بِہِ الۡمَوۡتٰی بَلۡ لِّلّٰہِ الۡاَمۡرُ جَمِیۡعًا یَاشَافِیۡ

زمین یا بول اٹھیں ساتھ اس کے مردے بلکہ واسطے اللہ کے ہے امر سارا اے شفا بخشنے والے

یَاکَافِیۡ یَامُعَافِیۡ وَبِالۡحَقِّ اَنۡزَلۡنٰہُ وَبِالۡحَقِّ نَزَلَ

اے کفایت کرنے والے اے عافیت دینے والے اور ساتھ حق کے نازل کیا ہم نے اسکو اور ساتھ حق کے نازل ہوا

تپ لرزہ جے چڑھے کسے نوں سنتوں میرے بھائی
تپ لرزہ دی آیت خدانے وچ قرآن اتاری
مجلس اندر آیت قرآنی لکھ کے دسی جاوے

اُہدے اتے رحمت کردی قدرت ذات الہٰی
لکھکے جسنوں گھول پلاوے رحم کرے رب باری
تا کہ اسدی برکت پاروں دنیا فیض اٹھاوے

کردے سب اصحاب تمامی ایہ طریقہ سارے
ایس طرح فرمایا ہیسی پاک رسول سوہارے

بِسْمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

شروع ساتھ نام اللہ بخشش کرنیوالے مہربان کے

مَرَجَ الْبَحْرَیْنِ یَلْتَقِیٰنِ ۝ بَیْنَھُمَا بَرْزَخٌ لَّا یَبْغِیٰنِ ۝

چلائے دو سمندر مل رہے بیچ ان دونوں کے پردہ ہے جو نہیں زیادتی کرتے

وَحِجْرًا مَّحْجُوْرًا ۝ یٰنَارُ کُوْنِیْ بَرْدًا وَّسَلٰمًا عَلٰٓی اِبْرٰھِیْمَ

اور بند بند ہا ہوا اے آگ ہو جا ٹھنڈی اور سلامتی والی اوپر ابراہیم

اَلَآ اِنَّ حِزْبَ اللّٰہِ ھُمُ الْغٰلِبُوْنَ ۝ یَا شَافِیْ

کہ یقیناً وہ گروہ ہے اللہ کا وہی ہے غالب اے شفا دینے والے

ہوگ بخار کسے نوں جیکر لمی مہلت والا
بہت مجرب آیت خدا نے اسدے لئی فرمائی
پڑھکے دم کرے اُتّے ایس شام صبح ست واری
مرت کوئی سبے بخیرا ستوں لکھ کے آیت سیاں

اسنوں رب شفائیں بخشے آپ خدا تعالے
رہے بخار نہ مہلت والا دے شفا الٰہی
لکھکے بھی اکوار پلادے ہووے دور بیماری
ہیں بھی اجر ثواب خدا تھیں انشاء اللہ پاواں

اِذْھَبِ الْبَاْسَ رَبَّ النَّاسِ اشْفِ شَافِیْ لَا شِفَآءَ

کھودے بیماری رب لوگوں کے شفا دے اے شفا دینے والے

اِلَّا شِفَآؤُکَ قَالَ رَبِّ اِنِّیْ وَھَنَ الْعَظْمُ مِنِّیْ وَ

نہیں شفا مگر شفا تیری کہا اے رب میرے تحقیق سست ہوگئیں ہڈیاں میری اور

اشْتَعَلَ الرَّاْسُ شَیْبًا وَّلَمْ اَکُنْ بِدُعَآئِکَ رَبِّ شَقِیًّا

شعلہ مارا سر نے بڑھاپے کا اور نہیں ہوں میں ساتھ پکارنے تیرے کے اے رب میرے بے نصیب

عام بخار جو موسم اندر ہوون کسینوں بھائی
فاتحہ تے اخلاص دوہاں نال دم کرے اشتائیں
شام صبح پڑھ پھوکاں مارے گنگے ترے تریواری
بیشک رکھ توکل موہنج جوایہ کار کماسی
اِستوں اگے تپ تیجے دا ہیں کجھ ذکر سناواں
تیئیا تاپ جے ہووے چڑھدا کسے بشرنوں بھائی
نال سیاہی لکھ کے آیت پانی گھول پیاوے
اوس زمانے ہوندے ہیسن گھٹ حکیم پیاری
ایسے کارن خاص قرآنوں آیت نازل ہووے

اسدے کارن پاک نبی نے ایہ فرمایا ساہی
اللہ شافی اللہ کافی دیوے ترت شفائیں
انشاء اللہ تھوڑے چر وچ جاوے کل بیماری
فاتحہ تے اخلاصوں بالکل سخت بیماری جاسی
ہر مرضاں دا ہیں تاں بھائیو رب حکیم بناداں
اسدی آیت قرآنے نازل یعنی ذات الٰہی
تن دن پیتیاں انشاء اللہ تاپ کسے دا جاوے
جگہ دعا دی کرن دعائیں کل اصحاب کباری
بجھے تپ تیجے دا اِستوں جلد لکھا کے بوے

یٰنَارُ کُوْنِیْ بَرْدًا وَّسَلٰمًا عَلٰٓی اِبْرٰهِیْمَ

اے آگ ہو جا ٹھنڈی اور سلامتی والی اوپر ابراہیمؑ کے

ءٰٓاللّٰهُ اَذِنَ لَكُمْ اَمْ عَلَى اللّٰهِ تَفْتَرُوْنَ

کیا اللہ نے حکم دیا... واسطے تمہارے یا اوپر اللہ کے بہتان باندھتے ہو۔

نوٹ :۔ اگر نوزی باندھنا چاہیے تو یہ آیت لکھ کر جہاں آیت ختم ہو وہاں لکھے یہ کہ یط بط بطلططط فلاں بن فلاں کاتپ اللہ تعالےٰ کے نام سے باندھا یہ کھگر بائیں ران پر باندھوے

جے سر پیڑ کسے نوں ہووے نکوں آوے پانی
اصلوں نکوں ساہ نہ نکلے سر دے وچ رہے
کسے طرحدی سر دے اندر ہووے پیڑ کتھائیں
ئتے آیتاں لکھ قرآنوں اک تعویذ بنادے
فوراً صحت ہووے سر پیڑوں حکم خدا دیپاردل
جیوں نائو بہن ہوگ محرم دوزہ رکھ ضروری
جے سر پیڑ کسے نوں ہووے اوہ تعویذ پڑھائیں

متھے دے وچ قرائیں دتیں جھاں چھاں کنمان تانی
متھا بھارا ڈھلکاں مارے اکھوں پانی چھجے
چٹے کاغذ اُتے لکھدے ایہناں آیتاں تائیں
ٹاکی دے وچ لپیٹے اِسنوں متھے غال بنھادے
رکھے سانبھ تعویذ اسینوں مرکے ادب پیاردل
پھیر تعویذ لکھیں ایہ جو کے شرط برابر پوری
متھے اتے بنھن کارن دیوے رب شفائیں

اوہ سر پڑ دیاں ست آیتاں اپنے لکھیاں جاون تاکہ ہر اک مومن بھائی اس توں فیض اٹھاون

وَلَوْ اَنَّ قُرْاٰنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ اَوْ قُطِّعَتْ بِهِ

اور اگر قرآن : چلائے جائیں ساتھ اس کے پہاڑ یا پھاڑی جاوے ساتھ

الْاَرْضُ اَوْ كُلِّمَ بِهِ الْمَوْتٰى ط بَلْ لِّلّٰهِ الْاَمْرُ جَمِيْعًا ہ

اس کے زمین یا بولیں ساتھ برکت اس کی کے مردے بلکہ اللہ کے ہیں کام سارے

تَكَادُ السَّمٰوٰتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْاَرْضُ

قریب ہے جو آسمان پھٹ پڑیں اس سے اور پھٹ جاوے زمین

وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا ۝ وَجَعَلْنَا مِنْۢ بَيْنِ اَيْدِيْهِمْ

اور گر پڑے پہاڑ ریزہ ریزہ ہو کر اور کی ہے ہم نے سامنے ان کے

سَدًّا وَّمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَاَغْشَيْنٰهُمْ فَهُمْ لَا

ایک دیوار اور پیچھے ان کے ایک دیوار پس ڈھانپا ہم نے ان کو سو وہ نہیں

يُبْصِرُوْنَ ۝ وَيٰاَرْضُ ابْلَعِيْ مَآءَكِ وَيٰسَمَآءُ

دیکھتے اور زمین نگل جا اپنا پانی اور اے آسمان

اَقْلِعِيْ وَغِيْضَ الْمَآءُ وَقُضِيَ الْاَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى

تھم جا اور کم کیا گیا پانی اور فیصل کیا گیا معاملہ جا ٹھہری اوپر

الْجُوْدِيِّ وَقِيْلَ بُعْدًا لِّلْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ۝

جودی کے اور کہا گیا دوری ہے واسطے قوم ظالموں کے

اک دعا امن دی تینوں ہور سنادیاں یارا
اسدے پڑھیاں امت سلامت صحت رہے گی تیری
کیونکہ رات جدوں شبقدروں کرے حساب الہٰی
مرن جمن دیاں لین فہرستاں ساریاں تھاؤں تھائیں
دکھ سکھ جو تکلیف تے تنگی اُڑنی سال تمامی
کئی کھاتے ہور نویں لکھیجن پچھلے پورے ہوسن
ایس دعا دے پڑھنے کارن مولا حکم سنائے
تر شیطانی تاپ سرایوں فضلوں رب بچاندا
روز پڑھے تے اس دے اندر بڑی خاصیت بھاری
بعد مہینے جے کوئی پڑھسی پاوے فضل الہٰی
دعا امن سلامتی بدلے پڑھے جے اسنوں کائی
کون دعا جو پڑھیاں مولا کردا رحمت بھاری
پڑھدا رہیں ہمیشہ اسنوں مومن نیکو کارا
اسدے اُتے ہوجا عادت نیک چنگیری
مرن جمن دا لیکھا ہوندا ایسے راتے بھائی
عزرائیل فرشتے دے ہتھ دتیاں جان تدائیں
سال پوریدیاں لین فہرستاں موجب حکم گرامی
روزی رزق ورہیدا لے کے حاضر ملک کھلوسن
امن سلامت اک ورہیدا فضلوں رب لکھاوے
ایس دعا وچہ اتنیاں صفتاں پاک نبیؐ فرماندا
ہفتے بعد پڑھے جے کوئی پاوے فضل غفاری
سال پچھے تے پڑھیں ضروری ایہہ کریں کوتاہی
سال برابر انشاءاللہ ضرر نہ پہنچے کائی!
بعد قضاوں ہور نہ کوئی آوے سخت بیماری

بِسْمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اَللّٰھُمَّ فَرِّحْنَا بِدُخُوْلِ الْقَبْرِ وَاخْتِمْ لَنَا بِالْخَیْرِ وَ

الظَّفَرِ وَاصْرِفْ عَنَّا وَعَنْ جَمِیْعِ الْمُؤْمِنِیْنَ

وَالْمُؤْمِنٰتِ بِرَحْمَتِكَ یَا اَرْحَمَ الرّٰحِمِیْنَ وَصَلَّی اللّٰہُ عَلٰی مُحَمَّدٍ

وَّاٰلِہٖ اَجْمَعِیْنَ

جیکر ہووے رزقوں تنگی کسے بشروں بھائی
جدسے پڑھیاں بندے بنجاں بالکل پاک گناہوں
اک درود نبی فرمایا پڑھے جو اسدے تائیں
ہور خاصیت اسدے اندر پاک نبی فرمائی
دور کرے رب تنگی اسدی برکت ہووس ہاں ہوں
دس باری جے بعد نمازوں اسنوں پڑھیا جاوے
جیوں مزدور کسیدی جاکے کردا ہے مزدوری
دنیا دار کسے دی محنت جد کوئی رکھدا ناہیں
ایہ درود فراخی رزقوں پاک نبی فرمایا

حضرت سعد دوں خاص روایت خبر کتابوں پائی
پاک نبی فرمایا سانوں جیوں کر حکم الٰہوں
جنکیوں ماں دے شکموں جمے نہ کوئی ہون گناہیں
جسنوں رزقوں ہووے تنگی پڑھے جے اسنوں کائی
کرم کرے رب اسدے اتے امن خوشی ہر حالوں
بیشک رزق فراخی پکڑے فضلوں رب دعاوے
شاہاں نوں جد فارغ ہووے لیندا محنت پوری
اوہ کیوں محنت رکھے تیری ہوکے خالق سائیں
سبھ بھائیاں نوں لکھکے دیواں میں نہیں دلوں بنایا

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُوْلِكَ وَعَلَى

اے اللہ اپنے بندے اور رسول محمد صلی اللہ علیہ وسلم پر اور

الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ وَالْمُسْلِمِيْنَ وَالْمُسْلِمٰتِ

مومن مردوں اور مومن عورتوں پر اور مسلمان مردوں اور مسلمان عورتوں پر

اک درود نبی سرور دا حضرت حسن سنادے
ہو سنادیا بھیناں بھائی خویش قبیلہ کائی
اسدی حالت معلم کرنی بخشش ہے یا ناہیں
بیشک اسنوں خوابے اندر ہوگ دیدار ضروری
حضرت حسن روایت کیتی پڑھ صلوٰۃ پیاردں

جے مرحوم کسے دی حالت معلم کرنی چاہوے
بھاویں لڑکی لڑکا ہووے بھاویں بابل مائی
بعد عشاؤں بچ سوداری ختم کرے اس تائیں
انشاء اللہ اوس بندیدی حاجت ہووے پوری
حاصل ہوگ مراد تمامی ایس وسیلے یاروں

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدِ النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ وَاَزْوَاجِهٖ

اے اللہ ہمارے نبی ان پڑھ محمد صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم پر اور آپ کی بیویوں پر

اُمَّهَاتِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَذُرِّيَّتِهٖ وَاَهْلِ بَيْتِهٖ كَمَا

جو تمام مسلمانوں کی مائیں ہیں اور آپکی اولاد پر اور اہلبیت پر رحمت بھیج جیسے

صَلَّيْتَ عَلٰى اِبْرٰهِيْمَ فِى الْعٰلَمِيْنَ اِنَّكَ حَمِيْدٌ مَّجِيْدٌ

تونے سب جہانوں میں ابراہیم علیہ السلام پر رحمت بھیجی بیشک تو قابل ستائش اور صاحب بزرگی ہے

مشکل دیوچ جکڑیا ہویا قید یا فرنگوں کائی
کیکوں جلد آزادی پکڑے آکھے نبی الٰہی

یا کوئی بے گناہیاں قیدی قید کرایا جاوے
انشاء اللہ اسدے پڑھیاں جلد رہائی پاوے

مچھلی جد دن نگلیا ہیسی حضرت یونس تائیں
اُسنے ایہ فریاد سنائی جلدی سن لیا سائیں

آیت کریماں آکھن اسنوں اسوچ صفت الٰہی
اسدے پڑھیاں اللہ خالق دیوے جلد رہائی

بیشک پڑھکے ہر اک مومن فیض الٰہی پاوے
اسوچ ہے نزدیکی رب دی خبر کتابوں آوے

بعد نمازوں پڑھنا اسنوں بڑا ثواب پوچھیندا
مشکل ہر گ پہاڑاں جیڈی مولا حل کریندا

لکھ کے دسو آیت کریمہ رہے بے خبر نہ کوئی
جیہڑی اچیاں شاناں والی سانوں بخشش ہوئی

لَآ اِلٰهَ اِلَّآ اَنْتَ سُبْحٰنَكَ اِنِّىْ كُنْتُ مِنَ الظّٰلِمِيْنَ

جس گھر ہوگ لڑائی جھگڑا کے تنازعے پاروں
بیوی خاوند جھگڑے کارن بند رہن گفتاروں

سنتاں فجر دیاں اوہ مومن گھر وچ پڑھکے جاوے
ہووے ختم تنازعہ گھر دا پاک نبی فرماوے

تنگی رزقوں کدے نہ ہوسی آکھے نبی الٰہی!
بیشک مومن گھر وچ سنتاں پڑھکے جاوے بھائی

ہوسی ختم لڑائی گھر دی رزق فراخی پاوے
ذات خدا دی ایسں عمل توں ایڈا کرم کماوے

پاک محمد عرشاں اتوں آندے لٹ خزانے
تابعداری باہجوں ایویں پھر دے لوگ دیوانے

درود وظیفہ باجھ نمازوں بالکل چیز نہ کوئی
پھیر نماز مکمل جیکر حب نبی دی ہوئی

جے مرحوم کسے دے تائیں کوئی چاہوے بخشانا
دوزخ وچوں کڈھ کے مولا دے بہشت ٹکانا

سنتوں طریقہ مرے کولوں نبی محبوب فرمایا
پاک محمد مولی کولوں جیکوں حکم لیایا

رات جمعہ دی شاموں پچھے دو رکعتاں جانیں
دوہیں رکعتیں فاتحہ پچھے ستر قل پچھانیں

ایہ دوگانہ جیہنوں مومن پڑھکے بخشے بھائی
بیشک اوہدے میت اتے ہووے فضل الٰہی

جس میت نوں ایہ دوگانہ بخشے پڑھنے والا
دوزخ وچوں فوراً کڈھے اسنوں رب تعالیٰ

اسے مومن مرحوماں نوں توں کیونکر نہ بخشاویں
رب نبی توں منکر ہوویں جیکوئی شک لیاویں

قسم خدا دی خاص حدیثوں میں ایہ مسئلہ پایا
تاں ایہ مومن بھائیاں بدلے وچ کتاب لکھایا

لیسے مسئلے واضح کرنے مطلب ایہ سمجھاون
اے غافل جے پاک نبیؐ دی چاہویں کدے حضوری
جیکوں راوی کرن روایت آکھ سناواں تینوں
روز جمعہ دے اُٹھ سویرے پڑھناں اسیدنیائیں
مدنی چند مبارک سوہنا اُسدے کارن آوے
کون درود حضوری کارن پاک نبی فرمایا

تاکہ ماپیاں مویاں تائیں نگروں فیض پوچاون
جیکوں وچہ حدیث نبیؐ دے شرط کریں اوہ پوری
فضل خطاب کتابوں حالا نظری آیا بیتوں
دس سوواری پڑھیوے اسنوں نال شمار تداہیں
فضلوں قدم مبارک پاوے پاک جمال دکھاوے
جلدی لکھ چراغ شتابی کیوں اتنا چر لایا

اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی رُوْحِ مُحَمَّدٍ فِی الْاَرْوَاحِ وَ

اے اللہ روحوں میں محمد صلی اللہ علیہ وسلم کی روح پر اور

صَلِّ عَلٰی جَسَدِ مُحَمَّدٍ فِی الْاَجْسَادِ وَصَلِّ عَلٰے

جسموں میں آپ کے جسم پر اور قبروں میں

قَبْرِ مُحَمَّدٍ فِی الْقُبُوْرِ

آپ کی قبر پر رحمت نازل کر

اک روایت رات جمعہ دی دور کھاتاں بھائی
دس سوواردرود نبیؐ تے بعد سلام پوچاوے
چھوٹا جیہا درود نبیؐ دا ایڈی برکت والا
لکھ درود سناواں بھائی جیکوئی پڑھنا چاہوے

پنجی وارا خلاص مبارک فاتحہ پچھوں آئی
اسنوں خبر حضوروں بیبی خالی کدے نہ جاوے
رُوح نبیدی ملے حضوری فضلوں حق تعالےٰ
بیشک پڑھکے پاک نبیدی نت حضوری پاوے

اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدِ نِ النَّبِیِّ الْاُمِّیِّ

اے اللہ محمد صلی اللہ علیہ والہ وسلم پر جو ان پڑھ نبی ہیں رحمت نازل کر

ایہ مولا تھیں پاک نبیؐ نے گنج خزانے پائے
اے انساناں جن بھی جیتوں گو کوئی فیض اٹھاویں
دوزخ دیوچہ لے گئی تینوں دل کے قسمت تیری

کھلے ہتھیں پاک نبیؐ نے امت نوں ورتائے
بیشک پھر توں روز حشر نوں دوزخ اندر جاویں
بن توبہ توں آگئی تیرے سرتے موت اندھیری

فیض سمندر پاک نبیدے رحمت جھڑیاں لائیاں
وحدت منزل خاص خدا دی سانوں دسن آیا
پانی ٹھنڈا ٹھار پلاوے سانوں نبی سوہارا
بنگئے اسیں شیطان ہوراندے دوست یار پیارے
دیویں دوس شیطان ہورانوں پاس خدا کی جاکے
ہیں کوئی نیکی کر توں مولا ہتھ کسے دے بدھے
دیندا رہیا زبانی مولا ہیں بیشک گمراہی
شکل بیری جے دیکھی اس نے ہیوں آکھ سناوے
قسم خدا دی اوس جگہ بھی نہ کوئی علاز سنیسی!
پتہ نہیوں جد ہول حشر دا ہیبت ناک سنیوے
بس میاں جے تابعداری پاک نبیدی کرسیں
جیکر تابعداری دچوں با ہر قدم ٹکا دیں
صد افسوس توں پاک نبیدا قدر شناسی ناہیں
اے خبیث غدارا تیری اک دن سقر تیاری
اج بہشت ملیندا یاد اسستا لیئں خرید بھراوا
ایہ زندگی اوڑک فانی وچ قبر دے جانان
کیہڑی نیچی اتے غافل کرنائیں بے پرواہی
تیرے اُتے ذات خدا دی لکھ احسان کمایا
تینوں صحت خداوندوتی کارن تابعداری
کیوں نہ کبر عزورت پاردں نہ توبہ درآ دیں
عقل دماغ تیرا کی آکھے سدا حیانی تیری
ئیں دنیا لے ایس بازلے سودا دیچ مدھانے
توں بھی اک دن ایس دکانوں چھاڑ پلے ٹرجاسیں
کی کجھ حال حشر دا یارا کھول سناواں تینوں
ماواں پت سمھال نہ سکن ہول حشر دے پاروں

تیرے گھر دچہ رہیا اندھیرا ہویاں نہ روشنایاں
ساڈے جیسے بےنصیباں ایویں وقت گوایا
اوس آوازاں ماریاں سانوں اسیں نہ کیتا چارا
جنت اوس نہ دیکھن دیناپاسی دوزخ نارے
ہووے بری شیطان توہاتھوں اتنی گل سنا کے
نہ میں اُچی مار آوازاں لوک تمامی سدے
ظاہر ہو کے پھر بھی اسنوں نہیں ہیں شکل دکھائی
بیشک ہیوں اسدے عملوں دوزخ ڈالیا جاوے
اوسیویلے جاگہ تینوں دوزخ اندر دیسی
تابعداری باجھ نبی دیوں کویں خلاصی تھیوے
نہیں کوئی خطرہ بالکل تینوں دوہیں جہانیں ترسیں
قسم خدا دی جوٹھ نہ آکھاں کدیں نہ بخشیا جاویں
پیش عدالت حاضر کیتا معلم ہوگ تداہیں!
منزل دور اندھیریاں راتیں گھر پر گٹھڑی بھاری
وقت دہایا ہتھ نہ آوناں پھر کریں پچھتاوا
خاک بچھونا آخر تیرا ہونا ڈھیم سرہاناں
چار دیہاڑے کوڑی دنیا اوڑک ہونا راہی
توں پنج ویلے مسجد جاکے کیوں نہیں سیس نوایا
تینوں یاد احسان نہ کوئی کرنائیں غلطی بھاری
بیفرمانی کرکے الٹا رب نوں ناز دکھائیں
ایہ دنیا کوئی دندا میلہ جوگی والی پھیری
حسرت کرکے ٹرگئے جکیوں بیڑیاں ڈوب مہانے
لیکھا جد سرکارے ہوسی پھر کی شان دکھاسیں
دسن لگیاں غش دی حالت ہوجاویگی ہیوں
دوست دا کوئی بنے نہ دوست کرسی ترک پیاروں

نال نگہ دے ویکھ پچھانن ہکدوجے نوں سارے
اوہ پر نہ کوئی حامی بھرسی ہرگز خویش پیارے

بھین بھرا کوئی ذات نہ پچھے نہ کوئی بابل مائی
چاچا بابا کون چھڈاوے کسدی طاقت آہی

نہ فرزند سہارا دیسی باپ پیارے تائیں
آپو آپ بیداری پگڑی کول کھلوندے ناہیں

زر دولت جس کارن ربدا حکم احکام بھلادیں
قسم خدادی یار نہ بنسی جسدن پکڑیا جاویں

اے انسان تیرے تے ربنے کئی احسان کمائے
لکھ ندامت تجنتی تینوں انت حساب نہ آئے

نہ توں قدر پچھانیاں رب داتے نہ شکر ادایا
پتہ لگے گا جسدن حاضر تینوں رب بلایا

ناشکری دے پاروں اسدن جرم ثبوتی ہوسی
ایتھے کوئی نہ پچھن والا اوتھے رونا پوسی

قسم خدادی ہول حشر دا دہشتناک دسیوے
پھر ڈھلکے پانی ہودے جسدم گرج سنیوے

سوا نیزے تے سورج آکے گرمیوں حشر تپاسی
عیش مسرت دنیا والی پلو چہ وسر جاسی !!

پنج سو سالاں رستے تیکر بو دوزخدی مارے
دھرتی تپسی وانگ ترامے آکھیا نبی سوہارے

صد افسوس نادانان تیتھے کیوں نہ عمل کمادیں
محشر دے دن حاضر ہوکے پھر پیا پچھتادیں

باجھ نبی دی تابعداری اوندی پیش خواری
ہے اج ویلا توبہ کرلے پھر نہ ملسی واری

ایڈا ہول حشر دا ہوسی کڑاک آواز سنیوے
سب انسان حیوان تمامی سن کے عاجز تھیوے

بس کر یار نصیحت نہ کر آپے ہون نتارے
جسدن جاکے حاضر ہوناں خالق دے دربارے

والضحےٰ سورت دا ہن توں لوڑ بیان اگاہیں
کی خوشخبری اسدے اندر بھیجی ذات الٰہی

دربیان ذکر سورۃ والضحیٰ شریف وشان نزول او

چالی سال عمر جد ہوئی پاک نبیؐ دی جانی
شان نبوت دی خوشخبری بھیجے ذات ربانی

ہویا امر خدادی طرفوں اسے سرور مقبولا
لوکاں وانگوں نہیں توں ہیں توں حضرت ختم رسولا

حکم دیہو سب لوکاں تائیں کرن عبادت میری
بیشک جنت وچہ پجاسی تابعداری تیری

ظاہر حکم سنا دیہو سب نوں ہیں توں ختم رسولاں
رحمت عالم تینوں بھیجیا کردے خبر جہولاں !

جسدن حکم جناب دوں آکے جبرائیل سنایا !
اوس طرح ہی سرور عالم لوکاں کول پوچایا

شک کرو نہ سوچ لوکو ہیں رسولؐ الٰہی !
ختم نبوت میرے اتے مت بگڑو گمراہی

میتھوں بعد رسول نہ کوئی دنیا اتے آسی
ختم رسالت امر میرے یقین جیکوئی عذر لیاسی

سنوں حقیقت جدوں نبی نے صادر حکم سنایا
چرچا ٹرپی وچہ زمانے جاہلاں شور مچایا

بعضے آکھن برحق ہونا اک پیغمبر عالی
بعضے شاعر کہن نبیؐ نوں بعضے کہن دیوانہ
آپے جوڑ قرآن سناوے ساڈے لوکاں تائیں
دادے پیو پڑدادے والا ساڈے لوکاں تائیں
میری تابعداری پکڑو پاک نبیؐ فرمایا
کفروں توبہ تائب کر لو آکھے نبی غفاری
جسوچہ محل مکان نورانی میوے قسم ہزاراں
عورتاں شکل سیناں دسے ہو گئی طبع دیوانی
رزم کلاموں سرور عالم سچا دین بتاندن
حضرت آکھن بت پجاری دوزخ اندر جاسن
جیہڑے لوک یہود کفاری سنکے آدن دوردل
جسنوں ختم المرسل کرکے بھیجے ذات الٰہی
بین زمیں وچہ سی بت خانہ اُسدا ذکر سناوال
وڈے ٹھاکر ڈگ زمیں تے کلمہ بول سنایا
جا کے ملو حبیب نبیؐ نوں جسنے بچنا ناروں
اسدا دامن پکڑو جاکے جس نے جنت جاناں
نیک نصیباں والے آدن سن کے خبراں دوروں
بل پئی شمع پتنگاں بدلے آہو دن قربانی
رہبر ڈیول جہانی پائی جسنے صاف یقینوں
اس درباروں وحدت والے بھر بھر پین پیالے
ابوجہل بھی گھر گھر جاکے ایہو گل سنائی
قوم قریشیاں اندر بیشک عالی درجہ میرا
جے قرآن آسمانوں لکھے دنیا تے آدے
بہت بے ادبی یاروں مڑکے کرداسخن نکارا
دستے دین عزیزیاں تائیں بنکے نبی ربانان

خبر انجیلوں ظاہر ہوئے اوس پیغمبر والی
نواں طریقہ دسے سانوں بن کے نبیؐ یگانہ
آکھے مینوں رہبر کرکے بھیجیا خالق سائیں
کیہڑا دین قدیمی چھڈکے طرف محمدؐ آئے
رحمت عالم بن کے لوکو ہیں سب کارن آیا
قہر عذابوں بچکے لو جنت دی سرداری
حسن جمال نورانی والیاں حوراں خدمتگاراں
عاشق ہو گئے زنانی اتے گلاں کرن شیطانی!
جاہل لوکیں پاک نبیؐ توں بدر در بڈے جاون
بن توبہ توں ایتھے اوتھے کدے نجات نہ پاسن
ساتھ نبیدے جھگڑا جھگڑن باز نہ آدن فتوردل
اُسدے اوپر غالب آوے طاقت کسدی آہی
ختم نبوت لے کے جسدن آیا نبی سچاواں
میری پوجا کرو نہ لوکو ہیں کد پار لنگھایا
بیشک جنت لیلو جاکے تابعداری یاروں
بیرے پوجیاں بیشک ملسی دوزخ وچہ ٹکاناں
پاک نبیدا کلمہ پڑھکے پاون جلوہ نوروں
طالب دیناں بدلے کُھلا فضلوں گھنڈ نہانی
کمی نہ رہندی اسدے تائیں دنیا دولت دینوں
جان مال قربانی کردے ہو ہو کے متوالے
بدا نبیؐ محمدؐ بنکے چرچا پھرے اڈائی!
ہے سرداری عزت مینوں عالیشان گھنیرا
باجھ میرے تھیں ہور کسینے کویں اتاریا جاوے
اچا بنے محمدؐ تیتھوں کون بتسم دچارا
مینوں کتے پڑھاوے کلمہ تاں میں اسنوں جاناں

ساری عمراں نال نبیؐ دے کیتے کفر کمانوں
پکھن ابو جہل کول بیٹھے کل کفار کمینے
کتی منصوبے کردے بہکے ٹوٹے جوڑے تدبیراں
ہر اک پاک نبیدے تائیں جھوٹھیاں کرنا چاہوے
ہجے سوادی زور لگا دے چن تہ تھلے آسی
ایہ نہیں ڈر دا ساڈیکو لوں جس مجلس وچہ جاندا
تھلے چن آنا رے طاقت ایہ نہیں جادوگر نوں
پاس نبیؐ دے نال محبت جانکے قوم کفاری
آکھیں ایمان لیائے جیکر معجزہ کوئی دکھاؤ
پاک نبیؐ فرماون لگے ایہ گل دسو سانوں
کہن لگے اس پتھر وچوں جلدی رُکھ اُگا دیں
حضرت آکھن کوئی نہیں مشکل موجب حکم الٰہی
آکھو جاکے ٹھاکراں تائیں زور لگاون سارا
چارہ کریں بند کرن دا رکھ نہ پیدا ہووے
عقلوں انھے دوڑ شتابی کولی بتاں دے جاندے
پتھر وچوں رکھ اُگاکے نبی دکھا نا سانوں
عرضاں کرکے بتاں اگے پھر نبی کول آئے
نبیؐ کہیا میں انشاءاللہ ہر گز دیر نہ لاواں
رنگ سفید پتھر دا ٹکڑا جک کفاراں آندا
کجھ پرواہ نہیں یا نبیؐ اللہ حکموں دیر تو کائی
چار چوفیرے ویکھن والے کافر لوک تمامی
لرزہ کھاکے پھٹیا پتھر اوس کرولی پاروں
ہوندا جاندا رکھ اچیرا دیر ذرا نہ لاوے
چھ عجائب پوری وچوں اُس نے ڈال نکالے
سوہنیاں شاخاں ڈالیاں پتر بڑے عجیب سوہان

کتنے معجزے دیکھ نبیؐ دے لنگھے وہم خیالوں
کرن عداوت نال نبیدے کفروں بھرے سینے
کوئی سوال نبی نوں پائیے کردے پہ تدبیراں
سارے کہندے کہو نبیؐ نوں چن اسمانوں لاہوے
مجلس دے وچہ اوہو بیلے ہو شرمندہ جاسی
سارے بُت پوجاریاں تائیں کافر آکھ سناندا
آپے مجلس وچوں جاکے اٹھ شتابی گھروں
اوہوں پاک نبی دے اگے جاکے عرض گذاری
پورا کر دسوال اساڈا کلمہ پھیر پڑھاؤ
یوں تو موہوں کہڑا معجزہ ہے منظور تدہانوں
بیشک سانوں اوہو ویلے کلمہ دین سکھادیں
جو آکھو رب میرا کرسی دیر نہ لاوے کائی
پتھر وچوں رکھ نکالے خالق سرجنہارا
ابو جہل غصے دے نال اوتھوں اٹھ کھلوندے
سجدے پیکے کرن پکاراں سارا حال سناندے
بند کردو رکھ اگے ناہیں آکھن آکے تساں نوں
خوشی سناون پاک محمدؐ جھوٹا ہوکے جائے
آکھن لگے کہڑا پتھر جس تھیں رکھ اگاواں
سچا رب حبیب نبی دا ایہ فرمان سناندا
پتھر دے کول آن کھلوتے پاک رسول الٰہی!
پتھر اتے لب مبارک سٹے نبی گرامی !
سوہنا رکھ ظاہر ہویا پتھر دے وچکاروں
آن ہجوم اکٹھی ہوئی میلہ بھر دا جادے
حیرت کرکے کرن تعجب سارے دیکھن والے
اوہوں پاک نبیدا کلمہ ساریاں بول سناون

ڈالیاں اُتے بیٹھ جناور بولن حمد الٰہی
دیکھیا شان رسول اللہ دا ابوجہل شرماوے
ایسے پتھر وچہ سماوے جے ایہ دُکھ اٹھایئں
ہتھ اُٹھا کے کرے دعایئں پھیر رسول ربانا
ابوجہل متکبر ہو کے کردا سخن اکابر
جو کجھ کھیل وکھایا سانوں ایہ کجھ نظری آوے
لے خوشخبری دُنیا اتے آیا نبی غفاری
دین قبول نبی دا کیتا سب توں اہل غریباں
ابوجہل مردود جیہا نے نہیں سی جنت جاناں
کوثر جام جیہاں پینے حب نبیؐ دی پاروں
ابوجہل مردُود نکارا ہن جھگڑیل فسادی
کنکر روڑے مُٹھ وچہ لیکے اکدن حاضر آوے
دسّن دی کوئی نہیں ضرورت آکھے نبیؐ غفاری
ابوجہل نے آکھیا بیشک پک یقین لیاواں
اتنی گل نبی سرور نوں جد اس بول سنائی
ہتھ اہدے وچہ جھٹ پتھراں نے کلمہ طیب پڑھیا
آکھن لگا ایہ سبھ ہینوں جادو اثر دکھایئں!
پاک نبی دے معجزیاں نوں جادو آکھ سناوے
جنت طرف بلاوے سب نوں پاک رسول سہارا
امر نبی دا سُن کے جیہڑا بدلوچہ مول نہ بھاوے
مکی مدنی عربی اُمی رہبر پیر جنہاں دا
جنت دے وچہ داخل ہوسن ساتھ رسول پیارے
ہر ہر خانے چانن لایا طیب کلمے نوروں
چانن نور بجھاون خاطر زور کفاراں لایا
ہکدن نبی نماز گذارن پربت کول کھلوتے

نبیؐ رسول خدا دا سچا دیون صاف گواہی
ہوش منده پاک نبیؐ نوں ایہ پھر عرض سناوے
بیشک تیرا کلمہ پڑھدے بےعذر کسے دانا ہیں
رُکھ سنہری سورج وانگوں پتھر وچہ سماناں
جادوگر نہیں ہرگز کوئی تیرے نال برابر
کہڑا عقلوں اَنہاں جیہڑا تینوں نبیؐ بناوے
دسّن آیا لیلو جا کے جنت دی سرداری
کر کے تابعداری پوری رل گئے نال جیباں
جنت وچہ بےاوباں تائیں کیکوں ملے ٹکانا
شوقوں بول شہادت کلمے نچے جہنم ناروں
حاسد بن کے پاک نبی دا بن گیا دشمن عادی
دس کھاں مٹھ میری وچہ کی شئے پاک نبی فرمادے
آپے اوہ شئے بول پوے گی فضل کتوں رب باری
ایہ شئے میرے ہتھ وچہ بولے دین تیرا جوچہ آون
ہتھ اوہدے وچہ کنکر بولے قدرت نال الٰہی
کڈ کر سُٹ زمیں تے دیندا ایسا غصہ چڑھیا
جہڑا توں انساناں وانگوں کنکر پیا بولائیں
کیکوں امر خدا دے باجھوں نور ہدایت پاوے
بےنصیبے لوکیں دُڑدے زور دوزخ نوں کر جارا
بیشک رب دے جا دربار وں کدے نہ بخشش پاوے
پل بھیں پار اتارا کرسی فضلوں رب تہاندا
فضلوں عالی منصب دتے خالق سر جنہاں دے
ویکھ شمع نوں سب پروانے آون نیڑے دوروں
ایسر چانن قدرت ولوں ہوندا گیا سوایا
رنج ملالوں چڑھن پہاڑے سارے دشمن گوجے

ٹکڑا پتھر دا اک بھارا رہڑ وگا دن تھلے
گلاں کر دے ہیٹھ پتھر دے آ دے نبی ربانا
پاک نبیؐ دے مارن کارن کافر کر دے چارا
پتھر اس سلامی ہویا پاک نبیدےؐ تائیں
ادیوں پاک نبیؐ دے سر تے چھتری وانگ کھلویا
ہو شرمندے حیرت کردی کافر قوم نکاری
پتھر ہے کھلوتا ایتھے آکھیا خالق سائیں
ہر ملکاندے مومن آکے نت زیارت پاسن

کھڑ کھڑ کر کے ڈگیا پتھر پاک نبیؐ دے وتے
نہیں نصیب نبیؐ نوں ایتھوں بچکے گھر نوں جانا
رہڑ وگیا پاک نبیدے اُتے پتھر بھارا!
ہر تواچا آن کھلوتا تھلے پہنچیا ناہیں
چھاں کر کھلا نبیدےؐ سر توں دور دوں معلم ہویا
تھلّے کھلے نماز گذارن پاک رسول غفاری
رہے نشانی پاک نبیدی روز قیامت تائیں
کر کے حب نبیدی ادیوں ہو قربانی جاسن

دربیان آمدن کفاراں برائے طلب معجزہ

ہکدن پاس نبیؐ دے کافر کر منصوبے آئے
چن اتار آسماناں اتوں جیتوں نبی الہٰی!
جیتوں وعدہ پورا کردیں اسیں ایمان لیائیے
چودھویں جنوں اُسدن ہیسی رادی ذکر لیا دن
گھڑی مڑی ایہ آکھن کافر چن اتار آسمانوں
چند وَلے جد پاک نبیؐ نے نظر مبارک پائی
ابو قبیس پہاڑ اتے چن لہہ آسمانوں آیا
پاک محمدؐ چن زمیں دا آگے سی اُس تھائیں
کتنا چر آسمانوں لہہ کے چن زمین تے آیا
سنے کفاراں ابوجہل نوں گل نہ آدے کوئی
جد کوئی وقت گذاریا اینویں پھیر گیا آسمانی
ابوجہل مردود نکارا ایہ گل آکھ سنا دے
ابوجہل سن یاراں رہ گیا دین ایمانوں خالی
لا جا بھوج ہنود قوم دا سی اک راجہ بھائی
کی ویکھے اوہ چن زمیں تے لہہ آسمانوں جاندا

معجزہ ہو وکھالو کوئی سانوں دین قبولیا جاوے
بیشک اسیں ایمان لیائیے بھر کے دلوں گواہی
پھیر قبول لئے دین نساڈا کدیں نہ پاسے جائیے
ہو کے جمع کفار تمامی پاس نبیدےؐ آ سن
بیشک دین قبول کراں گے ہو کے دلوں بجانوں
انگل نال اشارہ کیتا پاک رسول الہٰی!!
چارے طرفیں آن پہاڑوں جلوہ نور دکھایا
دوجا چن آسمانوں لتھا پیندیاں نور شعائیں
ابو قبیس جبل دے اتے نوری چانن لایا
دہشت پے گئی وچہ دلاندے ایسی حالت ہوئی
او نویں جا اسماناں اُتے چڑھیا چن نورانی
ایہ محمدؐ جادو کر کے چن اتار دکھاوے!
کل غزیاں دین قبولے پا لئے منصب عالی
جنوں چودھویں رات کھلوتا اوہ محلاں تے ساہی
دیکھ رہیا سی اوہ اسویلے ایہ کجھ حال وہاندا

دو گھڑیاں بعد زمینوں جاندا چن آسمانی
بن چڑھیا تے کل نجومی اس نے پاس بلائے
کس کارن ایہ چن زمیں تے لہہ آسمانوں آیا
کہن لگے ایہ علم نجوموں خبر اساں نے پائی!
دنیا اتے اوناں ہیسی اوس اخیر زمانے
معلم ہووے اوس دنیا تے قدم رنجا فرمایا
سچا دین سکھاون بدلے اوہ دنیا تے آسی
سن کے گل نجومیاں کولوں آکھے بول زبانوں
نور ہدایت بخشی مولا اس کافر دے تائیں
ابو جہل نے پاک نبیؐ نوں اک دن آکھ سنایا
ایس کارن میں تیرے اتے نہ ایمان لیاواں
جیہڑی ملی نبوت تینوں اوہ ملنی سی مینوں
اپنی عزت آپے لاہ کے کیوں میں کھوہ وچ پاواں
توں سید سردار نبی ہیں ہاں کعبہ نفاسی
وحدت رب دی مشرک نائیں ہووے زہر مثالوں
ہر بنیاندے مشرک لوکیں دشمن ہون ضروری
ابو جہل نے چاوڑے نال ہکدن بات سنائی
گردن اتے لت ٹکا کے وچ زمین دھساواں
ہکدن کھلے نماز گذارن سرور پاک الہٰی!
پاک نبیؐ دی کرن حفاظت آکے ملک نورانی
بجلی وانگوں نوریاں ملکاں دتا جاں چمکارا
اوتھوں نس پچھاں نوں مڑیا یارا ندکول آیا
چار چوفیرے پاک نبیؐ دے اگ بلی دسیاوے
بعد سلاموں پاک نبیؐ نے ایہ قرآن سنایا
جیوندی جانے جیکر آکے ساتوں ہتھ لگاندا

ایہ جا ن جد ویکھیا اُس نے لگا کرن حیرانی
جویں تماشہ ویکھیا اکھیں سارا حال سنائے
صاحب علماں اوہیو یلے جوڑ حساب لگایا
ختم المرسلین محمدؐ ہیسی ہونا کائی!!!
اُسدے شان مبارک پاروں لگے تیر نشانے
ایسے کارن چن زمیں تے کرن سلامی آیا
اسدی تابعداری کیتیاں بخشے جاون عاصی
میں ایمان لیاندا اتے ہو کے دوں بجانوں
پایا قدر نبی سرور دا ابو جہل نے ناہیں
بیشک سچا نبیؐ خدا دا میں تینوں آزمایا
میں سردار تونگر بھارا توں ہیں مسکین نتھاواں
واقعہ نبی خدا دا تاہیں میں نہیں آہندا تینوں
تیری تابعداری کرکے اپنا شان گواواں
تیرا میرا ویر قدیمی نال سرانڈے جاسی
قرب حضوری عزت والا ہے دنیا دے مالوں
جیوں جیوں حکم نبی فرماوے تیوں تیوں بگڑی دوری
مینوں مل پئے سجدے کردا کتے رسولؐ الہٰی
قسم عزیٰ دی مہتا اُسدا وچ زمین دباواں
ابو جہل نوں پہنچ کسے نے جلدی خبر پوچائی
مارن آیا پاک نبیؐ نوں کرکے وہم گمانی
رہی نہ طاقت تھر تھر کنبے اوتھے کھلا نکارا
دہشت نال نہ بولیا جاوے آکے حال سنایا
پئے چمکارا بجلی وانگوں پر کوئی پیش نہ جاوے
بیشک ساڈے مارن کارن ابو جہل سی آیا
ٹکڑے ٹکڑے کرکے اسنوں کدھرے سٹیا جاندا!

اس بربائی کوں جا کے جھڑکیا نبیؐ ربانے
پاک نبیؐ نوں آکھن لگا توں کیوں جھڑکیا مینوں
آپ جواب خدا نے دتا پاک نبیدے وِلوں

پھر بھی نہ شرمندہ ہو یا غصہ کرے دھگانے
نوجاں نال بھراں میں جنگلی رَدر دکھالاں تینوں
آیت اتاری وحی دی راہیں رُبنے ایسے گلوں

فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ۝ سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ ۝

پس اس کو چاہیئے کہ اپنے ہم نشینوں کو بلائے۔ عنقریب ہم بھی اپنے جلاد فرشتوں کو بلالیں گے

نوجاں سدبلائے سبھے دیر نہ کر توں کائی
بو دیوں پگڑ زبیندے اُتے تیری کرن خواری
رب نے وعدہ پورا کیتا جو کجھ سی فرمایا
اک اصحاب نبیؐ دے کولوں اُسنوں قتل کرایا

میں جلاد جہنم والے بھیج دیاں اس جائی
حضرت آکھن حالی تیر یدی خبر دتی رب باری
ابوجہل نوں جنگ بدر وچہ اوہنوں قتل کرایا
ہما س نبیدے سر موڈیا بودیوں پگڑ لیایا

در بیان آمدن ولید و عتبہ بن ربیعہ بخدمت رسول کریم صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

کرن روایت وعظ نصیحت جدوں نبی فرماندے
نبی کیہا ہوش کروں تائب پاؤ فضل ربانا
سُن سُن کے پھر آکھن لگے عاقل چتر سیانے
نسخے دار تیرے بی تیرے سکے چاچے تائے
کہے ولید نبیؐ دے تائیں بہہ کے ادب پیار دن
طائف دے وچہ باغ جو میرے اوہ سب دیندیاں تینوں
نوکر چاکر جتنے آکھیں حاضر کر دیاں تیرے
ٹھاکر پوچھن دلوں نہ توں رد کر اسادیا ئیں
عتبے آکھیا لڑکی میری سوہنی شکل کماتوں
عقد پڑھا کے میں لڑکی داکراں حوالے تیرے
نبیؐ حیرانی دوچہ کر داکہے خدا دند عالی!
زر تے دولت نوکر چاکر ہوسن تاں لج تیری
رکھ توکل خوف نہ کرنا بیشک حکم سنائیں

ابوجہل ولید تے عتبہ پاس نبیؐ دے آندے
نہیں تاں نار جہنم اندر ہوسی دائم ٹکانا ں
اثر سودا دی ہے کوئی اسنوں تہیں سو ہوش ٹکانے
خویش قبیلیوں اکو آپاں تاں تریکوں آئے
جیکر ایہہ بیماری تینوں ناقے تنگی پار دل
جتنی چاہ ہوں نے زر نقدی کجھ پرواہ نہ مینوں
ہوتی گڈھ سمندر دچوں لیاون سنج سویرے
نہ کوئی ساڈے عزی۔ توں توں سخن بے ادب سنائیں
صاحب حسن زمانے وچوں جاری دنیا تائون
عشق کراں نذر مالوں تینوں آکھے لگ جامیرے
یا نبی اللہ ایہہ سب ٹولہ دین ایمانوں خالی
ایہہ سب جاسن نار جہنم دیکھیں قدرت میری
تاکر پہنچے حکم اساڈا گل بیخبراں تائیں

پاک نبی فرماون لگے دوزخ قہر الٰہی!
پنجسو سالاں رستے اگوں دوزخ کڑک ڈراہی
دوزخ سٹن والے اُتّی کھلے فرشتے رہندے
ابو جہل نے آکھیا لیساں پکڑ فرشتیاں تائیں
پکڑ فرشتے لواں ستاراں آکھے اسدا کلہ
آکھن لگے دوزخ دوزخ ساتوں روز سنادیں
دوزخ کدے دکھادے اکھیں جتھے بھڑکن بھائیں
دیہو جواب انہانوں حضرت آپ خدا فرمایا
پایو پالی تختاں اتے مومن بیٹھے ہوسن
دوزخ سارا ابھریا ہوسی ساتھ بھکھے انگیاراں
نبیؐ پیارے خاطر کیتا حکم جناب الٰہی!!
حرص کریں توں رین میر یوچہ ایہ اکابر آدن
بدل انہاں ندیہا بالی تتیوں ہور بہا در گائی
قدرت کامل ذات خدا دی اوسوقت دکھالی
عکرمہ ابو جہل دا بیٹا جلد ایمان لیایا
حضرت خالد جنگ بہادر زور آور سنزانا
سب اصحاباں یاراں اندر صفت نبی فرمائی
پنج پنج سو ہزاراں دیناں جا کے لڑے اکیلا
ہر تھاں اُتے فتح مبارک اُسدے ہتھوں آہی
جیکوں صفت نبیؐ نے کیتی اوہ ہیں آکھ سناداں

اُسدے وچ سٹائے جاسن جو کرسن ہمراہی
سٹو وچہ کفاراں تائیں مولا حکم سناہی
ایہ گل سُن کے پاک نبی نوں تنے اگوں کہندے
میرے ہتھوں لین فرشتے دوزخ وچہ سزائیں
باقی دو بچن گے پچھے مار لیا جے ہلہ!!!
عاجز لوگ کمینیاں وانگوں سانوں پیا ڈرادیں
کرسیاں اتے بیٹھے تنے کردے شوخ ادائیں
پتہ لگے گا جسدن سورج گرمیوں حشر تپایا
ستر حوراں ہک مومن دی خدمت وچہ کھلوسن
جسدے اندر سٹی جاوے ساری قوم کفاراں
ایہ ہن پکے دشمن تیرے رکھ امید نہ کائی
اس درجے دے ایہ نہیں لائق کلمہ بول سناون
صاحب زور انہاندیو چوں خاص انہاندے بھائی
پُتر بن اصحابی جاندا پیو ایمانوں خالی
خالد بن ولید شتابی کلمہ بول سنایا!!
جتول جاوے تیغ اٹھاوے در تے رب دا بھانا
خالد ہے تلوار اللہ کہے رسول الٰہی!
کون مقابل آن کھلووے ہتھ پھڑے جد اللہ
خالد ایسا شیر بہادر لشکر کرے تباہی
راوی جویں روایت کردے خبر حدیثوں بیاداں

سَیْفٌ مِّنْ سُیُوْفِ اللّٰہِ تَعَالٰے

خدا کی تلواروں میں سے ایک تلوار ہے

عتبے دا پُت نام حذیفہ جلد ایمان لیایا
تیری قدرت دیوچہ مولا دخل کسیدا ناہیں

رہ گیا باپ ایماذوں خالی پُت اصحاب بنایا
لیکھا تیرا بے پرواہی یارب خالق سائیں

حضرت عکرمہ خالد ودہنہ نے رب دے خاص پیارے
اکدن سن قرآن نبی تھیں گیا ولید نکارا !
بڑا ولید سیانا ہیسی اندر قوم قریشاں
سُنکے ہیں قرآن نبیؐ توں اتنی لذت پائی
آدم جن بنا نہیں سکدا ایڈ کلام پیاری
معنے اسدے کرن شتابی دلنوں پگڑ ضروری
سمجھاں کل کلاماں اتے بیشک غالب آسی
معنیاں وچوں سارا مطلب حاصل کیتا جاوے
خویش قبیلے یاراں اگے کردا ذکر تمامی
ابوجہل سن حیرت کردا ایہ کی سخن سنادے
غصیوں طعن کریندا اسنوں ایہ گل آکھ سنائی
تاہیں پاک محمدؐ اتے بھرم گیا دل تیرا
بہت ولید غصے وچہ آکے کرے کلام زبانی
میرے در تے آون سوالی ایسے لوک ہزاراں
کھڑدں کدے کنارا کرکے دین قبول کریندا
عمر بہادر دا منگوں رب تھیں پاوندا درجہ عالی
اوہ رل گیا منافق اودھر بدھے راہ نہ آیا
ہر ملکاں وچہ اوہدیاں خبراں پہنچ گیاں ہرجائی
توں دعوےٰ کر ایہہ ولیدا ہیں ہاں نبی ربانا
اوہ کم کرئیے جسدے کولوں لوک پچھاں ہٹ جاون
کہن لگا جے خبطی آکھاں یا ہیں کہاں دیوانہ
جے ہیں اسنوں ساحر آکھاں جادو کرنیوالہ
جیکر اوہنوں شاعر کہیئے اوہ بھی ہندا ناہیں
شاعر جھوٹھ مثالاں جوڑن ایہہ نہیں جھوٹھ بناندا
اسدے سننے وررانڈے شاعر کہیا نہ جاوے

باپ جنہاندے منکر دینوں کافر ظالم سارے
پھر بھی شاعر کہے نبیؐ نوں پاپی اوگنہارا
اکدن سن قرآن نبیؐ توں گل سنادے خویشاں
نبی ہوئی نہیں کسے بشر دی ایہ کلام الہٰی
معلم ہوندے واقعہ اس تے ہوسی رب اُتاری
واقعہ ایہ کلام پیاری ہر صفتاں وچہ پوری
سننے والا اسدبنا ہیں نہ کوئی عذر بیاسی
مینوں نہیں امید محمدؐ اپنے دلوں بناوے
نبیؐ قرآن سنادے جیہڑا عجب کلام گرامی
بہت کفار اکٹھے کرکے اسدے پاس لیاوے
تینوں اج محمدؐ کدھرے روٹی ہوگ کھوائی
تاں توں صفت کلاموں کرناہیں ایہ قیافہ تیرا
کیوں مسکین محمدؐ کولوں دیسی روٹی کھانی
کافر دین ایمانوں خالی بولے نال ہنکاراں
لا الہ الا اللّٰہ دا نعرہ جلد مریندا
پر کیکوں اوہ بھریندا بھانڈا جس رہناں سی خالی
کل شریراں رل کے اوہنوں بہت بڑا وڈیایا
دور دراڈوں لوکیں آکے پچھن سادتیائیں
عقلوں علموں ایدے ناوں توں نہیں گھٹ سیانی
اوہ طریقہ سوچئیے جس تھیں لوک نہ دوروں آون
بیشک پاگل میر تیائیں آکھے کل زمانہ
ایہ بھی عیب اوہدے تے لانا ہرگز نہیں سوکھالا
دسو کھاں کی آکھ سنائیے آیاں لوکاں تائیں
حرص طمع نہیں اسوچہ کائی ساحر کہیا نہیں جاندا
ایہ ناں طاقت شاعر تائیں ایسے شعر بناوے

جادوگر تے شاعر آکھاں ایہہ سب باتاں خامی ... سن کے آیت حیرانی کردے دانشمند عامی
آخر کل کفاراں بہہ کے ایہو منتا پکایا! ... آکھو بابل شہروں جادو سکھ محمدؐ آیا
خویش قبیلے جدا کریندا پیو تے پت نڑاوے ... اتنی گل محمدؐ اندر ساتوں نظری آوے
صد آفرین مناون سارے واہ وا عقل وڈائی ... چھوڑ گئے سب رستہ سدھا پکڑ لئی گمراہی
موسیٰ دا فرعون اخیری توبہ دسے در آیا! ... حضرت موسیٰ عرض نہ منی راوی ذکر سنایا
جاں دریا وچ ڈبن لگا آکھے موسیٰ تائیں ... اوس اخیری توبہ کیتی اگاں پہنچی ناہیں
توں نزدیک نہ آئیوں ساڈے اندر عمراں ساری ... توبہ کریں عذابوں ڈردا آکھے نبیؐ غفاری
جبرائیل فرشتے پھڑ کے منہ وچ مٹی پائی ... توبہ نہ کرئیے لئے جا کے دوزخ اندر شاہی
ایہہ فرعون نبی سردردا ایڈا ظالم بھارا ... مرن لگے نوں آکھن لگا بن مسعود پیارا
جنگ بدر دا واقعہ پورا راوی ذکر سناندا ... جس دم وقت اخیری رب نے ابوجہل تے آندا
ابوجہل نوں جاں عبداللہ پھڑ تلوار ہولاری ... آکھن لگا پڑھ لے کلمہ ہن بھی جاندی واری
وقت اخیری کلمہ طیب تیری بھرے گواہی ... چھڈ عداوت پاک نبیؐ دی دور کریں گمراہی
آکھن لگا دیر پرانا نال نبیؐ دسے میرا ... سچا نبی بناواں کیکوں کہیا من کے تیرا
مناں نبیؐ بھتیجے تائیں عقلمندی کی میری ... نال میرے ہن کر عبداللہ جیکوی مرضی تیری
اوسے ویلے سی عبداللہ غضبوں تیغ چلائی ... کٹ کے سر موذی دا آندا پاس رسولؐ الٰہی
حمد الٰہی بول زبانوں آکھے نبیؐ زباناں ... دشمن ساڈے نوں دوزخ اندر جا کے لیا ٹکانا
منگ پناہیں غافل بندے مولا توں لکھواری ... کفروں شرکوں رب بچاوے کر کے رحمت بھاری
جیہڑا حکم نبی دا سن کے کوئی انکار لیاوے ... ابوجہل دا ساتھی بن کے کیوں نہ دوزخ جاوے
فخر کرے کوئی حسبوں نسبوں شان عزورت یارو ... روز حشر نوں چھڑکاں ملسن خالق دے دربار وں
کل نبیاں نے جو تکلیفاں جھولاں توں پایاں ... وچ قرآن شریف بنی توں ساریاں خبراں آئیاں
اس کارن رب خبر تمامی وچ قرآن بتائی ... مت گھبراوے دوست میرا آکھے ذات الٰہی
والضحیٰ دا نازل ہونا وچ قرآن بتاواں ... جیویں روایت ہے تفسیر دی وچہ بیان سناواں

در بیان سبب نازل ہونے سورۂ والضحیٰ کا

اول حمد خداوند تائیں لکھاں حمد ثنائیں ... اسدی بے پرواہی اندر دخل کسے دا ناہیں

ہر جا گہ توں ظاہر ہووے رب دی بے پرواہی
اللہ اتے محمدؐ والی سبھ توں پہلے جوڑی
نیکی بدی تے جنت دوزخ کے نال مدینہ
بھلا برا تے کافر مومن سچ تے جھوٹھ چھپائی
غم خوشی تے ہسن رون سردی گرمی دونویں
اول آخر ظاہر باطن دن تے راتاں بھائی
یارب وچ انداز نہ آوے ہرگز قدرت تیری
کی کجھ صفت خداوندوالی عاجز آکھ سناوے
لکھ کروڑاں پدماں نیلاں اتنی خلقت ہوئی
جمیاں کون جو حمد خدا دی وچ شمار لیائے
حمداں کل خداوند تائیں اکبر ذات الہٰی
یارب عاجز بندے اتے بیحد فضل کماویں
چھوڑ تیرا دروازہ مولا غیراں طرف نہ جاواں
جیکر سائل تیرے در توں خالی موڑیا جاوے
جد میں جاتا دوں بچالوں واحد تر تینا ئیں
لکھ لکھ شکر کراں میں تیرا یارب خالق باری
امت ایس پیاری اتے واہ دا کرم کمایا
جے نہ مولا پیدا کردا پاک محمدؐ تائیں
واہ وا رب سنے پیدا کیتا سرور نبیؐ غفاری
اے تخصا توں رب اپنے دا دمدم شکر بجاویں
پاک نبیؐ دی جنہاں کیتی جگ تے تابعداری
قدم بقدم رسول اللہ دے جیکوئی ٹریا جاوے
پاک نبیؐ دی مددگاری عاجز امت تائیں
یارب صدقہ پاک نبیؐ دا ساڈیاں بخش خطائیں
پڑھ بسم اللہ والضحیٰ دی کر تفسیر سناواں

جوڑا جوڑا ہر اک چیزاں دیون صاف گواہی
جبرائیل وکیل بنا کے الفوں میم مروڑی
انہیں نال سو جا کھا بنیاں غنیاں نال کمینہ
چن سورج تے ہندا چڑھدا اُچا نیواں جانی
وڈا چھوٹا کھرا تے کھوٹا ایہ بھی ظاہر ادونویں
عقل شکل تے علم حلم دی جوڑی رب بنائی
کیکوں وچ شمار لیاواں ایہ نہیں طاقت میری
لکھ کروڑاں حمداں تینوں انت شمار نہ آوے
حمد خدا دی ختم کرن دا دعویٰ کرے نہ کوئی
قسم خدا دی نہ ہووے جے لکھ زور لگاوے
کل جہان اوپایا جس نے کرکے بے پرواہی
نزع آسان گزاریں نالے پل تھیں پار لنگھاویں
فضل تیرے دے نال خدایا ساری حاجت پاواں
ہور کیہڑا دروازہ جتھے جا کے عرض سناوے
توں بھی اپنے فضل کرم تھیں میتھے رحم کمائیں
پیدا کیتا نبی محمدؐ کارن اُمت پیاری
راہبر سوہنا نبی محمدؐ سانوں آن ملایا
نہ لولاک نہ فرش زمیں دا ہرگز بندا ناہیں
جنے اپنے نال پیو ناوں سمجھی امت پیاری
تابعدار نبی دا ہن کے بیشک جنت جاویں
دوزخ کولوں ملے خلاصی پاوے عزت بھاری
انشاء اللہ اگ دوزخ دی نیڑے کدی نہ آوے
دامن پکڑ نبیؐ دا محکم چھڈیں نہ اس تھائیں
بخشیں عیب قصور تمامی یارب کرم کمائیں
ایہو خواہش خدا دے کولوں رحمت بخشش پاواں

کر تفصیل سناواں مینے ساتھ اللہ دی یاری
حکم خدا دا ظاہر کرکے جد دل رسول ﷺ سنایا
میرے امروں باہر نہ ہووے جس نے جنت لینا
حضرت خوف نہ کھان کسیتوں پورا حکم سناون
نبی ﷺ کہے تو بیشک جنت کرکے تابعداری
صاحب علماں کولوں لوکیں آکے پتہ پچھاون
لوکیں آکھن کے اندر ہے محمد کوئی
شاعر ہے کہ جادوگر ہے صفت سناؤ ساری
سارے راہب عالم جڑکے لگے کرن صلاحیں
پھیر کہن اک بعد عیسےٰ تھیں آوے نبی یگانہ
خبر انجیل بتاوے اسدی بھرے توریت گواہی
وچہ توریت خدا فرمائیاں خبراں ہین ترائے
دوجا ذوالقرنین دا حالا ہے مقبول گرامی
اجتک کسے پیغمبر ہرگز روح دی خبر نہ پائی
دو خبراں جے دسے سانوں سمجھئے نبی ربانا
ایہ گل سن لئی جدوں کفاراں کٹھے ہون تمامی
اگے راہب پچھے کافر پاک نبی کول آئے
ترائے چیزاں دا مطلب حضرت سانوں دسیا جائے
دس دیہو جے تینے باتاں اسیں ایمان لیائیے
کہف اصحاب سکندر والی سانوں دس کہانی
انشاء اللہ یاد نہ آیا پاک نبیدے تائیں
رب کہے نہ پاس نبیدے جائیں جبرائیلا
اگے جبرائیل فرشتہ دن تے راتیں آوے
نجرے قوم کفار تمامی وعدے اُتے آئی
جکم سوا کچھ آکھ نہ سکاں پاک رسول سناوے

ذکر کراں والضحیٰ سورت کیونکر رب اتاری
ہیں رسول خدا دا بھیجیا پاس تساڈے آیا
کافر کولہ ہوگئے سُن کے پاک نبی ﷺ دا کہنا
بعضیاں جلدا یمان لیاندا کئی انکار لیاون
پاک نبی ﷺ دا گلہ شکایت کردی قوم کفاری
کون محمد ﷺ جس دا لوکیں کلمہ پڑھدے جاون
جسدے اتے رب بھیجدی بھید بخشش ہوئی
جسدے ناں دا کلمہ ہویا ہر ملکاں وچہ جاری
کی ہمیئے کجھ کہیا نہ جاندا پاک محمد تائیں
خبر نجومیوں ظاہر ہودے ہے نزدیک زمانہ
حضرت عیسےٰ توں اک پچھے آدے نبی ﷺ الہیٰ
اک اصحاب کہف دا قصہ اسوچ دسیا جائے
تیجی خبر کیفیت روحدی ہے کجھ ذکرا الہامی
پہلی گل محمد ﷺ کولوں ایہو جائے پچھائی
تنے گلاں پچھن کارن اساں نبی ﷺ کول جانا
سنیئے کی جواب انہاں نہ دیوے نبی ﷺ گرامی
راہب پاس رسول اللہ دے اوہوں عرض سنائے
جیکر تسیں رسول خدا دے وحی تساں نوں آئے
کلمہ پڑھکے صاف یقینوں اسیں ہدایت پائیے
نبی ﷺ کہے میں بھلکے دساں سارا پتہ نشانی
ایس گلوں کجھ غیرت کیتی آپ خدا وند سائیں
انشاء اللہ اس نے ساڈا کیوں نہیں لیا ویلے
ناں اقرار نبی ﷺ نے کیتا فجرے دسیا جاوے
اودھر جبرائیل نہ بھیجیا پاک جناب الہیٰ
نبی ﷺ کہے میں دستاں ناہیں جدتک وحی نہ آوے

لگ پئے توڑیاں مارن کافر تسیں پیغمبر ناہیں
جھوٹھے وعدے نبی نہیں کر دے آکھن حضرت تائیں

حضرت چپ خاموشی پکڑی کر دے انتظاری
ویکھو ہے جبرائیل وحی نوں کد بھیجے رب باری

ابو لہب حضرت دے چاچے آکے شور مچایا
ایہ کوئی بات نہ دسن جوگا اینویں نبی سدایا

اِنَّ مُحَمَّدًا اَوْدَعَهُ رَبُّهٗ وَقَلٰى

محمدؐ کو خدا نے چھوڑ دیا ۔ اور اس سے غصے ہو گیا

کیتی ترک پیاروں ربّ نے پاک محمدؐ ناوں
تینے گلاں نہیں سنو ہو یاں مسلم خواب خیالوں

ابو لہب دیاں رناں دونویں بہت بے ادبی بولن
آکھن نبی محمدؐ ربدا دور ہویا دربار وں

اک ہفتے تک پاس نبی دے کوئی پیغام نہ آیا
سجدے اندر پے کے حضرت آکھن بار خدایا

یا مولا ایہ تینوں جے کر ہے منظور جدائی
نہ کر دوں توں ہیٹوں پیدا آکھیا نبی الٰہی

اے دوست پیغام پچاواں دل وچہ رکھ تسلا
ہر کم اندر کیوں نہ آکھیں عمہ تھیں انشاء اللہ

کیوں نہ انشاء اللہ آکھیں آپ خدا فرماوے
دوست اُتے دوست تائیں کیکوں گلہ نہ آوے

یا نبی اللہ اس کارن ہیں نہیں سی خبر پوچائی
انشاء اللہ نہ آکھن تھیں سانوں غیرت آئی

در بیان آمدن جبرائیل بسوئے سرور کائنات صلی اللہ علیہ وسلم

پاک نبیؐ دربار الٰہی رو کے عرض سنائی
جھل نہ سکاں ہرگز مولا ایڈی سخت جدائی

نہ کر ایڈی بے پرواہی یا رب میرے ولوں
فضل کرم تھیں رحمت کردے ٹل گیا اس گلوں

جاں دربار خدا دے حضرتؐ اتنا سخن سنایا
خوش ہو کے رب بخشش کیتی رحمت پھیرا پایا

حکم ہویا سرکاروں جبرائیل وحی دیتا ئیں
دیہ خوشخبری پاک نبی نوں ہرگز دیر نہ لائیں

جلد سلام پچادیں جا کے حکم ہویا سرکاروں
جھٹ نبی ادا سی پھر کے اسی دمن تا کی پاروں

کرن روایت وحی شتابی امر خدا دیوں آیا
خوشخبری دا آن نبی نوں وحی پیغام پچایا

فَضَحِكَ النَّبِيُّ ثُمَّ قَامَ وَقَعَدَ

پس جناب مسلم ہنس پڑے پھر کھڑے ہوئے پھر بیٹھ گئے

ایہ کی حکمت دسو حضرت یاراں عرض سنائی
خبر ہُوا نے وحی توں پہلے مینوں رب پوچھائی
وصل پیالہ رب پلاسی بہتر آب حیاتوں
آگیا جبرائیل شتابی لے کے حکم حضوروں
آکھ درود نبی سرورتے وحی سلام سنایا
گھلن والے آون والے دیر دو ہانے لائی
میں قربان حضور تیرے توں وحی جواب سناوے
دل حاضری تن نہ حاضر کیتا آن سلامی
کیونکر ساڈی طرفوں کیتا آون بند الہٰی!
نئیں پیارے بہت خدا نوں وحی جواب سنا دے
جدوں کفاراں تائیں وعدہ آپ ہوراں فرمایا
انشاء اللہ ہر کم اندر آکھو دیوں بجا نوں
دیر ہوئی سی یا محبوبا ایسے عزت پاروں
یا نبی اللہ اج تسانتے ہے اک رحمت آئی
خاص تساڈے اتے ہویا فضل ستار غفاری
ہکواری بسم اللہ بھیجی حضرت آدم تائیں!
حضرت موسیٰ مصروں نکلے لے کے امت ساری
تاں بسم اللہ بھیجی مولا حضرت موسیٰ تائیں
پڑھ بسم اللہ عاصا ماریا جسدم اوپر پانی
امت اپنی حضرت موسیٰ امن امان لنگھائی
پھر بسم اللہ پڑھ کے عاصا پانی نال چھوہایا
حضرت موسیٰ جاں دنیا توں کیتی سفر تیاری
پھیر خلیل چخہ دے اندر جاں نمرود نے پایا!
ہو گلزار گئی سب آتش اسدی برکت پاروں
شاہ سلیمان نبی نوں نفضول جدوں خداوند سائیں

وحی اساں دل آون لگا کہن رسول الہٰی
آیا مضموں وحی شتابی سمجھو دیر نہ لائی
واقف کرسی مولا مینوں ہر اک گلوں باتوں
پاک نبی نے لایاں رب نے رحمت جھڑیاں نوردیاں
حضرت پچھن جبرائیلا کیوں اتنا چر لایا
انتظاری کردیاں سانوں مدت بہت دہائی
حُب تساڈی غالب مینوں اک پل چین نہ آوے
کی کجھ حکم حضوروں ہویا کہن رسول گرامی
ایہہ بھی جبرائیلا مینوں دس حقیقت کائی!
ہر حالت وچ دوست تائیں دوست کیویں بھلائے
انشاء اللہ آپ زبانوں نہیں سی بول سنایا
مدد ہووے ذات خدا دی برکت دین ایماناں
اج خدا نے بھیجا مینوں حکم ہویا سرکاروں
کیتی پیش خدا بسم اللہ یا رسول الہٰی!
ایہ بسم اللہ نازل ہو گئی اکسو چودہ واری
روشن ہویا رنگ اونہاں دا چہرے چمن شاہی
لکھ ستاسی فوج فرعونی آوے مار دھاڑی
پڑھ بسم اللہ امن دریاؤں امت پار لنگھائیں
باراں رستے پانی وچوں کیتے ذات ربانی
اوسے رستے فوج فرعونی گمراہاں نے دہائی
غرق ہویا فرعونی لشکر حکم خدا دا آیا!
ایہ بسم اللہ عرشاں اتے لے گیا خالق باری
ایہ بسم اللہ اسد یکاراں حضرت دی لیایا
اک بسم اللہ اسدے بدلے بخشش ہوئی سرکاروں
بجھ چیز اتے حاکم کیتا نبی پیارے تائیں

ایہ بسم اللہ جہراہدیوچہ لکھی ادب پیاردی
جس دم حملہ عیسےٰ اتے کیتا قوم کغاراں
جس تے دشمن غلبہ پاون کرکے قہر قہاری
جاں بسم اللہ حضرت عیسےٰ اودوں پڑھے زبانی
جس حاکم نے عیسے تائیں مارن حکم سنایا
عیسےٰ والی صورت اوہدی رب کریم بنائی
ایں نہیں عیسے ایں نہیں عیسےٰ اسنے رولا پایا
عیسےٰ سولی پکڑ چڑھایا لوکاں گل اڈائی
ربنے اپنے دوست انوں دشمن صدتے کیتا
بسم اللہ دی برکت کارن ایہ سب حکمت ہوئی
کر تفصیل ثواب سنایا پاک نبیدے تائیں
ایہ بسم اللہ جہدے کارن جبرائیل لیاوے
بعضیاں نبیاں کارن رب نے ہک ہکوار اتاری
ہدوفا توں پاس تساڈے رہے قیامت تائیں
ہر نبیاں نوں مشکل دیلے ایہ بسم اللہ آوے
فرق ثواب نہ اسوچہ کوئی بیشک پڑھن پڑھاون
ایہ خزانہ رب سچے دا مکن والا ناہیں
عام اجازت اسدے اندر پڑھن پڑھاون والی
جو ہکوار پڑھے بسم اللہ تھیوے پاک گناہوں
اسدے پڑھیاں بخشیا جاوے اوگنہار اجاصی

جاں ایہ ہوئی اسنوں بخشش اللہ دے دربار دی
گھیر کھلوتے چار چوفیرا دشمن پھڑ تلواراں
اسدے اتے ایہ بسم اللہ جاوے جلد اتاری
نوری ملک خدا دے حکموں چک لیگئے آسمانی
اوہا حاکم حجرے اندر عیسےٰ دے کول آیا!
قوم کغار ودا لے ہوگئی پھڑ تلواراں بھائی
جھوٹھوں سچ کسے نہ جاتا سولی پکڑ چڑھایا
حکمت کیا معلوم کغاراں جو کجھ بھیت الٰہی
دوست جا آسماناں اتے مل ٹکانا لیتا!
بسم اللہ دی کل خاصیت ہور نہ جانے کوئی
یا نبی بسم اللہ نعامت بھیجی خالق سائیں
بعدوفا توں اسدے کولوں واپس پھیر لیجاوے
ہر ہر سورت نال تساں نوں یارسولؐ غفاری
واپس پھیر لیجاون کارن حکم خدا دا ناہیں
پاک نبیدی امت بیشک فیض ہمیشہ پاوے
ہر کم اندر پڑھکے اسنوں رب دی رحمت پاون
جیوں جیوں پڑھے ثواب ودھیرا مہر کرے رب سائیں
مت کوئی مومن ہو بیخبر ایسے ثواباں خالی
عام اجازت سب نوں مل گئی اللہ دی درگاہوں
پاوے نیکی گن کے پوری مت سو ہور چھپاسی

مَنْ قَرَأَ بِسْمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ مَرَّۃً

جس نے ایک مرتبہ بسم اللہ پڑھی

لَمْ یَبْقَ مِنْ ذُنُوْبِہٖ ذَرَّۃً

اس کا کوئی گناہ باقی نہ رہا

اکوار ہی بسم اللہ جیکوئی مومن آکھ سناوے
ست سو چھیاسی وار جو اسنوں پڑھسی لوں بجانوں
گنتی اندر نام خدا دے آون تن ہزاراں
اجر ثوابوں نال برابر اک بسم اللہ آوے
بن ہیں تینوں بسم اللہ ہیں خدا دے بھائی
تن ہزاراں نال برابر اجر تناں دا آوے
تن ہزاراں سال خدا نے دوزخ بال تپایا
او گنہاراں تائیں جا کے دیہو عذاب سزائیں
یا مولا انکار نہ ساڈا تیرا حکم جباری
تاں پھر جبرائیل وحی نوں ہویا حکم الٰہی!
بسم اللہ دی مہر مبارک جبرائیل لگاوے
دوزخ اندر ملک نورانی کم کرن ہر تھائیں
بسم اللہ دی عظمت کیہڑا وچ بیان لیاوے
لکھو کتاب جے کسے قسم دی پاک نبیؐ فرمایا!
اک روایت خاص کتابوں ویکھن اندر آئی
خوشخط کر کے ایہ بسم اللہ جیکوئی شخص لکھیوے
ہر آفت نوں اُسدے کولوں مولا دور کریسی
قبر عذابوں بھی اوہ بندہ امن سلامت جاوے
وقت حساب آسانی ہووس فضل کنوں رب باری
پینڈا اتن ہزاراں سالاں جلدی ختم کجیوے
جدوں فرشتے کرن منادی حکم خدا فرماوے
ساری خلقت واقف ہووے بسم اللہ دے ثواب
جد کوئی مومن ایہ بسم اللہ پڑھدا شوق پیار دل
یا مولا اس مومن اتے نظروں رحم کمائیں
نال محبت جے بسم اللہ پڑھدا مومن بھائی

تن سو سال عبادت جتنا اجر خدا توں پاوے
جنت اندر داخل ہووے بچکے سر نقصانوں
ہر بولی ہر علماں اندر پورے نال شماراں
جیکوں گن کے نام خدا دے تن ہزار بولاوے
دس سو نام خدا دے مٹنے تک ہک اندر ساہی
صحیح حدیث نبیؐ دی وچوں خاص روایت ہناوے
ملکاں نوں پھر سر جنہاں دے غالب حکم سنایا
تھر تھر کنبنے ملک نورانی آکھن یارب سائیں
سبھ نوں ساڑے دوزخ تیرا کیا نوری کیا ناری
بسم اللہ دی مہر مبارک ہر نوں جاوے لائی
سرد رہے گا جنت وانگوں حکم خدا فرماوے
جنت وانگوں ٹھنڈا لگے کل فرشتیاں تائیں
قسم خدا دی کل دنیا توں صفت نہ کیتی جاوے
بسم اللہ دا لکھتاں سبھ تھیں پہلاں حکم سنایا
نبیؐ محمدؐ آکھن مینوں آیا حکم الٰہی!
جنت اندر داخل ہووے پاک گناہوں تھیوے
جان کندن دے سخت عذابوں رب رہائی دیسی
ہوسی قبر فراخ اوہناں دی آپ خدا فرماوے
پل دوزخ تھیں وانگ پرندے لنگھے مار اڈاری
بیشک اسدے پڑھیاں بندہ پاک گناہوں تھیوے
بسم اللہ دی بخشش ساری ظاہر کیتی جاوے
اے سخضا توں پڑھ بسم اللہ نیکی کھٹ جہانوں
جنت کرے آولاں اگوں ایسے وسیلے پار دل
اس مومن نوں امن سلامت ہر پوچھ پوچھائیں
بخشن اسدا واجب اسدا آکھے ذات الٰہی۔

جو بسم اللہ پڑھ کے مومن منگے پھیر دعائیں
ہر حاجت رب اوس بندے دی دیوے ذات الٰہی
بھی کجھ حاجت دنیا اتے کردا مولا پوری
نبی کہیا جد روز قیامت فضلوں رب لیاسی
نیکیاں بدیاں چھابے اندر ہر شخص دا پایاں پیسن!
جبدا پلہ نیکیاں والا اسدن ہوسی بھاری
بدیاں والا پلہ جبدا وزنوں ہو گیا بھارا
ساڈے نبی سردار دو عالم ایہ فرمان سنادے
بسم اللہ تے کلمہ طیب جد وِچ تراز و پیسن
اُس دن حیرت دیوچ امت سب بنیاں دی آسی
اس امت نوں بسم اللہ دی آہی برکت بھاری
جے اک اسم ٹکائیے چھابے صفر بدی ہو جاوے
اکو اسم الٰہی غالب سبھ بدیاں تے آسی
ایہ نبیاں نوں اِک اک واری سی بسم اللہ آئی
اک دن شاہ عثمان ولی نے پچھیا حضرت تائیں
اے دوست کجھ شان فضیلت دس دیاں ہن مینوں
پاک نبی عثمان غنی نوں آوہ کھول بیان سنا دے
اکھدیوچہ سفیدی جیکوں اسدے وِچ سیاہی
نبی کہے میں خبراں پایاں جبرائیل اینول
حکم خدا دا اوہ بھی بندہ بیشک جنت جاسی
لکھی ہوئی بسم اللہ ہووے کاغذ اتے بھائی
وِچ صدیقاں اس بندے دا نامہ لکھیا جاوے
بلکہ اسدے ماں پیو تائیں بخشے ذات الٰہی
بسم اللہ دی برکت عظمت ایتھوں تیک سنا دن
دوزخ اگے ڈھال بنگی بیک نہ آون دیسی

جو کجھ حاجت منگے ایتھوں دیواں اسدے تائیں
اسدے اندر ایہ خاصیت پاک نبیؐ فرمائی
قسم خدا دی محشر دے دن بخشش ہوگ ضروری
ہر اک اوگنہارے تائیں پاس بولایا جاسی
عمل تولاکے اوسیو ہیلے ہتھیں پرچیاں لیسن
ستوں مولا بخش کرے گا جنت دی سرداری
اوہ بن گیا وچارہ عاجز دوزخ دا دکھارا
امت لئی حساب حشر دا سوکھا کیتا جاوے
نیکیاں ودھن تے میری امت جنت رہتوں لیسن
ہر امت نوں نبیؐ انہاندا کھول بیان سناسی
جسیوچہ اسم خدا دے تے فیض خدا دا جاری
بھانویں سبھ دنیا دیاں بدیاں نال برابر پائیے
ایہ محمدؐ یا نوں برکت جنت وِچ لیجاسی
امت نوں ایہ ساری عمراں کیتی بخشش الٰہی
کتنی عظمت بسم اللہ دی دسی خالق سائیں
جتنی عظمت ذات خدا دی ہے فرمائی مینوں
اسم اعظم دے نال برابر اسدا شان سوائے
اسم اعظم تے بسم اللہ دا فرق نہ دسے کائی
جس مومن نے ایہ بسم اللہ پڑھ لئی صاف یقینوں
نال جہنم کولوں اسنوں دیوے رب خلاصی
چکے کوئی زمیں توں اسنوں کرکے ادب ادائی
بھانویں فاسق مشرک ہووے تاں بھی بخشش پاوے
بسم اللہ دی عظمت پا رون ساری برکت آہی
بسم اللہ دے اجر ثواباں لکھاں بخشے جاون
محشر دے دن مومن تائیں بہت پیار کریسی

مروی ہے کہ فرمایا رسول اللہ صلی اللہ علیہ و آلہ وسلم نے جو اتاری خدا نے بابرکت کتاب ہم پر بیشک عمل کرے ہر مومن اس پر اور اجر پاوے اللہ سے مگر کرے پہچان حق کی اور حرام اور حلال کی نہ کرے زیادتی انصاف کرے پورا یہ حکم ہے اللہ کا قرآن میں پہچان کرو حلال حرام کی (آیات قرآن)

لَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ

(اور اے لوگو) یتیم کے پاس بھی نہ جانا۔ مگر ایسے طور پر کہ اس کے حق میں بہتر ہو یہاں تک کہ اپنی عمر کو پہنچے

أَشُدَّهُ ج وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ ج لَا

اور انصاف کے ساتھ پوری ماپ اور تول کرو ہم

نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ

کسی شخص پر اس کی طاقت سے بڑھ کر بوجھ نہیں ڈالتے اور گواہی دینی ہو یا فیصلہ کرنا پڑے جب بات کو

كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا ذَٰلِكُمْ وَصَّاكُمْ

فریق مقدمہ اپنا قرابت مند کیوں نہ ہو۔ انصاف کا پاس کرو اللہ کے ساتھ جو عہد کر چکے ہو اسکو پورا کردیا

بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ۝ وَأَنَّ هَٰذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا

ہیں وہ باتیں جن کا خدا نے تمہیں حکم دیا ہے تاکہ نصیحت پکڑو اور اس نے یہ بھی ارشاد فرمایا یہ ہمارا سیدھا رستہ

فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ

ہے تو اسی پر چلے جاؤ۔ دوسرے راستوں پر نہ پڑ جانا کہ وہ تم کو خدا کے رستے سے تتر بتر کر دیں گے یہ سب وہ

سَبِيلِهِ ذَٰلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۝

باتیں ہیں جن کا خدا نے حکم دیا ہے تاکہ تم پرہیزگار بن جاؤ۔

مروی ہے کہ فرمایا رسول اللہ صلی اللہ علیہ و آلہ وسلم نے مجھے پیغام دیا اللہ نے کہ بسم اللہ اور فاتحہ اور آیۃ الکرسی تمام پیغمبروں سے زیادہ نعمت فرمائی ۔ یعنی بسم اللہ کے انیس حرف ہیں اور انیس ہیں دروازے جہنم کے ایک ایک حرف بسم اللہ کا روک لیتا ہے ۔ ایک ایک دروازہ جہنم کا اور اس کے پڑھنے والا کیوں ہوگا داخل جہنم میں ؟

دوزخ دے دروازے اتے خبر حدیثوں آئے
اُنی حرف جو بسم اللہ دے گنگے ویکھیا جاوے

دوزخ دے دروازے اگے اک اک حرف کھلووے
بسم اللہ دے پڑھنے والا کیونکر داخل ہووے

نبی ؐ کہے جو طرف جنت دی مومن قدم اٹھاسی
جو بسم اللہ پڑھنے والا راہوں بھُل نہ جاسی

رویا جا کوہ کاف پہاڑیں سی ابلیس نکارا
جد بسم اللہ نازل ہوئی اس توں میریا یارا

آکھن لگا دوزخ اندر کسے نہیں ہن جاناں
ایہ بسم اللہ جنت اندر سب نوں دیگ ٹکانا

آن شیطانی لشکر سارا پچھن کیوں توں رودیں
لیکھ بن گیا تیرے تائیں نوں کیوں بے خود ہودیں

کہن لگا جد ختم رسولاں سی دنیا تے آیا !
بلکہ دوزخ دا دروازہ اس نے بند کرایا !

اُسدے ہتھ پھڑائی رب نے کنجی جنت والی
کہڑا دوزخ اندر جاوے اس مراد وں خالی

دوزخ وچہ نہ جادن دیندی اسدی تابعداری
محشر دے دن لیکے دیوے جنت دی سرداری

کرن روایت شیطاں ظالم جس دن منکر ہویا
ترے واری ایہ دنیا اُتے سر گھٹا پا رویا

دن پہلا جد نور نبی ؐ دا دنیا اتے آیا
اُسدن بھی اس موذی ظالم رو رو حال ونجایا

سورۃ فاتحہ تے بسم اللہ جیدن رب اتاری
اُسدن بھی ایہ شیطاں رناں کرکے گریہ زاری

آکھے پاک نبیڑی امت ہن نہیں دوزخ جاندی
پوری ہوگئی اول آخر اس مراد تنہا ندی

ہور خاصیت بسم اللہ دی میں کجھ آکھ سناواں
سارا مطلب ہر مومن نوں واضح کر سمجھاواں

بِسْمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

شروع ساتھ نام اللہ بخشش کرنیوالے مہربان کے

شروع کراں ساتھ نام اللہ جو بخشش کرنیوالا
ہے مہربان نہایت ڈاڈا آپ خدا تعالےٰ

میں خاصیت ظاہر کرکے آکھ سناواں بھائی
پاک نبیڑی خاص حدیثوں جو ہیں روایت آئی

سون لگا کوئی اکی واری پڑھے جو اسدے تائیں
ہر نقصانوں حفظ امان رکھے خالق سائیں !

جن شیطان نہ آوے گھروچہ اسدی برکت پاروں
وڈی نعمت ملی اساں نوں خالق دی سرکاروں

موت وبا تے آتش کولوں کوئی نقصان نہ پاوے
جابر حاکم کول مقدمہ جے کر اُس دا بھائی
انشاء اللہ پھر اوہ حاکم نرمی نال بولیسی
ست ہور ستاسی واری پڑھے جے مومن کوئی
جو کجھ حاجت منگے رب تدں بخشے بار خدایا
جیکر ہووے کسے بشر نوں جادو کر گیا کوئی
سو سو واری ست دن پڑھکے جے دم کیتا جاوے
اِکی واری جے بسم اللہ لکھ کے شوق پیاروں
نہ کوئی چیز ڈراوے اسنوں خوابے اندر بھائی
وچ دکاناں لکھکے رکھن فیض بحید اُٹھا دن
ہکسو تے ہکواری لکھ کے جے بسم اللہ تائیں
ہکسو تے ہکواری لکھ کے کھیتی وچ دباوے
فصل خطابوں اک روایت سنتوں پار پیارے
پہلی رات محرم والی ز بوے چن دکھالی
نال وضو دے لکھ بسم اللہ ہکسو تیرہ واری
فتنے ہور فساد گھراں دے دور کریسے رب سائیں
بسم اللہ وچ حمد الہٰی نالے وحدت پوری
چالی روز صبح دے ویلے مومن پڑھے پیارے
دل اُسدے نوں زندہ کرسی خاص جناب الہٰی
خوش اسرار دکھاوے مولا کر کے رحمت بھاری
چالی دن دا مومن جیکر پورا چلہ کماوے
اک حدیث نبیؐ فرمائی سن توں دوست میرے
پڑھی نہ جاوے کھانے اتے جے بسم اللہ بھائی
بیٹھ شیطاناں اوہدے نال بھائی رلکے کھاوا کھانا
کرن روایت جد فرعونے شاہی درجہ پایا

چوراں کولوں مال تمامی اسدا رب بچاوے
پڑھے پنجاہ واری جے مومن اسنوں ملے رہائی
برکت بسم اللہ دی پاروں رب ہدایت دیسی
کرے دعا منظور خدا وند خبر حدیثوں ہوئی
اُس دروازیوں حاجت والا کدیں نہ خالی آیا
اسنوں دم کرنیدی سبنوں عام اجازت ہوئی
اثر جادو دا زائل ہووے پاک نبیؐ فرماوے
چالڑکے دے گلوچ پاوے لکھ وظیفہ پاروں
جن بھوت دا سایہ اُس تے اثر نہ کرسی کائی
وچ تجارت ہر ہر ماہوں نفع زیادہ پلوں
باغ زراعت وافر برکت کرسی اللہ سائیں
امن سلامت کل آفاتوں اوہ کھیتی بک جاوے
بیشک پڑھ کے فیض اٹھا دن مومن نیک پیارے
بسم اللہ دی دساں تینوں برکت شان نرالی
گھر دے اندر رکھیں اسنوں بہت فضیلت بھاری
نال برابر تگڑوں مولا بخش پوچھے ناہیں
بھی اک عمل بزرگاں دسیا کر کے دیکھ ضروری
ایہہ عنایت اسنوں ہووے اللہ دی سرکاروں
چانن لوز لگاوے اسنوں رحمت بے پرواہی
نال شمار پڑھیجے ۲ دوہزار دتے پنج سو واری
نید خلاصی ہور شفا ایں کل بیماریوں پاوے
جسکے ایہ گل دل تے لاویں کم آ دیگی تیرے
برکت اُٹھے کھانے وچوں سکے رسول الہٰی
تائیں ایہ بسم اللہ پڑھنی آیا حکم ربانا!
بڑا اولاد یعقوب نبی تے اسنے ظلم کمایا

کہن لگا مقبولاں تائیں مت کوئی عذر لیاوے
جو انکار لیاوے اسنوں ڈالے تیل کڑاہی!
اُس مردود نکارے ایتھوں نیکر ظلم کمایا
حضرت موسیٰ نے فرمایا ایڈا ظلم نہ کر توں
آ فرعون غصے وچہ غضبوں اسنوں مارن آوے
یا مولا توں اسدے گھر نوں کیوں نہیں غرق کریندا
جس مکانے رہندا سی اوہ دشمن دین الہٰی
اے موسیٰ اس کافر دے تے قہر میرا جد آوے
کافر کو توں نام اپنے دی آوے شرم خدا نوں
پڑھے کوئی بسم اللہ مومن جد کوئی گھر نوں آوے
جبدیاں شیطان مکاری نہ لکے کھانا کھاسی
بن بسم اللہ توں ہر تھائیں شیطاندی مختاری
شہد شرابوں شیریں نہراں دگن بہشتوں چار
ہر مومن دے گھر دے اندر لنگھے نہر مدامی
جو پڑھدا بسم اللہ تائیں نال محبت بھاری

ہیں ہاں رب تو ہاڈا ہینوں سجدہ کیتا جاوے
ستر ہزار جوان بہادر دے گیا سچ گواہی!
نوے ہزار انہاندا لڑکا پٹڑے تے چھٹوایا
ربدے حکموں منکر ہو کے موت حرام نہ مرتوں
حضرت موسیٰ اللہ اگے جاکے عرض سناوے
اگوں قادر قدرت والا ایہ جواب سنیندا
لکھی ہوئی بسم اللہ ہیسی اُس دروازے بھائی
بسم اللہ دی برکت پاروں واپس مڑکے آوے
کیوں نہ اجر زیادہ ہووے ربدے حکم ادائوں
دُور شیطان ہوندے گھر اسدیوں پاک نبیؐ فرماوے
کھایا جس ابلیس دا جوٹھا اوہ ہدایت کی پاسی
جد بسم اللہ کہتی جاوے ہوگ اللہ دی یاری
بسم اللہ تھیں جاری ہوئیاں آکھیا نبی نوں ہارے
جو بسم اللہ پڑھدے آہے مومن مرد تمامی
پاک گناہوں دفتر ہو دس کہے رسول غفاری

وَمَنْ قَرَأَ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ مَرَّةً

جس نے ایک مرتبہ بسم اللہ پڑھی

لَمْ يَبْقَ مِنْ ذُنُوْبِهٖ ذَرَّةٌ ط

اس کا کوئی گناہ باقی نہیں رہا

ہے اک شرط ثوابوں نبھائی واجد رب پچھانی
انہاں دوہاں گلاں وچہ بھائی جیکو ئی فرق لیاوے
بدعت شرک رداجو رکھے نہ توبہ در آوے
کراں روایت جد دن خدا نے لوح محفوظ بنائی

برحق اُسدا بھیجیا ہویا نبی محمدؐ جاہی
پھر کوئی فیض نہ حاصل ہووے بھاویں چھلے کماوے
نہیں منظور عبادت اسدی کیا عمل کماوے
اے قلم توں لکھ بسم اللہ کردا حکم الہٰی

لکھن لگی قلم پیاری جد بسم اللہ تائیں
امر ہویا جے مومن پڑھدا بسم اللہ ہکواری
لکھن والے نوں اتنا درجہ اجر ملے درگاہوں
وضو کرن دے ویلے مومن نہیں بسم اللہ پڑھدا
محشر دے دن پاک نبی نوں امر کرے رب سائیں
امت اپنی نوں فرماوے اے حبیب حقانی
سب امت نوں حکم سنا دے آپ رسول الہٰی
شروع کرن بسم اللہ اوہوں مومن مرد پیارے
بس ہن بسم اللہ دے پاروں شرم اسانوں سائی
ہے مصباح العاشقینوں صحیح روایت آوے
وچہ مدارج ذکر تمامی آیا خاص کتابوں
ایسا شان نبیؐ سرور دا جس تے نازل ہوئی
اے انساناں پاک نبی دا شان مبارک عالی
بس میاں جے حب نبیدی تینوں نہیں پیاری
مال تے دولت ناز نعامت تیرے نال نہ جاسی
صابر شاکر بن کے پورا جیتوں وقت لنگھاویں
ایہ نہ سمجھیں توں کس کارن تینوں رب اوپایا
بے افسوس گوالے دیلا سمجھ دیوچہ آئی
ایہ پچھتاوا کریں مر کے ہیں دنیا تے جاواں
ہن کیوں پھرنا ایں دنیا اندر توں پاگل مستانہ
دولت اتے مائل ہوکے کیوں بیا وقت گنوایں
سدا نہ رہنی غافل بندے دنیا تے سرداری
جس دنیا نوں توں گل لائیا ایہ دنیا تے فانی
سدا نہ باغیں بلبل بولے سدا نہ باغ بہاراں
سدا نہ ریڈیو سندے رہناں توں دنیا تے بھائی

تن سو سالاں مدت گزری لجے لکھی تاہیں
تن سو سال عبادت جتنا فیض کرے رب باری
فضلوں رب بچاوے اسنوں ہر مشکل دے راہوں
اجر ثواب نمازوں کوئی نہ پنجرے وچہ تڑدا
نال پیار بولاوے اللہ اپنے دوست تائیں
عرض کرن دربیرے اتے مشکل کراں آسانی
کردہ عائیں مولا اگے جیوں کر عادت آہی
اوسے ویلے ذات خدا دی کرسی حکم دوبارے
دہ سے سالاں سختی لمی پلوچہ ختم کرائی !!
تے تفسیر عزیزی والا ایسے طرح بتا دے
بسم اللہ نوں پڑھکے مومن پاوے اجر ثوابوں
منکر ہوکے دوزخ جاوے شک یا دے کوئی
لَوْلَاكَ لَمَا خَلَقْتُ الْاَفْلَاکَ ہے خداوند عالی
پیش عدالت جیدن آئیوں بیسی سخت خواری
حب نبیدی اکو تینوں جنت وچہ لے جاسی
انشاء اللہ محشر دے دن عالی درجے پاویں
کس کارن توں اشرف کر کے نام انسان لکھایا
پیش پیا جد دوزخ حطمہ بھڑکی کرسیں بھائی
پاک نبیدی تابعداری کر کے جنت پاواں
ایہ دنیا نہیں باپ تریڈی آخر دیس بیگانہ
کیوں دنیا دیاں حرصاں بدلے دین ایمان دیچاویں
اوہوں قدم نبی دے پکڑیں جے ہے جان پیاری
سدا نہ رہنیاں عیش بہاراں سدا نہیوں نہ تھیلی
سدا زمانہ ایہ نہیں رہناں سدا نہ مجلس یاراں
یاد کریں دل اپنے اندر سدا خدا دی شاہی

اوہ پیا ہر دم ویکھے تینوں جو کجھ کار کماویں
جیتوں کریں پاک نبیؐ دی پوری تابعداری
رہبر ہادی جد دوں توہانوں سدھا راہ بتاوے
پھیر توں کریں نہ تابعداری کی تیری وڈیائی
تابعداری کیتی باجھوں نبیؐ شفاعت نہ بھرسی
روز اعمال تساڈے اتے مہر لگے سرکاری
عمل امت دے پاک نبیؐ نوں روز دکھائے جاون
اس کارن ہی آپ ہوراں نوں لکھ حدیث سناواں
عبداللہؓ بن عمرؓ روایت پاک نبیؐ تھیں لیاوے
ایہ حدیث رسول اللہ دی دیکھو لکھی ہوئی

کیکوں جا کے وچ عدالت اپنے عیب چھپادیں
روز حشر نوں جا کے لیلیں جنت دی سرداری
جنت باغ بہاراں دیکھے دوزخ کنوں چھڈاوے
ایڈ دلیری آپے تینوں دوزخ لے جائے بھائی
کیہڑا ہور وسیلہ لیادیں عدل خدا جاں کرسی
اے مومن توں اس مسئلے توں ہودیں نہ انکاری
نیچرے ہنیں نبیؐ محمدؐ مت کوئی شک لیاون
مت کوئی آکھے دلوں بنادے لکھ ثبوت پچاواں
خاص حدیث رسول اللہ دی ظاہر کیتی جاوے
منکہ اس دے اندر بھائیو شک لیاوے کوئی

اِنَّ اللّٰہَ قَدْ رَفَعَ لِیَ الدُّنْیَا فَاَنَا اَنْظُرُ اِلَیْہَا وَ اِلٰی

یعنی خداوند نے تمام دنیا کو میرے سامنے کیا ہے اور میں اسے دیکھ رہا ہوں

مَا ھُوَ کَائِنٌ فِیْہَا اِلٰی یَوْمِ الْقِیٰمَۃِ کَاَنَّمَا اَنْظُرُ اِلٰی

جو کچھ اس میں ہے اور جو اس میں ہوگا قیامت تک اور دنیا کی تمام اطراف جانب میرے

کَفِّیْ ھٰذِہٖ

سامنے ہے جیسے میرے اس ہاتھ کی یہ ہتھیلی ہے

جد ایہ دھرتی پیش نبی دے وانگ ہتھیلی ہوئی
عمل اساڈے پاک نبیؐ نوں چنگا جاپن ظاہر
جو کجھ ہونا تا قیامت اوہ بھی رب جتایا
ایسی حدیث نبیؐ دی اگے مت کوئی عذر لیاوے
ایہ مضمون حدیث مبارک لکھیا نبیؐ الہیٰ!
اس کارن رب محکم کر کے حکم قرآن سنایا

اس وچہ پھیر لکا چھپا دی بات نہ رہ گئی کوئی!
جو کجھ ہو رہیا دنیا اُتے نہیں کوئی نظروں باہر
اے غافل تنں عیب گناہ نوں چاہویں کویں چھپایا
نالے ہوگ ایمانوں خالی نالے دوزخ جاوے
منکر نوں انکار کرن دی رہی گنجائش نہ کائی
دائم دوزخ داخل ہوسی جیکوئی عذر لیایا

وَلَوْ اَنَّهُمْ اِذْ ظَّلَمُوْٓا اَنْفُسَهُمْ جَآءُوْكَ فَاسْتَغْفَرُوا

اگر وہ اپنی جانوں پر ظلم یعنی گناہ کرکے تیرے پاس حاضر ہوں پس اللہ سے معافی چاہیں

اللّٰهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُوْلُ لَوَجَدُوا اللّٰهَ تَوَّابًا رَّحِيْمًا

اور معافی مانگے اُن کے لئے رسول تو بیشک اللہ کو مہربان توبہ قبول کرنے والا پائیں

اے غافل انساناں کیوں نہ توبہ دے در آویں
تیرا اینی وسیلہ پورا پھر توں کیوں غم کھاویں

کفروں شرکوں ظلم غروروں توبہ کر انساناں
ایہ دنیا دی شان ضرورت جاسی پلٹ زمانہ

ایہ دنیا دیاں ٹھنڈیاں وائیں یاد قبر وچہ آون
جدوں فرشتے آن قبر وچہ گرزاں نال اڈاون

قدر نہ پاویں تندرستی دا جو بخشی رب سائیں
جسدے اندر باہجھ خدا دے دخل کسیدا ناہیں

آخر لیکھا دینا پیسی جسدن حاضر ہوسیں
حامی تیرا اپنے نہ کوئی اینجوں بھر کے روسیں

گنتی دے دم تیرے اندر ذات خدا دی پائے
مُکے دم تے وعدہ تجھے کوئی نہ پھیر دوائے

کھڑی شیخی تے انساناں حرص ہوا وچہ آیوں
کی جواب کریں گا جسدن پیش حضور سدایوں

تیرے عملاں کارن دیسن ہتھ تے پیر گواہیاں
وچہ عدالت ملزم بنیوں کون کرے ہمرائیاں

ایہو وسیلہ پاک نبی دی کر لیئیں تابعداری
آپے پار لنگھاوے تینوں کر تیری غمخواری

نبیؐ کہے جو حاجت منگن غیراں کولوں جائے
اوہ نہیں میری اُمت وچوں دین ایمان ونجائے

گوراں اتے جا کے جہڑے حاجت منگن والے
شامت شرکوں امت وچوں جاسن دور نکالے

شادیاں اُتے رسم رسوموں جہڑے باز نہ آون
قسم خدا دی اُمت وچوں باہر نکالے جاون

گاناں ڈھولک تیل چڑھوناں رب کودوں فرمایا
کنجریاں تے آتش بازی بالکل منع سنایا

وامتازوا الیوم ایہا المجرمون آیت خدا فرمائی
او گنہگارے ہون علیحدہ آکھے ذات الٰہی

جیہڑی گل منع فرمائی پاک رسولؐ حقانی
پاک نبیؐ دی اُمت نہیں او کرے جو بیفرمانی

تابعداری بہت پیاری اوس مولا نوں بھاوے
خود پسندی کر کے بندہ آپے دوزخ جاوے

سارے کم نبیؐ نے کر کے اُمت نوں دکھلائے
حکم شرع دے ظاہر کر کے ہر اک نوں سمجھائے

جسدن حضرت پاک محمدؐ بیٹی اپنی دیاہی!
شادی نال علیؓ دے کیتی جانے کل لوکائی!

حضرت علیؓ ایجاب قبول دے امر جدوں فرمایا
پھر قبول کیتا حضرت زہرہؓ ابوطالب دا جایا

جاں تجیا نوں پھر بعد نکاحوں خرمے نبیؐ کھوائے
بدلہ مہر شریعت والا جو سی حکم الٰہی!
داج دتا پھر پاک نبیؐ نے اپنی لڑکی تائیں!
رنگدار اک چمڑہ ہیسی تے اک چادر بچھائی
نال پیالہ کوزہ دتا سی ایہ داج تمامی
جس دن بی بی جنت خاتوں گھر اپنے وچہ آئی
نہ کوئی مہر شریعت بدلے کیتی نا اتفاقی!!
بدلے داج خوڑید سب نے بخش دتی سرداری
ویکھو نشانی رحمت والی دنیا نال بھلایا
ڈاچی سی اک پاس علیؓ دے اوہ فروخت کیتی
اس ڈاچی دی قیمت پے گئی کل روپیے باراں
جو کجھ داج محمدؐ سرور بخشیا سرور تائیں!
عطر عنبر کستوری ناوں اعلےٰ سجھ پیارے
اوہ خوشبوئی فضل کرم تھیں پوجی ہر اک تائیں
حضرت نبی محمدؐ اگے اولوں عرض سناون
پھر حضرت فرماون لگے ساریاں لوکاں تائیں
حضرت پاک محمدؐ سرور امت نوں فرمایا!
پڑھے درود جے یاراں واری سنتاں پچھے کوئی
کون درود نبیؐ فرمایا لکھ دکھالو یاراں

واہ وا کرم نصیب تنہاں دے وقت جنہاں تے آئے
چار گواہ سن حاضر بیٹھے اس وچہ شک نہ کائی
لوٹا تے مسواک مصلہ چکی نال ملائیاں!!
بارہ سی پیوند چادر نوں اس وچہ شک نہ کائی
نال خوشید دے رخصت کیتا پاک حبیب گرامی
ساری عمراں تابعداری شاہ دی دلوں بجائی
صابر شاکر بن کے پوری دکھ تکلف جھاگی
درجہ پایا کر مالک دی پوری تابعداری
عشق الٰہی ادب محمدؐ دی دل وچہ خوب سمایا
شادی اتے خرچ وغیرہ دساں حالت ہیتی
کجھ روٹی کجھ راہ خدا دے خرچیا نیکوکاراں
اتنی مہک انہاں تھیں آوے ہیں لکھ سکاں ناہیں
اردگرد دے گلیاں کوچے مہک گئے سن سارے
دوڑ آئے سب پاک نبیؐ دے عرض کرن وہ سائیاں
ایڈے مہک تے ایہ خوشبوئیاں کیہڑی طرفوں آون
ایہ خوشبوئی جنت وچوں بھیجی خالق سائیں
وقت فجر دے سنتاں پچھوں جس ایہ ورد کمایا
انشاءاللہ جنت وچوں پاوے اوہ خوشبوئی
ظاہر کر کے دسیا جاوے بدلے نیکوکاراں!

اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّعَلٰی اٰلِ مُحَمَّدٍ کَمَا صَلَّیْتَ عَلٰی

اے اللہ محمد صلی اللہ علیہ وسلم پر اور آپ کی آل پر درود بھیج جیسے کہ تو رحمت کی اوپر

اِبْرَاھِیْمَ وَعَلٰی اٰلِ اِبْرَاھِیْمَ اِنَّکَ حَمِیْدٌ مَّجِیْدٌ

ابراہیم ؑ اور آپ کی آل پر رحمت بھیجی بیشک تو قابل ستائش ہے

اَللّٰھُمَّ بَارِكْ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ

اے اللہ محمد صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم پر اور آپ کی آل برکت نازل فرما

عَلٰى اِبْرَاهِيْمَ وَعَلٰى اٰلِ اِبْرَاهِيْمَ اِنَّكَ حَمِيْدٌ مَّجِيْدٌ

جیسے کہ تونے ابراہیم علیہ السلام پر اور آپ کی آل پر برکت نازل کی بیشک تو قابل ستائش ہے

بیشک پاک نبی فرماوے شرک کماون والا — کدیں نہ جاسی جنت اندر آکھے رب تعالے

غیراں کولوں حاجت منگیں دین ایمان گوا دیں — کیوں نہ اپنے مولا اگے آکے سیس نوادیں

ہردم مولا کرے ندائیں آبندے در میرے — چھوڑ محبت غیراں والی ہاں ہیں اندر تیرے

رب بولاوے مار آوازاں ہیں ول حاضر آؤ — دین دنی دے سارے مطلب آن میرے تھیں پاؤ

کدتک دور رہیں گا بیٹھوں میں تاں ڈاڈا والی — جیدم آؤ در میرے تے کدیں نہ موڑاں خالی

جے در بندہ آوے ناہیں پرے پریرے جاوے — کراں گرفت جدوں میں پوری کیہڑا پھیر چھڈاوے

رب بولاوے جو نہ آوے دور جائے درگاہوں — آخر دوزخ ڈالے جاسن ہکدن قہر الاہوں

کوئی دن مولا مہلت دیوے چھوڑے واگ ڈھیری — بندہ اپنے دل وچہ سمجھے گڈی چڑھ گئی میری

ہوش کریں کجھ پاک نبیؐ دی کرلے تابعداری — بیشک محشر دے دن جاکے پاویں عزت بھاری

پاک نبیؐ دے امروں باہر جیکر قدم ٹکادیں — ہنوں بھی کوئی دس وسیلہ کیکوں بخشیا جاویں

پاک نبیؐ نے سارے تیئوں کرکے کم دکھائے — کیتے جنگ جدال تمامی نالے سفر اٹھائے

بیٹیاں دے بھی عقد پڑھائے شادیاں آپ کرایاں — کس دن پاک نبیؐ نے ہین ڈھولکیاں کھڑکائیاں

آتشبازیاں کودوں چلایاں کنجریاں نچوا کے — کیوں توں اینویں منکر ہوویں دیکھ حدیثاں آکے

پاک نبیؐ دیاں تابعداراں کیکوں حکم بجائے — امر نبیؐ دے اتے انہاں ثابت قدم ٹکائے

ہارون رشید خلیفہ ہیسی کسے زمانے بھائی — اسدی حال حقیقت ساری دے تاریخ گواہی

ہکدن اوس خلیفے حاضر قاضیاں نوں بلوایا! — مسئلہ کیونکا حدا کیکوں حکم شرع دا آیا

جیدم پاک محمدؐ سرور بیٹی خود بیاہی — کیکچھ مہر بدھا سی حضرت آکھ سناؤ بھائی

چار سو درہم بدھا سی حضرت قاضیاں آکھ سنایا — اللہ اکبر آکھ زباناں ایہ خیال دوڑایا!

اوہ اک ہستی پاک منور شان دتا رب عالی — میں عاجز مسکین گداگر اس در بجھ سوالی

اوہ سردار جگت دا والی میں کجھ اداب بجاواں
ریس کراں میں پاک نبی دی ایہ گل لائق نہ مینوں
دس درم تاں مہر بیٹی دا اوس بنھایا بھائی
اجکل الٹ زمانہ آیا اپنا حکم چلادن
دولت دنیا والی چھڈن بیشک مشکل بھائی
رمز حقانی مشکل یارو ہر اک لوں نہ سیھے
ویکھ جنہاں نوں عشق الٰہی عمل تنہاں دے چنگے
ہو یا دند شہید نبی دا قدرت نال الٰہی
اوسیو تت ادیس ہوراں نے دند پٹاے سارے
جیدم بانگ بلال سنادے تے نام محمدؐ آدے
اکدن بانگ بلال سنائی نام محمدؐ آیا
دیکھ جنہاں نوں عشق الٰہی حق دے راہ جلیندے
کرن روایت کسے زمانے اک شہنشاہ عالی
اک بیٹا اک بیٹی اسنوں بخشی ذات الٰہی
اکدن کسے شہنشاہ آکے حامد نوں فرمایا
اک فرزند میرے گھر شاہا نیکو کار پیارا
جے لڑکی دا رشتہ مل جائے کرے سوال سوالی
حامد نے فرمایا ایہ گل سنتوں یار پیارے
لگا کرن تلاشی حامد دیہہ مسیتاں بھائی
نیک بندہ کوئی مل جائے بیٹی بخشاں اسدے تائیں
اک درویش مسیتے اسنوں بیٹھا نظری آیا
جا درویش تائیں جد حامد اتنی گل سنائی
کہے نمازی شاہ دیتا ہیں آکھ سناواں تینوں
میں جیہیاں مسکیناں اتے کون کرے مہربانی
تن درم ہیں کول اساڈے چوتھا ملیا نائیں

دس درم میں مہر بیٹی دا خوشیاں نال بنھاواں
اے غافل رلیاں کردیاں شرم نہ آدے تینوں
بادشاہاں سب حکم بجائے فخر نہ کیتا شاہی
چھڈ کے حکم رسول اللہ دا الٹی ندی وگا دن
جیہناں صاحب نشانے ڈٹھے ترک کرن بادشاہی
کرم نکمے غافل در گے دعوے کردے سبھے
عاشق صادق وچ دنیا دے مشکل لبدے بندے
باطنی یار نبی دے جیدم خبر الہاموں پائی
ایسے عاشق صادق صابر پہنچ گئے دربار سے
اوہ محمدؐ کہے اموبیلے نظر نبی دل پادے
خالی دیکھ سجندیاں تھاواں ڈگ زمیں تے آیا
بیٹے بیٹی دولت دنیا نام خدا دے دیندے
حامد نام اسلامی بندہ فضل کنوں رب والی
صابر صادق رہندے اتنے دونویں بھین تے بھائی
بیں لڑکی دی شادی کارن خاص سوالی آیا
اسدے بدلے ساک ملے جے ایہو مطلب سارا
حامد آکھے سن بھی شہنشاہ ایہ گل آکھ نہ خالی
تن وناں توں بعد تساں نوں حال سنادیاں سارے
تابعدار خدا دا بندہ بینوں مل پئے کائی
وعدہ میرا ہے لڑکی نوں نیک ملے کوئی سائیں
پڑھے نماز محبت سیتی شاہ پسند لیایا
بندہ نیک نظر نوں آویں ہئی گھر عورت کائی
ہیں مسکین نماناں عاجز عورت کہتوں بینوں
جیسنوں نت اندیشہ روٹی تنگی کوڑ زبانی!
فکر جنہاں نوں تن اپنے دا عورت ملے کدائیں

حامد پھیر کہیا اس تائیں بیٹی بخشاں تینوں!
اک درم دی روٹی کافی اک درم سٹھیائی
لیکے شاہ درویش مڑے تائیں گھر اپنے نوں آیا
کرکے وداع داماد بیٹی نوں لکھ لکھ شکر بجاوے
لاہ شہزادی موہنوں برقعہ جیدم نظر اٹھائی
لڑکی آکھے شکر خدا دا واہ دا بھاگ چنگیری
جس گھر ہووے عشق الٰہی دین دُنی ریاں شاہیاں
بیٹھ شہزادی گھر اپنے وچہ اتاں دھیان اٹھایا
وچہ پیالے باسی روٹی اسنوں نظری آئی
کہے شہزادی سنی عزیزا مینوں گل سنائیں
اوہ درویش دلیری کرکے ایہ گل آکھ سناوے
سُن کے حال شہزادی آکھے کسنوں حال سناواں
ایہ گل سن درویش وچارا بہت بڑا گھبرایا
کہے شہزادی اوہ درویشی مینوں بہت پیاری
گل وا ٹکڑا اجدی خاطر توں کیوں سانبھ ٹکایا
نہیں بھروسہ مالک اتے جہڑا رزق پچاوے
جس نے دل تے نقش نہ کیتا اس رازق داکہیا
نیک بندیاں شادی کرساں وعدہ باپ سنایا
اوہ درویش سناوے اگوں بیشک غلطی میری
ایس گناہ دا دیاں کفارہ جاوندے دَر ردواں
شاید تیرے کارن مولا بخش دیوے بُھل میری
پھر شہزادی آکھ سنایا اک دساں گل تینوں
پھر درویش نے بول سنایا سنوتوں نیک پیاری
رازق اتے بھروسہ کرنے لے غافل انساناں
جے در آویں مالک والے تینوں کی پرواہیں

ایہ درویشی تے مسکینی ہے منظور اسانوں
اک درم خوشبوئی کارن رکھ نکاح تے بھائی
کرسپرد خدا دے بیٹی عقد نکاح پڑھایا!
اوہ درویش شہزادی تائیں لے گھر اپنے آوے
ڈٹھا نیک نمازی بندہ دلوچہ خوشی منائی
رنج نہ چنگا بد اصلاں ندا نیکاں بھگ چنگیری
جس گھر ہووے عشق مجازی آخر کرے تباہیاں
اک پیالہ پانی والا گھر وچہ نظری آیا
کرسے دلیلاں دلدے اندر ایہ کیوں ایس ٹکائی
باسی روٹی اوہ کیوں رکھی دسیں میرے تائیں
زاتیں ودھی تے دن لئی رکھی کم سویرے آوے
چھڈ دیواں درویش بے صدقا گھر والدے جاواں
میں عاجز دا سکہ ٹکڑا تدہ پسند نہ آیا
چھوڑ دیہوے جو در مالک دا پاوے ابت خوازی
ہے کمزور ایمان تساڈا تینوں نظری آیا
ایہ کمزور ایمان تساڈا نہ میرے دل بھاوے
اُسنے ذات خدا دی کولوں ہے کی درجہ لیناں
پھیر ایمان کچے دا بندہ میرے پلے پایا!
واقعی رازق رزق پچاوے سچ نصیحت تیری
اجتوں پچھے قسم خدا دی اس در جوگا ہوواں
انشاءاللہ ہن نہ چھوڑاں میں مالک دی ڈھیری
یا گھر باسی روٹی رکھے یا توں رکھے مینوں
بیشک رازق رزق دہندہ میری غلطی بھاری
نیت دی بدبختی کیتیاں جاندا بدل زمانہ
جیکوئی واحد ہور بچھانے ایہ گل بندی ناہیں

اکوادی جے اللہ آکھیں اوہ کیتی دار بلا دے
رب کہے توں کر شکرانہ غافل بندے میرے
ذات خدا دی ساڈے اتے بڑا احسان کمایا
جو جو کرم کماوے مولا اکبر ذات الٰہی!
کرم خدا دے ساڈے سر تے باہر حد حسابوں
امر نبیؐ دا غافل بشرا سر چشماں تے چاویں
بس میاں جے تابعداری کرسیں دوں بچانوں
پاک نبیدیؐ عزت پاروں مولا کرم کماسی
اے بندیا بن صابر شاکر تابعدار نبیؐ دا
جسم پیارا اے دلدارا آتش دچ نہ ساڑیں
جیسا عمل کماویں ایتھے ویسا ہی پھل پاویں
ایڈا چھیل چھبیلا بن کے کر ناہیں مغروری
وَاَمَّا السَّآئِلَ فَلَا تَنْهَرْ آپ خدا فرماوے
چاوڑ دینال سائل تائیں در توں دور ہٹاویں
نہ توں سائل اگے ہرگز بولیں شان غرور دی
جھگڑا نہ کر نال سوالی جے کوئی در تے آوے
مومن سخی سوالی نوں جد دیکھے در تے آیا
زر دی حب نہ کریں زیادہ بلکہ مارِیا جاویں
بس میاں چھڈ غیر عقیدہ حکم رسول سنادے
جس نوں ملے محمدؐ سرور رہبر پیر پیارا
زر دی حب زیادہ جسنوں سرور دلوں ہوئی
اک صفت نہ غافل بشرا! تیرے اندر آوے
نبیؐ کہے جو صالح بندے خلق عظیم رکھیون
نیک عادتاں کتے اندر آون پنج خصالاں
جیکر کتے ناوں تیری اک خصلت گھٹ ہوسی

آس فراداں ہر کوئی پاوے جو اس در تے آوے
ظاہر باطن ہیں سب جاناں دلی ارادے تیرے
رستہ صاف بتاون والا ہادی آن ملایا
لکھیاں ختم نہ ہوون ہرگز جیکر لکھے لوکائی
آکھ درود نبیؐ نوں شخصا بچ جا ایس عذابوں
دنیا اتے عمل کماویں محشر درجہ پاویں
وقت نزع دا سوکھا ہووے ثابت نور ایمانوں
تابعداراں تائیں مولا فضلوں خوشی دکھاسی
دوں بچانوں امر قبولیں بار نیک سیدا
اوہ نہ ہووے درنج لہہ جائے جلدی اکھا گاڑیں
جد صاحب نے لیکھا کیتا پھر کی شان دکھاویں
دیہ نہ جھڑک یتیماں تائیں کجھ ہووے گی پردی
سائل حاجتمند نماناں جے کوئی تیں در آوے
ہو جائیں دور خداوند تیتھوں پھیر نہ کجھ تاویں
مت دوزخ وچ بھیجن والا ہووے حکم حضوروں
پہلوں غنی کرے رب تینوں پچھوں پھیر ازماوے
جلدی کڈھ پھڑاوے اسنوں جو کجھ ہتھیں آیا
حب نبیدیؐ دل وچ رکھیں عالی درجہ پاویں
زر دی حب منافق تائیں دوزخ اندر پاوے
پھر بھی اوہ جے غنی نہ ہووے عجب حقیقت یارا
کر مقہور نکالیا جاسی دوزخ ملسی ڈھوئی
پنج صفتاں ہر کتے اندر پاک رسولؐ سنائے
کتے جیسیاں ہوون خصلتاں تاں اوہ مومن تھیون
اے بشرا توں حکم پکڑیں کتے والیاں چالاں
وچ دربار خدا دے تینوں پھیر نہ ملسی ڈھوئی

سنو حقیقت گُتے اندر جو پنج خصلتاں آئیاں
دوجی اسدے اندر آہی صابح خصلت بھاری
تیجی خصلت جاگے راتیں بالکل تھوڑا سووے
چوتھی خصلت کتے اندر ایہ بھی جاوے پائی
ایہ بھی نیکو کاراں اندر عادت پائی جاوے
پنجواں ایہ دروازہ ہرگز نہ مالک دا چھوڑے
مالک بھاویں ماراڈا دے ہر دن سو سو واری
اپنی جان نمانی اتے سو تکلیفاں جردا!
پنجے صفتاں جس بندے وچہ پوریاں پائیاں جاون
اے شخصا توں تائب ہوکے مینیں حکم ربانا
فضل جیہا نہیں لفظ چنگیرا اندر دوہیں سرائیں
جیکوئی اپنا شان وکھاویں پھیر گلاں سمجھ رہیاں
آن جماعتے داخل ہوویں سجدے سیس نوادیں
نام تیرا تحریر اسس ویلے اُس دفتر وچہ ہووے
نام تیرا جد موناں والی گنتی اندر آوے
کتاں بنیاں اللہ تائیں ایہ سوال سنایا
شام صبح سردار نبیؐ نوں نت درود پوچائیں
جتنا چر درود نبیؐ تے پڑھدیاں بندہ لاوے
کاراں اُتے رزق نہ بھائی کاروں رزق نبھائیں
تندرستی دا بدلہ ایہو ہتھ ہلائی جائیں!!
یا رب رزق عطا کریں توں نیکی بھُل نہ جائیے
ربّے ساتوں پیدا کرکے بڑا احسان کمایا
رحمت عالم رب بنایا پاک نبیؐ دے تائیں
پاک نبی دے تابعداراں اتنے درجے پائے
ابوبکر دا ہیں کجھ حالا دچہ بیان کیا داں
حضرت ابوبکرؓ ہیسی ایہ طریقہ بھارا

اوّل بھکھا ہسے ہمیشہ اسد پوچہ بھلیایاں
خاک بچھونا کرے ہمیشہ ایہ بھی نیکوکاری!
ایہ بھی خصلت دنیا اُتے نیک بشر دی ہووے
ورثہ نہیں کوئی جسدے اُتے وارث بن جائے بھائی
نہ ورثے دا مالک بنناں نیک اعمال کماوے
صبر دں دُکھ سُکھ سر تے جھلے ہرگز نہ مُکھ موڑے
جدوں بلاوے حاضر آوے ذرا نہ کردا دیری
پھر بھی اپنے مالک دے نال بڑی محبت کردا
پلصراطے تے قبر عذابوں جلدر ہائیاں پاون!
جنت بھیڑے گتے والی جے توں جنت جانا ایں
فضل خدا دا منگ ہمیشہ دیکھیں بھُل نہ جائیں
اپنے ہتھیں مارلویں گا پیراں اُتے کہیاں!
بن کے تابعدار نبیؐ دا کل مراداں پاویں!
جھٹے دھوبی کھنب چڑھاکے کل گناہ چا دھووے
پھر توں سمجھیں مولا میتھے ہر دم فضل کماوے
امت پاک محمدؐ وچوں کرتوں بار خدایا!
لکھوں لکھ بنا دن والا اللہ اکبر سائیں
اُسدے کم فرشتیاں کولوں مولا آپ کراوے
بلن نصیب دیاں دو ٹکیاں نہ تکلیفاں جالیں
رازق رزق پوچا دن والا چنگے مندے تائیں
دولت دنیا عزت لے کے نہ احسان بھلائیے
پاک نبیؐ دی امت وچوں ساتوں رب بنایا
جیتوں رحمت پونی چاہویں نت درود پوچائیں
طاقت کی انسان کسینوں وچہ شمار لیائے
اوہ پہلا اصحاب نبیؐ دا اُسد ذکر سناداں
پہلوں کہن سلام علیکم ہر اک تائیں یارا!

اکمن رستے جاندیاں ہویاں ملیا علیؓ پیارا
پہلوں حضرت ابوبکر نوں علم سلام بولایا
حضرت شاہ علیؓ نے دلوچہ ایہ دلیل دوڑائی
شاہ علی نے پاک نبیؐ تے آکے عرض گذاری
پہلے آپ سلام علیکم کہندے ہر اک تائیں
حضرت پاک محمدؐ سرور حبیب صدیق بلایا
کہن لگے سردار دوعالم ابوبکر دے تائیں
ابوبکر نے آکھیا حضرت کوئی نہیں غصہ میرا
شاہ علی ہے بھائی میرا ایں غلام سدائیں
اوس سلام علیکم اندر ہیسی حکمت بھاری
ہکدن راتیں ستیاں ہوتیاں خواب بشارت پائی
مینوں قدرت نے ہک راتیں سُتیاں خواب دکھلیا
عالیشان مکان اجیرا مثل نہ نظری آدے
چاروں طرفے باغ بہاراں آدے خوشبو اعلیٰ
اک بزرگ اتھائیں بیٹھا مینوں نظری آیا
اس کولوں دریافت کیتا کون مکان ایہ بھائی
جہڑا کہے السلام علیکم پہلوں ہر اک تائیں
ویکھ مکان عجیبہ ایسا میں پیا کراں حیرانی
ایہ دلیل میرے دل آئی جانے اللہ سائیں
ڈٹھیا جد میں شاہ علی نوں تد خوشی آئی
ہویا ارادہ پورا میرا مولا کرم کمایا
پاک نبیؐ نے ابوبکرؓ نوں رحمت آکھ سنایا
اس سُننے تھیں ہر اک مومن رحمت ربدی پاوے

ویکھ علیؓ نوں ہوئی خوشی سنتوں نیکوکارا
من سلام ابوبکرؓ نے اپنا رستہ پایا
اج پیارا غصے بیٹھے جانے بھید الٰہی
ہے صدیق غصے وچ بیٹھے فضل کرے رب باری
اج سلام علیکم میں نے پہلے کہیا اتھائیں
حاضر ہو صدیق پیارے ادب اداب بجایا
ہے کیوں غصہ شاہ علی تے مینوں آکھ سنائیں
میں تساڈے وانگ برابر کراں پیار ودھیرا
پہلے نہیں سلام سنایا میں شاہ علی دے تائیں
یا حضرت میں کھول سناواں حال حقیقت ساری
اسدے وچوں ظاہر ہویا مینوں سر الٰہی!
اک مکان عجائب سوہنا مینوں نظری آیا!
دیکھ لوے جو اسدے تائیں کدیں نہ دلوں بھلاوے
رنگا رنگ منقش کیتے کیکوں رب تعالےٰ
سوہنی صورت پاک نورانی مولا میل کرایا
اوس مکان والی پھر اس نے مینوں صفت سنائی
اسنوں ایہ مکان عنایت کرسی اللہ سائیں
عالیشان مکان دکھایا مینوں ذات ربانی
کرے مکان عنایت مولا شاہ علی دے تائیں
میں سلام علیکم پہلے تاں نہیں آکھیا بھائی!
جو کجھ ڈٹھا خوابے اندر سارا حال سنایا
نیک نصیب نے شاہ علی دے جدا ایڈا پایا
رہے ایمان سلامت اُسدا جہڑا عمل کماوے

السلام علیکم دس نیکی ورحمۃ اللہ دیہ پاوے
وبرکاتہٗ تیہہ نیکی آپ خدا فرماوے

ہر اک دے سنگ ودھے محبت نیک وسیلہ پاون
بخشے رب توفیق نیکی دی ہر اک مومن تائیں
پڑھ بسم اللہ حمد خدا نوں آکھاں لکھ لکھ داری
اُمت اُمت کردا جہڑا جا بیٹھا وچ غارے
جبدے سر تے پائی رب نے جدیاں نال متھی
فاتحہ تے اخلاص بپارنی جتنے رب اتاری
رب قرآن اتاریا جس نے کرکے رحمت عالی
چھ ہزار چھیاسٹھ تے چھ سو آیت نازل آئی
نور محمدی دنیا اتے جسدن چمک دکھائی
اس بھنیں پچھے پاک نبیدے چارے یار پیارے
برحق چارے یار نبیدے صفت نہ کیتی جاوے
آل اصحاب کباراں تائیں لکھ درود پوچاویں
نے تفسیر عزیز لوآلے جیکوں ذکر لبھاندا
تے مصباح العاشقیتوں صحیح روایت آوے
ایتھویں ذکر مدارج وچوں بالکل فرق نہ کائی
کجھ تاریخ حبیب الٰہوں لگیا مطلب مینوں
کجھ ہیں فاتحہ دی تفسیروں ذکر بیان لیاندا!
علمی حاکم نبی محمدؐ اسس دی صفت سنندا واں
کدے خدا وند میں عاجز دی عرض کرے منظوری
جیکر حب نبی سرور دی دلوچہ آن سماوے
والضحیٰ سورت عاجز کھول بیان سناوے

برکت ہے السلام علیکم پاوے قرب الٰہی!!
سورت والضحیٰ دا ہن کوئی جلدی ذکر سنائیں
پھیر درود نبیؐ نوں بھیجاں جس تے فضل غفاری
پاپیاں ناوں امت جنگی سمجھی نبی پیارے
جسنے دین پھیلایا اپنا نال پیار حلیمی!
تیجی آگئی آیت الکرسی بڑی نعمت بھاری
رحمت عالم کرکے جسنوں بھیجیا اللہ والی
یکسو چودہ سورہ بن گئی تیہ سپارے بھائی
بھاجڑ پا گیا کفر وچارا دیکھی جال بروشنائی
اکو جیہا قرب جو تانتوں خالقدی سرکارے
وچہ قرآن جہ تانتوں مولا کرکے ادب بولاوے
سورہ والضحیٰ دی ہن میں کر تفصیل سناواں
ہے تفسیر مرادیہ والا ایسے طرح سناندا
جو مشکوٰۃ شریفوں ظاہر سو کجھ لکھیا جاوے
ثمرۃ ابوا عظیمنوں بھی پھر صحیح روایت آئی!
ساریاں ہنداں حاضر کرکے آن دکھایاں مینوں
قسم خدا دی میں کوئی اپنے کولوں لفظ پاندا
جے اوہ کرے شفاعت میری تائیں بخشیا جاواں
دین دنی دی حاجت میری پوری ہو جاوے
اجر ثوابوں بخشیا جاواں رحمت پھیرا پاوے
پاک نبیدے ذکر ثوابوں جے کر بخشیا جاوے

بدلوں دفتر بھریا سارا چاہواں دفضل الٰہوں
رحمت آوندی دیر نہ لاوے خالقدی درگاہوں

سُوْرَۃُ الضُّحٰی مَکِّیَّۃٌ وَّهِیَ اِحْدٰی عَشْرَۃَ اٰیَۃً

سورۃ الضحیٰ مکہ میں اتری اور اس کی گیارہ آیتیں ہیں۔

بسم اللہ الرحمن الرحیم

شروع ساتھ نام اللہ کے جو بخشنے والا مہربان ہے

وَالضُّحٰی وَالَّیْلِ اِذَا سَجٰی ۝ مَا وَدَّعَکَ رَبُّکَ وَمَا قَلٰی

قسم چاشت کے وقت کی اور رات کی جب ڈھانپ لیتی ہے تمہارے پروردگار نے تمہارا ساتھ نہیں چھوڑا اور نہ تم سے خفا ہوا

ہے دن دی قسم جو اچا ہو کے ہر تھاں چانن لاوے
تاں رب وُند تساں نوں کہتا اے محبوب ربانے
اس سورۃ والضحیٰ دے اندر کیتے رب اشارے
دن نوں والضحیٰ رب آکھے لیل جو رات اندھیری
والضحیٰ دن روشن چہرہ پاک جمال نبیؐ دا
ایہ تفسیر عزیزی والا کر تفصیل سناوے
راز پوشیدہ پاک نبیؐ نوں دیوے ذات الٰہی
دن تے رات تیرا مکھ زلفاں آکھے خالق سائیں
نام نبیؐ دا لیکے جے کر قسم خداوند کھاندا
عزت عظمت پاک نبیؐ دی حد کوئی بشر ساوے
قدر نبیؐ دا رب نوں معلم جس نے نور اوپایا
عقل ایہناں نوں خالی جہڑے اوہ کی سانوں جانن
حسن جمال نورانی دتا کل بنیا بندے تائیں
جو رب بخشی پاک نبیؐ نوں صورت شکل پیاری
جس گلیوں سردار دو عالم خود تشریف لیجاندن
بعد کوئی پاک نبیؐ دا طالب آوے طلب وچارے
جاندے ڈھونڈ طالب اودھر جس طرفے خوشبوئی!
پاک نبیؐ جے نچوں آوے خوشبو جنت والی
حسن نبیؐ دا نور وچ چانن اندر باہر لاوے

تے راتدی قسم جو کرے اندھیرا ہر اک چیز چھپاوے
طعن ملامت کرنوالے اصلی بھید نہ جانے
رمز نہانی راز نبی نوں اسو چہ دسے سارے
اوہدے اندر یا نبی اللہ شان مبارک تیری
رات اندھیری کالیاں زلفاں سی اسرار پوشیدہ
ایسے طرح حمید ناگوری صحیح روایت لیا وے
قسم تیری ہے دوست میںوں آیت خدا فرمائی
شان تیرا نہ معلم ہرگز قوم کفاراں تائیں
کافر بات پسند نہ کردے جویں خدا فرماندا
سخن بے ادبی یاروں بولن کوڑا انہاں نوں آوے
جسدی خاطر آپ خداوند کل پسار ودھایا
کچھ بلال صدیق ہوراں نوں جہڑے قدر پچھانن
صفت رسولاں ختم کرن دی میں وچہ طاقت نا ہی
آپ مصور کاریگر نے خوش تصویر اتاری
انہے گلیوں خوشبو آوے یاری ذکر سنا دن
پچھن دی کوئی حاجت نہیں سی اس خوشبوئی یاردن
ایہی خوبی پاک نبیؐ دی جان رہیا ہر کوئی
کسے پیغمبر نوں ایہ خوبی نہیں بخشی رب عالی
ایسا حسن نورانی ملیا سورج بھی شرماوے

حُسن بنیدے اُتے ہیسن پردے ہور ستاراں
غیراں توں رب حُسن نبیؐ دا پردیوچہ چھپائے
جاکے پچھ بلال ہوراں نوں دید جنہاں نے کیتے
بولن جوگا کوئی نہ رہندا جدکوئی نظر ٹکادے
اکھ دا ایل جنہاندیاں قسماں کھادیاں ذات الٰہی
عظمت بھریاں سوہنیاں زلفاں جیدم دین نظارے
وقت حجامت پاک محمدؐ وال جدوں کتراون
تھوڑے وال مبارک لہندے بہتے آون سوالی
بعضے ادب پیاردوں سردی ٹوپی دیوچہ سیون
جتنیاں خوبیاں کل نبیاں نوں ملیاں سی درگاہوں
خوبیاں ہور چھیاسٹھ زیادہ خالقدی سرکاروں
پاک نبیؐ دا وصل نظارہ جسدی قسمت ہووے
ہک روایت کردارادی کھول بیان سناوے
ہکدن کہن لگے اصحابی پاک محمدؐ تائیں
حسن تساڈا یوسف نالوں ہوسی کس مقدارے
مٹھا حُسن یوسف دا ہیسی حسن سلونا ساڈا
نوری جلوہ ساڈا چھلکے کیدی ایڈ دلیری
اکے دن یاراں اندر بیٹھے پاک رسول الٰہی
کالیاں زلفوں وچوں ماری چہرے چمک نورانی
کول کھلے اصحابی دیکھن آپو اپنیاں چھاواں
ویاتُہ حسن رسول اللہ دا جن تے غالب آوے
مشرق ولے مُنہ نبی دا بیٹھے آپ دلیلوں
چہرے چن دیاں روشنایاں جسدم ملیاں دوویں
جاں حضرت نے لکھ مبارک لہندے داپرتایا
سب اصحاباں دیکھیا اکھیں نور حبیب حقانی

پھر بھی چہریوں سورج دانگوں پیندیاں ہین لشکاراں
پھر بھی اتنیاں پردیاں وچوں جلوہ نور دکھاوے
عاشق بن گئے پاک نبیدے ہجر پیالے پیتے
وسّر جاندیاں ذات صفاتاں تن من گھول گھماوے
لوے نظارا او گنہارا اوتھوں بے پرواہی
ہر ہر والوں چمکاں پیندیاں جیوں اسمانی تارے
لوک ہزاراں وال مبارک کر تقسیم لے جاون
وانگ تبرک لیجاون لوکیں فیض اٹھاون عالی
لکھ مراداں حاصل ہوون پاک گناہوں تھیون
اُتنیاں خوبیاں پاک نبیؐ نوں ملیاں پاک الٰہوں
کل نبیاں توں وادھو ملیاں ربدی رحمت پاروں
پاک نبیؐ دا عاشق بن کے رستے دل کھلووے
حُسن رسول اللہ دے کولوں سورج تاب نیاوے
حسن یوسف دا ذکر سناون تکے جائیں حائیں
کتنا فرق تساڈا ہوسی کہن اصحاب پیارے
ساڈے نالوں اوس حُسن دا پے گیا فرق دوراڈا
یوسف نال برابر حسنوں ہوسی امت میری
چودھویں چنوں سی اس راتیں سنتوں میرے بھائی
والضحیٰ واللیل دوہاں تھیں لاٹ گئی اسمانی
حضرت والے پاسیوں جاوے چن ولے پرچھاواں
کی طاقت انسان کسینوں وچہ شمار لیاوے
اگوں چن برابر چڑھیا جیوں کر حکم جلیلوں
چن دی بات پئی روشنائی دیکھن اندرا ونیں
ہر چیز اندا سایہ فوراً دوجے پاسے آیا
جیوں دون سوایا چہرہ مارے چمک نورانی

دند مبارک پاک نبیؐ دے راوی ذکر سناون
ہے واللیل جو رات اندھیری ہک روایت آئی
حضرت عائشہ سیون والی سوئی کتے گوائی
استنے چرتوں سرور عالم آن سلام سنایا
گھر تیر یوچہ دیوا کوئی نہیں یا مقبول الٰہی
ظاہر کیتے آپ ہورلنے بھی کچھ دند نورانی
نوری چمکوں ہیبت آئی حضرت عائشہ تائیں
زمیوں عرش منور تیکر پہنچ گیا چمکارا
سب تے جاتا نوری جلوہ کیتا ذات الٰہی
ہستیا اج محبوب الٰہی چمکے دند نورانی
جیند دناں نوں دیکھ لیاجے آسی اک زمانہ
ایہو دند مبارک سوہنے اکدن زخمی ہوسن
اسیں جنہاں نوں دیکھن والے ہر دم شوق پیاردیل
ساڈے دلدے اندر ہوسی شوق پیار جنہاندا
دو نہہ یاراں دی عین محبت تجاکویں سماوے
جنگ کریندیاں جدوں نبیؐ نوں پتھر آکے وجا
ٹٹا دند مبارک جسدم چلے خون فوارہ!
آجاوے پتھر مارن والیا سینے لانواں تینوں
پتھر مارن والا ہویا حاضر آن شتابی!
لکھن روایت اوسیویلے آیا حکم الٰہی!
امروں باہجھ تسیں کیوں ہتے امر ہویا سرکاروں
کہن لگے سردار دو عالم عذر اساڈا ناہیں
والضحیٰ واللیل بتاون دونویں نین پیارے
نظر نبیؐ دی اکو جیہی فرق ذرا نہ رائی!
جسنوں تکن شفقت باروں نین نبیؐ دے پیارے
ظاہر ہوکے چودھیں طبقیں نوروں چانن لاون
حضرت عائشہ دے گھر اکدن گئے رسول الٰہی
کوشش کیتی وچہ اندھیرے پر اوہ نہ دریائی
مائی موسناندی نے اگوں ہس کے ایہ فرمایا
سوئی کھڑ گئی کیکوں لبھاں چانن پاس نہ کائی
جلوہ نور دکھالیا ایسا چمک گئی آسمانی
حضرت آکھیا نورا ساڈا ہرگز ورنا ناہیں!
ملک تمامی سجدے اندر ہوگئے دیکھ نظارا
امر ہویا ایہہ نور محمدؐ ظاہر چمک دکھائی
اج ستاراں پردیاں وچوں کھلا بھید نہانی
جبڑیاں دنداں چانن لایا وچہ زمین آسمانا
ایہو چشماں نازک سوہنیاں ہنجوں ہار پردسن
اوہ کیوں ہسن غیراں موتے حکم ہویا سرکاروں
جے اوہ ناز دکھاون غیراں پھر کی حال تہاندا
وحدت عشق حقیقی والا ایویں مزہ چکھاوے
اوہا چمک دکھاون والا دند مبارک بھجا
پتھر مارن والے تائیں آکھے نبیؐ سوہارا
جنت لے دیاں مولا کولوں آکے مل پومینوں
حضرت لایا سینے اسنوں خاص بنا اصحابی
عائشہ دے گھر ہسن پارنل سانوں غیرت آئی
ایہ تکلیف تساننوں آئی اوسے غیرت پاروں
جیونکر مولا مرضی تیری کراں قبول رضاہیں
عجب سفیدی روشن چشماں پاک رسول سوہارے
اگے پچھے دن تے راتیں اکو جیہی روشنائی
عجب سفیدی روشن چشماں پاک رسول سوہارے

نظر نبی دی اکو جیہی فرق ذرا نہ بھائی!   اگے پچھے دن تے راتیں اکو جیہی روشنائی،

جیہنوں شفقت یار دی تکن نیں سمجھدے پیارے   قسم خدا دی جو کجھ نہ ماراں تر گئے اوگنہارے

لوح قلم دی کوئی نہیں طاقت صفتاں ختم کچیوے   حد کوئی اگوں حد نہ لبھے آپے عاجز تھیوے

شافعی کیتے نیں نبی دے کارن گل بیچاراں   بھر کے نظر جد ویکھے دل تکن پاون فیض ہزاراں

در بیان حکایت زاہر زمیندار

اک حکایت ہور سناواں ڈاہڈی عجب پیاری   سی اک جٹ نبی دے ویلے کردا کاشتکاری

کم عقلوں تے رنگوں کالا لوگ پسند نہ آون   پاک نبیؐ ایس عاجز تائیں اوہنوں پاس بلاون

لوکیں نفرت کر کے اس توں جا ملن پرے چریرے   سرور عالم اس دے اتے شفقت کرن ودھیرے

پاس بہا کے گلاں کردے حضرت نال پیاراں   اوہ بھی ادب اوہناں بولے جویں طریقہ یاراں

غیراں نوں اوہ جٹ نمانا ذرا پسند نہ آوے   نبیؐ پیارا اس دے تائیں اپنے پاس بہاوے

پاک نبی دے در تے آوے جو مسکین نمانا   اس دے نال محبت کردا اوہ مقبول ربانا

جو مسکین نمانے عاجز کوہجے ہمیلے آون   نبی اوہ در توں دور ہٹاوے قرب حضوری پاون

جیکر غنی تونگراں تائیں نبیؐ پسند لیا ندا   رحمت عالم پاک نبیؐ نوں پھر کیوں آکھیا جاندا

زاہر جٹ ٹرے جد پنڈوں ملن نبیؐ نوں آوے   سبزی ساگ یا کدو بالک پاس نبی دے لیاوے

خوش ہو کے سردار دو عالم سب منظور کریندے   اپنے کولوں بھی کوئی تحفہ پاک محمدؐ دیندے

پنڈاں والے دوست لیلے آون حضور غائب حضوری   شہراں والے بھی کجھ کردین شرط محبت پوری

اک دن آوے سبزی ویچن اوہ مسکین نمانا   چپ چپاتا مگروں آیا پاک حبیب ربانا

پتہ نہ لگے زاہر جٹ نوں حضرت آوے!   کنڈ اوہدی تے دونویں زانوں پاک رسول ٹکاوے

کس نے مگروں آن دبایا اوہنوں خبر نہ کائی   زاہر آکھے کون کوئی توں مگروں ہٹ جا بھائی

ایہہ گل سن کے پاک نبیؐ نے بھار ودھیرا پایا   زاہر جٹ نے ادھو ویلے اکھاں ودھیاں اٹھایا

زاہر جٹ نوں نظری آیا پاک رسول حقانی   آکھن لگا یا نبی اللہ ہوواں میں قربانی

بھار پایا پھر زاہر جٹ نے پاک نبیدے نالے   واہ مولا ایہہ قدرت تیری دیکھ یاراں دے چالے

آخر سمجھ کے پاک محمدؐ ایہہ فرمان سنیندا   ہے کوئی مل خریدن والا ایہہ غلام وکیندا

زاہر آکھے بک درموں گھٹ قیمت سمجھے میری   حضرت آکھے عالی درجہ ہے گی قیمت تیری

حضرت آکھے ہیں. توں جتا تابعدار اساڈا
ہے دنیا تے ہسنی کسدی تارے ٹل تساڈا
میرے تابعدار جو ہوسن پادن درجے عالی
جنت دربتہ خاص انہاں نوں کیسے خداوند عالی
تابعدار نبیؐ دے جیہڑے پادن گنج خزانے
امت داخل کرسے مولا لکھ کر دشکرانے
ہن میں شفقت پاک نبی دا بھی کجھ ذکر سناواں
جیکوں شفقت پاک نبیؐ دی دچہ بیان لیاواں

بیان در ضد کفار و شفقت آں ذات صلی اللہ علیہ و آلہ وسلم

جاں دنیا تے ظاہر ہویا پاک رسول الٰہی
سی اک کافر منکر وڈا شرکوں بھریا ساہی
سخن بے ادب سناندا رہندا پاک نبی دے تائیں
ہرگز ذکر ادب دا نہیندا اُسنوں بھاندے ناہیں
لڑکی اُسدی پاک نبیؐ تے خاص ایمان لیائی
لڑکی میری دین قبول لیا اُسنوں خبر نہ کائی!
سخن بے ادب کرے جد کافر لڑکی جھل نہ سکدے
لگے رون نمانی عاجز جیہدم ہسنی اُکتے!
یا مولا ایہ بابل میرا سخن بے ادب سناوے
ایڈے بے ادبی پاک نبیؐ دی میتھوں جری نہ جاوے
یا مولا ایہ پاک نبیؐ دی کرے بے ادبی ناہیں
یا مولیٰ میں تیرے در تے منگاں نت دعائیں
سخن بے ادبوں نہیں سی ہٹدا اوہ مردود کمینہ
حکم خدا دا اس لڑکی دا ہوگیا باپ نابینا
جد دل گرفت خدا دی ہووے کہڑا آن چھڑاوے
کرن دوائیں جیوں جیوں ہوندی پیڑ زیادہ جاوے
اس کافر دے کول ہمیشہ لڑکی نیہے اتھائیں
کئی دن گزرے پاک نبیؐ دی ملی زیارت ناہیں
ملنا پاک نبیؐ نوں جا کے کر لڑکی نے حیلہ
اک دن لڑکی دل دے اندر سوچے اک وسیلہ
اک دن باپ نابینے تائیں لڑکی آکھ سنایا
دید حقیقی شہر مدینے میں سُنیا اک آیا!!
بہت نابینے بچ بچ آئے ویندا جدوں دوائی
دیداں دانگوں اس شخص نوں حرص طمع نہ کائی
کل بیمار شفائیں پادن جسنوں دا اوہ دیندا
کوڑھے آون بچ بچ جادن ہر کوئی صفت کریندا
جیدن دا تشریف لیایا اوہ محبوب گرامی
کل بیمار شفائیں پادن بچ گئے جان تمامی
اے بابل جے حکم کریں توں میں بھی اٹھ کے جاواں
حال سنا کے تیرے کارن دارو جلد لیاواں
سن کے جاہل رخصت دیندا لڑکی اپنی تائیں
جگر پیڑ ہووے بند میری جا کے حال سنائیں
طلب زیارت پاک نبیؐ دی جد اوہ لڑکی آئی
حجرے اندر بیٹھے سن پاک رسول الٰہی!
عاجز لڑکی دور کھلو کے کردی گریہ زاری
صدقے جاواں حال سناواں ہوگئی نیندرچاری
ایہہ نہ طاقت پاک نبیؐ نار آواز بلاوے
آخر جوڑا جھاڑ نہیندا! لڑکی خاک یجاوے

سنو حقیقت جداوہ لڑکی جوڑا جھاڑ لیائی
ساعت اندر اسدیاں اکھیں ہویاں نور نورانی
ایس طرح دا سی ایہ وارد لڑکی آکھ سناندی
اوسے خاکوں تینوں مولا بخش دتی روشنائی
کیوں توں خاک میرے دشمن دی اکھیں اندر ڈالی
آنے اکھدے باہر نکالے نال چھریدے دونویں
کٹ کٹ آنے نال چھری دے کافر باہر نکالے
ست مرتبہ آنے اکھدے کافر کٹ ونگائے
ایہ آوازہ ہویا آخر خالق دی سرکاروں
خاک نبی دے قدماں دی توں اکھیں اندر پائی
نور ہدایت اوسیو لے حکم اللہ یقیں پاوے
بیٹی توں فرمادے کافر اوتھے لیچل مینوں
لڑکی آکھے کویں لیجاداں میں اج تیرے تائیں
پیش نبیؐ دے اوہوں لیکے ہوئی آن سلامی
اسدی کل شرارت والا بی بی حال سنایا
لڑکی آکھے یا نبی اللہ عاصی مجرم بھارا!
ایہ تساڈے درتے آیا اوگن ہار سوالی!
لڑکی آکھے اس تے حضرت اتنا کرم کماؤ
سن کے حضرت لڑکی پاسوں دیر نہ کردے کائی
پاک نبیؐ نے کلمہ طیب اسنوں جد پڑھایا
جیکوں لکھاں سال عبادت بندے زہد کمایا
دیکھی پاک نبیؐ دے اندر ایسی شفقت نرمی
تے اک مطلب والضحیٰ دا اک تفسیروں آوے
اوہ صبح دا وقت لے جمیاں سرور عالی
صبح والضحیٰ دی ہے تفسیر عزیزی والا

خاک مبارک نال محبت جاچشماں وچہ پائی
کر امید ہدایت لڑکی کرے بیان زبانی!
جوڑا جھاڑ نبیؐ دا بابل سی میں خاک لیاندی
میں لڑکی دا دشمن بنیاں تیہروں نظر وٹائی
چڑھکے ضدے قہاری کافر قاتل چھری نکالی
اوسے طرح برابر کیتے ذات خدا دی اونویں
ثابت کرکے اوس طرح ہی پھیر خدا نے ڈالے
لڑکی کول کھلوتی دیکھے ایہ کی کار کمائے
ایہ اکھیاں ہن جا نہ سکن خاک نبیؐ دی پاروں
کیکوں تینوں دوزخ پاواں آکھے ذات الٰہی
توبہ کرکے ہو شرمندہ رو رو نیر وگائے
جتھوں ایہ روشنائی والا وارد مل گیا مینوں
گردا رہیوں بے ادبی جہڑی مینوں بھلدی ناہیں
الغوں ی تک پاک نبیؐ نوں دسے حال تمامی
پاک نبیؐ دے دل دے اندر گرمی جوش نہ آیا
معافی لین تساں یقیں آیا حال سنا کے سارا
رحمت عالم نام تساڈا ایہ نہ مڑ جائے خالی
دین سکھا کے دوست دانگوں نال خوشی گل لاوے
نال محبت اسدے اتے شفقت نظر اٹھائی
دوست دانگ محبت کرکے سینے نال لگایا
اتنا درجہ اوس شخص نے اک گھڑ بوجھ پایا
پتھر کھا کے لوکاں کولوں پھیر نہ آوے گرمی
والضحیٰ نوں وقت صبح دا آپ خدا فرمادے
لیل مراد فرمائی رات معراجے والی!
لیل مراد فتح دی دے آپ خدا تعالیٰ

چودھیں طبقیں جانن ہویا قدرت نال نورانی
عرشاں اُتے پاک نبیؐ نوں جسدن رب بلایا
پنجسو سالاں راہ دوزخ تھیں دوروں کڑک دکھالے
اج حبیب محمد سرور ملن اسانوں آیا!
واہ سبحان اللہ کیا سوہنی رات مبارک آہی
کل فرشتے نوری ناری ادوں صفوں بنادن
اُوْ اُدْنیٰ رب آکھ سنایا آ محمدؐ جانی
پہن پوشاک نورانی حضرت ربدا شکر بجایا
جانن کرے پوشاک نورانی جاں حضرتؐ نے پائی
دھنو مبارک دا پھر پانی جبرائیلؑ پیایا
حوراں پایا اکھیں اندر اوس دھنو دا پانی
پھر جدا اپنے پاس بلایا آپ خداوند باری
اتنی عزت پاک نبیؐ نوں عرشوں حاصل ہوئی
جیہڑی عزت بخشی رب نے پاک محمدؐ تائیں!
اے دوست کی تحفہ اوتھوں ساڈے لئی لیاندا
عرض کرے سردار دو عالم ہیں ایہ عرض سناؤں
تو ہیں لائق بندگیاں دے یارب خالق سائیں
پھر بھی تحفہ ہے کوئی حاضر آپ خدا فرمایا
عاجزی میری عجیب امتدے تحفہ نذر گزاراں
تحفہ سُن کے پاک نبیؐ دا حکم ہویا سرکاروں
او گنہاراں تائیں تیتھوں کرساں صدقے واری
فضل عنایت پاروں تینوں دتیاں کل مراداں
پڑھن پنجاہ نمازاں میریاں۔ حکم ہویا سرکاروں
جو ایہ نہ فرمان قبولے دوزخ دھریا جاسی
پھیر دوبارہ عرض گزارے پاک رسولؐ الٰہی!

اے ملکو در جنت کھولو آکھے ذات ربانی
سی اس رات خداوند عالم دوزخ بند کرایا
چُپ کرادوں بول نہ اُچی۔ حکم خدا فرمادے
ایسے کارن ہیں دوز خدا کرڑکا بند کرایا
جسوچہ عرش بولایا رب نے نبی محمدؐ تائیں
استقبال بنیدے کارن پے صلوٰۃ پوچاون
ہو اسوار براقے آ جا سیر کریں اسمانی
کرلے دضو محمدؐ پیارے۔ جبرائیل سنایا!!
نور محمدی حسن عجیبہ کرن لگا روشنائی!
میکائیل فرشتے تائیں جلدی آن پھڑایا
وانگ تبرک بہشتاں اندر ونڈیا ذات سبحانی
پاک نبیؐ نوں بخشی مولا جنت دی سرداری
دوہنہ داہناں دوست بنیاں تیجا ہور نہ کوئی
ہرگز ملی نہیں سرکاروں کسے پیغمبر تائیں
پاک نبیؐ نوں نال محبت آپ خدا فرماندا
ہر چیز اُتے قبضہ تیرا ہیں کی چیز لیاداں!
غیر شریک نہ تیرا کوئی نیں بن درختہ ناہیں!
ادوں پاک حبیب نبیؐ نے پھیر سوال سنایا
ایہو تحفہ حاضر ہیسی یا خالق سرکاراں
دوست دا نذرانہ سانوں بہت پسند پیاروں
جنت لین اساتھوں کر کے تیری تابعداری
جاکے تابعداراں تائیں آکھ مبارک باداں
چھ ماہ روزے فرض تسانوں رکھن ادب پیاروں
اوہ ساڈی امت وچوں باہر نکالیا جاسی
اتنا بھار اٹھاون جوگی کسنوں طاقت آہی

پھیر خدا دند پچھی ۲۵ ذاری حکم نماز سنایا
پھیر دوبارہ عرض گزارسے نبی حبیب ربانا
تیہہ روزے تے پنج نمازاں ایہ میں مولا چاہوان
اتنی عرض سنائی رب نوں نبی محمدؐ عالی
اتنا ادب نبی دا ہویا حد حساب نہ کائی
کیتا خوش پیارا رب نے اپنا امر گھٹا گے
امر ہویا جو کر سن اوہوں پوری تابعداری!
ہک روزے تھیں دس روزے دا دیاں ثواب ضروری
داہ شب قدر مبارک آہی جسدا شان نیارا
نفل پڑھے اس راتیں مومن پاون منصب عالی
روزہ رکھے جیکوئی مومن کارن عمل ثواپوں!
ساریاں راتاں وچوں اس نے عالی منصب پایا
والضحیٰ فرمایا رب نے سن توں یار پیارے
جنت دے دروازے تائیں باب ضحیٰ فرماون
بھی اسدی تعریف سناوے جیکر دنیا ساری
نہ طاقت انسان کسیوں اسدا نقشہ لاہوے
کیونکہ اسدا آپ مصور قادر قدرت والا
جے ضحےٰ اشراق پڑھیوے مومن مرد الٰہی
چوتھا حصہ جے کر دن دا سورج اُچا آوے
وَالشَّمْسِ وَضُحٰھَا پہلی وچہ رکعاتے بھائی
پیر صاحب فرماوے جداوہ پڑھن رکعاتاں دوتویں
ہر دوسو بدیاں اوس بندیاں فضلوں بخشیاں جاون!
چار رکعاتاں جد کوئی مومن اینویں نفل انوبلوے
پڑھے رکعاتاں باراں جیکوئی ایس جیابنے بھائی
تے بارہ سو بدیاں اسدیاں بخشے ذات ربانی

پنجی دار نماز گذارن آپ خدا فرمایا
یا مولا اس عاجز امت ایڈا بھار نہ چانا
ایس نتانی اُمت تائیں اتنا بھار چکاون
دلدی منشا پوری کیتی آپ خداوند والی
ہر اک گلے پاک نبیؐ نے خوش منظوری پائی
بخت بلند ستارا کیتا نیک نصیب جگائے
ہک نمازوں دس نمازاں دیوے خالق باری
ہک نیکی دی دہ دہ نیکی گنتی کر کے پوری
جسدیو چہ معراج بولایا نبی محمدؐ پیارا!
فضلوں ہون قبول دعائیں کرن سوال سوالی
سال ہزار عبادت جتنا پاوے اجر جنابوں!
جیندی قسم خداوند کرکے ناں والیل سنایا
پڑھن نماز ضحےٰ اس ویلے مومن مرد سوہارے
سوہنا قسم یاقوتوں بنیاں راوی ذکر سناون
آبی خاکی طاقت ناوے بلکہ نوری ناری
کیونکہ بنیا کاری اسدی وچہ حساب لیاوے
رنگ سنہری دا دروازہ کہے خدا تعالےٰ!
اس دروازیوں داخل ہوسی جنت اندر بھائی
دو دو پڑھن رکعاتاں مومن راوی خبر لیاوے
والضحیٰ دوجی وچہ پڑھ لے خبر کتابوں پائی
دو سو نیکیاں دفتر اندر لکھیاں جاون اونویں
بیشک پڑھکے مومن سارے فیض خداتھیں پاون
چار سو بدیاں جاون نیکی چار سو پوری آوے
بارہ سو نیکی پھر اسنوں دیوے ذات الٰہی!
وچہ حدیث نبیؐ فرماوے شک نہ اسوچہ جانی

اس مومن دے بدلے مولا اجر ثواب سناوے
نیکیاں لکھدے رہن ہمیشہ اس مومن دے پاروں
اوہ سب نیکیاں مومن کارن جمع ہوون ہر گاڑے
حضرت عائشہ کرن روایت پاک نبی فرمایا!
تن سو سٹھ نے جوڑ بندے دے جُدا جُدا ہر تھائیں
رند زمان نباں کن اکھیں اینویں جوڑ تمامی
ہر نعمت دی شکر گذاری کرنی لازم ساڈی
ایہ نماز ضحیٰ دے ویلے مومن جدوں ادا وے
ہر دنیا وی کاروں ہٹناں مشکل ہوندا بھائی
والضحیٰ وچہ صرف نبی دا حال بتایا جاندا
نور جنت بھی اسدا تیائیں کہن مفسر سارے
ہر ہر جاگہ جنت اندر ایہ روشنائی دیسی!
خوشخبری فرمائی رب نے اپنے دوست تائیں
فضلوں جنت پاک نبی نوں اکھیں نال وکھایا
ایہ سب دولت تیری حضرت آکھے ذات الٰہی
دس سو پورا گنتی اندر عجب مکان نورانی
والضحیٰ وچہ بے خوشخبری جنت دی فرمائی
لیل مراد روایت والے دوزخ آکھ سناون
سخت اندھیرا اسدے اندر باہر حد حسابوں
بے فرمان نبی دے جیہڑے تھیروں دوزخ ساڑے
ہر مومن دے کولوں دوزخ ادب کنوں نس جاندا
جو کجھ وصف خدا نے دوزخ جنت دیوچہ پایا
والضحیٰ دا معنا یعنی دل روشن مقبولاں!
دو لوہاں تفسیر بتاوے ہک مومن ہک کافر!
ہک مومن جو اہل عبادت نیک نصیب جنہاں دے

ستر ہزار فرشتہ نوری ہر اسمانوں آوے
روز قیامت تیکر انہاں ہٹناں نہیں اس کارن
ایہ نماز ضحیٰ جو مومن اوہناں نال گذارے
بہت مبارک وقت ضحیٰ دا مولا حکم سنایا
خوبی دکھو دکھ انہاں نوں بخشی خالق سائیں
بن قیمت ہر نعمت ساڈوں بخشی رب گرامی!
اوّل آخر ظاہر باطن صفتاں کل خدا نوں
ہر نعمت دا ایس نماز دوں شکر بجایا جاوے
اس کارن ایہ وقت مبارک آکھیا ذات الٰہی
فتح البیان تے وچہ مصباح دے اینویں ذکر سناندا
چند سورج دی جنت اندر نہیں کوئی لوڑ پیارے
باغ بہار مکاناں اندر چانن بہت کریسی
تیری خاطر جنت حوراں آکھے خالق سائیں
نال محبت دوست تائیں ایہ فرمان سنایا
ایہ سب خاطر آپ ہوراں دی ہر اک چیز بنائی
ایہ گھر خاص توساڈا حضرت آکھے ذات سبحانی
پنجسو سالاں رستیوں جسدی خوشبو دوروں آئی
جسدے اندر روز حشر نوں قوم کفاری جاون
اسدے اندر داخل ہوکے کیہڑا بچے عذابوں
ہون علیحدہ مشرک سارے اندر اوس دہاڑے!
مشرک ہور بیدیناں تائیں سخت عذاب دکھاندا
والضحیٰ واللیل دے اندر آپ خدا فرمایا
لیل مراد سیاہی سینے جیہکوں قوم جہولاں
راوی ہک روایت سناوے دو بندہ تھیں دو ہور فرماں
زر دولت دی بے پرواہی بہتر حال تہاں دے

رزقوں تنگ تلانے حاضر موہسن دوسرا حصہ
تنگی فاقہ غم دل گیری ایس طرح دا قصہ

دوسرا حصہ مومن جیہڑے تنگی جالن سارے
غم دلگیری دنیاں جنہاں ایتھے وقت گذارے

دنیا اتے جیہڑا مومن رزقوں تنگ نمانان
انشاءاللہ ساریاں ناوں پادے فضل ربانان

جنت دیوچہ پہلوں جاون پورے پنجسو سالاں
غنیاں ناوں محشر دے دن درجے ہون کمالاں

دونہہ قسماندی وچہ خدانے قوم کفار بنائے
اک تونگر غنی نہایت بے پرواہ کہائے

کفر تکبر اندر اوہناں عمر لنگھائی ساری
بے پرواہی کارن ہویا نازل قہر قہاری

دوجی قسم کفاراں جیکوں امر خدا فرمایا
آخر بیش انہاندے رب نے دوزخ حصہ پایا

بہت وچہ دیاں خبراں رب نے ایس طرح فرمائیاں
والضحیٰ واللیل دے اندر جویں روایتاں آئیاں

ہر مذہبوں رب افضل کیتا دین رسول الٰہی!
اس درجے نوں اجتک پہنچیا ہر گز دین نہ کائی

والضحیٰ رب دین نبی دا سمجھے بہت پیارا
تابیں اسدیاں قسماں کھاوے خالق بخشنہارا

روز حشر نوں حاضر ہوسن جد دوں پیغمبر سارے
کرتسلیماں ہون کھلوتے اللہ دے دربارے

حکم سناوسیو میرا آپو اپنی امت تائیں!
کرو ایمان محمدؐ اُتے آکھے خالق سائیں

جو ایمان لیاوے اُسنے بیشک جنت جاوے
نہیں تاں پیش پوے گا دوزخ کدے نجات نہ پاوے

نور نبیؐ دا کل نبیاں نوں رب کریم دکھاسی
حسن جمال نبیؐ سرور دا سب نوں نظری آسی

کلمہ پڑھیا کل رسولاں اوہنوں ہو قربانی
ہومشتاق ایمان لیاندا سچ رسولؐ حقانی

روشن دین نبی دا رب نے والضحیٰ فرمایا
چانن نور لگایا رب نے واہ وا دین دہایا

واہ وا ہادی رہبر سوہناں رحمت کل جہاناں
رستہ دسن آگیا سوہنا کارن جن انساناں

جبدیاں اہل ایماناں ویکھیا جنت دا دروازہ
جبدیاں صفتاں ختم نہ ہودن سوہنا بے اندازہ

جو اسرار نہانی باطن پاک نبیؐ دا بھائی
اوسے نوں واللیل قرآنے آکھیا ذات الٰہی

جانے رب یا نبیؐ پیارا جو کجھ بھید نہانی!
اسدیوچوں ظاہر ہووے قدرت پاک ربانی

دسن والی جے گل ہوندی دسدا نبیؐ پیارا
نہیں دسیا تے کیہڑا دسے بندہ او گنہارا

دربیان ذکر حضرت ابراہیم علیہ الصلوٰۃ والسلام

وچہ سورۃ انعام خدانے بھی کجھ حال جتایا
جیکوں شاہ مردان علی سلیمانؑ نبی توں پایا

ذکر خلیل نبیؑ دا کیتا جے کر رب گرامی!
اوسیطرح روایت والا کرے بیان تمامی

اک پھڑتے آن کھلوتا اوہ مقبول پیارا
چوداں طبقیں ظاہر باطن جو پیدائش آہی
ہرشاں تیکر نظر نبیؑ دی پہنچ گئی یک باری
ساری خلقت نال نگہ دے ویکھی نبیؑ الٰہی
اک بُریائی کرنے والا اسنیوں نظری آیا
غیرت کھاکے نبی اللہ دے جدوں دعا فرمائی
دو جیوار ڈٹھا اک بندہ ہور گناہ کمبا ندا
پھیر گناہ کماون والا دیکھیا تیجی واری!
اپنے خاص خلیل نبی نوں امر کرے رب والی
بُری دعا توں نہ کر دوست کہنے خداوند سائیں
ویکھاں عیب اینہاں دے سارے پھیریں پردا پاندا
مہلت دیواں میں اس کارن جے توبہ کر آوے
جی توبہ ہتوں دوزخ جاسن ایسی گناہ دے پارون
کتناں تھیں میں پیدا کرنیاں مومن نیکو کاری
کیونکر نیک اولاد اینہاں تھیں جیکر پیدا ہووے
کبروں بخت دیری کر کے کرے جو میرے پر داہی
یعنے مرضی راہاں ہیں حاکم جو چاہاں کر دیواں
اسیں خوار نہ کرنا چاہیئے او گنہاریاں تائیں
جیکر او گنہاریاں تائیں جلدی مار مکاواں
واہ سبحان اللہ رب خالق ایسا رحم کماوے
عبداللہ بن عمر اصحابی پاک نبیؐ دا بھائی
اک دن پاک رسول پیارا گھر تھیں ٹریا آوے
وچ اصحاباں بیٹھ نبیؐ نے سارا حال سنایا
کہن لگے اصحاب تمامی یا رسول الٰہی!!
ووہاں ہتھاں وچ پکڑ کتاباں پاک نبی زماون

اوس جگہ توں ظاہر ہونا جلوہ نور نظارہ
رب کریم خلیل نبیؑ توں قدرت نال دکھائی
ایسا کشف خلیل نبیؑ نوں بخشدا تا رب باری
کی ویکھے اک شخص والسنتہ کرے پیا بریائی
جلد فنا کر مولا اسنوں پاک نبیؑ فرمایا
اوسیویلے مرگیا بندہ دیر نہ لگی کائی!
پھیر دعا فرمائی جسدم اوہ بھی اونویں جاندا
بری دُعا فرماون بدلے حکم کرے رب باری
کدے دعا نہ آپ ہورباندی ہرگز موڑاں خالی
جیسے عمل کماون بندے پھل کسیدی ناہیں!
جلدی جلدی کدے کسے تے نہیں قہر کماواں
پردہ فاش کراں نہ پھر بیشک بخشش پاوے
کون گرفت میری چوں نکلے حکم ہویا سرکاروں
خاص لحاظ انہاں دے بدلے رحمت پاون بھاری
پڑھ کلام اساڈی نخشے دفتر بدیوں دھووے
آخر حاضر کیتا جاسی لکھ کرے گمراہی!
لاں بدلہ میں اسدیکیوں یا میں معاف کرواں
کجھ پکڑاں میں روز حشر دے یعنی کوئی سزائیں
ملک تمام دیوانی ہوسے کس تے حکم چلاواں
کرے ذلیل نہ او گنہاں دے فضلوں پاک نکھاوے
صحیح حدیث روایت کر کے اُس نے آکھ سنائی.
دو کتاباں ہتھ وچ پھڑیاں سانوں نبیؐ دکھاوے
ہے کی اینہاں کتاباں اندر پاک نبیؐ فرمایا
رب جانے یا نبیؐ پچھانے سانوں خبر نہ کائی
اوہ کتاب سجے ہتھ والی سانوں جلد دکھاون

پاک نبیؐ تے بول سنایا حکم زبانوں اوتویں
سبھے ہتھ کتاب جو میرے ساڈی نبیؐ دکھائی
واخل وچہ کتاب دوجیدی ناتویں دوزخیاں دے
ساریاں خبراں اسوچہ ساتوں لکھکے رب دکھایاں
ہو گذرے جو ساتھوں پہلے اوہ بھی خبر پوچائی
فضلوں مینوں دسیا مولا اگلا پچھلا حالہ!
کئی اسرار پوشیدہ دسے رب نبیؐ دے تائیں
بھی کجھ علم رکھیا مخفی سوہنے کملی والے
دن سارے نوں بھی رب بچے والضحٰی فرمایا
پاک نبیؐ دا نوری جلوہ جنہاں زیارت پائی
مجلس پاک نبیؐ دی اندر جیکوئی گھڑی کھلویا
وچہ اصحاباں داخل ہوسی فضل کنوں رب باری
اتنا زہد کماوے کوئی بہہ کے سال ہزاراں!
اتنی دولت بخشش ہوسی خالقدی سرکاروں
سُن بھائی دوست اک تینوں ہور بیان سناواں
حنظلہ نام اصحاب نبیؐ دا اسنوں حقیقت بھائی!
اسنوں غسل فرشتیاں دتا موجب حکم الہٰوں
پونہچے نہ اسمان فرشتے غسل دین اُس تائیں
پاک محمدؐ دلدے اندر لگے کرن حیرانی
اُسدے گھر سردار دو عالم خود تشریف لیائے
پیش رسول خدا دے اسدی عورت عرض سنائی
جلدی نال نبیؐ جی اسنے تن ہتھیار لگائے
ایسے حال شہادت پائی اوس بہادر جاکے
حضرت آکھے ایہ سب حالا مینوں نظری آیا
ویکھو شان نبی سرور دے جیدا انت نہ کائی

جنتیاں تے دوزخیاں دیاں ایہ فہرستاں دوتویں
جنتیاں دے ناتویں اسں وچہ کیتے درج الہٰی
کھبے ہتھ کتاب جو پکڑی ساڈی نبی دکھاندے
ایہ کتاباں دوتویں ساڈی دحی دے ہتھ پوچایاں
بعد اساتھیں جو کجھ ہوناں کل حقیقت پائی
اگے دسن لائق ناہیں باجھوں امر تعالے
دس دئیں یا نہ تو دسیں امر کرے رب سائیں
پاک نبیؐ نوں ذات خدا دی کئی اسرار دکھالے
سرورعالم دن وچہ سب پاک جمال دکھایا
دوزخ نار حرام تنہا سنتے آکھے ذات الہٰی
اوہ کوئی بچے جہنم کولوں خاص بہشتی ہویا
بیشک اوہ بھی بخشیا جاسی نال خدا دی یاری
نہیں اصحابی اوتے جتنا درجہ وچہ شماراں
دوزخیاں نوں جنت ملدا صرف زیارت پاروں
جیوں کر خبر کتاب ئوں پائی لکھ بیان سناواں
اُسنے اک دن لڑدیاں لڑدیاں اجل شہادت پائی
پہلا قطرہ خون نکلیاں ہودن صاف گناہوں
پاک نبیؐ نے دیکھیا حالا اُسکنوں رب سائیں
غسل کرندی حاجت نہیں سی ایہ کی بھید نہانی
دیندے غسل ملائک دیکھے پاک نبیؐ فرمائے
یا نبی اللہ غسل کرندی اسنوں حاجت آہی
یاد نہ رہیا نہاون اسنوں دوڑ شتابی جائے
تائیں آن غسل فرشتے دتا غسل نہا کے
اجتک کدے شہیداں تائیں نہیں سی کسے نہلایا
پاک نبی دے تابعداراں ایڈی عزت پائی

پاک نبیدی امت بدلے جنت باغ بہاراں
کرو اُسدی تابیداری جنے جنت جاناں
سُننے والیا توبہ کرکے من لے حکم ربانا ں
جہڑے امر نبیؐ دا اُسن کے باہر قدم ٹکاون
ایہ خوشخبریاں اصحاباں نوں پاک نبیؐ فرمایاں
کافر کہن لگا گل سُن کے یا رسولؐ الہٰی!
حضرت آکھے انشاء اللہ ضامن کر لے مینوں
کافر نال محبت آکے اوہوں عرض سنائے
کلمہ طیب پڑھکے کافر پکڑی تابیداری
کوئی دن گذرے اوس شخص دی ختم ہوئی زندگانی
آپ جنازہ کیتا حضرت لحد ٹکاون لگے
ہسکے نبی محمدؐ سرور قبروں باہر آون
جسدن ایس ایمان لیاندا آکھن نبیؐ الہٰی!
وعدہ ساڈا پورا کیتا آپ خداوند سائیں
ایسا درجہ پاک نبیؐ دا اے غافل انساناں
شرانوالہ رہبر سوہنا پاک حبیب غفاری
خاص قرآن اتاریا جسدی خاطر ذات الہٰی
پاک نبیدیاں صفتاں آئیاں وِدھ زمین اسماناں
حیلہ کرکے نبی محمدؐ دوزخ کنوں بچاندا
دوزخ والے راہوں پھڑکے ٹورے جنت پاسے
اُس نے اپنے مال پیو نالوں بجھی امت پیاری
کافر قوموں پاک نبی کول اک مسافر آیا
اے شخص جے کلمہ پڑھکے میری طرفے آویں
کلمہ پڑھکے آجا تینوں سینے نال لگاواں!
پاک نبیؐ دے کہنے اُتے اوہ جلدا ایمان لیایا
بیشک جا کے عزت پونی اُسدے تابیداراں
منہیں تا دوزخ اندر بھائی دائمی ملے ٹکاناں
کرکے سفر زمانے اتوں آخر رب کول جانا
قسم خدادی روز قیامت روز پچھو تادن
حُوراں میری اُمت اگے خدمت گار بنایاں
دین قبولاں جے اک مینوں جاوے حور دیوائی
روز حشر دے بیشک لے دیاں ستر حوراں تینوں
یا نبی اللہ کلمہ دسو وقت گذر دا جا دے
دلوں کیاتول اس نے سمجھیا سچا نبی غفاری
اجل تیاری ہوگئی اُسدی چھڈ کے دنیا فانی
دیکھن لگا نبیؐ سوہارا حوراں گلیاں اگے
یا حضرت کیوں ہاسہ آیا سبھ اصحاب پچھاون
ستر حوراں دیون کارن اساں ضمانت چائی
ستر حوراں وچہ قبر دے کھلیاں آن اتھائیں
جسدی امت اگے تابع حُوراں بتے غلماناں!
بیشک لوکو جنت لیلو کرکے تابعداری
اُسدے تابیدار کسینوں خطرہ خوف نہ کائی
سوچ لوو کیا رہبر سوہنا اے غافل انسانوں
غافل بندہ ملوتی دوزخ ولے جاندا
دوزخ وچوں اوگنہارے لکھاں جنت گھلے
سدھے رستے جاناں لوکو آکھے نبی غفاری
دیکھ پیاری صورت اُسدی پاک نبی فرمایا
ایسی سوہنی صورت لے کے کیوں دوزخ نوں جاویں
دوزخ کنوں بچاکے تینوں جنت وچہ پوچاواں
اوہوں پیش نبیؐ دے آکے کلمہ بول سنایا

پھیر مسافر پاک نبیؐ نوں ایہ گل آکھ سناوے
حضرت آکھن وچہ کفر دے عمر دہانی تیری
اج توں لے کے ہو گیوں اُتھّا بالکل پاک گناہوں
لَا اِلٰہَ اِلَّا اللہُ جد بولیا ادرس زبانوں
سنو حقیقت جیدم اسدی ختم ہوئی زندگانی
گودی وچہ اٹھادے حضرت کرن محبت بھاری
ٹر کے کتوں مسافر آیا ایہ مسکین وچارا
میں بھی اُنہیں مسافر دانگوں ایہ دنیا چھڈ جانی
ہے واللیل جو نت محمدؐ وچہ نماز کھلووے
نت معراج نبیؐ نوں ہووے جنے اللہ دی درگاہوں
اسدا ناں معراج رکھایا پاس خدا دے جانا!
ہر دن پنج معراج ہوون گے میری امت تائیں
جیکوئی تن من حاضر کر کے وچہ نماز کھلووے
راتیں جاگن والیاں تائیں رحمت آوازاں مارے
بیشک راتیں جاگن والے لٹن گنج خزانے
قسم خدا دی پچھلی راتیں پیندے سد حضوروں
والضحیٰ واللیل دے اندر ہور اشارہ آوے
ہے واللیل دلالت نبیدی رات اندھیر سیاہی
اسپر دین تیرے نیوں موافقت. آباد رکھیسی!
دین سلامت ہے تساڈا رہندیا امت تائیں
دن دی ڈیوٹی سورج دیوے ہرگز فرق نہ پاوے
اسدے اندر ابوبکرؓ دی بھی کجھ صفت سنائی
جیکوں چن تے سورج اندر فرق نہ لمہاں کائی
غار اندر بھی جدا نہ کیتا دینہاں پیاریاں تائیں
کوہ نوں کولی قبراں ہوسن روضے اندر جائی

اس کلمے دا درجہ حضرت سانوں دسیا جاوے
دفتر ہویا پاک گناہوں پڑھ کلمہ اک ویری
روز حشر نوں جنت پاویں خالق دی درگاہوں
قسم خدا دی اوسے ویلے ہو گیا وداع جہانوں
جنت دی سرداری لے کے چھوڑی دنیا فانی
نال محبت چھم چھم ہویا نیر اکھیں تھیں جاری
روندے کہن مسافر تائیں آکھے نبیؐ سوہارا
جیکوں اج مسافر لگے دے گیا جان نمانی
قریب حضوروں سجدے اندر پاس خدا دے ہووے
نہ دوست بھتیں دوست ہووے پاپ کٹے نگاہوں
شک نہیں وچہ اسدے کوئی آکھے نبیؐ ربانا
پاک نبیؐ فرمان سنادے شک شبہ کجھ ناہیں
اوہ نہیں دور خدا دے کون پاس خدا دے ہووے
اٹھ شتابی حاضر ہو جا اللہ دے دربارے
توں کیوں عمر گوائی ضائع اے غافل انساناں
جیہڑا اٹھ کے حاضر ہووے جلوہ پاوے نوروں
والضحیٰ وقت حیات نبیؐ دا آپ خدا فرماوے
پاوے رات زمانے اتے ہجر فراق جدائی
حاصل حکم تساڈے تائیں مولا مدد دیسی!
دبدبہ حکم سنا دن تیرا فکر کریں کجھ ناہیں
رات پوے تے من خلیفہ آکھے چانن لاوے
سورج چھپ جے کر آوے چن کرے روشنائی
بعد نساں تھیں ابوبکرؓ دی ہووے گی روشنائی
نبیدے فانوں روضے اندر رب وچھوڑے ناہیں
اساں تہانوں جدا نہیں کرنا آکھے ذات ربانی

کل اصحاب امام خلیفے کرسن چانن نوری
خوش گفتار بنادن راتیں جیونکر نور ستارے
یا محبوب پیارے بالکل نہیں کوئی خطرہ تینوں
جیکوں رہن صبح تک دسیدے اسماناں تے تارے
خوش فرمان سنایا ہک دن سرور پاک الہی
ابراہیمی خصلت والے مومن پورے جالی
روز قیامت تیکر ہوندے رہسن مرد گرامی
اک مفسر حکمت والے اک روایت سنائی
دن تے رات دو ہاندا مطلب ایہ کجھ دسیا جاوے
نور نبیؐ دے تائیں رب نے والضحیٰ فرمایا
کیا ضحیٰ اس تائیں رب نے پھر جو پہلے دندا
نفل نماز جو اس وچہ پڑھدا پاوے اجر ثوابوں
دو یا چار یا اٹھ رکعاتاں یا کوئی پڑھے باراں
اول اسدے دفتر مولا درجہ حج لکھاوے
حضرت موسیٰؑ تائیں جیدن فتح دتی رب باری
جادوگراں ایمان لیاندا پورے ستر ہزاراں
پاک حدیث گرامی حضرت عائشہؓ نے فرمایا
جو اسو ویلے رحمت والے مومن پڑھے دوگانہ
بیل اندر بھی وتر تہجد بڑی فضیلت آہی
ترلیسو سٹھ نے جوڑ بندیدے ترلسو سٹھ دن سالوں
باجھ شماروں اسو چہ خوبی وچہ شمار نہ آوے
والضحیٰ واللیل دی رب نے اتنی صفت سنائی
اسدے اندر راز نہانی ذکر نہ کیتا جاوے
نعمت بھاری رات پیاری پئے اڈیکدیاں نوں
کارکنوں فرزور وچارے پاون جلد خلاصی

دین تیریدی عالم فاضل کرسن کوشش پوری
ہر طرفاں دا راہ بنلاون دینی عالم سارے
تیتھوں پچھے دین تریدے سب خصمانہ تیتوں!
اوتوریں رہن قیامت تیکر مومن نیک سوہارے
ذات اللہ دی ساڈے اُتے شفقت بہت کمائی
رہسن تیری امت وچوں آکھیا اللہ والی
ایس طرح دے دینی عالم ہوندے رہن عوامی
والضحیٰ واللیل دے اندر صفت نبیدی آہی
نور نبیؐ داہے دن وانگوں جیہڑا چانن لاوے
تائیں وچہ تفسیر مرادی اسدا حال لکھایا
تا جو ہستی رحمت والا مولا اس لون گن دا
اک رکعات دی اک سو نیکی گنگے نوسے حسابوں
سو سو نیکی اک رکعاتوں آوے وچہ شماراں
دوجی اُنس نوں رزقوں تنگی ہرگز کدیں نہ آوے
ایس وقت دے اندر آہی بہت خاصیت بھاری
وقت ضحیٰ رب اسدے تائیں آکھے نال پیاراں
ترسے سو سٹھ نے جوڑ بندے دے گنتی اندر بھائی
تن سارے دا صدقہ ہوندے آکھے نبیؐ یگانہ
بلکہ ہے جنت دی کنجی کارن منفضل الہیٰ!
جے اسوقت دوگانہ پڑھیئے پائیے نفضل کمانوں
بہت عزیز پیاری کرکے قسم خداوند کھاوے
پورا مطلب اسدا جانے پاک رسولؐ الہیٰ
کیونکہ جیدیاں صفتاں مولا وچہ قرآن لکھاوے
ہر نبیدی نوں چھٹی ملدی ہر ہر کم تمیاں نوں
حد تک رات نہ ہووے برپا کوئی آرام نہ پاسی

دن نہ ہوندا تاں بھی ساتوں بڑی مصیبت پیندی
رات نہ ہوندی تاں بھی دنیا کتے آرام نہ لیندی

دن تے رات اساڈے اتے اعلیٰ افسر دونویں
دن جائے تاں رات برابر آن کھلوندی اوویں

دن دیاں کرے مسافر خوشیاں جمدا دور ٹکاناں
مشکل رات گزاری جینے گھر اپنے اُس جاناں

دین دنی دا مطلب سارا اسدے اندر آندے
والضحیٰ والیل دی تائیں قسم خدا دی کھاندے

اس آیت وچہ بہت مراداں لکھیاں مول نہ جاون
اوتنیاں لکھے جتنیاں ساتوں قطر کتابوں آون

ہر دم حمد خداوی کریئے ہر سجدہ یوچہ دھریئے
وچہ انداز نہ قدرت آندے جے سو چارا کریئے

اوہ رب خالق مالک رازق نہیں کوئی اُسدا ثانی
کرم کرے اوہ عاجزاتے بلے رسولؐ حقانی

فضلاں نال دکھاوے ساتوں سوہنا شہر مدینہ
رحمت مینہ برساوے مولا بھر دوں جل گیا سینہ

یارب اپنے بیت اللہ دا کدے طواف کرائیں
رحمت دے پرنالے ہیٹھاں فضلوں نفل نتائیں

یا مولا جے عاجزاتے رحمت ہو جائے تیری
ایہ تیرے دروازے اتوں حاجت ملجائے میری

خدا کا شکریہ

وچہ حدیث نبیؐ سرور نے ایہ فرمان سنایا
ہے نجات خاموشی اندر جنہاں رب دھیایا

پنج بنا اسلامی پورے کہن رسولؐ الٰہی
حج زکوٰۃ نماز تے روزہ کلمہ نور صفائی

صدق یقین مکمل کر کے جس نے عمل کمائے
دین دنی دی حاجت ساری بیشک بیٹھا پائے

مومن ولے ممنی بارو جانے ذات الٰہی
تابعداری پاک نبیؐ دی کرے جو دلتھیں بھائی

شکر خدا دا جس نے ساتوں شکل دتی انسانی
شکر خدا جس ہادی گھلیا ساتھے نبی حقانی

شکر خدا جس پاک نبیؐ دی اُمت وچہ بنایا
شکر خدا جس دے تندرستی ساتوں رزق پوچایا

شکر خدا جس ساڈے اُتے روزے تیہہ اتارے
جیدے رکھیاں برس زنانے جان گناہ اگوارے

شکر کراں جے کلمہ طیب بھیجیا ذات الٰہی
جیدے پڑھیاں سینے اتوں ہوندے دُور سیاہی

شکر کراں جے نبیؐ پیارا رحمت بن کے آیا
شکر کراں جے ہادی ساتوں سیدھے رستے پایا

شکر کراں جے نبیؐ اساڈا بنیاں خاص وسیلہ
انشاءاللہ روز حشر نوں آپے کرسی حیلہ

شکر کراں رب ساڈے تائیں ہر اک چیز عطا کی
لکھ نعامت پیدا کر کے ساڈے ہتھ پھڑائی

حضرت آدم بابے ساڈے گندم دانا کھایا
جنت وچوں ہو جا باہر حکم خدا فرمایا!

ہک دا تے نوں بابے تائیں ملیا دیس نکالا
اوہا کنک ہمیشہ ساتوں ملدا نوشی نوالہ

شکر کراں رب رحمت کیتی کر کے بے پرواہی
شکر کراں رب سانوں بخشیاں دو دو چشماں نوری
شکر کراں رب سانوں دتے دو دو ہتھ پیارے
شکر کراں رب سننے کارن کن عطا فرمائے
شکر کراں رب عقلوں شکلوں آدم روپ بنایا!
شکر کراں رب ساڈے منہ وچ صاف زبان بنائی
شکر کراں رب پیر بنائے ساڈے عربی گھوڑے
یارب تیری نہیں ہو سکدی ساتھوں شکر ادائی
شکر کراں ہک نبی اللہ دی ساڈے کول نشانی
پڑھے قرآن شریف ہمیشہ عاجز امت پیاری
شکر خدا دا ہر ہر ویلے بندہ کرے زبانی
سدا سوہا گن اوہا بھائی جو منظوری پاوے
اللہ باجھ نہ خوف کسے دا دل اپنے وچ رکھیں
جیتوں بازی ہار تمامی پچھوں کہناں اللہ!
طیب کر کے روزی اپنی حق حلالوں کھاویں۔
نہ ڈریا کر آکڑ کے توں ہے کی ہستی تیری
صدقہ مولا عرش نہ اپنے دے کلمہ طیب پاویں
جیہڑا ایتھوں عاجز بن کے پاس خدا دے جاوے
نہ کر کبر ہنکار بھراوا آخر خاک سمانا
اینڈی آکڑ والیاں تائیں ٹھیڈا آخر لگے
فکر کریں کجھ روز حشر دا لیکھا رب منگیسی
جو جو عمل نبی فرماوے ویسے عمل کماویں
کہدن پاک محمد سرور امت نوں فرماوے
سن اصحاباں پاک نبی دے اگے عرض گزاری
تاں پھر حضرت آکھ سنایا کل اصحاباں تائیں!

نازنیازی روزی سانوں دیوے ذات الٰہی
ہو نہ سکے ساڈے کولوں شکر ادائی پوری
آپ اوہناں تے حاکم بن کے کم کرائے سارے
وند بنائے کھاون کارن جس تھیں مزے اڈائے
جے رب باندر سور بناندا پھر کی تیرا پایا!
جیہدے نال بندہ ہر ویلے کرے شکر ادائی
نالی جنہاں دے ٹرکے جائیے دل جدھر نوں لوڑے
ہر ہر طرفوں نظری آوے تیری بے پرواہی
چھوڑ گئے گلزار امت لئی پاک حبیب حقانی
روز حشر نوں بخشی جاوے ایس وسیلے ساری
اوہدی شکر ادائی کرنی کی طاقت انسانی
آپے بیش رنڈیپا پے گیا جے نہ خصم بلاوے
اللہ باجھ نہ دیکھیں دوجا ہرگز تیراں اکھیں!
پیلوں سیس جھکاوے امتوں ہووی کم سولبہ
تابعدار نبی دا بن کے عالی درجہ پاویں
تیرے ورگے لکھ ہزاراں بنے خاک دی ڈھیری
پاک حبیب نبی دا صدقہ پھیر ملے سرکاروں
خالق مالک رازق کولوں کل مراداں پاوے
ایہہ دنیا دن چار دیہاڑے ہوسی گور ٹکاناں
لاکھاں لنگھے تیرے ورگے ایس بازاروں آگے
جیہنوں ساری رقم گرائی سخت سزائیں دیسی
دس حصے لئیں دنیا اتے ستر آخر پاویں!
ہر دن نفل پڑھے جو یاراں بند ہا جنت جاوے
عمل سو کھالا کر کے بھاویں جاوے دنیا ساری
اللہ اوحم۔ اکرم اکبر اسد یاں صفت ثنائیں

بیشک عمل کماوے جہڑا جنت اندر جاسی
اسے مومن کی عمل سو کھالا خوش کر سولا تائیں
جیتوں ہو جائیں اوس خداوا سبھ جگ نیرا ہوسی
یا رب رحم سمندر تیرا تینوں کمی نہ کائی!
دنیا اندر خالص دل تھیں جو کوئی زندا ہووے
ٹھیکیداری جنت والی ہتھ کسے دے ناہیں
سکھ کسیدے کولوں بھائی موتوں اگے مرناں
جیتوں موتوں اگے مرنا حاجت پھیر کیا ای
دیکھ خداوے ہر مومن تے کیکوں ہون اشارے
اک اشارہ سمجھن والی تینوں گل سناواں
اک سوداگر ملک کسے دا طرف بنگالے آیا
جتھے اوس ملک دے وچوں کوئی ضرور لیا نا
سی اک مینا گھر سوداگر ملک بنگالوں آئی
پچھ جنگلی اک مینا دا تیں ضروری جانا
لد جہاز مسافر ٹریا مومن مرد .رباناں
کر خرید فروخت اوتھوں لگا کرن تیاری
پچھکے جنگلی اس مینا دا بانذا پہنچ اتھائیں
با کھلو تا اوہ سوداگر جتھے بیٹھیاں ڈاراں
ہیں اک نے کہیا مینا ایتھوں پھڑکے وقت فلانے
دینا فرض سنیہا اسدا پاس تساڈے آیا
سن کے ایہ سنیہا مینا پھڑک پھڑک اک مرگئی
جیہن بھرا کوئی اس مینا دا یا ایہ اسدی مائی
اوہ سوداگر چل بنگالوں مڑکے واپس آیا
میناں کہے سوداگر تائیں میاں خیریں آیوں
میں بیچاری دردان ماری جو کجھ آکھیا تینوں
ٹک نہ جاسے رحمت اسدی جکوئی عمل کماسی
دین دنی وچ عزت تیری رکھے خالق سائیں
قسم خدا دی سینے اتوں داغ سیاہی دھوسی
تحفہ بنی ترے دا کہہ کر منظور الہی
اسدے سرتے تاج نورانی روز قیامت ہووے
عاجز بن کے جنت جاوے آکڑیاں گل پھاہیں
جیتوں روح نوں پنجر یوچوں جلد آزادی کرنا
دیکھیں تینوں ہر مشکل توں کیکوں ملے رہائی
بچ دوزخ تھیں بچ دوزخ تھیں آکھیا نبی سوہارے
جویں کتابوں لکھیا ڈٹھا اوویں ذکر لیاواں
ٹرن لگے نوں آ ہمسائے ایہ پیغام سنایا
شالہ خیریں واپس آویں چند ورا لبے جانا!
میرا منتھ سلام پچانا رو رو کے کرلائی!
میرے کل قبیلے تائیں میرا حال سناناں
کٹ مسافت منزل بمنزل کرے بنگالی ٹکاناں
مینا والا یاد سنیہا کردا پھیر بپاری
بے شمار میناں دیاں ڈاراں وسن اسد تائیں
چڑیاں جگ دیاں پھرن خوشی تھیں میاں کی ہزاراں
اوہ گھر میرے خوشی وسیندے عیش کرے من بھانے
اوس دعا سلام تساں نوں میرے ہتھ پچایا
ہو حیران سوداگر دیکھے ایہ کی غلطی ہوئی
بہت سوداگر حیرت کیتی قدرت ویکھ الہی
ہر اک تائیں جتھے دیکھے رب دا شکر بجایا
میرا اوس سنیہا دلموں کس کس طرح لیاویں
اسدا کی جواب لیا نذا آکھ سنا کجھ مینوں

قیدن میں پردیسن تائیں خیروں خبر سنائیں
وطنی حب. ہمیشہ دل وچہ آون یاد پیارے
دس سنیہا میرے کارن توں کی وطنوں آندا
کہے سوداگر ہیں جد میناں پہنچیا جنگل تیرے
سن سلام میناں سب آیاں خوشیاں کرن ہزاراں
پھڑک پھڑک میناں اک مرگئی شاید تیری کی لگے
پنجرے اندر سن کے میناں پھڑک پھڑک جھٹ موئی
کہے سوداگر عقل میرے تے میناں مار مکائی
مینا اڈ. بنیرے بیٹھی رب دا شکر بجایا
میناں کہے اس مینا نے کیتا ایہ اشارہ
جیہڑے مرگے مرنوں اگے پھیر انہاں کی مرنا
روز اشارہ تیرے دتے قدرت ولوں آدے
تیرے ناموں عقلاں والے ہین پرندے بھائی
ورد وظیفے تینوں دتے ہیں رسول ربانے
نجے سوداگر یں چترائی بن کے چتر سیانا
جے توں بھل بھلیکھے. کدھرے سجدے سیس نوادیں
نیت نمازاں نیکھے کرنا ئیں ایتھوں دا دھا گھاٹا
جیہوں دلوں بجاؤں ہو کے نسر سجدے یادیں
انہاں تنگھ بازاروں جاندے اوہ کی لوے نظارہ
انتا تنگھ کیا ہوں جاندے کی پھر لوے رسنائی!
دلچسپی کرناں مولا دے جس نے ساتھ نبھانا ان
دلوں بجاؤں ہو کے کرلے پوری تابعداری
مذہب شریعت پاک نبیدی قائم کریں دستا ئیں
جیہڑا مڈھوں چڑھدا کوئی اوہ چوٹی تے جاوے
جیہڑی منزل سمجھ تیری وچہ ہرگز مول نہ آسی

بیکس عاجز عذر نہ چارا منگاں فضل سدائیں
ان جل آن پردیس رولا یا ہوگئے کرم نکارے
ایہ پنجرا ہن میرے دلتوں رات دنے پیا کھاندا
جا سلام سنیہا دینا جو گل سی دس میرے
آن کھلوتیاں چار چوفیرے جیوں کونجاں دیاں ڈاراں
بہت حیران ہویا میں اس جا مالک جانا اگے
ہو حیران سوداگر آکھے ایہ بھی غلطی ہوئی!
موئی مینا پکڑ سوداگر کوٹھے ذل چلائی!
کہے سوداگر مینا تائیں ایہ کی دغا کمایا
مویاں باہجوں اس پنجرے تھیں ہونا نہیں چھٹکارا
جنے موت حیاتی سمجھی اس کی موتوں ڈرنا
ایڈی بے پرواہی تیری تینوں سمجھ نہ آوے
سمجھ اشارہ مینا قیدن کویں خلاصی پائی
ایڈی بیوقوفی تیری کوئی نہیوں سمجھ ٹکانے
پھر بھی نیک اعمال بغیروں ساتھ کسے نہیوں جانا
کتے دھیان کسیدا سجدہ کتے دلیل بھجاویں!
رہیا دھیان کما توں جہ تیرا کہیہ ایمان توں ادا
ایہو جیہی عبادت وچوں توں کی فیض اٹھادیں
جیہڑی اکھ وچہ نقص نہ ہووے لونے پچھان پیارا
لکھ صابون کمبل نوں لائیے او ڈک رنگ سیاہی
سجن پیارے ماں پیو بھائیاں نال کسے نہ جانا
نہیں تاں روز حشر نوں جا کے ہوسی بیشی خواری
نہیں تاں دائم دوزخ اندر لبندا پھریں سزائیں
مڈھوں چڑھنے والا بھائی پھل چوٹی دا کھاوے
عمل کریں تے آپے مولا تینوں راہے پاسی!

یارب ہیں سبھ خلقت تاؤں ہیگاں اوگنہارا
فضلوں میٹھے رحمت کردے یا ستّار غفارا

تیرے بھرے خزانے ربّا کمی نہ تینوں کوئی!
اوہ تر یا جیسے مولا رحمت تیری ہوئی!

یارب صدقہ پاک نبیدا فضلوں بخش خطائیں
پلصراط تے دوزخ کولوں امن امان بچائیں

زر دولت دا مان نہ کریئے ایہ ڈھلدا پرچھاواں
دیکھیں فخر غرورت کرکے گل کریں نہ ناواں

کئیاں تائیں ایس دولت نے منزل توڑ چڑھایا
کئیاں تائیں اس دولت نے دوزخ اندر پایا

کھاہ حلال تے جھوٹھ نہ بولیں ورد کریں کجھ بھائی
قائم کریں نماز تے روزہ جو کجھ حکم الٰہی!

صُلح کلی ہے تام خدا دا اسوچہ بھید ربانا!
خوف امید رکھیں ہر ویلے منگیں فضل ربانا

اے غافل نہ لائق سمجھا کرنا ہیں کم نکارے
کس کارن ہے پیدا کیتا تینوں سرجنہارے

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْاِنْسَ اِلَّا لِیَعْبُدُوْنَ جو آیا
کیوں نہیں رب عبادت بدلے تینوں اوس اپایا

بھیڑاں بکریاں نہ جاناں جنت اندر بھائی
کریں عبادت تیرے بدلے ہیں گلزار بنائی

اودھر آجا دوزخ اندر جاسن تہیں حیواناں
بجے ز عمل کمانہیں تیری اوہ تھاں ہئی انساناں

لکھ نعمت تیری خاطر مولا پیدا کیتی
تیرے ولدے وچوں جاوے لجے بھی نہ بدبختی

قسم قسم دے میوے نالے طرح طرح دے کھانے
اے غافل توں دنیا اُتے عیش کریں من بھانے

کھا کھا نعمت دن تے راتیں نہ توں شکر بجاویں
جو کجھ رب نے پیدا کیتا ہرگز قدر نہ پاویں

ربدے خاص پیارے جیہڑے اوہ تاں قدر پچھانن
رب سچے دی نعمت تائیں بیوقوف نہ جانن

در بیان سخاوت حضرت عثمانؓ

ہن عثمان غنی دا تینوں ہیں اک ذکر سناواں
جویں کتابوں ظاہر ہووے وچہ بیان لیاواں

پاک نبیدی خدمت اندر اک سوالی آیا
دیہ کجھ نام خدا دے مینوں آن سوال سنایا

لڑکی بالغ تائیں حضرت ہے ہیں گھر دی اٹھانا
حاضر ہے کجھ دے دیو مینوں بھرے سوال نمانا

سُن کے حال سوالی کولوں حضرت نے فرمایا
کُنجی دے کے بیت خزانے جلد بلال بھجایا

بیت خزانہ دیکھ شتابی آن بلال سناوے
بیت خزانہ یا حضرت جی خالی نظر نہ آوے

جا عثمان غنی دے دے آکھیں نبیؐ ربانا!
مینوں سرور عالم بھیجیا حال سوال سنانا

آکھیں سرور عالم مینوں تیرے طرف گھلایا
بیت المال خزانہ خالی ہے اج نظری آیا

اذن نبیؐ توں لے سوالی ول عثمانے آیا!
کی دیکھے عثمان غنی نے خادم یوں فرمایا

پیون کارن لیا کجھ پانی پیاس لگی ہیں تائیں
ادب ادابوں خادم جا کے پانی ترت لیایا
پیون بھتیں کجھ بچیا ہیسی چھنے اندر پانی!
غصے ہو عثمان غنی نے خادم نوں فرمایا
باہر کھلوتے سائل ڈیکھی جدا یہ حالت ساری
دو گھٹ پانی ڈولھیاں جس نے جھڑکیا خادم تائیں
نہ عثمان غنی دے اگے اس ذکر سنایا
نکل شہروں باہر اس نے پھیر دلیل دوڑائی
قصہ کوتاہ اینویں کردیاں توں شاماں پیاں
آخر اوسے درتے آیا بھکوں کے پھیر وچارہ
کیا ویکھے عثمان غنی نے لونڈی نوں فرمایا
ایہ پیا حال تمامی ویکھے درتے کھڑا سوالی
آخر خالی مڑ گیا سائل ہو مایوس نمانا
فجرے ہوروانہ ڑیا رات گزار بیچارہ!
ست سوا وٹھ لدا کے کدھروں آندا سی زرمالوں
دیکھ سوالی دے تے دل اندر حرص دوبارہ آئی
جاں عثمان غنی نوں سائل آن سوال سنایا
بیت المال اندر کجھ ناہیں سی تیں دل بھیجا منوں
ست سوا اٹھ قطار تمامی جلد مہار پھڑائی
کہن لگا میں کی لے جاواں ست سو شتر قطاروں
پھر عثمان غنی نے کہیا سن توں یار پیارے
سائل پکڑ مہار لیجاندا پھڑ کے شتر تمامی
پھر عثمان غنی نوں سائل کھڑکے عرض سنائی
لونڈی آکھے تیل ہینزا بتی کڈھن والی!
پھر کہیا عثمان غنی نے ضائع تیل گوایا!

اوس گھڑے بھتیں ٹھنڈا پانی جلدی نال پلائیں
پانی پیکے چھنا واپس حضرت تے پکڑایا
خادم ڈوہل زمین تے دتا حکمت دیکھ ربانی
کیوں توں پانی پیون والا ضائع ڈوہل گوایا
اوتھوں واپس ہوکے ٹریا کردا گریہ زاری
تینوں کی اس دینا بندیا نہ کر وخت اٹھائیں
نکل گیا اوہ شہروں باہر نہ کوئی حال جنایا
کرے دلیلاں مینوں بھیجیا پاک رسول الٰہی
اوس سوالی دے دل اندر کئی دلیلاں گئیاں
اودوں ودھ کے ڈیکھیا اس نے پھیر عجیب نظارا
دیوا دیکھ بجھن تے آیا تیل نہیوں وچ پایا
یارب ہیں کجھ بھید نہ پاواں ہے کوئی بات نرالی
کراں سوال جے اسد بتائیں پھر بھی کی لیجاناں
اگوں ویکھے ٹریا آوے شاہ عثمان سوہارا
نوکر چاکر چار چوفیرے پھڑنی مہار خیالوں
آکھ سلام علیکم پہلے مڑکے عرض سنائی!
آکھن لگا مینوں حضرت نبی کریم گھلایا
کہن لگا میں صدقے اس توں جس نے بھیجیا تینوں
پکڑ مہار سوالی مڑ کے اوہنوں عرض بسنائی
کہ ایس طرح ہی لیجاں پھڑ کے سارے اوٹھ مہاروں
آکھن لگا جے تدھ حاجت بیشک لیجا سارے
گھر نوں خالی ٹریا اوتھوں اوہ مقبول حقانی
ست سو شتر سنے زر مالوں نساں پھڑائی
ٹوٹے نال شتابی جا کے بتی اوس نکالی
تیلے نال نہ بتی کڈھی لوٹا کیوں وچ پایا

زاہد پانی ڈوہلیا خادم خفگی نشان اٹھائی
گونی نوں پھر ہتی کڈھن لگیاں جھڑک سنائی

انے شخصا اوہ کیوں ہیں چھڑکیا آکھ سناواں تینوں
قدر نہ پایا رب دی نعمت خفگی آگئی بینوں

پتہ لگے جے پہلے شخصا زمیں اسمان بنا دیں
بیل بنا کے پیلی دا ہوویں اوتی بارش پا دیں

پیدا کریں تلا نتوں مڑکے سے تکلیفاں جالیں
موسم نال پکا کے وڈھیں مڑکے تیل نکالیں

اتنی قیمت دنیاں بوہڑا ہے ایہ تیل پیارے
توں نہ سوچیں رب سچے دے ایہ کی بھیت نیارے

اتنیاں چیزاں کرکے پیدا پھر کوتی تیل نکالے
اوّل توں سے آخر تائیں کرکے کم وکھالے

ایڈا احسان خدا دا کیتا بندہ کیوں نہ جانے
جو جو نعمت پیدا کیتی کیوں نہ قدر پچھانے

اس کارن ہیں خادم لونڈی دونہہ نوں سی دکھایا
نعمت میرے رب سچے دی قدر نشاں نہیں پایا

آوے شاید غضب میرتے ایس ناشکری پاروں
منت کرنہ ہو بے غیرت جانے خالق دی سرکاروں

دربیان مباحثہ دن و رات

اک روایت ہے تفسیروں راوی ذکر بیاوے
جیوں کر ذکر کتاباں آیا اوسیطرح سنا دیوے

ہر شئے شکر ادائی کردی شان فضیلت پاروں
جو جو وصف کسے نوں ملیا مولا دے دربادوں

جو جو رب کسیں نوں بخشی عزت تے وڈیائی
ہر اک کردا اتنی رب دی شکر ادائی

رات کہیا جو شان مبارک رب نے بخشیا مینوں
میرے جتنی شان فضیلت ہرگز ملی نہ تینوں

پہلوں ہیں نے میتھوں پچھے مڑکے تیری واری
ہیں وچہ عابد کرن عبادت پاون فضل غفاری

ہین قبول دعائیں ہیں وچہ فضل کیتوں رب عالی
نالے کل مشتاقاں جیڑے ہیں میل کرا دن والی

ہیں وچہ کوچ کیتا سی مصروں موسیٰ نبیؑ ربانے
قوم نبیؑ دی امن سلامت نکلی لٹ خزانے

لوط نبیؑ دی قوم خدا نے ہیں وچہ غرق کرائی
نالے چن اسمانوں لاہیا پاک رسول الہٰی

میرے وچہ معراج نبیؐ نوں رب نے آپ کرایا
پاک نبیؐ نوں عرشاں اتے بھیج براق سدایا

ہے شب قدر مبارک ہیں وچہ آوے سال بہاروں
ایس گلوں بھی رتبہ میرا ودھ گئے تیرے نالوں

میرے وچہ رسولؐ پیارا نت حضوری پاوے
نیت نماز کھلووے جبدم سجدے اندر جاوے

دیگر پیشی تیرے اندر دو نمازاں آئیاں
اکو جیہیاں ہی گھڑیاں میریاں رب بنائیاں

تیرے اندر دو نمازاں دیگر پیشی آوے
روا نماز میرے وچہ ہردم خالی وقت نہ جاوے

نفل عبادت میں وچہ بہتی انت شمار نہ کوئی
میرے وچہ نماز برابر بنی گھڑیاں ہوئی!

تیں وچہ بہنا منظر نہ آوے سوہنا رنگ آسمانی
دن آکھے ہُن چُپ کرا تے آگئی تیری واری
ماہ رمضان مہینہ آئے میں وچہ فضل الہٰوں
روزہ فرض میرے وچہ ہویا تیرو چہ نہ کائی
جیندے اندر رحمت رب دی آوے باجھ حسابوں
ماہ مبارک سوہنا جو میرے وچہ آیا!
جے اک پیسہ ایس مہینے دیوے کوئی غریباں
جے کر نام خدا دے کوئی پیر چڑھاوے جوڑا
وچہ رمضان مبارک جیکوئی ہک نماز ادا وے
آخر ماہ رمضانوں ہیں وچہ جمعہ مبارک آوے
میرے وچہ قیامت ہونی جان رب عدل کریسی
میرے اندر چانن بہتا تیرو چہ اندھیرا
تیں وچہ ہو سردار کھلوندا سوہنا چن نورانی
شام عشا دیاں. دو نمازاں تیرے اندر آیاں
عید نمازاں دونویں مولا میرے وچہ لیایا
میرے ناوں تیرے اندر ہے کی خوبی بھاری
رات کہے کیوں تیرے ناوں تیرا درجہ عالی
ہیں وچہ چن نورانی سوہنا گھر گھر چانن لاوے
شغل دتروی کل عبادت میرے اندر آہی!
ہیں وچہ آئو آسمان اوّل تے حکم خدا فرماوے
کی آوازاں ہی متواتر ذات خدا دی مارے
ادھی راتیں جیکوئی مومن پڑھدا آن تہجد!
دن نے آکھیا رہونی راتے نہ کرا یڈ دلیری
بے اشراق نماز میرو چہ بہت خاصیت والی
نہیں جو گھٹ تہجد ناوں ایہ اشراق پیاری

ہیں نو وچہ روشن چند ستارے جلوہ دین نورانی
ہیں وچہ حج مبارک سوہنا کردی خلقت ساری
جسوچہ مومن بخشش پاوے خالقدی درگاہوں
جیندی عزت آپ خدانے وچہ قرآن سنائی.
ستر حصے ہک نمازوں پاوے اجر ثوابوں!
عالی سب جہاناں وچوں آپ خدا فرمایا.
ستر حصے اجر زیادہ ہووے وچہ نصیباں
ہی بخشیں پار لنگھاون والا نال ملے نورانی جوڑا
نفل نمازوں فرضاں جتناں اجر خداتوں پاوے
چودہ سو نماز دا درجہ ہک نمازوں پاوے
نیکوکاراں تائیں مولا فضلوں جنت دیسی!
شیشے وانگوں ہر شے تکے ایڈا جلوہ میرا
سورج طرفوں جلوہ اسنوں بخشے ذات ربانی
مخبر دوہاں دی ہے شتر کہ نہ کرتوں وڈیایاں
ایس گلوں ہن تیرے ناوں عالی رتبہ پایا
میرے اندر نفلاں دا ہیں فیض ہمیشہ جاری
میرے وچہ نماز تہجد. وڈیاں شاناں والی
سالی مہینہ عرب تمامی میٹھے ختم کراوے
بہت زیادہ بخشش کیتی ہیں وچہ ذات الٰہی
ہے کوئی حاجتمند نماناں آن سوالی سنا ہوے
نہ سنگو آہو میتھوں منگو کرم کماوے بھارے
دیوے لطف کلام الٰہی دل توں ہوڑے وعدہ
تیرے ناوں گھٹ نہ ہووے شان مبارک میری
وقت ضحٰی راتاں ن مبارک کہے خداوند عالی
پڑھن رکعتاں باراں تیکر آکھیا نبی غفاری

سو سو نیکی اک رکھاتوں دفتر وچہ لکھیوے
ہکواری دے پڑھیاں بندہ پاک گناہوں تھیوے

حوا آدم دا جد رب نے سخت وچھوڑا پایا
اوہ بھی آخر میرے اندر رب نے میل کرایا

بیشک خوبی وچہ دوہاں دے خبر حدیثوں آئی
کرنی بحث کدے نہیں چنگی آکھیا ذات الٰہی

ایہ والضحٰی واللیل جو آیت قسم سناون والی
نالی رب دی وحدت والا سبق پڑھاون والی

کفر اندھیر اسیاہی اندر چانن لاون والی
بے ادباں نمھولاں تائیں ادب سکھاون والی

ربدی طرفوں محبوباں نوں خوشی وکھاون والی
غم دردان ہٹیں پاک نبیؐ نوں صحت پوچاون والی

پاک نبیؐ نوں کافر کہندے طعن ملامت یاروں
نبیؐ نوں آکھن رب سچے نے دور کیتا دربار دا

جد ایہ گل سناون کافر رب نوں غیرت آئی!
خبر خوشی دی پاک نبیؐ نوں رب دی ذات سنائی

غیرت کرکے ذات خدا دی بھی قسماں فرمائیاں
والضحٰی دیاں پھر دو آیتاں وچہ قرآن سنائیاں

وَلَلْاٰخِرَةُ خَیْرٌ لَّكَ مِنَ الْاُوْلٰی

اور البتہ آخرت تمہارے لئے (اس) دنیا سے کہیں بہتر ہے

پہلی حالت نالوں تیری پچھلی حالت چنگی
دل وچہ رکھ تسلی پیارے دور کراں سب تنگی

کراں رجوع خلائق ساری بیت دل یار پیارے
تیرے قدماں ہیٹھ لیاساں نام گرامی سارے

کافر دین نانا سمجھن یا حبیب گرامی!!
غالب دین تیرے نوں کیتا اوپر خواص عوامی

دو جا سر قیامت تائیں ہور نہ ہوسی جاری
اوّل آخر بہتر سمجھے تینوں دنیا ساری

جو شے اوّل غالب ہوسی پھیر ہووے مغلوبی
آخر درجہ بہتر تیرا ایہو اسدی خوبی!

عزت عظمت دین تیرے دی بہتر شان کمالوں!
عالیشان تساڈا ہونا کل بنیا مڈھے نالوں

جاکے شان تو ہاڈا ظاہر حشر دیہاڑے کرساں
تاج نورانی سیس تو ساڈے روز قیامت دھرساں

آیت ایہ خوشخبری دیوے وعدے پاک الٰہوں
درجے تیری امت کارن خالقدی درگاہوں

والضحٰی دیاں ساریاں آیتاں وعدے ذات الٰہی
ہر چیز اندے وعدے کارن خوشخبری فرمائی

یا نبی اللہ باغ جنت دی کنجی تینوں دیساں
کر اسوار براقے تینوں اپنے پاس بلیساں!

طرف اساڈی جدوں جیبا آیوں کر اسواری
حوض کوثر دے اتے تیری خود ہووے مختاری

غم دلگیری دنیا والی یاد نہ رہسی تینوں!!!
کافر طعن ملامت کردے ساریاں خبراں مینوں

جنت حاضر خدمت ہوسی تینوں ادب اداوں
امت تیری بخشش رحمت پاوے باجھ حساوں

یا در کھو جد کافراں تائیں دوزخ کھاون پیسی
او گنہار اندا نہ ہوسی ناجھ تساں کوئی شافعی
اتھا امر تسا ڈے تائیں وچہ قرآن سنایا
چھڈ دیہ پھیر اہنا ندا کھہڑا یا مقبول الٰہی!
ہے آسمان زمینوں اُچا پینڈا اہنج سو سالاں
ہر اسماناں اندر اتنا فرق خدا فرماوے
چوتھے انبر اتے ٹکا یار بنے سورج تائیں
تھوڑا حصہ لشتوں گرمی دنیا اتے آوے
کتنی منزل سورج ہیٹھاں پھیر کھلوتا پانی
جتنی گرمی اس سورج دی اُتلے پاسے جاوے
جیہڑی گرمی سورج اپنی باہر کڈھ دگاسی!
جسدن ساڑی گرمی لیکے سورج حاضر آوے
سر لوکا دن جوگی ہرگز جگہ نہ لبھے کائی
اُس سورج دی گرمیوں دھرتی تلنے وانگ تباوے
وچہ میدان کھلوسن لوکیں سر پیر انتوں ننگے
کل رسولاں تائیں اسدن اتنی دہشت ہوسی
سال پنجاہ ہزاراں جیڈا اک ہووے دن سارا
جاوے بھل اولاد پیاری حضرت آدم تائیں
حضرت ابراہیم پکارے نفسو نفسی اونویں
نوح پیغمبر غم وچہ آکے رو رو نیر وگاسی!
مریم کولوں اوس دیہاڑے حضرت عیسےٰ بھلے
کسے رسول نبی نوں طاقت نہ بولن دی ہوسی
کرن روایت وقت حشر دا جسدن رب لیاوے
تربت پاک نبیؐ دی اُتے چار فرشتے آدن
جاگو جھیتی جاگو جھیتی یا محبوب حقانی!

کرن عداوت نال تساڈے اسدن بدلہ لیسی
ہک ہک داری کافر تائیں کہن تساڈا کافی
پاک کروچا اپنا ذمہ ہک داری فرمایا!
دیکھ بیاجے عدل تماشہ جادن قیامت آئی
اتنا موٹا قدر انبر دا قدرت نال کمالاں
چار ہزاراں سالاں پینڈا چوتھا انبر آوے
پھر بھی منہ اتاہاں کیتا بہت نہ بین شعائیں
یا دکروجے منہ سورج دا تھلے کیتا جاوے
اُسدے وچوں گرمی آوے پھر دنیا تے جانی
اوس مطابق دسواں حصہ جو دنیا تے آوے
اوہ سب گرمی سورج اندر داخل کیتی جاسی
قسم خدا دی ہانڈی وانگوں مغز اُبالے کھاوے
بھل جاون سب دوست پیارے ماں پیو بھیناں بھائی
داناں وانگوں بھنے آتش چارا پیش نہ جاوے
چار چو فیر کوں اگ دوزخ دی آوے مار البنے
آپو اپنی جان بچا کے اُمت چھوڑ کھلوسی
خبر قرآن سناوے اسدی ہول حشر دا بھارا
حیرت اندر چھم چھم رووے خبر کسیدی ناہیں
اسمٰعیل اسحاق پیارا یاد نہ آدن دونویں!
نہ کنعان بیٹے نوں ڈردا اپنے کول بٹھاسی
قہر الٰہوں ڈردے اسدن پھرسن نبی اڈوتے
اپنی اُمت نبیؐ محمدؐ باہوں پکڑ کھلوسی!!
سبھ تھیں پہلے پاک نبیؐ نوں جلدا ٹھایا جاوے
صلی اللہ علیہ وسلم اوہوں بول سناون!!
جلد بیاؤ دوست میرا آکھے ذات ربانی

پہلے جان فرشتیاں ناوں حضرت اٹھے ہوسن
پہلوں پڑھے درود نبیؐ تے جبرائیل پیارا
اوہوں جبرائیل فرشتہ جلدی ہوگ سلامی
پھیر وحی نوں پچھن لگے کتھے اُمت میری
اوہوں عزرائیل سناوے یا حضرت میں آیا!
بعد وفاتوں امت اپنی سونپی تساں انہانوں
خیری قدم مبارک پاؤ وچ میدان حشر دے
جبرائیل پوشاک نورانی جلدی نال لیاوے
موتیاں والی چادر نوری بھیجی ذات الٰہی!!
ساریاں نبیاں وچوں افضل موٹے شان نبیؐ دا
مین جدوں پہلے قبروں اٹھساں کہے رسولؐ پیارا
جلدی آکن سلام بولاوے بن صورت انسانی
میں آکھاں گا یا بیت اللہ کویں محبت تیری
جویں پیار انہاں نے کیتا توہیں پیار کماویں
کیہڑی کیہڑی وُوروں امت لڑکے آوے راہوں
اوہ آکھے میں ایسے خاطر پاہن خدا دے جاواں
میرے گرد طواف کریندے سفر اٹھا کے دوروں
جیہڑے سفر اٹھا کے دوروں مینوں ملدے آہے
جنہاں وچ زیارت کیتی اوہ تے چون رہائی
کرن روایت حج جنہاں نے کیتی نیک نگاہوں
ہر شخص اللہ دا آن فرشتے اُتے زمیں ٹکاون
ابراہیم خلیل پیغمبر پاک رسولؑ الٰہی!!!
بھی طرف خلیل پیارا جگ تخت تے لیسی
پاک نبیؐ دی عزت ہوسی محشر دیدن پورہی!
جنت پاک نبیؐ دے اگے حاضر کیتا جاوے
اوہ فرشتے چارے جا کے خدمت وچ کھلوسن
سبھے کیویلا جبرائیلا پچھے نبیؐ شمارا!
وقت حشر دا وعدہ آگیا یا رسول گرامی!
چھیتی دسو ہے کس پاسے دیکھو وان اکو پری
رب سلام تساں نوں بھیجے نالے حکم سنایا
کر وامانت اپنی پوری گن کے دیاں توہانوں
حضرت اُٹھ کھلوون اوتھوں دیر ذرا نہ کردے
نیلا نوالہ پٹکا نوری صفت نہ کیتی جاوندے
عبدی قیمت باہجھ خدا دے جانے کیہا کوئی
حمد پوکارن نبیؐ تمامی سُن توں یار حبیب دا!
آن ملسی بیت اللہ مینوں سب تھیں پہلے یارا
سب توں پہلے مینوں ملسی پہن پوشاک نورانی
دُنیا اُتے کردی آہی ساری اُمت تیری
کریں سوال خدا دے اگے انہاں نوں بخشاویں
توں بخشنا ضروری جا کے خالق دی درگاہوں
جویں پیار کمایا اونہاں اوسیطرح کماواں
میں جنت دی چھیتی ہے دیاں جا کے آپ حضوروں
جا کے کراں سفارش پوری خالق دی درگاہے
باقی لوک تساڈے ذمے یا رسولؐ الٰہی
انہاں نوں بیت اللہ آکے پکڑ کھلوسی باہوں
ذات خدا دی اُمت دے اُتے نور تجلے پاون
دو تریں ہوون نذیر خدا دے سبنوں حقیقت بجائی
دو وچ پاسے سرور عالم نال خدا دے بہسی
ستر ہزار فرشتہ ہوسی اردل دیو چہ نوری!
ملن کنوں ہر شخص خدا توں عالی درجہ پاوے

پاک نبیؐ دے حاضر جنت جلدی ملک لیاون
یا احمد سردار دو عالم جنت قدم ٹکاؤ
خوشش ہو آکھن نبی محمدؐ کیکر قدم ٹکاواں
جاکے جنت داخل ہوواں ایڈی کراں دلیری
پاک نبیدے سجے پاسے ہوسی ذات الٰہی
تھر تھر کنبن ملک تمامی دوزخ کڑک ڈراسی
دوزخ دیکھ نبیؐ سرور نوں بہت بڑا اثر پاوے
قدر نبیؐ دا معلم ہوسی اندر حشر دیہاڑے
پاک نبیؐ دی عزت اوپوں سب ہووَن اقراری
اوس وقت دی توبہ کیتی نہ منظوری پاوے
امر تبو لو زندیو لو کو آخر آیاں مرناں
جس نے دامن پاک نبیؐ دا محکم کرکے پھڑیا!
سننے والیا ایہہ گل میری دلدے اندر پائیں
تابعداری باجھوں مومن بنیاں پھریں زبانی!
ترک نماز زکواتوں منکر داہڑی رگڑ مناون
لبھنے سجن حقہ پیتیاں ہوگئی تابعداری
اگ تماکو نڑی تے نیچہ ہنجواں پانی پایا
غافل بندا توبہ کرکے نیک اعمال کمادیں
دلوچہ کلمے اثر نہ کیتا پڑھدا رہیوں زبانوں
پاک نبیدے امروں باہر جیکوئی قدم ٹکاسی
جنت تائیں جاہل سمجھن ہے بھیڑا اندا واڑہ
ہرگز پچھن دسن والا اوتھے ہے نہیں کوئی
جاہلاں بھانے جنت گڈے ہوسی واڑ پرانی
قسم خدادی محشر دے دن جیہڑم پکڑ پاجاویں
اے انساناں پاک نبیؐ دی کرے تابعداری
محل مکان نورانیاں وچوں حوراں جھاتیاں پاون
اسیں غلامی حاضر کھلیاں جے تشریف لیاؤ!
جناں چرہیں مولاکو لوں اُمت نہ بخشادیں
دوزخ کولوں کون چھڈادے عاجزامت بیری
کُھتے پاسے دوزخ ہوسی خبر قرآنوں آہی
اوگنہار گناہیاں تائیں دوروں ساڑن آسی
ادب لحاظ نبیؐ دے کولوں پھیر کچھاں ہٹ جاوے
حیف اساں نہ منیاں تینوں کافر کسن ہاڑے
ہول حشر کھتیں توبہ کرسی ساری قوم کفاری
بیدیناں مجھولاں تائیں دوزخ جھک لیجاوے
وقت حشر دے جاکے مڑکے نہ پچھتاوا کرنا
دوزخ اندر اوہ نہیں سڑدا جس نے کلمہ پڑھیا
تابعدار نبیؐ دا بن جا نہ توں دوزخ جائیں!
شرم نہ آوی مومن بن کے کرنائیں بے فرمانی
حقہ پی کے لاناں ماسن مومن پھیر سداون
موہنوں کلمہ پڑھکے آکھن بن گئے اُمت پیاری
مُنہ اِن دھوتے گڑگڑ کیتی ایہو فرض بجانا
ایہو بگڑ شیطانی حقہ دوزخ وچہ نہ جاویں
قسم خدا دی کجھ نہیں حاصل خالی گیا جہانوں
اوہ نہ جھاک جنت دی رکھے بیشک دوزخ جاسی
ہر کوئی اوتھے داخل ہوئے جاکے ٹکرا ماڑا
حقہ پھڑکے لنگھ چلاں گے حرص جنت دی ہوئی
چھاپا پٹ کے لنگھ چلاں گے ہو گئی ختم کہانی
ہادیے دوزخ دیوچہ جاکے سخت سزائیں پادیں
باہوں پکڑے محشر دے دن جیکر نبی غفاری!

قسمت نیک ہووے جے تیری ساتھ نبی دا پاویں ۔ جے سنگ ساتھی بنے نبی دا بیشک بخشیا جاویں
جہڑا امر نبی دا اُس کے نہ انکار لیا سی ۔ اوہا روز حشر نوں جا کے ساتھ نبی دا پاسی
ہیں گلزار محمدی وچوں اک بیان لیا واں ۔ سب بھائیاں دی خدمت اندر ادبوں بول سناواں
اوہ کی لکھ دا اے پاک نبیؐ نے ایہ فرمان سنایا ۔ سب اصحاباں یاراں تائیں واضح کر سمجھایا
محشر دے دن جس نے ہووے ساتھ اساڈے جانا ۔ بعد نمازوں ساڈے اُتے ایہ درود پوچانان
بعد نمازوں پنجے ویلے پڑھے جو دس واری ۔ ساتھ اساڈے شامل ہووے آکھیا نبیؐ الہی
لکھ چراغ درود سنادیں جو حضرت فرمادے ۔ جیکوئی اُس پڑھکے مومن ساتھ نبیؐ دا پاوے

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

شروع ساتھ نام اللہ بخشش کرنے والے مہربان کے

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاَزْوَاجِهٖ

اے اللہ جناب رسول خدا پر ۔ اور آپ کی آل پر ۔ اور آپ کی بیویوں پر

وَذُرِّيَّاتِهٖ كَمَا صَلَّيْتَ عَلٰى اِبْرَاهِيْمَ

اور آپ کی اولاد پر رحمت نازل فرما جیسے تو نے حضرت ابراہیم پر ۔ اور اس کی

وَعَلٰى اٰلِ اِبْرَاهِيْمَ اِنَّكَ حَمِيْدٌ مَّجِيْدٌ

آل پر رحمت نازل کی ۔ بیشک تو ۔ قابل ستائش ہے ۔ بزرگ

فرض نمازوں پچھے جے کوئی ایہ درود پڑھیندا ۔ سو حاجت رب اُس دے تائیں فضل کرم تھیں دیندا
اہل ایماناں وچوں اُس نوں رب کریم اٹھاوے ۔ نال محبت سرور عالم اپنے ساتھ رلاوے
محشر دے دن سب توں پہلے اُٹھے نبی سچا دا اِلم ۔ عربی نو کی سب تھیں اول اپنے ساتھ رلاداں
سجے کھبے ہوسی میرے عمر صدیق سوہارا ! ۔ صحیح حدیث کتابوں پائی سنتوں بیربا یارا
جنت وچوں نوز پوشاکاں جبرائیل لیادے ۔ ابراہیم تے پاک نبیؐ نوں ادباں نال پہنا دے
قرب وزارت پاک نبیؐ اُس دن مولا دیسی ۔ ستر ہزار فرشتہ نوری اردل وچہ کریسی

اگے پچھے پاک نبیؐ دے چلن ادب پیاروں
کل پیغمبر دیکھو نبیؐ نوں کرسن صفت ثنائی
جو قبراں بقیں است اٹھے اوّل حکم الہٰوں
سب دے نین پران ثبوتی کرسی خالق سائیں
جس مومن نے وقت نزعدے کلمہ ہوگ سنایا
نال ندہ مالاں مٹی جھاڑن آکے ملک نورانی
کرن پیار فرشتے نوری ادب ضیدے پادوں
کرا سوار بنیدی اُمت نوری ملک لیاون!
پھیر خداوند پاک نبیؐ نوں ایہ فرمان سناوے
کیونکہ وقت نزعدے سوچی امت تساں ساڈی
یانبی اللہ امت تیری امن سلامت آندی
اوہ نہیں امت تیری جنہاں مکھ قرآنوں موڑے
یا نبیؐ اللہ جنہاں کیتی تیری بے فرمانی
سارے وعدے پورے کرسی فضلوں ذات الہٰی
کھڑا کرے رب پاک نبیؐ دیکھے خلقت ساری
جسنوں ساتھ نبیؐ دا ملسی اسنوں نہیں غم کوئی

عظمت عزت پاک نبیؐ دی خالق دی سرکاروں
ملک نورانی ہو قربانی پڑھسن حمد الہٰی
جلدی نال فرشتے آون خالق دی درگاہوں
آن فرشتے جلد اٹھاون ہر ہر بندے تائیں!
اوسطرح اوہ پڑھدا اُٹھے محشر جدوں اٹھایا
نہ جھاڑد ایہہ نور بنادیاں آکھے ذات ربانی
جنہاں نال برابر منصب خالق دی سرکاروں
ادب لحاظ نبیؐ دے کارن بہت پیار لگاون
آپ ہوراندا وعدہ حضرت پورا کیتا جاوے
لیلو مال امانت پورا گج کے دیاں تو تانوں
جنہاں تابداری کیتی کریں شفاعت تنہاندی
کلمہ پڑھ کے عمل نہ کیتا کفر شرک نہ چھوڑے
اوہ نہیوں تیری امت وچوں آکھیا ذات ربانی
سرخ یاقوت نشان محمدیؐ خبر حدیثوں پائی
دیکھ لوے سب دنیا ایتھے حضرت دی سرداری
بھل گیاں سب غم تکلیفاں رحمت ربدی ہوئی

وَلَلْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْاُوْلٰى ؕ

اور البتہ آخرت تمہارے لئے (اس) دنیا سے بہتر ہے۔

اوّل تھیں تدہ آخر بہتر یا محبوب حقانی
ایسا پیار نبی سرور نوں کرسی خالق سائیں
اس آیت وچہ وعدا رب دا اتنی عزت دیسیاں
اُمت تیری ایہ گل سمجھے دنیا بندی خانہ
اُمت پاک نبیؐ دے آدن ملک نورانی
نیکو کاراں بدلے ایہ نہیں دوزخ میں تپایا

عالی درجے دیسیاں تینوں آکھے ذات ربانی
رب جنتدی کنجی دیوے، پاک محمد تائیں
تیرا دین ترقی پاوے کفر خوار کریسیاں
کھول دیاں گا محشر دے دن فضلوں گنج خزانہ
آکھ سلام خدا دی طرفوں کرن کلام ربانی
بیشک بیفرماناں بدلے دوزخ میں بنایا

اُمت پاک نبیؐ دی پیاری بالکل غم نہ کھاوے ۔ جنت خاص مقام اہناندا حکم حضوروں آوے

اساں نپایا دوزخ تائیں بدلے اوگنہاراں ۔ جیکوں جنت سرد ہوائیں کارن تابعداراں

سب امتاں تھیں اُمت احمد ربنوں بہت پیاری ۔ ساریاں امتاں اوپر شاہد فضل کنوں رب باری

جلد نمازاں حاضر ہوسن صورت بن انسانی ۔ ہر مومن دے نال کریسن گفت شنید زبانی

جنہے ہون نمازاں لیتھے ادباں نال ادائیاں ۔ اونویں زیبا زینت بھریاں جلدی حاضر آئیاں

اُسنے سانوں دنیا اندر پڑھیا اندر پیاروں ۔ بخشش کر دے مولا اسدی فضل کریلے پاروں

ضائع ایس نہ کیتا سانوں ہے ایہ دوست میرا ۔ اسنوں پرچی جنت دویں جو کجھ وعدہ تیرا

جسنوں حب نماز پڑھندی دلوں لجانوں ہوسے ۔ دوزخ وچہ نہ جاون دیندی باہوں پکڑ کھلووے

رب نوں آکھے کیوں نہ بخشیں ایہ ہے دوست میرا ۔ اسنوں پرچی جنت دیویں جو کجھ وعدہ تیرا

امر کرے رب بخشیا اسنوں بیشک جنت جاوے ۔ پرچی لے کے جنت والی مومن نوں پکڑاوے

پھیر سخاوت نام خدا دے جو کجھ کیتی ہووے ۔ اوہ سورج دی گرمی لگے تنبو تان کھلووے

صدقہ ساتھی ساتھ نہ چھوڑے ہر منزل وچہ بھائی ۔ ڈھال بنیگا دوزخ اگے قدرت نال الٰہی،

جس ننگیانوں کپڑا دتا خوف خدا دے پاروں ۔ سبز پوشاک لوے دن محشر اللہ دے درباروں

عاجز بندے نوں کوئی صدقہ دیوے مومن کائی ۔ جاہ شخصا ہیں بخشیا تینوں آکھے ذات الٰہی

نیک اعمال کماوے کوئی آیا حکم قرآنوں ۔ ہک عملوں دس لکھن فرشتے فضل خدا رحمانوں

مَنْ جَآءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهٗ عَشْرُ اَمْثَالِهَا ط

جو ایک نیکی کرے پس اس کے لئے اس کے عوض دس نیکیاں ہیں

جیکوئی نام خدا دے پیسہ دے سوالی تائیں ۔ دس پیسے وچہ اُسدے دفتر لکھدا خالق سائیں

ہک پیسے دا ستہ، سو بدلہ دیوے ذات الٰہی ۔ ایں کی ذکر سناواں تینوں حکمت ربدی آہی

کیوں جو امت پاک نبیؐ دی اجر زیادہ پاوے ۔ سب امتاں تھیں امت احمد پہلوں جنت جاوے

کرے جو خرچ غریباں اتے ہک لقمہ مال حلالوں ۔ قسم خدا دی اسدا درجہ ودھکے دلیاں نالوں

بدنیاں تے بدعتیاں دا عمل قبول نہ کائی ۔ دائم دوزخ ڈالیا جاسی آکھے نبیؐ الٰہی!

جیکوئی ڈر کے خوف خدا تھیں توبہ دے در آوے ۔ دفتر بھرے گناہوں جیہڑے نیکیاں رب بناوے

سختیاں اُتے رب دی رحمت ہوندی فضل الٰہوں ۔ تے شوماں اُتے لعنت ربدی پیندی دُھر درگاہوں

شوم عبادت والے ناوں جا بل سخی پیارا
سخیاں تائیں جنت نیڑے شوماں دُور دسیندا
خوشی رکھے جو نہ ہمسایاں پاک نبی فرماون
قوم کفاراں دے وچہ اسنوں داخل کیتا جاوے

شوماں سنکھوں کجھ نہ دینا سخی نہ لاوے لارا
سخی سخاوت کر کے چھیتی پاک گناہوں تھیندا
قسم خدا دی امت وچوں باہر نکالے جاون
ہو ویلے دوزخ اندر بیٹھا سخت سزائیں پاوے

وَاللّٰہِ لَا یُؤْمِنُ وَاللّٰہِ لَا یُؤْمِنُ وَاللّٰہِ لَا یُؤْمِنُ

فرمایا - خدا کی قسم جس شخص سے اس کا ہمسایہ بے خوف نہ ہو وہ ہرگز

مَنْ لَّا یَاْمَنُ مِنْہُ جَارُہٗ

ایمان دار نہیں اس طرح آپنے تین بار فرمایا

ترے قسماں کر نبی محمدؐ دین آواز اچیری
میری اُمت وچوں اسنوں دُور کرے رب سائیں
میں نہ بھراں شفاعت اسدی پاک نبیؐ فرماوے
جو مومن دی کرے حمایت اوہ بھی درجہ پاسی
حاجتمند پیاسے اوں جے کوئی پلاوے پانی
اُسدے بدلے شربت اسنوں ٹھنڈا ٹھار پلاواں
صاحب زور کرے جے غصہ بہتی خفگی پاروں
بہتیاں حوراں حاضر کر کے حکم خدا فرماوے
رب کہے میں قادر غالب کجھ پرواہ نہ مینوں
جیکوئی صاحب عزت دا الارحم کرے ہمسایاں
پاک نبیؐ فرماوے جتھے ماں پیو ہووے راضی!
پھیر حدیث نبیؐ دی جتھے ماں پیو راضی ناہیں

جو ہمسایاں تنگ رکھیسی اوہ نہیں اُمت میری!
ساتھ کفاراں دوزخ جاوے بخشش پاوے ناہیں
قسم خدا دی اُمت وچوں دُور نکالیا جاوے
صدقہ جا کے اگ دوزخ دی پانی وانگ بجھاسی
اُس نے جان بچایا دوزخ آکھے ذات ربانی
ہر شے اتے وعدہ کر کے اپنی مہر لگاواں!
جے اوہ معاف کسینوں کرسی حکم ہووے سرکاروں
جلوہ نور ظہور جنہاں دا دوروں چمک دکھاوے
اوس غصے دی معافی بدلے حوراں اک تینوں
اوہ بھی بیشک ہوگ بہشتی اسدا بدلہ پایاں
اسنوں فضلوں جنت بخشاں کہے خداوند قاضی
اُستے رب نہ راضی ہووے پاوے سخت سزائیں

قَالَ النَّبِیُّ صَلَّی اللّٰہُ عَلَیْہِ وَسَلَّمَ رِضَی الرَّبِّ

جناب نبی صلی اللہ علیہ وسلم نے فرمایا خدا تعالےٰ کی رضا مندی

فِي رِضَى الْوَالِدِ وَسَخَطُ الرَّبِّ فِي سَخَطِ الْوَالِدِ

باپ کی رضا میں ہے اور اس کی ناراضگی — باپ کی ناراضگی میں ہے

ماں پیو نوں جس گال نکالی سخن بے ادبی پاروں — لعنت کرے خداء نداس تے دور ہووے درباروں
ماپے بڑی نعامت بھاری کنجی جنت دالی — ٹہلو لوکو خدمت کرکے اجھلوں بات سوکھالی
جس مومن نے راضی کرلیا اپنا باپتے مائی — اوس خدا نوں راضی کیتا خبر حدیثوں پائی
اللہ کارن جیکوئی مومن نیک پیار کماوے — عرش تلے تس جاگہ ملسی جدوں قیامت آوے
ایس وسیلے دن محشر دے سختی توں بچ جاسی — فضل کرم بخشیں مولا کوں عالی عزت پاسی
تھوڑے رزقوں جے کوئی بندہ بہتا شکر بجاوے — قسم خدا دی تھوڑے عملوں عالی جنت پاوے
جس نے عمر گذاری ساری تنگی فاقے پاروں — خلدی جنت داخل کر دیاں حکم ہووے سرکاروں
فتیاں ناوں جنت جاوے پہلوں پنجسو سالاں — کویں حساب خداوند والے آون وچ خیالاں
اک حدیث نبیؐ سردر دی حضرت عمر سنا دے — سوداسلف جے کوئی مومن لین بازاروں جاوے
راہ وچ پڑھے چہارم کلمہ پاک نبی فرماندا — دس لکھ نیکی پوری جاکے روز حشر دے پاندا
دس لکھ نیکی جیہدے دفتر وچ لکھائی جاوے — انشاء اللہ فضل کرم بخشیں کیوں نہ جنت جاوے
کرے یاد چہارم کلمہ نہیں کوئی مشکل بھارا — دس لکھ نیکی پاریں رہتوں ہو جاوی چھٹکارا
لکھ کے دس چراغ شتابی پڑھسن مومن بھائی — دس لکھ نیکی پوری گنگے دیوے ذات الہی

لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ لَا شَرِيْكَ لَهٗ لَهُ الْمُلْكُ وَ
لَهُ الْحَمْدُ يُحْيِيْ وَيُمِيْتُ وَهُوَ حَيٌّ لَّا يَمُوْتُ اَبَدًا
اَبَدًاؕ ذُو الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِؕ بِيَدِهِ الْخَيْرُؕ وَهُوَ
عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌؕ

دس لکھ نیکی اس کلمہ دی پاک نبیؐ فرمائی — دھاڑا تاریں مومن مردا ایہ نہیں مشکل کمائی

استھیں اگے ہور سناواں اک نعامت بھاری   مومن پڑھ کے رضیت باللہ کہے رسول غفاری
شام فجر نوں تن تن واری پڑھے جو اسدیاں نیں   راضی ہو گیا اس دے اُتے اللہ خالق سائیں
جس نے رب نوں کر لیا راضی اسنوں کمی کیائی   جو کجھ چاہویں اوہ کجھ پاویں آکھے ذات الٰہی
راضی ہو گیا رب جنہاں نتے اوہناں کی پرواہیں   ایس درد نوں غافل لبشرا کیوں توں کردانائیں

رَضِیْتُ بِاللّٰہِ رَبًّا وَّبِالْاِسْلَامِ دِیْنًا وَّبِمُحَمَّدٍ نَّبِیًّا وَّ

میں خدا سے اس کے پروردگار ہونے اسلام سے اس کے دین ہونے اور حضرت محمد

رَسُوْلًا صَلَّی اللّٰہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَاَصْحَابِہٖ وَسَلَّمَ

صلی اللہ علیہ وآلہ واصحابہ وسلم سے اس کے نبی اور پیغمبر ہونے کے اعتقاد سے راضی ہوا۔

سوندا اٹھدا جے کوئی مومن استغفار پڑھیوے   جیونکر ماں دے شکموں جمے پاک گناہوں تھیوے
خبراں سچ خداویاں سانوں پاک نبی فرمایاں   بیشک بھانویں اُسدے ہو ون لکھاں عیب برایاں
انشاءاللہ جلد خلاصی پاوے استغفار دوں   بخشش کرے خدا وندا اسدی ایسے ویلے پار دوں
بیشک عمل کماون والا تھیوے پاک گناہوں   اُس تے رحمت دیر نہ لاوے خالق دی درگاہوں

اَسْتَغْفِرُاللّٰہَ رَبِّیْ مِنْ کُلِّ ذَنْبٍ اَذْنَبْتُہٗ عَمَدًا

اَوْخَطَأً سِرًّا اَوْعَلَانِیَۃً وَّاَتُوْبُ اِلَیْہِ

اتنا استغفار پڑھن تھیں اتنی بخشش ہووے   دریا نوالہ دفتر اسدا رحمت ربدی دھووے
استغفار گناہ دا دارو رب سچے فرمایا   بیشک پاک گناہوں ہوسی جس نے عمل کمایا
مت کوئی آکھے اس نعمت دی خبر نہ سانوں ہوئی   امر اجازت پاک نبی بخشیں عمل کرے ہر کوئی
اک حدیث نبی سرور دی ابو سعید سناوے   جیکوئی ظالم پاپوں مومن کرکے ہد چھڈاوے
ظالم پکڑیا مومن تائیں کرکے زور دھگانہ   استوں پکڑ چھڈاوے کوئی مومن مرد ربانا
کافر کوئوں مومن تائیں جلدی جھڈاوے کوئی   دوزخ کنوں چھڈایا تیئوں آکھے ذات الٰہی
کمناں دوزخ بھیجن بدلے حکم خدا جاودیسی   اوہ نمانا عاجز اگوں رو کے عرض کریسی

ایہ امید نہ ہیسی ساڈی خالقدی سرکار دل
لَا تَقْنَطُوْا مِن رَّحْمَۃِ اللّٰہِ آس اساں دل بھاری
حکم ہووے جاہ بخشیا تینوں ساڈی بے پرواہی
ابو قتادہؓ کرے روایت کرے ہے رسول ربانا
جہڑا مومن دنیا اتے نیک اعمال کما دے
حاجتمند کسیتوں قرضہ جے کوئی مومن دیندا
راہ مولا کوئی بخشے قرضہ جے مذکوراں تائیں
پاک نبیؐ دی اُمت بدلے حکم خدا فرما دے

کہندے ساں رب بخشش کرسی کے وسیلے پالوں
کجھ پروا انہیں موڑ لیا ہو آکھے ذات غفاری
جنت اندر داخل کرسی اوسنوں ذات الٰہی
امن سلامت عمل بندیدے پاس خدا دے جانا
ہر ہر عمل بندیدا جاکے کم قیامت آوے
ہر دن اجر سخاوت جتنا مولا بخشش کریندا
نال پیار بہاوے اس نوں عرش تلے رب سائیں
نیک اعمال تساڈا کیتا کم تساڈے آوے

وَمَا تُقَدِّمُوْا لِاَنْفُسِکُمْ مِّنْ خَیْرٍ تَجِدُوْہُ عِنْدَ اللّٰہِ

جو نیکی اپنے لئے آگے بھیجو گے اُسے خدا کے نزدیک پاؤ گے

نیک اعمال کما کے بھیجو مومن اہل ایمانوں
یعنی اپنا خرچ بناوے دیوے جو مسکیناں
جے مسکیناں دے سر جاکے مومن ہتھ ٹکا دے
جسنے عاجز سائل تائیں کھانا رج کھلایا
اوہ سب قرضہ میرے سر تے آکھے ذات الٰہی
جس نے نام میرے تے دتا ہوسی حکم ربانا
کل سخاوت صدقہ یا کوئی نیک اعمال کماوے
کلمے چار پیارے بہتے وچہ سرکار الٰہی

محشر دے دن بخشش پاسو باہر حد بیانوں
اُستے ہتھ خدا دا تد رکھے آکھے نبیؐ نگینہ
اُسدے اُتے ہتھ اساڈا آپ خدا فرماوے
رب کہے اوہ میرے سر تے اوس احسان چڑھایا
وہ دنیا تے ستر آخر کرساں حق ادائی
دسے حساب رسیداں لیلو جس نے جنت جانا
ایہ نزدیک خدا دے بیشک کم تو ہاڈے آوے
کرم کنوں محبوب خدا دے ایہ حدیث سنائی

اَحَبُّ الْکَلَامِ اَرْبَعٌ سُبْحَانَ اللّٰہِ وَالْحَمْدُ لِلّٰہِ

یہ چار کلمات خدا کو سب سے زیادہ پسند ہیں سبحان اللہ اور الحمد للہ

وَلَآ اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہُ وَاللّٰہُ اَکْبَرُ

اور لا الٰہ الا اللہ اور اللہ اکبر

مشرق مغرب تائیں جو شے وچہ زمیندے آہی
شام فجر جو چارے کلمے پڑھسی ہکسواری
شام صبح جو مومن اِنہاں چوہنہ داورد کماون
اگے پچھے سبھے کھبے آن کھلوسن چارے
یا مولا توں بخشیں اس نوں کرکے فضل جنابوں
کر دا رہے جے ورد وظیفہ اِسدا مومن کائی
پاک نبیؐ اصحاباں تائیں اک دن آکھ سناوے
ایہ تسبیح پڑھے کوئی گن کے جے ترےوار زباتوں
دوہناں وچہ سارے دن دی اجر عبادت پاوے

چارے کلمے بہتر سب تھیں آکھے ذات الٰہی
باہوں پکڑ لنگھاون چارے جہڑی منزل بھاری
صورت بن انسانی چارے محشردے دن آون
اوس بندےنوں حاضر کرکے اللہ دے دربارے
دہ سونیکی دیہ اک دن گن کے نال حسابوں
مولا کولوں درجہ پاوے جدوں قیامت آئی
چارے کلمے پڑھدیاں جیکوئی سارا روز لنگھاوے
قسم خدا دی دوزخ جائے اسنوں آیا حکم قراٰنوں
کافر ہے جو اسدے اُتے نہ اعتبار لیاوے

سُبْحَانَ اللّٰہِ وَبِحَمْدِہٖ عَدَدَ خَلْقِہٖ وَرَضٰی

خدا کی مخلوق اور اس کی رضا . اور اس کے عرش کے بوجھ اور

نَفْسِہٖ وَزِنَۃَ عَرْشِہٖ وَمِدَادَ کَلِمَاتِہٖ

اس کے کلمات کی سیاہی کے موافق اس کی پاکی بیان کرتا ہوں اور اس کی تعریف کرتا ہوں

پڑھے چہارم کلمہ کوئی گن کے ہکسواری
جویں آزاد کرے دس بردے کُل خریدے بھائی
پڑھن ضحیٰ اشراق جو مومن اجر ثوابوں پاسن
کافر جہیڑے ایہ گل کہندے ہیسن نبیاں تائیں
دوزخ اکھیں نال وکھاؤ تاں اعتبار لیایئے
مومن کافر محشر دے اندر حاضر کیتے جاسن
پاک نبیؐ نوں ذات خدا دی بخشے درجہ شاہی
جسنوں ملجائے حشر دیہاڑے جنت دی سرداری
اسدن شان نبیؐ دا سارا ظاہر کیتا جاوے
محشر دیدن ساتھ رلاوے جسنوں نبیؐ پیارا

دُور ہوون سودیاں فضلوں پاوے بخشش بھاری
سونیکی وچہ دفتر اُسدے لکھدے ملک الٰہی
باب ضحیٰ تھیں لنگھ شتابی جنت اندر جاسن
جہڑا حکم سناؤ سانوں ایہ خدا دا ناہیں
اج ضرور انہانوں پہلوں جنت اسیں دکھایئے
حمد لواء دا جھنڈا پھڑکے ملک نشان کراسن
عظمت عزت پاک نبیؐ دی جانے کل لوکائی
کیوں نہ رحمت عالم آکھے اسنوں دنیا ساری
جسدے ہتھیں جنت دالی کنجی رب پھڑاوے
اسنوں دوزخ پکڑ نہ سکے لوے بہشت نظارا

بیدیاں جھولاں تائیں اسدن قیمت پیسی ‏ ‏ جسدن حاضر کرکے مولا گن گن بدلے لیسی

کل پیغمبر امت لیکے حاضر ہون اتھائیں! ‏ ‏ جھنڈے ہیٹھ کھلا رنبیؐ نوں آکھے خالق سائیں

قوم کفار مخاطب کرکے آکھے ذات الٰہی! ‏ ‏ ایہہ جے نبیؐ جہدے نال توکو نساں عداوت پائی

دیکھ لیا جے پاک نبیدی کرکے بے فرمانی ‏ ‏ دوزخ وچ تہ ٹلے تہانوں آکھے ذات ربانی

واہ سبحان اللہ کیا سوہنا شان نبیؐ سرور دا ‏ ‏ جہدی صفت خداوند عالم والضحیٰ وچ کردا

جسنوں ساتھ لالیا محشر پاک رسول ہوہاں دے ‏ ‏ اُس جیہا نیک نصیب نہ کوئی چڑھ گئی بینگھ ہلارے

دنیا بدیچ ہنیوں نکل مومن خوشی کرلیسن! ‏ ‏ عزت شان حبیب نبیؐ دی دیوں مولا جنت دیسی

وَلَسَوْفَ یُعْطِیْکَ رَبُّکَ فَتَرْضٰی ط

عنقریب تجھے تمہارا پروردگار وہ مرتبہ دیگا کہ تو راضی ہوجائیگا

تنگی ہوئی پاک نبیؐ نوں ڈاہڈی ظلم کفاردوں ‏ ‏ پھر ایہہ آیت نازل ہوئی خالق دی سرکاروں

پاک نبیؐ نوں راضی کرکے آکھے ذات الٰہی ‏ ‏ غم دلگیری نہ کر حضرت لکھ کے آیت پوچائی

نہ کر خطرہ امت پاروں ہویا حکم ربانوں ‏ ‏ یا نبی اللہ امت تیری لوے بہشت ٹکاناں

حضرت وحی جنابوں آکے ایہہ خوشخبر سنائی ‏ ‏ پاک محمدؐ سرور عالم کردے شکر ادائی

چہرہ حسن مبارک کھڑیا چمکاں مارن تارے ‏ ‏ جیوں رحمت دی بارش پے کے گرمی گردا تارے

کہن لگے اصحاب تمامی سرور عالم تائیں ‏ ‏ کی خوشخبری اج نوں تانوں بھیجی خالق سائیں

حضرت کہندے شکر خدا دا وحی پیغام لیایا ‏ ‏ قسم عزت دی کرکے مینوں ایہہ فرمان سنایا

راضی کرساں راضی کرساں یا محبوبا تینوں! ‏ ‏ کل مراداں حاصل کرساں ایہہ گل آکھی مینوں

بخشی رب تسلی مینوں لکھکے آیت پوچائی ‏ ‏ سب توفیقاں ہین خدا نوں ساڈا دخل نہ کائی

وَاللّٰہِ لَآ اَرْضٰی لَوْ کَانَ اَحَدٌ مِّنْ اُمَّتِیْ فِی النَّارِ

خدا قسم اگر میری اُمت کا ایک آدمی بھی دوزخ میں رہا تو میں راضی نہ ہونگا

قسم خدا دی کرکے آکھن پاک رسول الٰہی ‏ ‏ اُمت دا اک بندہ دوزخ رہن نہ دینا کائی

میں نہیں ہرگز راضی ہونا پاک نبیؐ فرماوے ‏ ‏ جدتک میری ساری اُمت جنت وچ نہ جاوے

اپنی امت دا اک بندہ دوزخ رہن نہ دلیاں ‏ ‏ انشاءاللہ جانک ہدے پوری بھال کرلیساں

اوّل آخر تیکر میری جتنی اُمت ساری
حِصّے تِن اُمت دے کرکے ہویا حکم الٰہوں
تیجا حصہ اُمت تیری بخشی باہجھ حسابوں!
حضرت آکھے سارے حِصّے بخشیں بار خدایا
دو ترہایاں تیریاں حضرت اک ترہائی ساڈی
بیشک کریں شفاعت حضرت اوس حصّے دی آگے
وِچ خزانے تیرے مولا کمی نہ ہرگز آٹے
نہ کر خوف خدا فرماوے قسم عزت دی مینوں!
سخت عذابا ندیوچ ہوسی اوکھی جان جنہاندی
دوزخ وچوں امت اپنی جل کے ڈھونڈ لیاویں
سب امتاں تھیں پہلے جنت جاوے اُمت تیری

مینوں رب دکھالی اکھیں حاضر کرکے ساری
اک حصے نوں باہجھ حسابوں کیتا پاک گناہوں
دوہنہ حصیاندی کریں شفاعت ہویا حکم جنابوں
شفقت کرکے پھیر خدا نے مینوں ایہ فرمایا
باقی دے بخشاسے آخر کار شفاعت تواڈی
فضل کرم تھیں اوہ بھی حصہ لیجاویں بخشاکے
اوہ بھی حصہ بخشیں مولا پاک نبی فرماوے
محشر دیدن وقت عدالت راضی کرساں تینوں
بیشک امر اجازت تینوں کریں شفاعت تہاندی
توں دربار خدا دیوچوں راضی راضی جاویں
سر صدقہ محبوب اپنے دا رحمت ہوگ ودھیری

دربیان حوض کوثر در محشر

سنوں حقیقت جد محشر ہوسی گرمی حشر تپیاسی
ایسا ہول حشر دا ہوسی آکھے ذات ربانی

ہراک عاصی اوگنہارا پاس بولایا جاسی
سبھ نبیاں نوں آپو اپنی امت بھی بھل جاسی

یَوْمَ یَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ اَخِیْهِ وَاُمِّهٖ وَاَبِیْهِ وَصَاحِبَتِهٖ

(اے محمدؐ یاد کر) وہ دن کہ جب آدمی اپنے اور ماں اور باپ اور بیوی

وَبَنِیْهِ

اور بچوں سے بھاگے گا

نفسو نفسی کہن پیغمبر اندر حشر دیہاڑے
اُنہدی وانگوں گرمی کولوں مغز اُبالے کھاوے
یاراں کولوں یار بھلیچن بھیناں کولوں بھائی
ایسا وقت حشر دا ہوسی مرسل مارے ڈرسن

سورج گٹھ اٹھارہ اُگسیں آدمیاں نوں ساڑے
ماپواں پُت سنبھال نہ سکن ایڈی دہشت آوے
نہ بیٹے نوں باپ سیانے جاوے بیک جلائی
کل پیغمبر اوس دیہاڑے نفسو نفسی کرسن

ہکناں چہرے چمکن نوری ہکناں مکھ سیاہی
آپو اپنی جان پیاری مرسل کرن دعائیں
بھکھ پیاس غضب دی ہوسی جیدا شمار نہ کوئی
کوثر حوض نبیؐ دا جلدی حاضر ملک لیا دن
اِنَّآ اَعۡطَیۡنٰکَ الۡکَوۡثَرۡ جو آپ خدا فرمایا
پاک نبیؐ دا لڑکا سی اک قاسم نام ٹکایا!
دلنوں بہت پیارا لگا سوہنی صورت والا
چپ کر گیا رسول پیارا حکمت دیکھ الہیٰ
ہیں ہر ویلے دیکھن والا یا نبی اللہ تینوں
پیدا ہوئے پاک نبیؐ دے جو فرزند پیارے
بول دلید نکارے کیتا سخن بے ادب زبانوں
لا دے زخم بنیڈے سینے اوہ بدذات حرامی
جھوٹھا دعوے کرے نبوت کلے روز پڑھاندا
غم دلگیری دلوچہ کیتی پاک رسول غفاری

کل سیاہ سفیدی ہوسی علاں موجب بھائی!
فکر امت دا ہوسی بھارا پاک محمد تائیں!
گرمی غضبوں بھکھ پیاسوں خلقت عاجز ہوئی
تیہہ کوہ منزل لماں چوڑا راوی ذکر سنادل
رات معراج نبیؐ سرور نوں جبرائیل دکھایا
خوش فرزند پیارا حضرت گوراہ ٹھایا!
اوسے وقت خدا نے اسنوں بھیجیا اجل پیارہ
رب کہے توں مینوں چھڈ کے اتوں نظر ٹکائی
نظر مبارک پاسے کرنی ایہ نہ بھاوے مینوں
کھیڈن بھجن تیک نہ پونچے گئے جہانوں سارے
دیکھو سچ رسول خدا اوتر گیا جہانوں
دل دکھاون پاک نبیؐ دا رل کفار تمامی
جے کر ہووے نبیؐ خدا دا کیونکر اوتر جاندا
اوسیویلے رب سچے نے سورت پاک اتاری

بِسۡمِ اللّٰہِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡمِ

شروع کرتا ہوں ساتھ نام اللہ کے جو بخشش کرنیوالا مہربان ہے

اِنَّآ اَعۡطَیۡنٰکَ الۡکَوۡثَرَ فَصَلِّ لِرَبِّکَ وَانۡحَرۡ

تحقیق دی ہم نے تجکو کوثر پس نماز پڑھ واسطے رب اپنے کے اور قربانی کر

اِنَّ شَانِئَکَ هُوَ الۡاَبۡتَرُ

تحقیق تیرا دشمن وہ ہے بے نسل

ایہ پیغام پوچایا رب نے سرور عالم تائیں
اپنے دوست نوں اسویلے امر کرے رب سائیں

یا نبی اللہ فکر نہ کرتوں ہیں حافظ رب سائیں
چھڈ دلگیری حوض کوثر ہیں بخشیا تر تیائیں

رب اپنے دے اگے حضرت کر سجدہ قربانی
دنیا اتوں بیشک جاوے اوتر دشمن تیرا
او ہا کوثر محشر دے دن حاضر کیتا جاوے
خوشبو آوے اسدی وچوں جیوں عنبر کستوری
شیریں لذت ٹھنڈا مٹھا حوض کوثر دا پانی
تر دے پھرن پیالے اتے کارن نیکو کاراں
اوہ ملکیت پاک نبی دی اسدن کیتا جاوے
جد کوئی مومن پیون کارن حوض کوثر تے جاون
حوض کوثر دا پانی پیتیاں ٹھنڈ پوے وچ سینے
گھٹ لنگھاون لذت پاون غم دل گیری جاوے
دو نہراں نت جنت وچوں حوض کوثر وچ آون
چارے طرف باغیچے اسدے چمک وکھالن نوروں
حوراں حسن دکھاون اپنا جیوں بجلی چمکارا
جڑت ہوئے وچ ہیرے موتی زینت نہیں شنگاراں
شربت پیون کل پیغمبر حوض کوثر تے آون!
بھر بھر ٹک پلاون ہکناں پاک رسول الہیٰ
پاک نبیؐ دے حوض کوثر دا جس نے پی لیا پانی
کرن روایت پاک نبیؐ نوں حکم حضوروں آوے
پھیر اگوں سردار دو عالم عرض بیان سنایا
وانگ امانت حکم تساڈا دسیا لوکاں تائیں
یا نبی اللہ حکم پوچھاون ہیسی ذمہ تیرا
سن کے عدل خداوند کولوں فکر نبی دل پاندا
حضرت آدم نوں پھر جا کے آکھے نبی حقانی
کر شفاعت رب دے اگے امت نوں بخشائیے
عاصی بچن عذابوں جیکر بخشش ہووے درگاہوں
اساں تو ہانوں کوثر بخشیا پھر کیوں کرد حیرانی
اساں تو ساڈا شان مبارک کیتا بہت اچیرا
بھر بھر پھیر پیالے اوتھوں پاک رسول پیاوے
جس نے ہک پیالہ پی لیا حاجت ہو گئی پوری
تابعدار نبیؐ دے پیون آکھے ذات ربانی!
پیون آپ پیاون لوکاں یا سید ابراراں
اپنے تابعداراں تائیں آپ رسول پلاوے
جلد پیالے تر کے اتوں کول انہاندے آون
دور کھلوتے ترسن اوتھے کافر لوک کمینے
ہو متوالے بھرن پیالے پیتیاں راحت پاوے
ٹھنڈا مٹھا تازہ پانی اوتھے نت پوچاون
محل مکان نورانی سڑکاں ٹھاٹھ دکھالن دوروں
پورا نقشہ کھچ نہ سکے عاجز اوگنہارا
دل خوش ہووے دیکھ اوتھانوں ایسیاں خوش گزاراں
سب اصحابی پاک نبیؐ دے کر کر پیار پلاون
آکھن انہاں دنیا اتے ساڈی سنت ادائی
پھیر پیاس نہ لگے اسنوں حکمت دیکھ ربانی
اساں قرآنوں حکم سنایا سب نوں دسیا جاوے
جو جو حکم حضوروں آیا گھر گھر اساں پوچایا
بےخبراں نوں کیتیاں خبراں یا رب خالق سائیں
دیکھو ہویں اج وقت حساباں عدل کماون میرا
آکھن لگے عمل حسابوں کوئی نہیں جنت جاندا
چل دربار خدا دے چلئے کرن سوال زبانی!
ابو بشر توں خیر بشر ہیں رکھے بھار اٹھائیے
حضرت آدم آکھے مینوں آوے خوف الہٰیوں

اپنی جان سوا کجھ مینوں ہور نہ سمجھ دا کائی
ہول حشر دا ویکھ تماشہ امت یاد نہ مینوں
سن کے سخن حبیب ربانا فکر زیادہ کرسی
کل پیغمبر مرسل آکے کہن نبیؐ نوں سارے
نبیؐ پیارا سب دنیا دا آخر بھار اٹھاسی
اچھا عرض کراں گا جا کے کارن خلقت ساری
یا مولا ہیں ایہ نہیں کہندا بخشش کر دے مینوں
جان پیاری ہیں نہیں کردا آکھے نبیؐ سچا واں
کرن روایت پاک نبیؐ نے رو رو نیر وگایا
پاک رسول حبیب خدا دا اتنی ہمت کرسی
دنیا سختی دے منہ آئی رددے نے کرلاوے
دہشت قہر الٰہوں ہوسی کوئی نہ بھرسی حامی
جیسدم دوزخ چک لیاون حکموں ملک ربانے
کرسیاں چھڈ حیران کھلودن مرسل نبیؐ پیارے
اپنی جان بچاون کارن منگن کھلے دعائیں!
پاک رسول الٰہی جا کے وچ دربار کھلوسی
جبرائیل وحی نوں آکھیا خالق سر جنہا دے
ہووے حکم بہشتاں وچوں جلد براق لیاویں
جبرائیل شتابی جا دے عزت عظمت پاردن
سر دستار مبارک سوہنی عزرائیل بنھاوے
چادر عجب نبیؐ سوہووے دوروں دے چمکارے
آدن لگی پاس خدا دے حضرت دی اسواری
ٹھنڈی وا جنت دیو چوں خوشبو والی آوے
گھوڑا پھڑکے واگوں ٹردا جبرائیل پیارا
وچ محمود مقام نورانی قدم مبارک دھرسی

کیکوں پیش خدا دے ہووان مارے خوف الٰہی
حاضر ہونا پیش خدا دے اتنی طاقت تینوں
مشکل جنت جے کر مولا عدل ترازو دھرسی
سب دنیا دی خاطر جا کے حاضر ہو دربارے
نبیؐ محمدؐ سرور عالم پیش خدا دے جاسی
کراں سوال خدا دے اگے آکھے نبیؐ غفاری
حسنؓ حسینؓ تے فاطمہؓ کارن نہیں میں آکھیا تینوں
ساریاں امتاں کارن مولا عرض حضور سناواں
سب نبیاں ندا ساریاں نبیاں نوں بھار چکایا
سب دنیا دی بخشش کارن آخر حامی بھرسی
جدوں حبیب شفاعت کرسی تاں کیوں لی بخشیا جاوے
نیک بدا ندیاں ہوون اوتھے کھلیاں صفاں تمامی
منہ پرنے سب ڈگن ہوکیں عاجز دردر نجاتے
سب امتاں نے دعوے چھڈن خوفوں ڈر دے سارے
وچ دربار خدا دے ڈردا کوئی بھی جاندا ناہیں
وچ عذاب سمندر ڈوہنگے نبیؐ دہانا ہوسی
عزت ادبوں پاک نبیؐ نوں جلد لیا سرکارے
ساتھ پوشاک لیجا کے نوری ادبا نال پہناویں
لے پوشاک براق نورانی اللہ دے دربارون
شرط برابر پوری کردا جویں خدا فرمادے
موڈھیاں اتے پٹکا سوہنا کھاوے پینگھ ہولارے
واہ وا ایہ سردار دو عالم دیکھے خلقت ساری
پٹکے دا لڑ نال ہوا دے خوب ہولارے کھاوے
جا سرکارے حاضر کیتا پاک رسول سہارا
ادب اداؤں پاک خداؤں حمد دل سجدہ کرسی

سجدے اندر کرے محمدؐ ربدیاں صفت ثنائیں
یارب سختی دے منہ آئی عاجز خلقت تیری
حکم سناوے ذات خدا دی سب عرضاں منظوری
عمل تولائے جاسن اوتھے نیکاں تے بدکاراں
اوہ بھی بچن عذابوں جیس لوبی وچہ اعراف کھلارن
ٹکٹ جنت دی ہتھ سبھے وچہ جسنوں دتی جاسی
ایس شفاعت کارن ہووے سبھ تے فضل ربانی
جے سرکار الہیٰ اندر نبیؐ شفاعت نہ کردا
لکھ کروڑاں جنت جاسن فضل غفاری پاردن
جے نبیؐ سوالی ہوندا وچہ دربار الہیٰ!
دوزخ ول روانہ ہوسن کئی ہزاراں قیدی
دوجیوار حبیب خدا دا عرض کرے دربارے
دوزخوالیاں ڈھکاں جیہڑیاں ہوسن فرشتیاں پھڑیاں
تجی ہوگ شفاعت نبیؐ دی کارن اوگنہاراں
دوزخ اندر سٹن بدلے پکڑ فرشتیاں آندے
پھیر خدا دے اگے حضرت ادبوں عرض گذاری
ساریاں ڈھکاں امن سلامت پاک رسول چھڈایاں
پھیر سوال نبی نے کیتا جاکے چوتھی واری ا
اپنے یار حبیب نبیؐ نوں حکم کرے رب سائیں
بھالن جاکے دوزخ چوں عاجز امت تائیں
دوزخ قدم مبارک لگے رکھن نبیؐ الہیٰ!!
یا حضرت جے قدم مبارک دوزخ اندر پاویں
اک اصحاب نبیؐ دا ہیسی نام ابی ذر بھائی
سبھ تھیں پچھے ہک مومن دا رب حساب کریسی
نہ گناہ کبیرے دستے ڈر دا قہر الہوں

جیہڑیاں صفتاں ہون نہ سلم کبے پیغمبر تائیں
فضل کرم تھیں رحمت کرڈے ایہ عرضوئی میری
جو کجھ آکھیں یار حبیبا حاجت کرساں پوری
جنت حکم سنایا جاسی کارن تابعداراں!
مشرک لوکاں پکڑ فرشتے دوزخ وچہ پاسن
اوہ تاں پڑھکے راضی ہووے ربدا شکر بجاسی
جسنے امر قبول نہ کیتا اس نے دوزخ جاناں
نہیں سی ہور پیغمبر کوئی جاکے حامی بھردا.
پاک نبیؐ دی نال شفاعت بچے جہنم پاردن
نہیں سی ہوندی امت تائیں ایڈی بے پرواہی
ساتھ اعمالاں دوزخ ملیا جنت ناامیدی
بخش خدایا اپنے فضلوں ایہ بھی اوگنہارے
اوسیلوقت آواز کراون جلد لہا ہتھکڑیاں!
دوزخدے دروازے اگے جاسی لکھ ہزاراں
حضرت پچھن اتنے عاصی ہین کدھر نوں جاندے
چھوڑ دیہو سب بندیواناں حکم کرے رب باری
دوزخ دلوں موڑ مہاراں جنت وچہ پوچایاں
یا مولا کجھ دوزخ اندر ہے گی اے امت پیاری
دوزخ وچوں امت اپنی بیشک ڈھونڈ لیائیں
دوزخ وچہ فرشتے جاکے ڈھونڈن تھاوں تھائیں
جلدی آ جبریل نبیؐ نوں اتنی عرض سنائی
دوزخ ٹھرکے ٹھنڈا ہوسی یا مقبول سجادیں
اُس نے علم لکھی یاردں اک حدیث سنائی
دس گناہ کبیرے کیتے حکم خدا وند دیسی
ہووے حکم شتابی ملکاں خالق دی درگاہوں

دفتر عمل دکھاؤ اسدا جلد فرشتے آون
عیب کبیرے یار بندیوں ڈردا پیا چھپاوے
امر ہویا ایہ جتنیاں بدیاں آکھ سنایاں مینوں
رب غفار کریسی ظاہر اپنی صفت غفاری!
حکم جنت دا جد مومن نوں دتا ذات الہٰی
اوہ جانے گا بدیاں پاروں جنت ملیا مینوں
جتنیاں مولا جنت دتا مینوں بدیاں پاروں!
وڈے عیب گناہ جو تیرے اوہ توں آکھ سنادیا
بہت زیادہ راضی ہو کے اوہ جنت وچ جاندا
بے فرمان نبیؐ دے جیہڑے دائم دوزخ جاسن
سن امت دے پاک نبیؐ نوں مولا کرسی راضی

عمل صغیرے دکھو دکھی گن کے ملک سنادن
ایہ سوچے جے ظاہر ہوگئے قہر خدادا آوے
اتے جنت فضل کرم تھیں بخش دتے میں تینوں!
بدیاں اتے پردہ پا کے بخشش دتی سرداری
قادر قدرت دا اگے مومن عرض سنائی
آکھن لگا بار خدایا کل تعریفاں تینوں!
پورا حق نہ ملیا مینوں پھیر تیرے دربار دوں!
بیشک رتبہ اسد بناؤں ہور زیادہ پاویں!
پاک حبیب پیارے کارن مولا کرم کماندا
تابعدار نبیؐ دے پیارے عالی درجے پاسن
جیونکر سورت والضحیٰ وچ حکم کرے رب قاضی

وَلَسَوْفَ يُعْطِيْكَ رَبُّكَ فَتَرْضٰى ؕ

اور عنقریب خدا تجھے وہ مرتبہ دے گا کہ تو راضی ہو جاوے گا۔

یا نبی اللہ تیرا مولا تینوں درجے دیسی!!
یاد رکھیں ایہ وقت قریباً ہرگز دیر نہ لاوی
حکم حشر نوں رب سناوے پاک نبیؐ دے تائیں
سبز پوشاک نورانی پاوے پاک رسول غفاری
ستر ہزاراں جھنڈا ہوسی سرخ نشان نورانی
سب ذن مرد سواری کرسن عالی شوکت شانوں
ابو سعید اصحاب نبیؐ دا اک روایت لیاوے
ہک درجہ رب ایتھوں تیکر طول طویل بنایا
ہکے درجے اندر دنیا ہووے داخل ساری!
جتنی خلقت پیدا ہوئی روز قیامت تائیں
ہکو جیہڑے درجے سارے خبر نبیؐ فرمائی

بیشک راضی ہو دیں گا توں اتنا فضل کریسی
ساتھ خواری دشمن تیرے دوزخ اندر پاواں
اہل ایمان جنت دے اندر جلدی نال لیجائیں
پھر سردار دو عالم کرے جلد براق سواری
بہت خوشی وچ مومن سارے بولن حمد ربانی
غم دلگیری نظر نہ آوے کرے شکر زبانوں
سو درجہ جنت دا گن کے پاک رسولؐ سناوے
قسم خدا دی جھوٹھ نہ ماراں ذکر حدیثوں آیا
پھر بھی وافر نظری آوے کہے رسولؐ غفاری
اوہ بھی اسوچ داخل ہووے پھیر بھر سندا نائیں
ہک درجے وچ ساری خلقت جل کے کرے سمائی

ستر حوراں ملن جناں نوں ہر اک مومن تائیں
عورتاں دو دو آدم جنسوں دیوے ذات الٰہی
لکھیں چوڑے محل نورانی ملسن ہر اک تائیں
دنیا داخل جنت ہوئے حکمت ویکھ خداوی
پھر کرسی رب خلقت پیدا ذکر حدیث سناوے
جو مومن رزقوں تنگی پا کے رہے خدا تے راضی
کرن روایت طوبیٰ رکھ نوں حکم خدا فرماوے
ہر قسماندا میوہ ہووے ہر قسماندا کھاناں
ہر مومن دیاں جنت اندر حوراں خدمتگاراں
ظاہر حکم سنایا سانوں سرور نبیؑ الٰہی
کل عذاب جہنم والے مینوں رب وکھالے
صاحب علم صفائی والے تکنے ہون دیوانے
زہد عبادت والے ہرگز کرن امید نہ کائی
جے میں خبر جنت دی دساں حرص لگے ہر تائیں
ہر کوئی جنت جاون والی آس امید لگاوے
ذکر سنو اک مومن عاصی حاضر رب بلایا
دوزخ حکم سنایا اسنوں بد عملاں نیڑے پاروں
اوہنوں عرض سناون لگا یارب خالق باری
پک امید میرے دل آہی رب رحیم سداوے
حکم ہویا نہ دوزخ جاوے اسنوں موڑ لیاؤ
حکم ہویا جد سٹے ورتے کرے سوال سوالی
ہر کوئی حرصاں جنت والیاں وچ آس لگاوے
جیکوئی خواہشمند جنت دا کرے تابعداری
جدا جنت اسدی کریئے ہر دم جلے فرمانی
جنت والیدے نال جنے کفر عداوت چائی

خدمتگار غلام تمامی اسی ہزار بتائیں
صورت شکل برابر حوراں اسوچہ شک نہ کائی
ہک ہک تنبو جبہت کشادہ دیوے خالق سائیں
خالی جنت نظری آون تھوڑا قدر آبادی
تاں سب جنت باغاں اندر نظر آبادی آوے
جنت دیوے راضی ہو کے آپ خداوند قاضی
سب کجھ ویکھو محمد یا نوں جو کوئی حاجت چاہو
خوش رکھو ہر مومن تائیں اناں
ملک نورانی تابع اندر جنت باغ بہاراں
خوبی جنت دوزخ والی مینوں رب وکھائی
جیکر واضح کر سمجھاواں کہیا مدینے والے
ہوش حواس بند یڑے سنکے چڑھ جاون آسمانے
دوزخ کولوں نکلے جاوے باجھوں ذات الٰہی
نال حساباں جنت مشکل فضل کرے رب سائیں
بھانویں عمل نہ ہوون کائی ہر کوئی جنت چاہوے
عمل حساباں اسدیاں تائیں دوزخ حکم سنایا
ڈال ویکھو وچہ دوزخ اسنوں حکم ہویا سرکاروں
پک امید فضلدی مولا سی میں دلوچہ دہاڑی
بدیاں بدلے میرے اوپر نہ اوہ قہر کماوے
لاہ ویکھو سنگل ہتھکڑیاں ہرگز دیر نہ لاؤ
کون کہیگا رحم کنندہ موڑ دیاں جے خالی
عملاں باجھوں زہد دھگانے کیکوں جنت جاوے
بیشک جنت ورثہ اسدا آکھے نبیؑ غفاری
پھر اوہ جھاک جنتدی رکھے حکمت ویکھ ربانی
عجب تماشہ پھر بھی آپنے حرص جنتدی لائی

وچہ قرآن خدا فرمایا جانے دینا ساری ۔۔۔ اسیں نہ ہرگز جنت دینا باجھوں تابعداری
عمل تولاکے جسنوں مولا دوزخ ول چلاوے ۔۔۔ ماری مت شیطان ہوراننے کیکوں جنت جاوے
اسی صفاں نبیدی آمت لنگھے چڑھ دیتا ئیں ۔۔۔ ہو اسوار کھلون میدانے فضل کنوں رب سائیں
کرن روائیت رفرف اُتے حضرت دی اسواری ۔۔۔ ہر کوئی ویکھ کہے اسویلے واہ وا نبیؐ غفاری
سوہنے شتر نورانی اُتے حسنؑ حسینؑ پیارے ۔۔۔ کل پیغمبر ویکھن آون فضلوں نور نظارے
نبی داؤد بولایا جاسی بولے راگ شہانہ ۔۔۔ اسرافیل سناوے نعتاں شوقوں سنے زمانہ
اُمت اندر سرورؐ سوہنا چمکے چن نورانی ۔۔۔ حور فرشتے ویکھ نبیؐ نوں جان کرن قربانی
اُٹھ دروازے جنت والے خبر کتابوں پائی ۔۔۔ چالی سالاں رستہ اسدا اک دروازہ بھائی
سارے مومن ویکھ جنت نوں حمد الٰہی بولن ۔۔۔ پاک محمدؐ در جنت دا پڑھ بسم اللہ کھولن
جس جس لائق مومن ہووے اتنا درجہ پاوے ۔۔۔ جس درجے وچہ عمل بندیدے اوتھے بھیجیا جاوے
جنت اندر کوئی نہ رہسی باغ مکانوں خالی ۔۔۔ ہر اک تائیں جگہ کشادہ امر کرے رب عالی
دو دو جوڑے کنگن ملسن ہر اک مومن تائیں ۔۔۔ دس دس چھاپاں لون ہتھانوچہ منع کسینوں نائیں
سرد ہوائیں گوہڑیاں چھاواں باغیں نہراں جاری ۔۔۔ ہر قسماں مٹھیایاں شیریں دیندیاں لذت بھاری
ہر ہر گوشت جانورانیدے جو چاہون سو کھاون ۔۔۔ ہر ہر میوہ خدمت حاضر جسنوں انگل لاون
ستر ستر حوراں ملسن ہر مومن دے تائیں ۔۔۔ کون جنت دی صفت سناوے آکھے خالق سائیں
رُت خزاں دی کدے نہ آوے اندر باغ بہاراں ۔۔۔ ہر ہر میوہ حاضر آوے بدلے تابعداراں
ہانڈی روٹی دھرن پکاون اوتھے لوڑ نہ ہوئی ۔۔۔ گونڈی ڈونڈا مرچ مصالحہ نہیں ضرورت کوئی
گوشت پکا ہوگ قدرتی پورا مرچ مصالحہ ۔۔۔ قسم خدا دی حیرت آوے ویکھ جنت دا حالا
پانی مٹھا شربت نالوں لذت باجھ شماروں ۔۔۔ بہ کے دوست کولو کولی گلاں کرن پیاروں
دوست کولوں دوست پیارا جدا نہ کیتا جاوے ۔۔۔ ہر دوست نوں دوست ملسی حکم خدا فرماوے

دربیان عرض کردن ابوالدرداء اصحاب رضی اللہ تعالیٰ عنہٗ پیش حضرت سرور کائنات صلی اللہ علیہ وآلہٖ وسلم

ابو دردا اصحاب اصحاب نبیدا اک دن عرض سناوے ۔۔۔ یا نبی اللہ باجھ تساڈے گھڑی آرام نہ آوے

علّے کویں تو سانوں حضرت روز حشر توں جاکے
آخر مرنا دنیا اتوں ٹھیک جدائیاں پاکے

فکر پیا دل میرے اندر ایہ گل دسّو سانوں
کیہڑے تھاں ٹکانے اتوں لئیے لبھ تساتوں

حضرت آکھن سب توں اول پاس خلاوے ہوواں
کیونکہ کرن شفاعت بدلے وچ دربار کھلوواں

یا پھر حوض کوثر تے ویکھیں پانی کتے پلاندا
نہیں تے عدل ترازو ویکھو اوساں عمل تولاندا

نہیں تے کتے دعائیں منگدا پلصراط کول ہوساں
کیکوں لنگھے امت میری اجے نہ پاس کھلوساں

پنجویں تھاں فردوس معلےٰ ساڈی جگہ اخیری
اتھے آکے مل پئیں سانوں نہ کر توں دلگیری

ایہ سن کے اصحاب نبی دے رو کے مارن آہیں
وچ فردوس تو ہاڈے باجھوں جگہ کیہ بتائیں

وچ فردوس رسولاں باجھوں ہور کسے نہیں جانا
کتھوں جاکے ڈھونڈ لویگا ایہ مسکین نمانا

خوش فرمان سناون لگے پاک رسول الٰہی
پا نہ سکے دوست کولوں دوست کدے جدائی

اَلْمَرْءُ مَعَ مَنْ اَحَبَّ

ہر آدمی اسکے ساتھ ہے جسکو وہ دوست رکھتا ہے

یعنی جسدی خاص محبت ہوگ کسے دیتائیں
اس تھیں جدا نہ کرسی سنو پاک خداوند سائیں

سچ محبت جنہاں ساڈی کیتی تابعداری
اوہ کیوں لین جدائی ساتھوں آکھے نبی غفاری

توں کیوں جدا اساتھیں ہوویں کہے رسول گرامی
جتھے اسیں اتھائیں ساڈی امت ہوگ تمامی

دور کماں کیوں اپنے نالوں اپنی امت پیاری
ایتھوں کدی نہ دوری پاوے میری امت ساری

کرن روایت ذات خداوی کرکے بے پرواہی
امت سنے حبیب نبی نوں راضی کرے الٰہی

جنت اندر داخل ہویاں امر خدا فرماوے
پہلا کھانا جنتیاں لئی گوشت پکا آوے

اتھیں تجھے جو دل چاہوے ہر کوئی مومن کھاسی
بیٹھن کارن تخت نورانی سبھنوں دتا جاسی

امر ہوویگا منگو ساتھوں جو کجھ لوڑ تسانوں
سارے آکھن گے ہن رہا کوئی نہیں حاجت سانوں

باجھ حسابوں لذت شیریں نعمت جنت ساری
جنت جیسی پاس خدا دے نہیں کوئی نعمت بھاری

ایک روائت ہور سناواں سنتوں میرے بھائی
راوی جویں روائت کردے خبر حدیثوں پائی

جنت وچوں جدوں نکالیا حضرت آدم تائیں
اوتھوں ملیا دیس نکالا جانے خالق سائیں

اک رکھ نالوں ڈالی توڑی جسدم پئی جدائی
اس ڈالی دی حضرت آدم ہی مسواک بنائی

خوشبو شیریں اس مسواکوں سوہنی لذت پاون
آون یاد جنت دے میوے جد اوہ منہ نوں لاون

اوہ مسواک پیاری لگے ہر میوے مٹھالوں
جو سی نبی لیا نلے پتر باغ جنت دینالوں
اوس پتر دا بھی کجھ حصہ مکھی منہ وچہ پایا
سرور عالم تائیں ملسی اوس جنت دی شاہی
جدوں عرش تے پہنچے جاکے سرور نبی حقانی
جبرائیل بیان سنایا یا محبوب غفاری
سب اصحاباں یارا نلے گھر جبرائیل وکھائے

ابو امامہ ابو ہریرہ اک روایت سناون
پاک نبیؐ نوں تنبو ملیا موتی چمک نورانی
اسدے اندر تخت نبیدا رکھیا ذات الٰہی
طوبیٰ رکھ میرے گھر ہوسی کہے رسول پچھاواں
ایسا جنت لے تو لوکو کرکے تابعداری
طوبیٰ رکھ سنہری پیدا کیتا خالق سائیں
کئی کئی قسم پوشاکاں بندیاں اسدے پھلوں بھائی
بعض پھلاں تھیں زیور بندے سنتوں یار پیارے
جہڑا رکھ پاک نبیدے گھر وچہ آپ خدا وندلاوے
نہراں جاری مٹھ درختوں کیتیاں ذات الٰہی
سارے جنتدے وچہ ہوسی حضرت دی سرداری
مرداں تے سرداری ہوسی حسنؑ حسینؑ ولیدی
نیک زنانلے اتے شاہی جنت خاتون پاوے
غم دلگیری صبروں شکروں جس مومن نے جالی
اک روایت ہور مکمل خاص حدیثوں آوے
بڑا پیار خدا وند کردا اس مومن دے تائیں
پاک نبیؐ تے سب اصحاباں اوہنوں غرض گذاری
بیشک ربدی رحمت پائے ایس وسیلے پاروں

جدپکڑن مسواک تے آکھن باغ جنت تھیں آیوں
اسدے اندر خوبی آہی اسدے فضل کمالوں
اسدے اثروں ذات خدا دی شیریں شہد بنایا
پاک نبیدی امت بدلے کیڈی بے پرواہی
فضلوں رب وکھایا اسنوں باغ بہشت نورانی
امت تیری ایتھے آسی کرکے تابعداری
اپنے گھر سردار نبی نوں بھی پھر آن بتائے
سنکے خبر نبیدے موہنوں خوشخبری فرماون
چار ہزاراں ہے دروازہ امر کنوں سبحانی
اوتھے ہے سردار دو عالم خبر حدیثوں آئی
سارے جنت گھر ہوسن اوسے رکھدیاں چھانواں
تخت نہیں سلیمان نبیدا جیسی جنت پیاری
گھر گھر اسدی ڈالی جاوے کوئی گھر خالی ناہیں
ہر مومن دے میچ برابر وده گھٹ ہون نہ کائی
کنگن کڑیاں موتیاں جڑیاں گھڑن جویں سنیارے
سارے جنت دلو چہ اسدی گھر گھر ڈالی جاوے
خوشبو شیریں شربت مٹھا انت حساب نہ کائی
وعدے رب کرے سب پورے اوپر نبی غفاری
آل نبیدی آکھن لوکی نال اولاد علیؓ دی
ولوں بناون والا کافر خبر حدیث سناوے
جنت اندر پاوے جاکے سب توں درجہ عالی
دہ سو آیت پڑھے کوئی مومن پاک نبی فرماوے
جیکوں دوست نوں کوئی دوست ملدا چاہئیں چاہئیں
ہر دن اتنا پڑھکے سونا ایہ تاں منزل بھاری
دوہزار آیت برابر ہووے پلے دے مقداروں

پھیر نبی اصحاباں تائیں خوش فرمان سناوے
لکھے مبارک تھیں فرمایا پاک رسول غفاری
دس سو آیت پڑھی یا اُسنے کیتا ختم سیپارا
جیسے پڑھیاں فلات خدا دی بڑا پیار بولاوے
چھوٹی سورت اجر زیادہ حضرت نے فرمایا
جتے رب پیار کماوے اسنوں حاجت کیہڑی

دو سو آیت عاشقوں جیہڑے روز پڑھی جے جاوے
پڑھے ایہ الھاکم سورۃ سوں لگا ہکواری
اِتنا اجر برابر اُسنوں دیوے سرجنہارا
کیوں نہ مومن پڑھکے اسنوں اجر ثوابی پاوے
یاد کرو جس مومن اُتے رب پیار کمایا
لکھے دس چراغ شتابی ہے اوہ سورۃ جیہڑی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

شروع ساتھ نام اللہ بخشش کرنے والے مہربان کے

اَلْهٰكُمُ التَّكَاثُرُ ۝ حَتّٰى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ۝ كَلَّا

غافل کیا تم کو چاہ بہتائیت کی نے یہانتک کہ ملو تم قبروں سے ہرگز نہ یوں

سَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۝ ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۝ كَلَّا

البتہ جانوگے پھر ہرگز نہ یوں شتاب جانوگے ہرگز نہ یوں

لَوْ تَعْلَمُوْنَ عِلْمَ الْيَقِيْنِ ۝ لَتَرَوُنَّ الْجَحِيْمَ ۝ ثُمَّ

کاشکے جانو تم جاننا یقین کا البتہ دیکھوگے تم دوزخ کو پھر

لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِيْنِ ۝ ثُمَّ لَتُسْئَلُنَّ يَوْمَئِذٍ

البتہ دیکھوگے تم اسکو دیکھنا یقین کا پھر البتہ پوچھے جاؤگے اس دن

عَنِ النَّعِيْمِ ۝

نعمتوں سے

کہن مفسر حضرت جاکے جنت ڈیرے لاسن
باقی لکھ ہزاراں عاصی دوزخ اندر جاسن

سخت سزائیں پاون اوتھے بدعملاں تھیں یاروں
بکناں نوں جد دوزخ اندر پھڑ کے ملک لیاون
اسکارن سب آپ ہوراں دی حاضر خدمت جیہئے
پر تقصیر گناہیں وڈے جو تھے دھر درگاہوں
ایہہ دل چاہوے رج کے رویئے مار غماں ندیاں آہیں
دسو کسدی امت ہے جے مالک آکھ سناوے
قہر عذاباں دوزخ والیاں سانوں نام بھلایا
جسدا جبرائیل جیہا نے گھوڑا پکڑیا واگوں
جسنوں رات معراج ہویا سی آہدی پک نشانی
سنکے نام نبی سرورؐ دا لگن مارن ڈھائیں
بدن اساڈا کولیاں وانگوں اگ دوزخ تھیں سڑیا
رہ گئے اسیں عذاباں جوگے عاجز درد ربانے
کیہڑا جا فریاد اساڈی حضرت کول پہنچاوے
دوزخیاں نوں نام محمد یاد زبانے آیا
جو دوزخ دے ہین فرشتے رحم ذرا نہ کھاون
کرن روایت دوزخ اندر پوسن جدوں نمانے
کرن پوکار حبیب محمد سانوں آن چھڈاویں
دوزخ نام محمد سنکے ادب کنوں شرماوے
کیوں نہ ساڑیں انہاں تائیں آن فرشتے کہندے
ادب لحاظ محمدی کولوں دوزخ بھی شرماندا
اس دوزخ دے سخت عذابوں منگو نت پناہیں
کرن روایت دوزخ اندر عاصی لکھ ہزاراں
احمد احمد کر کے اچی پاون شور نمانے
سیاں کو ہاتنک دور سنیں پیندیاں شور دوہایاں
اچا شور پوکاراں سن کے آکھے ذات الٰہی

ہین اوہ بھی امت وچوں مر گئے شرک شراروں
دوزخ دے سردار مالک نوں جا کے عرض سناون
دیہ مہلت کجھ ساڈی تائیں اسیں کھلو کے رویئے
دوزخ پیگیا پیش اساڈے بیشک عمل گناہوں
ساڑ ساڑ کے کوئلہ کیتا سانوں دوزخ بھاہیں
دوزخ نار لیاں سب ہوشاں نام نہ جیبے آوے
اوہ ہے جسنوں رات خدا نے عرشاں تے سدوایا
چھٹ اسانوں امر آہیلے اسیں نہ لنگھے لاگوں
مالک کہے محمد احمد سرور نبی حقانی
اے سردار حبیب محمد سانوں کڈھ لیجائیں
اسیں بھی تیری امت وچوں کلمہ تیرا پڑھیا
جنت قدم مبارک پایا آپ رسول ربانے
دوزخیاں دی عرضی کیہڑا پاس حضور لیجاوے
آ محمد آ محمد انہاں شور مچایا
بالن وانگوں پھڑ انساناں دوزخ ول چلاون
پکڑ فرشتے دین سزائیں پھڑ کے زور دھکانے
قہر قہاری دوزخ وچوں سانوں کڈھ لیجائیں
ہٹ جائے دور انہاں دے کولوں کوئی نہ اثر پوچاوے
دوزخ آکھے ایہہ جو منہ تھیں نام محمد لیندے
ایتھوں شان مبارک سندا ذکر نہ کیتا جاندا
توبہ کرو عذاب اجیہا رب وکھاوے ناہیں
وچ انگیاراں دبے ہوئے ڈاڈھیاں کرن پوکاراں
دوزخ اندر کرن اڈیکاں پہنچ رسول ربانے
نام نبیدا دوزخ وچوں لگا دین رہایاں
کون گناہیں رووݨ والے کردے شور دوہائی

کہن فرشتے لوگ محمدی شور دہایاں پاون
احمد احمد کر کے نعرے دوزخ اندر لاون
امر ہویا جا کہو نبیؐ نوں کرے شفاعت اینہاندی
دوزخ وچوں ہووے جلدی بند خلاص تنہاندی

دوزخ وچہ نبیؐ علیہ السّلام دی اُمت دی پوکار (بطرز کامن)

نبیؐ دی اُمت جیہڑی شرک کماوے گی
عمل حسابوں تُٹی دوزخیں جاوے گی
دکھ تکلیفاں اُتھے اینیاں پاوے گی
انت شمار جہدا ناہیں
محشر دے روز رب عدل کماوسی
نیکی تے بدی چھالے گھت تولاوسی
بے فرماناں تائیں رب فرماوسی
دوزخیں لین سزائیں
جنہاں زمانے اُتے چغلیاں کیتیاں
جان زباناں نال بُلاں دے سیتیاں
ہون معلوم سبھے پاک پلیتیاں
گھمیاں رہنیاں ناہیں
منع قرآنوں جہڑے پیندے شراب سی
اینہاندی حالت ایہو جیہی خراب سی
لہو تے پاک نالے جنگل پیشاب سی
مونہوں نکالے اللہ سائیں
غیر انہوں جہڑی عورت وال دکھائے گی
والانتوں پھڑ کے ننگی دوزخیں جائیگی
اپنی تکلیف ایسے گل توں پائے گی
وال وکھائے غیراں تائیں
ویکھیا اکھیں پاک نبیؐ فرماوندے
دوزخوں پانی تتا ملک لیاوندے
بجھکے دھار سر عورت دے پاوندے
دیندیئے سخت سزائیں
دنیا دے اُتے سی ایہ بال کھڑاوندی
وچہ پلیدی ساری عمر لنگھاوندی
گھن کے پانی نہیں سی کدے نہاوندی
سلے عذاب اس تائیں
مرد جو غیر نال انگ لگائے گی
تتیاں تھماں نال جپھیاں پائیگی
لگیاں نال کھل اُدھڑدی جاوے گی
کیسے چھڈاوناں ناہیں
جہڑیاں خاوند نال کون انجوڑیاں
ہاویئے دوزخ تھلے رب نے بوڑیاں
آ گیا کار وچہ ہون گیئں تھوڑیاں
بہتیاں لین سزائیں
جہڑیاں خیر نہ فقیر نوں پاندیاں
نال ہمسایاں نت جنگ مچاندیاں
گالیاں خاونداں نوں سخت سناندیاں
دوزخوں نکلدیاں ناہیں
ننگے منہ پھرن جہڑیاں وچہ بازارانلے
وبیاں جان وچہ اگ انگیارانلے

سکتے دی شکل تکھ ہون ہزاراں دے
چھوٹی گواہی جھیڑے مرد سنون گے
مویاں توں پچھے جا کے پھر پچھتونگے
کہے غریباں اُتے زور بزوریاں
جنہاں نے کیتیاں نے رشوت خوریاں
ویکھدے دودھ جھیڑے لاہو نگے لائیا نے
انہاں لئی تھاواں دوزخ وچہ بنایا نے
اوسنوں رب ایسی جگہ سٹائیگا
ایہو جیہا بدلہ ایس رشوت دا پائیگا
رب فرماندے ہن کیتے اوہ گیاں نی
لہنیاں لیاں ہن دینیاں بیتیاں نی
جھیڑا انسان اینویں لوتیاں لائے گا
چغلیاں لا کے لوکاں تائیں لڑائیگا
آندراں لمک مونہوں باہرنوں ہونیاں
واہیں چھڈیجن دیاں اوسنے نوں نیاں
جنہاں کمایاں ہون دنیا تے یاریاں
نیکیاں بدیاں تل جان گیاں ساریاں
دنیا تے جھیڑا کوئی چیز چراوے گا
بھار دینال لک ٹٹدا جاوے گا
توبہ بغیر جھیڑے دنیا توں موئے نے
اپنے ہتھیں کٹھے کھاتر تے ٹوئے نے
دوزخی کٹھے ہو کے اک دن آوندے
رجکے روئے ساڈے چت پئے چاہوندے
کہیا داروغے ہن کی عرضاں سناوندے جے
منہ ہے جے کیہڑا کسدی امت سدوندے جے

پٹن جو مُردیاں تائیں
اوہ بھی سزائیں وچہ دوزخیں پونگے
جیوندیاں توبہ کیتی ناہیں
پیاں اڈیکن اوہنوں دوزخدیاں موریاں
انہاں دا حال سنائیں
پانی دیاں چھٹاں جنہاں دودھ وچہ پایا نے
کدے رہائی پون ناہیں
سپاں اٹھوہیاں دا کوئی انت نہ آئیگا
یاد کراوے اللہ سائیں
جھیڑیاں لوکاں کولوں رشوتاں لیا نیں
کون چھڈاوے تیرے تائیں
منہ تے ہور پچھوں ہور سنائیگا
اوسنوں ملن کی سزائیں
ایہ تکلیفاں اوہنے دوزخیں پونیاں
کدے چھڈیجدا ناہیں
اوہنا نکے بھار دیاں مصیبتاں بھاریاں
گھیاں رہنیاں ناہیں
سو پڑھیاں اُتے دن حشر اٹھاویگا
اینہاں عذاب اس تائیں
دوزخاں وچہ داخل آنکے ہو گئے نے
مار دے اُچیاں ڈھاہیں
دوزخ داروغے اگے عرض سناون گے
دیہو اجازت ساڈے تائیں
وقت وہاناں ہن ہنے اینویں پچھتاوندے جے
وسو کھاں ذرا میرے تائیں

اکھیوں نیر چھم چھم انہاندا ڈھلیا
دوزخ دروازہ جھبڑے روزدا کھلیا
اک نشان انہاں آکھ سنایا سی
پکڑ براق جبرائیل لیایا سی
آکھے داروغہ ہوئی خبر تمامی ایں
کیتی جبریل جیہاں اُسدی غلامی ایں
نام محمد سنیاں جد گنہگاراں نے
ساڑکے کوئلہ کیتا دوزخدیاں ناراں نے
احمد محمد کرکے اچی پوکار دے
دوست حبیب سوہنے سچی سرکار دے
نبی جی آپ تساں جنت ہے ملیا
ایڈا عذاب ساتھوں جائے نہ جھلیا
پورا طریقہ جیکر اساں نہ پھڑیا سی
کلمہ ضرور تیرا اساں بھی پڑھیا سی
دنیاتے اسیں جیکر بھلدے آئے ہاں
اُمت اخیر اسیں تیری سدائے ہاں
ابن عباس سی روایت سناوندا
شور پکار دسو کدھروں آوندا
وحی نے کہیا اُمت نبی مختاردی
ہوویگی رحمت جدوں سچی سرکار دی
اساں ہن انہانوں عذاب ٹھال لئے
دوزخدے وچوں جلدی باہر نکال لئے
دوزخدے اندر جبرائیل سی آوندا
وحی سناوے آپ نبی ہن آوندا
پچھن داروغے کولوں دوزخی جاکے

آکھدے ساتھوں نام نبی دا بھلیا
ہوش ٹکانے ساڈی ناہیں
عرش دے اُتے اوہنوں رب سدایا سی
ہور نہ خبر ساڈے تائیں
احمد محمد جسدا شان گرامی ایں
دن تے رات صباحیں
مارکے ڈھاہیں کردے اچی پوکاراننے
دوزخوں کڈھ کے لیجائیں
نبی دا نام لیکے ڈھاہیں پئے ماردے
نظر اساڈے ول پائیں
ساڈوں گناہیانوں چا دوزخیں گھلیا
بہت بھڑکیندیاں بھاہیں
پکڑکے ملکاں سانوں دوزخیں کھڑیا سی
ساڈیاں بخش خطائیں
توبہ اساڈی اسیں دوزخیں پائے ہاں
اجے بھی ترس تینوں ناہیں
رب جبریل تائیں حکم سناوندا
وحی سناوے اللہ تائیں
دوزخ دیکھ رو رو ڈھاہیں پئی ماردی
دیوے رہائی انہاں تائیں
نبی نوں آکھو اپنی امت سمبھال لئے
دیر لگاون ذرا ناہیں
مالک داروغہ اگوں ادب بجاوندا
کڈھ لے جاوے انہاں تائیں
کون ایہ بندہ جنے پچھیا آکے

ڑگیا جھڑا جھاتی چھیتی نال پا کے
کہیا داروغے ایہ فرشتہ جبریل سی
نبی دے کول جا کے کرنی اپیل سی
دوزخی کہن رو کے وچ جبریل نوں
خبر پہنچاویں ساڈی نبی وکیل نوں
اگ نے کوئلہ کیتا بدن لوں ساڑ کے
امت بناوے خاک پیر اندی جھاڑ کے
سپ اک وڈا نکل دوزخوں آوسی
کس طرح آیوں جبرائیل فرماوسی
سپ نے کہیا پہلوں مینوں رجا دیہو
کھا دی بیاج جنہاں مینوں پھڑا دیہو
تولدے گھٹ جیہڑے تکڑی تول سی
کیتیاں رسماں جنہاں گانے تے ڈھول سی
کردے گلاں جیہڑے وچ مسیت ندے
کتھے نے لوٹے اوہ شرابی پلیتاندے
جنہاں یتیماں اُتے ظلم کمائے نے
ٹُسکے جو بانگ نہ مسیت وچ آئے نے
لکھاں ہزاراں بندے منہ وچ پاوانگا
ایہو جیہیاں گلاندا ہیں مزہ چکھاوانگا
پھیر جبریل پاک نبی کول آوندا
کرے شفاعت آکے رب فرماوندا
تخت سنہری بیٹھا نبی غفاری اے
دوزخاں وچ رلدی امت وچاری اے
قاضی تے مفتی کئی نا بینے وچالے نے
ہیکے اخیر تیری اُمت ہی سارے نے

اوس دا نام سُنائیں
بھیجیا انہوں آپ رب جلیل سی
کڈھ لے جاوے تساں تائیں
عرض سناویں ساڈی رب جلیل نوں
توبہ قبول کرے سائیں
لیاں نہ ساراں سالوں دوزخیں تاڑ کے
کڈھ لے جاوے اساں تائیں
مار کے شوکاں اٹھ کھڑا ہو جاوسی
اوس حریص سپ تائیں
ترک نمازی میرے منہ وچ پا دیہو
اک بھی چھڈنا ناہیں
آکھ زبانوں پورا کردے بول سی
اینہانوں دے دیاں سزائیں
بدلے میں دیواں اج اینہاندیاں نیتاندے
اج دکھالو میرے تائیں
ربدے خوف جنہاں دلوں بھلائے نے
کراں دُرست اینہاں تائیں
اکے ہی وار پھڑ کے چتھ لنگھاواں گا
دیواں گا سخت سزائیں
امت دا حال سارا آکھ سناوندا
بخشدے رب اینہاں تائیں
آن جبریل گل دسدا ساری اے
کر کے کھلیاں باہیں
باندر دی شکل چغلخور نکالے نے
ملو ضرور اینہاں تائیں

لوکاں نوں عالم جہڑے وعظ سناوندے
سینے تے جیبھاں لگن دکھ پئے پاوندے
نبیؐ نے سنیاں جدوں اُنہاں دا حال سی
چھم چھم رویاں اکھیں ہوگیاں لال سی
یا نبیؐ اللہ اُمت کڈھ لے جائیں
ساڈا سلام کہلے امت دے تائیں
دوزخ دے ول آون نبیؐ گرامی
امت دے بندے وچوں لبھ تمامی
نبیؐ رسول جدوں دوزخوں آوے گا
مذکاں نوں نبی پاک حکم سناوے گا
ہکناں نوں اگ اصلوں تھلے لتاڑیا
ہکناں نوں اگدے صندوقاں وچ تاڑیا
جنت تھیں جاری اک نہر جو آئیگی
نبیؐ فرماوے دنیا مل کے نہائے گی
اوسے ہی نہر وچ چھالاں پھر مارن
رکھاں دی چھانویں پھیر نبیؐ کھلارن
ہراک نوں مولا اسواری پوچھائیگا
ہراک ورثہ پھیر جنت وچ پائیگا
پھیر کجھ مدت جدوں گذر سدھائیگی
دوزخ وچ اُمت پھیر شور مچائیگی
یا نبیؐ اللہ نہ تو ہانوں کوئی سارا نئے
پہنچ محمدؐ چھیتی کر دے پکارا نئے
کہن لبیک نبیؐ حاضر میں آیا جے
دوزخوں کڈھو اُمت نبیؐ فرمایا جے
لاکھاں ہی کوہاں تو چہ دوزخ اندھیرا جے

آپ نہ اوہدے اُتے عمل کماوندے
دوزخوں بھڑکدیاں بھا ہیں
غماں دی حالت وچ ہوگئے نڈھال سی
حکم سناوے اللہ سائیں
ہوگیاں اونہاں دیاں دور سزائیں
آون گے نبیؐ چائیں چائیں
اودوں دارو غہ ہووے اُٹھ سلامی
باہر لیاون انہاں تائیں
جلدی دروازہ اگوں کھولیا جاویگا
کڈھ لیاؤ اینہاں تائیں
ہکناں نوں زانو بلکہ سینے تک ساڑیا
سختیوں لین سزائیں
دوزخی دنیا اوتھے بیٹھدی جائیگی
ہون گیاں تربت شفائیں ۰
ململ کے بدناں اُتوں ساڑ اتارن
رحمتاں کرے اللہ سائیں
کرکے سوار جنت وچ لیجائے گا
بھلیاں درد سزائیں
سچی سرکار پھیر حکم سنائے گی
حکم سناوے اللہ سائیں
دوزخ لے وچ ہوندے لکھ ہزار نئے
کڈھ لیاؤ انہاں تائیں
پھیر دروازہ آکے دوزخ دا لاہیا جے
دیہ لگاؤنی ناہیں
چہ نہ لگے کہڑا امتی میرا اے

نبی رسول چارا کیتا بہتیرا اے
نبی سناوے پھیر جنت والیو
وس کے نام دوزخ وچوں کڈھ لیو
نبی رسول نوں جو نام بتاون گے
اوسے ہی نہروں پھیر جلد نوہاون گے
نبیئے امروں جیہڑی بے پرواہی سی
سنی فریاد نہ کوئی ذات الٰہی سی
وچہ قرآن سچے رب فرمایا اے
کدی نہ بخشاں اللہ پاک سنایا اے

اگ بھڑ کیندیاں بھاہیں
اپنے دوست خویش سب سنبھالیو
سارے سنبھالن خویشاں تائیں
اوہنوں فرشتے کڈھ دوزخوں لیاونگے
لین پھیر جنتی جائیں
اوس تکلیف وچہ دوزخیں پائی سی
کیتیاں بہت دعائیں
جیہڑے انسان نے کوئی شرک کمایا اے
توبہ قبول کرنی ناہیں

اِنَّ اللّٰہَ لَا یَغْفِرُ اَنْ یُّشْرَکَ بِہٖ وَ یَغْفِرُ

خدا شرک نہیں بخشے گا اور اس کے سوا

مَا دُوْنَ ذٰلِکَ لِمَنْ یَّشَآءُ ط

جسے چاہے بخش دے گا

کیتا رب نے حکم قرآن اندر شرک والے نوں دوزخیں پاؤ نائیں
شرک جیڈ گناہ نہ کوئی بھارا ثانی رب دا ہور بناؤ نائیں
مشرک میرے دروازیوں باہر ہووے آستے ذرا نہ رحم کماونائیں
اسنھیں بعد جسنوں چاہواں بخش دیواں کیونکہ بے پرواہ کہاونائیں
رب آکھدا بندیا دیکھ لا نگا جیہڑا میرا شریک بنائیں گا توں
جدوں ڈالیا میں تینوں وچہ دوزخ پتہ کیا لگا نکل کے جائینگا توں
حیکر دوزخوں بچن دی ہئی منشا میرے نبیؐ دا تابعدار ہو جا
آویں نہ ابلیس دے پیچ ہیٹھاں ایس گل توں بڑا ہوشیار ہو جا
آخر ایہ مکان فناہ دا ای اہلے آتے نہ مست خمار ہو جا
وَ اَطِیْعُوا اللّٰہَ وَ اَطِیْعُوا الرَّسُوْلَ پڑھکے مٹھی نیندروں فدا بیدار ہو جا

جیکر ایس طریقے نوں پاس کر لئیں پھیر واقعہ جنتیں جائیں گا توں!
پورا شرع شریف تے قدم دھر لئے نہیں تے پھیر پیا ٹھوکراں کھائینگا توں
ساری صفت رسول دی ختم کرنی جرأت اتنی کسے انسان دی نہیں
جسدا ادب کرکے دوزخ سرد ہووے ایہ بھی آتری آیت قرآن دی نہیں
جہدے ہتھ اندر کنجی جنتیاں دی اُمت اجے بھی اسنوں جاندی نہیں
محشر پویگا قدر چراغدینا گرمی ساڑ دی اوس میدان دی نہیں
اک معجزہ نبیؐ دا وسناں میں حضرت انسؓ بیان سُنایا سی
اک دن حکم خدا دا ہویا ایسا ساڈے گھریں مہمان اک آیا سی
مڑ ہکا پوہنچیا نبیؐ نے نال جس دے اوہ رومال میں کھانے تے پایا سی
میلا ویکھ رومال مہمان ساڈا دل دے وچ کراہت لیایا سی
انسؓ پکڑ رومال نوں نال چھیتی بلدی اگ وچ اوسنوں پایا سی
اُتے سُٹکے لکڑاں ہور اوہدے بھانبڑ مارکے پھوک مچایا سی
آخر ہو حیران مہمان پچھے کیوں رومال نوں ساڑ گوایا سی
انسؓ کڈھ رومال نوں اگ وچوں اونویں جھاڑ کے پھیر وکھایا سی
سڑکے میل کچیل تے صاف ہویا کھنب چڑھے وانگوں نکھر آیا سی
حال پچھیا پھیر مہمان سارا حضرت انسؓ تے پھیر بتایا سی
کہیا انسؓ نے نبی کریم سرور اک دن وقت دوپہر دے آیا سی
کہیا انسؓ نے نبیؐ کریم سرور اک دن دوپہر دے آیا سی
مڑ ہکا پوہنچیا نبیؐ نے نال اسدے اہنوں سینکڑے وار آزمایا سی
اہنوں اگ نہیں سیک پوچا، سکدی حضرت انسؓ نے آکھ سنایا سی
مڑ ہکا نبیؐ دا ایس دے نال لگا تائیں اگ نہ اہنوں جلایا سی
جہڑا نبیؐ دا تابعدار ہووے دوزخ اوسنوں نہیں جلا سکدا
پاک نبیؐ دی اک شفاعت باجھوں نہیں کوئی جنتیں قدم ٹکا سکدا

کمان النساء

نبیؐ دے معجزے تے صفتاں بہتیریاں گِنکے سناواں ایہ نہیں طاقتاں میریاں

کہڑا انسان کرے ایڈ دلیریاں
اک زنانی جاکے عرض سنائی اے
عطر خوشبوئی کتوں ہتھ نہ آئی اے
پاک رسولؐ اگوں آکھ سناوندے
چھریوں مڑہکا لاہ کے نبی پھڑاوندے
دوڑ کے بڈھی گھر اپنے آوندی
بہت خوشبوئی اوس مڑھکے دی آوندی
اُدھ اُدھ میل تیکر فیصلہ دور دا
آوندا مہک جدوں نور ظہور دا
پاٹ گئے پیڑے ٹاکی ٹاکی اوہ ہوئے سی
پانی دینال کئی وار اوہ دھوئے سی
نبیؐ تشریف جاں ملینے لیجاوندے
ادب اداب نال عرض سناوندے
گل سنائی لوکاں نبیؐ امین نوں
کُل تکلیف دسی صاحب دین نوں
کھوہا ضرور اک نیڑے ہے شہر دے
پانی لیائیے اسیں وقت دوپہر دے
آکھدے لوکیں کجھ حکم سناؤ کھاں
کہن تمام تسیں نبی جی آؤ کھاں
نبی جی کھوہے اتے آکے کھلویا سی
نیکی دا بیج نبیؐ جاندیاں بویا سی
اک یہود آکھے عرض سناواں میں
مویا ہے لڑکا ملنا اوسنوں چاہواں میں
لڑکے نوں جاکے جی قبروں بولایا ئی
نکل کے قبروں ہل کیوں چر لایا ئی

ختم جو کرے صفتاں تائیں
نبیؐ جی لڑکی دی میں شادی رچائی اے
دیہو لیا کے میرے تائیں
تیل خوشبوئی کتوں ہتھ نہیں آوندے
عطر دی جاگہ جاکے لائیں
بنیدا مڑھکا سی پوشاک نوں لاوندی
عطر مثال اوہدی ناہیں
دیوے خوشبوئی ایڈی مڑھکا حضور دا
ہن خوشبوواں ہر تھائیں
پھیر بھی مہک دیتوں نہ اوہ کھلوئے سی
گھٹ خوشبوئی ہوئی ناہیں
خدمت دیوچ حاضر لوک سن آوندے
پاک رسولؐ نبی تائیں
پانی نہ لبھے ساتوں حضرتا پین نوں
منوں جے عرض اسائیں
پانی مانند اوہدا وانگراں زہر دے
بڑی تکلیف ساڈے تائیں
نبیؐ فرماوے ساتوں کھوہا دکھاؤ کھاں
کھوہا دکھاون نبیؐ تائیں
لب چاسٹی پانی مٹھا اوہ ہویا سی
لوک نہ رجدے چائیں
معجزہ دیکھکے ایمان لیاواں میں
جے تاں ملاؤ میرے تائیں
لڑکیا باپ تیرا ملن لئی آیا ئی
ملن دی خواہش تیرے تائیں

لڑکے نے کہیا حضرت قبر چنگیری اے
باپاں دی پنڈ لگے بدھی بہتیری اے
ماپیاں نالوں ذات ربدی سنگی اے
جنی کو عمر میری دنیا تے لنگھی اے

دنیا تے آوندی نہ خواہش میری اے
ہور کوئی لوڑ مینوں ناہیں
دنیا دینالوں مینوں آخرت چنگی اے
اونی بھی بُھلدی ناہیں

دربیان حکایت لُوہلا

کرن روایت ہیسی پتن اک دریا دا بھائی
بک مداری پار لنگھن لئی آگیا باندر والا
دو بندے سن گھوڑیا لوالے اوہ بھی مگروں آئے
لُوہلے عاجز نوں اک بندے ہوہڑھیاں لئے چایا
وگ آءِ چھیتی وگ آءِ چھیتی کرے آواز مہاتا
لُوہلے عرض سنائی جلدی اپنے دوست تائیں
کہے مُہاناں چڑھ بہو بیڑی نہ کرتوں انکاری
قسم خدا دی اس بیڑی نے نہیں سلامت جانا
نہ بیڑی تے چڑھیا لُوہلا بیٹھا رہیا کنارے
کانا بیٹھا باندر دے کول اوہنوں پیا تکاوے
جد کانے نوں سوٹی پھڑکے باندر نوں چالائی
گھوڑے چڑھ گئے بندیاں اُتے قابو رہیا نہ کوئی
بیڑی غرق ہوئی جس ویلے پچھیا اک مُہاناں
لُوہلے کول مُہاناں بیٹھا آکے پھیر وچارا
غیب معلوم کویں تدھ ہویا آکھے پھیر مُہانا
لُوہلے آکھیا اے لوکو کجھ بات تعجب ناہیں
جد میں ویکھیا باندر بیٹھا نالے گنجھ کا ناں
خوبی اپنی گنجھ کانا جیکر ظاہر کرسی
کانے وانگ شیطان بندیدا ظاہر دشمن بھارا

پار لنگھن دی خاطر چڑھ گئے بڑے مسافر راہی
اک گنجھ اک کانا آگیا سنو حقیقت والا
پیسے لیکے جلد مہانے بیڑی وچ چڑھائے
بیڑی چھٹن لگیاں اوہ بھی اوس پتن تے آیا
لُوہلے ویکھیا بیڑی اندر بیٹھا گنجا کانا
ایہ بیڑی تاں امن سلامت پار لگیندی ناہیں
لُوہلا آکھے چڑھو نہ بیڑی جسنوں جان پیاری
بیڑا ٹھیلے پانی اندر پھڑکے ونج مہاناں
لکھیا لیکھ مقدر والا خالق سر جھہارے
آخر سوٹی پھڑکے کانا باندر نوں چلاوے
چیک مارکے باندر نچیا گھوڑے ڈر گئے بھائی
بھار پیا اک پاسے سارا بیڑی موہدی ہوئی
سب دنیا نوں لیکے بیٹھا اکو کافر کانا!
جیونکر بیڑی موہدی ہوئی حال سناوے سارا
بہت تعجب کیکوں سمجھیا بیڑی پار نہیں جانا
میں نہ جانا غیب نمانا جانے خالق سائیں
سوچ لیا میں اس بیڑی نے ہرگز پار نہیں جانا
پھر تاں آدم بے تقصیر اساتھ انہا نالے مرسی
اسنوں پچھنا بہت ضروری آکھے نبی تُہارا

اے انساناں چلک نبیدی کمنے تابعداری
جیتوں بن جائیں رب سچیدا رب بنے گا تیرا
سنگ و جائیں مولا کولوں لہے ایمان سلامت
قدر ایمان جنہاں نے جاتی دساں گل تنہاندی
نیکوکار شہنشاہ سی اک اندر کسے زمانے
اسدے آ دربار کھلوتا سی اک فقر سوالی
کہے سوالی نام خدا دے دیہ کجھ شاہا مینوں
جد ایہ شاہ فرمان سنایا اوس سوالی تائیں
وعدہ پکا کرتوں شاہا پھیر نہ وعدیوں ہاریں
شاہنشاہا سوچ سمجھ کے کر دیہ وعدہ پکا
پھر شہنشاہ بولیا اگوں کر کے زور دھگانا
اگوں بول سوالی کہندا فکر نہ کرتوں کائی
جدوں سوال سوالی کیتا لگی بہت حیرانی
جا محلاں اُتے شاہ نے سارا حال سنایا
ہو حیران بیچاری بیگم ایہ گل آکھ سنائی
جے توں چھڈ ایمان دتوئی ہوسی حشر خواری
کتھے گئے سلطان سکندر شاہ سلیمان دارا
باجھ ایمانوں کافر ہو کے جے دنیا توں چلے
کریں سپرد بلا کے اسنوں فوج سنے بادشاہی
کیکوں چت ڈولاون جسنوں ہووے حب ایمانی
شاہ مڑ گھر تھیں رخصت ہو کے وچ دربارے آیا
کر بسم اللہ پکڑ گداگر اوپر تخت بہاوے
ہے ایمان سلامت ساڈوں تخت اساں کی کرنا
چھڈ گیا شاہ وطن پیارا پے گیا تے راہیں
ہو درازمتا شاہ اوتھے نیندر غلبہ پاوے

ایہ ہزاراں لکھاں جیڈی اگو نیکی کاری
بلّے پاک نبیؐ ہم وڈے کمے لحاظ بہتیرا
نہیں ایمان سلامت کوئی دنیا تے سعادت
کجھ پرواہ نہیں دنیا اتے نیت نیک جنہاندی
جو جو حالت گزری اسدی دس دیاں افسانے
کرداعرض فقیر بیچاواں یا شہنشاہ عالی
اگوں شاہ نے آکھ سنایا کی کجھ دیدیاں تینوں
انشاء اللہ حاجت تیری پوری کرساں سائیں
نام خدا دے اس سائل دا جلدی کم سواریں
وعدہ اوہ کریں توں پہلوں جتے رہجائیں سچا
کراں خلاف نہ وعدہ اپنا آخر قبہیں جانا
یا ایمان توں دیدے اپنا یا دیدے بادشاہی
سوچن لگا دل اپنے وچ ہو کے پانیوں پانی
دیاں ایمان یا تخت چھڈاں چاہیں وعدہ کر آیا
نام خدا توں کی کجھ چنگا عذر نہ کرتوں کائی
دیویں تخت تے کجھ نہ وگڑے مدد کرے رب بلدی
یوسف جیہیاں سوہنیاں شکلاں ٹریاں دے چمکارا
کیوں درباروں دوری پھڑیئے آپاں کہڑی گلے
سد سوالی تائیں جلدی تیں کیوں دیر لگائی
رب کرے آزمائش تائیں ویکھے ایہ نشانی
لاہ کے تاج سرتیوں شاہی اسدے سیس ٹکایا
بال بچے نوں لا کے لاگے شہروں باہر سدھاوے
لے بھی فقرا کر پیا شاہی اساں نہیں دم بھرنا
آخر تھک گیا شہزادہ لماں پوے اتھائیں
وچ آزمائش ہویا پورا قدرت رب وکھاوے

جیسی شاہنشاہ اس تائیں عادت اک پرانی
نیندر غلبے تھیں جد اس نوں آن بیداری تھیوے
حوراں رب نے جنت وچوں جلدی گھڑ پوچایاں
سنو حقیقت جد اس شاہ نے خرابوں پھڑی بیداری
کی ویکھے شاہ حکمت ربدی جدھن بیداری پائی
سوہنا عمل کما کے شاہا سوہنا درجہ پایا
حوض کوثر دا پانی حوراں شاہ نوں آن پلاون
کون کوئی جے کھتوں آیاں شاہ تے آکھ سنایا
توں ایمان مکمل کر کے چھڈ دتی بادشاہی
ایہ امتحان خدا نے کیتا کر کے حکم اشارہ
ہوئی پھیر ندا فقر نوں چھڈ اس دی بادشاہی
جا ملیا اوہ فقر اللہ دا شاہ نوں اوسے جائیں
اوہا تاج فقر نے پھڑ کے اس دے سیس ٹکایا
نیک زمانے دی اک مینوں یاد حکایت آئی
خاوند اپنے دی جس عورت کیتی تابعداری
کیتا سفر ارادہ اس دے خاوند اک دن بھائی
میں اج سفر تیاری کر کے دور دوریڈے جاناں
خاوند نیک نصیحت کر کے کردا سفر تیارے
ایس چوبارے وچوں ہرگز نکلے مول نہ آویں
ہر حاجت نوں پوری کر کے ٹریا مرد الٰہی
بیوی اس دی دن تے راتیں رہندی وچ چوبارے
بہت ضعیف العمراں سیبی اس دا باپ نمانا سی
ایہ پیغام سنایا اسنوں آکے اُس دی کائی
دلو چہ تاہنگ ملن دی کردا ایہ پیغام پوچاندا
جاں لڑکی نوں ایہ سنیہاں اس دی ماں سنایا

اس عادت دا نیک نتیجہ کڈھ سے قدرت ربانی
اوسے ویلے پا برف نوں ٹھنڈا پانی ہووے
حوض کوثر تھیں پانی سے کے خاطر شاہ دی آیاں
طیب کلمہ موہنوں اس نے بول کہیا اک واری
حوراں نے بسم اللہ کر کے ادبوں عرض سنائی
شاہ نے آکھیا پانی پیناں انہاں جلد پھڑایا
نالے اس نوں پکھے جھلن ادب اداب بجاون
تیری خدمت گاری اندر سانوں رب پوچایا
تیری خاطر بھیجیا سانوں فضلوں ذات الٰہی
جا کے تخت سمھالیں اپنا آکھے سرجنہارا
سن فرمان فقیر وچارا جنگل ٹر پیا ساہی ،
اُس نوں آہندا شاہنشاہا اپنا تخت سمھالیں
کر بسم اللہ اوس فقر نے اتے تخت بٹھایا
پاک نبیؐ دی وچہ حیاتی سی ایہ واقعہ بھائی
اُس دی سنو حکایت مٹھوں نال خدا دی یاری
اک نصیحت عورت نوں اُس بیٹھا خبر سنائی
میرے کہنے اُتے پورا توں نے عمل کمانا !
عورت تائیں حکم سنا گئے رہنا وچ چوبارے
دلوں بجانوں ہو کے میرا پورا حکم بجاویں !
کل سپرد خدا نوں کر کے مومن ہو گیا راہی
نکلے اس دا ماں پیو رہن دا اُسن توں یار پیارے
بہت بیمار ہویا اوہ اک دن ویکھ اللہ دا بھانا
لاغر باپ بیماریوں تیرا پتہ نہ اس دا کائی !
پاس تیرے آملدا ایپر چڑھیا مول نہ جاندا
لڑکی نے سن حال پدر دا رو رو نیر وگایا

اے مائی میں باجھ اذن تھیں کیکوں نکلے آواں
اذن نہ لینا مالک کولوں کیکوں نکلے آواں
قصہ کوتاہ سنکر مائی صاف جواب وچاری!
ہولی ہولی باپ اوہدے تے غلبہ کرے بیماری.
وچہ چوبارے دردرنجانی زورو مارے آہیں
مارے آہیں ملنا ناہیں رورو دردرنجانی
اجل پیالہ پیتا آخر اُس نے باپ پیارے
وہ خاوند دے اذن بغیروں تھلے مول آئی
غسل کفن دے باپ اُس دینوں پھر پیغام پوچایا
سن کے تدھوں پیاری بیٹی بھیجیا گولی تائیں!
دیکھاں مُنہ پدر دا جا کے جے حضرت فرماون
سن کے حال محمد سرور بھیجیا گولی تائیں!
جے کر اُسدے مالک اسنوں اذن نہیں فرمایا
لہر ایسی وقت ہلے حیلہ وسیلا جاوے
اس دے بابل واحد منجا باہر چک لیاون
باری وچوں نظر لگا کے ویکھے بابل تائیں
گولی تائیں آکھیا جو کجھ پاک رسول الٰہی
واہ واہ نیک طریقہ اُسدا واہ فرمانبرداری
رب رسول کیتا اُس داتی نیک طریقیوں بھائی
خاوند دے تے حق عورت دا پاک رسول سناوے
ناحق خاوند جے عورت پر ظلم تعدی کرسی
فاحشہ عورت پھرے بازاریں یا چوراگ الاوے
ترے مردانوں دوزخ کھڑسی عورت کر بدکاری
اللہ اللہ کر دیاں بندہ اللہ دا بن جاوے
عورت اپنے خاوند دی جے کرسی تابعداری
روز حشر دے ہو وساں تجھو تھی پھر کی غذر سناواں
مدت کرے فرماناں دیوچہ لکھیا جاوے ناں نواں
صبر تسلی بیٹا اس دے نوں دیوے وردواں ٹاری
پھیر پیغام پوچاوے بابل کا سن ڈھکی پیاری
کرے دلیری ڈھا ہوے ڈھیری اکھے ملناں ناہیں
جے اندراں تے مالک ولوں ہووے بے فرمانی
اُس بیٹی نوں ملنے خاطر بہت لگائے چالے
اُس فرمانبرداری پوری چنگی طرح بجائی
اُس آخر منہ دیکھ پدر دا ماں نے آکھ سنایا
پاس جنیب محمد سرور جا کے حال سنائیں
پاک نبی کول گولی جا کے لگی حال سناون
جاندیاں ہویاں مالک اسنوں اذن دتا یا ناہیں
ہیں نہ دیاں اجازت اُس نوں پاک نبی فرمایا
جا کہو اس نوں طرف گلیدی باری اک بناوے
گلی اندر رکھ ننگا کرکے لوک بچھاں بہت چلن
نکلے آون ودی کوئی اس نوں امر اجازت ناہیں
اونویں اسنوں گولی جا کے ساری گل سنائی
قدم نہ دھریا باجھ اذن دے واہ وا تابعداری
ستر ولی اولاد ول اسدیوں کیتے ذات الٰہی
کھانا کپڑا اسنے حفاظت گھر وچہ دتا جاوے
قسم خدا دی ذات الٰہی دوزخ اندر دھرسی
یا جس شرع پسند نہ کیتی پاک نبی فرماوے
وڈا بھائی ماپے تے خاوند آکھے نبی غفاری
اپنے ماپے دے دوزخ کولوں فضلوں رب بچاوے
مالا بخشے جنت اُس نوں کرکے رحمت بھاری

جس مالک دا قدر نہ جاتا دنیا اُتّے کمائی
جس عورت نے دنیا اُتّے مالک کر لیا راضی
حکم عدالت کولوں بھیناں اپنا آپ بچاؤ
جیکوں عورت مالک نوں کر راضی جنت پاوے
مائی باپ جنہاں دا زندہ پاک نبیؐ فرماندا !
ماواں جنت والیاں چھاواں لاڈ لڈاون سائے
لات پیشاب کرن جے بچے کرن محبت پوری
رسی اک عاجز عورت کوئی ہیسی دردر نجانی
اک لڑکا سی اوس مائی دا سنو حقیقت ساری
خاص محبت نال بچے نوں ڈاڈھے لاڈ لڈاوے
سنو حقیقت بچہ اُسدا چڑھیا جدوں جوانی
عشق مجازی اندر رڑ کے ایسا پیر ٹکایا !
اکدن اس عورت نے کہیا جے توں عاشق میرا
کہن لگی توں میرے اگے تاں منظور سُن پاویں
رہاں غلام ہمیشہ تیری کدے نہ توں بھلاواں
ظالم عشق کرادے کالے چاہڑ دے مست خماری
تھکی ماندی بستر اُتّے ستی اس دی مائی !
کڈھ لیا اُس دل مائی دا تڑپ تڑپ اوہ موئی
ہتھ وچہ پھڑ کے دل ماہندا اُس عورت ول آوے
ہتھوں ڈگدے دل مائی دے ایہ آواز سنایا
ایڈ محبت مائی کیتی ہے بچے قدر نہ پایا
جنت جنت لوک پکارن جنت ایہ ٹکانا ماں
ماپے دین اجازت ناہیں حج قبول نہ ہوسی
ماپیاں عرض قبول خدا نوں پہلے دلیا مناں نوں
نامراد جے آکھن ماپے نامراداں پاسیئے

ہوگ ناراض خداوند اُستے خبر حدیثوں آئی
جنت اُسدے پیراں ہیٹھاں کہے خداوند قاضی
مت کہے بے فرمانی کر کے دوزخ وچہ نہ جاؤ
ماپیاں دی کر خدمت بندہ اونوں جنت پاوے
خانہ کعبہ گھر وچہ اُسدا اوہ کیوں مکے جاندا
جو ماواں دی خدمت کرسی جنت تے ہولاوے
تکی طرف لٹاون بچہ جھل تکلیف ضروری
سائیں اُسدے سرتوں مویا ہویا پیٹھوں تنو کہانی
روز مشقت کر کے صبر دل کر دی وقت گزاری
کردیاں جوان ہوئے ایہ بچہ کھٹی کھٹ کھواوے
پھندے وچہ پھسا لیا اُہنوں اک بدکار زنانی
اوس محبت مائی دی نوں اصلوں لوں بھلایا
میں آزما کے ویکھاں تینوں عشق پکا جے تیرا
جے توں دل کڈھ ماں اپنی دا میرے پاس لیاویں
میں جیسی دل ماں تیری دا لون لگا کے کھاواں
بگڑی چھری ظالم نے ہتھیں کیتی ترت تیاری
آکے چھری چلاوے ظالم ترس نہ کیتا کائی
نکلی جان وجود اوں اُسدی ختم حیاتی ہوئی
ڈگ پیا اوہ رستے اندر ایسا ٹھیڈا کھاوے
میں صدقے توں بچیا نہیں سٹوں ختم تاں نہیں کوئی آیا
پتہ لگے گا محشر جا کے جس دن عمل تلایا
ماں دے قدماں تھلے جنت جسنے جنت جانا
حج زیارت ماپیاں والی عیب گناہ سب دھوسی
بددعا قبول نہ ہوسی صحیح حدیث سنانوں
اُتنے پھلے بیریاں نوں انگوں جتنیاں بھڑکاں کھائیے

ماپیا ندی چے قبرے جاکے بچہ ختم پوچاوے
چوتھا حصہ والد پاوے ترن حصے نے مائی
سوچا چے تھیں اک والد دی سمجھ محبت بھاری
وچہ قرآنے آکھ سنائے سچا سرجنہارا
کون کہے فریاد نہیں سُن وامیری اللہ سائیں
اللہ احکم اکرم عالی رحم کماون والا
نیکی دا پھل ٹھیک برابر دیندا خالق سائیں
اک بخاری مسلم اندر راوی ذکر لیا ہے
سی اک عورت فاسق فاجر بدیاں نت کماندی
جنگل طرف سدھائی اکدن قدرت نال الٰہی
دیکھے کی اک کتا اوتھے ویندا اچھڑے کلا ہے
اس عورت نے سوچیا دل وچہ کتا ایہ ترہایا
عورت سوچاں سوچے کیکوں پانی کڈھ لیا جاوے
جیوں جیوں پانی کڈھ پیاوے اوس کتے دیتا ئیں
امر ہویا جیوں ایس کتے نے اسنے رحم کمایا
پچھیا کسے نبی دے کولوں یا حضرت فرمایئے
اسیں انہاندی خدمت کریئے اجر ملے کی سانوں
نیکی کرکے کھوہ وچہ ڈالیں اجر ملے تدھ تائیں
بدعت شرکوں توبہ کرکے سر سجدے وچہ دھرناں
گنہگاروں دی حالت جہڑی مینتھوں لکھی نہ جائے
اک صحابی پاک نبی دے ایہ روایت سنائی
فرماندے وچہ دسے مینوں ہوئی جمع لوکائی
اوتھے ہیسی اک جنت دی تازی قبر پٹیچی!
میں پچھ بیٹھا کی گل ایتھے اتنی خلقت آئی
جد میں دیکھیا سامی اندر میت اک پرانی

دلیاں نال لوں پہلوں مطلب اپنے ولدا پاوے
جتنی بچہ پڑھ کے بخشے خاص کلام الٰہی
آخر جاکے مدد کریسی حرف اللہ دی یاری
مائی نانوں ستر حصے مینوں بندہ پیارا
سانوں طور طریقہ ہرگز عرض کرندا تائیں
نہ ظالم تے ظلم کماوے جلدی حق تعالٰے
رحم کریں تے رحم کریسی بے حد تیرے تائیں
اک دن پاک محمدؐ سرور خود فرمان سنائے
اک اصحابوں مولا کولوں کیکوں بخشش پاندی
جنگل دیوچہ سی اک کھوہ اوتھوں لنگھی بھائی
معلم ہوئے اوہ ترہایا بھج بھج کھوہ نوں آئے
غش وچہ کتا دیکھ عورت نے رحم دیوچہ کھایا
بنھ دوپٹہ جتی پیروں لاکے جلد وگاوے
فضلوں اسنوں جنت بخشے آپ خالق سائیں
ایتھوں رحم اساں چا کیتا حکم خدا فرمایا
حیواناندی خدمت کریئے ایدا کی پھل پایئے
حضرت آکھے پیٹھے پاؤ ملے ثواب تو ہانوں
نیکی باجھ بھراوا تیری ہرگز خلاصی ناہیں!
ہر ویلے ہی عاجز رہناں کدے غرور نہ کرناں
قسم خدا دی گلاں سن کے دل پیا غوطے کھائے
اک دن سفر کتے میں ٹریا جاندا ہیساں بھائی
میں بھی جا سلام علیکم اوتھے جلد سنائی
ننگی سامی نظری آوے مٹی باہر سٹیچی
انہاں آکھیا وچہ قبر دے جاکے دیکھیں بھائی
ہوسنگ آوازہ اس تھیں وسے ڈٹھی عجب کہانی

اک اٹھوہاں اُسلے سینے مینوں نظری آیا
دُوہری تیہری ہو گئی میت جاں بچھو ڈنگ مارے
دیہہ ویہہ ڈنگ چلاوے بچھو پل وچہ میت تائیں
تے اُس میت وچوں بدبو بہت سڑی جیہی آوے
اک عالم نے آ کے آکھیا پڑھو کلام الٰہی!
لکھ آیت جد پڑھ کے بخشی ہو گیا فضل ربانا
توبہ کرلو قہر الٰہی آخر پکڑ کریسی!!
رب سچے دی نعمت کھا کے کیوں نہ شکر بجائیں
وچہ مسکینی عمر گذاریں فخر نہ کرنا کائی!
جد رب مسکیناں دا درجہ جنت وچہ دکھایا
ایہو عرض خدا نے کریسے اِتنا رزق پوچائیں
اُتوں ٹُٹی ترے دن پوندے نہیں سی ملدا کھانا
صبر شکر مسکینی حضرت لئی خدا دی ذاتوں
اِتنا زہد نبی دے ٹبر صبروں تنگی جالی
مال غنیمت بیشک آون بھانویں کئی ہزاراں
جنت اندر داخل کرکے کہے خدا وند سائیں
ساڈے آکھن ہن کجھ سانوں نعمت کمی نہ کائی
یوسف وانگوں صورت سوہنی سانوں ملی جناہوں
آن ملائک مدت پچھوں ہوسن فیر سلامی
ہک تساڈی امت وچوں او گنہار گناہیں
وچہ انگیاراں پیا دیچا کردا شور دہائیاں
میں بھی پر تقصیر نمانا عاجز امت تیری!
چار دیہاں توں دوزخ بھالیا میں اک نظر نہ آیا
لکھ ہزاراں پار لنگھادیں بن کے آپ مہانا
یا محمد احمد سرور جلدی آمل مینوں

میری وہ ہند باں اوس میت نوں سنے ڈنگ چلایا
باہر ہو گئے اُدسے اُوسے اُسدی سن تنبی پیارے
رب جانے کی بے فرمانی کیتی مرد گناہیں
بدن اُتے کوئی رنگ ہرگز شکل بری دسیاوے
لگے پڑھن قرآن اتھاہیں دیوے رب رہائی
ایس طرح دا واقعہ ڈٹھا ہے اصحاب سیانا
لیکھا جد سرکار سے ہو یا کون رہایاں دیسی
بے خوفا ہو رب سچیوں الٹا شان وکھائیں
فخر انوانے توڑ نہ چڑھدے حسب الحکم الٰہی
لذت عیشاں دنیا والوں حضرت نے چت چایا
کھا کے پڑھاں نماز سو کھائی ہور ضرورت نائیں
پھر بھی راضی وعدے اتے سوہنا نبی ربانا
حضرت عائشہ صبر نبی دا دسیا بعد وفاتوں
چُولھا گرم نہ ہرگز کیتا کئی واری دن چالی
فی سبیل اللہ سب دیون گھر نہ لیندے ساراں
منگو جا جنت جو کجھ چاہو راضی جے کرنا ہیں
نبیاں وانگوں عزت پا کے بیٹھے ایس الٰہی
ہر اک نعمت بخشی سانوں باہر حد حسابوں
آ کے ادب سلام سناون پیش رسول گرامی
تڑفے پیا عذاباں اندر خبر تساںنوں نائیں
آپ آ سردار حبیبا ہن کیوں نہ براں لایاں
آ محبوب حبیب خدا دے خبر لویں اک ویری
سچے وعدے والیا حضرت مینوں دلوں بھلایا
میں اک عاجز رہ گیا پچھے او گنہار نمانا
باہوں پھڑ کے کڈھ لیجانا کوئی نہیں مشکل تینوں

سن کے غم دلگیری اندر ہوندے نبیؐ الٰہی !
نعمت جنت باغ بہاراں یاد نہ رہسن کائی

جلد لبیک پکار محمدؐ اُس عاصی دے پاروں
جلد بخشش منگن جا کے خالق دی سرکاروں

بخشش طفیل میری نوں مولا ایہ مسکین نماناں
نہیں تاں میں بھی اوتھے جاساں کہے رسول ربانا

پاک نبیؐ پھر جنت وچوں باہر ہو کھلوسی
کڈھ نوں دوزخ وچوں جا کے حکم خدا دا ہوسی

پھیر فرشتے مالک تائیں ہووے حکم الٰہی
امت احمدؐ دوزخ وچوں جاوے جلد کڈھائی

جے کر دوزخ اندر جا کے قدم نبی نے پایا
دوزخ بنسی جنت وانگوں آپ خدا فرمایا

سُن فرمان حضوروں مالک اُسنوں ڈھونڈ لیاسی
پاک محمدؐ اُس نوں پھڑ کے سینے نال لگاسی

واہ سبحان اللہ جاں حضرت سینے نال لگایا
بھُلن دُکھ عذاب تمامی مولا فضل کمایا

پاک محمدؐ سرور اس نوں جنت وچ لے جاسی
قرب حضوروں ایسا پاوے بن ہمسایہ جاسی

دوزخ اندر گھل فرشتے کیتی ڈھونڈ بہتیری
اے شخصا ایں کوشش کیتی خبر نہ لگی تیری

دوزخ وَلے نبی ربانا جاوے گا تیری واری
وچ عذاباں سڑدی رہ جائے امت کرامت پیاری

بند ہوئے دروازے جا کے مڑ کے نبیؐ کھلائے
امت دا افراد نہ کوئی وچ دوزخ رہ جاوے

آخر کہن فرشتے عاصی نہیں دوزخ وچ کوئی
پھیر جنت وچ جا کے بیٹھن خوب تسلی ہوئی

رتبے پون طفیل نبیؐ دے اہل ایمانی سارے
تخت سنہری باغ نورانی بخشے سرجنہارے

ہر قسماندے کھانے حاضر ہر قسموں لبس دا بی
موجاں کرے طفیل نبیؐ دی جا کے دنیا ساری

غائط بول نہ ہوگ کسینوں تھک کھنگار نہ ہوئی
جیعوں تفسیر معالم وچوں خبر اسانوں ہوئی !

جنت اندر سارے مومن پہنچ خوشی نال جاسن
اسی ہزاراں سال برابر خوشیاں وچ لنگھاسن

ملکانوں پھر حکم سناوے خالق رب توانا
تحفہ جلد لے جاہو ساقوں کارن اہل ایماناں

عجب رکاب نورانی ملسی ہر ہر ملکاں تائیں
تحفہ ایہ محمدؐ یاں نوں بھیجے خالق سائیں

ہر مومن دی خدمت اندر اوہ رکاب ٹکاون
اک اک سیب سوہنا اُسدے وچوں پاون

چیریاں ہر اک سیبوں نکلے سوہنی حور پیاری
بہت نورانی صورت اُسدی آکھے نبیؐ غفاری

اہل ایمان تمامی ہوسن وانگ شمع پروانے
حوراں آکھن اہل ایمانوں کیوں ہو گئے پروانے

خط ہوسی اک ہر دے اگے سطراں چمک نورانی
پڑھ کے ویکھن اسدے اتے ہے کہ سرنہانی

اے بندیو تسیں عیش جنت تے ہو گئے مست دیوانے
اسیں بھی بھل گئے دتوں تسانوں آکھیا پھیر خدا نے

سبھیں بہتر نعمت عالی ہے دیدار الٰہی
نورجمال دیدار اساڈا پاوے کل لوکائی

کراسو اربان جنت وچھوں آون چائیں چائیں
تلے عرش دے آجاؤ سارے حکم کرے رب سائیں

اسرافیل داؤد نبی پھر بولن راگ پیاروں
پھر جمال الٰہی ہوسی اللہ دی سرکاروں

موت دکھا کے ذبح کریسی فضلوں اللہ سائیں
نہ کوئی خوف مرن دا ہوسے اہل ایماناں تائیں

ہے کوئی حاجت منگن والا کہسی رب تعالےٰ
نہ کوئی ہوگ محمد یاں بخشیں حاجت منگن والا

دربیان مباحثہ دوزخ و جنت

کرن مباحثہ دوزخ جنت کر کے حمد ثنائیں
آپو اپنی خوبی دسن دونویں ہر اک تائیں

جنت آکھے میرے اتے رب نے کرم کمایا
عجب مکان نورانی سوہنے باغ بہشت بنایا

ایسا سوہنا نقشہ میرا رب دی ذات بنایا
وچہ زمین اسماناں نائیں ہور کسے دا ڈٹھا!

میں وچہ سوہنیاں نہراں جاری نالے سوہنا ئیں
تیں وچہ سب اٹھو ہیں زہری نالے جھڑکن بھائیں

جنت آکھے میں وچہ ساری رحمت رب دی آہی
تیرے اندر نازل سختی دم دم قہر الٰہی!

میں وچہ نورو نور پسارا رحمت لائے جھڑیاں
توں اک آتش وا بھجھ بلیں ہر اک چیزاں سڑیاں

مور نورانی میرے اندر رنا زوں بیلاں پاون
تیں وچہ آتش قہر درندے پڑ نیر پر زخم لگاون

میں وچہ باغ بہار نورانی عجب ڈیہن خوشبوواں
تیں وچہ نہراں لہو تے پاکوں دین پیاں بدبوواں

میں وچہ میوہ جات ہزاراں گنتی وچہ نہ آون
تیں وچہ تھوہر درخت ہزاراں جسنوں عاصی کھاون

میں وچہ طوبیٰ رکھ نورانی گھر گھر جس دی ڈالی
میرے اندر رحمت رہندی توں رحمت توں خالی

میرے وچہ نورانی حوراں ویکھیاں دل خوش ہوون
تیرے اندر او گنہارے قہر عذابوں روون!

میں وچہ نبی محمد سرور پاک رسول الٰہی
تیں وچہ سب جھوٹی ٹولی بیک بشر نہ کائی

میں وچہ اہل ایمان تمامی سارے نیکوکاری
میرے وچہ اسلامی بندے تیں وچہ قوم کفاری

نہ کراپڑیاں توں وڈیایاں دوزخ اگہ سنایا
جتنا درجہ مینوں ملیا توں نہیں اتنا پایا

جنہاں رب رسول جیہڑے دی کیتی بے فرمانی
میں او دسب تھیں بھلے لیناں جو بدکار گمانی

جو دنیا تے نبیاں کولوں تہیں سی قابو آئے
میں انہاں نوں قابو کر کے خوب شکنجے پائے

تیرے وچہ مسکیناں جانا میرے وچہ شریراں
میں اوہ رب سداون والے کردیاں پیراں پیراں

تیرے وچہ عبادت گوئی جھلن والے ناتے
صابر شاکر میں وچہ سارے وکھ جنہاں نے جھاکے

میرے اللہ او نہاں آونان جیہڑے کھان بیاجاں
رشوت خوراں نوں لکوروں ماروان گا وچہاں

میرے وچ بکھر والے تیرے وچ ہمانے — اپنے ناؤں تھوڑا اور وچ توں کیہوں میرا جانے
تیرے اندر رب بھیجیا سن نیکو کار تمامی — بھنگ شرابی ہیں وچ آون سارے نمک حرامی
عالم فاضل حاجی قاضی سبھ تیرے وچ جاون — بے نماز تے زانی منکر سبھ میرے ول آون
سخی شہادت پاون والا سبھ تیرے وچ آیا — میں وچ جس نے کدے خدا نوں ہرگز نہیں سی سیس نوایا
جنتی طاقت قوت مینوں بخشی ذات الٰہی — جھگڑا اوصف اسانوں رلیا تیرے وچ نہ کائی!
ہویا امر خداوے ولوں جنت دوزخ تائیں — دونویں تسیں اساڈی قدرت جھگڑا کرنا نائیں
دوہیں تھانواں وچ خلقت ساڈی کے داخل ہوسی — وچ دربار اساڈے دنیا حاضر آن کھلوسی

اَلَمْ یَجِدْکَ یَتِیْمًا فَاٰوٰی

کیا نہیں پایا تجھ کو یتیم — پس جگہ دی

اساں یتیم جو کیتا تینوں مہر کرے رب سائیں — عزت منصب والی جاگہ بخشی تیرے تائیں
اس آیت وچ ظاہر کیتی جیوں کر رب یتیمی! — کے کر پاک نبیؐ تے کیتی شفقت کرم کریمی
اول درجہ رب یتیمی بخشی حضرت تائیں — عزت ادب زیادہ کیتی فضل کنوں رب سائیں
اکثر ماں پیو باجھوں بھائی حال ویرانہ ہووے — ویکھ یتیم نمانے عاجز نہ کوئی پاس کھلووے
ماں پیو باجھ یتیماں اُتّے نہ کوئی ترس کماندا — جو تکلیفاں ہون یتیماں حال نہ لکھیا جاندا
ماپے جیوندیاں ہون بچے نوں لیسیاں بے پرواہیاں — ماں پیو باجھوں اوہ نہ چاہوے بھاویں وید پوٹھاییاں
پین یتیماں اُتّے اُکّے غم دردانداں یاں دھاڑاں — دس جاوے طرفاں اُستوں پیاں سنج اجاڑاں
سُتّے اُٹھن منجی اُتوں جدوں یتیم نمانے! — ہو حیران کھلون بیچارے عاجز درد رنجانے
ماواں باجھ یتیم وچارے رہندے سحال آزردہ — انگل لا یتیماں تائیں کون خوشی نال ٹُراوے
ماپیاں والا ماپیاں اگے سو فریاد لیاوے — آپے آپ یتیم وچارا رو کے چپ کر جاوے
رب نوں بہت یتیم پیارے پاک نبیؐ فرماون — ہائے افسوس یتیم وچارے کس نوں حال سناون
خالق دی سرکاروں عزت کل یتیماں تائیں — مینوں بہت یتیم پیارے آکھیا خالق سائیں
پاک نبیؐ تے بڑی محبت رب سچے دی آہی — تاہیں شان یتیمی درجہ بخشیا ذات الٰہی
نبیؐ کہیا جے رووے عاجز کوئی یتیم نماناں — لرزہ کھاندے اوہدے ہیٹھ کنبے عرش ربانا
دے پیار یتیماں دے سر پاک نبی دے تائیں — دو جگ دی سرداری بخشی تاہیں خالق سائیں

لوح محفوظے کلمہ طیب لکھیا ذات ربانی
حُب نبیؐ دی کرن پیغمبر جو دنیا تے آئے
دُکھ حیوان پہاڑ پرندے باقی چیز نہ کوئی
مچھلیاں پڑھن درود نبیؐ دا وچہ نہرائیں دریاواں
پہلوں نور نبیؐ دا جیسی پشت آدم دی آیا
پھر خلیل ذبیح اللہ نوں بخشیا ذات الٰہی
خیر حمید الدین ناگوری ایہ روایت سنائی
ست دن راتاں پاک نبی نے فاقے وچہ لنگھایا
فاقے دے وچہ پاک نبی نے جاں ست روز لنگھائے
جاں اسلام علیکم آکے پاک رسول سنایا
پھیر بلایا پھیر بلایا پاک رسول الٰہی!
پاک نبیؐ نے پھیر بلایا مڑکے تیجی واری
نرم کلاموں آکھن لگے سرور نبی حقانی
شاید توں مسکین بنایا باپ پیارے تائیں
مسکیناں محتاجاں کولوں ہر کوئی پکڑے دوری
ہو خزیانی پاک نبیؐ توں بی بی غرض سناوے
فضلوں بخشی رب تساں نوں جنت دی سرداری
دیراں نوں استقبال نہ اس کارن ہوئی
نو دن گذرے یا حضرت جی کھانا ہتھ نہ آیا
نہیں چراغ جگایا گھر وچہ نو دن پورے ہوئے
بابل بیٹی آپس اندر گلاں کرن پیار دیاں
جنت خاتوں دے گھر آئے جدوں حبیب حقانی
رحمت عالم فضلوں بینوں آکھیا ذات الٰہی
ویکھے شان گرامی مولا حضرت آدم تائیں
شاہ سلیمان نبیؐ نوں ویکھے نشان خلافت بھاری

ہر جا روشن نام نبیؐ دا امر کنوں سبحانی
ہر مومن دے دل دے اندر حب مکان بنائے
جہڑی پاک نبیؐ دے لگے نہیں سلامی ہوئی
کِنھوں نیکر واضح کرکے میں کجھ حال سناواں
پچھے اُس تقیں شیث نبی نوں رب کریم پوچایا
گھر عبد اللہ ٹر دا ٹردا آن کرے روشنائی
حال بیان سناون کارن آیت نازل آئی
نازل آیت خدا نے کرکے خوشخبرائی فرمایاں
جنت خاتون دے گھر اک دن خود تشریف لیائے
جنت خاتوں دا پھر اگوں کوئی جواب نہ آیا
جنت خاتوں اندر اکیلی گھر وچہ بیٹھی سا ہی
پاک نبیؐ نوں آکے ملدی لڑکی نیک پیاری
استقبال نہ کیتا بی بی کرن کلام زبانی
اتنی وار بلایا تینوں پھر بھی بولی ناہیں
اسکاراں نوں بی بی کیتی حب ساڈی پوری
آپ ہوراں نوں عاجز بیٹی کیوں مسکین بناوے
رحمت عالم سب تے نیاوے تسیں رسول غفاری
تن میرے وچہ فاقے پاروں طاقت رہی نہ کوئی
حسن حسین تساڈے پیارے اتنا صبر کمایا
شکر کراں سردار دو عالم جیہے اج آن کھلوتے
اپنے پاس بٹھاوے بیٹی ادب محبت پاروں
رب اچیچے تے نال محبت کرن سوال زبانی
دین دنی وچہ ظاہر باطن تیری نے پرواہی
کیتے بلکہ سلامی اگے یا رب خالق سائیں
جن انسان اُتے استغنی بخشی دی سرواہی

ابراہیم نبیؑ ہوئے اتے آتش کر گلزاری — قلنا یا نار کونی بردا لکھ کے آیت اتاری

اسماعیل نبیؑ دا ہویا وقت جدوں قربانی — دنبہ بھیجیا عرشاں اتوں کھولے راز نہانی

حضرت موسیٰ تائیں مولا تساں کلیم بنایا — ہک نورانی کرسی اتے فضلاں نال بٹھایا

زندہ حضرت عیسیٰ تائیں چک لیا اسمانی — مریم کا رزق میوے آون واہ قدرت سبحانی

ایہ درجات انہانوں بخشے یارب خالق سائیں — جو کجھ تینوں بخشش کرنی اوہ بھی آکھ سنائیں

تد ایہ آیت خداوند عالم لکھ کے جلد پڑھائی! — ایہ بخشش ہیں تینوں کیتی آکھیا ذات الٰہی

اَلَمْ یَجِدْكَ یَتِیْمًا فَاٰوٰی

کیا نہیں پایا تجھ کو یتیم — پس جگہ دی

بھلا اساں یتیم جو پایا تینوں یا سردار دو عالم — پھیر اساں نہیں جاکہ بخشی ایہ گل کرنی معلم

ادب تساڈے پاروں عزت بخشی آدم تائیں — اس وچہ بھی نور تساڈا امر کرے رب سائیں

جدوں خلیل نبیؑ دی پشتے نور تساڈا آیا — تاں آتش وے سرد کرن دا حکم اساں فرمایا

نور تساڈے دی ہیں حضرت رہیا حفاظت کردا — نہیں تے ابراہیم چھچہ تے پیر کدی نہ دھردا

جدہیں اسمعیل نبیؑ نوں نور تساڈا دیندا — پھر ہیں اسنوں ہیٹھ چھریدے کیکوں ذبح کریندا

اس ساعت نور تساڈا رکھیا ذات ربانی — اسمعیل نبیؑ دے جاکہ دنبہ کر قربانی

نور حفاظت کردیاں کردیاں جا عبداللہ پایا — اس دی پھر حفاظت کرنی ساڈا ذمہ آیا

باپ تیرے دی وارے تیرے پھر قربانی چائی — پنج سو شتر ہویا قربانی اس دی جان بچائی

اسمعیل نے عبداللہ نوں جیکوں اساں بچایا — ایہ سبب لوب تساڈا کیتا آپ خدا فرمایا

دربیان ذکر قربانی والد سرور کائنات صلی اللہ علیہ وسلم

جاں نمرود بجنہ وچہ پایا ہگڑ خلیل الٰہی — اس سلامت پاک نبیدی لسنے جان بچائی

جادوگر پھر آکھن لگے رلکے کافر سارے — بعضے لوک ایمان لیائے رہ گئے کفر اسارے

ابراہیم نبیؑ دا چاچا نام ہاران مکاری — سائرہ خاتوں لڑکی اس دی سنوں حقیقت ساری

لڑکی اپنی نال نبیدے اس نے جلد ویاہی — اس کارن اوہ حیلہ کردا اگڑے ایہ گمراہی

حضرت ابراہیم نبیؑ نوں اوہ نذر مال دکھاوے — بت کے مائل ہو کے حضرت ساڈی طرفے آوے

پیتہ نہ اسنوں میری لڑکی صاف ایمان لیائی
اکدن ابراہیم نبیؑ نے آکھیا چاہیے تائیں
ٹھاکر پوجن والا کافر دائم دوزخ جاوے
سن کے ظالم غصہ کیتا نہ ایمان لیاندا
بی بی سائرہ دے اس ظالم زیور کل اتارے
ابراہیم خلیل نبیدا اک بھتیجا ساہی
جاں اک شہر اندر جا پہنچے نبی خلیل پیارا
ابراہیم تے لوط نبی نوں قید کری اس جائی
رات پئی بد خواہی بدلے اس نے چارہ لایا
ملک اہی پھڑ کے اسنوں پکڑ زمین پچھاڑے
دن چڑھیا گل پا کے پلہ پیش نبیدی آیا
شاہی راج حکومت تیرا جتنا ملک تمامی
شام کنعان ولایت جھڑی تے فلسطین پیاری
لڑکی دیندا خدمت کارن بی بی سائرہ تائیں
حاجرہ خاتون جنہے سدی لڑکی آکھ سناون
شہر مقدس آکے پہنچیا پھر خلیل پیارا
سائرہ خاتون آکھے حضرت ہن ایہ کار کماویں
اسمٰعیل سوہا اسدے وچوں پیدا ہویا
جد وسل خلیل نبی نے کیتی دعوں کدیح تیاسی
خویش قبیلے سارے چھڈے خاطر اک تساڈی
کوئی تکلیف نہ دیویں ہلنوں وچہ پردیس لیجاکے
الکھن لگا انشاء اللہ وعدہ کدے نہ توڑاں
اسماعیل ہویا جد پیدا اسنوں حقیقت سائی
اکدن ابراہیم نبی نے لڑکا گھوڑی چایا
لیجا دور میرے گھر وچوں ہرگز دیر نہ لائیں

چاہیے پاک نبید تنائیں ہرگز خبر نہ کائی
جلیتوں جنت جاناں ہو دے کلمہ آکھ سنائیں
دوزخ ڈونگھے وچوں ہرگز نہ کوئی باہر لیاوے
نہ آیا کر توں گھر ساڈے پاک نبی نوں آہندا
صبر شکر کر لڑ پئی بی بی ساتھ خلیل پیارے
اوہ بھی ابراہیم نبیدے نال ہو گیا ساہی
ظالم حاکم اوس شہر دا ہیسی کافر بھارا
بی بی سائرہ وچہ محلاں جلدی نال پوچائی
رب قادر نے بی بی تائیں امن امان بچایا
موت قریب ہویا جد کافر توبہ دے در آوے
بی بی ہاجرہ لڑکی اپنی خدمت وچہ لیایا
اودھا کر ملکیت ساڈی کہندا بنی گرامی
ایہ سبھ ملک تو ہاڈے کیتا کرو حکومت جاسی
راضی ہو کے بخشی اوسنے اوہوں چائیں چائیں
بعضے اسدی خادم آکھن دو رہائیاں آکھن
دین قبولیا بھتیاں لوکاں سنتوں میریا یارا
بی بی حاجرہ تائیں جلدی عقد نکاح وچہ لیادیں
نور ستارہ ظاہر ہویا اوہ دنیا تے گویا
اسدن حضرت سائرہ خاتون اوہو ناگر فنگذائی
اساں قبولیا ساتھ تساڈا جھل مصیبت بھاری
لڑیا ابراہیم پیغمبر ایہ وعدہ فرما کے
کراں قبول تساڈی مرضی ہیں کجھ بات نہ موڑاں
حکومت ہور بنا دن لگا آپ خدا دند باری
غیرت کرکے سائرہ خاتون ایہ فرمان سنایا
جنگل بار ویرانے اندر چھڈ انہانوں آویں

رب سچے نے تینیں دسیا ہے مکہ شہر وسانا
حضرت ابراہیم پیغمبر بہت دفعہ سمجھائے
جلد نکال لیجا دیں اسنوں جلد نکال لیجاویں
دعا منگی تے حکم سنایا اگوں ذات الٰہی
غالب حکم خدا سن کے ربدا نبی غفاری
ابراہیم خلیل نبی نے پورا حکم بجا یا
بھر کے مشک پانیدی حضرت اوپر شتر لدائی
ماں پتراں نوں لیکے نبی خلیل غفاری
بیت اللہ ہسن جس جاگہ تے جاں اس تھاں تے آئے
وچ کھیا اسے نبی خلیلا ایتھے کر د ٹکاناں
جنگل بار نا جاڑ نمانی چار چو فیر بے دیلو ے
نیڑے دِن پاس انہاندے اُٹھتے نبی اللہ دا ہسیا
تھوڑھ دے ماں پتراں نوں ایتھے آکھو ذات الٰہی
حضرت بی بی ہاجرہ تائیں ایہ گل معلم نا ہیں
سن پیغام خدا حضرت عذر نہ کیتا کائی
بُرکا اسمٰعیل پکڑ کے گودی وچ اٹھائے
کرسی خود حفاظت تیری آپے رب تعالیٰ
بی بی ہاجرہ تائیں حضرت اسمٰعیل پھڑا دیا
حضرت ابراہیم نبی نے جد ایہ بات سنائی
کی تقصیراں ہو گئیاں ہیتھوں میں صدقے ہو جاواں
کوئی التقصیر تساڈی ناہیں آکھے نبی ربانی
ایہ گل سُن کے ہاجرہ بی بی پڑھدی حمد الٰہی
جس نے جنگل برو بر دیو چہ ساتوں آن بٹھایا
جنگل دیو چہ ہاجرہ بی بی بیٹھی مل ٹکاناں
جنگل برو بر دیو چہ بیٹھی کلی ہجان نمانی

کھڑا عذر نیا دے اگوں غالب حکم ربانا
حضرت بی بی سائرہ خاتون ایہو حکم سناوے
ماں پتراں نوں جنگل بار یں چھوڑ گھر انتوں آویں
سائرہ خاتون جو کجھ آکھے عذر نہ کرنا کائی
کر کے چپ نمانان صبر دِل کر دا جلد تیاری
ماں پتراں دی رخصت اندر نہ کوئی عذر لیائے
کجھ ٹکڑا کجھ خشک کھجوراں لینا نبی الٰہی
منہ دھریا وِل جنگل باراں کر کے شتر سواری
جبرائیل پیغام لیایا اللہ ایہ فرما وے
ایتھے چھوڑ دو نہاں نوں اگے ہیں مِن جانا
نبی اللہ جا کر شکرانہ رو رو عاجز ہو وے
جبرائیل خلیل نبی نوں پھیر دوبارہ کھیا
کریں سپرد خدا دی ہِن توں نہ کر خطرہ کائی
ایہ نہ سمجھے دیس نکالا مل گیا میریا ئیں
نال محبت چھم چھم رونان لگی پین جدائی
خستہ سر اسدا جمن لگا جوش محبت پادے
ے اوہ یار جدا نے ربدے اوہ رکھوالا تیرا
ایہ مکان نصیب تساڈے رب کے آکھ سنایا
ایہ گل سن کے بی بی ہاجرہ حیرت اندر آئی
یا حضرت کیوں وچ وری پکڑ وایہ ہیں عرض سناواں
ایویں حکم جناب ہوں آیا جو کجھ دیتا بجانا اں
امر خدا دے تے یاں میں نہ اصلی میرا عذر نہ کائی
آپے کرے حفاظت ساڈی جیونکر اسنے چاہیا
غالب حکم خدا سن کے ٹریا نبی ربانا تی
چند دناں وچ جیہڑا ن جدالا ختم گیا ہو یا پانی

جس دم سورج چمک دکھالی آن پیاس ستایا
پانی باجھوں ماں پتر اندی تڑفے جان پیاری
چاریں طرفیں سنج اجاڑاں آدم زاد نہ کوئی
بستر اتے چھوڑ اکیلا اسماعیلے تائیں
پچھوں اسماعیل نبی دی ایسی حالت ہوئی
رگڑے قدم زمیندے اتے اسماعیل پیارے
خشک زمینوں قدماں ہیٹھوں جاری ہوگیا پانی
اک آوازہ غیبوں ہویا قدرت نازل الہٰی
مائی سن کے غیب آوازہ دلوں خیال اٹھاوے
شاید مینوں اسدے کولوں مل جاوے کوئی پانی
اسمٰعیل دے قدماں ہیٹھوں پانی ہوگیا جاری
پہلوں اسمٰعیل نبی نوں اوس پلایا پانی
پانی پیتا آپ بی بی نے ربدا شکر بجایا
شہر آباد کریسی ایتھے فضلوں حانی سائیں
اس کارن سب میتھے بی بی بڑا احسان کمایا
رب تیرا ہمسایہ بنیاں فکر نہ کرتوں کائی
ایس جگہ تے رب تساڈا شہر آباد کراوے
باپ تے بیٹا ربدے گھر دی سکے کرن ادسائی
سن کے حکم خدادا بی بی دل وچہ خوشی مناوے
جاں دو جاں چڑھیا خیریں کوئی سوداگر آئے
پانی پی کے دل خوش ہویا قدرت ویکھ الہٰی
کول تساڈے وسن کارن اک مکان بنائیے
بی بی کہے خدادا جنگل بیشک کوٹھے پاؤ
جد بی بی تھیں ملی اجازت شہر بنا عمارت ہوئی
کوئی دن بعد خلیل نبی نوں حکم خدا فرمایا

اسماعیل نبی دے اتے وقت نزع دا آیا
اٹھ کے تڑی پہاڑاں ول بی بی نیک سہاری
پانی باجھوں تڑے لیندی ایسی حالت ہوئی
بھالن چڑھی پہاڑاں اتے پانی ملدا ناہیں
پانی باجھوں تڑفن لگا حال نہ جانے کوئی
چھڑیاں ماریاں بیخود ہوکے پانی باجھ بچارے
مائی پھرے پہاڑاں اتے جلدی آجا مائی
کاہنوں پھریں پہاڑاں اتے روندی درد نجانی
آکے کوئی مسافر راہی مار آوازہ بلاوے
بستر دے کول آکے ویکھے قدرت پاک ربانی
وچہ درگاہ خدا دی بی بی کردی شکر گذاری
مار فوہارے پانی نکلے حکمت ویکھ ربانی
آجبریل خدا دے حکموں خوش فرمان سنایا
گھر تیرا برباد نہ ہوسی روز قیامت تائیں
اپنے گھر دے نال برابر تیرا گھر بنوایا
نہ کجھ غم اندیشہ کوئی نہیں وارث ذات الٰہی
لڑکا تیرا اصحی سلامت ایتھے پرورش پاوے
ایہہ سبھ بر بر جنگل جھڑے ہوگ آبادی بھاری
حمد ہزاراں کرے زبانوں لکھ لکھ شکر بجاوے
بیکھے مینوں حال سوداگر اوس ٹکانے آئے
بی بی اگے حاضر ہوکے سبھناں عرض سنائی
امر کردتے واپس ہویاں لدا اسباب لیائیے
مال اسباب تمامی سارا وطنوں لد لیائے
چار چفیرے رونق ہوگئی جاں دن گزریا کوئی
خوش فرزند تیرا پیدا ہوسی وڈا شہر بنایا

جلد خلیل پیغمبر دھاناکرکے شتر سواری
بنی خلیل یمن دی خاطر پچھوں جلد آیا
جاں کجھ مدت گزری ہیسی ایسے حالت بھائی
حکم ہویا توں اس جاگہ تے کعبہ جلد بنا دیں
اوہ چشمہ جو حضرت کارن آیا باہر زمینوں
ابراہیم بنی نوں سڑکے حکم خدا فرمادے
آب زمزم وچہ خاصیت خبر جدے شوں آئی
چاہ زمزم سے تے خانہ کعبہ دوہیں برکت کافی
بعد خلیلوں جاں دنیا تے غفلت پردہ پایا
مشرک ٹول کفاراں جڑکے ایڈے ظلم کمائے
تن ہزار تے تن سو سولاں جدوں گزریا زمانہ
اوہا نور بنی سرور دا جا مطلب دے آیا
کی دیکھے اک پشتوں او ہدیوں نکلیا جلوا نورانی
جلویوں بنیاں رکھ نورانی میوہ عجب پیارے
ملک نورانی چہرے والا دیکھیا سر دے سوہارا
اسنے لکھیا محمد احمد اگاں نہ بولیا کائی
اس نے سمجھیا پشت میری تھیں کوئی پیغمبر نامی
اگاں نہ دسی خواب کسینوں جو کجھ رب دکھائی
چاہ زمزم دی کردتیاری حکم خدا فرمادے
عبدالمطلب سب لوکانوں آکھے کردتیاری
بحق توکل عبدالمطلب لگا آپ بناون
عبدالمطلب ایہ گل آکھے جو رب کرے سہانی
گھر مطلب دے پیدا ہوئے نو فرزند پیارے
اسدا ناں عبداللہ دھریا حکمت دیکھو اہی
جد عبداللہ باپ نبی دے قدم مبارک پایا
ماں پتر انہوں آکے ملیا پیار اپنی غفاری
ڈٹھا آکے جنگل دے وچہ منگل رب نے لایا
پھر خدا نے حکم سنایا کارن بنی الٰہی
ادب ادابوں کریں اساسی ہن کوئی دیر نہ لائیں
آب زمزم نام جو اسدا ہیون لوک یقینوں
اس چشمے دے اتے جلدی کری عمارت جاوے
ملکاں وچہ تبرک جاوے آب زمزم بھائی
اوہ پیوے اوہ دیکھے اکھیں ہوے گناہوں معافی
پچھے رستے سبھ دنیا نوں بت پرستاں لایا
اسے خانے کعبے اندر انہاں بت لگائے
آ دنیا تے ظاہر ہوئے سرور دو جہاناں
نال بشارت شان نبیدا اسنوں رب دکھایا
گئی دکھالی ظاہر کرکے شان نبیدی پوری
میوے کھاندے اوس درختوں بھلے ہوتے سجے
پچھے حضرت مطلب اسنوں ہیں توں کوئی پیارا
پاک نبیدے دادے نوں رب سوہنی خواب دکھائی
پیدا کرسی خالق سائیں کوئی محبوب گرامی
اکدن خواب بشارت اسنوں دسی ذات الٰہی
ٹٹی پھٹی کل عمارت نویں بنائی جاوے
لوک تمامی مکے والیاں کسے نہ دتی یاری
انشاء اللہ رب دے پیارے رب دا حکم بجاون
لڑکا نال خوشیدی مولا کرساں میں قربانی
اک حرم تھیں اک پیدا کیتا سر جنہاں رے
اوسیدی قربانی کرنی پیارے باپ لگائی
مطلب ہاشم دے گھر بنے جانن نور لگایا

خبراں دیہن نجومی سارے ہر ملکیں ہر تھائیں
باپ نبیؐ دا پیدا ہویا نقشاں بین کہائیں

ختم المرسلین محمدؐ اس دی پشتوں ہوسی
اوہ دنیا دی کرے شفاعت وچہ دربار کھلوسی

سنو حقیقت چاہ زمزم دی ہوئی جدوں تیاری
ہن قربانی کردیاں اسنوں دل وچہ اُسنے دھاری

چار مہینے چونہہ سالاں دا جاں عبداللہ ہویا
باپ اُہدا قربانی بدلے کچھڑ چک کھلویا

گودی چک عبداللہ تائیں جادی باپ لیجاوے
سائی مجلس چھم چھم روورے ایہ کی کار کماوے

بھڑکے چھری پیارا بابل کرن لگا قربانی
لوکیں کہن بجھاون لگا ہتھیں شمع نورانی

بابل کرے دلیلوں حیلہ لیکے اس نوں جاوان
نذر گزار خداوے اگے واپس مڑکے آوان

مجلس آکھے قرعہ ڈالو شتر کرو قربانی
قرعہ ڈالیا دیہ شترا ندا ہویا حکم رحمانی

دیہہ تیہہ چالی سوتے پہنچے دو سو تن سو تائیں
ستر واری قرعہ ڈالیا امر کنوں رب سائیں

آخر قرعہ پاکے ہوگئی علین تسلی ہوری
عبداللہ دے پاروں پنج سو شتر ہویا منظوری

تھوڑے شتر قبول نہ ہوئے اسدی عزت بھاری
پنج سو شتر ایدا اسر صدقہ حکم ہویا سرکاری

کیونکر ذبح ہووے عبداللہ صاحب حسن پیارا
جس دی پشتوں پیدا ہوناں پاک رسول سہارا

اس کارن ایہ آیت لکھ کے بھیجی خالق سائیں
یا نبی اللہ جاگہ بخشی اساں تہاڈے تائیں

اَلَمۡ يَجِدۡكَ يَتِيۡمًا فَاٰوٰى

کیا نہیں پایا یتیم تجھ کو پس جگہ دی

مولا آکھیا یا محبوبا اساں یتیم جو پائیوں
پس کارن رحمت عالم تینوں رب سدیوسے
محشر دے دن سب تھیں پہلے تینوں اٹھائے جاسی
اک وسیلہ تیرا ہوسی او گنہاریاں تائیں
ستر ہزار فرشتہ ہوسی کارن خدمت گاری
احمد ہور محمد جس دا نام پکاریا جاوے
توں جانے سلیمان نبی پائی شان اچیری!
گئی کسے وار شاہی اُسدی ختم ہوئی زندگانی
جے کر ابراہیم نبی نوں اساں خلیل بنایا
جے موسیٰ کوہ طور تے آیا با محبوب سبحانی
اوہ مجلس جو تیری میری بر قبے اندر ہوئی
حضرت عیسے اتوں روح اللہ جے کر اساں بنایا

باپ ستے قربانی وچوں امن امان بچایوں
کون شخص جو نال تہاڈے شان برابر تھیوے
وقت عدالت کول بٹھاواں اتنا درجہ پاسو
جس وی آپ شفاعت کرسو لیسن جنت جائیں
تاں وی آپ ہوراں نوں بخشی کوثر دی سرداری
اُس دا کراں لحاظ ضروری شرم اسانوں آوے
اس درجے نوں اساں پوچائی ساری امت تیری
تینوں جنت مل گیا سارا جس نے نہیں ہونا فانی
شان حبیب محبوب پیارا تینوں ہنیں فرمایا
تینوں عرش نہیں ہو دیا بھیج براق نورانی
کسے پیغمبر تائیں ہرگز خواب خیال نہ کوئی
واقعہ مردے زندہ کرنے ایہ اُس رتبہ پایا

اتنا شان مراتب بخشیا جو ہے اُمت تیری
بھیج دتے جے مریم تائیں جنت وچوں میوے
تینوں پاسان یتیمی بخشی پرورش کیتی تیری
کرن روائت نور نبیدا خالق جدوں اوپایا
حکم ہویا سب روحاں تائیں خالقدی سرکاروں
پڑھکے کلمہ ساریاں روحاں ایہ کیتی اقراری
اول آخر کل پیغمبر جو دنیا تے آئے
آپو اپنی امت تائیں کہندے گئے اوہ سارے
اکدن سیر ارادہ کیتا شاہ سلیمانؑ گرامی
اُڈ دا اُڈ دا تخت نبی دا شہر مدینے آیا
شاہ سلیمان پیغمبر رب دا یہ گل آکھ سناوے
ایسا دین شریعت والا ہوگ انہاں تھیں جاری
ختم المرسلین جو ستے صفتاں ختم تمامی

کراں قبول دعائیں چھیتی ایسی رحمت میری
تینوں مولا فضل کرم تھیں اپنی رحمت دیوے
وچ پنگھوڑے جھُوٹے دتے ایہہ ہن قدرت میری
شان حبیب نبی سرور دا کر کے ظاہر دکھایا
کلمہ پڑھو حبیب میرے دا ادب عزت دے یاروں
برحق نبی محمدؐ سرور پاک رسول غفاری
سب نوں خبراں وچہ کتاباں آپ خدا فرمائے
شان محمدؐ عالی درجہ پاک رسول سوہائے
سنے وزیراں ساتھ نبیؐ دے ہیں لوک تمامی
کی الفاظ زباناں کرے راوی ذکر سنایا
ایتھے پاک محمدؐ سرور آن مکان بناوے
سب دنیا تھیں بہتر افضل کنوں رب باری
ایسا درجہ رتبوں پاوے اوہ محبوب گرامی

اسدا کلمہ جاری رہسی روز قیامت تائیں
مکے وچوں ہجرت کر کے وچ مدینے آسی
شاہ سلیمان نبی نے جدم اتنی بات سنائی
ملسی آن پیارا ہوسن نیک نصیب تہانڈے
شاہ سلیمان نے بیت ربی ول کیتا تخت روانہ
خانے کعبیوں لنگھی جدم حضرت دی اسواری
گیوں نہیں نبی زیارت کیتی میرے اندر آ کے
بت رکھن وچ کعبے جا کے جتنے بت پجاری
کوئی دن صبر کریں بیت اللہ ہویا امر الاہوں
پاک محمد سرور عالم تیں ول بھیجیا جاسی
کرن طواف دوالے تیرے عابد لوگ تمامی
شرکوں پاک کریگا تینوں اوہ مقبول سچاواں
اتنا شرف خدا دے کولوں ہور کسینوں ناہیں
نبیاں نال برابر اسدی امت درجہ پاسی
ساری مجلس ایہ گل سن کے حیرت اندر آئی
بھاگ نصیباں والی امت ایسے نبی جنہاں دے
بیت ربی دے کولوں لنگھے سوہنا نبی یگانہ
ربلے گھر نے ربلے اگے رو کے عرض گذاری
بت پرستی پاروں ڈریا غیرت مینتھوں کھا کے
او سیویلے بیت اللہ نوں ہویا حکم غفاری
آخر تیری عزت ہوسی خالق دی درگاہوں
دور کرے گا بت پرستی گھر گھر چانن لاسی
بھیج دیانگا تیرے وٹے اوہ سردار گرامی
دنیا اتے سرور عالم تیرے پاس لوچاواں

جا سلیمان نبی نوں جلدی وحی نے حکم سنایا
بیت ربی دا آپ ہورا نتے کیوں نہیں ادب بجایا

تیہہ ہزار دنبے قربانی پنج ہزاراں گائیں
پنج ہزاراں ڈاچی کر کے پھیر اگاں نوں جائیں

جسدم سنیاں حکم خدا دا کنبے نبی غفاری
جلدی آکے بیت ربی وچ نفل نماز گذاری

بکرا ویہہ ہزار نبی نے کر دتا قربانی
بیت ربی وچ حاضر ہویا اوہ محبوب حقانی

شاہ سلیمان نبی نے مڑکے بھی ایہ گل سنائی
شہر مدینے ایس مکانوں جاسن نبی الٰہی

میتھیں پچھے دس سو سالاں عرصہ جدوں ہا وے
استھیں بعد ظہور محمدؐ ہو دنیاتے جاوے

مارب دیو چہ شام ولایت جادو گر اک بھارا
بت پرستاں نوں اس اکدن حال سنایا سارا

عرب عجم دیاں لوکاں تائیں اوہنے خبر سنائی
پیدا ہوگ اولاد تساں تھیں ہک رسول الٰہی

دور کرے بتخانے سارے ٹھاکر لوٹے کریسی
جاری کر کے علم شریعت سارے بت بھنیسی

کہے نجومی اک تساں نوں ہور بیان سناواں
اس مکے وچ پیدا ہوسی اوہ رسول سچاواں

نور و نور عرب دی دھرتی ہووے اسدے یاروں
رحمت عالم بنکے آوے خالق دی سرکاروں

اس تھیں بعد صدیق پیارا حسب الحکم کریسی
آل نبی دے تائیں تنگی شمر نکارا دیسی

ہے نزدیک ظہور نبی دا آسنے سی بتلایا
ایہ گل سنکے بت پرستاں ہے ہے آکھ سنایا

چھ سو سال حیاتی اسنے آسا نوچہ لنگھائی
جسدن حضرت پیدا ہوئے اسدن ہو گیا راہی

واہ سبحان اللہ کیہا سوہنا خالق سرجنہا دا
اس آیت وچہ پاک نبی نوں کیتا ہور اشارہ

اساں حفاظت کیتی حضرت بعد تولد تیری
جھولے وچہ جھولایا تینوں ایہ نہیں رحمت میری

ماں پیو باجھ یتیمی اندر بچے رودن بچارے
اساں پیارا سمجھیا تینوں اندر عالم سارے

نظر محبت تیرے کارن ہر دل اندر پائی
بھی نہیں تساڈے کارن اساں حلیمہ دائی

یا نبی اللہ شان شوکت دی ہرگز لوڑ نہ تینوں
حالی دولت توں ہر ویلے حاضر پالیا مینوں

اجے تولد نہیں سی ہویا پاک حبیب الٰہی
ہر دل اندر حب نبی دی فضلوں آن سمائی

اس کارن رب پاک نبی نوں لکھکے آیت پوچائی
یا محبوبا تیرے اُپر فضلوں رحمت آئی

حور قصور فرشتے نوری ادبوں ہون سلامی
ہر چیز نوں اساں تساڈی دسی خبر تمامی

بیان احوال والد شریف آنحضرت صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

عبد المطلب دے گھر ہویا چانن نور ظہوروں
جسنوں کرم نوازی ہووے فضلاں نال حضوروں

سب فرزنداں تھیں عبداللہ سمجھے باپ پیارا
اکدن باپ عبداللہ تائیں لیگیا ٹھاکر خانے
نور محمدؐ والا چمکے تیری وچہ پیشانی
پیرو پیر محمدؐ ی جلوہ تیز کرے روشنائی
نیک زناں سب عقد کرن لئی اُستے نظر ٹکاون
عبدالمطلب عبداللہ نوں ایہ فرمان سناوے
کرن روایت جلد رب کیتا باپ نبی دا پیارا
جیہڑا نبی محمدؐ ہونا صاحب شان گرامی
حضرت یحییٰ اوس زمانے ہیسی نبی حقانی
رنگ سفید پیراہن اسدا ہیسی اسدا یارا
جاں عبداللہ دنیا اُتے قدم مبارک پایا
کر منصوبے قوم کفاری سخت مخالف ہوئی
ستر شخص یہودی اکدن لے اوزاراں دھائے
مار دیئے عبداللہ تائیں سارے قسم اُٹھاون
وہب جو عبدالمناف دا بیٹا دوروں کھلا تکاوے
حضرت وہب تائیں رب اپنی قدرت عجب وکھالی
کر لوٹے مردوداں تائیں انہاں مار ہوکایا
وہب تماشہ دیکھیا جو کجھ گھر وچہ بات سنائی
مطلب تائیں دیہ مبارک بی بی نیتوں فرماواں
عبدالمطلب راضی ہویا بہت عنایت ہوئی
نیک زناں نے شادی سنکے غم دلگیری پائی
عرب زمیں وچہ عبداللہ دا حسنوں نہ کوئی ثانی
آمنہ تے عبداللہ دا جد خیر بی عقد پڑھایا
سی اک عورت مکے اندر صاحب حسن دلاری
علموں معلم کیتا اُس نے ہے نزدیک زمانہ

تاب نہ جھلی جاوے اُسدی چمکے نور ستارا
ایتھے نہ آیا کر حضرت آکھن ثبت نمانے
جیندے ہتھوں ایہ تنجائے پاون سرگردانی
دکھ درخت سلامی ہوون خبر کتابوں پائی
بلبل تے پروانے وانگوں صبر قرار نہ پاون
اٹھ عبداللہ وقت سویرے سیر کرنتوں جاوے
کاہن ناھم نجومی دسے حال حقیقت یارا
باپ اُہدا اج ہویا پیدا دسی خبر تمامی
خبر توراتوں ہیسی دسی اسدی عجب نشانی
جاری خون اُہلے تھیں ہوسی لال ہووے رنگ سارا
اوہ نشانی پوری ہوگئی فرق ذرا نہ آیا
عبداللہ دے مارن کارن فکر کرے ہر کوئی
قتل کرن عبداللہ کارن ٹرپئے سگڑ سیانے
لے تلواراں فرصت پاکے مگر اُہدے اُٹھ دھاون
ویکھدیاں ہی وہب شتابی مدد کارن جاوے
گھوڑ چڑھے اسوار ہو جاوے ذات خدا دی عالی
نہ ایہ حال عبداللہ سمجھیا جیکوں حال وہایا
آکھ سناوے عورت تائیں میری نیت آہی
ساتھ عبداللہ آمنہ دی میں شادی کرنی چاہواں
صورت لڑکی آمنہ جیسی ہور نہ دسے کوئی
فوت ہوگیاں چالی عورتاں خبر کتابوں آئی
جلوہ روشن نور محمدؐی یوسف ماہ کنعانی
حضرت وہب بیان سناوے جیونکر حال وہایا
عقلوں شکلوں سی لاثانی غنی تونگر بھاری
نبی محمدؐ پیدا ہوسی اوہ محبوب یگانہ

ہکدن اُس عبداللہ ویکھیا باپ رسول الٰہی
سوچ وچاراں دلوچہ کردی ایہو ہوگ پیارا
ہوبے صبری نال محبت کہے عبداللہ تائیں
نام میرا عبداللہ دسے مطلب بابل میرا
اُس بی بی نے پھیر کھلو کے اولوں عرض سنائی
سَو اُٹھ بھر کے نال لیاواں دولت مال خزانہ
کہن لگا عبداللہ دساں باپ پیارے تائیں
آکھے ایہ گل کر عبداللہ کل میں پچھ کے آواں
اج دی رات سوموار دیہاڑا ایہہ روایت آئی
اس عورت نال وعدہ ہیسی کل سویرے آواں
کہن لگا عبداللہ اوہ گل ہے منظور اسانوں
آکھن لگی یا عبداللہ توں کوئی بھید نہ جانے
ہیگا سی کل پاس تساڈے جلوہ پاک نورانی
جا بیوی نوں دیہہ مبارک امر کنوں رب سائیں
ایہہ عبداللہ سن خوشخبری گھر اپنے توں آوے
شکم مائی دے جسدن آگئے نبی رسول حقانی
ہیسی اوس زمانے اندر قحط پڑا ہر جائی
خشک درختاں میوے لگے سبز بہار لیائے
بے اولادے لوک جنہانوں طلب اولادوں آہی
رکھ درخت حیوان پرندے بولے وانگ انساناں
جھڑ جھڑ پئیندے کُرسیاں اُتوں بت زمیں تے تھلے
بیت اللہ پر لایا اُس نے آکے نور نشانہ۔
سُنے آوازہ ماں حضرت دی آکھن ملک الٰہی
مُلکی حاکم رحمت عالم شکم تیرے وچ آیا
چوکیدار ملائک لوڑی راکھی کرنے والے

چمک نورانی نور نبی دے اسنوں آن دکھائی
جسدی پشتوں پیدا ہونا نبی رسول سوہارا
میں قربان تساں تھیں حضرت اپنا نام سنائیں
ہاشم دی اولادوں ہاں میں ہے کی مطلب تیرا
عقد کرو منظوری میرا یا محبوب الٰہی
ایہہ میں خدمتگاری کر کے پیش کراں نذرانہ
میں کجھ اُسدے اذن بغیروں کوئی گل کرواں ناہیں
جیکر باپ اجازت دیسی بیشک عقد پڑھاواں
اسدن شکم مائی دے آگئے پاک رسول الٰہی
اُسدے کول گیا عبداللہ چل بیان سناواں
باپ میرے منظوری کیتی دسی گل تسانوں
جس شے بدلے میں کہندی ساں اوہ لگ گئی ٹھکانے
پہنچ گیا اج کول مائی دے ہوگئی ختم کہانی
تیں جیہا نیک نصیبا لوالا کوئی دنیا وچ نائیں
ایس طرح ہی کہن مفسر راوی ذکر سناوے
بند کرو دروازے دوزخ آکھے ذات ربانی
اوسے رات کرم دی بارش فضلوں رب نے پائی
بھی اس رات خداوند کولوں فیض کروڑاں پائے
کئی فرزند طفیل نبی دی بخشے ذات الٰہی
رہی نہ خبر کسے نوں گجھی وچہ زمین آسماناں
جبرائیل شتابی آیا بیت ربی دے وَلے
مشرق مغرب تائیں چانن دیکھے کل زمانہ
عالی منصب ہے اج بخشیا تینوں رب نے مائی
عالی دولت ملی تسانوں رکھیں بھید چھپایا
آسے پاسے گھر مطلب دے پھرو کے رہن دوالے

پڑھن درود نبی تے اوہوں سارے ملک نورانی
نبی محمدؐ جسدن فضلوں شکم مائی دے آیا
مغرب طرف پہاڑاں اندر روندا داخل ہویا
کہن لگا ہن پیدا ہوسی نبی محمدؐ عالی

چانن شام ولایت تیکر لاٹ گئی آسمانی
تختوں پھر ابلیس وڈیوں سر پر لئے اُٹھایا
پچھے آن شیطانی لشکر تس کیوں چھم چھم رویا
رہ گئے آپاں اج لتی لیکے آس امیدوں خالی

بڑے رب دے فضل کمال سیتی نور نبی دا آن اظہار ہویا!
ایسی جنگاں وچ بہار دسے جس نوں ویکھ دل خوش اسرار ہویا
بید سوچ نجوم دا دسیو سو پیدا امتاں دا غم خوار ہویا ہویا!!
گھر گھر وچہ اوہ لاوسی نور چانن ہن تے دور اندھیر غبار ہویا
سارے آدمی اہل ایمان ہوسن کفر بیچ سمندروں پار ہویا
مومن کرنے گا پکڑ کے کافراں نوں ایسا آن کے وقت تیار ہویا
اج کفر نوں بھاجڑاں پے گیاں نے سچے دین دا اج پرچار ہویا
امت ایسدی نہ آوے بیچ اندر جیہڑا اوس دا تابعدار ہویا
اج دوزخاں دے بوہے بند ہو گئے ہر کوئی جنتاں دا انتظار ہویا
استاکاریاں ساڈیاں بند ہویاں بڑا اُمتاں دا اج پار ہویا
پھل لگ پئے سُکیاں بوٹیاں نوں اج عرب دا قطعہ گلزار ہویا
اج بت پرستیاں ختم ہویاں دین دُنی دا نبی سردار ہویا
خیر البشر دا نور ظہور ہویا اج بند ساڈا کاروبار ہویا
کیتی کل نے خوشی چراغ آیناتے شیطان پاپی ڈھاہیں مار رویا

ابلیس نوں تسلی دینی شیطونگڑوں نے

تے شیطونگڑے کہن شیطان تائیں ٹولہ اپنا اسیں ودھا دیاں گے
تسیں گورو جی کیوں اُداس ہوئے زور اپنا اسیں لگا دیاں گے
ہووے صبح دا وقت جو بندگی دا پردہ غفلتی کل تے پا دیاں گے
مٹھی نیند چا کراں گے صبح ویلے اسیں قضا نماز کرا دیاں گے
ادھی رات تہجداں پڑھن جیہڑے سُورج ستیاں پیاں چڑھا دیاں گے

جیہڑے آدمی رب نوں یاد کردے اُتے سٹ کے جال دبا دیاں گے
شیر مار کے چنگیاں جال پاڑن گرڑ بڑے مضبوط پکڑا دیاں گے
کیہڑی گل دا کرو افسوس ایڈا اسیں رب دا نام بھلا دیاں گے
جدوں ملیگی بانگ رسول والی اسیں شور شیطان مچا دیاں گے
مومن پڑھن نماز مسیت جا کے اسیں وکھری بانگ سنا دیاں گے

بیان وفات حضرت عبداللہ والد رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

قصد تجارت باپ نبی دے کیتی جلد تیاری
پہنچا آن مدینے اندر مِل لوں یار پیارے
پاک نبی دے باپ عبداللہ پایا سفر جہانوں
گھروں روانہ ہو گیا خیریں نہ خیریں گھر آیا
عبداللہ دی پنجی سالاں ساری عمر بتاون
گھر تھیں گیا سوداگر بن کے مال خرید لیاواں
کر عبداللہ سفر جہانوں دے گیا داغ جُدائی
دیکھ حوال رون فرشتے ایہ کی حکم خدایا
یا مولا توں سب دنیا دا خالق سرجنہارا
حور فرشتے کہن خدا نوں واہ وا رب کریماں
کون یتیماں تائیں مولا گودی وچہ اٹھاوے
کوئی نہ دیکھے ماپیاں باجھوں نظر محبت والی
غیرت کنوں جواب سناوے سبنوں خالق سائیں
اساں یتیمی دیکھے اسنوں اتنا شان ودھایا
کل فرشتے حمد ثناون سُن کے حکم الٰہی
دادا پاک نبی دا ہجروں رو رو حال ونجاوے
ماں حضرت دی درد فراقوں چھم چھم نیر وگاندی
کہن مبارکباد فرشتے حضرت آمنہ تائیں

جا کر مال خریدیا شاموں ہر ہر جنس پیاری
گھر آون دا امر نہ کیتا خالق سرجنہارے
پاک نبی نوں شکم مائی دے تن مہینے جانوں
سی عبداللہ داغ جدائی ہر ہر ولنوں لایا
عبدالمطلب نوں غم دردوں چھم چھم ہنجو آون
ایہ نہ خبر دلے وچہ ہیسی نہ مڑ واپس آواں
سُن کر عاجز ہو کے رُنی پاک نبی دی مائی
ختم المرسلین محمدؐ کویں یتیم بنایا
چشماں نال محبوب نہ ڈٹھا اپنا باپ پیارا
کیتا سرور عالم تائیں داخل وچ یتیماں
ماں پیو باجھوں کہن بیگانہ سینے نال لگاوے
نظری آون یتیماں تائیں چارے طرفاں خالی
حاجت نہیں کسیدی میں بن سرور عالم تائیں
ملکیں حکم چلاون والا حاکم اساں بنایا
بے شک اسیں پچھان نہ سکے تیری بے پرواہی
باپ نبی دا چار چوفیرے اسنوں نظر نہ آوے
صبروں شکروں وقت لنگھاوے حکموں پیش نہ جاندی
رحمت بے حد تیرے اُتے کیتی خالق سائیں

اجے تولد نہیں سی ہویا پاک رسول الٰہی
عزت عظمت پاک نبی دی پہلوں رب وکھائی

پہلا معجزہ پاک نبی دا میں اک آکھ سناواں
جیوں تفسیروں ظاہر ہووے وچ بیان لیاواں

ابرہ کافر کا بیت ربیؐ پر حملہ

یمن اندر اک حاکم ہیسی ابرہ نام سداوے
رب رسولاں سی اوہ منکر راوی خبر سناوے

خانے کعبے حج کرن لئی اکثر دنیا جاندی
ایہو گل مخالف اسدے دلوں مول نہ بھاندی

ضد کر کے اس شہر اپنے وچ اک مکان بنایا
سونے چاندی نال اوسارے نقشہ عجب کھچایا

موتی لعل جواہر جڑکے بہت کیمے گلکاری
آکھے اسدی کرے زیارت آکے خلقت ساری

آکھے اوس مکے جیہا مکہ ایتھے اساں بنایا
اسدی کرو زیارت لوکو سب نوں حکم سنایا

سب لوکاں نوں حکم سناوے مت کوئی مکے جاوے
اس کعبے دی کرو زیارت جسدی مرضی چاہوے

جان نہ دیوے خانے کعبے روکے لوکاں تائیں
مومن آکھن اس کافر نوں خوف خدا دا کھائیں

ابرے کافر نے سی جیہڑا عجب مکان بنایا
لگی اگ خداوے حکموں کر کے راکھ جلایا

پھر بھی کافر دیکھ حوالہ نہ توبہ در آیا
بلکہ اگے نالوں ودھکے اس نے کفر کمایا

کہن لگا کسے مکے والے آکے اگ لگائی
چلو چلکے مکہ ڈھائیے ایہ صلاح پکائی

رہن نہ دیواں اوس مکے دی میں کوئی نام نشانی
قتل کراں سب مکے والے کرے اقرار زبانی

ابرے کافر مکے اوپر کیتی جلد چڑھائی
لکھاں فوج ہزاراں ہاتھی انت حساب نہ آوے

ڈردے لوکیں مکے وچوں نکلے جان ہزاراں
فوجاں آہدیاں آرنہ سکن ہرگز وچ شماراں

ہر بستی دا گرد نواحوں لٹیا مال خزانہ
اس ظالم دیاں فوجاں اگے کتنے دیگیئے جاناں

دو بندے رہے شہر مکے وچ باقی ٹرگئے سارے
دادا پاک نبی دا بیٹھا بیت ربی وچ پیارے

پاک نبی دا دادا رہ گیا عبدالمطلب پیارا
یا مکتوب دادا رہگیا کر گئے لوک کنارا

حرم دوالیوں مال مویشی لٹیا فوج کفاری
جو کوئی حال حقیقت گزری آکھ سناواں ساری

عبدالمطلب دا اُٹھ دو سو پھڑکے فوج لیجاندی
عبدالمطلب خوف نہ کیتا سنکے خبر تنہاندی

جا ملیا وچ ڈیرے حضرت ابرے کافر تائیں
دے کرسی بٹھلایا اسنے آکھے حال سنائیں

ابرہ کافر آکھن لگا حال سنا کجھ مینوں
قدم رنجہ فرمائی کیکر ہے کیہہ حاجت تینوں

دو سو شتر اساڈا پھڑکے تیری فوج لیائی
واپس کر دیہو اوہ اسانوں اتنی بات سنائی

ابرے حکم دتا پھر جلدی واپس شتر لیاؤ
آکھن لگا ابرہ کافر عبد المطلب تائیں
اپنا مال چھڈاون کارن کول میرے تُس آیوں
ایہو دیس تساڈے اندر شان بزرگی والا
کل عمارت بیت اللہ دی جاوے صبح گرائی
بیت اللہ دی کرن سفارش تینوں لائق آئی
پاک نبی دے دادے اگوں ایہ جواب سنایا
گھر جانے گھر والا جانے ہے کی ہستی میری
میں نہیں بیت اللہ دی جا کے کر سکدا نگرانی
میرے شتر لیا دیہو مینوں جس کارن میں آیا
مال منگا کے دِتا ابرے بات نہ کیتی کائی
ویکھ لیا جے فجرے میری آکے فوج کھلووے
سنکے دادے پاک نبی دے خوف نہ کیتا کوئی
دو لویں بیت اللہ وچہ جا کے لگے کرن دعائیں
جیکوں ابرے کافر آکے فوجاں آن چڑھائیاں
فجر ہوئی تے اٹھ سویرے ابرہ کافر آیا
بیت اللہ نوں ہاتھی آکے اوہنوں سیس نواندا
مار مار کے جلد مہاوت کعبے طرف لیاوے
ابرے کافر اسدے اُتے کیتی سی اسواری
تکے پہاڑاں اندر لوکیں جا لکے دے سالے
فجروں لیکے دیگر ویلا ہو گیا ایسے کاروں
ابرہ ظالم عاجز ہویا پیش نہ جاوے کوئی
ساتھی عبد المطلب دا جو ہیسی نیک سیانا
حضرت مطلب ویکھن کارن شہروں باہر آوے
اُسنوں پھر وہاں نظری آیاں جانور اندیاں ڈاراں

عبد المطلب دے ہتھ سارا واپس مال پُچاؤ
ہیں اک گل تیرے تھوں پچھاں دسیں میرے تائیں
بیت ربی دے کارن نہ توں کوئی خیال لیایوں
ایہو کل ویرانہ ہوسی لگا کہن منہ کالا
پھر بیت اللہ دا ایتھے نام نہ لیسی کائی
اپنے شتراں دی توں مینوں آکے گل سنائی
مال میرا میں مالک اسدا ایسے کارن آیا
قدر وجودوں دا فر بولاں ایہ کیوں کراں دلیری
رکھ لوے جے رکھنا ہوسی آپے ذات ربانی
اُس گھر دا خود مولا حافظ میں نہیں ذمہ چایا
عبد المطلب نوں پھر ابرے فخروں بات سنائی
دس لویگا بیت اللہ دا جو کجھ درجہ ہووے
آن بزرگ دوجے نوں دسے جیونکر حالت ہوئی
اپنے گھر نوں فضلوں مولا دشمن کنوں بچائیں
سب کجھ معلم تینوں بیشک یا رب خالق جائیاں
نام محمود ہیسی اک ہاتھی جلد سنگار لیایا
رب اپنے نوں سجدہ کر کے پچھے ہٹدا جاندا
جے آوے تاں سجدہ کر کے پھیر پچھاں ہٹ جاوے
تھلے جا پٹکاوے اسنوں ستوں حقیقت ساری
ابرے کافر دے پئے ویکھن دور کھلوتے کارے
شرم نہ آوے ابرے تائیں اللہ دے درباروں
ہاتھی ماریا پٹک زمیں تے مشکل حالت ہوئی
ابرہ کافر اجے نہ آیا ہے کی بھیت ربانا
شہر جدے ول فوجاں ہیسن اتول نظر ٹکاوے
سب دریاؤں نکلے آون گنتی باجھ شماراں

پوچھیاں دلوچ اک پتھر اک اک منہ وچ پایا
ہر پتھر تے نام کافر داہیسی رب لکھایا

نیڑے جاکے ویکھیاں اُنہاں جانور اندیاں ٹاراں
کالے رنگ تے گردن ساوی ڈٹھے باجھ شماراں

جس پتھر تے نام کسیدا اُسدے سر تے مارن
سن فیلاں اسواریاں اسدا جلدی خون گذارن

پار دوسار ہووے جھٹ کافر جسنوں کنکر وجے
ولیا موت چو فیریوں آکے کیہڑا موتوں بھجے

جتنیاں فوجاں لیکے ہیسی ابرہ کافر آیا
ابابیلاں نے اک اک پتھر ساریاں نوں ورتایا

وچہ میدانے لاشاں پیاں بیحد نظری آیاں
اک نہ بچیا ساری فوجوں راوی ذکر سناون

جان بچا کے ابرہ کافر جاندا نس میدانوں
حبش اندر جا پاس نجاشی دسے حال بیانوں

ابرے آکھیا اوتھے آیاں جانوراں دیاں ڈاراں
قتل کیتا نے فوج میری نوں کرکے حال خواراں

ایہ گل کردیاں اُہنے اُتاں وہیاں اُٹھایا
اک ابابیل سر دے اُتے نظر برابر آیا

ایہو جیہے جناور ہیسن ابرہ آکھ سناوے
اُسنے اُتوں پتھر چھوڑیا دیر ذرا نہ لاوے

سر پر پتھر لگا اُسنوں مریا شرک شراری
سن فوجاندے مویا کافر پاکے بہت خواری

ابرے مگر مرے لکھ موذی بچکے گیا نہ کوئی
یا اوہ بچ گیا ہاتھی وچوں ختم عدالت ہوئی

اُس ہاتھی نے سجدہ کیتا رب اپنے دیتائیں
امن سلامت اسلئے تائیں رکھے خالق سائیں

ابرے کافر نوں جاں رب نے کیتا مار ازائیں
اپنے گھر نوں صحیح سلامت رکھ لیا رب سائیں

سارے لوکیں آپو اپنے پھیر گھراں نوں چہ آئے
حضرت مطلب ولے لوکاں سن اسباب ٹکائے

زیور کپڑا ہر ہر گھر دا نقدی مال تمامی
ہر اک دے جاکرن حوالے اوہ سردار گرامی

بیت ربی نوں ضرر پہنچاون کسدی طاقت آہی
شہر امن فرمایا جسنوں واحد ذات الٰہی

جلدی ابرے کافر دا رب نام نشان مٹایا
امن سلامت گھر اپنے نوں خیراں نال بچایا

روز لوجہ استھیں پچھے جیہاں نبی الٰہی
وچہ تفسیر روایت ایہو مینوں نظری آئی

بیان حکایت حضرت صدیق اکبر رضی اللہ تعالیٰ عنہ

ابوبکر نے یاراں اگے ایہ روایت سنائی
میں اک حاجت کارن جنگل ٹریا جاواں بھائی

گرمیوں ڈاہڈا دل گھبرایا رُکھ اک نظری آیا
اُسدے ہیٹھ آرام کرن لئی جاں دل میرا چاہیا

جاں میں رُکھ دے پہنچیا تھلے قدرت نال الٰہی
اک ڈالی نے اُدلوں جھک کے مینوں بات سنائی

میں خوشخبر سناواں تینوں کہن لگی اوہ ڈالی
ختم رسولاں پیدا کرسی کرم کنوں رب والی

ہے نزدیک زمانہ بالکل ویکھیں بھُل نہ جائیں
اُسدے اگے جھگڑا کرسن پاگل لوگ دیوانے
اے صدیقا تیر بیتائیں جو حضرت فرماوے
دین دنی وچہ درجہ پاویں ساریاں نالوں عالی
اِک بشارت ابوبکر نوں پاک نبی دی آئی

ہیسی شام ولایت اندر اوہ مقبول ربانا
حضرت ابوبکر دیتائیں ایہ سفنہ دس آیا
شہر مکے وچہ چن مبارک ایسا چانن لایا
ہویا چن نورانی قطرے چمکن نور ستارے
پھیر ستارے کٹھے ہوکے بنیاں چن نورانی
چند مبارک ابوبکر دے گھر وچہ مڑکے آیا
ابوبکر دروازہ آکے جلدی بند کرادے
حضرت ابوبکر نے جدم خوابوں سرت سمہالی
جاکے یک نجومی کولوں اُسنے فال کڈھائی
شہر تساڈے اندر ہوسی اک پیغمبر نامی
اوس محبوب پیارے تائیں مہر نبوت ہوسی
گھر گھر اسدے نور ایمالوں چانن ہوگ اُجالا
ابوبکر نے پھر خوش ہوکے اتنی بات الائی
عبدالمطلب دادا اُسدا باپ اُہدا عبداللہ
سُنکے ابوبکر نے اوہ گل دلوچہ عین چھپاندا
جدوں رسول اللہ نے آکے ربدا حکم سنایا
ابوبکر نے سُن سُن باتاں دلوچہ ایہ گل وہاری
اوسے رکھدے کول گیا سی پچھن ایہ گل بھائی
ایہ محمدؐ ختم رسولاں پاک حبیب غفاری
اے صدیقا ہن توں ہرگز لوکاں مگر نہ جائیں

اُسدے اُتے کلمہ پڑھ کے صاف ایمان لیائیں
سدھا رستہ اوس بتانا پاک حبیب یگانے
امر قبولیں فوراً اُسدا اوہ ڈالی بتلاوے
ایہ گل واضح کر سمجھائی سی مینوں اُس ڈالی
شان نبی سرور دا اس نوں دسے ذات الٰہی
کار تجارت بدلے اوتھے جاندا یار سیانا
لہہ کے چن آسماناں اُتوں شہر مکے وچہ آیا
شہر تمامی بھر گیا نوروں ایہ کجھ حال دکھایا
گھر گھر شہر مکے دے اندر داخل ہوگئے سارے
نوری شعلے نکل اُس تھیں لاٹ گئی آسمانی
ہر ہر طرفے نوری جلوہ اُس نے چانن لایا
چند مبارک گھر دے وچوں باہر نکل نہ جاوے
نہ اوہ چن تے نہ چمکارا رہیا مرادوں خالی
ابوبکر نوں حال حقیقت اُسنے کھول سُنائی
بیشک شہر مکے وچہ ہوسی اوہ محبوب گرامی
دین مکمل اُسدا ہوسی کفر قدیمی روسی
ہوگ سکاوت تیری وچوں وڈیاں بختاں والا
کس گھر اندر پیدا ہوسی اوہ مقبول الٰہی
ختم رسالت اُس تے ہوئی توں کیوں پھرنائیں بھلا
پاک نبی نوں حکم رسالت جدوں خدا فرماندا
بُت پوجن تھیں پاک نبی نے حکم منع فرمایا
شاید ایہو چند مبارک ہوسی نبی غفاری
حکم ربے تھیں پھر اُس ڈالی اتنی بات سنائی
قسم خدا دی جنت دیوے اُسدی تابعداری
سب توں عالی درجہ پاویں کلمہ بول سنائیں

ذکر ظہور نبی دا وساں جویں روایت آوے
جویں حدیثوں ثابت ہووے ذکر سنایا جاوے

بیان ذکر تولد سید الانبیاء صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

پڑھ بسم اللہ حمد خدا نوں آکھاں لکھ لکھواری — جس نے بھیجیا ختم رسولاں کر کے رحمت بھاری
میں تیری درگاہوں مولا چاہواں خوش منظوری — میں عاجز دی اپنے فضلوں کرنے حاجت پوری
سب تھیں پہلے نور نبی دا خالق آپ اوپایا — اپنے پاس خداوند سچے پھر اوہ نور رکھایا
بہت زمانہ اسطرح ہی گذرے سال ہزاراں — پھیر بنایا آدم تائیں دیکھ ربے دیاں کاراں
اُسدی پشت مبارک رکھے نور نبی دا سوئی — اُس تھیں پچھے شیث نبی تے پھر ایہ رحمت ہوئی
ایسطرح ہی چلدا چلدا نور نبی دا آیا — پھر مطلب دی پشت مبارک نور نبی دا پایا
پھر ایہ ملیا نور نشانی سی عبداللہ تائیں — ظاہر کیتا نور نبی دا مڑکے خالق سائیں

بیان حکمت باریتعالیٰ کہ اول نور حبیب پیدا کیا اور پیچھے دُنیا پر آیا

سب تھیں پہلے نور نبی دا خالق رب اوپایا — ظاہر ہو کے دنیا اتے سب توں پچھے آیا
اسدے اندر حکمت ربدی بہت عجیبہ آہی — فضل کرم تھیں حکمت کیتی واحد ذات الٰہی
جے رب پہلے پیدا کردا پاک محمدؐ تائیں — ختم نبوت کس تے کردا اللہ خالق سائیں
دنیا اُتے مُرسل کر کے جسنوں رب پوچاوے — اُس تھیں پچھے جاں دنیا تے دوجا مرسل آوے
حکم رواج شریعت اگلی بالکل ختم کریندا — جو کجھ حکم خداوند دیوے سو دنیا نوں دیندا
اسکارن رب پاک نبی نوں سب تھیں بعد لیاندا — ایہ بھی شان نبی سرور دا وچہ بیان لیاندا
بعد نبی تھیں ہور کسیدا نہ کوئی ہوگ زمانہ — اس کارن رب سب تھیں پچھے بھیجیا نبی یگانہ
اکو حاکم قائم دائم رہے قیامت تائیں — بعد نبی تھیں شان رسولاں ہور کسینوں ناہیں
سب فرزند نبی دے پیارے چھوٹی عمرے بھائی — جنت بھیج دتے سن سارے قادر ذات الٰہی
نہیں سی رب وڈھایا تائیں نسل نبی دیتائیں — بعد نبی تھیں شان رسولاں ہور کسینوں ناہیں
ذکر تولد پاک نبی دا میں کجھ ذکر سناواں — نوشیرواں دی شاہی اندر ہویا نبی سچاواں
گذرے سال بیتالی ہیسن جدوں نوشیرواں تائیں — پاک نبی نوں پیدا کیتا ہیسی خالق سائیں

مکھ مبارک وچوں ہیسی خود حضرت فرمایا
چھ سو سال گذریا ہیسی حضرت عیسےٰ تائیں
گذرے شاہ سکندر تائیں اٹھ سو سال بیاسی
اک ہزار تے اٹھ سو پورا گذرے سال شماروں
دو ہزار تے تن سو سالاں موسےٰ نبی ربانان
چار ہزار تے اک گھٹ پنجسو نوح مقبول سوہارا
چھ ہزار تے ساڈھے ست سو ہویا سال تمامی
جد کعبے نوں ابرہ کافر ہیسی ڈھاون آیا
روز بونجہ اس تھیں پچھے چمکیا نور ستارا
جنم مبارک پاک نبی دا روز سوار بتاون
بارھویں ماہ ربیع الاول رات سوار نورانی
ہر ہر قبرستاناں اندر ہویا حکم الٰہی
جنت بولے حمد ربانا گھر والا گھر آیا
ڈہائیں ماریاں کفر کھلوکے بھاجڑ پئی شیطانان
اللہ اکبر بولیا کعبے سجدے اندر پے کے
فارس دے وچہ ہر دن راتیں لاٹ بلی دسیاوے
اوہ اگ پوجدیاں لوکانوں دس سو سال وہاناں
کنب کے ڈگا قلعہ نوشیرواں ہلچل پئی کفاراں
تخت تمامی بادشاہاں دے پاٹ گئے وچکاروں
چودہ کنگرے ٹٹے قلعیوں حکمت ویکھ الٰہی
سد نجومی پچھن لگے ایہ کی بھید نیارا
قوم نوشیرواں چوداں پشتاں کرنی سی بادشاہی
پیر و پیر بنے گا ہن تن ایسا نیک زمانہ
کرسی اوہ سردار دو عالم حکم شریعت جاری
ایہہ فردوس رسالے وچوں سارا ذکر لیا ندا

عادل شاہ دی شاہی اندر میں دنیا تے آیا
پاک نبی دنیا تے آیا فضل کنوں رب سائیں
انشاء اللہ عاجز بندہ صحیح تاریخ لیا سی
بعد داؤد نبی دے آیا سرور نبی غفاروں
تن ہزار تے اٹھ سو پورا گذر خلیل سدھاناں
دنیا اُتے پیدا ہویا پاک رسول پیارا
حضرت آدم نالوں پچھے آیا نبی گرامی
ابابیلاں نے مجھولاں دا جیونکر تخم اڈایا
مشرق نوں لے مغرب تائیں پہنچ گیا چمکارا
فضل کنوں محبوب الٰہی جاں تشریف لیاون
عبداللہ دے گھر تھیں نکل لاٹ گئی آسمانی
ہرگز او گنہاراں تائیں دیہو عذاب نہ کائی
کرن فرشتے حمد ثنائیں لکھ لکھ شکر بجایا
فضل کرم تھیں اک گھڑی وچہ بدلیا ہور زمانہ
آگیا اج سردار دو عالم عالی درجے نے کے
کافر لوکیں پوجا کردے ذکر کتابوں آوے
بجھ گئی لاٹ اچانک آیا جدوں رسول ربانا
کافر سارے آپس اندر بہ بہ کرن وچاراں
نام ہویا کفر وچارا موجب حکم غفاروں
چودہ برج قلعے دے ڈھٹھے کافر دین دہائی
سوچ نجومی دسن لگا حال حوالہ سارا
اج توں لیکے ختم ہوئی اوہ آگیا حکم الٰہی
پیدا ہو گئے مکے اندر سرور دو جہاناں
بابل فارس عرب زمیں نوں قبضے کرسی ساری
جیونکر حال حقیقت بیتی ذکر سنایا جاندا

ماں حضرت دی خوابے اندر دیکھے بہتر نہانی
سوہنا حسن جمال دسیوے حضرت آمنہ تائیں
حضرت آمنہ پچھن لگی منہ تھیں آکھ سنائے
حضرت آمنہ دی گل سنکے اُس نے آکھ سنایا
شکم تیرے وچہ ختم رسولاں بھیجیا ذات الٰہی
کہن مبارک آیا تینوں ایس خوشی دے پاروں
خوشی سنا کے حضرت آدم پاک جمال چھپاوے
تیجے ماہ ادریس پیغمبر فضل کنوں رب سائیں
چوتھے ماہ وچہ نوح پیغمبر سی تشریف لیایا
چھیویں ماہ وچہ کہن مبارک ہاں حضر ندی تائیں
ستویں ماہ وچہ ٹھوالجل ملیا اسماعیل پیارا
اٹھویں ماہ وچہ حضرت موسےٰ آ خوشخبر سناوے
اکھن بی بی آمنہ تائیں غیب آوازہ آیا
ختم رسولاں بیٹا تینوں بخشیا ذات الٰہی
نام محمدؐ سنکے بی بی جاگ اُٹھی یکبارى
جسدم حضرت پیدا ہوئے خاص حبیب حقانی
گھر ساڈے دیاں بولن لگیاں ادبوں چھت دیواراں
کرن روایت جنتی حوراں حکم اللہ تھیں آیاں
اک ہوا وچہ اُڈدا اُڈدا تخت سنہری آیا
چار فرشتے آدم شکلوں اُس تے نظری آئے
ہور ہزاراں معجزے ڈٹھے فضل کنوں رحمانوں
ہکسے نے ہتھ وچہ تھال نورانی پھڑیا حکم حضوروں
طبق زمیں دا نقشہ کھچ کے بخش رسول کیا ندا
پاک نبی نے دست مبارک کعبے ول اٹھایا
تھال نورانی وچہ بٹھا کے پاک نبی دے تائیں

اک بزرگ وکھایا آکے پاک جمال نورانی
نور و نور لباس بہشتی امر کنوں رب سائیں
کون کوئی کس کارن ایتھے جے تشریف لیائے
میں ہاں آدم صلواۃ اللہ کرن زیارت آیا
وچہ مقبولاں نبیاں اسنوں ملیا درجہ شاہی
ایسی دولت کسے نہ پائی خالق دی سرکاروں
دوجے ماہ وچہ خوابے اندر شیث پیغمبر آوے
خوشی مبارک دیون آیا حضرت آمنہ تائیں
پنجویں ماہ وچہ ہود پیغمبر کہن مبارک آیا
آیا ابراہیم پیغمبر فضل کنوں رب سائیں
حضرت آمنہ تائیں آکے حال جتاوے سارا
ناویں ماہ وچہ حضرت عیسےٰ اسطرح ہی آوے
لکھ مبارک تینوں بی بی حکم خدا فرمایا
نام محمدؐ رکھیں اسدا ہاتف خبر سنائی
حضرت آمنہ اُٹھ شتابی نظر چوپھیرے پائی
حضرت آمنہ گلاں کردی ہیسی آپ زبانی
استقبال کرن نوں آکھن آگئے شاہ سرداراں
حضرت آمنہ کارن اپنے خدمتگار بنایاں
حضرت بی بی آمنہ ڈٹھا حکم حضوروں آیا
خوشبو لیکے جنت وچوں عطر گلاب لیائے
ہور کئی شخص نورانی شکلوں اُترے سن آسماناں
ہکنے جنتوں پانی آندا خوشبو عود قہوروں
کیہڑی تھاں منظور تساں نوں راوی ذکر سناندا
بیت اللہ دا درشن تینوں ہاتف حکم سنایا
اوہاں نال نہاون لگے پڑھکے حمد ثنائیں

ریشم قسموں تھان بہشتی راوی ذکر لیاوے
پشت نبی دی مُہر نبوت نال تعظیم لگا دن
آکھن لگی حضرت آمنہ پاک نبی دی مائی
چار عورتاں نیک صفاتاں اتریاں آسمانوں
میں کجھ وحشتناکی پاروں خوفزدہ ساں ہوئی
ماں رسولاں دی میں حوا کرے کلام زبانوں
دوجی آکھے حاجرہ ہاں میں اسماعیل دی مائی
چوتھی آکھے آسیہ خاتوں اپنا نام سناوے
مائی سائرہ پگڑ لیاندا اک رومال نورانی
ہاجرہ دے ہتھ شیشہ عطروں بھر جنت تھیں آندا
حوض کوثر دے پانی دے نال حضرت جدوں نہلایا
گود میری وچ نبی اللہ دا سجدے اندر جاوے
کان وہانے ایسطرح ہی کردے رہے دعائیں
پھر میں غیب آوازہ سُنیاں پاک جناب الاہوں
لگا کہن فرشتیاں تائیں پھیر خداوند عالی
اس ویلے جس نہیں بھلایا اپنی امت تائیں
بی بی صفیہ پاک نبی دا بھی کجھ ذکر سناوے
غیب آوازہ میرے کارن حکم اللہ تھیں آیا
نہیں کوئی حاجت غسل کرندی ہویا حکم الٰہی
اس ویلے خود سرور عالم ایہہ فرمان سنایا
ختنے دار تولد ہویا پیارا نبی غفاری
پھر اس وقت آوازہ آیا ایہہ محبوب حقانی
پاک نبی دا دادا ہیسی عبدالمطلب پیارا
اوس کہیا اسرار عجیبہ مینوں رب وکھایا
بُت گرے سب تختاں اُتوں حال خواری پاروں

جیہڑے وچ نہوا کے ادبوں نبی لپیٹیا جاوے
لکھ مبارک دین مائی نوں مڑ کے واپس جاون
جدم حضرت پیدا ہوئے مینوں حیرت آئی
سوہنے زیور نور پوشاکاں باہر حد بیانوں
جلدی کہن لگی اک مینوں نہ کر خطرہ کوئی
طلب زیارت کارن آیاں پاک نبی سلطانوں
تیجی آکھے سائرہ خاتون طلب زیارت آئی
لوٹا بھر کے حوض کوثر تھیں آسیہ خاتون لیاوے
ہتھ حوا دے تھال سوہاوے موجب حکم ربانی
چونہہ مایاں دے ہتھیں حضرت پھر نہلایا جاندا
نال ادب دے پھیر اونہاں نے گود میری وچ پایا
رب امتی رب امتی ایہہ آوازہ آوے
بخشیں مولا بخشیں مولا میری امت تائیں
بخش دتی میں امت تیری حکم ہویا درگاہوں
دیکھو جدیاں نبی میرے نے امت آن سمہالی
روز حشر نوں کویں بھلاسی حکم کرے رب سائیں
غسل کرن لئی پاک نبی ولجاں دل میرا چاہوے
ہر عیبوں کر پاک نبی نوں برحق اساں پوچایا
پھیر لپیٹ نبی سرور نوں رکھ دتا میں ساہی
ربدی رحمت نال نہا کے میں دنیا تے آیا
خوشبو جنت دی پئی آوے اندر باہر ساری
اسدا نام محمدؐ رکھو آکھیا ذات ربانی
اُسنے بھی کجھ پاک نبی دا کیتا حال اشکارا
اچن چیتی کنب کے کعبہ سجدے اندر آیا
اوس ویلے میں ہاتف غیبوں سنی آواز پیاروں

مشرق مغرب تیکر جو ہے طبق زمین دا سارا
اج حبیب اساڈے آ کے قدم مبارک پایا
عبدالمطلب حیرت اندر کردا سخت حیرانی
حضرت آمنہ دے گھر آ کے پچھے حالت ساری
حضرت عبدالمطلب اگے ادبوں عرض گذاری
پاک نبی دا دادا سُن کے بہت خوشی وچہ آیا
جے اج میرا زندہ ہووے اوہ فرزند پیارا
اج عبداللہ جے گھر ہوندا خوشیوں ناز کریندا
پیا آمنہ دیہہ لڑکا مینوں میں وچ گود اٹھاواں
نال ادب دے آکھن لگی پاک نبی دی مائی
لگی حب زیادہ اسنوں طلب زیارت پاروں
حضرت مطلب آکھن لگا جلد وکھا لو مینوں
بی بی نرم طبیعت ہو کے ایہ گل آکھ سنائی
دادا پاک نبی دا داخل لگا ہون اتھائیں
جلدی ملک نورانی اُٹھے کڈھے تیغ میانوں
کیا مجال تیری اس ویلے پاس نبی دے جاویں
کرن زیارت پاک نبی دی ملک آئے اسمانوں
عبدالمطلب واپس مڑیا اپنے وحشت پاروں
ست دن بند زبانوں ہویا کرے کلام نہ کائی
ابولہب دی سی اک گولی ثوبیہ نام بیچاری
جلد آزادی بخشی اسنوں رحم دلیوچ کھاوے
ابولہب نوں گولی جا کے جاں خوشخبر سنائی
جدوں تُسیں پیدائش نبی دی لکھ کرے شکرانہ
جد آزاد گولی نوں کیتا سی ابولہب سیانے
جدیاں نال آزاد گولی نوں پاک رسول کرایا

سب نوں دے مبارکباد دی خالق سر جہانا را
شاہ رسولاں اج دنیا تے آ کے قدم ٹکایا
نکل گیا دروازیوں باہر قدرت نال ربانی
پیا آمنہ اج نور تساڈے چمک فدا جہیں ماری
گھر تیرے تشریف لیایا اوہ محبوب غفاری
پھیر دلیل دلیوچ جاندی سنی توں بار خدایا
کیونکر ایہہ یتیم سدیندا پاک رسول سوہارا
دلدیاں ولدے اندر رہیاں آمنہ نوں فرمیندا
ٹھنڈ پوے دل اندر میرے سینے نال لگاواں
ناں ویکھال کسینوں تو کا آیا حکم الٰہی
نہ ویکھن دی ملی اجازت خالق دی سرکاروں
نہیں تاں متیوں حبنبرہ آوے قتل کر لیسان تینوں
جھم جھم خیریں ویکھو آ کے بھاڑا عذر نہ کائی
اگوں ملک نورانی اسنوں لنگھن دیندا ناہیں
ہیبت کھا کے ہٹیا پچھے خطرہ پے گیا جانوں
کیا توں پھیر حیاتی لیکے واپس مڑ کے آویں
اس مجلس وچہ شامل ہونا کیونکر بچسی جانوں
ویکھیا ایہ اسرار پوشیدہ خالق دی سرکاروں
مدت پچھوں ایہ گل اُسنے ہیسی گھریں سنائی
آن مبارک ابولہب نوں آس نے پیش گذاری
ہو آزاد غلام بیچاری لکھ لکھ شکر بجاوے
جلد آزادی بخشی اسنوں حکمت ویکھ الٰہی
کنے دیہاڑے دشمن ہوسی بن مجہول دیوانہ
وڈا معجزہ پاک نبی دا ہویا گولی بھانے
یاد رکھو جس روز نبی نوں حکم رسالت آیا

دوزخ وچوں باہر لیاسی لکھ ہزاراں تائیں
جیہڑے تابعدار نبی دے اوہ کیوں لوڑن سزائیں

دن پہلے سن خبر نبی دی ابولہب ہو ماضی
کر آزاد گولی نوں وتا حکم کرے رب قاضی

اس تھیں پچھے وَیر کمایا اُس نے عمر اساری
پراوہ دن اجروں لہے نہ خالی حکمت ویکھ غفاری

پاک نبی نال وَیر کما کے گیا ایمانوں خالی
شاہ عباس نے ڈیکھی ہکدن حالت اُسدے والی

اوس کہیا میں پچھیا اُسنوں ہے کی حالت تیری
آکھے میں نہ سچ کر منیاں ہر گئی قسمت میری

جے میں کردا پاک نبی دی پوری تابعداری
پینگ لیندا جنت اندر ہیں بھی عزت بھاری

جس دن نبی تولد ہویا گولی دسیا مینوں
جس ہتھ نال اشارہ کیتا بلی آزادی تینوں

ہر دن سوار دیہاڑے ہووں سر دوزخ دیاں بھاہیں
اسدن باجھوں باقی دے دن جھلاں درد سزائیں

جہدا افسوس کراں اس گل وانجے ہندا اقراری
دلوں بجانوں پاک نبی دی کردا تابعداری

سردارِ دو عالم دی پرورش

ایہہ اک قوم قریشاں اندر رسم قدیمی آہی
ہر لڑکے نوں ماواں وانگوں شیر پلائے دائی

ماں لڑکے دی لڑکے تائیں شیر پلاوے ناہیں
شیر پلاون بدلے عورت ہور لیاون بنائیں

شیر پلاون لڑکے تائیں جیہڑی عورت آوے
ماں رضاعی اُسنوں آکھن راوی ذکر لیاوے

سعد بنی دی وستی اندر رہے حلیمہ دائی
رہندی سی مسکینی حالت خبر کتالوں پائی

تنگی رزقوں فاقے اندر اپنا وقت گزارے
نام عبداللہ سوہنا بیٹا بھکھا مرے ہونگارے

ست دن فاقہ الوٹی جل قدرت تھیں آیا
گودی رووے بال ایانا فاقے دودھ سکایا

سفنے وچ حلیمہ تائیں لبھا چشمہ پانی
سی اک کول بزرگ کھلوتا کرے کلام زبانی

پی لے بی بی شربت مٹھا جتنا کو دل چاہوے
چھاتی دودھ زیادہ ہووے طاقت برکت آوے

تسکے شکر حلیمہ کردی وچ سرکار ربانی
رج کے پیتا دائی حلیمہ اوہ چشمے دا پانی

بہت عورتاں گھر مطلب دے پہنچ سویرے گیاں
ساریاں مڑکے واپس گیاں جیوں خبراں کن پیاں

کیا دیسی لڑکے دی مائی مر گئے خاوند والی
سبھناں آکھیا اسدی خدمت مفت مصیبت جالی

کہے حلیمہ میں جد آ کے مکے قدم ٹکایا
امروں دادا پاک نبی دا شہروں باہر آیا

بول زبانوں آکھن لگا مینوں صاحب عالی
ہے کوئی عورت لڑکے تائیں شیر پلاون والی

کہے حلیمہ میں اس ویلے جلدی حاضر آئی
مینوں حضرت عبدالمطلب نے اتنی بات سنائی

کہن لگا کی نام تمہاڈا کون قبیلہ تیرا
مطلب آکھیا نام حلیمہ سعد جو قوم سداوے
جیکر شیر پلانا چاہو ساڈھے لڑکے تائیں
میں پھر اگوں بول نہ سکی کر کے ایڈ دلیری
خاوند آکھے بند نہیں کروامیں اسکاروں تینوں
جیکر ہرگز حق نہ دیوے سانوں اسدی مائی
غیب آوازہ حلیمہ تائیں قدرت ولوں آیا
یاد رکھیں جے شیر پیانوں کوئی انکار لیا سیں
پھر حلیمہ مطلب تائیں ادبوں عرض سناوے
عبدالمطلب آمنہ دے گھر جلدی نال لیایا
ریشم تھان بہشتوں آیا مارے چمک نورانی
اجے نہ دیکھیا گود اٹھا کے جان حلیمہ دائی
کہن مفسر کھولیاں اکھیں جدوں حبیب ربانے
نال خوشی دے چکن لگی پاک نبی دیتائیں
ہو کے پاک وضو کر پہلوں مڑ کے ہتھ لگاویں
کر کے وضو شہادت کلمہ پڑھے حلیمہ دائی
اوسے ویلے حکم ربانا آیا حضرت تائیں
دائی حلیمہ چک حضرت نوں کعبے وچ لیائی
کہے حلیمہ مینوں ربنے ایہ اسرار دکھایا
دیکھ تماشہ قدرت والا ٹری حلیمہ دائی
وچہ اجاڑ حلیمہ تائیں مل گئے دشمن چالی
اک سردار انہاں تھیں بولے ایہو رسول الٰہی
کہے حلیمہ ایہ گل سنکے میں تے ماریاں ڈھائیں
ہائے یتیم محمد سوہنا نہ گھر پہنچیا میرے
ہائے افسوس کراں کی ایتھے گودیوں لعل گوایا

بنی سعد دی قوموں ہاں میں نام حلیمہ میرا
علم سعادت اسدے اندر بیشک نظری آوے
بہت احسان اساڈے سر تے اجر خدا تھیں پائیں
پھر میں پچھیا خاوند کولوں ہے کی مرضی تیری
بھلیاں تھیں بھلیائی جلدی ایہ ہے معلم مینوں
لڑکا آپ کریندا رہسی ساڈی حق ادائی
بیشک اس لڑکے دا بابل دنیا چھوڑ سدھایا
کوئی مراد نصیب نہ ہوسی دوزخ ڈوالی جاسیں
لیچل نال مینوں گھر اپنے نہ کوئی عذر لیاوے
حجرے اندر چن نورانی اسنوں آن وکھایا
جبے وچ لپیٹیا ہیسی پاک رسول حقانی
حب نبی دی ولدے اندر آ یک لخت سمائی
اوسے ویلے چہرے لوں رشماں پہنچ گیاں آسمانے
پاک نبی نے آکھ سنایا مینوں ہتھ نہ لائیں
پھیر آٹھا کے سجی طرفوں مینوں شیر پلائیں
پاک نبی نوں گود اٹھاوے خوش ہو کے پھر مائی
کھبے پاسے شیر پیویں امر کرے رب سائیں
پاک نبی دی شان مبارک اوتھے رب وکھائی
پاک نبی نوں بوسہ لیون حجر اسود سی آیا
گودی وچہ اٹھا کے حضرت واپس گھرنوں آئی
ہک مائی ہک سرور سوہنا ذات مبارک عالی
مار دیہو پھڑ جانوں اسنوں دیر نہ لالیو کائی
کہیا کفاراں پکڑو جلدی وقت ملے پھر نا ہیں
نہیں سی پتہ کہ بیٹھے ہوسن راہ وچہ دشمن تیرے
ایہہ اک ربنے جگر میرے وچہ چھیک دو سلو پایا

پاک نبی ول تک کے لگی رون حلیمہ دائی
کھول اکھیں سردار دو عالم جدوں نظر اٹھائے
راکھ ہوئے سب جلکے کافر زندہ رہیا نہ کائی
کھوتے اُتے دائی حلیمہ لگی کرن سواری
بہت خوشی وچ آکے کھوتا بیت اللہ ول جاندا
یارب میں عاجز پر ایسا ہئے توں کرم کمایا
اے دل غافل حُب نبی دی کروی اثر ہیوانان
آ دربار محمدی اندر حاضر ہو یکبار ی
اے شخصا نہ باجھ نبی دے کسے سفارش کرنی
کرن روایت دائی حلیمہ جدوں نبی نوں چایا
حکمت دیکھ اللہ دی دائی جان کرے قربانی
سبھاں اتے ضمیرا اپنی اسنوں یاد نہ رہیاں
خیریں جدوں حلیمہ دے گھر چند لتھا اسماناں

جاگ پیا سی او سیویلے سرور نبی الٰہی
بجلی وانگوں اگ الٰنبہ جلد آ سمالوں آوے
دولت لیگئی امن سلامت گھریں حلیمہ دائی
گودی ٹچک رسول الٰہی کرے پیار سوہا ری
ترے واری اُس سجدہ کیتا ادب آداب بجاندا
پاک رسول حبیب خدا دے میں پر قدم ٹکایا
کیوں نہ سمجھیں دلدے اندر توں غافل انساناں
نہیں تاں روز حشر نوں ہوسیں توں مجرم سرکاری
کوئی نہ دیگ ضمانت تیری کسے نہ حامی بھرنی
پاک نبی دا قدم مبارک جاں اسدے گھر آیا
ہر دم پڑھدی حمد ربا نا اندر حُب دیوانی
سن عبداللہ لڑکے اپنے ساریاں ہی بھلگیاں
دلو چہ آکھے میں تاں کھٹی بیٹھی کھٹ جہانوں

أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَىٰ

کیا اس نے تجھے یتیم نہیں پایا پھر تجھے ٹھکانا دیا

اس آیت وچ پاک نبی نوں کیتا رب اشارا
تینوں اساں یتیمی بخشی حکم خدا فرماوے
نال پیار حلیمہ دائی جان کرے قربانی
جدوں حلیمہ دے گھر آکے قدم رسول ٹکاوے
بکریاں وس پاس حلیمہ سنو حقیقت ساری
جدوں بکریاں چر کے آیاں حکمت ویکھ الٰہی
پاک نبی دی برکت پاروں موٹیاں نظری آون
بعضے آکھن ہے کوئی لوٹی یاد حلیمہ تائیں
پھیر حلیمہ لوکاں تائیں سی ایہ گل سنائی

یا نبی اللہ تینوں کیتا ہر دل اساں پیارا
پھر چا بخشی جاگہ تینوں اس آیت وچ آوے
یاد اولاد نہ باجھ نبی دے ہوگئی مست دیوانی
رحمت برکت دینال اُسدی ساری جگہ سہاوے
تنگی رزقوں ہیسی اُسنوں بڑی مصیبت بھاری
دودھ زیادہ اگے نالوں جیدا شمار نہ کائی
حیرت اندر لوکی آکے عقلاں فکر دوڑاون
دودھ زیادہ دیہن بکریاں شک شبہ کجھ ناہیں
میں گھر اندر دین دنی دی برکت ساری آئی

سرور عالم جسدم آ گئے گھریں حلیمہ دائی
وچ بیماری جکڑیا ہووے کوئی بیمار نمانان
جلدی رب شفائیں بخشے دور بیماریاں ہوون
جس پر چاہوے فضل کماوے اللہ خالق سائیں
برکت مالوں اتنی ہوئی فضل کنوں رب عالی
وقت مقررہ شیر پیون دا پاک رسول ٹھہرایا
اوسے طرح مقررہ وقتوں آپ کرن ولوائی
جدوں پنگھوڑے دیوچہ ہوون پاک رسول غفاری
چھ ماہ عمر نبی دی ہوئی ٹردا نال پیاروں
دونہہ سالاں عمر مبارک جدوں نبی نے پائی
دل چاہوے ہیں ساتھ بھراواں چاواں مال چراون
جویں تساڈا ہے دل راضی کہے حلیمہ دائی
کرکے پانی گرم حلیمہ پاک رسول نہلایا
گودی چک حلیمہ دائی پاک نبی نوں لیائی
کرن روایت مال چراون جسدم حضرت آیا
نال خوشی دن گذریا سارا شامیں واپس آئے
آیا شیر تے مڑ گیا واپس قدمیں سیس نوا کے
بوکے نال نکال پانی نوں اسیں ہمیش پیائیے
کھوہے آتے مال لیجاندا اج اساڈا بھائی
پی لیا مال اساڈے پانی پھیر چلا گیا تھلے
اج اسانوں ٹھنڈی چھاویں گذر گیا دن سارا
جدوں حیاتی پاک نبی دی چونہہ برساندی ہوئی
ایہ امانت مال جنہاندا چاہئے جلد پوچانان
حضرت آمنہ دے کول آندا جدوں حلیمہ مائی
نال محبت ویکھے لڑکا کہے حلیمہ دائی

فضل کرم دی بستی اُتے رحمت گئی برسائی
بدن نبی دا چھووے جسنوں ہووے فضل ربانا
لگا بھاگ حلیمہ تائیں داغ ہجر دا دھوون
بخش خزانے شاہی دیندا عاجز سائل تائیں
دس بکری توں تن سو ہوئی رحمت رب کھالی
اپنے وقتوں اگے پچھے شیر نہ منہ وچ پایا
خشک ہووے جھٹ اوسے ویلے حکمت نال ربانی
ملک الٰہی جھولے دیندے آکے وارو واری
چلن دوڑن جتول مرضی فضل کمال غفاری
مکھ مبارک تھیں فرماندے پاس حلیمہ دائی
آپ حلیمہ دائی تائیں ایہ فرمان سناون
نال خوشی دے باہر چلیا پاک رسول الٰہی
نال محبت اکھیں اندر ماں نے سرمہ پایا
جا بیٹا توں ساتھ بھراواں حافظ ذات الٰہی
اوسے ویلے سر دے اُتے بدلی کر لیا سایہ
ساری حالت پاک نبی دی سیماں آکھ سنائے
پانی بکریاں جو پیتا دسی حالت آکے
اسیں ضرور پیاندے پانی وقت ضروری لائیے
کنڈھیاں اُتے آ گیا پانی حکمت نال الٰہی
نظر اٹھا کے اُتاں تہ ویکھیا شیر اساڈے وٹے
بدلی سر دے اُتے جاندی جتول جائے پیارا
پاس حلیمہ دائی آکے کہن لگا ہر کوئی
عبدالمطلب کول پوچاوے سرور نبی ربانان
مڑ مڑ گل وچ لیکے جلدی مشکل سہن جدائی
دولت برکت اساں توہاڈی امن امان لوچائی

رحمت عالم سرور عالم رب جنہوں فرمایا — وقت یتیمی اسدے کارن پھیر دوبارہ آیا

بیان وفات حضرت آمنہ صاحبہ مائی رسول مقبول صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

کجھ مدت تھیں بعد نبی نوں لیکے ماں پیاری — مکیوں شہر مدینے آ گئی سنوں حقیقت ساری

اک حضرت دی نانی ہیسی نالے ماماں پیارا — کھوں پاس انہاندے کیتا پاک رسول گذارا

سنو حقیقت پاک نبیدا باقی ذکر سناواں — راوی جویں روایت کردے وچہ بیان لیاواں

شہر مدینیوں ماں حضرت دی مکے طرف سدھاری — لیکے ساتھ روانہ ہوئی پاک رسول غفاری

چھ سالاندی عمر نبی دی ہیسی اوس زمانے — انگلی پھڑ کے مائی ٹردی ساتھ رسول ربانے

نام ابوا ہک راہ وچہ بستی رات پئی اس جائی — نال بیماری لاغر ہو گئی پاک نبی دی مائی

خویش قبیلہ رہیا مدینے مکہ دور دسیندا — حالت نازک راہ وچہ ہو گئی کون تسلی دیندا

دردوں ہنجوں جاری ہویاں آ گیا وقت جدائی — پاس مائی دے چپکہ بیٹھا پاک رسول الٰہی

مائی کارن وقت نزعدا آن برابر ہویا — دیکھ یتیم نبی سرور نوں دل مائی دا رویا

عمر تیری وچہ برکت ہووی نیک دعا فرماوے — رب محافظ ہووے تیرا منزل توڑ چڑھاوے

ملکے پاک نبی سرور نوں ایہ گل آکھ سنائی — لے بیٹا توں رب حوالے کہن لگی پھر مائی

چپکہ پاک رسول ربانا بیٹھا رہیا سرہانے — حالت ماں دی اکھیں ویکھی پاک رسول ربانے

تربت پاک نبی دی ماں دی وچہ ابوا دے ہوئی — باقی ساتھ نبی دی نانی ہور نہ دوست کوئی

انگلی لاکے نبی اکیلا گھریں لیجاوے نانی — رہندی پاک رسول اللہ دی یتیموں سنو کہانی

سنو حقیقت گھر وچہ آیا پاک رسول سوہارا — دادا کرے محبت ڈاہڈی جیوں چشماں دا تارا

معجزہ رسول اکرم صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

ست برساندی عمر تمامی پاک رسول الٰہی — بارش بند ہوئی آسمانوں ہو گئی سخت تباہی

اکدن ہاتف خبر سنائی راوی ذکر لیاوے — گورے گورے رنگ دے لڑکے کرن طواف سناوے

عبدالمطلب دے گھر پوتا جے اوہ عرض سناوے — بیشک بارش ہوگ شتابی ہاتف حکم سناوے

سارے لوگ سوالی ہوندے جلدی آ دریا دے — ست برساندی عمر تمامی اسدن نبی سوہالے

رد سوال نہ کیتا دادے موہڈھیاں اُتے چایا — جبل قبیس پہاڑاں دے لیکے اُستوں آیا

کر تعظیم نبی دا دادا بولے صفت الٰہی
یا مولا توں رحمت کر کے فضلوں بے پرواہی

پانی باجھوں یارب سائیاں ہویا حال ویرانہ
قحط نشانی ظاہر ہوئی پالنہار جہاناں

سوہنیاں سوہنیاں زلفاں والا بارش منگن آیا
فضلوں رحم کریں رب سائیاں یارب بار خدایا

نبی غفاری چپ بیٹھا نہ کوئی سخن الاوے
اوسے ویلے حکم خدا دا بارش جلدی آوے

اتنی بارش رب نے کیتی انت شمار نہ کائی
نہراں جاری ہوگیاں فوراً کارن حکم الٰہی

لوک تمامی حمد پکارن خالق دی سرکاروں
سارے آکھن بارش ہوئی اس لڑکے دے پاروں

بارش ویلے چہ بھج گھر آیا پاک رسول ربانا‌ں
شعر سناون شاعر صفتوں واہ محبوب سبحاناں

ہکدن سوہنے بستر اُتے ستے نبی الٰہی!
کوئی جگاون پاک نبی نوں آیا نال صفائی

عبدالمطلب بول شتابی اگوں بول سنایا
نہ جگاؤ لڑکا میرا جلدی ایہہ فرمایا

دَعُوْا ابْنِیْ اللّٰہ اِنَّ لَہٗ شَاناً عَظِیْماً

(میرے بیٹے کو کچھ نہ کہو۔ خدا کی قسم اس کی بڑی شان ہے)

چھوڑ دیہو فرزند میرے نوں کرے آرام بیچارا
نہ کجھ آکھو اسدے تائیں ایہہ مقبول سوہارا

اس بستر پر حضرت باجھوں نہ کوئی قدم ٹکاندا
ہر کوئی پاک رسول اللہ دے ادب کنوں شرماندا

اٹھ سالاں دی عمر جاں ہوئی پاک نبی سرور دی
سن واوے دے ساری دنیا ادب اداباں کردی

فوت ہویا نوشیرواں عادل جاں اٹھ سال وہانے
استھیں پچھے بادشاہی دے ہرمز لے خزانے

اس دا پوترا ابو حنیفہ صاحب شان گرامی
تابعدار نبی دا پورا کیتے کم تمامی

اوسے سال زمانے اُتوں لد گیا حاتم طائی
پوتری اسدی وقت نبی دے خدمت اندر آئی

سی دو سال نبی دے داوے بےحد لاڈ لڈایا
عمر مبارک پوری ہوئی وقت قریباً آیا

بیان وفات سردار عرب جد حضرت محمد صلی اللہ علیہ وآلہٖ وسلم

کرن روایت عبدالمطلب وقت وفات تیاری
اپنے پاس بلائی اس نے کل اولاد پیاری

دردوں گل سناون لگا ہنجوں چھم چھم آیاں
آکھن لگا ہے ہن لوتا لگیاں پین جدائیاں

کون یتیم محمد کارن بھارا اٹھاون والا
خدمت اندر جلدی آؤ آکھ سناواں حالا

ابو لہب نے سبتوں پہلے آکے عرض سنائی
اقرر ہووے تاں ہیٹوں مل جائے ایہہ محبوب الٰہی

باپ کہیا توں لائق ناہیں تلخ سمجھا کجھ تیرا — کراں سپرد محمدؐ کیکو دل نہیں منّدا میرا
اس تھیں پچھے حضرت حمزہ کرے سوال زبانی — میں حاضر ہاں اسلئے اتوں جان کراں قربانی
توں شکار ہمیشہ کھیلیں تینوں شوق شکاروں — نہیں سپرد محمدؐ کردا میں اس گل دے پاروں
شاہ عباس ہویا پھر حاضر اویوں عرض سناوے — ہینوں اسدی خدمت کرنی حکم سنایا جاوے
باپ کہیا توں بیشک لائق دل نہیں منّدا میرا — تیرے پاس اولاد زیادہ بھارا کنبہ تیرا
شغل جہان جنہاں نوں ہووے آل اولادوں لوں — یاد نہ رہن یتیم نماتے میں سنگناں اس گلوں
پھر ابوطالب نے فرمایا میں صدقے میں واری — جیکوں حکم دیہو میں کرساں اسدی خدمتگاری
میں کہنے پر عمل کماواں ایہ گل خاص یقینی — بیشک بھانویں گھر میرے وچہ گل گل ہے مسکینی
باپ کہیا پس لائق تینوں اسدا بھار اٹھانا — ایہہ یتیم محمدؐ اس تے بڑا پیار کمانا ں
ختم عدالت جھیکڑ واری آستے آکے ہوئی — ایہ مراد اساڈی آہی سو کجھ پوری ہوئی
کہن پسند محمدؐ تینوں واوے بات سنائی — کھڑے برابر حاضر سارے باپ تیرے بھائی
دادے نے فرمان سنایا اٹھیا نبی ربانا ں — زانوں پاس ابوطالب دے بیٹھا مل ٹکاناں
عبدالمطلب نے پھر آخر ایہ فرمان سنایا — نے بھئی بیٹا ایہہ محمد تیرے ہتھ پھڑایا
دلوں بجانوں کریں محبت رکھیں خوب سمہلا — رووے متاں نمانا ہوکے مر گئے ماپیاں والا
ابوطالب نے آکھیا ہردم جان کراں قربانی — سرچشماں تے رکھاں اسنوں سرور نبی حقانی
خوب تسلی کرکے دادا دنیا چھوڑ سدھایا — اس تھیں پچھے چاچا اسدا فوراً گھر لیایا
کہن روایت چاچے دے گھر جیدن حضرت آیا — ابوطالب دے گھر وچہ ربدی رحمت پھیرا پایا
چاچا نال بھتیجے کردا دم دم دی دلداری — رلکے دونویں کھانا کھاون کہن محبت بھاری
کھانے وچہ شریک نہ ہووے جدتک نبی پیارا — کھانے نوں کوئی ہتھ نہ لاوے ہرگز ٹبر سارا
برکت عظمت پاک نبی دی ایسی ظاہر ہوئی — ابوطالب دے گھر وچہ رہ گئی کمی نہ رزقوں کوئی

بیان رفتن ابوطالب عم حضرت صلعم برائے تجارت

مکے والے لوک تمامی کرن تجارت بھاری — سفر تجارت کارا نہاندی جانے دنیا ساری
جاں ابوطالب قصد تجارت دگا ہون روانہ — میں بھی ساتھ تساڈے جاساں آکھے نبی ربانا
پکڑ مہار کھلوتا اگوں کیتا دل غمناکی — ہنجوں بھرکے چھم چھم رویا کھول دلیدی طاقی

ابوطالب بھی رووݨ لگا جاگیا درد پراناں
پھڑ کے چاچے نال محبت سینے نال لگایا
ٹردے ٹردے منزل منزل شام ملک وچ آئے
کہن لگا اوہ راہب عالم میں ایہ علموں پایا
شتر اُتے اسوار ڈٹھا سو نبی رسول ربانا
بدلی سر تے سایہ کیتا پاک نبی دے تائیں
اس راہب ابوطالب اگے اوہلوں عرض گذاری
رات گذارو پاس اساڈے کریئے اسیں مہمانی
نال محبت ساریاں تائیں راہب گھر ہیں لیایا
پاک نبی نوں کول بٹھا کے کرے محبت بھاری
دیکھ نبی نوں کہندا راہب مینوں نظری آوے
ابوطالب فرماوݨ لگا اسو چہ شک نہ کائی
راہب آکھے اسدے شانوں توں کجھ واقف ناہیں

راہب کہندا اسدیاں خبراں پہنچیاں ملکاں تائیں
سُنی نصیحت راہب کولوں چاچے عمل کمایا
سنو حقیقت گھر لوں ٹرپئے جدوں رسول الٰہی
راہب پچھے دسو مینوں حال حقیقت ساری
انہاں آکھیا روموں چلے پہنچے آن اتھائیں
شاہ روم نے پچھ نجوموں بھیجیا جلد اسانوں
راہب آکھے نہیں کوئی مینوں بات پسند تساڈی
جسنوں خاص پیغمبر کیتا پاک خداوند باری
جدوں خداوند آپ انہاں دا حافظ ناصر ہوسی
جیہڑے طرف خدا دی ولوں مرسل بنکے آوݨ
اجتک کسے پیغمبر تائیں مار نہ سکیا کوئی
پہریدار فرشتے ہوندے نبیاں تے ہر ویلے

اسدا باپ جے ہووے زندہ رووے کیوں نماناں
نال مہر دے چل صدقے جاواں کیوں چپ چھوڑے پایا
اوتھے اک نجومی راہب آن سلام سنائے
ختم رسولاں سرور عالم ہے اج ایتھے آیا
پاس انہاں دے شتر بٹھا کے لگے کرن ٹکانا
رکھ درخت سلاماں کردے آوݨ نظر اتھائیں
اسدی اساں زیارت کرنی ایہ ہے نبی غفاری
ایتھے کرو اتارا جلدی ایہ ہووے مہربانی
اوہلوں راہب نال شتابی کھانا جلد پکایا
تحفے آکے حاضر کیتے پیش رسول غفاری
باپ تے مائی مر گیا تیرا راہب آکھ سناوے
ایہ فرزند بھتیجا میرا مویا باپ تے مائی
ختم نبوت اس تے ہوگئی روز قیامت تائیں

واپس لیکے گھرنوں ٹرجا مڑکے نہ پچھتائیں
پاک نبی نوں امن سلامت گھروں موڑ لیایا
فوج کفاراں دی اک رلکے راہب ڈیول آئی
کس کارن تسیں ایتھے آئے کٹ مصیبت بھاری
ملکے وچہ رب پیدا کیتا نبی محمد تائیں
ماردیہو یا پکڑ لیاؤ ایہ تاکید اسانوں
اوہ نہ پکڑیا جائے تہاتھوں طاقت لالو لکھ ہزاری
آپے آسدی اوہ ہر ویلے کرسی مددگاری
اُسدے پھیر مقابلے اُتے دشمن کون کھلوسی
لوک انہاں نوں مارن بدلے اپنی طاقت لاوݨ
جویں ارادے ہین تساڈے ایہ گل کدے نہ ہوئی
ایہ نہ سمجھو دل دے اندر پھردے نبی اکیلے

ہوش منڈی مڑ کے واپس جاندی قوم کفاری
مکے وچ خبریں آ کے پہنچا نبی غفاری

بیان رفتن رسول اکرم صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم دربار خدیجۃ الکبریٰ

پاک نبی نوں آکھیا چاچے اے حبیب سجاویں
ہیں کوئی کم تیرے لئی ڈھونڈاں جیکوئی کارکماویں

نام خدیجہ ہے شہزادی غنی تونگر بھاری
کل سوداگر عرباں اُتے اُسدی ہے سرداری

اُسدے ساتھ کریں کم کوئی طلب روزینہ کائی
شادی تیری پھر میں کرساں یا مقبول الٰہی

نبی کہے اے چاچا مینوں جو کجھ حکم سناویں
ہر اک امر قبولاں تیرا توں کیوں فکر لیاویں

گھر تھیں جلد روانہ ہوئے کر مصلاحت دوتویں
قرب حضور شہزادی اگے جا کر پہنچے اوتویں

تخت اتے شہزادی بیٹھی ادبوں آٹھ کھلوئی
کرسیاں اگے حاضر کردی دیر نہ لاوے کوئی

عالم سی اوہ علم توراتوں صاحب ادب پچھانی
بعد عیسےٰ تھیں ختم رسولاں ہوسی نبی حقانی

پردے وچ کھلوکے بی بی کرے کلام زبانی
کس کارن تسیں حضرت آئے بہت ہوئی مہربانی

ابو طالب پھر بول زبانوں ایہ گل آکھ سناوے
لڑکا ایہہ بھتیجا میرا نوکر کیتا جاوے

پردے وچوں حضرت ولے نظر مبارک ماری
آکھن لگی اس لڑکے نوں دیواں خود مختاری

میسرہ دی سرداری ہیسی اس تھیں اگے بھائی
جلدی پیش بلا کے اسنوں بی بی گل سنائی

جو کجھ کہے امین محمد اس تے عمل کماویں
جس طرفے فرمان سناوے اوسے طرفے جاویں

جد کروان مکے دے سارے کرن تجارت چلے
بی بی مال خزانہ دیکے پاک نبی نوں گھلے

ابو سفیان خدیجہ تائیں ہسکے بات سنائی
اسنوں کار تجارت اندر خبر شناس نہ کائی

عجب تماشہ تو نے بی بی اوہ مختار بنایا
چپکر کھلا رسول اللہ دا نہیں جواب سنایا

شام ولایت دے جد نیڑے کل سوداگر آئے
اس ابو سفیان ہوراں نوں قدرت رب دکھائے

ہک بستی وچ سی اک راہب عالم فاضل بھارا
میسرہ کولوں آن پچھاوے حال حوالہ سارا

کون جوان تساڈے اندر ہے جسدی سرداری
میسرہ اسنوں کھول سناوے حال حقیقت ساری

حاکم قوم قریشاں وچوں ہے مختار بنایا
شاہزادی کر نوکر اس نوں واہ وا شان ودھایا

ہسکے کہن لگا اوہ راہب تسیں بے عقل تمامی
ایہہ ہے ختم رسولاں سرور نبی حبیب گرامی

اک نشانی نبیاں والی آؤ تساں دکھلاواں
ایہہ محبوب خدا دا سچا اسوچ صفت کمالاں

علم توریت انجیلوں اسدی خبر اسانوں آئی
قسم خدا دی جھوٹ نہ بولاں ایہ محبوب الٰہی

موہڈیاں اُتے مہر نبوت اُسنے آن وکھالی
پڑھیا اوس شہادت کلمہ ہو کے دلوں بجانوں
دشمن قوم یہوداں کولوں تساں حفاظت کرنی
ابوسفیان کہیا ایہ میرا چاچے جایا بھائی
راہب کولوں رخصت ہو کے پھیر اگانواں ہائے
دور بتے سن جاندے اوتھوں راوی خبر سناوے
ہک راہ نیڑے خطرے والا لوک ڈرن نقصانوں
لمی منزل نوں سب ٹرپئے کہے رسول الٰہی
ابوسفیان نبی سرور نوں پھر ایہ بات سناوے
کون حیاتی لیکے گذرے ایس طرفدے راہوں
لے سفر دُنے سب ٹر گئے نبی اکیلا رہیا
ہک منزل تے جا کے پہنچے سرور نبی حقانی
میسرہ جا کے حضرت اگے کرداگریہ زاری
بیٹھ کھلوتے کھلوتے حضرت آکھے ذات ربانی
بول درخت آوازہ کیتا ہرگز نہ گھبراوا
زانوں قدر زمیں خد کھودی چشمہ ہو گیا جاری
دوجے دن سردار دو عالم اگاں روانہ ہوئے
شتر ڈھٹھے کئی بیٹھے اوتھے عاجز درد رنجانے
یا حضرت جی دعا فرماؤ صحت جے ہووے سانوں
پاس دہاندے سرور عالم شتر بٹھا کے آئے
فضل کرم تھیں سب شتر اندی ہو گئی دور بیماری
شام ولایت تیکر راہ وچہ ایسی بارش ہوئی
لٹن مارن والا اوتھے کوئی نہ نظری آیا
مال فروخت کیتا حضرت اوسے جگہ تمامی
مال خرید جو کرنا ہیسی ایسی حکمت ہوئی

ختم المرسلین نبی ایہہ کہے خداوند عالی
آکھن لگا پھر اوہ راہب اے شخصو کروانوں
ہر ویلے وچہ خدمت رہنا کدے نہ ہمت ہرنی
کیونکر اس تھیں غفلت کریئے اتنی بات سنائی
جا پہنچے اک منزل اُتے راوی ذکر لیائے
ہک راہ بہت آبادی والا لماں سفر بتاون
پینڈا اصلوں بالکل تھوڑا خطرہ مالوں جانوں
سدھے رستے چلو یارو خطرہ کرو نہ کائی
قاتل ظالم اس راہ اندر کون سلامت جاوے
نبی کہے رب فضل کریسی اوہ اپنی درگاہوں
سدھے رستے اونٹ لیچلو نبی زبانوں کہیا
سخت اجاڑ ویرانہ دسے ہتھ نہ آوے پانی
یا نبی اللہ پانی باجھوں بنی مصیبت بھاری
بھیج یتیم محمدؐ کارن اپنے فضلوں پانی
کجھ نہیں دیر نکالو کھوہ مت کوئی دیر لگاؤ
بہت عجائب ٹھنڈا پانی لذت باجھ شماری
ٹردے ٹردے جاں ہک جاگہ پاک رسول کھلوئے
زخماں نلے وچہ تن تن کیڑے کرن پکار نمانے
ساڈیاں خبراں لیون کارن بھیجیا رب تسانوں
سچا دست مبارک حضرت بدن انہاندے لائے
سبھنوں بدن سلامت کیتا آپ خداوند باری
تازہ پانی چارہ سبزی انت شمار نہ کوئی
امن سلامت ساتھ نبی دا توڑ خلا پہنچایا
نفع کمال آبدے تھیں ہویا سرور نبی گرامی
سستی جنس ملی ہر مالوں قدر نہ رہگیا کوئی

میسرہ آکھے مال فروخت اتنا نفع اُٹھا یا
حضرت جدوں روانہ ہوئے دوبے ساتھی آئے
سنوں حقیقت جسدن سفروں آیا نبی ربانا
کیا دیکھے سردار دو عالم آون واگ اٹھائی
باطن حال دکھایا رب نے آپ شہزادی تائیں
میسرہ کولوں خبراں پچھے بی بی نیک سوانی
جیونکر شتر سلامی ہوئے نال محبت سیلے
گلاں سُنکے میسرہ کولوں بی بی ہو قربانی
مدت گذری جاں کجھ ایویں کارن نبی پیارے
عزت کرے خدیجہ بی بی کرسی تے بٹھلاوے
شادی کراں بھتیجے کارن میری خواہش آہی
جتنا خرچ ضرورت ہووے اوہ میں آپ کرلواں
ایسی عورت اسدا ہیتا ئیں شادی وچ لیا ئیے
ابوطالب دل دے اندر بہت ہوئے خوشحالی
لبھا چن اسماناں اُتوں آن ڈگا وچ جھولی
لبدے چڑھیلے تیکر جاندا جھولی تھیں چمکارا
چاچے سندا بھائی اُسدا لورا عالم سائی
اوہ کہندا ایہ خوشخبری دا منصب ملگیا مینوں
جیہڑا تیری جھولی اندر ڈگا چن لورا نی
سرور عالم ختم رسولاں تینوں محرم بناسی
نورجمال تساڈوں جس نے خوابے آن دکھایا
ہے نزدیک زمانہ بی بی آکھ سناوے بھائی
ہر ہر ملکے چانن لاوے اُسدا لور ظہوری
سن خوشخبری بھائی کولوں پاوے خوشی ہوائی
دن دن حُب نبی سرور دی دل تے غالب ہوئی

میری وچہ حیاتی اتنا نفع نہ سالوں آیا
کیٹے مارے کئی دن چھپے اوٹھے اوڈھ لیائے
وسہندیاں نال شہزادی تائیں دلوچہ شوق سمانا
سرپہ بدلی سایہ کیتا قدرت نال الٰہی
حُب نبی دی ولیے اندر آن وڑی گجگا ہیں
اُس نے حال بتایا سارا حالت جویں وہانی
جیونکر مالوں نفع اٹھایا پاک رسول سوہائے
ایہہ گل آکھے اگاں کسے تے ایہ نہ کریں کہانی
اکدن چاچا پاک نبی دا آ پہنچا سرکالے
کس کارن تشریف لیاندی اولوں آکھ سناوے
شاہزادی ابوطالب تائیں پھر ایہ بات سنائی
شادی کاج رچاؤ جلدی میں سب خرچہ دلواں
جسدا ثانی دنیا اُتے ہور نہ کدھرے پائیے
آپے خرچ کرے شاہزادی وڈیاں شانانوالی
خوابے اندر پھیر خدا دا شکر خدیجہ بولی
دلوچہ کردی سوچ وچاراں ایہ کی بھیت نیارا
اُسلے کول شہزادی آکے اپنی خواب سنائی
رحمت نازل تیتھے ہوسی ایہ گل دسدی مینوں
ایہ تے نور نبی سرور دا دیندا خاص نشانی
سب زر دولت دین دنی دی ہتھ تیرے وچہ آسی
نور نبوت چند دناں تک آن کرےسی سایہ
بیشک تینوں ظاہر ہوسی اوہ مقبول الٰہی
میں بھی دین قبولاں اسدا شرط کراں میں پوری
گھر وچہ چن نورانی سوہنا غیبوں خبر نہ کائی
گمراں رحمت عالم تائیں خواب خیال نہ کوئی

پیارے نبی دے ولدے اندر آن مکان بنایا
ہکدن آکھن لگی حضرت یا مقبول سچاواں
حضرت بول جواب سناوے ہے مجال کی میری
کرو سوال انہانوں جاکے ملے مراد تساڈی
اول کرو آزاد تمامی بردے کل نمانے
مال تمامی راہ مولا دے خرچ کرایا جاسی
نرم لباس امیری والا نالے پلنگ سرہانے
کہے شہزادی جو کجھ آکھو سخن کراں منظوری
سب منظور کرے شہزادی جویں نبی فرماوے
تینکے سخن نبی دے چاچے دلوچہ خوشی منائی
جے منظور کرے اوہ تینوں اے فرزند پیارے
نہ کوئی دیر لگاؤ ہرگز جلد کرو منظوری
عقد کیتا سردار دو عالم دیر نہ کیتی کائی
زر دولت جو لعل جواہر نالے سونا چاندی
اتنی دولت وافر آہی جو سی وچہ خزانے
ستر شخص ہمیشہ اسدیاں مہراں ہی دھوون
سب کنجیاں شہزادی آکے حاضر آن ٹکایاں
عرض کرے ایہ مال خزانہ حاضر کیتا سارا
حضرت آکھے نہیں کوئی حاجت سانوں دولت مالوں
راہ خدا دے بالاخانے بخشے لوکاں تائیں
کل مومناں دی مائی اپنے زیور کل آتارے
حب نبی دی رہ گئی پلے ہور نہیں تنے کائی
رات گذارن جوگا باقی درہم نہ رہ گیا پلے
تیہہ سالاں دی عمر نبی دی راوی ذکر سناوے
کرن روایت پاک نبی جد گھر تشریف لیجاندا
اگ چولہے وچہ بال خدیجہ روٹی آپ پکائی

پر اوہ ادب کنوں شرماوے نہ کوئی حال جتایا
کرو قبول نکاح وچہ جنوں میں ایہ عرض سناواں
جدتک اذن نہ چاچا دیوے کیکر کراں دلیری
جے منظور تساں نوں ہوسی مرضی شرط اساڈی
دیہو خلاصی ہر شخص نوں کہیا رسول ربانے
مسکینی کل خلقاں نالوں جو گل اپنے پاسی
ایہ شرطاں منظوری کرسیں عیش نہیں من بھانے
خوش ہوکے مسکینی جھلاں حاجت ہووے پوری
ادب کنوں ابوطالب دیول جلد پیغام پوچایا
بھی سردار دو عالم جاکے اوہا گل سنائی
عالی شان گھرانہ اسدا لجنت بلند ستارے
تیرے ہتھ پوچانی رب نے مال امانت پوری
خاص مقدر پاک نبی دا لکھیا جویں الٰہی
شاہزادی نے پاک نبی دے حاضر پاس لیاندی
تھوڑا ذکر سناواں تینوں سنتوں یار سیانے
ہر دن رات زنگار اتارن کرے نہ فارغ ہوون
ایہ دولت درکار نہ سانوں یا رب خالق سایاں
خرچ کرو یا رکھو اسنوں عالم دے سردارا
نہیں زر مال برابر سانوں ایس یتیمی نالوں
اپنے پاس انہا نالے وچوں اک بھی رکھیا ناہیں
دتے بخش یتیماں تائیں راہ مولا دے سارے
ایتھوں تیک سخاوت کیتی کارن ذات الٰہی
فارغ ہو سردار دو عالم مڑکے گھر نوں چلے
جسدن خبریں سوہنا سرور گھر وچہ قدم ٹکاوے
روٹی کارن سرور عالم بالن آپ لیاندا
چھڈیاں خدمتگار غلاماں حاجت رہی نہ کائی

اَلَمْ یَجِدْكَ یَتِیْمًا فَاٰوٰی

کیا میں نے تجھے یتیم نہیں پایا۔ پھر تجھے ٹھکانا دیا

دربیان عمر چالیس برس میں رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہٖ وسلم کو اللہ دا حکم

حکم رسالت دی جاں ربنے سر دستار پہنائی
سدھا راہ بتلاؤ جا کے امر خدا فرمایا
بت پرستاں قوم کفاراں ہیہ بیناں بھولاں
تاں ایہہ لوگ طفیل تساڈی پاون نیک جزائیں
جدن نبی محمدؐ تائیں امر ہویا سرکاروں
نبی کہے میں رب سچے دا حکم سناون آیا
قسم خدا دی صدق یقینوں جیکوئی دامن پھڑسی
ایہ کم میرا لوکاں تائیں دساں حکم ربانا ں
خاص عبادت کرو خدا دی چھوڑو غیراں تائیں
بت پرستی کرنیوالے سڑسن دوزخ ناراں
ابوبکر نے سب توں پہلے کلمہ بول سنایا
ابولہب حضرت دا چاچا قہروں بول سناندا
ساڈیکولوں پیو دادے دا ایہ چیا دین چھڈاوے
بُرا مناوے پاک نبی تھیں قوم کفار تمامی
اس کارن توں سد بولایا کل قبیلے تائیں
ابوبکر نوں آکھن توں کیوں آکھیں سچا نبی سچاواں
بہت چراندی رب نے مینوں دتی عجب نشانی
لوکاں پچھیا کی نشانی تینوں رب وکھالی
کن براجہ ہوکے میرے مینوں گل سنائی!
ختم رسولیں دنیا اُتے جنت دی سرداری
بیشک ایہ میں دیاں گواہی سچ رسول ربانا ں

چالی برس نبی دی عمر اُسدن ساری آہی
راہ اسلام سکھاون بدلے تینوں اساں لوچایا
جا کے منع کرو سب تائیں جیونکہ کار رسولاں
جنت دوزخ خبر سناؤ ساریاں لوکاں تائیں
اپنے خویش قبیلے تائیں سدے نال پیاروں
دوزخ کنوں چھڈاون آیا جنت دیون آیا
جنت جا کے داخل ہووے دوزخ مول نہ سڑسی
میرا دامن پکڑو صدقوں جس نے جنت جانا
نہ چھوڑو تے روز حشر نوں پاسو سخت سزائیں
کوئی نہ یار اُنہاں ندا بنسی رو رو کرن پکاراں
آکھن لگا پاک نبی نوں سچ صحیح میں پایا
مرے محمدؐ جیہڑا سانوں اُلٹے رستے پاندا
جنت حوراں دس لوکانوں مٹھے سبق پڑھاوے
ابوبکر نے آکھیا لوکو سچا نبی گرامی!
سدھا رستہ چھڈ کے پہلا پا دین پیا کوراہیں
ابوبکر نے آکھیا میں تے سچ ایمان لیا واں
اوہ نشانی ظاہر ہو گئی اوپر نبی حقانی
ابوبکر نے آکھیا اکدن جھکی درختوں ڈالی
کہن لگی اک پیدا ہوسی نبی رسول گرامی
اُسدا دین قبولیں جلدی اوہ محبوب غفاری
اُسدی تابعداری باجھوں کسے نہ جنت جاناں

ابوبکر نے سب توں پہلے جدا اسلام لیا محمدا
ربدی طرفوں مرسل آکے معجزے کئی وکھاون
ربدی طرفوں پاس تساڈے ہے کوئی خاص نشانی
کہن لگا توں نہیں ڈٹھا لتھا چن آسمانوں
پھر اوہ جمع ستارے ہو کے بنیاں چن نورانی
چن نورانی سی جو اس دن گھر تیرے وچ آیا
بند کیتا سی توں دروازہ چند نہ نکل جاوے
کہے صدیق ایہو گل کافی حاجت ہور نہ مینوں
عقل ٹکانے نہ کوئی رہ گئی ہو صدیق دیوانہ
شاہ عباس نبی دے چاچے ایہ روایت سنائی
سوا مہینہ عمر نبی دی سی جس ویلے آئی
انبر تھیں جھب خدمت اندر لتھا چن اسمانوں
جتول ہتھ کریندے سا ہے چن اُسے ول جاوے
چند مبارک سجدہ کیتا اس دن اوہنوں تینوں
حضرت آکھے قسم خدا دی خالق سر جہنا را
سورج چند نے سجدہ کیتا جدمیں خداوند تائیں
اک خوشخبری ہور سناواں آکھے نبی غفاری
نبی کہے جس رات تولد میں دنیا تے پائی
جتنے ملک نورانی آہے اس وچ قوم نورانی
ہر دم اوہ تسبیحاں کردے دن تے رات صباحیں
نام اساڈا سُنکے مومن جو صلوٰۃ پُچاوے
نال محبت پاک نبی نے دسیا چاچے تائیں
ظاہر خبر نبی نے دسی ایہہ صلوات پُچایاں
کون درود محمد سرور چاچے نوں فرمایا
کیونکر مومن پڑھکے اسنوں فیض ہزاراں پاون

پاک نبی نوں نال محبت ایہ گل آکھ سناندا
بہتے لوک مکمل ہو کے تاں اسلام لیاون
نظر اٹھا کر ابوبکر ول تکیا نبی حقانی
بن گئے پھیر ستارے اسدے حکم خدا رحمانوں
کر کے یاد بتا گل مینوں بھلی کویں نشانی
اوہ سب نور جمال اساڈا تینوں رب دکھایا
ابوبکر نوں پاک محمد ایہہ فرمان سناوے
سچا نبی خدا دا حضرت من لیا میں تینوں
آکھن اگا مینوں ملیا سوہنا نبی یگانہ
اک نشانی یا نبی اللہ مینوں رب وکھائی
لگے رون پنگھوڑے اندر سرور نبی الٰہی
اوہنوں خدمت وچ تساڈی آپ ہوراں لئے شانوں
وچہ نابالغی آپ ہوراں نوں چن پیا ورچاوے
ایہہ محبوب حبیب خدا دا معلم ہو گیا مینوں
لوح محفوظ تے قلم چلے جو حال سینجے سارا
نور اساڈا کول عرش دے کردا حمد ثنائیں
شاہ عباس کہیا فرماؤ حال حقیقت ساری
ست پہاڑ نورانی پیدا کیتے ذات الٰہی
کسے تعداد خدا دے باجھوں نہیں لہاندی جانی
کرسن اوہ عبادت جتنی روز قیامت تائیں
قسم خدا دی اتنا درجہ اجر برابر پاوے
ایہ درود کتابوں ثابت شک شبہ کجھ ناہیں
کیوں نہ عاصی بخشیا جاوے اتنا درجہ پایاں
اوہ درود مکمل کر کے جاوے جلد لکھایا
ایسی عادت نیک ٹھہرایاں کیوں نہ بخشے جاون

دلوں بجانوں پاک نبی دی کر لئی تابعداری
بیشک بخشی رب نے اسنوں جنت دی سرداری

یاد نہ رہ گئی دلدے اندر فخر اتے وڈیائی
نور ظہور محمدؐ والا عالی دولت دلائی

بِسْمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

شروع ساتھ نام اللہ تعالےٰ کے جو بڑا رحم کرنیوالا مہربان ہے

اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّعَلٰی اٰلِ مُحَمَّدٍ فِی الْاَوَّلِیْنَ

اے اللہ پہلوں اور پچھلوں اور ملاءِ اعلےٰ میں قیامت تک محمد صلی اللہ

وَالْاٰخِرِیْنَ وَالْمَلَاءِ الْاَعْلٰی اِلٰی یَوْمِ الدِّیْنِ

علیہ وسلم اور آپ کی آل پر رحمت بھیج

ہک واری صلوات پوچاوے مومن مرد الٰہی
اتنے درجے دی خوشخبری پاک نبی فرمائی!

نیک نصیباں والیاں لوکاں آن برا تاں لیاں
ابوجہل ابولہب جہانتوں لعنتاں بدیاں بیاں

ابوبکر جیہاں اوس میلے نور ہدایت پائی
تے عثمان جیہانتوں آکے خوشخبری فرمائی

جسنوں ملیا نبی محمدؐ دینیا دولت بھاری
اُسدی حاجت پوری ہوئی دین دُنی دی ساری

جیوں جیوں نیک نصیبا لوا لے لین برات حضوروں
دین قبولن والیاں تائیں تن من جلیوے نوروں

پاک نبی کول بیٹھا دیکھے جسنوں قوم کفاری
اوسے نوں پھڑ مارن کُٹن کردے سخت خواری

ماں پیو سنے عمار اصحابی جدوں ایمان لیایا
ابوجہل ابوطالب دوہانے اُسنوں پکڑ لٹکایا

مارن کُٹن لگے اسنوں کرکے زور دھگا ناں
دیکھ انہاندا مومن بنکے صبروں وقت لنگھا نا

کھاون ماراں کرن پکاراں سچا نبی گرامی
حمد پکارن صبر نہ ہارن مومن لوک تمامی

جو تکلیفاں دیہن انہانتوں کون بیان سناوے
عشق نبی دا جس دل اندر چانن آن لگاوے

ریت گرم دے اُتے جاکے پکڑ بیدوس لیجاون
سینے اُتے پتھر بھارے پئے تکلیف اٹھاون

نہ غم موت حیاتی والا ذکر زباتوں جاری
دلبر دلوں کلمہ بھواناء سے مشکل بھاری

کئیاں نوں اوہ پانی اندر غوطے دیکے مارن
مومن سگوں شہادت کلمہ اُچی بول سناون

جیوں جیوں اُچا کلمہ بولن تیوں چڑھے ودھیری
عشق دبایاں دبے نہ تھلے دین آواز اچیری

لہو گے پیا زخماں وچوں کہن حبیب حقانی
سرور عالم ویکھ انہانوں ایہ فرمان سناون
نہ ہٹناں اِس راہوں ہرگز دیہن حضور آوانے
ہور زیادہ لوکاں تائیں ہو گئی حُب ربانی
ابو جہل مردود مُنہ کالے مار مار کے ماری
نام منیہہ سی اک عورت جدوں ایمان لیائی
اتنا ماریا اُس عورت تائیں حضرت عمر پیارے
عمر کہے تین چھوڑاں تینوں تھک کھلا ہیں ماروں
عورت آکھے ہووے اکدن ایسی حالت تیری
فضلوں بے پرواہی جنت موت شہادت مینوں
ایہ گل سُنکے عورت کولوں عمر بڑا شرماوے
اکدن رلکے کل کفاراں رلمل مجلس لائی
بیں ہاں خاص رسول اللہ دا پاک نبی فرمایا
جیر اکہ کے سرور عالم نہ کجھ حال جتایا
آکھن لگی ہاشمیاں ندا ادب لحاظ نہ کوئی
اج یتیم محمدؐ تائیں جویں طمانچہ لایا
جیکر اج عبد اللہ ہوندا عبد المطلب پیارا
ایسے گل توں حضرت حمزہ رو رو نیر وگاوے
ہتھ کمان آئی اسویلے حضرت حمزہ تائیں
جے تلوار ہوندی ہتھ میرے تخم اڈاوہاں تیرا
پاک نبی دے چاچے جسدم پکڑی تابعداری
دعا منگی سردار دو عالم یارب خالق سائیں
جد تک ایڈ بہادر کوئی نہ فرمان اٹھاوے
وچہ دربار الٰہی جسدم حضرت عرض سنائی
اٹھ سویرے مجلس جوڑی کل کفار لعیناں

اوہ نہ دامن چھوڑن میرا ہو جاون قربانی
نہ ہٹناں اس راہوں ہرگز سخت تاکید کراون
اج تساڈے کارن کھلے جنت دے دروازے
ظلموں ماں عمار ولیدی دنیا چھوڑ سدھانی
مردی وار زبانوں اسنوں کلمہ اونویں جاری
حضرت عمر ولی نوں اُس تے بجد خفگی آئی
قسم خدا دی زخموں زخمی وگن خون فوارے
پھر ماراں گا طاقت پاکے دین قبولن پاروں
جینوں دین قبول نہ کیتا یاد رکھیں گل میری
نال محبت کلمہ پڑھ لے ایہ گل آکھاں تینوں
پاک نبی دا دلوچہ دشمن قتل کراں دل چاہوے
اُس مجلس وچہ پہنچے جا کے پاک رسول الٰہی
ابو جہل نے پاک نبی تے سخت طمانچہ لایا
حضرت حمزہ نوں اک عورت جاکے حال سُنایا
مینوں دسے غیرت والا مرد نہ رہ گیا کوئی
اُسنے خوف خدا دا اصلوں اپنے دلوں بھلایا
کیوں نہ پاک محمد تائیں ہوندا کوئی سہارا
غیرت اثر زیادہ کیتا کلمہ بول سُنادے
ابو جہل نوں مارن لگا کرکے زور تدائیں
ہن توں نبی محمد ولوں فکر رکھیں کجھ میرا
بہت دلاں وچہ حسرت کردی کافر قوم نکاری
دین اندر کر داخل فضلوں عمر بہادر تائیں
دینی لوکاں اُتوں ہرگز دہشت مول نہ جاوے
اوسیویلے ذات خدا دی اوہ منظوری پائی
نئی تدبیراں پیش لیاندیاں جھولاں بیدیناں

اُٹھکے ابو جہل نے ہوکا مجلس وچ دیوایا
سو اُٹھ بھر کے زر دولت دا دیواں اُسد بتائیں
ہور انعام زیادہ کیتا گنتی وچ نہ آوے
سُنکے حضرت عمر بہادر جلد ہویا اقراری
ابو جہل نے قسم اٹھائی بت نوں حاضر کرکے
جے سر پاک نبی دا کٹ کے میرے پاس لیاویں
تیغ اٹھا کے کعبیوں باہر عمر بہادر آوے
ایہ سر لین نبی دا ٹریا اپنا ڈے کے آسی
حکم کرے رب عالم جلدی تسیں فرشتیو جاوٗ
قہر عذاب اٹھا کے چلیا ایہ دوزخ لے راہوں
قتل ارادہ کرکے ٹریا طرف رسول حقانی
قتل کرن لئی پاک نبی نوں عمر بہادر آیا
بھیڑا گاندا خوش الحانوں کلمہ پڑھے شہادت
دل نوں فکر عمر نوں پیدا ہویا اثر حیوانان
جیکر جلد محمدؐ تائیں قتل نہ کیتا جاوے
اصلوں دلوچ خوف نہ کردا زوروں ایڈ دلیری
اک نعیم اصحاب نبی دا اس نوں ملیا راہوں
اوس پچھیا توں کتھے جانا ہے اج عمر جواناں
سُنکے اوہ اصحابی آکھے ایہ نہیں طاقت تیری
اُس تے ختم نبوت ہوئی اوہ محبوب الٰہی
فرض کیتا جے اوتھے جاکے توں تلوار اٹھاویں
امن سلامت ہٹ جا ایتھوں جیکر چاہویں خیریں
سُن کے عمر بہادر تائیں اُس پر غصہ آیا
توں بھی ساتھ نبی دے رلیوں معلم ہو گیا مینوں
اگوں بول نعیم سناوے بات سُنیں اک میری

قتل نبی دے کارن اُسنے بہت انعام ٹکایا
درم دیناروں بھی میں اُسنوں کردیاں بے پرواہی
دہ تنسو شتر دیاں زر مالوں ایہ نعام ٹکاوے
جے میں قتل نبی نوں کیتا پاواں دولت بھاری
دس سو شتر دیانگا تینوں زر دولت دا بھر کے
ایہ انعام جو آکھیا تینوں بیشک میتھوں پاویں
فضلاں تھیں خوشخبر خداوند ملکاں نوں فرماوے
سجا دین قبول کریسی ملک تکگا دا جا سی
اسدے سر نوں پاک نبی دے قدماں وچ ٹکاوٗ
بیشک آکے جنت لیسی ایہ میری درگاہوں
کردیہو اسنوں عاشق پورا جان کرے قربانی
باطن شان نبی سرور دا اُسنوں رب جتایا
بولن لگا بندیاں وانگوں بنکے نیک سعادت
حیرت اندر آکے آکھے چلیا بدل زمانہ
روز بروز ترقی پاوے دیلا ہتھ نہ آوے
کیہڑا آن مقابل ہوسی ایڈی طاقت میری
اُسدے وَلے نظر اٹھا کے دیکھے تیز نگاہوں
قتل نبی دے کارن بھائی ہویاں اج روانہ
قتل نہ ہوسی تیتھیں حضرت جے سو کریں دلیری
اسدے تائیں قتل کرن دی کسنوں طاقت آہی
توں اصحاباں اُنھیاں وچوں کیونکر زندہ آویں
آکھے لگ کے واپس مڑ جا ایتھوں پچھلے پیریں
آکھن لگا نظر اُٹھا کے کیوں مینوں اٹکایا
ذرا کھلو جا اسنوں پہلے قتل کراں میں تینوں
میرے اُتے تیغ اٹھاویں ایڈی خفگی تیری

سب توں پہلے دین قبولیا بھین بہنوئی تیرے
پہلوں موڑ انہانوں جا کے مڑکے آکھیں ہنیوں
عمر کہیا ہن وس نعیماں کویں ثبوتی پاواں
کہے نعیم بہادر عمرا ایس گلوں آزمائیں
ایہ نشانی ہر مومن دی خبر نعیم سنائی
ایہ گل سنکے عمر ولی نوں خفگی چڑھی ودھیری
پڑھن قرآن پئے اوہ گھر وچہ عورت خاوند دونویں
جذبے نال بولایا اُس نے سی ہمشیرہ تائیں
جلد قرآن چھپایا اہناں کھول دتا دروازہ
عمر بہادر بیٹھ منجے تے پھر ایہ آکھ سنایا
تھر تھر کنبے بھین بہنوئی صاف ہوئے انکاری
عمر کہے میں کیکوں ماراں بات نہ ثابت ہوئی
کر کے ذبح پٹھورے تائیں گوشت جلد بنایا
عمر کہے ایہ رکھے کھائیے انہاں عرض سنائی
عمر دبا کے پچھن لگا کیونکر کھاؤ ناہیں
دین نبی دا اساں قبولیا ہرگز کدی نہ کھائیے
فاطمہ بی بی بھین پیاری جد ایہ بات سنائی
اُنہاں دین قبولیا ہیسی ہو کے دلوں لجالوں
ہک ہتھ وال سعید بھرا دے دوجے ہتھ کٹاری
نہ سعید زبالوں بولے صبروں بھار اٹھاوے
عمر ولی تے نزلہ مارے رو کے بھین نمانی
تیغ چلائی عمر غصے تھیں اُتے کتنی واری
جدوں چھڑاون لگی بی بی اپنے خاوند تائیں
جد اس زخموں لہو نکل کے منہ سر سینہ بھریا
بیشک مار اسالوں عمرا ساڈا عذر نہ کائی

اُہنا نوں جا پُچھ پہلوں کیوں گل پہنائیں میرے
چنگی طرح آزمائش کر لے آکھ دتا میں تینوں
جد تک ثابت نہ گل ہووے کیکر مار مکاواں
ذبح تساڈا کیتا گوشت اُنہاں کھانا ناہیں
بن تکبیروں ذبح نہ کھاسی ہرگز مومن کائی
بھین پیاری فاطمہ دے گھر پہنچا نال دلیری
آن کھلا دروازے اگے عمر بہادر اونویں
کہن لگا دروازہ کھولو گل سنو کیوں ناہیں
بھین کہے کویں آیا بھائی رب غریب نوازہ
کی پڑھدے ہو چوری چوری سارا حال پچھایا
آکھن لگے یا مولا ایہ بن گئی مشکل بھاری
جد تک بکرا ذبح نہ کرساں پتہ نہ لگے کوئی
بھین پکا کے نال شتابی حاضر آن ٹکایا
اوہ کہندے تسیں آپے کھاؤ اساں نہ کھانا کائی
بھین پیاری آکھ سنایا عمر بہادر تائیں
یا ماریں یا چھڈیں سانوں تینوں سچ سنائیے
عمر ولی نے اوسے ویلے دل وچ غیرت کھائی
لگا عمر پکڑ کے مارن دھوہ تلوار میانوں
آن لگا تلواراں مارن سنوں حقیقت ساری
جسنوں دسے جنت لوہا اوہ کیوں پاسے جاوے
ویر پیاریا نہ کر مینوں بیوہ درد رنجانی
اسنوں رب نہ زخمی کیتا کر کے رحمت بھاری
تیغوں زخم پیشانی لگا وگیا خون تدائیں
ایسی حالت ویکھ عمر نے رحم دلے وچ کریا
پچھے راہوں کدے نہ مڑنا رو کے بات سنائی

عمر بہادر ایہ گل سُن کے حیرت اندر آیا
اوہ کی سبق جہدی حب ایسی سینے وچہ سمائی
بھین کہیا جے غسل وضو کر پاس اساڈے آویں
عمر بہادر غسل وضو کر نال شتابی آیا
طٰہٰ سورت پڑھی اتھا سنے اثر عمر نوں ہویا
آکھن لگا واحد اللہ بندگیاں دا سائیں
سچ قرآن کلام اللہ دی سچ رسول الٰہی
عمر بہادر ترم کلاموں ایہہ فرمان سنایا
نالے مینوں لیچل جلدی پیش رسول ربانے
اوہ کہن اسیں راضی باضی غصہ کوئی نہیں سانوں
ارقم دے گھر بیٹھے ہیسن نبی رسول الٰہی
بند دروازہ کیتا ہویا خوف شرارت پاروں
آ سردار دو عالم اگے اُہنے آکھ سنایا
فکر پیا سب مجلس تائیں تھر تھر کنبن لگے
دھوہ تلوار میانوں حمزہ ایہ گل آکھ سناوے
صبر کرو میں انشاء اللہ ایسا جنگ مچاواں
پھڑ کے تیغ کھلوتا حمزہ کھول وتا دروازہ
تگڑا ہو کے آویں عمرا آکھیں خبر نہ ہوئی
جے اَج پاک نبی نوں آ کے انگل اک لگائی
آون دیہو اسانوں اسنوں کہن رسول الٰہی
حضرت عمر کلام نہ کیتی درد محبت بھریا
پاک نبی دا بن اصحابی عمر بہادر آیا
حمزہ نالوں ترن دن پچھے عمر ایمان لیاندا
حاضر خدمت پاک نبی دی عمر جدوں سی آیا
پندراں عورتاں نے بھی آ کے دین قبولیا بھائی
اوہ کی سبق تساڈے تائیں رہبر کیسے پڑھایا
کی محویت جس تلواروں خوف نہ کیتا کائی
پھر قرآن سنایا جاوے ولدی حاجت پاویں
بھین کہے بہوہ نیواں ہو کے ادب قرآن سکھایا
شوق محبت تھیں پھر حضرت ہنجوں بھر کے رویا
پوجا کرنی ہور کسیدی باجھ خدا دے ناہیں
غیراں کولوں حاجت منگنی بیشک ہے گمراہی
بخشیں مینوں میریئے بھیناں جو میں ظلم کمایا
یا توں مینوں دسیں چھیتی بیٹھے کس ٹکانے
ذات الٰہی بخشے تینوں ملے نجات تسانوں
لیکے نال عمر نوں بی بی گھر دکھاون آ ہی
عمر ولی نوں آوندا ڈٹھا ہیسی کسے بازاروں
عمر بہادر تیغ اٹھا کے طرف تساڈی آیا
حضرت حمزہ تیغ اٹھا کے آن کھلوتا اگے
کھول دیہو دروازہ جلدی عمر میر لوں آوے
پھڑ تلوار نبی تے آوناں اسنوں یاد کراواں
کھڑا دروازے اندر حمزہ کرے بلند آوازہ
تینوں اگوں روکن والا نہیں سی دسدا کوئی
انشاء اللہ میری تیغوں کدے نہ بچکے جاویں
ہن نہیں عمر لڑائی کرداکرو نہ خطرہ کائی
تن من اپنا پاک نبی دے اگے حاضر کر یا
گھُٹ کلاوے پاک نبی نے سینے نال لگایا
گھر گھر خوشیاں ودن سوایاں ذکر نہ کیتا جاندا
چالیاں مرداں اوسیویلے کلمہ بول سنایا
سال نبوت چھیواں کہندے حکمت پاک الٰہی

پھریا طور زمانے والا ہویا عمر سلامی
پاک نبی دی خدمت اندر عمر سوال سنائے
بیت اللہ وچ پڑھو نمازاں فکر نہ کرنا کائی
ظاہر ٹھاکر پوجن کافر اوہ مجہول نکارے
کیتی جاں سردار دو عالم کعبے طرف تیاری
بیت ربی ول آون لگا پاک رسول الٰہی
ساتھ نبی دے حضرت حمزہ علی بہادر نالے
روشن ہویا طبق زمیں دا فضل کنوں رب باری
عمر ولی دا رستہ ویکھے قوم کفار تمامی
کٹ کے سر سردار نبی دا فوراً عمر لیا سی
جمع کفار کھلوتے رہ گئے عمر نہ مڑ کے آیا
جل بل گئے کفار تمامی پیش نہ جاوے کوئی
اک شریر پرانا بولیا عمر ولی دے تائیں
عمر کہے حرودا ہن کوئی لفظ نہ بولیں مینوں
میں ہن لگ تو ہاڈے آکھے سچا دین چھپاواں
اوتھوں واپس مڑ گئے سارے اگاں نہ آیا کائی
انبر تیکر قد نبی دا نظر عمر لوں آیا
سن اصحاباں پاک محمدؐ کعبے اندر آئے
اللہ اکبر جدوں پکاریا منہ تھیں نبی ربانے
حکم الاہوں ذلت پائی اُسدن قوم کفاراں
دعا نبی دی نال عمر نے دین قبول لیا سائی
جد تک داخل دین نہ ہوندا عمر بہادر یارا
عمر خطاب اُتے رب کیتی فضلوں برکت بھاری
وس تسو بت خانے اس ڈھائے راوی خبر لیاندی
وس سو چھتی شہر کفر دے جا اسلام پھیلایا

حیرت اندر ہو گئے فکروں کافر قوم تمامی
ربدی بندگی چھپکے کرنی نہ میرا دل چاہوے
مار دیاں میں اُسنوں پھڑکے جس نے نظر اُٹھائی
آپاں اُچی بانگاں دیئے چل رسول پیارے
اوسے وقت فرشتیاں تائیں ہویا حکم غفاری
سایہ کرو پرانداجا کے دیر نہ لگے کائی
شان نبی دا عمر ولی نوں اسدن رب وکھالے
شوقوں حمد الٰہی پڑھیا رلکے مجلس ساری
ایہہ نہ پتہ اصحاب بنایا اسنوں رب گرامی
جھگڑا ختم ہو ویگا سارا پلک گھڑی نوں آسی
ساتھ نبی دے ٹریا جاندا انہاںنوں دسیایا
عمر ہویا اصحاب نبی دا مشکل حالت ہوئی
کر اقرار زبانوں پھر لیں چنگا کیتا ناہیں
دیکھ لویں تلوار میری نوں ٹوٹے کر دیاں تینوں
خبردار مت بولے کوئی گردن اسدی لاہواں
چلے گئے پھر بیت اللہ وچ پاک رسول الٰہی
شان نبی دا ظاہر کر کے ربدی ذات دکھایا
ہو کے کھڑے مصلےٰ اُتے نبی جماعت کرائے
مونہہ بھدے طرف زمیں دے ڈگے ہو کے بت نمانے
نبی گیا جد بیت اللہ وچ سن اصحاباں یاراں
انشاء اللہ دین خدا دے بڑی ترقی پائی
اہل ایماناں دی گھٹ طاقت ہیسی دین وچارا
شام ولایت روم دمشقے کلمہ ہو گیا جاری
عمر خطاب بہادر دی کوئی صفت نہ کیتی جاندی
گرجا انگریزاں دا اس نے کئی ہزار گرایا

کسرے قیصر دے گھر جا کے کلمہ کیتا جاری
گرجے ڈھاہ مسیتاں پایاں حضرت عمر سوہارے
ڈھانگاں پیگیاں ملکاں اندر ٹوٹے بت تمامی
کیوں نہ اہل ایماناں تائیں ہووے عمر پیارا

دین بچے دیاں دھماں پیاں اللہ دتیا ساری
کعبے وچ دیوالیاں بانگاں ایسے عمر پیارے
ملکاں ندیوچہ دتا اپنا سکہ نور اسلامی
جسدیاں صفتاں دن تے راتیں کرے رسول سوہارا

بِسْمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

شروع ساتھ نام اللہ کے جو بخشنے والا مہربان ہے

اِنَّ اَبَا بَکْرٍ مِنِّیْ بِمَنْزِلَۃِ السَّمْعِ وَاِنَّ عُمَرُ مِنِّیْ

ابوبکر مجھ سے بمنزلہ کان کے ہے اور عمر مجھ سے بمنزلہ آنکھ کے

بِمَنْزِلَۃِ الْبَصَرِ وَاِنَّ عُثْمَانَ مِنِّیْ بِمَنْزِلَۃِ الْفُؤَادِ

ہے۔ اور عثمان مجھ سے بمنزلہ دل کے ہے۔

یکدن سی سردار دو عالم ایہ فرمان سنایا
ابوبکر ہے مثل کناں دی آکھیا نبی پیارے
تے عثمان غنی نوں حضرت دل دی مثل بنایا
بے ادبی صحاباں دی نہ ہرگز بخشی جاوے
ہک روایت محمد باقر حق حدیث لیاندی

ابوبکر تے عمر ولی عثمان غنی فرمایا
عمر اساں نوں مثل اکھیں دی کہن حبیب سہارے
قسم خدا دی ایہ حضرت نے خود فرمان سنایا
رب نبی دے دشمن پھڑکے قہر عذاب جلاوے
پاک زبان نبی دی وچوں حق عمر دے آندی

اَللّٰھُمَّ اَعِزَّ الْاِسْلَامَ بِعُمَرَ ابْنِ الْخَطَّابِ ما

اے اللہ عمر بن خطاب کے ساتھ اسلام کو غلبہ دے

وَمَنْ یَّعْصِ اللّٰہَ وَرَسُوْلَہٗ فَاِنَّ لَہٗ نَارَ جَھَنَّمَ

اور جو لوگ خدا اور اس کے رسول کی نافرمانی کرتے ہیں انکے لئے آگ ہے دوزخ کی

خَالِدِیْنَ فِیْھَا اَبَدًا

جس میں وہ ہمیشہ رہیں گے

یعنی رب نبی دی طرفوں جو انکار لیا سی
قسم خدا دی ہاویہ دوزخ تھلے لیندا جاسی

جس تے نبی نہ راضی ہووے کون بچاون والا
بیشک اسدا دشمن ہوسی قادر رب تعالے

پاک نبی دے یاراں تے جس کوئی اعتراض لیاندا
بھانویں کرے عبادت کیسی اوہ نہیں جنت جاندا

کنجی جنت دی رب بخشی پاک نبی ونتیا ئیں
اتنی عزت پاک نبی دی کیتی خالق سائیں

مالک جنت وینال جس نے آن عداوت چائی
توں نہیں جنت دیوچ جاندا آکھے ذات الٰہی

اے انساناں پاک نبیدی کرے تابعداری
حوراں جنت تیری خاطر کر دیاں انتظاری

گھر دیوچوں نہیں خریدیا جنت اوگنہاراں
سکا چاچا دوزخ جاسی دیکھ ربیدیاں کاراں

گھروچ فضلوں جنت آیا ابولہب ونتیائیں
اُسنے ہتھیں دھکے دیکے لیلیاں دوزخ بھائیں

حکایت ام جمیل چاچی رسول اکرم صلی اللہ علیہ وسلم دی

ام جمیل نبی دی چاچی پیگئی اُلٹے راہیں
نہ جنت دی قدر پچھانی لیاں دوزخ بھاہیں

پاک نبیدے رستے اندر کنڈے نت کھلارے
تاکہ ہوون زخم نبی نوں وگن خون فوارے

رستے اندر روز لیا کے کنڈے روز کھلارن
جتھوں قدم اگیرے رکھیں کنڈے عرض گذارن

امن سلامت پاک نبی نے لنگھ اتھاؤں جانا
کیوں تکلیف پہچاوے مولا خالق رب توانا

سنو حقیقت کویں خدا نے حکموں پھڑکے ماری
جاوے کنڈے چگن جنگل نہیں ام جمیل نکاری

بکدن کنڈے چن چن اوہنے گٹھڑی خوب بنائی
رسی وٹ کھجوروں پکی اسوچ پنڈ بھائی

گٹھڑی بنھ بنھاکے اپنی سردے اتے چاوے
آکھے امن سلامت کیکوں لنگھ محمدؐ جاوے

سرتے پنڈ اٹھاکے ٹردی ایہ ویلیاں وہارے
ایسے کانٹے لگن اسنوں چلن خون فوارے

امر خدا دے نال قدرتی جلد فرشتہ آیا
پچھلے پاسے ملک ربانے گٹھڑی سنے دباوے

گلوچ رسی پیگئی اسدے لکڑاں پچھے گیاں
گل گھٹیجا ختم حیاتی ولدیاں دلوچ رہیاں

لے گل گھوٹو مرگئی اوتھے ہویا حکم جباروں
دائم دوزخ دیوچ پے گئی نافرمانی یاروں

وچ قرآن خدا وند عالم اسدا حال لکھایا
نہیں سی پاک نبیدے کولوں خفیہ بھیت چھپایا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

تَبَّتْ يَدَآ اَبِيْ لَهَبٍ وَّتَبَّ ۝ مَآ اَغْنٰى عَنْهُ مَالُهٗ

ہلاک ہوجیو ہاتھ ابولہب کے اور ہلاک ہو وہ
نہ کفایت کیا اُس کو مال اُس کے نے

وَمَا كَسَبَ ۝ سَيَصْلٰى نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ۝ وَّامْرَاَتُهٗ ؕ

اور جو کچھ کمایا شتاب داخل ہوگا آگ شعلہ والی میں اور جورو اس کی

حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ۝ فِیْ جِیْدِهَا حَبْلٌ مِّنْ مَّسَدٍ ۝

اٹھانے والی لکڑیوں کی بیچ گردن اس کی کے رسی پوست کھجور کی ہے

ساتھ نبی دے شرکت کیتی رہنوں غیرت آئی
جو کوئی پاک نبی دا دشمن رب دا دشمن سوئی
لہدے چڑھدے تیکر ہویاں نوریاں روشنایاں
ماڑے لوک اصحابی بنگئے خلق نبی دے پاروں
سنکے خبر شمع دی آگئے دوروں چل پروانے
جس دل اندر حب نبی دی فضلوں آن سمائے
ست سو بندہ پاک نبی دا عاشق بنکے آیا
دس دس فاقے اون انہانوں کتے سوال نہ پاون
ہاڑ سیالے جت اوڑھاندی لوریاں گلو چہ پاون
بعضے جنگ شہادت پاون بعضے خیریں آون
قسم خدا دی وحدت کلمہ جدوں حضور سناندے
جنگل دیو چہ آن فرشتے پھڑکے پھانسی لائی
اتنا شان نبی سرور دا جان لوے ہر کوئی
دیوے تلے اندھیرا رہگیا واہ وا یارب سایاں
چاچے چاچیاں گئے ور کالے اللہ دے درباروں
گھر دیاں آن شریکے چکے بنے شریر دلیو انے
کیونکر نہ اوہ پاک نبی دے صدقے صدقے جائے
حب نبی دی انہاں کولوں پیارا وطن چھڈایا
پت کھجوراں یا کجھ گٹکاں بھکھ لگے تے کھاون
دیکھ جمال نبی سرور دا صدقے صدقے جاون
ہے افسوس نہ ملی شہادت رو رو نیر وگاون
چہرے پھل گلابی اوتویں کھلن انہاندے

حکایت حضرت بلال رحمۃ اللہ علیہ

جدوں آوازہ کلمے والا پیا بلال ہورانوں
پکڑ بلال بلایا جلدی حب رسول سوہارے
لکروں کنڈے توڑ لیاون رکھے قوم کفاری
قطرے خون گرن جد بدلوں کروا ذکر الٰہی
مار مار کے ایہ گل آکھے کافر ٹول شیطانی
جتنا مارن ہور زیادہ کلمہ طیب کہندا
کن وچ آن فرشتہ اسنوں اتنی بات سناوے
نہ ہٹنا اس راہوں بیلی نہ ہٹنا اس ڈاہوں
کہن لگے ہن حاجت کوئی نہ رہبر مل پیا سانوں
عاشق اکے در تے بیٹھا چھوڑ ٹگا دے سارے
ظلموں مار بلال ہورانوں دین مصیبت بھاری
کلمہ طیب منہ تھیں نکلے ہور آواز نہ کائی
چھڈ دیہہ دین نبی سرور دا جے چاہویں زندگانی
عشق زور آور عاشق کولوں چھپیا مول نہ رہندا
عاشق بنکے عشق نبھاویں دل اکنا نہ جاوے
مار ہوسی گلزار جنت دی خالق دی درگاہوں

ہکدن ویکھیا ابوبکر نے عاشق درد رنجاناں
ظاہر کلمہ نہ پڑھیا کر من نصیحت میری
دوجے دن جد آکے ڈٹھا عاشق مرد ربانا
عشق سجن دے رنگ چڑھایا خوف نہ کردا ماروں
ابوبکر نے اوہ گل جا کے مڑکے یاد کرائی

صبر کمانا بہتر ہیسی توں نہ صبر کماویں
جہانتک ملے نہ یار پیارا صبر قرار نہ مینوں
عیش حیاتی میں کی کرنی باجھوں یار پیارے
دلبر دلوں مکھ بھوا کے موت حرام نہ مرنا
عشق نبی دا میرے دلوچہ ٹھاٹھ سمندر مارے
ابوبکر نے پاک نبی توں آکے گل سنائی
سودا کر لئیں یار صدیقا جیتوں جنت والا
جلد خریدیں کافر کولوں توں بلال نمانا
جا کے حضرت ابوبکر نے قیمت جلد موکائی
کافر قیمت ابوبکر توں لیکے چایئں چایئں
وو ھکے نفع اساڈے تائیں ابوبکر فرمایا
خوشیاں نال بلال لیاندا پاس رسول الٰہی
بھل گیاں سب مارن اسنوں ملیا جدوں پیارا
آکھیا پاک نبی نے ہیسی ابوبکر دے تائیں
ابوبکر نوں آگیا اونویں فکر قیامت والا
نال محبت پاک نبی نوں آکے عرض سنائے
نیکیاں ندی بھی روز حشر نوں بہتی لوڑ اسانوں
راضی ہوئے صدیق دلی تے ہس کے نبی الٰہی
ابوبکر نے مڑکے اگوں ایہ بھی سخن سنایا
واہ وا عشق بلالی ہوراں ندے یار ہی لوڑ نباہی

جا کے متاں دسن لگا اسنوں مرد سیانا
ایس وسیلے شاید ہووے جلد خلاصی تیری
اوسے طور کٹیندا ڈٹھا اوہ بلال نمانا
آکھن لگا مرنا بہتر نہیں ہٹناں اسکاروں
لگا کہن نصیحت میری نہ تعں دل تے لائی
کہے بلال سمجھیا حضرت جو کجھ توں فرماویں
ایس گلوں میں واقعہ پا گل نظری آواں تینوں
بھاویں مار ظلم دیاں ماراں دکھ پچاون بھاوے
جسنوں عشق چڑھاوے رنگت اوہنے کی چپ کرنا
دسے موت حیاتی مینوں آوندا نظر کنارا
کافراں ہتھ بلال نمانے ایہ تکلیف اٹھائی
بیشک تیتھے راضی ہوسی خالق رب تعالٰی
ادھو ادھی اس نیکی وچہ ساڈا سیر ملانا
بردے دی تھاں بردہ دیلے جے تیں مرضی آہی
آکھے کیا خریدیا بردا کیتا مال اڑائیں
سانوں نفع توہانوں گھاٹا ایہ مینوں سیایا
لاگل ملدے عاشق تائیں طلب چروکی آہی
حب وطندی دلوں بھلائی پایا جدوں نظارا
اس نیکی وچہ ادھو ادھی ساڈا سیر رلائیں
محشر دے دن جس دن کرسی عدل خداوند تعالٰی
یا نبی اللہ مینوں حشروں خوف بڑا دل آوے
یا محبوبا رب نے پیدا کیتا پاک تساں نوں
ایہ گل بہت پیاری لگی جو کجھ تساں سنائی
اساں تہاڈا یار پیارا آن بلال ملایا
جسنوں سینے نال لگایا پاک رسول الٰہی

خدمت پاک نبی دی اندر آپنے عمر گذاری
سب اصحاباں یاراں تائیں چھم چھم برسن آہیں
دنیا اُتے اسدن پیگئی رات سیاہی کالی
جسدن ٹرگئے دنیا اتوں سوہنے یار نگینے
ٹریا چھڈ بلال نمانا شہر مدینے تائیں
تیرے کرن اصحابی رو رو سانوں چھوڑ نہ جاویں
رو رو ابو بکر گل لاوے نہ کر زور دھگانا
راہ مولا دے بیشک میں توں تسبیں خرید لیائے
رہن محال پیارے باجھوں رو رو عرض سناوے
کہے صدیق حوالے ربدے لے او یار پیارے
دیکے جام جدائی والا ٹریا ہو پردیسی
چھات نہ پائی چھ ماہ گذرے آکے پھیر مدینے
مسجد اندر بانگ نہ دتی کسے اصحابی آکے
واہ وا یار بلالا ساتھوں توں جدائیاں پائیاں
ایہ گل سنی بلال پیارے خوابوں تُرت سنبھالی
کر کے شتر سواری اوتھوں ہویا جلد روانہ
تربت پاک نبی دی اُتے حاضر آن کھلویا
سب اصحاب رُنے غم دردوں ختم درود پڑھاون
عرض کرے ہر کوئی آکے اے مقبول ربانے
بانگ پڑھو بکواری ایتھے آکھے مجلس ساری
سب اصحاباں آکھیا اسنوں کہدیو بانگ ضروری
منبر اُتے قدم ٹکا کے لگا بانگ سناون
اَشْهَدُ اَنْ لَّا اِلٰهَ پہلے آکھ سنایا
صورت اوہ محمدؐ والی اگوں نظر نہ آئی
بے خود ہو کے بسمل وانگوں دھرتی اُتے جھڑیا

جسدن پاک محمدؐ کیتی جنت ول تیاری
دِسے سنج چوفیرے دیکھیاں دلبر دسدا ناہیں
دیکھدیاں دل پھٹدا وچوں منبر مسجد خالی
رہن محال بلالی ہور اسنوں ہویا وچ مدینے
رُنے پھر اصحاب تمامی مار غماندیاں آہیں
توں نشانی پاک نبی دی کوئی دن درس دکھاویں
اگوں رو کے عرض سناوے پھیر بلالی نمانا
نام خدا دے دیہو آزادی ایتھوں رہیا نہ جاوے
عاشق نوں بٹھلاوے تائیں جیکوئی یار ملاوے
ٹر چلیائیں ساڈے کولوں سل جگا کے سلے
خبر نہیں رب وچھڑیاں دا کسدن میل کریسی
چھیک وچھوڑے سینے پائے سوہنے یار نگینے
ہکدن خوابے سرور عالم اسنوں کہیا جگا کے
آمل چھیتی دیر نہ لاویں تکیاں یار پکایاں
چھیاں مہینیاں پچھوں صورت خوابے یار وکھالی
آکے شہر مدینے وڑیا جتھے نبی یگانہ
جویں وفات نبی دی تازی وقت برابر ہویا
وقت نماز ہویا پھر اونہیں گل سوال سناون
اجتک بانگ نہ ایتھے ہوئی جد دے تسیں سدھانے
کہن لگا نہیں جریا جاندا ایتھوں زخم دوباری
مدت پچھوں ساڈے دل دی حاجت پوری ہووے
اللّٰہ اکبر شروع اذا نوں پورے کلمہ آون
جہدم اَنَّ مُحَمَّدً والا سبق زبانے آیا
تیر کٹاری درد محبت سینے وچ چلائی
چل گئی تکبیر ذبح دی اُٹھ اصحاباں پھڑیا

منہ تھیں پیا آوازہ آوے اَنَّ محمدً اوالا
اسدن آن بلال ہوراں نے ایسی بانگ سنائی
ایسے طرح بلال ہوراں دی ختم ہوئی زندگانی
دوست کولوں دوست ہرگز جدا نہ کیتا جاسی
اک روائت ہور سناواں سُن توں یار پیارے
ساریاں حوراں جنت وچوں آکھن یارب سائیں
ہراک تائیں حصّہ ملسی امر کرے رب عالی
رنگ بلالوں تل رخسارے خوبی نال سُہاوے
حوراں نوں رب بخشش کرسی ادب نبی دے یاروں
نقطہ تل رخساراں اُتے حوراں نوں مل جاسی
کیوں نہ لاڈ دکھاوے مولا واحد ذات ربانی
قدرت دا کوئی انت نہ آوے لیکھا بے پرواہی

ایویں کردیاں دوست ربدے پی لیا اجل پیالہ
بانگ نہیں اوہ سانگ ہجر دی یار ملاون آئی
امر اللہ تھیں دوست ربدا جان کرے قربانی
میل کرے جد اللہ خالق کیہڑا جُدا کریسی
امت احمدؐ جسدن داخل جنت ہوسن سارے
ساتھ بلال پیارے ربا فضلوں اساں ملائیں
مت کوئی دلوچ فکر لیاوے کوئی نہ رہسی خالی
حصہ ایہہ بلال ولی دا ہر نوں وتا جاوے
اتنا شان بلال ہوراں دا خالق دی سرکاروں
اگے نالوں حُسن زیادہ حوراں دا وَدھ جاسی
جس نے حُب نبی دی اندر ختم کیتی زندگانی
نہیں کوئی اُس بن لائق پوجا واحد ذات الٰہی

توبہ میری استغفار

سوہتھ رسّا سرے تے گنڈھ
کر قربانی تن تے مَن
ذاتاں اُتے فخر نہ کر
بلال ہوراں نے درجہ پایا
خویش قریبی کرن خرابی
پاک نبی دی تابعداری
پھیر نہ جاکے پچھوتا دیں
روز حشر نوں ہوسی پچھ
نعمت ربدی کریں شمار
دیکھ نبی دے تابعدار
دوزخ جاسن بے فرمان

تابعداری دی چُک پنڈ
بندہ نیک نمازی بن
راہوں پاسے پیر نہ دھر
اللہ آسدا شان ودھایا
لوکیں آکے بنن اصحابی
ایہو جنت دی سرداری
ہن کوئی نیکی جلد کماویں
پلّے تیرے نکلے کجھ
توبہ میری استغفار
جنت پوچے لکھ ہزار
لکھیا دیکھو وچ قرآن

ادب نبی دا لادے پار
سچی گل سناواں بول
جنت والا جے نہ منیں
مرکے ہوندا پھریں خوار
جے نیکی دا بیج نہ بوویں
عدلوں اللہ دوزخ پاوے
ہن کجھ کرلے سوچ وچار
سنکے بانگ مسیت نہ آویں
اُس اُمید جنت دی رکھیں
کاہنوں چھڈی موت وسار
جھیڑے دنیا اُتے رہے
جنہاں ایتھے کوٹ نوائے
ہے دنیا دا کوڑ پسار
اے انساناں نیکی کھٹ
تینوں حرص ہوا دی پٹی
اگے تیتھوں لکھ ہزار
دنیا تیرے پیو دی نہیں
نہ کریا کر ایڈا شان
ایڈی شیخی نہ توں مار
نہ تیہہ رکھے نہ پنج پڑھیاں
پلے تیرے رہیا نہ کجھ
حاضر ہوویں جا دربار
کریں نہ رب نوں سیس نوائی
نہ کوئی پڑھیا پار سیپارہ
پلے نہیوں کوڈیاں چار

توبہ میری استغفار
جنت کنجی حضرت کول
اوتھے پٹیاں کیہڑیاں بنھیں
توبہ میری استغفار
اوتھے جاکے اوکھا ہوویں
اوتھے تینوں کون چھڈاوے
توبہ میری استغفار
نہ سر سجدے اندر پاویں
بھانویں سخت سزائیں چکھیں
توبہ میری استغفار
کتھے گئے سکندر جیہے
سارے اندر خاک سمائے
توبہ میری استغفار
کیوں توں ہویوں چوڑ چوپٹ
تیرے ورگے ہو گئے کئی
توبہ میری استغفار
سدا سدائیں ایتھے رہیں
آخر تیرا قبر مکان
توبہ میری استغفار
تینوں مست خماریاں چڑھیاں
کیکوں آتاں اٹھاویں اکھ
توبہ میری استغفار
بنیاں پھرنائیں شیر سپاہی
مرجاہ ایہو جیہا نکارہ
توبہ میری استغفار

مشکل گھاٹی قبر اندھاری
بنیاں پھر نائیں پاٹے خان
جتھے جا کے کریں پوکار
آن فرشتے گرزاں مارن
دوزخ طاقی کھول وکھاون
ڈاہڈی بھڑکے دوزخ نار
پہلوں ہوسی پچھ نماز
ملے گئیاں نہ ٹکے گل
بن اُس دا تابعدار
تابعداراں درجے پائے
جسدن خاص عدالت ہوئی
پھر پیا روسیں ڈھائیں مار
کیکوں بندہ فخر سنائے
کہہ دے گئے درجہ پایا
بن انہا ناں تابعدار
دلیوے تھلے رہیا اندھیرا
کھڑ دا دیوا ہویا گل
خبراں ہویاں وچ سنسار
جنہاں کرکے صاف عقیدہ
کی پرواہیں اسدے تائیں
شربت پیوے ٹھنڈے ٹھار
جیکوئی نچا ہووے کوئی مقصود
قضا نماز نہ ہووے کوئی
حوراں ہوسن خدمتگار
دوزخ اندر بہت بلائیں

استوں ڈردی دنیا ساری
باجھ خدا دے کیہڑی تھاں
توبہ میری استغفار
اوتھے تیری بھگت سوارن
اگ الینبے اوتھے آون
توبہ میری استغفار
بدلیوں نہ توں آویں باز
راہ رسول اللہ دا گل
توبہ میری استغفار
بے فرمان جہنم جاسئے
اسدی واہر وبنے نہ کوئی
توبہ میری استغفار
نبی دا چاچا دوزخ جائے
جسدا ذکر قرآنے آیا
توبہ میری استغفار
روشن ہویا چار چوفیرا
دین دے بوٹے ڈکلاھے پھل
توبہ میری استغفار
سر پر چایا امر نبی دا
نہائے جا کے جنت جائیں
توبہ میری استغفار
بعد نمازوں پڑھے درود
مومن پورا تھیندا سوئی
توبہ میری استغفار
دور کھلوتیاں جھڑکن بھاہیں

اوگنہارے پاون رولا
توں ہیں ربا بخشنہار
جسدی نبی شفاعت نہ بھری
جے اُس کیتے سخت گناہ
اُسدن ہووے بہت خوار
رب نبی دا حکم بجاویں
اوتھے پچھے ذات الٰہی
امروں کیتا کیوں انکار
اپنا کیتا آپے بھر
ایتھے عدل برابر ہونا
بچناں ایتھوں نیکوکار
عدلوں سارے لین پناہیں
لا اِلٰہ دی جپلی پا
بعد نمازوں ذکر اذکار
پاک نبی دی تابعداری
اوس سردار دو عالم تائیں
ساتھ رلا رلئے تینوں یار
جے توں اسدا ہوکے رہیں
آپے تینوں پھڑ لئے باہوں
ساڑ نہ سکے دوزخ نار
جیکوئی بندہ کرے زناہ
تتے تھم خدا تپاوے
ترلے لیندا اوگنہار
حاضر کرکے خالق سائیں
تینوں بھی ایہ ملے سزا

سالوں ایتھوں کڈھ لے مولا
توبہ میری استغفار
دوزخ اندر ترلے کرسی
کیہڑا اُسدی پگڑے باہنہ
توبہ میری استغفار
روز حشر دے ودجے پاویں
کیوں نہ کیتی حکم ادائی
توبہ میری استغفار
دوزخ اندر تیرا گھر
کم نہ آوے رونا دھونا
توبہ میری استغفار
فضلوں بخشے خالق سائیں
الا اللہ دا ورد کما
توبہ میری استغفار
جہدے اللہ بخشش بھاری
دن تے رات درود پوچائیں
توبہ میری استغفار
مونہوں ہردم توبہ کہیں
بخشش ہووے تاں درگاہوں
توبہ میری استغفار
ایڈا نہیں کوئی ہور گناہ
اُہنوں بتدیا لے کلاوے
توبہ میری استغفار
حکم سناوے عورت تائیں
تتے تھم نوں جپھی پاہ

اِکو جیہا دوہاں تے بھار
جیہڑے ہون اُچکے چور
جیکوئی ڈنگر ڈھور چراوے
اوہدا لک پھاوے بھار
جیکوئی قرضہ دے نہ مویا
تنھوں روپیہ دینا آوے
اوتھے ہوناں نہیں اُدھار
ماں پیؤ نوں جس دُکھ پوچایا
رب کہے توں دوزخ جائیں
اپنی کیتی پاویں یار
جنہاں کھادا سُود بیاج
تنہے پیٹ بھڑولے وانگ
ہن کیوں رووین زار و زار
جیہڑے ہیسن رشوت خور
زہری ٹھوئیں اوہنوں ڈنگن
اگوں آکھے رب جبار
توں کوئی یاد نہ رکھیا مینوں
مال غریباں دا توں کھاویں
کرئے ہن توں موج بہار
تیرے جوگی معافی نہیں
کیونکر توں غریب ستائے
نہ کر ایڈی حال پوکار
جنہاں جا کے چغلی چائی
لکے باہر زبان تنہاندی
اوہ پیا رووے زار و زار

توبہ میری استغفار
اُہدیاں کسراں کڈھے گور
روز حشر تنں سرتے چار
توبہ میری استغفار
اوہ بھی اوتھے ملزم ہویا
ست سونیکی رب دیواوے
توبہ میری استغفار
اوبھی اوتھے حاضر آیا
اوتھے پاسیں سخت سزائیں
توبہ میری استغفار
رب انہانتوں مارے واج!
وڈھ وڈھ کھانڈے کالے نانگ
توبہ میری استغفار
اُنہاں لئی سزائیں ہور
رب پچھے توں معافی منگن
توبہ میری استغفار
کویں معافی دیواں تینوں
ہن کیوں میتھوں معافی چاہویں
توبہ میری استغفار
کوئی دن سخت سزائیں لئیں
اوہ ہن بدلے دینے آئے
توبہ میری استغفار
آن کھلے دربار الٰہی
چغلی کرنی کارجنہاندی
توبہ میری استغفار

حاکم جیہڑے بے انصاف
رب کہے توں ظلم کمایا
ہتھیں بیٹھوں بازی ہار
جیہڑی عورت پٹے رووے
جیہڑی بہتے وین الاوے
پون سزائیں آخر کار
جو خاوند نال کرے انجوڑ
جس خاوند نوں بڑا ستایا
اسنوں آکھے سر جنہار !
آکھن لگا خالق سائیں
جے نہیں راضی خاوند تیرا
ایہو تیرے نال پیار
اگوں کہے خداوند قاضی
کوئی نہیں تیرا ہور وسیلہ
خاوند راضی بیڑا پار
غیر مرد نوں وال دکھاوے
آکھن لگا خالق سائیں
حکموں کیتا توں انکار
گھل فرشتے ذات الٰہی
ایہہ ہن ہوسی درجہ تیرا
کیوں توں پردہ لیا اوتار
جیہڑی عورت شرک کماوے
داخل ہووے نال کفاراں
رو رو اوتھے کرے پوکار
بال کھڈاون جندا پیشہ

ایہ گناہ نہ ہووے معاف
پیش تیرے تاں دوزخ پایا
توبہ میری استغفار
شکل کتے دی اسدی ہووے
اوہ بھی دوزخ سٹی جاوے
توبہ میری استغفار
اوہ بھی جاوے گاٹے توڑ
اُس بھی دوزخ ڈیرا لایا
توبہ میری استغفار
گالیں دیویں خاوند تائیں
دوزخ کر توں رین بسیرا
توبہ میری استغفار
جیتوں کرلیں خاوند راضی
جیہڑی تھاں تے کرلئیں حیلہ
توبہ میری استغفار
اوہ بھی حاضر کیتی جاوے
کیوں توں پردہ کیتا ناہیں
توبہ میری استغفار
والاں پرنے اوہ لٹکائی
کیوں نہیں منیاں حکم توں میرا
توبہ میری استغفار
سوری بنکے دوزخ جاوے
دوزخ اندر کھاوے ماراں
توبہ میری استغفار
وچ پلیدی رہے ہمیشہ

اُسنوں آکھے ذات ربانی
سر وچہ پاؤ بنھ کے دھار
جیہڑی عورت گاون گاوے
آکھے رب فرشتیو جاؤ
ہاویے دیو چہ دیہو اوتار
ہماں ننگا کرے زنانی
اوہنوں حکم خدا فرماوے
سنگل پاؤ لٹکاوے پار
قبراں اُتے دیوے بال
اُہنوں کہے خدا دی ذات
رب اپنے نوں کہو پکار
غیراں کولوں حاجت منگیں
ہن کی چاہویں بخشی جاواں
ایہ گل آکھے پاک ستار
جاکے آکھ شریک میرینوں
میں تینوں وچہ دوزخ پایا
اُہنوں آکھ نکالے باہر
اللہ وچہ قرآن سناوے
اسدا بدلہ دینا پیسی
داخل ہووے ساتھ کتار
جیہڑی عورت پھرے بازار
رب کہے کیوں ننگے موتہہ
منع کرے رب ایسی کار
اُہنوں اللہ حکم سناوے
پھر پھر کے ایہ لاہوے چا
دوزخ وچوں تتا پانی
توبہ میری استغفار
ڈھولکیاں تے گھڑے وجاوے
اُہدے منہ انگیارے پاوُ
توبہ میری استغفار
ایہہ بھی وڈی بے فرمانی
دُدھاں دیو چہ رکل ٹھوکاوے
توبہ میری استغفار
جس نے کیتا کفر کمال
کیہڑا تیری بھرے شفاعت
توبہ میری استغفار
رب نبی تھیں مول نہ سنگیں
میں نہ تیتھے فضل کماواں
توبہ میری استغفار
کر دے بند عذاب تیرینوں
جسنوں ہے توں رب بنایا
توبہ میری استغفار
شرک نہ ہرگز بخشیا جاوے
دوزخ اندر غوطے لیسی
توبہ میری استغفار
شرم حیا نوں پرھاں اوتار
وچہ بازاراں پھریوں توں
توبہ میری استغفار
سارے دوزخ وچہ پھراوے
دوزخ اندر تتے تار

بہن نہ دیوے رب جبار
اے انساناں نیکو کارا
روز حشر نوں جا پچھتا ویں
لیکھا منگے جاں سرکار
پاک نبی دی تابعداری
بے فرماناں ٹریا جاہ
جیکر نہیں توں تابعدار

توبہ میری استغفار
عملاں باجھوں نہیں چھٹکارا
اوتھے کویں خلاصی پاویں
توبہ میری استغفار
ایسے اندر برکت ساری
بخشش والا کوئی نہیں راہ
توبہ میری استغفار

صفت محمدی

مَیں عاجز پُر تقصیر محمد
میرا پکڑیں دست اخیر محمد
تیرا سب توں اچا شان محمد
میں تیرے توں قربان محمد
توں دو جگ دا سردار محمد
تیرا لگا رہے دربار محمد
تینوں آکھے رب آمین محمد
تیرا ہوکا چین ماچین محمد
توں وچ مدینے رہیں محمد
توں سچا ہوکا کہیں محمد
توں مولا دا محبوب محمد
تیرے قلبوں کل قلوب محمد
مَیں باندی تیری ہاں محمد
تیرے در تھیں رکھے جاں محمد
مَیں ڈاہڈا اوگنہار محمد
مَیں تیرا تابعدار محمد

توں سوہنا بدر منیر محمد
صلی اللہ علیہ وسلم
تیری تابع دو جہان محمد
صلی اللہ علیہ وسلم
توں اُمت دا غمخوار محمد
صلی اللہ علیہ وسلم
تیرا سب توں سچا دین محمد
صلی اللہ علیہ وسلم
توں صبروں فاقے سہیں محمد
صلی اللہ علیہ وسلم
توں پایا درجہ خوب محمد
صلی اللہ علیہ وسلم
ہے پاگل میرا ناں محمد
صلی اللہ علیہ وسلم
پھڑ باہوں کردے پار محمد
صلی اللہ علیہ وسلم

توں عاجز بنکے رہیوں محمدؐ
توں غاریں سجدے پیوں محمدؐ
تیرا ظاہر باطن نام محمدؐ
تینوں کیتے رب انعام محمدؐ
تیرا سب تھیں درجہ وڈھ محمدؐ
تیری سبتوں اُچی حد محمدؐ
توں ختم المرسلین محمدؐ
تیرے سوہنے دند مبین محمدؐ
تیرا جبرائیل غلام محمدؐ
تینوں دیکھیا دنیا عام محمدؐ
تیرے سر تے سوہنی پگ محمدؐ
تینوں دیکھ کے ٹھر دی اگ محمدؐ
تیرے ڈٹھیاں بلے ایمان محمدؐ
تیری ہردم چڑھی کمان محمدؐ
تیرا سینہ ہویا چاک محمدؐ
توں سب عیباں تھیں پاک محمدؐ
تیری کُتّے مُہر نشان محمدؐ
تیری سوہنی سیف زبان محمدؐ
تیرے نوروں کل ظہور محمدؐ
تیرے دشمن چکنا چُور محمدؐ
کئی ہیں جیہے او گنہار محمدؐ
پھڑ باہوں کر دے پار محمدؐ
تیری سوہنی صفت کمال محمدؐ
تیری عمر تریسٹھ سال محمدؐ
تینوں رکھ سلاماں کرن محمدؐ

توں عرشاں اُتے گیوں محمدؐ
صَلَّی اللّٰہُ عَلَیْہِ وَسَلَّمْ
تینوں رب کرے الہام محمدؐ
صَلَّی اللّٰہُ عَلَیْہِ وَسَلَّمْ
تینوں عرشیں پہنچے سد محمدؐ
صَلَّی اللّٰہُ عَلَیْہِ وَسَلَّمْ
تیری صفت کرے یٰسین محمدؐ
صَلَّی اللّٰہُ عَلَیْہِ وَسَلَّمْ
جس پکڑی آن لگام محمدؐ
صَلَّی اللّٰہُ عَلَیْہِ وَسَلَّمْ
تیری تابع دونویں جگ محمدؐ
صَلَّی اللّٰہُ عَلَیْہِ وَسَلَّمْ
تینوں بھیجیا رب قرآن محمدؐ
صَلَّی اللّٰہُ عَلَیْہِ وَسَلَّمْ
توں اُمت دا غمناک محمدؐ
صَلَّی اللّٰہُ عَلَیْہِ وَسَلَّمْ
توں نبیاں دا سلطان محمدؐ
صَلَّی اللّٰہُ عَلَیْہِ وَسَلَّمْ
توں حاضر وچ حضور محمدؐ
صَلَّی اللّٰہُ عَلَیْہِ وَسَلَّمْ
پئے رکھن طلب دیدار محمدؐ
صَلَّی اللّٰہُ عَلَیْہِ وَسَلَّمْ
تیرا چمکے نور جمال محمدؐ
صَلَّی اللّٰہُ عَلَیْہِ وَسَلَّمْ
پیاں لکڑاں ہو کے بھرن محمدؐ

تیری نظروں بیڑے ترن محمد	صلے اللہ علیہ وسلم
توں الفوں بنگیوں میم محمد	تیرے دوہتے دریتیم محمد
توں پہنچیوں عرش عظیم محمد	صلے اللہ علیہ وسلم
میں ہاں مسکین محتاج محمد	تیرے سرتے نوری تاج محمد
تیرا عرش فرش تے راج محمد	صلے اللہ علیہ وسلم

حضور علیہ السلام فرماتے ہیں

اَنَا سَیِّدُ وَلَدِ آدَمَ وَلَا فَخْرَ

یعنی میں اولاد آدم کا سردار ہوں اور یہ کوئی فخر کی بات نہیں

نبی کہیا اولاد آدم دا میں سردار اچیرا	ہے نہیں بات فخر دی کوئی فضل کرے رب میرا
نعت پڑھی اک بشر خدا دے جداُس لفظ ادایا	وسوسہ جیہڑے ولدے اندر اوس نعت نے پایا
بشر نہیں ہے نبی محمد پھر اُس گل سنائی	ایہہ بھی میرے من اندر چنگی طرح نہ آئی
پھر اُس پڑھیا شعر دوبارہ اوہ بھی آکھ سناواں	سب بھایا ندی خدمت اندر بولوں پیش لیاواں

(شعر)

جو مستوی عرش تھا خدا ہو کر
اُتر پڑا ہے مدینے میں مصطفےٰ ہو کر

رب نے آکھیا دنیا اُتے بھیجاں نبی پیارا	حکم قرآن سناوے لوکاں پکڑے کفر کنارا
نبیاں تائیں حکم خدا دا جی جویں فرمایا	جتنا حکم خدا دا آوے آتنا اگاں سناوے
پاک نبی ویتائیں لوکی جادوگر بتلاون	سرور عالم سب دے تائیں سدھے راہ بتلاون
خیر البشر خداوند عالم آکھیا حضرت تائیں	اتے پیچ ایمان لیائے شک شبہ کجھ ناہیں

مَا كَانَ لِبَشَرٍ اَنْ یُّؤْتِیَهُ اللّٰهُ الْكِتٰبَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ یَقُوْلَ لِلنَّاسِ كُوْنُوْا عِبَادًا لِّیْ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ۔ یعنی ایسے بشر کا ہونا جس کو اللہ تعالیٰ کتب حکم نبوت عطا کی ہو یہ حق نہیں کہ لوگوں کو کہے کہ خدا کو چھوڑ کر تم میرے بندے بن جاؤ بلکہ رسولوں کا یہ کام تھا کہ صرف جن انس کو اللہ تعالیٰ کی بندگی اطاعت سکھائیں کہ لوگ جہالت

کو چھوڑ کر سیدھے رستے پر آجائیں۔ باقی حضور صلعم خیر البشر تھے۔ ہر ایک مسلمان کا فرض ہے کہ آپ کی بشریت کا اعتقاد رکھے۔ اگر کوئی شخص حضور صلعم کی انکارِ بشریت تو کیا اس میں شبہ بھی کرے تو مسلمان نہیں رہ سکتا۔ کیونکہ حضور کا نام ختم المرسلین بھی ہے۔ کیونکہ حضور پر تمام صفات ختم ہیں۔ تو آپ کو بشریت کے درجہ سے کیوں محروم رکھا جائے۔ آپ کے کمالات فضائل بے شمار تھے اسلئے حضور پاک تمام مخلوق سے افضل ترین خیر البشر تھے۔ حضرت رسول اکرم صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم کے کمالات و فضائل و رہبری دیکھ کر یہ نہیں کہا جاسکتا کہ حضور بشر ہی نہیں حضور خیر البشر ہیں۔ جیسے پتھر کی مختلف قسمیں ہیں۔ وہ بھی پتھر ہیں جو سڑکوں پر کوٹ کر پاؤں کے نیچے روندے جاتے ہیں اور وہ بھی پتھر ہی ہیں جو ہیرے جواہر یا لعل وغیرہ ہوتے ہیں۔ اس لئے رسول اللہ کو جن یا فرشتہ قرار دینا منع ہے کیونکہ فرشتے تو حضور اکرم صلے اللہ علیہ وآلہ وسلم کے غلام تھے اس لئے تغابن سورت میں فرمایا ؎

وچ تغابن سورت ربنے ایطرح فرمایا
کیا اک بشر ہدایت کریگا آکے لوکاں تائیں
کافر آکھن بشر جو ہویا کیونکر بنسی ہادی
پتھراں معبود ٹھہراون دین ایمانوں خالی
صاف کیتا انکار کفاراں جادو گر ہے کوئی
سورۃ یونس دیوچہ ربنے مڑکے آیت سنائی
انہاں تھیں اک بندے اُتے اللہ وحی پوچاوے

اَلْبَشَرُ یَھْدُوْنَنَا حکم خدا دا آیا
ہادی اوس بشر نوں کرکے بھیجے خالق سائیں
فَکَفَرُوْا ایھنا آکھ کے کردے بے اعتقادی
نبی اُتے اعتبار نہ کردے جو پیغمبر عالی
بتاں دی پئے پوجا کردے عجب عدالت ہوئی
ہے تعجب کیا لوکاں نلے ولدے اندر آئی
عذاب خدا تھیں لوکاں تائیں بیشک ایہ ڈراوے

اَکَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا اَنْ اَوْحَیْنَآ اِلٰی رَجُلٍ مِّنْھُمْ اَنْ اَنْذِرِ النَّاسَ

ترجمہ:۔ کیا لوگوں کو اس بات کا تعجب ہے کہ ان میں سے ایک آدمی کی طرف ہم نے وحی کی کہ انسانوں کو خدا کے عذاب سے ڈرائے۔ اور سُنئے سورت بنی اسرائیل میں ہے وَمَا مَنَعَ النَّاسَ اَنْ یُّؤْمِنُوْٓا اِذْ جَآءَھُمُ الْھُدٰٓی اِلَّآ اَنْ قَالُوْٓا اَبَعَثَ اللّٰہُ بَشَرًا رَّسُوْلًا ۔ قُلْ لَّوْ کَانَ فِی الْاَرْضِ مَلٰٓئِکَۃٌ یَّمْشُوْنَ مُطْمَئِنِّیْنَ لَنَزَّلْنَا عَلَیْھِمْ مِّنَ السَّمَآءِ مَلَکًا رَّسُوْلًا ۔ ترجمہ:۔ وہ لوگ کفار کو ایمان لانے سے ہدایت آچکنے کے وقت ان کے صرف اس کہنے نے روک دیا۔ کہ خدا نے بشر کو رسول بنا کر بھیج دیا۔ آپ ان کافروں کو کہہ دیجئے کہ اگر زمین پر فرشتے

چلتے پھرتے ہوتے اور مقیم ہوتے۔ تو ہم فرشتے کو رسول بنا کر بھیجتے۔ پس اس سے زیادہ وضاحت کی ضرورت نہیں لیکن جب تک زمین پر فرشتے رہائش پذیر نہ ہوتے تو فرشتہ بنکر کیونکر آتے۔ اسلئے اللہ تعالیٰ نے زمین پر انسان پیدا کئے۔ تو ان کی طرف انسانوں میں سے ہی رسول پیدا کر دیا جسکا نام محمد صلعم ہے۔ حضور علیہ الصلوٰۃ والسلام سے پہلے جسقدر رسول آئے سب بشر تھے۔ وَمَا اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ اِلَّا رِجَالًا نُّوْحِيْٓ اِلَيْهِمْ فَاسْئَلُوْٓا اَهْلَ الذِّكْرِ اِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ۝ ترجمہ ہم نے آپ سے پہلے سب انسان ہی بھیجے تھے۔ جس کی طرف ہم وحی بھیجتے تھے سو تمہیں

پاک نبی تھیں پہلے جیہڑے کرن ہدایت آئے
سب انساناں وچوں آئے حکم خدا فرمائے

حضرت ابراہیمؑ پیغمبر مرسل نبی الٰہی
پھر داؤد یا عیسےٰ موسیٰ کردے حکم سنائی

ہونا بشر رسول اللہ دا بات تعجب ناہیں
جیہڑے خیر البشر نہ آکھن پاک نبی دیتائیں

اوہ نبوت پاک نبی تھیں بالکل نے انکاری
مسلمان دا ایہ نہیں شیوہ سمجھو قوم کفاری

کہن کفار محمدؐ تائیں موت قدرتی آوے
سارے رلکے خوشی منائیے جے رب وقت لیاوے

پھر سردار دو عالم تائیں آپ خدا فرمایا
موت برابر ساریاں اُتے ہے ہیں حکم سنایا

آوے موت تساڈے اُتے نہیں تعجب کائی
قوم کفاری نے نہیں مرنا آکھے ذات الٰہی

واحد ذات اکلی ربدی زندہ رہے ہمیشہ
ہر اک جان چکھیے کی ذائقۃ موتوں سدا اندیشہ

معجزہ طلب کفاراں کیتا من وچہ نہ آیا
قوم کفاراں تائیں حضرت ایسطرح فرمایا

هَلْ كُنْتُ اِلَّا بَشَرًا رَّسُوْلًا میں خود بشر الٰہی
اپنے جیسا تمہیں بناواں ایہ نہ طاقت آہی

میں ہاں خاص رسول خدا دا سچی بات سناواں
میں ہن کویں تساںوں اپنے جیسا نبی بناواں

کافر جدوں ستاون لگے پاک نبی دے تائیں
اپنے دوست تائیں لکھیا اللہ خالق سائیں

کہے ساریاں لوکاں تائیں یا حبیب الٰہی
اِنَّمَآ اَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ لکھ کے آپ پوچائی

میں ہاں بشر تمہاڈے جیسا ہاں انسان ضروری
ایہہ بینو وحی پوچاوے خبر خدا تھیں پوری

يُوْحٰٓى اِلَيَّ میری طرفے وحی پوچائی جاوے
ہے انسان حیثیت میری پاک نبی فرماوے

روایت ہے کہ اللہ تعالیٰ نے قرآن مجید میں حدود الٰہی سے تجاوز کرنیوالے کو ظاہر فرمایا ہے۔ کیا یہ سردار دو عالم صلے اللہ علیہ وآلہ وسلم کی نافرمانی نہیں ہے کہ آپ حضور صلعم فرمائیں کہ میں بشر ہوں اور ہم کہتے جائیں کہ حضور بشر ہی نہیں۔ حضور کے فضائل و کمالات سے کس مسلمان کا انکار ہو سکتا ہے ماسو

مسلمان کی خوش قسمتی نبی سرور دو عالم صلے اللہ علیہ و آلہ وسلم کی تعریف و توصیف دن رات طب اللسان ہے لیکن ایسی تعریف جو شرعاً منع ہو وہ خوش قسمتی نہیں ہوتی اسے ہم فرمانبرداری نہیں کہہ سکتے وہ سرکشی یا حماقت ہے حضور علیہ الصلوٰۃ والسلام نے فرمایا ہے لا تطروفی کما اطرت النصارٰی عیسے ابن مریم فانما انا عبدہٗ ورسولہ - یعنی تم میری تعریف میں ایسا مبالغہ نہ کرو جیسے نصاریٰ نے عیسیٰ بن مریم علیہ السلام کی تعریف میں مبالغہ کیا میں تو صرف اللہ کا بندہ ہوں لہذا تم کہو اللہ کا بندہ اور اسکا رسول مسلمانو! کیا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم کی اس قدر تاکیدوں کے باوجود بھی آپکو خداوند تعالےٰ بناؤ یہ حکم ہمارے سردار دو عالم کا نہیں۔ ہمارے رسول صلی اللہ علیہ و آلہ وسلم تو خیر البشر ہیں۔ اللہ تعالےٰ کے احکام لوگوں تک پہنچانے والے اور ہادی سیدھا رستہ بتانے والے تھے۔ کفار مکہ آپ کو نبی نہ مانتے ساحر اور جادوگر وغیرہ کہتے اللہ تعالےٰ نے فرمایا کیا اگر ہم تم پر فرشتہ نازل کرتے تو بات ہی ختم ہو جاتی۔ ہم نے اسلئے حضور سرور کائنات صلی اللہ علیہ و آلہ وسلم کو انسان کی صورت میں بھیجا۔ جیسا ہم نے حضرت ابراہیم اور لوط علیہ السلام انسان ہی کی شکل میں بھیجے۔ روائت ہے کہ اپنی اصل شکل میں فرشتہ دیکھا ہی نہیں جاتا۔ خود حضور صلی اللہ علیہ و آلہ وسلم نے جب جبرائیل کو ان کی اصلی صورت میں دیکھا تو آپ پر غشی طاری ہوگئی لہذا ایک فرشتہ کا بطور رسول مطالبہ کرنا بڑی بے سمجھی ہے۔ یہ تردید تو فرشتے کے اپنی اصلی صورتمیں نازل ہونیکے وقت تھی۔ آگے فرماتے ہیں کہ اگر بالفرض ہم فرشتے کو بطور رسول بھیجتے تو انسانی اور بشری شکل میں بھیجتے۔ لیکن اس صورت میں بھی تماری سمجھ میں نہ آتا۔ واقعی یہ فرشتے ہیں یا انسان تمہارے شبہات ویسے کے ویسے رہتے۔

یہ تو بیان تعمیر کہ ختم رسالت صلی اللہ علیہ و آلہ وسلم حضرت عبداللہ کے لڑکے تھے۔ عبدالمطلب کے پوتے تھے۔ مائی آمنہ کے بطن سے پیدا ہوئے خیر البشر تھے آپ کو خدا پر اتنا بھروسہ تھا اور خوف تھا کہ ایک روز آپ عائشہ صدیقہ رضی اللہ تعالیٰ کے گھر بیٹھے تھے۔

حضرت عائشہ کرن روایت جویں حضور سنایا
ربدی رحمت باجھوں نہ کوئی جنت اندر جاوے
رحمت نال خداوند عالم جنت وچہ پوچاسی
رحمت باجھ خدادی کیہڑا جنت قدم ٹکاوے
ایہو لفظ پکارے حضرت جاں تن وار رباتوں

اکدن پاک نبی نے مینوں ایہہ فرمان سنایا
ہرویلے سی توبہ کرنی پاک نبی فرماوے
ربدی رحمت باجھوں نہ کوئی جنت اندر جاسی
قسم خدادی فضل آپدے بن کوئی نہ جنت جاوے
حضرت عائشہ نے پھر پچھیا پاک نبی سلطانو

قُلْتَ وَلَا اَنْتَ یَا رَسُوْلَ اللّٰہ کہا فرماؤ ۔ تسیں بھی ربدی رحمت باجھوں جنت وچ جاؤ
سر دے اُتے ہتھ ٹکا کے آکھے نبی سچا واں ۔ میں بھی ربدی رحمت باجھوں کیکوں جنت جاواں
ربدی رحمت باجھوں ہرگز جنت ملنا ناہیں ۔ عدلوں کجھ نہیں فضلوں سب کجھ دیوے خالق سائیں

دیکھو مسئلہ جب حضور نے فرمایا کہ خدا کی رحمت کے بغیر کوئی جنت نہیں جا سکتا نہیں جا سکتا نہیں جا سکتا ۔ تین بار ارشاد کو پکارا تو عائشہ صدیقہ نے کہا قُلْتَ وَلَا اَنْتَ یَا رَسُوْلَ اللّٰہ ۔ کیا آپ بھی خدا کی رحمت بغیر جنت نہیں جا سکتے تو آپ نے سر پر ہاتھ اونچے رکھے کہا کہ ہم بھی نہیں جا سکتے بغیر خدا کی رحمت سے ۔ جب حضور نے یہ فرما دیا تو پھر کیا شک ہے جس پر لوک بدظنی کریں دیکھو مثال ؛

اک ساڈا نبی سوہنا اکو ہی قرآن ایں ۔ اکو سالوں پیدا کرن والا اوہ رحمان ایں
نبی دے وسیلے نال ربدی پچھان ایں ۔ جہدے لئی بنایا رب زمیں آسمان ایں
اَنَا بَشَرٌ مِّثْلُکُمْ ظاہر نشان ایں ۔ آکھ دتا رب نے جاں بندہ انسان ایں
بندہ آکھ سکدا نہیں گھٹ اہدا شان ایں ۔ ساڈا ایس گل اُتے محکم ایمان ایں
نبی دی تعریف ساڈے آکھنے توں باہر اے ۔ کجھ رکھی باطنی تے کجھ کیتی ظاہر اے
ساڈیاں انداز یاں توں بہت بیشمار اے ۔ اوہی بندہ جاندا جناں کو پیار اے
وَمَا اَرْسَلْنٰکَ اِلَّا رَحْمَۃً لِّلْعٰلَمِیْنَ رب فرمایا اے ۔ رحمت خدا دی بنکے نبی سچا آیا اے
تائیں سرتاج رب نبی لوں بنایا اے ۔ نور دا ظہور سارے جگ تے کرایا اے
اَنَا مِنْ نُّوْرِ اللّٰہِ قصص الانبیاء وچہ آیا اے ۔ وَالْخَلْقُ کُلُّھُمْ نوری دو جا لفظ پایا اے
میں نور اللہ دا ہوں نبی فرمایا اے ۔ میرے نوروں رب مخلوق نوں اوپایا اے
زمیں تے معراج سارے نبیاں نئے پایا اے ۔ سرور کونین اُتے عرش دے بولایا اے
ربنے درود جدوں نبی تے لوچایا اے ۔ ایتھوں شان سوہنے نبی دا سوہایا اے
نبی دی مخالفت جیہڑے لوک کرن گے ۔ دوزخاں دے وچہ اوہ سزائیں جاکے بھرنگے
نبی پاک رب سچے نور تھیں اوپایا اے ۔ خیر البشر بھی قرآن وچہ آیا اے
صاف سدھا رستہ حضور نے بتایا اے ۔ ہرکم سالوں نبی کرکے دکھایا اے
وضو تے نماز دا طریقہ بھی سکھایا اے ۔ کیتیاں عبادتاں جہاد بھی کرایا اے
رکھیاں امانتاں تے عدل بھی کمایا اے ۔ کیتیاں تجارتاں تے سفر بھی اُٹھایا اے

معجزے وکھا کے پیش خلق نال آیا اُئے ۔ بھکھاں آپ کٹیاں مہماناں نوں کھوایا اُئے

ایتھوں تک نبی وچ خلق تے پیار سی
ایسے گلے نبی دی تعریف جدوں باہر سی

بیان تعمیر مدینہ منورہ سبب عمارت

جویں تعمیر مدینہ ہویا سنو حقیقت ساری
نام شامول تبع دا حاکم عاقل مرد ربانا
مکے اندر سیر کرننوں جاں اوہ حاکم آیا
نہ کوئی آن سلامی ہویا اگوں نے نذرانہ
عربی لوکاں ہرگز میری عزت کیتی ناہیں
اگوں بول جواب سنایا جلدی نال وزیراں
بیت اللہ گھر رب دا ایتھے ابراہیم بنایا
کی پرواہ ایہ کرن تساڈی نیک نصیب جتھہانیلے
ایہ گل سُنکے حاکم آکھے میرے دل وچ آوے
جد ایہہ سخن شہنشاہ کیتا رہنوں غیرت آئی
کیتی پکڑ خدا وند سچے ایس سخن دے یاروں
دارو درمل کیتا اُسدا چار ہزار طبیباں
آخر کار حیاتی والی رہی اُمید نہ کائی
انشاء اللہ جیکر مینوں سچی بات سناویں
ظلموں بُرا ارادہ میرا ہرگز نہیں سی کوئی
ایتھوں غیرت رہنوں ہوئی کہے حکیم سیانا
سُنکے سخن ہویا شرمندہ بیت ربی ول آوے
کرن طواف لگا ادبوں اوہ مقبول ربانا
سچا ریشم بیت اللہ پر اوس غلاف چڑھایا
جس جاگہ ہے شہر مدینہ تک میدان پیاسی

یمن اندر عادل حاکم بڑی حکومت بھاری
چار سو عالم پیش عدالت رکھے علم سیانا
مکے والیاں لوکاں اُسدا نہ کوئی ادب بجایا
کروا حکم وزیراں تائیں ہو کے عقل دیوانہ
ایہہ کیوں کر دے بے پرواہی دسو میر بتائیں
ایتھے خانہ کعبہ رب دا آکھیا بول امیراں
اسدی عزت کارن لوکاں فخر زیادہ پایا
رہلے گھر وچ بیٹھے جیہڑے کیسے شان تنہانیلے
کعبہ ڈھا کے لوکاں تائیں قتل کرایا جاوے
نک منہ کنوں خون چلایا فوراً ذات الٰہی
کرن علاج نہ صحت پاوے کارن حکم جباروں
ہرگز کدھروں صحت نہ ہووے آسنوں وچ نصیباں
اک حکیم شامولے تائیں سچی بات سنائی
چند دنا نوں سچ سمجھ دلیلوں صحت مکمل پاویں
مکے والیاں لوکاں اُتے دل وچ خفگی ہوئی
بن توبہ توں ایس بیماری تینوں چھوڑ نہ جانا
ابراہیم نبی دا کلمہ ادبوں بول سناوے
سب لوکاں ندی درج مہمانی جلد کھلاوے کھانا
کر کے کوچ اٹھایوں ڈیرا آن مدینے لایا
وچ میدان لگا کے ڈیرے لشکر بیٹھ گیاسی

پیون کارن شاہ دے تائیں ملگیا ٹھنڈا پانی
عالم آکھن ختم رسولاں اندر کسے زمانے
دین سلامت پاک نبی دا رہسی قیامت تائیں
شاہ فرماوے ادب ادا بوں جے رب فضل کماوے
سب دنیا تھیں پہلے اُسدا کلمہ بول سناواں
ولدے اندر حب نبی دی کیتا آن ٹکاناں
بہت عجیبہ ایس جگہ تے شہر پوایا جاوے
دل چاہوے میں وچ حیاتی کدوں نے یارت پاواں
ختم رسولاں ایس مکانے قدم مبارک پاوے
لگے کرن عمارت چھیتی شاہ جویں فرمایا
ہکدن رلکے سب علماواں شاہ نوں عرض سنائی
کریئے بسر حیاتی ایتھے ایہ ساڈا اہل چاہوے
جویں تساڈی مرضی ہووے شاہ اجازت ویندا
بیشک میں بھی رہندا ایتھے پچھے امن ویرانی
چھوڑ گیا کر شہر آباد اوہ مقبول الٰہی
جدوں شامول شہنشاہ تائیں وقت نزعدا آیا
یا محبوب حبیب خدا دے میں اک عرض سناواں
میں ایمان تساں تے آندا ہوکے دلوں بجانوں
یا حضرت منظوری کرنی ایہہ گذارش میری
انتظاری وچ تساڈی ساری عمر گذاری
ایہ خط لکھ کے نال شتابی لڑکے نوں فرمایا
جے سردار دو عالم آوے وچ حیاتی تیری
اوسے ویلے شاہ دیتائیں اجل تیاری ہوئی
لڑکے اسدے نے خط دتا پنے لڑکے تائیں
دہ تنو سال وہانا خطانوں نسل بہ نسلے جاندا

علم کتابوں خبر عجیبہ دسی ذات ربانی
ایتھے شہر وسے گا خبریں وچ اجاڑ میدانے
اس تھیں پچھے ہور پیغمبر ہرگز ہووے ناہیں
میری وچہ حیاتی کدھرے نبی پیارا آوے
اُسدی تابعداری اندر ساری عمر لنگھاواں
ایتھے کری عمارت جاوے آکھے شاہ سیاناں
شروع عمارت کرو شتابی مت کوئی دیر لگاوے
پاک نبی دے کارن اک میں عجب مکان بناواں
جلد مکان تیار کراؤ شاہ شامول سنائے
سرور عالم خاطر اُس نے ہک مکان بنایا
ساڈے دلوچہ ہن نہیں رہگئی حب وطندی کائی
ایہ امید دلاتوچہ ساڈے جے رب فضل کماوے
جویں دلیل تساڈی ہووے میں نہیں عذر کریندا
فرض میرے تے عدل عدالت ملکاندی نگرانی
جاں کجھ مدت خبریں گذری موت قریباً آئی
اک خط لکھدا وقت اخیری ایہ مضمون لکھایا
آپ ہور آندے آتے حضرت میں صلوٰۃ پوچاواں
کلمہ پڑھیا باپ تیریدا صدق یقین ایمانوں
سب تھیں پہلے ہاں میں بنیاں اول امت تیری
روز قیامت بھل نہ جانا یا محبوب غفاری
ایہ خط نال حفاظت رکھیں شاہ فرمان سنایا
اُسدے اگے حاضر کرنی عرض امانت میری
اوہ خط نال حفاظت رکھیا اُسدے لڑکے سوئی
ایہ خط ساڈا پاک نبی دی خدمت وچ ڈکائیں
سال ہزاراں بعد نبی نوں ذات خدا دی آندا

اسدی نسلوں وچ مدینے ابو ایوب انصاری
اوہ خط ہتھ ابوب انصاری چلدا چلدا آیا
اوہ خط پہنچیا اسد تیائیں سنو حقیقت ساری
مال امانت پاس نبی دے امن امان پوچا یا

ارادہ قتل حضرت محمد صلی اللہ علیہ وسلم

عمر بہادر بیت اللہ وچ بانگاں جدوں دلوایاں
ابوجہل نے ایہ گل آکھی میتھوں سنوں بھراؤ
ستر شخص نکالے انہاں کاسن نبی الٰہی
ابوبکر تے علی بہادر بیسی حاضر دونویں
یا نبی اللہ شہر مدینے تسیں شتابی جاؤ
آپ ہورانہے قتل کرن لئی کافر کرن تیاری
حال سنایا پاک نبی نے ابوبکر دے تائیں
راتیں اج روانہ ہوساں جیونکر حکم الٰہی
دوست دونویں گلاں کردے ہین شوق پیاروں
بیٹھیاں ہویاں پاک نبی نوں وحی پیغام لیایا
سد علی نوں پاک نبی نے ایہہ فرمان سنایا
سارے لوک امین محمدؐ سانوں آکھ سناون
مال امانت ہر ہر گھر دا امن امان پوچاویں
اپنی چادر پاک نبی نے شاہ علی تے تانی
اس نے پاک محمدؐ اتوں فدا کیتی زندگانی
وچ قرآن مجید خدا نے اسدی صفت اتاری
مار دیہو پھڑ حضرت تائیں کافر دین دوہایاں
ربل کریئے قتل پکڑ کے سارے بھار اٹھاؤ
مارو پکڑ محمدؐ تائیں دیر نہ لگے کائی
جبرائیل پیغام لیایا پاک نبی ول اونویں
مکہ شہر کرو چا خالی ہرگز دیر نہ لاؤ
کجھ پرواہ نہیں اللہ حافظ کافی اسدی یاری
مکہ چھڈ مدینہ پہنچو آکھے خالق سائیں
شاہ علی نوں پاس بلا کے حضرت گل سنائی
قوم کفار اکٹھی ہوئی قتل کرن دے یاروں
ہجرت کرنی مکے وچوں پاک خدا فرمایا
سخت ضرورت ہے جس کارن تینوں اساں بلایا
کئی کفار امانت آکے ساڈے پاس ٹکاون
ساڈا حافظ مولا ہوسی نہ کوئی فکر لیاویں
وچ مسیت سوایا اسنوں قدرت ویکھ ربانی
علی بہادر اتے راضی ہوگئی ذات ربانی
ایسا اس تے راضی ہویا واحد اللہ باری

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّشْرِيْ نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ

اور لوگوں میں سے بعض ایسے بھی ہیں جو خدا تعالےٰ کی رضامندی کے لیے اپنے

مَرْضَاتِ اللّٰهِ ط وَاللّٰهُ رَءُوْفٌ بِالْعِبَادِ

نفس کو خریدتے ہیں۔ اور خدا اپنے بندوں پر مہربان ہے۔

پاس علی دے بیٹھے آہے پاک رسول الٰہی
مٹھ مٹی دی پکڑ نبی نے ول کفار چلائی
عجب تماشہ قدرت والا حکمت نال چلایا
ابوبکر سردار دو عالم دونویں ہوگئے راہی
سب اصحاباں تھیں وڈ درجہ ابوبکر نے پایا
ابوقحافہ باپ جو اسدا نور ایمان لیایا
ام الخیر صدیق ولی دی جان پیاری مائی
بیویاں دو صدیق ولی دیاں راوی ذکر سناون
دو فرزند انہاں تھیں ہوئے رحمت نال الٰہی
پوتا ابوبکر داہیسی نام عتیق سداوے
بیٹیاں ابوبکر دیاں دونویں نور ہدایت صفائی
رب سلام پوچاوے جہنوں کارن نیکوکاری
جدوں کفار لئے سر حضرت مٹھ مٹی دی ڈالی
جوڑے پاک نبی دے پھڑ کے پیریں چھالے پائے
ثور جبل پر پہنچے خیریں دونویں یار پیارے
اندر غار اندھیر اڈواہڈا دلوں خیال اٹھائے
چادر لاہ کے جھاڑو دیندا اندر غار پیارا
خطرہ خوف نہیں ہن کوئی آجاؤ جائیں جائیں
پاک نبی دے چہرے ہیں چانن کرن لگا روشنائی
بہت سوراخاں چار چوفیرے غار اندر سن آئیں
سب رہوے نوچہ غار ہمیشہ اوتھے مل ٹکاناں
نکلن بیلے جس جس راہوں سپ نے چارا لایا
اک سوراخ رہیا جد باقی چادر ختم تمامی
ڈنگیا سپ صدیق ولی نوں درد سہیا یکباری
یار صدیقا کی غم تینوں ہنجوں کہن ہٹھائیں

پھڑ تلواراں گھاہ کفر آگئے مارن کارن بھائی
کافر کل نابینے ہوگئے خبر حدیثوں آئی
وہندے رہ گئے کافر اوتھے حضرت نظر نہ آیا
رہے مرادوں خالی کافر پے گیا قہر الٰہی
بیشک ایسا عالی درجہ نہیں کسے ہتھ آیا
وچہ اصحاباں پاک نبی دیاں عالی منصب پایا
اوہ اداہوں پاک نبی تے صاف ایمان لیائی
ام رمان تے اسما بی بی نام دوہاں لئے آون
عبدالرحمٰن محمد دوجا نام انہاں نے سا ہی
اوہ بھی داخل وچہ اصحاباں خبر حدیثوں آوے
حضرت عائشہ حرم نبی دا اوے قرآن گواہی
ابوبکر دیاں چونہہ پشتاں تک ہویا فضل غفاری
قتل ہوئے سب جنگ بدر وچہ دین ایمانوں خالی
ہو قربان صدیق نبی نوں موہڈیاں اتے چایا
رات گزار لئے اندر خوف خطرے دے مارے
ابوبکر جا پہلے آسو چہ قدم مبارک پاوے
خوب تسلی کر کے آکھے عالم دے سردارا
زانو تے سر رکھ سوایا سرور عالم تائیں
ابوبکر نوں ایسا اوتھے فضلوں قرب الٰہی
چادر پاڑ صدیق ولی نے ساریاں بند کرایاں
باہر آون نوں چارا لاوے عاشق درد رنجانا
ہر ہر رستہ ابوبکر نے اسدا بند کرایا
اڈی پیر لگائی اوتھے پھیر صدیق گرامی
چھم چھم ہنجوں جاری سویاں جاگیا نبی غفاری
قدم ہٹا کے سپ دکھایا سرور عالم تائیں

سپ دے ولے نظر اُٹھا کے آکھے نبی الٰہی
عرض سناوے سپ تمہانا میتھوں غلطی ہوئی
طلب جمال تساڈے کارن ایتھے عمر گذاری
بخش گناہ یا حضرت مینوں سپ نے آکھ سنایا
جیتھے ڈنگ لگایا سپ نے ابوبکر دے تائیں
اک ہزار تے دو سو سالاں اوہ سپ اوتھے رہیا
اک روایت ایہہ بھی آکھن کارن حکم الٰہوں
تیجا اوس پہاڑی آ تے سی خوشخبر بشارت
غار اندر خوش امن سلامت پاک رسول الٰہی
جا شیطان کفاراں تائیں گل سناوے ساری
ہر کافر دے سر دے وچوں مٹی جھاڑ دکھاوے
ابوبکر دی بیٹی اسما پچھن اسد پتا ئیں!
سخت طمانچے بی بی تائیں ابوجہل نے جڑیا
اس بی بی نے صبر شکروں دل وچ ہوکا بھریا
کھوجی کھوج نکالن والے ہو نکلے جلد روانہ
کرن روایت غار برابر کھوج کفار لیائے
کاہنے آ کے جالا تنیاں غار مبارک اگے
جالے اُتے آنڈے دیکے بیٹھ کبوتر جاندا
کافر ویکھ کبوتر آنڈے نالے جالا تنیاں
جالا آنڈے ویکھ کفاراں خوب تسلی ہوئی
کافر لوک تسلی کر کے اوتھوں مڑے پچھاہاں
خط لکھ بھیجے ابوجہل نے جلدی ہر ہر تھائیں
دو سو شتر انعام دیاں گا زر دولت تھیں بھریا
جس جالے تے آنڈے دتے کارن نبی الٰہی
کل اولاد کبوتر اُسدی بیت اللہ وچ رہندی

یار صدیق میرے تینوں شرم نہ ہرگز آئی
عاشق ویکھ لئے جد دلبر وس نہ رہندی گل کوئی
مدت پچھوں عرض قبولی میری خالق باری
وانگ مریداں پاک نبی نے اپنے کول بٹھایا
لائی لب نبی نے اوتھے درد رہیا کجھ ناہیں
اتنے عرصے بعد نمانے آن نظارا کیتا
دشمن واپس مڑن نبیدے امن ہووے ہر راہوں
روز قیامت تیکر اسدی مومن کرن زیارت
شاہ مرداں پیا بستر تے نیندر اسنوں آئی
خاک تُہاڈے سر وچ پا کے ٹر گیا نبی غفاری
کافر آکھن پچھا کرئیے زندہ نکل نہ جاوے
پچھن تیرا بابل کتھے اُس کجھ دسیا ناہیں
نال طمانچے اس بی بی دے کنّوں والا جھڑیا
موذی کافر دوزخ جانا نہیں خدا تھوں ڈریا
سنے صدیق گیا جے ایدھر پاک رسول یگانہ
کیکوں رب حفاظت کردا راوی خبر سنائے
آن کبوتر اُسدے اُتے آنڈے دیون لگے
چلدے چلدے کھوجی اوتھے جد دم کھڑا لیاندا
کھوج نہ کدھرے نظری آوے عجب تماشہ بنیاں
آکھن لگے اندر اسدے ہرگز گیا نہ کوئی
آکھن لگے نبی محمدؐ جے نہ گئے اگاہاں
کر کے قتل جو سیس دوہاں لے دیوے میں تائیں
ایہہ انعام رسول اللہ تے ابوبکر دا دھریا
عزت خالق دی درگاہوں اوس کبوتر پائی
حاجیاں کولوں چوگ عجیبہ ہر ہر سالے لیندی

ماہ ربیع الاول ہیسی رات جمعدی بھائی
اندر غار لنگھایاں سرور ترے راتیں فرماون
طرف مدینے ہوئے روانہ سُن توں میریا یار
دوسو شتر انعام ٹکایا رکھے قوم کفاری
چڑھ چڑھ لوک پہاڑاں اُتے مارن نظر چوپھیرے
سی اک کافر نام سراقہ سُنو حقیقت بھائی
ابوبکر نے ویکھیا دوروں کافر دوڑیا آوے
یا نبی اللہ دشمن گھوڑا آوے مگر دوڑائی
پاک نبی دے نیڑے بالکل جدوں سراقہ آیا
دوست دی رب مدد کیتی دیر نہ لگی کائی
آن شکنجہ چڑھیا اُسنوں ڈاہڈا اوقا لو آیا
یا نبی اللہ توبہ میری تسیں دعا فرماؤ
وعدہ کرناں ایس عذابوں جیکر ملے خلاصی
پھیر دعا فرمائی حضرت دھرتیوں باہر آیا
واقعہ اُس نے وعدہ اپنا پورا کر دکھلایا
پورا عمل کمایا اُس نے وعدہ توڑیا نائیں
کمہ فتح کیتا جد حضرت ایس ایمان لیا ندا
طرف مدینے حضرت چلے خوشیوں واگ اُٹھائی
منزل منزل کر اک جاگہ پہنچے نبی الٰہی
نبی کہے کجھ حاضر کھانا ہے گھر تیرے مائی
بکری بدھی ویکھی اوتھے پاک رسول سوہارے
میں صدقے قربان تیرے توں بکری شیروں خالی
ہائے افسوس نہ میرے کولوں خدمت گئی بجائی
پھیر مائی نوں آکھ سنایا پاک حبیب سچاویں
ویکھ لوؤ یا حضرت آپے میرا عذر نہ کائی

غار اندر جس راتیں پہنچے پاک رسول الٰہی
ترے سوار دیہاڑے اوتھوں راوی خبر سناون
ڈاچی اُتے سرور عالم مگر صدیق سوہارا
آپو اپنا چارہ لایا آخر دنیا ساری
مالوں حرص لگا کے لوکیں چارے کرن بہتیرے
ہوا سوار دوڑاوے گھوڑا مگر رسول الٰہی
پاک نبی دی خدمت اندر عرض صدیق سناوے
حضرت کہندے اللہ حافظ نہ کر خطرہ کائی
یارب تیری رحمت چاہواں حضرت نے فرمایا
خشک زمیں وچہ دھسیا گھوڑا قدرت نال الٰہی
عاجز ہو کے پاک نبی نوں اوس سوال سنایا
ایس شکنجے وچوں حضرت میری جان بچاؤ
بند کراں سب دشمن تیرے کوئی نہ مگروں آسی
توبہ تائب سراقہ کر کے پھیر پچھاں نوں دھایا
سب نوں آکھیا کوئی نہیں ایدھر پاک محمد آیا
نیک نصیب بنایا اُسنوں اللہ خالق سائیں
پاک نبی اصحاب بنایا راوی ذکر سناندا
گیا سراقہ خالی مڑ کے جیونکر حکم الٰہی
تنبو وچہ زنانی بیٹھی نظر نبی نوں آئی
فاقہ حاضر ہے یا حضرت اُس نے عرض سنائی
حکم دیہو تاں چوواں بکری کہیا حبیب پیارے
دودھ پلاندی جیکر ہوندی دودھ پلاون والی
حاضر خدمت اندر کردی جے تھنے ہوندے کائی
بکری تیری چوکے ویکھاں جے کر حکم سناویں
بھانڈا پھڑ کے چوون لگا پاک رسول الٰہی

بھانڈا پھڑکے پاک نبی نے ہتھ تھنانوں لایا
جتنے بھانڈے حاضر ہیسن بھر کے نبی پھڑائے
اتنی برکت ہوئی فضلوں کارن شاہ ابراراں
تسنو حقیقت اس عورت نوں خبر نہ لگی کائی
سارا حال سنایا اس نے اپنے خاوند تائیں
خاوند اسدے آکھ سنایا ایہ سید سرداراں
کرافسوس تمہے نے جی دونویں چھیک پیا وچہ سینے
عورت خاوند نے سن ٹبر وطن کیتا قربانی
جلد ایمان لیاندا مل کے نبی پیارے تائیں
ہکناں وصل جنالوں پایا جنت نور نظارا
مکے والیاں دشمن جاتا سرور نبی الٰہی
یا رب جے میں ایہو نبی جاواں کھٹ جہاتوں
مارن بدلے خویش قبیلے سارا زور لگایا
رہن جماعتاں ہر دم کھلیاں کارن انتظاری
وچہ حویلیاں حضرت بدلے ریشم تنبو لائے
آپو اپنے گھروچہ کردے کل امیر تیاری
دل مسکین ایوب انصاری بھی مقبول ربانان
ہتھوں بے زر جب نبی دی ڈاہڈی دلوچہ ہوئی
کار گذاری کیڑا آ بنا ابو ایوب انصاری
ادبوں شہر مدینے اندر گھر گھر ہے روشنائی
ابو ایوب کہیا زر کوئی نہیں جس تے زور لگاواں
جے مسکینی آتے رہنے دلبر ہوگ لوچاناں
ہر دن رات مدینے اندر لوک اڈیکاں لاون
کی خطرہ سردار نبی نوں فضل جنہوں درگاہوں
ادبوں آن ملے سن راہوں مومن فوج اسلامی

اتنا دودھ خدا دی طرفوں وچہ تھنانے آیا
پی کے دودھ حبیب خدا دے پھیر اگانوں دھائے
اوسطرح دودھ دیوے بکری گذرے سال اٹھاراں
ایہ گل اسنوں نہیں سی معلم ایہ رسول الٰہی
جیکوں حضرت کھانا منگیا سی کجھ حاضر ناہیں
جسدی کارن موذی کافر ڈھونڈن جنگل باراں
کر کے کوچ تیاری ایتھوں ملئے چل مدینے
وچہ مدینے جاکے ملدے پاس رسول حقانی
جسنوں مل پیا سوہنا سرور اسنوں کی پرواہیں
ہکناں تائیں دائم دوزخ دیوے سر جنہا دا
ابر ہدایت وچہ مدینے جاکے برسیا بھائی
فضلوں ہووے فاتحہ میرا جیکر نال ایماتوں
طلب زیارت کارن اگوں ملک مدینیوں آیا
جم جم آوے بدر نورانی چا ہووے خلقت ساری
شائد ساڈے گھر وچہ آکے قدم حضور ٹکائے
کہن ضرور اساں گھر آسی پاک رسول غفاری
اوہ بھی دلوچہ کرے امیداں عاجز دردرنجاناں
اسدے جیہا وچہ مدینے عاجز ہور نہ کوئی
عورت اسدی خدمت اندر ادبوں عرض گذاری
زرداراں نے آپو اپنی پوری طاقت لائی
فکر نہ کر توں اللہ حافظ کسنوں حال جتاواں
پر تاں کوئی نہیں وچہ مدینے میں جیہا حال نماناں
دن سارا پئے راہ نوں تکن رات پئی گھر آون
شہر مدینہ نیڑے آیا خیریں حکم الٰہوں
کجھ اصحاب نبی دے آئے پیش رسول گرامی

رہنداسی کجھ سفر مدینہ لکھن روایت والے
ساڈی طرفے خط امت دا آوے ہک ضروری
ہیسی خط دے بھیجن والا ابو ایوب انصاری
اک ہزار دو سَو سالوں اوہ خط چلیا آیا
اک یہودی دیکھ رہیا سی پاک نبی نوں دوروں
چھم چھم چال وکھاوے ڈاچی کون بیان سناوے
جدوں یہودی دوروں دیکھیا پاک رسول سوہارا
استقبال نبی دے کارن لوک ہزاراں آئے
چادر تان نبی دے سر تے کھلا صدیق پیارا
امر قرآن سنایا حضرت کجھ دن اوس ٹکانے
عاجز ہوکے قوم قبا، دی رو رو عرض سنائی
حضرت آکھن رنج نہ کوئی فکر نہ کرنا کائی
شہر مدینے جاون کارن حکم حضور سنایا
اک چھوڑے اک پھڑے مہاروں جاکے ڈاچی تائیں
جتھے ڈاچی آپ ہوراندی گوڈا آن نواوے
حضرت نے سب لوکاں تائیں ایہ فرمان سنایا
جس گھر ڈاچی جاکے بہسی اوتھے کراں ٹکانا
ڈاچی اوپر چپ کر بیٹھے سرور نبی غفاری
شہر تمامی پھریا ڈاچی کوئی گھر نظر نہ آیا
جس گھر چاہوے پھیرا پاوے ربدی بے پرواہی
ابو ایوب انصاری عاجز عالی دولت پائی
ہر دل اُتے نظر اساڈی پاک نبی فرماوے
ہر عاجز نوں دوست رکھاں آکھے ذات الٰہی

پاک نبی اصحاباں تائیں ظاہر کیتے حالے
جیوں فرمایا پاک نبی نے بات ہوئی اوہ لوڑی
نسل اولاد شامول شہنشاہ سنو حقیقت ساری
خط منظور نبی نے کیتا جو کجھ شاہ لکھایا
آوے حضرت دی اسواری جلوہ پینداں نوروں
پاک نبیدے دست مبارک ہتھ مہار سہاوے
آن مدینے خبراں کروا آیا نبی پیارا
وچ قبا دے پاک محمدؐ قدم رنجہ فرمائے
معلم ہویا لوکاں تائیں ایہہ مقبول سہارا
پھیر تیاری کرن مدینے پاک نبی ربانے
یا حضرت کس خفگی یاروں ساتھوں رخصت پائی
اوتھے رہنا واجب جتھے ہووے حکم الٰہی
اندر داخل ہوون لگے جاں دروازہ آیا
پاک نبی نوں امر سنایا فضلوں خالق سائیں
اوتھے آپ اوتارا کرنا آپ خدا فرماوے
نہ کوئی ہتھ مہاروں پاوے حکم الٰہی آیا
آکے وحی سنایا سانوں ایویں حکم ربانا
گھر گھر اندر نظراں مارے ڈاچی وار و واری
ابو ایوب انصاری دے گھر گوڈا آن نوایا
دیکھ تماشہ قدرت والا خلق تعجب آئی
زر ذاتاں تے بندگیاں تے فخر نہ رہ گیا کوئی
جتنی حُب کرے کوئی ساڈی اوہ نزدیکی پاوے
وچ قرآن خدا وند عالم لکھ کے آیت پوچائی

إِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ لِكُلِّ قَلْبٍ حَزِيْنٍ ط

بیشک اللہ تعالےٰ ہر ایک غمناک دل کو خوش رکھتا ہے۔

بے پرواہی

ربا بے پرواہیاں تیریاں نے پلکاں وچہ توں رنگ وکھاونا ئیں مٹھو
گھڑی وچہ اُجاڑ کے وسدیاں نوں اتے اُجڑے پھیر وساونا ئیں
آپے چاہڑ کے چخہ خلیل تائیں آپے پھیر گلزار کراونا ئیں
قلندا یا نار نکوئی بردا حکم کیتا آپے لکھ کے آیت پوچاونا ئیں
آپے شاہ حسینؑ نوں کریں پیدا قاتل اوسدا شمر بناونا ئیں
اول آخروں شان پیغمبری دا سرور پاک نے آن مکاونا ئیں
لولاک لما خلقت الافلاک حق نبی دے آیت سناونا ئیں
نالے بھیجیا لکھ قرآن تائیں پُشتے مہر نبوتاں لاونا ئیں
قوت سنے فقیری دا پکڑ جبہ گل شاہ مرداں دے پاونا ئیں
دتا عدل انصاف چا عمر تائیں عزائیل دی عمر ودہاونا ئیں
بُوٹا مڈھ تھیں پٹ سخاوتاں دا بی بی فاطمہؑ ول چلاونا ئیں
رتبہ کل شہید ان تے غازیاں دا شاہ حسینؑ دے ہتھ پھڑاونا ئیں
پیری بخش دتی دستگیر تائیں ابو بکر صدیق بناونا ئیں
صابر صبر ایوب نوں بخشیوئی شکل یوسفدی بڑی چمکاونا ئیں
بڑیاں وچہ پنجاب اُپاہدیاں نے دھرتی غزبدی پاک بناونا ئیں
لیکھا بے پرواہی دا پاس تیرے بیٹھا مزبے تے حکم چلاونا ئیں
اوگنہار نوں جنتاں وچہ گھلیں جدوں اپنا رحم کماونا ئیں
پاویں دوزخیں بندگی والیاں نوں جدوں عدل انصاف تے آونا ئیں

مدینے وچہ حضرت دے آنے پر لڑکیاں دے گیت

آیا نی اوہ آیا اڑیئے سرور عالم آیا

اوہ ہے کالی کمبلی والا نالے اُمت دا رکھوالا !
درجہ پایا سب توں اعلیٰ کیا سر تے تاج سوہایا

اوہ آیا نی اوہ آیا اڑیئے سرور عالم آیا

جس نے آ کے دھم مچائی دنیا اوہنوں ویکھن آئی
اج مدینے نبی الٰہی قدم مبارک پایا

آیا سیتو آیا نی اوہ سرور عالم آیا

جس دے نوروں پے چمکارا ایہو پاک محمد پیارا
جس دی خاطر کُل پسارا رب نے آپ بنایا

ہے آیا نی اوہ آیا سیتو سرور عالم آیا

تن من استوں گھول گھماواں عرش فرش تے جسدا ناواں
کلمہ پڑھ کے جنت جاواں ھادی رب ملایا

ہے سرور عالم آیا نی ہے سرور عالم آیا

کالی کمبلی موہڈے پائی جس دی صفت قرآنے آئی
ایہو نبی محمد ماہی جس نے پھیرا پایا

ہے نبی محمدؐ آیا سیتو سرور عالم آیا

ایہہ ہے ختم المرسلین سوہنا نقشہ شکل حسین
تابعدار بہشتی تھیں ہے جس نے حکم بجایا

سرور عالم آیا سیتو سرور عالم آیا

ایہو پاک رسولؐ گرامی جس نے صفتاں ختم تمامی
روز حشر نوں بھرسی حامی دوزخ کنوں بچایا

ہے سرور عالم آیا سیتو سرور عالم آیا

پاک نبیؐ دی عجب نشانی سر تے چمکے تاج نورانی
جسدے اُتے ذات ربانی ایسا کرم کمایا

ہے سرور عالم آیا بھیناں سرور عالم آیا

ایسا درجہ رب توں پاوے اُمت دا رب چھڑاوے
نہ کوئی اگوں عذر لیاوے حکم جیدوں فرمایا

ہے سرور عالم آیا بھیناں سرور عالم آیا

کھولیا نبیؐ توحید خزانہ   گھر گھر کیتا فیض روانہ
ہوگیا سارا ملک دیوانہ   جدوں جمال دکھایا
ہے سرور عالم آیا سیتو سرور عالم آیا

حضرت آیا وچ مدینے   نور ظہوروں بھر گئے سینے
آکے سوہنے نبیؐ نگینے   تھاں تھاں چانن لایا
ہے سرور عالم آیا بھیناں سرور عالم آیا

حوض کوثر دا ایہو والی   جس دا بھیناں درجہ عالی
باغ اُمت دا بنیاں والی   گھر گھر بوٹا لایا
ہے سرور عالم آیا بھیناں سرور عالم آیا

نہ کوئی غصہ نہ کوئی کینہ   نوروں بھریا رب نے سینہ
بھاگاں والا شہر مدینہ   سوہنے قدم ٹکایا
ہے سرور عالم آیا بھیناں سرور عالم آیا

اس دا نام محمد دھریا   باغ شریعت اس دا ہریا
ساریاں تیرا کلمہ پڑھیا   تیرا شان سوایا
ہے سرور عالم آیا بھیناں سرور عالم آیا

الا اللہ دے مارے نعرے   پر بُت کنبن لگے سارے
کرسیوں ڈگے بُت وچارے   رب نے فضل کمایا
ہے سرور عالم آیا بھیناں سرور عالم آیا

کل فرشتے نوری ناری   حکموں کردے نہ انکاری
عاجز ہوکے قوم کفاری   کلمہ بول سنایا!
ہے سرور عالم آیا بھیناں سرور عالم آیا

پیغمبر آخرالزماں صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم دا نسب نامہ

محمد[1] بن عبداللہ[2] بن عبدالمطلب[3] بن ہاشم[4] بن عبدالمناف[5] بن قصی[6] بن کلاب[7] بن مرہ[8] بن کعب[9] بن لوئی[10] بن غالب[11] بن نفر[12] بن مالک[13] بن نفرہ[14] بن کنانہ[15] بن خریمہ[16] بن مدرکہ[17] بن الیاس[18] بن مضر[19]

بن نزار[۲۰] بن معد[۲۱] بن عدنان[۲۲] بن عاد[۲۳] بن ارد[۲۴] بن مقوم[۲۵] بن ناصر[۲۶] بن توح[۲۷] بن یعرب[۲۸] بن یشجب[۲۹] بن ثابت[۳۰] بن قید[۳۱] بن ربیع[۳۲] بن اسماعیل[۳۳] بن ابراہیم[۳۴] بن آذر[۳۵] بن ناحور[۳۶] بن شاروح[۳۷] بن راعو[۳۸] بن فالخ[۳۹] بن غبیر[۴۰] بن شالخ[۴۱] بن ارفخشد[۴۲] بن سام[۴۳] بن نوح[۴۴] بن الملک[۴۵] بن موشلخ[۴۶] بن افنوخ[۴۷] بن ادریس[۴۸] بن یارد[۴۹] بن مہیل[۵۰] بن قینان[۵۱] بن یانش[۵۲] بن شیث[۵۳] بن آدم[۵۴] علیہ السلام علیہم اجمعین۔

آپؐ کی والدہ کی طرف سے نسب نامہ

آپؐ کی والدہ ماجدہ کا نام آمنہؓ بنت وہب بن ہاشم بن عبدالمناف آپؐ کا نسب تیسری پشت سے آنحضرت صلعم سے مل جاتا ہے۔ مروی ہے کہ آنحضرتؐ تین ماہ کے بطن مادر میں تھے جب آپکا باپ عبداللہؓ پچیس سال ہی کے فوت ہوئے۔ آپکی مادر جب آپ چھ سال کے ہوئے تو رحلت فرماگئی تھیں۔ مروی ہے کہ آدم علیہ السلام کے بعد چھ ہزار ایک سو تیرہ برس پیدا ہوئے۔ آپ دوشنبہ کے دن بارہویں ربیع الاول پیدا ہوئے۔ آپنے آپ کی والدہ سمیت آٹھ عورتوں کا دودھ پیا۔ آپ چار سال کے تھے جب فرشتوں نے سینہ چاک کرکے نور بھرا اور پھر سینہ صاف کیا۔

آپکی والدہ کا انتقال کب ہوا آپکی طفلی کیونکر گذری

جب آپکی عمر چھ برس کی ہوئی تو ایک روز آمنہ خاتون آپکو لیکر اپنے میکے قبیلہ بخار میں چلی گئیں۔ ایک ماہ کے بعد واپس لوٹنے پر حضرت آمنہ نے ابواء مقام میں انتقال کیا اور وہیں مدفون ہوئیں تو گویا آپ دو برس تک اپنی والدہ کی تحویل میں رہے۔ آپکی طفلی کے مفصل حال یہ ہیں کہ آپ بچپن میں ہی نہایت خدا ترس، رحیم، شجاع، متین، صادق القول، باحیا آئین تھے۔ ایک مرتبہ کا ذکر ہے کہ قریش مرمت کعبہ مکرمہ کر رہے تھے کہ آپ بھی پتھر ڈھو رہے تھے۔ جس سے آپکا کندھا چھل گیا۔ عباس آپکے چچا نے کہا ازار کندھے پر رکھ لو۔ تو آپ نہ مانتے۔ انہوں نے زبردستی رکھدی اور برہنہ رہ گئے۔ برہنگی کی وجہ سے آپ بیہوش ہو گئے آپ چار سال حلیمہ کے پاس رہے۔ دو سال مائی آمنہ کے پاس اور دو سال دو ماہ عبدالمطلب کے پاس اور ابوطالب حضرت علیؑ کے باپ کی تحویل میں رہے جب آپ تیرہ برس کے ہوئے تو آپنے شام کا سفر کیا۔ ابوطالب کے ساتھ آپنے اونٹ کی نکیل تھام کی کہ چچا مجھے اکیلا کیوں چھوڑ چلے نہ میری ماں نہ باپ۔ ابوطالب کا دل بھر آیا اور سفر میں ساتھ لے گئے۔

راہ میں راہب سے ملاقات ہوئی تو آپکو دیکھ کر علامت نبوت تاڑ گیا کیونکہ آپ پر ابر سایہ کئے ہوئے تھا۔ اور درختونکی ٹہنیاں جھک جھک کر سلام کرتی تھیں۔ اس راہب نے آپکو پاس بٹھایا تمام ساتھیوں کی دعوت کی اور ابو طالب سے کل حالات دریافت کئے۔ ابو طالب نے جو جو آپ کے حالات بیان کئے وہ بالکل انکے موافق تھے جو انکی کتابوں میں لکھا تھا۔ راہب نے آپکی مہر نبوت کو دیکھا جو آپکی پشت پر تھی۔ ابوطالب کو کہا کہ انکو لے لیجاؤ۔ کیونکہ یہ لڑکا نبی ہونیوالا ہے۔ یہود اس کو دیکھیں گے تو مجھے خطرہ ہے کہ مار نہ ڈالیں۔

ابو طالب جھٹ اپنے مال کو فروخت کر کے مکے چلے آئے۔ جب آپکی عمر بیس ۲۰ سال کی ہوئی تو پھر دوسری مرتبہ سفر کیا اور اس سفر میں ابوبکر صدیق بھی ہمسفر تھے اس سفر میں پھر بحیرہ راہب کی ملاقات ہوئی اس مرتبہ آپکی نبوت کا خیال اسکے دلمیں اچھی طرح مستحکم ہوگیا جب آپ پچیس ۲۵ برس کے ہوئے تو ابو طالب نے کہا میں ایک مفلس آدمی ہوں خدیجہ ایک شخص کو اپنا مال تجارت دیکر بھیجتی ہے اگر تم اسکو اپنے واسطے کہوگے تو مجھے یقین ہے کہ وہ جلد منظور کریگی۔ آپ تشریف لیگئے اور حضرت خدیجہ سے ذکر کیا حضرت خدیجہ نے جھٹ منظور کرلیا۔ اور کہا اگر تم یہ کام کروگے آپ کو اوروں سے دگنی محنت دی جاویگی۔ پس آپکو میسرہ غلام کے ہمراہ مال تجارت دیکر بھیجا گیا جب آپ شام ملک گئے تو آپکو پہلے کی نسبت زیادہ نفع ہوا۔ جب آپ واپس مکہ آئے اسوقت خدیجہ بی بی بالاخانہ پر بیٹھی تھی آپکی نورانی شکل دیکھی میسرہ نے بھی آپکا ماجرہ سنایا۔ سُنا تو انہوں نے کوشش کی کہ میرا نکاح ان سے ہو جائے غرضکہ چار سو دینا حق مہر پر آپکا نکاح حضرت خدیجہ سے ہوگیا۔ اسوقت حضرت خدیجہ کی عمر چالیس برس کی تھی۔ اسکے بعد جب آپکی عمر چالیس برس سات ماہ ہوئی آپ غارِ حرا میں تھے جبرائیل تشریف لائے وضو کرایا نماز سکھلائی۔ جب آپنے مکہ سے ہجرت فرمائی تو آپکی عمر ۵۳ سال تھی۔ نبی ہوئے ۱۳ سال ہوئے ۸ ربیع الاول سنہ ۱۲ نبوی یوم دوشنبہ تھا۔ آپنے بعمر ۶۳ سال ۱۲ ربیع الاول سنہ ۱۱ ہجری یوم دوشنبہ انتقال فرمایا۔

وحی نازل ہونے کی دلیل ہے

وحی کی حقیقت واضح طور پر معلوم نہیں مگر نزول وحی پیغمبر صلعم پر بہت سخت گذرتا تھا۔ رنگت فق ہو جاتی جسم میں گرانی۔ یہانتک کہ آپ اونٹنی پر سوار ہوتے تھے۔ تو اونٹنی سے بوجھ کا تحمل نہ ہوسکتا تھا کبھی ایسا ہوتا کہ آپ کسی اصحابی کی ران پر سر مبارک رکھے ہوئے لیٹتے تھے۔ اصحابی کو معلوم ہوتا کہ میری ران ٹوٹ جائیگی۔ جسم کی گرانی اور رنگت فق ہونے کے علاوہ ایک

کیفیت یہ بھی تھی کہ کیسی بھی سردی ہو آپ پسینہ پسینہ ہو جاتے تھے۔ ابتدائے زمانہ نزول وحی میں تو پیغمبر صلعم کو بھی ڈر لگتا تھا۔ نزول وحی کے وقت جو حالت پیغمبر پر طاری ہوتی تھی اس کو اوقات مختلف میں سینکڑوں اصحاب نے دیکھا۔ یہ وجہ تھی کہ وہ لوگ نزول وحی میں کسی طرح کا شبہ نہیں کرتے تھے اور نہیں کر سکتے تھے۔ نزول وحی کسی حالت میں کسی وقت پابند نہ تھا۔ مکہ مدینہ، سفر، حضر، جلوت، حلوت، رات دن کل اوقات اور حالات میں نزول وحی ہوا۔ نزول وحی نبی کا اختیاری امر نہ تھا۔ حضور سرور کائنات کو وحی کے زمانہ میں یہ کیفیت ہوتی تھی کہ دل کی رکاوٹ اور الجھن جسکو بےچینی لازم لازم ہے۔ نزول وحی کبھی کسی اصحابی کو بلاتے اور لکھواتے اور اسکے علاوہ وہ فوراً الفاظ زبان زد صحابہ ہو جاتے۔ نبی صاحب کے زمانہ میں کتابت کا رواج ابتدائی حالت میں تھا اور خاصکر عرب میں بھی لکھنے کا دستور بہت ہی کم تھا۔ پس وحی کبھی ہرن کی جھلیوں پر کبھی اونٹ کی ہڈیوں پر کبھی کھجور کی پٹھوں پر، کبھی پتھروں کی کتلوں پر لکھی جاتی اور اصحاب میں سے جنکو زیادہ شوق تھا وہ بطور خود وحی کو جمع کرتے جاتے تھے لیکن یہ استنجاب نہیں بلکہ جو کچھ جسکو بہم پہنچا بقدر دست داد فرصت جمع کر لیا پیغمبر اعظم کی زندگی میں پورے قرآن کا کسی ایک کے پاس جمع ہونا ثابت نہیں۔ مگر ہاں جماعت صحابہ میں پورا قرآن موجود تھا۔ کچھ لوگوں کے سینے میں کچھ جھلیوں میں کچھ پٹھوں میں۔ کچھ ہڈیوں میں تھا۔ ایک بات یہ قابل لحاظ ہے کہ انسان کے حواس ظاہری و باطنی زیادہ استعمال کرنیسے زیادہ قوی ہوتے ہیں۔ زمانے کے لوگ زیادہ پڑھے لکھے نہ تھے، قوت حافظہ کو زیادہ کام میں لیتے تھے۔ جوں جوں کتابت کا رواج ہوتا گیا۔ قوت حافظہ کو سہارا ملتا گیا اور یہی وجہ ہے کہ ان وقتوں کے لوگ ویسے قوی نہیں ہیں جیسے قرون اولے لوگ تھے اور وہ لوگ قرآن کی طرف سے ایسے بے پرواہ بھی نہ تھے جیسے کہ ہم لوگ ہیں اور چونکہ اہل زبان تھے اور قرآن کی فصاحت اعلےٰ درجے کی فصاحت تھی۔ قرآن کا جملہ جملہ مثل کے طور پر سب کی زبان پر چڑھا ہوا تھا۔ سب سے پہلے خلیفہ ابوبکرؓ نے قرآن کو ایک جگہ پر جمع کیا انکے جمع کرنیکے یہ معنے تھے۔ جو لوگوں کے سینوں میں یا ہڈیوں یا پٹھوں یا پتھروں یا جھلیوں پر تھا۔ وہ ایک جگہ پر جمع کیا جائے۔ تاکہ معلوم رہے کوئی سورۃ کم و بیش نہ ہو جائے تاکہ معلوم رہے کہ سورتوں کے نام اور آیات کی اندرونی ترتیب یہ سب کچھ نبی صاحب ہی اپنی زندگی میں کر گئے تھے۔ جب وحی نازل ہوتی تو فرمایا کرتے تھے کہ اس آیت کو فلاں سورۃ میں فلاں جگہ لکھ لو۔ ابوبکر رضی اللہ عنہ نے سارا قرآن ایک جگہ کر کے

ام المومنین حفصہؓ کے پاس رکھوا دیا۔ ان کے بعد حضرت عثمان رضی اللہ عنہ نے یہ کیا کہ اس قرآن کی نقلیں کرا کے جگہ جگہ بھیجدیں۔ اور متفرق اور منتشر طور پر جو جس کے پاس تھا اس کو اس سے لے کر سدا اختلاف کیلئے غائب کرا دیا۔ پھر خداوند نے اپنے کلام پاک کی حفاظت کا ایسا مستحکم انتظام فرمایا۔ جس کو قرآنی معجزہ کہنا چاہیئے۔ ہر ایک زمانہ میں ہزاروں اور لاکھوں مسلمانوں کو قرآن کو حفظ کرنیکا شوق رہا۔ اور اب بلا مبالغہ کیفیت یہ ہے کہ اگر خدانخواستہ تمام روئے زمین سے مکتوبی قرآن نہ ہوں۔ اُن کی یادداشت سے قرآن معدوم ہو جائیں۔ تو کوئی قطعہ زمین ایسا نہیں کہ جہاں حافظ قرآن نہ ہوں اور انکی یادداشت سے قرآن نہ لکھ لیا جاوے۔ جس قدر قرآن مختلف قطعات زمین میں اسطرح لکھے جائیں ان میں باہم زیر زبر اور نقطے کا فرق نہ ہو۔

جویں قرآن پڑھن دے کارن حکم نبی فرمایا
اوس طرح ہی حضرت علیؓ وچ روایت لیایا

جیکوئی شخص کلام اللہ دی کرسے تلاوت کوئی
سو نیکی اک حرفوں پاوے آکھے نبی الٰہی
بہہ کے پڑھے پچاس نیکیاں اک حرف دیاں پائے
بیٹھ باوضو تلاوت کرنی جس قرآنوں بھائی
باجھ وضو کسے حالت اندر جیکوئی لفظ الاوے
اک تفسیر کبیروں مسند صحیح روایت آندی
عبداللہ بن مسعود نبی دا صحابی پیارا
حرف آنی جویں بسم اللہ دے گنتی اندر آئے
٣٢٢٦٧٠
تن لکھ بائی ہزار تے چھ سو ستر تمامی
٦٦٦٦
چھ ہزار چھیاسٹھ چھ سو آیت نازل ہوئی
پھر کجھ ہور حساب لگائے ساریاں رل علماواں
٧٨٦
بسم اللہ دے عدد تمامی آون ست سو چھیاسی
آنی حرف لکھیجن جتھے بسم اللہ دے سارے

ہو کے کھڑا نمازاں اندر پڑھنا افضل ہوئی
پڑھے قرآن نماز دے اندر جے کر مومن کائی
حضرت علیؓ روائت کردا وچ حدیث لیائے
پچیس نیکی اک حرف دی دیوے ذات الٰہی
دس نیکی تاں ہر ہر حرفوں حکم رسول سناوے
اوسطرح ہر مومن تائیں اوہ سنائی جاندی
اس نے کل قرآن تمامی گنیاں پار سیپارہ
الیطرح قرآن سارے دے اوس حساب لگائے
حرف حرف نوں گنگے دسے اوہ اصحاب گرامی
ہکسو چودہ سورۃ بنگئی تیہہ سیپارے بھائی
ہر سورۃ دے عدد ذرا لے اوہ بھی ذکر سناواں
بیشک گنگے دیکھے کوئی فرق ذرا نہ آسی
اوتھے لکھدے ست سو چھیاسی سنتوں یار پیارے

بسم اللہ دا نقش لکھیے بے حد برکت والا
حسب ذیل میں پورا نقشہ اسدا لکھ وکھاواں

رحمت اپنی اسدے اُتے کرسی رب تعالےٰ
مومن لکھن سوکھا لا ہووے پورا حال سناواں

بسم اللہ الرحمن الرحیم

شروع ساتھ نام اللہ تعالےٰ کے جو نہایت مہربان ہے۔

اس آیت تے معنیاں سندا جو کجھ مطلب آوے
بسم اللہ دا نقش مکمل بھر کے جلد وکھاواں

ست سو چھیاسی ۷۸۶ لکھیاں اوتھے اونا مطلب پاوے
جس مطلب تے او کم آوے اوہ بھی نال سناواں ۷۸۶

یہ نقش بسم اللہ کے عدد ہیں لکھنے کا طریقہ یہ ہے کہ ان کے ایک عدد لکھنے میں بسم اللہ الرحمن الرحیم پڑھیں یعنی سارے نقش لکھنے میں ۹ بار بسم اللہ زبان سے پڑھی جاوے

۷۸۶	۷۸۶	۷۸۶
۷۸۶	۷۸۶	۷۸۶
۷۸۶	۷۸۶	۷۸۶

جو جو فائدے ایس نقشدے گنکے آکھ سناواں
بازو نال بنھے کوئی لکھ کے ایس نقش دے تائیں
جس جاگہ تے لکھیا جاوے اوتھے برکت بھاری
جیکوئی لکھ کے نقش منقش کھیتی وچ دباوے
کوری کوزی دے وچ پا کے نال حفاظت ڈالے
زیور ساتھ روپیاں جیکر رکھیں اسدے تائیں
بسم اللہ دا ورد کرے کوئی بعد نمازوں بھائی
بسم اللہ نوں لکھ کے جیکوئی سر دل نال لگاوے
حضرت موسیٰ اتے جسدم ظلم فرعون کمایا
سی بسم اللہ لکھی ہوئی اوپر لے دروازے
بسم اللہ نوں ویکھ پچھا ہیں جاوے غضب ربانا
نکل محلوں جسدن کیتا پچھا اوس نکالے
وچ محلاں بیٹھا رہندا بچدا قہر الاہوں
اس لئے بسم اللہ لکھ کے اُنّی حرف شماروں

ہر مومن دی خدمت اندر اولوں پیش لیاواں
برکت وچ کمائی اسدی پاوے خالق سائیں
بسم اللہ دی برکت ایڈی آکھے نبی غفاری
ہر وباؤں کھیتی تائیں اللہ پاک بچاوے
چھوٹا لڑکا جیکر رووے اسنوں گھول پلاوے
امن سلامت رکھے اسنوں فضلوں خالق سائیں
کل مراداں حاصل ہوون کردا فضل الٰہی
رحمت ربدی اوس اندر وچہ آن ٹکانا لائے
غرق کرے رب دھرتی اندر موسیٰ آکھ سنایا
آوے غضب جدوں اس پاسے آون حکم اندازے
جد تک رہیا فرعون ہوراندا وچہ محل ٹکانا
اونویں گئے فرعون ہوراندے حکمت لگاوے سارے
بسم اللہ دی شرم اسانوں حکم ہووے درگاہوں
جس جگہ تے رکھو اولوں رحمت اسدے پاروں

نوٹ:۔ اس نقش کے فوائد بیشمار ہیں کیونکہ نبی صلعم نے فرمایا کہ بسم اللہ اور اسم اعظم میں کوئی فرق نہیں ہے اسلئے اس کے فوائد صحیح ہیں۔ لیکن بالترتیب باوضو پاک صاف ہو کر لکھے

سیاہی سے کورے کاغذ پر۔ لیکن جب نقش کے خانے بنائے تو ہر لکیر کھینچنے پر بسم اللہ الرحمن الرحیم زبان سے پڑھے اور پھر جب نقش بھرنے لگے تو ایک عدد قلم سے لکھے اور ایک بسم اللہ شریف پڑھے۔ بانجھ عورت کو از حد مفید ہے کہ اسکو لکھ کر وضو کر کے پئے سات یوم۔ جب عورت ماہواری ایام سے پاک ہو ہر ماہ میں سات نقش سات یوم پئے۔ تین ماہ پینے سے انشاء اللہ حاملہ ہو گی بشرطیکہ نقش لکھنے میں کوئی طریقہ غلط نہ ہو۔ انشاء اللہ

بیان کلمہ طیب کے فوائد

گنگے دساں کلمہ طیب جو جو فیض پوچاوے — ہر اک مومن کلمہ پڑھکے اجر خدا توں پاوے
وچ حدیث نبی سرور نے ایسطرح فرمایا — لا الٰہ الا اللہ جس مومن آکھ سنایا
جیونکر اونٹ وتا قربانی اتنا درجہ پاوے — قسم خدا دی اسدے اندر نہ کوئی شک لیاوے
جبدے قلب نورانی کیتے ہووے میل سیاہی — ذکر کرے اوہ اس کلمے دا ہووے عین صفائی
پڑھے ہزار پنجہتر واری کلمہ مرد ربانا — اسنوں خوف نہ دوزخ والا ملے بہشت ٹھکانہ
ویہہ حرفاں وچ کلمہ طیب لکھیا ذات الٰہی — آنی حرف نے بسم اللہ دی سنتوں میرے بھائی
بسم اللہ تے کلمہ طیب اعلےٰ اسم گرامی — ہن میں تینوں گنگے دساں اسدے فیض تمامی
لا الٰہ الا اللہ دس حرفاں وچ آوے — محمد الرسول اللہ نصف بنصف تبلاوے
اک تے بھرے گواہی کلمہ اللہ دے دربارے — دوجا پڑھیاں کلمہ طیب ہوندا کفر کفارے
تیجا شرکوں بچیا رہندا اسدے پڑھنے والا — چوتھا قبر عذابوں بخشے اسنوں رب تعالےٰ
پنجواں سر شیطانی اسنوں اثر نہ ہووے کائی — ہوگ ایمان مکمل چھیواں آکھے ذات الٰہی
ستواں سامی اندر اسنوں جدوں اُتاریا جاوے — منکر اتے نکیر فرشتے جدم حاضر آوے
اوسیویلے کلمہ طیب شکل بنے انسانی — اسنوں مت کچھ آکھیا جاوے کرے کلام زبانی
اٹھواں اُٹھے محشر دے دن جاں انسان کھلووے — وچ دربار الٰہی دے جاں عدل نبیڑے داہووے
کلمہ طیب جاکے آکھے یارب خالق باری — لکھدے مولا ایس شخص نوں جنت دی راہداری
نانواں نال برابر ہوسی ہرگز ساتھ نہ چھوڑے — ول ول جنت وچ لیجاسی دوزخ ولوں موڑے
دسویں وبہشت دوزخ والی اسنوں کدی نہ آوے — گھوڑا بنکے پلصراطوں اسنوں پار لنگھاوے
دس حاجت ایہ پوری کردا جاکے روز حشر نوں — دنیا اُتے فیض پوچاوے۔ بعد دس بشر نوں

وِیہ حرفاں دے عدد نکالے چھ سو پورے آون
نہیں ایہ سمجھاواں تینوں سنتوں میرے بھائی
آیت عدد دا اکو مطلب لکھن پڑھن وچہ آوے

عددوں نقش بھرے لکھے واجوہیں بزرگ سناون
آیت لکھے یا عدد لکھیجے اسو چہ فرق نہ کائی
عدد رکھے کجھ کاہلی پاروں بیشک کوئی آزمائے

جس طرح بسم اللہ الرحمٰن الرحیم کے بجائے صرف ۷۸۶ لکھا جائے تو بھی اکثیر ہے۔ اگر لَا اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہُ مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللّٰہِ ؐ کے بجائے صرف ۶۰۰ لکھا جائے تو بھی اکثیر ہے۔ اس لئے طیب کلمہ کے نقش بھرنیکا یہ طریقہ ہے۔ اس نقش کو زعفران کے رنگ سے نئی قلم گھڑ کے بعد نماز عصر کے لکھے اس کے یہ فوائد ہیں کہ اگر کسی کو سحر جادو یا تعویذ گنڈے کا یا کسی بھی شیطانی سحر کا حادثہ ہو تو اس نقش کو زعفران سے لکھ کر پلایا جائے تو ہر شیطانی سحر وغیرہ کا اثر فوراً ٹل جائیگا۔ مریض کا چہرہ روشن کریگا۔ شیر خوار بچو نکی ہر طرح کی محافظی ہر مرض کی ہے۔

۷۸۶

۶۰۱	۶۰۲	۶۰۳
۶۰۴	۶۰۵	۶۰۶
۶۰۷	۶۰۸	۶۰۹

کئی قسم وی اس کلمے تھیں حاجت ہووے پوری
لَا اِلٰہ دا مطلب اکو واحد ذات الٰہی
پچھلا حصہ نام محمد جاں کلمے وچہ آوے
پس اِتنا مطلب ہئی اس اندر سمجھ لویں توں یارا
سخت جدائی اندر کلمہ ڈالے حب پیاری
عددوں نقش لکھے جد پورا پاس رکھے یا پیوے

عورت خاوند وچہ محبت کرد اعین ضروری
اسلئے باجھ معبود نہ کوئی کلمہ بھرے گواہی
ساتھ نبی دے اللہ صاحب کویں پیار کماوے
دیکھ حبیب رسول الٰہی کویں خدا نوں پیارا
ایڈی نہیں کلام مؤثر اندر دنیا ساری
ہر حالت ہر سخت بیماری اوپر غالب تھیوے

عامل کے ہاتھ سے نہ تاثیر ہونیکا سبب

اول جبتک خواہش نفسانی نہ ماری جائے تب تک خواہ کوئی عمل ہو یا دعا ہو قبول نہ ہو گی محنت رائگاں جائیگی۔ جب شیطان ہی بہکاتا رہا تو پھر کیا اثر۔ یہ چیزیں پرہیز کریں۔ گوشت، مچھلی، انڈا، مشک، چونہ، چربی، روغن زرد، لہسن پیاز وغیرہ جیسے حدیث میں آیا کہ رسول اکرم ؐ نے فرمایا کہ جو شخص بدبودار کھانا کھاوے وہ ہماری مسجدمیں نہ آوے کیونکہ اسکی بدبو سے فرشتے گھبراتے ہیں۔ اور اذیت پاتے ہیں ۱۲

بدن طہارت لباس طریقہ حصار باندھنا :۔ جب کوئی چلہ یا تعویذ لکھنا ہو پہلے غسل کرنا وضو کرنا

ضروری ہے۔ کپڑا پاک بھی نہ ہو تو ہرگز عمل نہ شروع کرے ہر چیز کے لحاظ سے ایک مکان یا ایک کوٹھڑی جسکی گندگاہ عام نہ ہو۔ اس پر بوریا جا نماز بچھا کر حصار باندھے الحمد اور آیت الکرسی اور سورہ اخلاص اور فلق اور والناس تین تین مرتبہ پڑھکر رخ کعبہ کے سر جھکا کر بیٹھے۔ کسی طرف مخاطب نہ ہو۔ اول آخر درود شریف پڑھنا اور ہر عمل پر دلیرانہ یقین رکھے کہ عمل سے ضرور فائدہ ہوگا عمل خاص نیت سے شروع کرے کوئی تعویذ لکھے خواہ عمل شروع کرے۔ سب سے اول تین مرتبہ درود شریف پڑھے وہ درود شریف یہ ہے اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّبَارِکْ وَسَلِّمْ اور عمل میں یا چلہ میں یا عبادت میں دلیر ہو کر بیٹھنا ضروری ہے۔ عبادت میں بھی شیطان وسوسے زور شور سے لگاتا ہے خدا نے فرمایا ہے۔ عَدُوٌّ مُّبِیْنٌ شیطان تمہارا ظاہر دشمن ہے اسطرح ہر عمل میں وسوسے پڑ جاتے ہیں۔ میں آپکو ایک مثال سناتا ہوں کہ کہیں اس طرح کریں تاکہ عمل میں نقصان دل کا دھڑک جانا نہ ہو۔

مثال

طالب سی اک دنیا والا پاس رہبر دے آیا
یا حضرت اس تنگی دولت مینوں بڑا ستایا

اسم دسو کوئی ایسا مینوں دولت بہتی پاواں
دنیا ہووے پوری میری گیت تساڈے گاواں

رہبر آکھے کسے نہ کیتی دنیا اجتک پوری
سکھ ہے نام خدا دے اندر نیک کرو مزدوری

سکھ ہزاراں پون جہانوں پاون دکھ کروڑاں
اللہ والیاں سکھ ہمیشہ کر ساجد یاں لوڑاں

آخر طالب باز نہ آیا کر ساں دنیا پوری
رہبر نے مڑ اسم بتایا ست دن پڑھو ضروری

ڈرنا نہیں چلے دے اندر بے کجھ نظری آوے
جیہڑا ڈرے نہ وچ چلیے دے اوہ دنیا نوں پاوے

طالب بیٹھ گیا مڑ پڑھنے روز دوجا جاں آیا
اک مرد تے اک عورت نے چہرہ آن دکھایا

مرد کہیا اُس عورت تائیں جلد طعام پکانا
میں مزدوری شہروں کرکے مڑ آ کھانا کھانا

عورت اک من آٹا لیکے جلدی نال پکایا
گوشت دا اک مٹ پکا کے آستے خوب ٹکایا

درد شکم وچ اس عورت نوں یکدم ایسی ہوئی
لڑکا جنیاں اُس عورت نے درد کنوں اوہ روئی

گھنٹے پچھے پھر عورت نوں ڈاہڈا درد ستایا
لڑکی لڑکا جنیاں اُسنے قدرت کھیل رچایا

کہے اولاد نوں جاؤ کھیڈو کم کراں میں کوئی
بعد گھنٹے پھر اُس عورت نوں درد شکم وچ ہوئی

پنج ست لڑکے لڑکیاں جنکے عورت اوس دکھائے
ایہ نظارے سارے طالب اکھیں اگے پائے

باہروں آسدا خاوند آکے ڈاہڈا بھڑتھو پاوے
آکھے مینوں بھکھ ستایا پھڑ کے روٹیاں کھاوے

من آٹا تے مٹ گوشت دا اسنے کھا لیا سارا
پھر بھی آکھے بھکھا مر گیا لیا کجھ ہور بیکارے

چین نہ آوے اوس مردوں بھکھ بھکھ کر کرلاوے
کھا پی کے اُس کھانا دانہ مڑ کے شور مچایا
پھر عورت نوں آکھن لگا لیا کجھ ڈھڈ وچ پاویں
جو کجھ حاضر ہیسی سب کجھ تیرے ڈھڈ وچ پایا
ہُن کوئی پھڑ لے لڑکا لڑکی جے تیرا دل چاہوے
ویکھیا حالا جاں طالب نے بہت حیرانی پائی
پنجے ستے لڑکے لڑکیاں اُس نے کھا لئے سارے
پھر اس عورت مرد اپنے نوں ایہ گل آکھ سنائی
اوہ اک مرد بیٹھا ہی گوشے ہن من بیٹھا کروا
اہنوں پکڑ چبا کے کھائے اوہ نہ ٹسکا جاوے
کیتا ہتھ لمیرا اُس نے طرف طالب دی آیا
طالب دا اُسن رولا مرشد دوڑ شتابی آوے
من آٹا تے مٹ گوشت دا اسنے کھا موکایا
کھان لگا جد پھڑ کے مینوں کیتی حال دوہائی
مرشد کہیا ایہہ دنیا دی حرص تر کول آئی
جیکر عمل کماویں بھائی نفس نہ غالب آوے
فاتحہ سورت نوں رب عالم بخش خاصیت بھاری

آکھن لگا عورت تائیں فاقے مار مُوکایا
بھانڈا چھناں پھڑ اوہ بندے بیٹھ ونداں کڑکایا
عورت آکھے ہن کھاون لئی کیہڑی چیز لیاواں
لڑکیاں لڑکے ہیگے حاضر ہیں نہیں کجھ لکایا
پکڑ لیا اک لڑکا اُس نے سنے میری کھا جاوے
ایس بلاتوں مینوں مولا مشکل ہے رہائی
پھیر کہیا میں مر گیا بھکھا حالو حال پکارے
جو کجھ حاضر سو کجھ کھادا ہور علاج نہ کائی
میرے آن دوانے ہولیں آہدا نہیں گھٹ بھرا
ہن من کر کے گوشے بیٹھا کیہڑے چلے کماوے
طالب اگوں مرشد مرشد آپچی آکھ سنایا
یا مرشد ایہ جن برہنہ مینوں مار مکاوے
پنج ست پکڑ ایانے کھاوے اہنوں صبر نہ آیا
میں مرشد جی رولا پا کے مشکل جان بچائی
باجھ صبر وے دنیا اتوں لج نہ سکے کوئی
نہیں تاں کوئی تاثیر نہ ہوسی محنت ضائع جاوے
پاک نبی تے نازل کیتی واحد ذات غفاری

روائت ہے فرمایا حضرت رسول مقبول صلے اللہ علیہ وآلہ وسلم نے جو کوئی سوتے وقت الحمد کو معہ سورت اخلاص کے پڑھا کرے۔ سوائے موت کے ہر امن میں رہیگا۔ اور فرمایا آنحضرت نے یہ سورۃ فاتحہ ام القرآن شفا ہے اس لئے یہ ہر درد اور ہر بیماری کے لئے شفا ہے علمائے کرام فرماتے ہیں جب کوئی بیمار ہو تو بیمار کے سر پر ہاتھ رکھ کر یہ سورہ پڑھی جاوے اور ساتھ ہی سات دفعہ یہ دعا بھی پڑھی جاوے تو بیمار انشاء اللہ صحت یاب ہوگا۔ اللہ شافی اللہ کافی اللہ معافی۔ ایضاً جب کوئی حاجت پیش آئے تو غسل کرے اور پاک کپڑے پہنے۔ اور بدن میں خوشبو ملے۔ پھر مصلے پر بیٹھ کر آیت الکرسی اور امن الرسول و چار قل ہر ایک تین

ہر ایک تین تین بار پڑھے۔ اور اپنے بدن پر پھوک مارے پھر اسکا چلہ شروع کرے بسم اللہ سے وَلَا الضَّآلِّیْنَ تک پڑھے اور پھر بِسْمِ اللّٰہِ سے وَلَا الضَّآلِّیْنَ تک پڑھے۔ اول آخر میں درود شریف پڑھے اور روزانہ ایک ہزار بار پڑھے۔ اکیس یوم میں چلہ ختم کرے انشاء اللہ ہر مراد بر آوے گی۔

خواص و فوائد سورۃ فاتحہ

فاتحہ سورت پاک نبی تے جسدن رب اوتاری
اس سورۃ لے آکے میریاں جوڑ ہاں اکھیر ڈگایاں
اٹھ ہزار تے دو سو تیرہ عدد تمامی آون
اوس نقش وچہ ایہ کجھ خوبی دسے نبی الٰہی
سردی پیڑ متھے دے اندر سخت تراٹاں مارے
وکھی ڈبے بال کسیدی جنوں ڈھبہ سناون
بہت زنانیاں کولوں ہووے یا لانوں پرچھاواں
ست واری پڑھ فاتحہ سورۃ پھوکاں ست لگاویں
اٹھویں روز نہواویں اسنوں دے وضواندا پانی
پھر دم کرے تے رووے بچہ لیٹ زمیں تے جاوے
مُکے دکھ ہرے ہو جاون فاتحہ سورۃ پاروں
نال طریقے جیکر بندہ پورا عمل کمائے
کالی مرچ اجوائن اُتے سورۃ پڑھ صدا جاویں
نو مہینے پورے عورت مرچ اجوائن کھاوے
انشاء اللہ ایسے عملوں فضل کرے رب عالی
فاتحہ سورہ نازل کیتی فضلوں رب گرامی
عدد لکھیں یا سورۃ لکھ لئیں سنتو یار پیارے
عاجز ہو شیطان نمانا رووے زارو زاری
اندر اسدے پاک نبی لفن ہوئیاں بے پرواہیاں
نقش بھرتے جے کر اسدا عالم لوک بتاون
فاتحہ دا دم کرنا واجب ہر مرضاں تے بھائی
ترائے واری پڑھ فاتحہ سورۃ ماریں پھوک پیارے
شام صباحیں پھوکاں ماریں صحت ضروری پاون
آسدا اک طریقہ تینوں چنگی طرح بتاواں
دم کریں ست روز برابر ناغہ وچہ نہ پاویں
سب پرچھاواں زائل ہووے قدرت نال ربانی
اسنوں بھی دم کرنا واجب اللہ فضل کماوے
فیض بھری ایہ فاتحہ سورہ اللہ دے درباروں
عورت بانجھ اولادوں خالی گھر ہری ہو جاوے
اکیس وار برابر پڑھکے مڑکے پھوک لگاویں
فجرے اُٹھکے دو ترن دانے اسنوں نوش کراوے
کدے نہ رہسی فضل اللہ دلیوں آس مرادوں خالی
۸۲۱۳
اٹھ ہزار تے دو سو تیرہ اسدے عدد تمامی
بلکہ استھیں مومن بندے فیض اٹھاون سارے

نوٹ:۔ اس نقش کو ہر مرض کے لئے گھول کر پلانا از حد مفید ہے۔ بچوں کی ہر بلا ہر علت اور نظر بد وغیرہ کے لئے گھول کر پلانا مفید ہے۔

۷۸۶

۸۲۰۷	۸۲۰۶	۸۲۰۵
۸۲۱۰	۸۲۰۹	۸۲۰۸
۸۲۱۳	۸۲۱۲	۸۲۱۱

یہ نقش عددی فاتحہ کا ہے

آپ کے زمانہ میں اصحابہ کرام یہ فاتحہ کا نقش منقش ہر حاجت کے لئے لکھا کرتے تھے کیونکہ آنحضرت صلعم نے فرمایا یہ سورت اُم القرآن ہے۔ ہر درد کی شفاء ہر مشکل کی حاجت رواہے اس لئے آپ کے زمانہ میں یہ نقش اس طرح لکھتے تھے۔

۷۸۶

الرحیم	الرحمٰن	رب العالمین	الحمد للہ
وایاک نستعین	ایاک نعبد	الدین	مٰلک یوم
انعمت علیھم	صراط الذین	المستقیم	اھدنا الصراط
آمین	ولاالضآلین	علیھم	غیر المغضوب

روائت ہے کہ بعض لوگ آنحضرت کے زمانہ میں چاندی کی تختی پر کندہ کھدوا کر بچوں کے گلے میں ڈالتے۔ جس سے بچے کو ہر مرض ستر شیطانی سے ضرر نہ پہنچتی تھی۔ نظر بد کیلئے ایسی کارآمد چیز ہے۔ کہ انشاء اللہ تلی پر سرسوں جم جاتی ہے۔

یہ نقش گھول کر پینے سے دل کا دھڑکنا بند ہوتا ہے۔ بے چینگی دور ہوتی ہے۔ قلب میں اطمینان پیدا ہوگا۔ صبح نہار اس کو گھول کر پینا ایسا ہے کہ سو دواؤں کی ایک اکسیر دوا جس کے پینے سے دل کی بیماری جگر کی بیماری کو بہت فائدہ پہنچتا ہے۔

درد چشم

اکدن حسن ولی ویناں ئیں درد اکھیں دا ہو یا
پڑھکے آیت انہاں دم کیتا فضلوں رحمت ہوئی
انہاں عام اجازت دتی اگوں ہر اک تائیں
لکھ کے آیت سناواں سبنوں ہر اک فیض اُٹھاوے

چیکاں وچن لالی ڈھلکاں یکم آن کھلو یا
تن دن ایہ دم کیتیاں اسنوں درد نہ رہ گیا کوئی
چشماں تے دم کرنا اسدا فضل کرے رب سائیں
جیکوں دم چشماں تے کرنا حسن ولی فرماوے۔

یہ آیت اَللّٰهُمَّ مَتِّعْنِي بِبَصَرِي وَاجْعَلْهُ الْوَارِثَ مِنِّي وَأَرِنِي فِي الْعَدُوِّ ثَارِي وَانْصُرْنِي عَلَى مَنْ ظَلَمَنِي چشم پر اپنا سیدھا ہاتھ رکھ کر یہ دعا پڑھ کر ہاتھ اٹھاوے۔ پھوک مارے انشاء اللہ فوراً آرام ہوگا۔

سانپ وغیرہ

جیکر سپ کسے ورے تائیں مارے ڈنگ زہریلا
دم کریں چا نال شتابی مومن مرد اصیلا

پہلے کیل سپاں دی دسی حضرت نوح دیتا ئیں	پھڑکے رکھیا بیڑی دیوچ امر کیے رب سائیں
ہر چیز دا جوڑا جوڑا رکھنا سی اُس بھائی	بکڑن کارن سپ اٹھوئیں ربنے آیت سنائی
نوح نبی توں پیکے حضرت . نبی محمدؐ تائیں	جو کچھ کیل سپاں دی آہی جلدی لکھ دکھائیں

سَلَامٌ عَلٰی نُوْحٍ فِی الْعٰلَمِیْنَ ۝ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِی الْمُحْسِنِیْنَ ۝

روایت ہے کہ اب تک بھی اس کا دم کرنا بڑا مفید ہے ۔ مگر جب آنحضرت صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نے سَلَامٌ قَوْلًا مِّنْ رَّبٍّ الرَّحِیْمٍ کا بھی حکم فرمایا ۔ حدیث مسلم میں ابوسعید خدری سے روایت ہے کہ چند اصحابی ایک دن ایک مکان پر اتفاقاً گئے ۔ اُس مکان کے مالک کو سانپ کاٹ گیا تھا ۔ سردار مذکور نے اصحابہ کرام سے عرض کی کہ میرا علاج کرو ۔ اصحابہ موصوف نے وہاں کے آدمیوں سے فرمایا کہ اگر تمہارا صاحب شفا پاوے تو ہم کو کیا دو گے ۔ غرضیکہ اس کے بدلے تیس بکریاں دینا قرار پائیں ۔ چنانچہ ایک اصحابی نے سورۃ فاتحہ پڑھ کر دم کیا ۔ فوراً تندرست ہو گیا ۔ لیکن اگر سورۃ فاتحہ کے اول آخر درود شریف پڑھا جائے تو بہت افضل ہے ۔ ایضاً :۔ سانپ کا ایک دم مجرب عام اجازت کا بھی ہے ۔ کہ جب کسی شخص کو سانپ ڈس جائے ہاتھ پاؤں پر جہاں بھی ہو آپ کیا کریں جا کر جہاں ڈنگ کا نشان ہو اس کے اوپر ہاتھ رکھیں اور نیچے کو کھینچتے جائیں ۔ مل مل کر نیچے کو زہر اتاریں اور منہ سے دم کریں ۔ دم یہ ہے ۔ بسم اللہ الرحمٰن الرحیم سرمتا سرمتا بسم اللہ الرحمٰن الرحیم سرمتا سرمتا جس سانس سے شروع کرے اس سانس میں ساہ سے پھوک مارے یہ اتنا اکسیر ہے ۔ یہ عدودی دم ہے ۔ بسم اللہ سالم پڑھ کے دو بار سرمتا سرمتا کہنا ۔ پھر بسم اللہ پھر دو بار سرمتا سرمتا کہنا ایک ہی سانس میں جتنا پڑھ سکے پڑھ کر پھونک مارے اور ہاتھوں سے زہر کو نیچے کھینچتا جائے ۔ اگر کوئی زہریلا سانپ ہو تو تمہارا بازو زہر سے بھارا ہو جائے گا اگر آپ کا بازو بھارا نہ ہو تو وہ سانپ نہ ہوگا ۔ اگر سانپ ہو تو بازو پر خفیف سا درد یا بوجھ معلوم ہو تو گرم پانی میں نمک ڈال کر دھو ڈالیں

اکدن دا ہیں ذکر سناواں سُنتوں میرے بھائی	راوی ذکر لیاوے پورا شک نہ کرنا کائی
سُن مشغول نمازے حضرت ذکر حدیثوں آوے	آن انگشت مبارک اُتے . بچھو ڈنگ چلاوے

فارغ ہو نمازوں حضرت کہندے اسدیتا ئیں
نہ توں چھوڑیں نبیاں تائیں نہ توں امت چھوڑیں
نمک ڈال کے پانی اندر انگل وچہ ڈوبائی
دور ہویا سب زائل فوراً کارن نبی رہائے
اک اصحابی پاک نبی تے آکے عرض سنائی
نبی کہے فرمالوکا نوں ہر تھاں نفع پوچھاؤ
اُسی اصحابی پاک نبی نوں پڑھکے آئت سنائی
لعنت ربدی تینوں بچھو شرم کریں کجھ ناہیں
ایہو تیرا مقصد وڈا ڈنگ چلانا لوڑیں
قل ھواللہ فاتحہ پڑھکے حضرت پھوک لگائی
ایس بچھو دا ایہو منتر حکم نبی دا جانے
ہیں بچھو دا منتر جانا یا رسول الہٰی
ہر مومن نوں دیہو اجازت پڑھکے آیت سناؤ
بہت خوشی وچہ سُنکے آئے پاک رسول الہٰی
منتر یہ ہے۔ بِسْمِ اللّٰہِ شَجَّۃٌ قَرْعٌ سَیِّئَۃٌ مِلْحَۃٌ بَحْرٌ تَقَطًّا

سگ دیوانہ

سگ دیوانہ جیکر آکے کٹ کسینوں جاوے
ڈھائی دن یا ڈھائی مہینے سال بتاون ڈھائی
جے علاج نہ کیتا جاوے مرسی موت ازائیں
وچہ زمانے پاک نبیدے جاں کجھ واقعہ ہوئے
پھر اصحاباں پاک نبیدیاں پکی خبر سنائی
لے روٹی دا ٹکڑا اوتے آیت لکھی ایہ جاوے
اوس زہر دا اثر نہ ہوسی ہرگز اُس تے کائی
لکھے جلد سناواں بھائی جیہڑی آئت قرآنی
قول جمیل کتابوں حالا ظاہر نظری آوے
ایتھوں تیکر حلق پویگا سُن توں میرے بھائی
حلقیا بندہ پھر نہیں بچدا خبراں لوکاں تائیں
کئی انسان علاجوں باہر ایس مرض تھیں موئے
سگ دیوانے دا ایہ بندہ کہیا رسول الہٰی
چالی دن ٹکڑے تے لکھ کے اوہ متواتر کھاوے
قول جمیلوں ایہ روائت مینوں نظری آئی
ہر شخص نوں عام اجازت نہیں پابندی لانی
آیت یہ ہے۔ اِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا وَّأَكِيدُ كَيْدًا فَمَهِّلِ الْكَافِرِينَ أَمْهِلْهُمْ رُوَيْدًا

ترکیب:۔ اس آیت کو روٹی کے ٹکڑے پر لکھا جاوے اور مریض کو کھلا دیا جاوے چالیس روز متواتر روٹی کے ٹکڑے پر یہ آیت لکھ کر مریض کو کھلائی جاوے۔ ناغہ نہ کیا جاوے۔ پس علاج مکمل انشاء اللہ ہوجاتا ہے۔

ایضاً

اگر سگ دیوانے کے کاٹے کو عرق کیلا پر اکہتر بار اخلاص سورۃ دم کرکے پلایا جاوے تو بہتر ہے۔

وباء

پوے وبا جے قدرت ولوں پاک نبی فرماون
سُن کے خبر وبا دی اوتھے نہ کوئی لوکی جاون

اوتھوں والے لوکیں اوتھوں نسن بھجن ناہیں
نس وباؤں جانا کدھرے اہتاں جائز ناہیں

پڑھی تغابن سورت جاوے حکم حضور سنایا
بیشک اللہ رحم کماوے جس نے حکم سُنایا

بعد نمازوں یا سلام ذکر کرے ہر تھائیں
امن سلامت اُسنوں رکھے فضلوں خالق سائیں

ایس تغابن سورۃ تائیں جتھے پڑھیا جاوے
انشاء اللہ اجیے تھاں تے رحمت پھیرا پاوے

ہوون دور وبائیں اس تھیں فوراً گھٹے بیماری
ہر حالت وچہ فضل کماوے اللہ خالق باری

چیچک

چیچک خسرہ دونویں مرضاں جیکر غلبہ پاون
ہوون تنگ نابالغ بچے بھیڑی مرض بتاون

دا منگیر مرضدی مہلت کہندے لوک سیانے
ظاہر ہوون نکے وڈے بدناں اُتے دانے

الرحمن جو سورۃ آئی وچہ اٹھائی سیپارے
وسناں اُسدی کل خاصیت سُنتوں یار پیارے

اک نیزہ بھر سورج جد دم زمیوں اُچا آوے
سورج وَلے منہ کر اپنا سورت پڑھدا جاوے

فَبِاَیِّ اٰلَاءِ رَبِّکُمَا تُکَذِّبٰنِ جد ایہ بولیا جاوے
نیلے دھاگے نوں گنڈھ دیکے اگلا حرف الھاوے

ختم ہووے جد سورت ساری تی گنڈھاں آون
جسنوں چیچک ظاہر ہووے اُسدے گلو وچہ پاون

انشاء اللہ جلدے گلو وچہ دھاگا پایا جاسی
انشاء اللہ ایس مرض تھیں پاوے جلد خلاصی

نابالغ بچوں کا رونا

بے تحاشہ رووے بچہ سُکھدی نیند نہ سووے
ایہ تکلیف زیادہ سب توں اکثر ماں نوں ہووے

سورۃ رعد خدا لے جیہڑی وچہ قرآن اُتاری
اس تھیں کیتا ذات خدا دی فیض ہمیشہ جاری

اول تھیں لے آخر توڑی اُسنوں پڑھیا جاوے
روون والے لڑکے تائیں مڑ کے پھوک لگاوے

شام صبح دم کرنا اسنوں حکم حدیثوں آیا
پھیر نہ لڑکا رووے اوناں ٹھیک طرح آزمایا

جیکر بارش ہوندی ہووے بجلی کڑک دکھاوے
جابر حاکم نرم طبیعت جیکوئی کرنا چاہووے

سورۃ پڑھکے جیکر اُسدی طرفے پھوکیا جاسی
انشاء اللہ مومن بنکے دوروں آپ مُلاسی

جے مریض کسے نوں سورۃ پڑھکے پھوک لگاوے ... امن امان آسیب بلاؤں اسنوں رب بچاوے
ہے اکسیر بڑا دم کرنا بعد نمازوں بھائی ... تاکہ اسنوں فیض اٹھاوے ہور بشر بھی کائی

نامردگی

جیکر کسے شخص نوں سحروں ہو نامردی جاوے ... جے اس مرضوں امن سلامت بندہ بچنا چاہوے
سورت ابراہیم خدا نے بھیجی وچہ قرآنے ... اسدے اندر برکت ایسی سُن توں یار سیانے
تن واری ہر دن وچہ پڑھنی راوی ذکر لیاندا ... ہووے دور نامردی اُسدی پوری طاقت پاندا
زعفران نال لکھ کے جیکوئی اس سورۃ نوں پیوے ... پوری طاقت نالوں اُسنوں ہور زیادہ تھیوے
عددی نقش ابدلہ ج لکھ کے باہو نال بنھایئے ... درد چشم دے یاروں پچھے بیشک فائدہ پایئے
نال حصول دولت دا ہووے ایہ بھی حکم الٰہوں ... نہ اوہ خالی رہے مراداں اللہ دی درگاہوں
جیکر طلب اولادوں ہووے اوہ بھی ذکر سناون ... بعد نمازوں اس آیت دا اُسنوں ورد کراواں

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ وَهَبَ لِیْ عَلَی الْكِبَرِ اِسْمٰعِیْلَ وَاِسْحٰقَ اِنَّ رَبِّیْ لَسَمِیْعُ الدُّعَآءِ ۔

فوائد سورت ابراہیم اگر کوئی شخص سحر کی وجہ سے نامرد ہوگیا ہو تو ہر روز سورت ابراہیم کو تین بار پڑھے۔ یہ عمل بلا ناغہ سات دن کیا جائے نامردی دور ہو جائیگی۔

اگر مشک زعفران سے لکھ کر گھول کر پیئے تو طاقت میں اور بھی اضافہ ہو۔ اس آیت کو بازو پر باندھنے سے حصول دولت ہو۔ درد چشم اور نظر بد سے محفوظ رہے۔

صرع (مرگی)

مرگی مرض کسے نوں جیکر آکے غلبہ پاوے ... گر بیہوش زمین تے تھّے مونہوں جھگ وگاوے
نامرد مرض ایہہ بھتی باہر جد بیا توں ... دم کرے کوئی اسدیتائیں امن ملے رحمانوں
اک اصحابی نوں ایہ حضرت دم کرنا فرمایا ... پھر اس مرض نہ غلبہ کیتا جد ایہ عمل کمایا
اوہا عمل سناواں جیہڑا کرن اصحاب کباری ... وچہ قرآن کلام الٰہی دسے بنی غفاری
دم کرنا میں دساں پہلوں سنتوں میرے بھائی ... عددی نقش دکھاواں لکھکے پاواں فضل الٰہی

بیشک ایس دم دے پاروں ہووے صحت بیماراں
جاں مرگی دے غلبیوں ہندے سخت بیہوشی پائی
امر نبی تھیں ایس مکانوں لجّے لوک ہزاراں
نام خدا دے ایہ دم کرنا اجرت لوے نہ کائی

دم یہ ہے۔ بسم اللہ الرحمٰن الرحیم۔ یٰسٓ والقراٰن الحکیم المٓصٓ کٓھٰیٰعٓصٓ حٰمٓ عٓسٓقٓ نٓ والقلم وما یسطرون پس یہ پڑھکر مریض کو دم کرے۔ انشاء اللہ فوراً آرام ہوگا۔ یہ نقش عددی مرگی کے لئے اکسیر اعظم ہے۔ دم کرنے کے بعد اگر اس نقش کو لکھ کر مریض کے سر پر باندھا جائے تو ہمیشہ کے لئے اس مرض سے نجات ہو۔ انشاء اللہ تعالیٰ

۷۸۶

عٓسٓقٓ طٰسٓمٓ	.طٰسٓ	قٓحٰمٓ	نون
احد الملک	کافی الملک	نافع	رحمان
محمد بکر	رب الملک	اللہ	کفیل
حٰمٓ عٓسٓقٓ	طٰسٓ	المٓصٓ	ص ن م

ھدایت:۔ نماز و ذکر اذکار سے فارغ ہوکر باوضو بیٹھ کر لکھے اور ہر لفظ کو لکھتے وقت بسم اللہ پڑھے

سورۃ نوح جو پاک نبی تے بھیجی ذات الٰہی
جے احتلام کسے نوں ہووے ایہ بھی مرض منددری
سورۃ نوح پڑھے ہر راتیں بعد عشا تھیں بھائی
ترن ترن بار پڑھے ایہ راتیں پوری صحت پاوے
وچہ زمانے پاک نبی دے ایہ طریقہ جاری
جیکوئی نہ پڑھ سکے اسنوں اوہ لکھا کے پیوے
ترن دنا توڑی ساری سوت لکھ کے پیتی جاوے
اک روایت والا لکھلا نقش بھی لکھیا جاندا
دو رکوع ہے سورت آیتاں ہین اٹھائی
یا کجھ دھانت پوے اُہتائیں کری جان اوکھیری
انشاء اللہ صحت دیوے اسنوں ذات الٰہی
ماشاء اللہ ایسے وردوں مرض وجودوں جاوے
اصحاباں نوں ایویں دسیا پاک رسول غفاری
اک رکابی چینی اُتے آیتاں نوں لکھیوے
پھر احتلام نہ ہووے اُسنوں بیشک کوئی ازماوے
انشاء اللہ ایس مرض نوں بدنوں کڈھ گواندا

یہ نقش ہے جو اصحابہ کرام حضور کے زمانہ میں کرتے رہے کیونکہ حضور کے زمانہ میں اتنے حکیم نہ تھے۔ دوا کم اور دعا زیادہ کرتے تھے۔

اس نقش کو گھول کر پینا بہت مفید ہے مگر شرط یہ کہ پورے طریقے سے لکھا جاوے۔ ہر لفظ کے لکھنے پر بسم اللہ پڑھی جاوے۔ نماز سے فارغ ہوکر اُسی مصلے پر بیٹھ کر لکھے اور بغیر وضو کے نہ لکھے۔

۷۸۶

اعوذ باللہ	من الشیطٰن	الرجیم	بسم اللہ
الرحمٰن الرحیم	یا اللہ	یا محمدؐ	یا علیؓ
یا صدیقؓ	یا عثمانؓ	یا عمرؓ	یا عمرؓ
یا عمرؓ	یا عمرؓ	یا عمرؓ	یا عمرؓ

ویرانی باغ

باغ کسے دا پھل گھٹ دیوے یا اوہ سڑ سک جاوے — اسلئے بدلے سورت مریم پاک نبی فرماوے
سورت مریم پڑھدا پڑھدا ڈریا پھرے چوفیرے — تھاں دن ایہو عمل کماوے ہوون فصل گھنیرے
پُر بَر باغ پھلیگا سوہنا ہووے دُور ویرانی — جے بت واری سورۃ مریم پڑھکے چھڑکے پانی
سورت مریم پڑھنے والا غنی کرے رب سائیں — کوئی تکلیف نہ ہر حالت وچہ آوے اسدیتا ئیں
باغ زراعت دُگنی برکت بیشک کوئی آزماوے — عام اجازت ہر بندے نوں جیکوئی عمل کماوے
اس سورت دا پڑھنا لکھنا بہت مجرب بھائی — اسلئے اندر بہت فوائد آکھے نبی الٰہی

پڑھنا سورت مریم کا جسکے فوائد بیشمار ہیں۔ اس سورۃ کو لکھ کر پئے گا تو جمیع آفات سے محفوظ رہیگا۔ اس سورۃ کی برکت سے باغ زراعت کو پھل زیادہ لگیگا۔ اگر اس سورۃ کو پانی دیتے وقت کھال کے ناکے میں (جس سے باغ میں پانی جاتا ہو) لکھ کر رکھ دیا جائے یا باندھ دیا جاوے تاکہ پانی نقش سے چھو کر جاوے۔ کیونکہ ہمیشہ اصلے پر اصلا جاتا ہے۔ جب حضرت مریمؑ حضرت ذکریا علیہ السلام کے پاس تھیں تو ایک دن حضرت زکریا باہر چلے۔ تو مریم کو مکان میں بٹھا کر تالا لگا دیا۔ پھر آپ کو خیال ہی نہ رہا۔ کئی دن کے بعد جب حضرت زکریا کو یاد آیا تو آپ نے حضرت مریم کو مکان میں زندہ پایا۔ پوچھا مریم تمہیں بھوک پیاس نہ لگی۔ حضرت مریمؑ نے کہا یا حضرت مجھے عرش سے پھل آتے تھے جو میں کھاتی رہی ہوں۔ آپ نے کہا ہمیں دکھلائیں۔ حضرت مریم نے تازہ پھل دکھلائے اس لئے سورہ مریم کی بھی یہی خاصیت ہے۔

خاصیت سورۂ یٰسین

دُریتیم اندر ایہ لکھیا صاف حقیقت پاوے — حضرت انس روائت کردا پاک نبی فرماوے
جو شئے رب نے پیدا کیتی سب دا قلب بنایا — قلب مراد کہیا گیا دلنوں حکم حضور سنایا
قلب قرآن شریف سارے دا ہے یٰسین پیاری — ہت کوئی اسوچہ شک لیاوے آکھے نبی غفاری
جس حاجت لئی پڑھدا کوئی اوہا حاجت پاوے — بے شمار خاصیت اُسدی وچہ شمار نہ آوے
پڑھے محتاج غنی ہو جاوے اسوچہ شک نہ کائی — جادو سحر آسیب تمامی استھیں جاوے بھائی
جان کندن دی سختی نالے استھیں ہوگ آسانی — ہوگ اولاد میسر اُستوں پڑھے عقیم زنانی
حمل نہ ہووے جس عورت نوں سورۃ روز پڑھیوے — انشاء اللہ فضل کرم تھیں بیشک حاملہ تھیوے
جے اولاد نرینہ عورت ہووے فضل الٰہی — دن اکتالیس چلہ جے کریئے بعد نمازوں بھائی

اس سورۃ دا چلہ مکمل سنتوں یار پیارے
ایس مبارک سورۃ اندر ست مبیناں آون
شروع کرے یٰسین سورۃ نوں سوچ جد چڑھ آوے
پھیر مبین دوجی تے جاکے لفظ کہے ست واری
غرض مبیناں ستاں تائیں ایویں پڑھدا جاوے
کر کے ختم مبیناں ستے پھیر پڑھے اک واری
بیشک منگے رب سچے توں جو دل اسدا چاہے
روزی رزق اولاد وغیرہ ہر حاجت بر آسی
عدد ہزار چو تالیس اسدا آوے نال شمارے
اکو خانہ ایس نقش دا بھریئے نال صفائی

بیشک اس تھیں فیض اٹھاون بھائی مومن سارے
ہر مبین پڑھے ست واری راوی ذکر سناون
لفظ مبین پڑھے ست واری پھیر پچھوں لگجاوے
لگے پھیر شروع توں جاکے آکھے نبی غفاری
ہر مبینوں پھیر شروع توں جاکے لفظ اداوے
دن اکتالی پورے کرکے پاوے رحمت بھاری
عرض قبول ہووے جھٹ اسدی اللہ دی درگاہے
اوس دربار خدا دے وچوں کوئی نہ خالی جاسی
عددی نقش لکھیجے اسدا پاون فیض ہزاراں
دین دنی دی حاجت ساری دیوے ذات الٰہی

۷۸۶

سَلَامٌ قَوْلًا مِّن رَّبٍّ الرَّحِيمِ			
یٰسٓ	مبین	مبین	مبین
مبین	مبین	مبین	مبین

فوائد:۔ اگر کوئی شخص صبح کی نماز کے بعد معہ بسم اللہ کے پڑھیگا ایک سو بار اول آخر درود شریف تو انشاءاللہ مراد بر آوے گی۔ فراخی رزق اور حصول عزت کے لئے بہت مفید ہے۔ اس کا ہر روز پڑھنا برکت کا باعث ہے۔

دردِ شکم، دردِ جگر

دردشکم تے درد جگر دا ہوگ کسے دے تائیں
آیۃ الکرسی پڑھکے اوس نوں چنگے رب کیتا جاوے
ست ست آیۃ الکرسی پڑھکے پھوک لگاویں
آیۃ الکرسی دے وچ ربنے ایہہ خاصیت پائی
سن بسم اللہ آیۃ الکرسی پڑھکے ویکھ پیارے
عرق گلاب تے زعفران نال کاغذ تے لکھ بھائی

اندر جگر خرابی ہووے فضل کرے رب سائیں
انشاءاللہ ایس مرض تھیں جلد خلاصی پاوے
ستو سات آنجہ واری پورا حکم بجاویں
خاص توحید خدا نے اپنی اسدے اندر پائی
اسد یوچیوں مطلب حاصل دین دنی دے سارے
درد شکم تے درد جگر توں جاوے گھول پیائی

دردوں ہوگ آرام شتابی جے لکھ اسنوں پیوے
لکھ پیالے چینی اُتے آیت الکرسی ساری
ضعف جگر نوں جے اک ہفتہ ایویں کیتا جاوے
نقش لکھیں جے اسراپورا کئی بیماریاں جاون
پاک نبی دے وچ زمانے جویں اصحاب کیاری
نقش لکھو آیت الکرسی دا پاک نبی فرمایا

بالکل جاوے دردسر پیروں صحت مکمل تھیوے
دھو کے اُسنوں پیتا جاوے نہ کوئی رہے بیماری
سرخی رنگ بدن دا ہوسی جیکو عمل کماوے
انشاء اللہ استھیں لوکیں فیض ہزاراں پاون
ایس نقش نوں لکھدے آہے کارن ایس بیماری
ایس طرح دا نقش مبارک آپ حضور دکھایا

نقش آیت الکرسی

اللہ لا الٰہ الا ھو	الحی القیوم	لا تاخذہ سنۃ ولا نوم	لہ ما فی السموٰت	وما فی الارض	من ذا الذی یشفع عندہ	الا باذنہ یعلم ما بین ایدیھم	وما خلفھم
الحی القیوم	لا تاخذہ سنۃ ولا نوم	لہ ما فی السموٰت	وما فی الارض	من ذا الذی یشفع عندہ	الا باذنہ یعلم ما بین ایدیھم	وما خلفھم	ولا یحیطون بشیء من علمہ
لا تاخذہ سنۃ ولا نوم	لہ ما فی السموٰت	وما فی الارض	من ذا الذی یشفع عندہ	الا باذنہ یعلم ما بین ایدیھم	وما خلفھم	ولا یحیطون بشیء من علمہ	الا بما شاء وسع کرسیہ
لہ ما فی السموٰت	وما فی الارض	من ذا الذی یشفع عندہ	الا باذنہ یعلم ما بین ایدیھم	وما خلفھم	ولا یحیطون بشیء من علمہ	الا بما شاء وسع کرسیہ	السموٰت والارض
وما فی الارض	من ذا الذی یشفع عندہ	الا باذنہ یعلم ما بین ایدیھم	وما خلفھم	ولا یحیطون بشیء من علمہ	الا بما شاء وسع کرسیہ	السموٰت والارض	ولا یؤدہ حفظھما
من ذا الذی یشفع عندہ	الا باذنہ یعلم ما بین ایدیھم	وما خلفھم	ولا یحیطون بشیء من علمہ	الا بما شاء وسع کرسیہ	السموٰت والارض	ولا یؤدہ حفظھما	وھو
الا باذنہ یعلم ما بین ایدیھم	وما خلفھم	ولا یحیطون بشیء من علمہ	الا بما شاء وسع کرسیہ	السموٰت والارض	ولا یؤدہ حفظھما	وھو	العلی العظیم

کشائش رزق اور صحت بدنی کیلئے صبح نہار منہ اس نقش کو دھو کر پیئے فوراً اثر دکھائیگا۔
اگر صرف ناف کا ٹل جانا ہی ہے جس کی وجہ سے پیٹ میں درد رہتا ہو۔ اس کے لئے علاوی نقش ہی کافی ہے:

جس شخص کی ناف ٹل جاوے اس
نقش کو لکھ کر ناف پر باندھے۔

۷۸۶

۸۸۸	۸۳۳	۸۹۰
۸۹۹	۸۸۷	۸۹۵
۸۸۴	۸۹۱	۸۸۶

برائے بواسیر

بواسیر دا ایہہ دم کرنا حکم حضور سُنایا
طشت بلوری اُتے جیکر اسنوں لکھیا جاوے
عرق گلاب تے زعفران تھیں آیت لکھیجے بھائی
جیہڑی پاک نبی فرمائی لکھ کے آیت سناواں
بے نماز نہ آیت لکھن نوں ہرگز ہتھ لگاوے
پاک نبی اصحاباں تائیں ہیسی حکم سُنایا
جیندا عمل طریقہ ہرگز کوئی درست نہ ہووے
کڈھ قرآنوں آیت سناواں سنتوں میرے بھائی

پاک نبی دے کولوں لکھ کے اک اصحاب لیایا
بواسیر ہووے جس تائیں اسنوں گھول پلاوے
بواسیر نوں اسدے پیتیاں دیوے فیض الٰہی
ہر شخص نوں عام اجازت اسکا رن بتلاواں
بے نماز نہ اسدے کولوں ہرگز فیض اٹھاوے
فاجر فاسق تائیں حضرت حکم منع فرمایا
وچ زبان تاثیر نہ جندی اوہ مت ویلا کھووے
بواسیر دے کارن جیہڑی پاک نبی فرمائی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ط وَاِذْ يَرْفَعُ اِبْرٰهِيْمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَاِسْمٰعِيْلُ ط رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا ط اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ط يَا رَحِيْمُ يَا رَحِيْمُ صَلَّى اللّٰهُ عَلٰى خَيْرِ خَلْقِهٖ مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَاَصْحَابِهٖ اَجْمَعِيْنَ ط

بلوری طشتری پر لکھ کر سیاہ انگور کے پانی سے دھو کر پیئے۔

ایضاً

ایک اور نقش اصحاب کعب سے روایت ہے

نقش بھرن دا اک طریقہ ہور عجیب سناواں
لَا يَرَوْنَ فِيْهَا شَمْسًا وَّلَا زَمْهَرِيْرًا آیا
خونی بواسیر لئی حضرت سی ایہ آیت سنائی
ہفتہ روز ہووے تے فجر دے بعد نمازوں بھائی

راوی جویں روایت کردے وچ بیان لیاواں
اس آیت دے عدد نکالے مربع کے نقش بنایا
لکھکے واہنے بازو بندھے کر یہی فضل الٰہی
عددی نقش لکھے جس مرضوں پاوے جلد رہائی

یہ نقش خونی بواسیر کے لئے ہے
یہ نقش آیت لَا يَرَوْنَ فِيْهَا شَمْسًا وَّلَا زَمْهَرِيْرًا
خونی بواسیر والے کے ہاتھ پر بندھا جائے انشاء اللہ
فوراً صحت پائے گا۔

۷۸۶

۴۳۳	۴۲۷	۴۳۴
۴۳۲	۴۳۱	۴۲۹
۴۲۸	۴۳۵	۴۳۰

پچھلے جدوں وبا ہیضے دی ایہہ بھی بری بیماری
سَلَامٌ قَوْلًا مِّنْ رَّبٍّ رَّحِیْمٍ پاک نبی فرمایا
سو واری اس آیت تائیں گن کے پڑھیا جاوے
تھوڑا تھوڑا اوہ پلایا جاوے سب لوک پانی
ایہہ ہے خاص یٰسین سورۃ دا شان مبارک والا
ست سو چھیانویں علد حسابوں اس آیت دے آون
لکھکے نقش گلے وچ پاوے جیکوئی مرد الٰہی
حفظ امان رکھے رب اُتھوں ہر اک سخت وباؤں
پاک نبی دے وچ زمانے سی ایسا ورتارا
اسدے حفظ امن توں کہندے سن اصحاب کباری
دم کرناں اصحاباں تائیں حضرت آکھ سنایا
ہک پیالہ پانی ہووے اُتے پھوک لگاوے
حفظ امن وباؤں رکھے واحد ذات ربانی
اسدے اندر دے خوشخبری ذات تبارک تعالیٰ
نقش مبارک اس آیت دا عالم لوک بناون
سفر کرے نہ تھکے ہرگز ایہہ تفضیلت آہی
موت بغیر وبال نہ آوے اللہ دی درگاہوں
بیگہ دوا دبی کرے دعائیں پاک رسول تمہارا

۷۹۶	۷۹۶	۷۹۶	۷۹۶
۱	۸	۱۱	۱۴
۱۲	۱۳	۳	۷
۶	۲	۱۶	۹
۵	۱۰	۵	۴

(اوپر: ۷۸۶)

فوائد یہ ہیں:۔ ہر وبا سے محفوظ رہے اگر سفر کا ارادہ ہو تو جائے۔ چلنے سے تھکاوٹ نہ ہوگی۔ مروی ہے آنحضرت صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم کے زمانہ میں جب کسی جنگ و جدال میں جانا پڑتا تو حضرت اپنے اصحابوں کو یہ آیت پڑھنی فرماتے۔ سَلَامٌ قَوْلًا مِّنْ رَّبٍّ رَّحِیْمٍ اس کے پڑھنے سے بھوک پیاس تھکاوٹ کم آتی ہے۔

ہکدن مسجد بیٹھے آہے پاک رسول الٰہی
کہن لگے سردار دو عالم سب اصحاباں تائیں
سورت حشر خدا نے فضلوں وچ قرآن اتاری
جو بیمار شفا نہ پاوے اوہ ایہہ عمل کماوے
ہتھ رکھے اوہ سر اپنے اتے پڑھے رکوع سارا
اَللّٰھُمَّ اَنْتَ الشَّافِی پھیر اخیر سناوے
پاک نبی فرمایا بیشک پاوے صحت ضروری
ایہہ خوشخبری پاک نبی نے یاراں نوں فرمائی
میری امت اتے کیتا فضل خدا وند سائیں
بہت شفائیں اسدے اندر بھیجیاں ذات غفاری
سورۃ حشر اخیر رکوع پاک نبی فرماوے
انشاءاللہ صحت بخشے خالق سرجنہارا
جد تک تن بار پڑھے سر توں نہ ہتھ لاہوے
ایسطرح جو عمل کماوے حاجت ہوسی پوری

مروی ہے کہ سورۃ حشر کا اخیر رکوع لَا یَسْتَوِیْٓ اَصْحٰبُ النَّارِ وَ اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ سے شروع کرے اپنا داہنا ہاتھ سر پر رکھے اور اخیر وَهُوَ الْعَزِیْزُ الْحَكِیْمُ تک ختم کر کے پھر ساتھ ہی اَللّٰھُمَّ اَنْتَ الشَّافِی تین مرتبہ پڑھے پھر پیچھے سے شروع کرے اور العزیز الحکیم

تک پڑھ کر پھر تین بار اَللّٰھُمَّ اَنْتَ الشَّافِیْ کہے۔ غرضیکہ اسی طرح تین مرتبہ پڑھ کر سر سے ہاتھ اتار لے۔ انشاء اللہ صحت یاب ہوگا۔ باوضو قبلہ رو بیٹھکر پڑھے۔

طٰہٰ سورت وچ خاصیت پاک نبی فرماوے
اسکے پڑھیاں اللہ صاحب اتنا کرم کماوے

دشمن سارے دوست بنیندے اس سورت دے پاٹھوں
اتنا منصب اس سورۃ نوں اللہ دے درباروں

اسدے اندر حب زیادہ سنتوں یار پیارے
کی کی تینوں گنکے دساں بہت فضائل بھائے

جے نہ ٹرے زبان کسے دی علم پڑھن تے بھائی
اوہ بھی آیت خداوند عالم وچ ایہدے فرمائی

حب ایسی کہ دشمن آکے بڑا پیار کریسی
ایسا مائل ہوسی آکے کوئی تکلیف نہ دیسی.

ہے اک آیت اسدے اندر بھیجی ذات الٰہی
وَاَلْقَیْتُ عَلَیْکَ مَحَبَّۃً مِّنِّیْ وَلِتُصْنَعَ عَلٰی عَیْنِیْ بھائی

یعنی حضرت موسےٰ اُتے جد ایہ آیت اتاری.
پلیا گھر فرعون دے خیریں فضل کنوں رب عالی

رب کہے میں دشمن اُتے ایڈ محبت پائی
چشماں اُتے چایا اُسنے موسےٰ نبی الٰہی

عرشاں اُتوں طٰہٰ سورت جس دن رب اُتاری
پاک نبی دے تائیں دشمن سمجھے قوم کفاری

بھین بھنوئی عمر ولی دا جدوں ایمان لیایا
گھر پڑھنے لئی طٰہٰ سورت حکم نبی فرمایا

ابو سعید تے فاطمہ بی بی سورۃ پڑھدے دوہیں
عمر بہادر قتل کرن لئی آن کھلوتا اولویں

مار کٹائی کرکے پچھے اوہ کی چیز پیاری
پڑھدے سا بہے بوہے گوشے رکھے وارو واری

ابو سعید تے فاطمہ آکھے کیوں پیا جان جلاویں
کرکے وضو تے بہ جانیوں پھر اوہ سننا چاہویں

اوہلوں بیٹھا عمر بہادر سورت بھین سنائی
طٰہٰ توں لے اَلْقَیْتُ تک بھین پیاری آئی

مَحَبَّۃً مِّنِّیْ دا بی بی جس دم لفظ ادایا
عمر بہادر مومن بنکے رو رو حال سنایا

آکھن لگا بخشیں بھیناں ایہ گستاخی مینوں
پاک نبی دے پیچل جلدی ایہ گل آکھاں تینوں

اتنی حب اس سورت اندر بھیجی ذات الٰہی.
لکھاں دنیا پاک نبی دے اگے آن نوائی

اس سورت دا پڑھنا حضرت بڑا پسند لیاوے
جادو سحر نہ اُستے ہووے جیکو کی زور لگائے

جیکر کتے نکاح نہ ہووے کسے بشر دا بھائی
اکیس ۲۱ وار پڑھے اوہ سورت خبر کتابوں پائی

ست دن پڑھدا رہے متواتر ناغہ مول نہ پاوے
نیک عورت نال شادی آسدی فضلوں رب کراوے

عدد ہزار نڑنویں اسدا گنتی اندر آوے
سب عدد دا نقش بنا کے جیکر لکھیا جاوے

نام نڑنویں ہیں خدا دے اسوچ شک نہ کائی
اتنے نام برابر آہے کارن نبی الٰہی

فوائد: ہر دالعزیز ہوگا۔ دشمن محبت کرے گا۔ سحر جادو کا اثر نہ ہوگا۔ اگر

پہلے کوئی شر شیطانی ہوگا تو وہ زائل ہوگا
جس شخص کی زبان علم پڑھنے پر نہ چلتی
ہو یا حافظہ کمزور ہو اس کے لئے بہت مفید
ہے۔ یہ نقش حضورؐ کے زمانہ میں بہت کیا
جاتا تھا۔

زبان کو درست چلنے کی خاصیت اور
حافظہ تیز ہوگا۔ جب یہ نقش بھریں تو پہلے
خاکہ کھینچیں میم چاروں کونوں پر میم بنائیں
کیونکہ ان میموں سے اسم محمدؐ ظاہر ہوتا
ہے۔ اس لئے نہایت احتیاط سے لکھیں

۷۸۶

احمدؐ ۹۹	لا الٰہ ۹۹	حبیبؐ ۹۹
رحیمؐ ۹۹	نذیرؐ ۹۹	ملکؐ ۹۹
بشیرؐ ۹۹	عزیزؐ ۹۹	منیرؐ ۹۹

۷۸۶

رب اشرح	لی صدری	ویسر لی
امری	وَ احلل	عقدۃ
من لسانی	و یفقھو	قولی

ہے قصص جو سورۃ آئی وہیویں وچ سیپارے
صحت بخشے اس تھیں مولا استسقا ندا موں
درد کمر وچ جیکر ہووے پاک نبی فرماوے
ہکواری پڑھ سورۃ ساری پھوک پانی تے مارے
درد کمر دی پھیر نہ ہوسی وچ حیاتی ساری
اک لکھ اک ہزار نمے تے ست اسدا عدد شماروں

اسدی بہت خاصیت دسی پاک رسول نہارے
ہر ہر مومن فیض اٹھاوے پڑھکے ایس کلاموں
دم کر پیوے پانی آتے صحت ضروری پاوے
اکی دن متواتر پیوے کہیا رسول پیارے
استسقا جذام وغیرہ ہووے دور بیماری
دم کرنا اکسیر زیادہ حکم نبی دے پاروں

جے سر پیڑ کسے نوں ہووے سیلاں وجن بھائی
کئی قسماں سر پیڑ دیاں ہے وکھو وکھ بناواں
جاں سر پیڑ بندے نوں ہووے رب احسان جتاوے
نعمت میری حاتوں ہرگز کوئی نہ شکر بجاویں
اس طرح دم کرنا اس دا حضرت نے فرمایا
سن بسم اللہ کاغذ اتے لکھ لے آیت پیاری

پاک نبی نے بہت جگہ تے ایہ دعا فرمائی
نیم درد یا ادھے سردا وچ بیلن لیاواں
یعنی لئے انساناں تینوں کوئی سمجھ نہ آوے
موت حیاتی تیتھ میرے وچ کوئی خیال نہ لیاویں
جے سر درد زیادہ سب توں ہووے غلبہ پایا
لکھ کے آیت پیشانی تے فضل کرے رب باری

آیت مکرمہ یہ ہے۔ بسم اللہ الرحمن الرحیم ۔ الم تر الی ربک کیف مد الظل ولو شاء
لجعلہ ساکنا ثم جعلنا الشمس علیہ دلیلا ۔ من ذکرہ علیہ و ھو

السمیع العلیم الشافی الیہ المعافی الیہ

ادھے سردی پیڑ بے ہووے مٹھی مٹھی یارا
منہ کوڑا تے پانیوں پانی دل پگڑے بیزاری
لَوْ اَنْزَلْنَا هٰذَا الْقُرْآنَ سورۃ حشر اخیروں
چونی ہینتی سینتی تیکر بے تفریق حسابوں
نال سیاہی کاغذ اُتے تعویذات لکھیوے

یہ آیت لکھ کر پیشانی پر باندھے۔
الھیں وچوں پانی چلس متھا ہووس بھارا
اُسدے اُتے ایہ دم کرنا کہے حبیب غفاری
دور ہووے سب پیڑ سر دی لگ نشانہ تیروں
اسدا نقش بنایا جاوے رحمت ہوگ حسابوں
متھے بنھ مریض شتابی پیڑوں فارغ تھیوے

یہ نقش یمم سر درد کے لئے بہت مفید ہے اسکو سر میں باندھے۔ یہ نقش صرف یا حبیب کے علاوہ ہیں اس میں سرور دو عالم کا نام ہے۔

۷۸۶

۳۴	۸	۳	۳۵
۷	۴۱	۳۸	۴
۳۷	۵	۱	۳۲

مہتر خضر روایت کروا ایہہ ہدیہ سرکاروں
جتنا ذرہ نبیاں وچوں سرور عالم پایا
شاہد اُمت پاک نبی دی اللہ نے فرمائی
نبی کہیا ایہ ایسا ہدیہ پڑھسی امت میری
اسدے پڑھیاں مال جان دی راکھی رب کریسی
جد انسان پڑھے ایہ ہدیہ دس فرشتے آون
دس موکل ہون محافظ امر کنوں رب سائیں
راوی اک روایت کروا سی اک مرد الٰہی
اک دن وچ جنگل دے اسنوں رات پئی تقدیروں
ڈاکو چور لٹیرا آکے اُسنوں گھیرا پایا
دس دھڑ آکے آدمیاں دے فوراً حاضر ہوئے
ہیسن اوہ فرشتے نوری امر کنوں رب سائیں
بے سرساں فرشتے کیونکہ اوہ بھی ذکر سناواں
بن بسم اللہ نوں سی پڑھدا اوہ اس ہدیئے تائیں
ایہ ہدیہ فرمایا حضرت کارن امت پیاری

اُمت پاک نبی اُتے آیا اللہ دے باروں
اول نوں لے آخر تائیں نہیں کسے نوں آیا
جسدے اُتے ایسے ہدیئے بھیجے ذات الٰہی
رب کہے میں کراں حفاظت اے انساناں تیری
ڈاکو چور لٹیرا اُسنوں کوئی نقصان نہ دیسی
کرن حفاظت مال اُہدے دی خبر نبی فرماون
چور لٹیرے لُٹ نہ سکن اُسدیاں چیزاں تائیں
اس ہدیئے دا ورد کریندا عادت اوس ٹھہرائی
مال اسباب جنگل وچ رکھے نہ کوئی خوف ضمیروں
اوس شخص دا مال تمامی چوراں لٹناں چاہیا
جد چوراں نوں دسے اگوں اوتھے اٹک کھلوئے
ایہ کرن حفاظت اسدی خبر کسے نوں ناہیں
راوی جویں روایت کردے وچ بیان لیاویں
ایس لئے سر تہیں سن اُتے ہور کوئی گل ناہیں
کرن حفاظت آن فرشتے فضل کرے رب سائیں

آپ سون تے ملک الٰہی راکھی کرن تساڈی
اس کارن ایہ آیت مبارک پاک نبی فرمائی

اے لوکو ایہ سوچو دلوچ نہیں تعجب ڈاہڈی
بیشک پڑھن والے دی کرسن راکھی ملک الٰہی

ہدیہ مبارک یہ ہے:۔ اللّٰہُ حَاضِرِیْ اَللّٰہُ نَاظِرِیْ اَللّٰہُ شَاهِدِیْ اَللّٰہُ مَعِیْ لَقَدْ جَآءَكُمْ رَسُوْلٌ مِّنْ اَنْفُسِكُمْ عَزِیْزٌ عَلَیْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِیْصٌ عَلَیْكُمْ بِالْمُؤْمِنِیْنَ رَءُوْفٌ رَّحِیْمٌ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِیَ اللّٰہُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ عَلَیْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِیْمِ بعد نماز ایک سو بار پڑھے

برائے لقوہ فالج

ادھرنگ فالج لقوہ جسنوں کہن سیانے
اک رکابی چینی اُتے آیت لکھیے سارُی
دھو رکابی منہ دے اُتے ملے بنا کے پانی
ست دن تیکر ایہ متواتر عمل کرے جے کوئی
ایہ طریقہ سب اصحاباں کیتا اوس زمانے
لکھ کے آیت دکھاواں تینوں سُن توں یار پیارے
ہُن بھی ایہ طریقہ پورا جیکر کیتا جاوے

ایہ دعا فرمائی اُس دی سوہنے نبی ربانے
زعفران تے عرق گلابوں قلم لوے یکباری
شیشے وانگوں منہ نوں دیکھے پھیر رکابی تھانی
ایسا ہووے ایہ بیماری کدے نہ اُسنوں ہوئی
جیونکر ہیسی حکم سنایا خاص حبیب یگانے
پاک نبی دے وچہ زمانے کیتا عالم سارے
انشاء اللہ ایس مرض توں صحت ضروری پاوے

آیت یہ ہے:۔ قَدْ نَرٰی تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِی السَّمَآءِ فَلَنُوَلِّیَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضٰهَا سے تعملون تک ایک قلعی دار تھالی میں مشک زعفران اور گلاب سے لکھے اور دھو کر منہ پر ملے اور بعد میں رکابی میں آئینہ کی طرح اپنا منہ دیکھے۔ یہ عمل سات روز تک کرے۔ انشاء اللہ صحت یاب ہو جائیگا۔

درد دانت

در نظیم بصروی لکھدا ایہہ روایت بھائی
درد دنداں دا دم کر داسی اوہ بزرگ سیاناں
امر اللہ دا جسدن اوہدی موت قریباً آئی
قلم دوات لیا بھئی شخصا اوس بزرگ سنایا

بصرے دیوچ رہندا ہیسی اک بزرگ الٰہی
بخل کرے میں اگاں کسینوں ایہ دم نہیں سمجھانا
اک شخص نوں کول بلا کے آسنے گل سنائی
نال شتابی پھر اوہ بندہ قلم دوات لیایا

سنوں حقیقت جد اُس بندے قلم دوات منگائی
لے بھئی شخصا ایہ دعا ئیں کراں عنایت تینوں
ہن میری جاس دنیا اتوں آہی اجل تیاری
لکھکے آیت درد دنداں دی جادوں رگ کھٹرائی
جسنوں دم کرے اوہ پڑھکے پاوں لوک شفائیں

پھیر بزرگ سیانے اُسنوں ایہ گل آکھ سنائی
اہنوں اگے مل نہ ویچیں ایہ وعدہ دیہہ مینوں
درد دنداں دی لکھ کے تینوں دیواں آیت پیاری
بہت شفا پھر اُسنے بخشوں دیوے ذات الٰہی
لکھکے آیت چراغ وکھاویں ہر اک مومن تائیں

آیت یہ ہے:۔ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ط المٓصٓ طٰسٓمٓ کٓهٰيٰعٓصٓ طٰسٓمٓ عٓسٓقٓ اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ ط اُسْكُنْ کٓهٰيٰعٓصٓ ذِكْرُ رَحْمَةِ رَبِّكَ عَبْدَهٗ زَكَرِيَّا ط اُسْكُنْ بِالَّذِیْ لَسْكَنَ لَهٗ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ط

دانتوں کی درد دفع ہونے میں صاحب در نظیم بصروی نے لکھاہے کہ بصرے میں ایک بزرگ رہتے تھے، دانتوں کی دوا جانتے تھے۔ اور اکثر لوگوں کو فائدہ ہوتا تھا مگر اس کے سکھانے سے بخل کرتے تھے۔ جب آپ کی وفات کا وقت قریب آیا تو ایک شخص کو فرمایا کہ قلم اور دوات لاؤ جب وہ قلم دوات لایا آپ نے کہا اے شخص میں تجھے کلام الٰہی کا دم کرنا واسطے دانتوں کے لکھ کر عنایت کرتا ہوں کیونکہ میرا سفر تیار ہے مگر اس کلام کو بیچنا نہیں۔ آپ نے وعدہ لیکر یہ دعا لکھ کر عطا فرمائی۔ جب اس شخص نے آیت مبارک کو یاد کر کے دم کرنا شروع کیا تو اسی طرح ہی لوگ فیضیاب ہوتے رہے وہ دعا یہ تھی جو اوپر لکھی گئی۔ جو کوئی اسے پڑھ کر دم کریگا۔ مریض انشاءاللہ شفا پاوے گا۔

جسنوں درد گلے وچ ہووے لگے پین نہ جس تائیں
روز جمعے دے اس آیت دا نقش بنایا جاوے
ہر شخص نوں ایس نقش دی عام اجازت بھائی

ہاسلی آیت قرآن شریفوں شک شبہ وچ نائیں
پاوے نقش گلے وچ جسدم جلدوں صحت پاوے
بعد نمازوں لکھنی چاہئے ایہ کلام الٰہی

آیت یہ ہے:۔ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ط اَللّٰهُ الْمَلِكُ لِلّٰهِ هُوَ يَزْكُمْ لَكَ فِیْ لَوْحٍ مَّحْفُوْظٍ۔

اگر اس آیت کا نقش لکھنا ہو تو اس طریقہ پر لکھیں:۔

اَللّٰهُ الْمَلِكُ	لِلّٰهِ هُوَ يَزْكُمْ
لَكَ فِیْ لَوْحٍ	مَّحْفُوْظٍ

فوائد سورت ہود

مشکل پیش آوے جیکر کسے بشر دے تائیں
پاک نبی تے خطرے کارن سورۃ رب اتاری
تاں اسکارن پاک نبی نے امت نوں فرمایا
سب دشمن مغلوبی پکڑن نہ کوئی غالب آوے
تیرہ وار پڑھیے سورۃ مشکل ہوگ آسانی
اک لکھ تیئی ہزار تے اٹھ سو عدد شماروں آمن
اس نوں پاس رکھن دے فائدے ہین ہزاراں

یا کوئی دشمن غالب آوے خطرہ ہوگ تدا ہیں
دشمن سب مغلوبی کیتے اللہ خالق باری
تیرہ واری اس سورۃ نوں پڑھنا حکم سنایا
اس کارن ایہ سورۃ پڑھنی حکم حضور سناوے
دشمن سب مغلوب کریسی ایہ کلام ربانی
چار حصے ہور ضرب لگا کے اس دا نقش بناون
لکھ کے نقش دکھا دیہہ پورا کارن دوست یاراں

۷۸۶

۱۲۶۸۶۷	۱۲۸۷۰۱	۱۲۸۸۹۹	۱۲۸۶۹۵
۱۲۸۶۹۹	۱۲۸۶۹۴	۱۲۸۶۸۸	۱۲۷۹۷۷
۱۲۸۶۹۹	۱۲۸۶۹۴	۱۲۰۷۰۳	۱۲۸۶۸۹
۱۲۸۷۷۶	۱۲۸۶۹۰	۱۲۸۶۹۱	۱۲۰۶۹۱

اس سورت مبارک کو لکھ کر اپنے پاس رکھے۔ ہر مشکل بفضل خدا آسان ہو گی :-

جن بھوت جے ہوگ چمڑیا کسے بشر دیتا ئیں
پہلوں پڑھ کے آیۃ الکرسی پھوک بدن تے ماریں
وضو طہارت کر کے پہلوں پھر توں نیڑے جاویں
بچکے رہنا اسدے کولوں تجے جنا ندے کائے
قسم خدا دی میں اک تینوں گذریا حال سناواں
اک عورت نوں جن چمڑیا اوہ مینوں سدلیا یا
کوئی تصدیق نہ کیتا اسنوں ہے کی تینوں ہویا
والجن و الانس جدمیں پڑھکے آیت سنائی
جد ایہ مینوں معلم ہویا حال حوالہ ساوا
سورۃ اخلاص تے فاتحہ پڑھکے پھر میں پھوکاں لائیاں
دم کر کے پھر اس عورت نوں جدمیں گھرنوں آیا

اسدا اک علاج مکمل دساں یار تسا ہیں
اپنی کریں حفاظت پہلوں پھر کوئی بات چتاویں
نہیں تاں ایویں جن برہنہ اپنے گل نہ پاویں
جن بھی اگوں سورتاں پڑھکے پھوک برابر مارے
دم کرنے دی عادت مینوں ہیسی یار سچاواں
پہیڑی طرح کے سایاں مینوں منجی کول بٹھایا
پھوکاں ماریاں جن برہنہ حاضر آن کھلویا
اوہنے اگوں اونویں پڑھکے مینوں پھوک چلائی
کرن حفاظت لگا اپنی سن توں میریا یارا
نالے اسدے چار چوفیرے دھونیاں آن دھکھائیاں
جیتھوں اگے جن برہنہ نال خشتابی دھایا

وقت عشاء دا ہیسی جد میں اوتھوں ٹریا آواں
جن برہنہ میتھوں اگے میرے گھر وچہ آیا
خاوند تیرے مینوں جاکے ہے تکلیف پوچائی
سن لڑکے میں تینوں پھڑکے وچہ زمین دھسلواں
سواہیہ میری عورت ہیسی اسدن نہایا
جن کہیا ہن جیکر اپنی خیر خیریت چاہویں
ایہہ پیغام سناکے ہویا جن برہنہ راہی
اسطرح کوئی چھاں چھاں کرکے چیز میرے کول آئی
جدمیں واقعہ سنیاں سارا دلوچہ کراں صلاحیں
راہ مولا دے دتے کپڑے جاں میں اٹھ سویرے
ین تصدیقوں کوئی گل کہنی لکھی مت اٹھاواں
پہلے کرے حفاظت اپنی پھیر کتے ہتھ پاوے
جن دا یک مکمل منتر ہک بزرگ سنایا
جن کوے جے دتحلہ آکے ہے یوسف ہمدانی
سورۃ جن پڑھے سنواری پڑھ پڑھ پھوکاں مارے
جن ہمیش قرآن سنن دے عاشق دلوں بجالون
پھر سورۃ رحمن دے اندر آیت رب اتاری

دلوچہ آوے اس عورت نوں نہ دم کراں کرا واں
میری عورت دے اس آکے سینے ہتھ ٹکایا
اوہ میں بدلہ لیناں تیتھوں اسنے گل سنائی
بیگناہ لڑکے دے بدلے تیتھے زخم کماواں
سوٹے نواں اس کڈھ صندوقوں ہیسی اسدن پایا
لاہ پوشاک دتی راہ مولا تدوں خلاصی پاویں
جدمیں اپنے گھر وچہ آیا عورت گل سنائی
جان میری وچہ جان نہ رہگئی تینوں خبر نہ کائی
کپڑے لاہے ایسے ویلے آکھیا عورت تائیں
ایس گلوں میں عبرت پکڑی سنتوں دوست میرے
بن منتر توں ناگ نہ چھیڑے ایہ مثال داناواں
آیت الکرسی فاتحہ پڑھکے تن تے پھوک لگاوے
خواجہ یوسف سی ہمدانی اس نے ایہ فرمایا
الرحمن تے جن سورۃ جو خاص کلام ربانی
انشاء اللہ اسدے پڑھیاں ہوندا جن کنارے
ادب آداب بجاون پورا کنڈ نہ کرن قرآنوں
اسنوں سنکے تھر تھر کنبی قوم جناندی ساری

يَٰمَعْشَرَ ٱلْجِنِّ وَٱلْإِنسِ إِنِ ٱسْتَطَعْتُمْ أَن تَنفُذُوا۟

اے جماعت جنوں دی اور آدمیوں کی اگر طاقت رکھتے ہو تم کہ نکل جاؤ

مِنْ أَقْطَارِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ فَٱنفُذُوا۟ ۚ لَا

بیچ کناروں آسمانوں اور زمین کے پس نکل جاؤ نہ

تَنفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَٰنٍ ۝ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝

نکل جاؤ گے تم مگر ساتھ غلبہ کے ۔ پس کونسی نعمت رب اپنے کی جھٹلاتے ہو

یہ دم کرنا بڑا اکسیر ہے

حکایت مسئلہ

ہک زنانی پاک نبیؐ دی خدمت اندر آئی
مَیں گناہ کمایا حضرت مینوں حکم سناؤ
پاک نبی نے اُس عورت نوں ایہ فرمان سُنایا
حمل ہویا ہے یا نبی اللہ مینوں باجھ نکاحوں
میں سزا گناہ دی حضرت اس دنیا تے پاواں
پاک نبی فرماون لگے ہُن توں ہی بی جاویں
پھیر تعزیر لگاواں تینوں حکم شریعت پاروں
چلی گئی اوہ گھر نوں مڑ کے عورت نیک سیانی
نویں مہینے لڑکا جنیاں اُسنے حکم الاہوں
عورت سوا مہینہ کر کے پھیر نبی کول آئی
میں حاضر ہاں میر بتایئں حکم حضور سناؤ
اے بی بی ہن ایس بچیدا عیب گناہ نہ کوئی
دو سال دودھ پیا کے اسنوں پھیر میرے کول آویں
ایہہ معصوم ایانا بچہ بالکل پاک گناہوں
عورت چک ایاناں گودی پھیر پچھاں مڑ آئی
قصہ کوتاہ دو سالاں دا عرصہ گذر سدہایا
عورت آکھے ایس گناہ دا ایتھے بدلہ پاواں
دن تے رات فکر وچہ رہندی کویں خلاصی ہووے
آخر دلوچہ بیٹھ زنانی کردی سوچ وچاراں
عورت سوچ وچاراں کر کے گودی بال اُٹھاوے
پاک نبیؐ دی خدمت اندر جا کے حاضر ہوئی
ٹکڑا کھان لگا ہن لڑکا ہُن میں دودھ چھڈایا
ہن تعزیر لگا دیہو حضرت ہُن نہ دیر لگاؤ
کول کھلو کے ادب اداہوں اُسنے عرض سنائی
جو تعزیر شریعت لاوے اوہ میرے تے لاؤ
توں خلاف شرع دے بی بی ہے کی عیب کمایا
مینوں ملے معافی کیکوں اللہ دی درگاہوں
خوف بڑا دل میرے اندر اگاں نہ پکڑی جاواں
جاں توں حملوں فارغ ہوویں پھیر میرے کول آویں
مڑ کے تینوں پکڑ نہ ہوسی اللہ دے درباروں
نہ اوہ گل بھلاوے دل تھیں دن تے رات نمانی
ہر دم بیٹھی معافی منگے اللہ دی درگاہوں
عورت ادب اداہوں آکھے یا رسول الٰہی
ہُن میں ہو گئی حملوں فارغ بیشک جرم لگاؤ
آویں پھیر جے ایس بچیدی دو سال مہلت ہوئی
پھیر تعزیر لگاواں تینوں پھر توں حکم بجاویں
موڑ زنانی گھر نوں بھیجی ایسی نیک صلاحوں
پھر بھی اوہ گل اُس عورت نے نہیں سی کدے بھلائی
حکم شریعت موجب اُسنے پورا دودھ پیایا
محشر دے دن پیش خدا دے پھیر نہ پکڑی جاواں
کدوں حضور تعزیر لگاون ہنجوں بھر بھر روے
ہُن میں پاک نبی دے اگے چل کے عرض گزاراں
اک ٹکڑے دی تُر کی بیکے لڑکے ہتھ پھڑاوے
یا نبی اللہ ہن لڑکے نوں خطرہ خوف نہ کوئی
یا حضرت جی آپ ہوراں دا پورا حکم بجایا
ایس گناہ دی شامت کولوں مینوں کویں بچاؤ

سنگساری دا حکم نبی نے جاں اسنوں فرمایا
سب اصحاباں پتھر مارے جاں اس عورت تائیں
چھٹاں خوندیاں اُڈ اسدے کپڑیاں تے پییاں
ایہ بہشتی عورت تینوں شخصا توں کیوں تھا ملا یا
واہ کیا سوہنا سرور عالم رحمت بن کے آیا
ویکھ زمانہ پاک نبی دا آپ دسن ترپائی
اجکل لوکیں عیب کما کے اُتے پردہ پاون
نیک لوکاں نوں تہمت لاکے دیہن سگوں ترپائی
رب قرآن آتا یا تاہیں پاک نبی دے اُتے
اے انساناں ہو مستانہ پھر نائیں وانگ سودائیاں
ایہ دنیا دن چار دیہاڑے آخر نوں مرجانا
عمل بناں کوئی وات نہ پچھے جاکے اگلے پاسے

سارا شہر مدینہ اُسنوں ویکھن کارن آیا
اک اصحابی پچھوں آیا خبر تہانوں کجھ ناہیں
سخت کلاماں اُسدے موہنوں حضرت نے سن لییاں
ایہ پاکاں وچ داخل ہوگی حضرت نے فرمایا
دوزخیاں توں جنت کھلے پتہ حدیثوں پایا
توبہ کرکے عیب گناہوں رہتوں لوون رہائی
روز حشر نوں جھوٹے ننگے نار جہنم جاون
کرکے عیب چھپاون آپے نہ کوئی خوف الٰہی
بانگ ٹلی نہ جان میتے غافل رہ گئے سُتے
جے کوئی تیری گھڑی پھولے پلے کی وڈیائیاں
محل مکان پڑے رہن خالی ہوسی خاک ٹکانا
وڈے وڈے متکبر جیہڑے کرسین قبریں ڈیرے

اے غافل توں پاک نبی دی کرلے تابعداری
روز حشر نوں جاکے پاویں جنت دی سرداری

واہ سبحان اللہ رب عالم ایسا کرم کمایا
ایہ تحفے تے ہدیئے ساتوں اسکا بن ہتھ آئے
تیری وچ جناب تے مولا عاصی کرن دعائیں
در تیرے ہے عاصی بندہ عاجز ہو کے آیا
کامل شوق رسول اللہ دا بخشیں آپ جنابوں
عزت دین تے دنیا والی دوویں بخشیں سائیاں
باجھوں نام تیرے دے مولا پاس نہیں کجھ میرے
وقت نزع دے صدقہ حضرت دور شیطان ہٹائیں
اے انساناں پاک نبی دی کرلے تابعداری
عاجز ہو در مولا دے توں غافل سیس نوا ویں

اس نے ہادی نبی محمدؐ ساتوں آن ملایا
جیکر نے سردار دو عالم دنیا اُتے آئے
یارب سنت پاک نبی تے شتابت قدم چلائیں
ہک وسیلہ پاک نبی دا تیرے پاس لیایا
دئیں خلاصی عاجز تائیں محشر وقت حسابوں
خالی ہتھ تیرے در آیا کجھ نہیں پاس کمایاں
بخشیں صدقہ نام محمدؐ آن پیا در تیرے
کلمہ طیب مرنے ویلے بخشیں یارب سائیں
روز حشر نوں جاکے کرسیں جنت دی سرداری
شام صبح سردار نبی تے توں صلوٰۃ پہنچا ویں

عاجز بنوں وحدت نوروں وحدت چانن لاوے
جیکر فخر تکبر والی بات کریں گا کوئی
سب تھیں بہتر درجے ملسن عاجز لوکاں تائیں
کل مدینے وچوں عاجز ابو ایوب انصاری
کرن روایت جد گھر آئے حضرت قدم لیایا
ابو ایوب انصاری ہیسی بڑا غریب نمانا
نبی کہیا کجھ ہیگا حاضر دوست یار پیارے
اُس دا آنگن سی کجھ واہ والماں چوڑا بھائی
جلد کھلائے آنگن دلوچہ پاک رسول حقانی
پکی کنک تے کٹ کے جھاڑی ابو ایوب انصاری
شہر مدینے تے رب عالم رحمت گھٹاں چڑھایاں
پاک نبی کول جاوے جیکوئی عاجز کو ہجا کانا
جو کوئی طالب آوے جاوے کل مراداں پاوے
بخشش پالئی او گنہاراں خالق دی سرکاروں
ہوگئے غنی تونگر سارے کھلا گنج خزینہ
سنو حقیقت جدوں مدینے آیا نبی غفاری
نبوی مسجد بنے تہن جتھے موجب حکم الٰہی
ابو ایوب انصاری رہندا جس گھر اندر یارا
آتی منزل سرور عالم تلے ایوب انصاری
کرن روایت جدوں مدینے پاک محمدؐ آیا
نویں آبادی جسدن ہوئی بھریا نور خزینہ
پھر گھر پاک نبی تھیں پہلے گئے اصحاب پیارے
پاک نبی نے برکت کارن نیک دعا فرمائی
کرن روایت جدوں مدینے قدم نبی نے پایا
خدمت اندر پاک نبیدی ہر کوئی عرض سناوے

جد گدھ آسیں لوریاں ہووں اللہ فضل کماوے
ویکھ لویں گا آپے جیہڑی نال تیرے جو ہوئی
رہنوں نہ متکبر بھاوے ملسن سخت سزائیں
جس گھر خیریں قدم ٹکایا سرور نبی غفاری
اُس گھر ادیوں شہر تمامی پیش سلامی آیا
گھر وچ کجھ مہمانی کارن نہیں سی حاضر کھانا
کہے ایوب تسیں جو آگئے سب کجھ پاس ہمارے
مٹھ بھر دانے کنک جوانلے پاک رسول الٰہی
سبز انگوری نکل آہی حکمت نال ربانی
پیہہ پکا کے کھاوے سنوں سیئے حبیب غفاری
رحمت فیض ربی والے ٹھاٹھاں آن دکھایاں
ڈالو کول بٹھاوے اسنوں پاک رسول ربانا
ہر دن راتیں رہبر سوہنا رب دی طرف بلاوے
عرب تمامی جنت بنیاں نبی محمد یاروں
ہویا بڑی فضیلت والا سوہنا شہر مدینہ
حاضر خدمت رہندا ہر دم ابو ایوب انصاری
ایس مکانے پاک نبی دی ڈاچی بیٹھی آہی
ایہ شاموں لے نے بنوایا ہک مکان چوبارا
دم دم حاضر خدمت اندر کارن نبی غفاری
شہر مدینے واسی لوکاں یثرب نام ٹکایا
نال محبت پھر اصحاباں دھریا نام مدینہ
وچ مدینے جا کے وسے کارن ہجی بسو ہارے
کے نالوں وچ مدینے دونی برکت آئی
سخت بیماری وچ مدینے راوی ذکر لیایا
دعا فرماؤ یا نبی اللہ سخت بیماری جاوے

ہتھ اٹھا کے پاک نبی نے جدوں دعا فرمائی
جدوں دعا خدا تے کیتی پاک رسول غفاری
حضرت کہیا مدینے اندر لوے بیماری ناہیں
ہر دروازے دو فرشتے کرن سدا نگہبانی
شہر مدینے وسن والے سب ساڈے ہمسائے
نبی کہیا جو لوک اساڈی کرن زیارت آوے
جیکوئی قبر میری تے آوے سفر اٹھا کے دوروں
مسجد نبوی کارن جیکوئی کرن زیارت آوے
شان شہادت ملسی اوہنوں ہووے فوت مدینے
میوہ جات جو شہر مدینے اسو وچ بہت شفائیں
ایسا شرف خدا تھیں پایا خاک مدینے والی
برص جذام کسے نوں ہووے دامنگیر بیماری
جیکوئی مسجد نبوی اندر ہک نماز ادا وے
سنوں حقیقت نبی الٰہی پہنچے جدوں مدینے
مسجد والی جگہ خریدی ابوبکر نے بھائی
جلد خرید کیتا سی کھوہ شاہ عثمان پیارے
ہن جس جاگہ مسجد نبوی راوی خبر سناون
جس جاگہ سردار دو عالم ڈاچی آن بٹھائی
سنوں حقیقت بکلن کھاتا ابو ایوب پکایا
ابو ایوب بتائیں فرماون پاک رسول الٰہی
تیہہ انصار انصاراں وچوں جلد بلا کے لیاویں
جاں تیہہ مرد بلا کے آندے ابو ایوب انصاری
سو انصاراں آکے اوتھوں رجکے کھالیا کھانا
کتنے شخص ایمان لیایا معجزہ دیکھ اتھائیں
سٹھ شخصاں نے رج کے کھادا برکت نبی الٰہی

اوسے وقت مدینے کارن کیتا حکم الٰہی
حکم اللہ تھیں شہر مدینیوں ہوگئی دور بیماری
کدے وبا طاعون نہ آسی روز قیامت تائیں
کوئی وبا نہ داخل ہووے فضل کنوں رحمانی
ساتھ اساڈے جنت جاسن پاک نبی فرمائے
وچ ہمسایہ نال پھر اوہ بھی داخل کیتا جاوے
جنت وچ ہمسایہ ہوسی پاوے فیض حضوروں
دو جہاں دا درجہ اسنوں پاک نبی فرماوے
بھانویں جنگ کرے نہ کوئی آکھیا پاک نبی نے
ہوون دور بیماریاں اس تھیں فضل کنوں رب سائیں
پانی دیو وچ پا کے پیوے نہیں شفاؤں خالی
پانی پیتیاں صحت پاوے آکھیا نبی غفاری
اوہ پنجاہ ہزار نمازوں اجر خدا توں پاوے
مسجد نوں بنائی جاوے آکھیا پاک نبی نے
وقت کیتا چا راہ مولا دے ہرگز دیر نہ لائی
وقف کیتا چا اس بھی پانوں دکھ کٹیجے سارے
اس جاگہ تے پاک محمد ڈاچی آن بٹھا دی
دیکھو اس جاگہ نوں ملیا کیسا قرب الٰہی
ابوبکر تے حضرت کارن کھانا حاضر آیا
ایہہ دعوت توں دونہہ جنیاں لئی واقعہ ہوگ پکائی
بیشک ایسے کھانے وچوں انہاں تنوں ورتائیں
ستر ہور بلا لیا جا کے آکھیا نبی الٰہی
پھر بھی کھانا امن سلامت ہویا فضل ربانا
نبی کہیا جاؤ سٹھ شخصاں نوں ہور بلا کے لیائیں
ابوبکر تے حضرت کارن اوہ سب دعوت آہی

وچ مدارج ابوہریرہ اک روایت لیاوے
جنگ تبوک اندر جاں ہوگئی بالکل خرچوں تنگی
حضرت عمر نبی دے اگے سارا حال سنایا
چوہنہ سیر اندا قدر کھجوراں اک اصحاب لیایا
اُس کھانے تے پاک نبی نے نیک دعا فرمائی
ستر ہزار دے لشکر پورے اسدن کھالیا کھانا
اجے برابر اُتنا کھانا ظاہر نظری آوے

عظمت برکت پاک نبی دی وچ حساب نہ آوے
سب اصحاباں تائیں فاقیں رات برابر لنگھی
ہے کجھ حاضر پاس کسیدے حضرت نے فرمایا
کجھ ٹکڑا اک مٹھ بھر کھانا حاضر خدمت آوے
اُس کھانے وچ ذات الٰہی اتنی برکت پائی
ہے کوئی بھکھا حاضر آوے آکھے نبی ربانا
سجدے پے سردار دو عالم ایہ کلمہ فرماوے

أَشْهَدُ أَنْ لَّآ إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَّسُوْلُ اللّٰهِ ط

میں اس بات کی گواہی دیتا ہوں کہ نہیں کوئی معبود برحق مگر اللہ اور تحقیق محمد اللہ کے رسول ہیں۔

وچ حطیم کھلوتے ہیسن اکدن نبی الٰہی
آکھو تسیں خدا نے سانوں چودہ طبق وکھائے
کیتا حکم جناب الٰہی جبرائیلے تائیں
شام زمینوں مسجد چاکے جبرائیل لیاوے
وچ ہوا دے مسجد اقصٰے ایسی نیڑے آئی
کتیاں بول سنایا کلمہ صفتوں ہو قربانی
حضرت انس روایت کردا پاک نبی دے شانوں
ست سردار جناں دے آئے صاحب نام گرامی
ادب ادالوں مجلس اندر سنن قرآن ربانا
صاف ایمان لیاندا جناں پیش رسول الٰہی
ست لکھ جن انہاندی قوموں پاس نبیدے آیا
حضرت عمرو عاص دا بیٹا نور ہدایت پاوے
تاں میں بیعت تساڈی کرساں پا مقبول سجادیں
پاک نبیؐ نے وعدہ کرکے ایہ پیغام سنایا
نبیؐ کہیا جو توبہ کرکے خاص ایمان لیاوے

قوم کفار نبی دے اتنے فوراً حاضر آئی
مسجد اقصٰے دا کی نقشہ سانوں دسیا جاوے
مسجد اقصٰے شام ولائتوں جلدی چک لیایئی
دسن لگا پاک محمدؐ شاید بھل نہ جاوے
ساہویں دسے ساریاں تائیں دیکھے کل لوکائی
ابوجہل تے اسدے ساتھی کردے بے فرمانی
ہک وستی وچ سرور عالم دسن حکم قرآنوں
خدمت اندر حاضر ہوئے پیش رسول گرامی
حب نبی دی دلدے اندر کیتا آن ٹکانا
مومن بنکے گئے وطن نوں سنتوں ہیرے بھائی
نال محبت کلمہ طیب مونہوں بول سنایا
کرن لگا جد بیعت نبی نال اپنا ہتھ ہٹاوے
جیکر میرے عیب گناہ نوں پچھلے چا بخشادیں
جیہڑنکہ پاک نبیؐ دے ولے حکم قرآنو آیا
اُسدا دفتر سب بدیاں توں خالی کیتا جاوے

اِلَّا مَنْ تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا

جن لوگوں نے توبہ کی اور ایمان لائے اور نیک عمل کئے

فَاُولٰٓئِكَ يُبَدِّلُ اللّٰهُ سَيِّاٰتِهِمْ حَسَنٰتٍ ؕ

پس خدا ان کی برائیوں کو نیکیوں میں بدل دے گا

وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ۝

اور خدا بخشنے والا مہربان ہے رحم کرنے والا

کارن اوگنہاراں کیتا حکم خدا نے جاری
پھیر عاص نے بیعت کرن وچ دیر ذرا نہ لائی
جنتیاں دی ہور نشانی پاک رسول سنائے
رب دا وعدہ پاک نبی دی کرنی تابعداری

توبہ کرے جو ہر بد عملوں بخشدیوے رب باری
پاک نبی نے آیت قرآنوں پڑھکے جدوں سنائی
رب تھیں ڈرنے والا بیشک جنت اندر جاوے
جو کچھ حکم خدا دا ہووے دسے نبی غفاری

وَاَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهٖ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ

مگر جو اپنے رب کے پاس کھڑا ہونے سے ڈرا اور اپنے نفس کو اس

الْهَوٰى فَاِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَاْوٰى

کی خواہشوں سے باز رکھا پس اس کا ٹھکانا جنت ہے۔

اک دن کافر آکے کہندے یا حبیب بچاویں
اسے رُتے میوہ لگے توڑ اسیں جد کھائیے
پاک نبی نے دعا فرمائی وچ جناب الٰہی
اس بوٹے نوں لگ کھجوراں میٹھے بھار جھکایا
سنوں حقیقت سرور عالم پہنچے جدوں مدینے
فتح کرو جا شہر مکے نوں حکم ہویا سرکاروں
کئی ہزار بہادر جنگی لیکے نبی سوہارا

جے کو کنڈا شتر دی اُتے رکھ کھجور اگاویں
اوسے ویلے کلمہ پڑھ کے صاف ایمان لیائے
رہنے کنڈا شتر دی اُتے جلد کھجور اگائی
معجزہ بعضیاں دیکھ نبی دا کلمہ بول سنایا
مکے والے خبراں سُنکے سڑن کھنار کمینے
بیشک بیفرماناں تائیں قتل کرو تلواروں
جا کے پہنچیا شہر مکے وچ سورج دا چمکارا

دین قبولو کلمہ پڑھ کے آکھیا نبی ربانے
حکم ہویا سب قتل کرو چا جہڑے فرماناں تائیں
قتل ہوئے کجھ نسے بچے بگڑے فوج اسلامی
سارے بندیواناں تائیں چھڈیا نبی پیارے
بیت اللہ وچہ بت ریکھے کرسیاں آتے بھائی
اُچے ہو گئے بت زمینوں راوی ذکر لیاوے
رب کہیا جے ہتھ بتانوں حضرت آپ لگانوے
واہ سبحان اللہ رب جستوں ایڈی شرم کریسی
بکھاری جو پاک نبی تے ہے صلوٰۃ پچیندا
اے انساناں سمجھ ناداناں باجھوں تابعداری
جے توں حب نبی دی کریسیں نبی تجھ لیندا نائیں
جسدی محب کرینگا بھائی اوہ بھی محب کریسی
اے اک تینوں یاد کرن دی کھول مثال سناواں
سی اک شہر کسے دے اندر اک شہنشاہ عالی
اسدے گھر اک بیٹی ہیسی بڑی شریف سیانی
نیویں نظر ہمیشہ رکھے بی بی شرم لحاظوں
اوسے شہر اندر اک ہیسی دھوبی بڈھ قدیمی
اُسدے گھر اک بیٹا ہیسی صورت وا لاثانی
کسب اپنے وچہ پورا ماہر ہیسی کسب دانا کی
نکے وڈے نوں اوہ لڑکا جی جی کرکے بولے
بانکی ڈول انور چہرہ لڑکا چھیل چھبیلا
اس لڑکے دا دانہ پانی دیکھو رہنے چایا
اپنے کپڑے دھوون کارن گھراہناندے آون
دلڑے کے نوں دھوون دیندے سمجھن عمر ایانی
اکدن نظری آس لڑکیدی جاں اوہ کپڑے آون

دشمن کوئیں اسلام قبولن بندے چتر سیانے
دین قبول نے اوہ بچ جاوے ہور گنجائش نائیں
قیدی کرکے حاضر کیتے پیش رسول گرامی
کعبے اندر قدم ٹکایا پاک رسول سُہائے
پھڑکے باہر وگاون لگے پاک حضور الٰہی
چھٹی نگا کے ڈیگے اُتوں حضرت نہ ہتھ لاوے
بیشک اوہ بت جنت اندر داخل کیتے جاندے
اوہ کیوں تابعداراں تائیں دوزخ وچہ چھوڑیسی
دس واری رب آسدے اُتے رحمت نظر کریندا
وات نہ پچھے پھر کوئی تیری پاسیں حشر خواری
اوکھی ویلے باہوں پھڑسی آسکے تیر بیتا ئیں
روز حشر نوں تنگی کوئی ہرگز اون نہ دیسی
لکھیا جویں حسین بخش نے وچہ بیان لیا داں
عادل نام ٹکایا لوکاں عادت نیکاں والی
چمکاں مارے نوری چہرہ سوہنی صورت رانی
بڑی اصیل خلیق شرافت کردی ستر آوازوں
عزت ادب کرینیدے لوکیں کارن فضل کریمی
شروع جوانی بھولی بھالی خوب شکل من بھانی
کپڑے سب تھیں چنگے دھووے ڈاہڈی ہتھ صفائی
اللہ مالک فضل کرم تھیں آپ خزانے کھولے
ہر اک دیکھ اوہنوں خوش ہووے سوہنا رنگ رنگیلا
اوہ شاہزادی ذکر جہدا میں پہلے آکھ سنایا
دھوبن دھوبی دھوکے کپڑے اسدے گھر پہچاون
متاں خراب نہ اوہ کرچھڈے اگے ہو گئی رانی
وہندیاں سار ہویا جھٹ عاشق بھلا پھان کھاون

شکل نہ ڈٹھی چنگی مندی کپڑیاں تے مویا
ہوش حواس بھلائی ساری عاشق صادق ہویا

اسدن تھیں مڑ لڑکے کپڑے شروع کیتے چا دھونے
ہور دھیان نہ رہگیا کوئی باجھوں چھم چھم رونے

سب خیال جہاناں والے لاہ دلوں اس چھٹے
عشق ماہی دے زوروں کھنڈا آن دلیوچ وجے

چھڈیا ہور تمامی دھونا دھووے صرف انہانوں
رات دنے اوہ ایہا آکھے دھونڈا رہوں تنہانوں

دن تے راتیں لگا رہندا کردا خوب صفائی
اک کپڑے نوں دھونڈا دھونڈا لبھے مول نہ بھائی

اس تھیں پھر شہزادی بھی راضی ہووݨ لگی
آکھے کپڑے ہن واہ وا دھوبن اگے ہیسی ٹھگی

کھاتا پیتاں سوناں بہناں لڑکے کل چکایا
عشق ہوراں نے تازہ جثہ تیلے وانگ سکایا

صبر آرام نہ ہووے بھورا دم دم وچھے بیماری
دگا اکے کپڑے تائیں رہے ویہاڑی ساری

ماں پیو عاجز کرن وچاراں ویکھ پتر دا حالا
نہ بولے نہ کھاوے پیوے دن دن حال بچالا

اس لڑکے داماں پیو سمجھے ایہ تے عاشق ہویا
جسدے کپڑے دھووے اوسے شاہزادی تے مویا

اوہ شاہزادی تے ایہ دھوبی فرق زمین آسماناں
جیکر اوہ سن لیسی کدہروں مار وہاسی جاناں

ذات اسانڈی وچوں جیکر لڑکی ہوندی کائی
لا ونڈے چارا جتنا لگدا فرق نہ کردے کائی

میاں بیوی آکھن اہنوں کیکوں گل بھلایئے
کہیئے اوہ شہزادی مرگئی جھگڑا کل مکایئے

سوچ گلاں ایہ ماں پھر اوہدی ٹر دریا تے جاندی
جتھے لڑکا کپڑے دھووے اہنوں رو رو آہندی

ڈھاہیں روندی چپ نہ کردی بچہ پیا بلاوے
اوڑک بولی تے کہے بچہ مینوں بھلا نہ بھاوے

آکھن لگی ہوگئی بچہ روٹی دی بربادی
جسدے کپڑے توں پیا دھوویں مرگئی اوہ شہزادی

لڑکا پچھے سچ مچ مائی اوہ شہزادی موئی
ماں نے آکھیا مرگئی بیٹا اسوچ جھوٹھ نہ کائی

تیرے واری اس لڑکے پچھیا تے ماں ایہو کہندی
بچے دی ساہ جتھے ہیسی اوسے تھائیں رہندی

ٹھنڈی آہ بھری تے مونہوں اللہ اکبر کیتا
ڈگدیاں جان مسافر ہوئی اجل پیالہ پیتا

عاشق صادق ربدے بندے جانن ناہیں جھیڑاں
یاری کرنی توڑ نبھانی نہیں منڈیاں دیاں کھیڈاں

لکھ افسوس نہ اکھیں ڈٹھا اُس نے دلبر تائیں
آئی موت تے مرگیا لڑکا حکم جویں رب سائیں

بڈھی دھوبن جاں ایہ ڈٹھی حالت بچے والی
ہائے ہائے کرکے پٹن لگی پگڑی طبع ملالی

روندی روندی گھر نوں آئی دھوبی پچھے کی ہویا
دھوبن کہیا اسطرح ہے لڑکا اپنا مویا

اوہ بھی سنکے رووݨ لگا سانگ جگر وچ وجی
صد افسوس اساڈی کولوں گل نہ رہگئی کجی

شکل نورانی سوہنا پتر ہتھیں آپ مرایا
کیوں کہیا شہزادی مرگئی سانوں ساخت بھلایا

آکے مائی باپ اُہلے لوں وچا سخت دوگا ڈا
آخر باجھ صبر دے پورا ناکجھ پیش گئیو نے
لیگئی دھوبن شہزادی دے کپڑے اک دیہاڑے
اگلے کپڑیاں وچوں آوے بُو محبت والی
دھوبن آکھے اوسے دھوتے جوہنے اگے دھووے
کہے شہزادی کپڑاں بدا اصلے تاں رونے تے پایا
کہے دھوبن جے سچ پچھاویں سوہنا پتر میرا
اوہ دھوندا سی کپڑے تیرے رکھیں دن تے راتیں
کھانا پینا سونا بہنا سبھے کم بھلائے
ہردم رووے پیش نہ جاوے اُسدا کائی حیلہ
اکدن گل مٹاون بدلے ایہ میں گل سنائی
تُرے واری اُس چھپیا میتھوں ایہو گل سناواں
ایہ گل سُنکے اللہ اکبر لڑکے کہیا زباتوں
اسطرح نال اُسدی بی بی جان مسافر ہوئی
ایہ اج بجھے خاوند میرے دھوتے کپڑے تیرے
شہزادی نے دھوبن کولوں سُن لئی درد کہانی
حرص اُمید جہانوں ساری اُسنے دلتوں لاہی
حسرت کرکے اوہ شہزادی ایہ گل آکھ سناوے
غالب شوق مرندا ہویا آس جیون دی لاہی
مائی دھوبن گھر اپنے وچ رکھ لئی اس راتیں
ادھی راتیں پڑھ بسم اللہ رانی اُٹھ کھلوتی
نہاتی دھوتی نفل پڑھے دو صاف لباس لگایا
ہار لعلاں دا سی اک جیہڑا دتا دھوبن تائیں
نے مائی ایہ نام خدا دے من سوال ایہ میرا
عیب گناہوں توبہ کیتی چھڈ دتی بادشاہی

اسنوں دفن کفن چا کیتا ہور نہ چلے چپارا
اگے والی کار دھونیدی پھر مڑ چک لیتو نے
غصے ہوکے کہے شہزادی اج کیوں دھوتے مارے
ایہ کس دھوتے بجھے نکھے اس خوشبوؤں خالی
کہے شہزادی جھوٹھ کہیں توں اوڑک دھوبن رووے
سچی کھول دسیں گل مینوں کیوں توں بھید چھپایا
دیکھ لباس تیرے نوں رانی عاشق ہوگیا تیرا
کرکر یاد دلیوچ رووے تینوں گلیں باتیں
دن تے راتیں تیرا بی بی بیٹھا درد کمائے
تازہ بدن مبارک اُسدا ٹسک کے ہوگیا تیلا
مرگئی اج شہزادی بیٹا قدرت نال الٰہی
مرگئی اوہ شہزادی بیٹا میں نہ جھوٹھ الاواں
کھلا کھلوتا ڈگ پیا اوتھے ہوگیا وداع جہانوں
اُسدے ہجروں میں اج بی بی پاس تیرے بہ روئی
تائیں بڑے نکھے دسن وس نہیں کجھ میرے
چھم چھم کرکے ہنجھوں وگیاں عشق لگائی کانی
میں صدقے میں واری اسنوں گھول گھماواں شاہی
کیڈی اوس مصیبت پائی شالہ جنت جاوے
ہائے ہائے رنج میرے تے ہوکے ٹر گیا میرا ماہی
ناں لڑکیدا چڑھے زبانی جیکر گلیں باتیں
لاہ دوالیوں اپنے ہتھیں سٹے زیور موتی
دنیا والی داسب جھیڑا اوتھے لاہ موکایا
اکھن لگی قبر بچے دی مینوں چل دکھائیں
پچھلیں اکواری جیہڑے دیسیں پتر تیرا
نوری چہرہ رشماں مارے برسے نقد الٰہی

پتلی چادر لئی دوالے بی بی صالح ہوئی
ماہی ملنے والیاں دلوچ لکھ امیداں بھریاں
دھوبن مائی درد دیوچ اگے اگے وگی
ماں پیو بھائی بھیناں سیاں سبھے ستیاں سہیلیاں
نوں چھوٹی شوق دلیوچ ماہی ملنے والا
کجھی کوڈی پاس نہ رکھی کیتی آپ تیاری
یا شہزادی میں تنتی دے پتر دی ایہ ڈھیری
جاں شہزادی ڈھیری ڈٹھی دلنوں مٹھ بھر یتی
میں نکرمی ہو گنہاری چھڈ پچھے ٹر آیوں
بھاویں میں کوجھی کملی نہیں ساں لائق تیری
دو دیہاڑے پہلے دسدوں ہے میں برسر جانا
بھار سارا ایہ تیرے بنتے مینوں دوس نہ کوئی
بھلکے حشر دیہاڑے جیکر جھوٹھا کریں مینوں
نام خدا دے ہن اکواری پھر تشریف لیاوُ
یا مولا تُوں حاظر ناظر ہیں ہر شے دا سائیں
یا اللہ توں ارحم اکرم بھید دلاں دے جانے
یا مولا میں جھوٹھی بندی ہوواں نا ہیں یاروں
مونہوں کلمہ طیب پڑھکے جا قبری وچ رانی
جو کوئی حب نبی دی کرسی حب حضور کریندا
اے انساناں پاک نبی تے نت درود پوچاویں
دل قربان اصحاباں کیتے پیش رسول الہٰی
راہ مولا مسکیناں تائیں ابو بکر ورتایا
چھ ہزاراں سفر ہجر دے کیتا خرچ پیارے
ست بردے بیدیناں کولوں مل خرید چھڈائے
زمیں خریدی راہ مولا دے جاکے شہر مدینے

چادر دیوچ ٹر چلی دا غم اندوہ نہ کوئی
لالچ طمع دنیاں سب پنڈاں لاہ سر تیوں دھریاں
بی بی صاحب چھم چھم روندی پچھے پچھے لگی
کرے سلام رہیا جے راضی میں بندی ٹر پیاں
مان ترو ڑ شہانہ چلی پگڑ فقیری چالا
جا پتر دی قبرے اتے دھوبن کھلی بچاری
چا وکھائی کرنے جیہڑی ہے من مرضی تیری
مونہوں کہیا ماہی میرے ایہ نہیں چنگی کیتی
نہ سل ساتھیا ندے سنگ ٹرنا ایہ کس سبق پڑھالیوں
ایپر پچھے رہندی ناہیں عاجز جندڑی میری
میں بھی کردی نال تیاری پچھے کی بتانا
کیوں نہ خبر جو ایسی گلدی نہیں سی مینوں ہوئی
ایہ جواب دیاں گی بیبا میں اس ویلے تینوں
جے ایہ بات نہیں منظوری مینوں پاس بلاوُ
اکواری تو نال ماہی دے مینوں چا رلائیں
میں عاجز آدر تے ڈگی توڑ دے مان شہانے
اجے انوں دھوبی لڑکے دی قبر پھٹی وچکاروں
کیتا فضل خدا وند عالم میل دتے دو جانی
محشر دے دن کدے نہ اسنوں دوزخ جاون دیندا
قسم خدا دی روز حشر نوں عالی درجہ پاویں
کیسے ذرا پرواہ نہ کیتی زر دولت دی کائی
چہلی ہزار روپیہ نقدی وچ روایت آیا
دو ہزار بلال عاشق دے سر دے اتوں وارے
وچ مکان نبی تے راہ مولا راوی ذکر سنائے
خرچ کیتے سب راہ مولا دے جو زر مال خزینے

سفر تیاری فوجاں کارن ہیسی خرچ ضروری
حضرت ابوبکر جس ویلے آکے حاضر ہویا
کی کجھ آندا کی کجھ رکھیا پاک نبی فرمایا
اٹھا دانہ نقد روپیہ گھر وچ رہیا نہ کائی
لاہ پوشاک دتی راہ مولا بھور لیا دوالے
جاں مقبول خدا دے پائی تخت حکومت شاہی
ہکدن پیر کسے دے اُتے پیر عمر دا آیا
عمر کہیا میں اُنہاں تاہیں ہاں میں سخت گناہیں
ایسا عادل دنیا اُتے ہور نہ کوئی کائی
ہک غلام تے سی اک ڈاچی کر دے سفر تیاری
ملک شام وچہ جا کر پہنچے سنوں حقیقت بھائی
واری نال غلام اپنے نوں اُتے شتر چڑھایا
ابوعبیدہ شامی صوبہ نے آن سلام سُنایا
حضرت آکھیا عزت ساڈی بیشک شرف الٰہی
لو لوٹے شاہ عمر ولی دی چادر بدن دوالے
نرخ اناج برابر کیتا اندر مصر مدینے
عدل عمر دا ظاہر ہویا وچہ زمیں آسماناں
شیر درندے دُکھ نہ دیندے مال کسید بتایئں
ہر ملکا نوچہ حاکم بھیجے جا کے دین سکھاؤ
حضرت عمرو عاص دا بیٹا سی مقبول غفاری
جاں کجھ عرصہ وچہ مصر دے اُسنے آن لنگھایا
رل امیراں شہر مصر دیاں آکے عرض گذاری
جد تک نہ دریا نوں جا کے دیوا نگے نذرانہ
حضرت عمرو عاص دے بیٹے اگوں ایہ فرمایا
بالغ عمر ہووے اک لڑکی سوہنی شکل کمالوں

سب اصحاباں نے نہ دولت آندا وچہ حضوری
مل متاع سب بیکے گھر دا پیش حضور کھلویا
رکھی حُب تساڈی حضرت کل خزانہ پایا
کپڑا لتا اک نہ رہ گیا واہ مقبول الٰہی
اگے حضرت عمر ولی ہے آکھ سناواں چالے
دل مسکین نمانا عاجز ہر دم ذکر الٰہی
اُنہاں ہو کے پیر لتاڑیں آسنے آکھ سُنایا
ایس گناہوں بخشش چاہواں جے بخشیں ہیں تائیں
اکدن حال ملک دا ویکھن کر دے آپ چڑھائی
اک اک میل شتر تے چڑھنا دونہہ نے واروواری
استقبال کرن دی خاطر اگے کھڑی لوکائی
ہتھ مہار تے پانیوں لنگھے فرق المعاف نہ پایا
آکھے حضرت ایہ کی کیتا شتر غلام چڑھایا
نرمی کیتیاں گھٹ نہیں جاندا نہ کر خطرہ کائی
درجہ شاہی حال فقیری عمر ولی دے حالے
سب مسکیناں توں ورتائے دولت مال خزانے
عدلوں دہشت خوف عمر دا دلوچہ پیا حیواناں
سب چیزاں نوں خوف عمر دا امر کنوں رہسائیں
جیوں جیوں امر نبی دا ہیسی چنگی طرح سناؤ
ملک مصر دا صوبہ بنیاں سُنوں حقیقت ساری
نہراں خشک ہویاں دریاؤں آکے قحط ستایا
یا حضرت ایہ شہر مصر دا ایہ طریقہ جاری
تد تک نہراں ہون نہ جاری جاوے بدل زمانہ
کی نذرانہ ہے دریا دا لوکاں آکھ سُنایا
اسنوں چا خرید یا جاوے شاہ دے بیت المالوں

زیبا زینت اُس لڑکی نوں جاوے پھیر پہنایا
ظلموں روندی دھوندی لڑکی ڈبکے مرے بیچاری
نیل ندی نہ پانی دیندی جد ایہ کار کمایئے
قیمت دیہو خرید یئے لڑکی عرض سناون سارے
پھیر مصر دے صوبے اگوں ایہ فرمان سُنایا
حضرت عمر خطاب ولی نوں میں خط لکھکے پاواں
پھیر مصر دے صوبے لکھکے ساری خبر پہنچائی
اسطرحاں دسی انہاں کفروں رسم پُرانی
خط پڑھ حضرت عمر سنایا واہ وا حکم بجایا
جے لوکاں دی مرضی اُتے توں بھی عمل کماندوں
پھیر مصر دے حاکم ولے ایہ خط لکھ کے پایا
سب سردار امیراں تائیں اپنے ساتھ لیجائیں
ایہ حکم دریا نوں لکھیا حضرت عمر پیارے
میں سُنیاں توں لوکاں پاسوں لیندا ایں نذرانہ
اساں تعظیم نہ کرنی تیری حاجت پانی پاروں
نہیں غیر اندی حاجت سانوں برکت پاک ربانی
حضرت عمر خطاب ولی دا ایہ خط جسدم آیا
ڈال دتا خط وچ دریا دے ساریاں لوکاں جاکے
اُس تھیں بعد مصر دیاں نہراں رہن ہمیشہ جاری
پھیر سنوں عثمان غنی نے کیسا درجہ پایا
شتر ہزار اسواری کارن ہے رسول الٰہی
تن سو شتر دتا جنگ بدلے سی عثمان پیارے
پوے ضرورت جدوں نبی نوں خرچ کرن جی کائی
سرور عالم راضی ہوکے ایہ فرمان سناوے
نیکیاں تھیں پر ہویا دفتر جگہ نہ رہگئی کائی

وچ دریا دے اُس لڑکی نوں جاوے جلد سُٹایا
تاں اسو ویلے نہراں اندر پانی ہووے جاری
نہیں تاں پانی کدے نہ آوے جے سو چارا لائیے
نہیں تے ملک مصر دے اندر قحط پین گے بھارے
بینوں ایہ پیغام تہاڈا عین برابر آیا
جیکوں حکم ملیگا اوتھوں اُتے عمل کماواں
یا حضرت جی شہر مصر دیاں لوکاں عرض سنائی
حکم دیہو کجھ ساڈے تائیں یا محبوب حقانی
پچھ لیائی ساڈے کولوں نہیں کوئی سخن دُہرایا
تاں توں بیشک عدل میرے توں قتل کرایا جاندوں
دس چراغ شتابی اسو چہ کی مضمون لکھایا
ایہ خط ساڈا وچ دریا دے سُٹکے واپس آویں
اُڈ گئے ایس زمانے اُتوں ظلم طریقے سارے
اساں نہ تیری پُوجا کرنی ہو گیا ختم زمانہ
سچا راہ اسلامی سانوں بخش ہویا سرکاروں
نہیں محتاج اسیں کجھ تیرے جلدی دیلے پانی
سب سردار بُلا کے صوبے اُس تے عمل کمایا
لوکاں نالوں پہلوں پہنچا پانی مصرے آکے
عظمت ساری عمر ولی دی ہویا فضل غفاری
جنگ کفاراں بدلے حضرت اکدن آکھ سنایا
ست سو شتر عثمان پیارے حاضر کیتا سارے
دو سو مہراں حضرت اگے دھریاں آن سوہارے
ہو قربان کرے جھب حاضر پیش رسول الٰہی
نہیں کوئی لوڑ عملاں دی اُسنوں پاک نبی فرماوے
راضی ہوکے پاک نبی نے ایہ گل آکھ سُنائی

جنت وچہ لیجاوے عاصی رنگنے ستر ہزاراں
حضرت شاہ علیؑ دا درجہ ہیں کی آکھ سناواں
کرن روایت بیٹھی جڑکے قوم کفار شریراں
کولوں گذرے جاندے ہیسن شاہ مردان پیارے
شاہ مردان علی اوہ جاوے اسنوں مل پوجا کے
اصل اندر شاہ مرداں کارن انہاں مخول اُڈایا
دیہہ کجھ نام خدا دے مینوں کہے سوال سوالی
پڑھے درود نبی دا حضرت جد اُس ہتھ پکڑایا
شاہ مردان گھرانئوں ٹرگئے اسدی مٹھ مٹائی
پکڑ تیرا ہتھ دیر نہ کیتی کی کجھ کہہ گیا تینوں
حضرت کعب روایت کردے سنتوں یار پیارے
ہیسی سخت بیماری آئی سنتوں یار پیارے
پچھیا حضرت شاہ مرداں نے دلدی طلب کیائی
بی بی کہے اناراں اُتے بہت میرا دل چاہوے
شاہ علی اک درہم بازاروں جاکے قرض اٹھایا
وچہ گلی دے بیٹھا ہویا اک بیمار نمانا
عاجز ادلوں حال سناوے شاہ علی دیتائیں
خلقت کولوں لنگھی جاوے کوئی نہ حال پچھاوے
اُسنے کہیا انار جے ہووے میں پاواں زندگانی
دلوچہ کری قیاس علی نے مشکل حالت ہوئی
رد سوال کراں جے اسدا ایہہ بھی سخت خطائی
شاہ مردان سوالی تائیں بھن انار کھوایا
جدوں انار سوالی کھادا امر کرے رب باری
دے انار جدوں گھر آیا اوہ مقبول ربانا
ہوگئی دور بیماری میری بی بی آکھ سنایا

اسوچہ فرق نہ سمجھے کائی آکھن شاہ ابراراں
راوی جویں روایت کردے وچہ بیان لیاواں
آن سوال سوالی کیتا دیکھ لباس امیراں
نال مخول سوالی تائیں رلکے آکھن سارے
خالی تینوں موڑے ناہیں دیکھ سوال سنا کے
کیا دیسی کی پاس علی دے مگر فقیر دوڑایا
ہیں ول ہتھ کر شاہ فرمایا نہ مڑ اصلوں خالی
میٹ دتی مٹھ جلدی اسدی جاہ بھائی فرمایا
کافر کہن سوالی تائیں کی کجھ ملیا بھائی
کہے سوالی ایہ دس مہراں حضرت دیگئے مینوں
کرۃ الواعظین دے اندر حال لکھیجے سارا
تن تھیں دور ہوئی سب قوت چہرے رونق نائیں
ہے دل چیز کسے تے کردایا میوہ مٹھیائی
گھروچہ طاقت نہیں سی اننی مل انار لیاوے
دیکھے درہم انار لیاندا رب سچے آزمایا
بیکس بہت نتانا عاجز لاغر درد رنجانا
پنج دن گذرے ایس گلی وچہ حال سنے کوئی ناہیں
ہے جو حاجت دس اسانوں شاہ مردان سناوے
یا حضرت ایہ طلب دلیدی سُن لو ودھ کہانی
جے انار دیلیں ہیں ایتھے ہور نہ ملسی کوئی
دیہو نہ جھڑک سوالی تائیں آیت قرآنوں آئی
امر خدا دا رد نہ کیتا پورا عمل کمایا
جنت خاتون دی رب فوراً کیتی دور بیماری
بی بی جنت خاتون دلوں بہت علیؑ شرمانا
جدوں انار سوالی تائیں ہیسی تساں پھڑایا

خدا دے گل وچہ بیٹھے آہے ادب آداب پیاروں
اک مسلمان اصحاب نبیدا آن آوازاں مارے
کیا دیکھے وچہ طاش مبارک عجب انار ٹکائے
کہے سلمان حضور نبی نوں تحفہ وحی لیایا
لاہ رومال گنے نو پورے پھر شاہ علی سُنایا
وعدہ وچہ قرآن خداوند ایسطرح فرماوے
دیاں ثبوت قرآن شریفوں اس آیت دا بھائی

قدرت کامل ہور دکھائی خالق نے سرکاروں
لوہا کھولو حضرت مینوں بھیجیا نبی پیارے
طاش پکڑ کے پچھن حضرت ایہ کس ہین لچھائے
جنت خاتون دے گھر بھیجو وحی پیغام لیایا
جیکر ایہ رب سانوں گھلے بھیجو پچھاں فرمایا
ڈاہ دنیا تے ستر آخر فرق کیویں کوئی پاوے
جیہڑی پاک نبی دے اُتے بھیجی ذات الٰہی

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا

جو ایک نیکی کرے اُس کے لئے دس نیکیاں ہیں

ہک نیکی دے بدلے ربنے دس دس حکم سُنایا
بس کے پھر سلمان اصحابی ادبوں عرض سُنائی
بیشک ہر نیکی دے بدلے دس دس نیکی پاوے
عبدالرحمٰن جو عوف دا بیٹا پاک نبی نوں پیارا
دولت مال ہزاراں اُسدا بڑا سوداگر نامی
پاک نبی دی خدمت اندر لیکے حاضر آیا
جدوں وفات نبی نے پائی کارن حکم الٰہی
باغ دتا حضرت عائشہ نوں اس مقبول سوہائے
خرچ کیتا چار راہ مولا دے سب جو منا ندی بائی
حضرت عائشہ تائیں اکن گوشت تحفہ آیا
جسدم خالی گیا سوالی سرور عالم آیا
حضرت عائشہ تائیں آکے آکھے نبی زبانا
جاکر برتن گوشت والا بی بی جدوں اٹھاوے
سائل گیا چلا جو خالی غیرت ربنوں آئی
عجب تماشہ اک سوالی آن سوال سناوے

خ

م

دسواں رب انار اساڈا کیوں نہیں نال رلایا
اک انار جدا ہیں کیتا گھٹ انار نہ کائی
ایسطرح رب سخیاں سندا بہتا مال ودھاوے
جس نے پاک نبی دے اتوں وار دتا زر سارا
پندرہ ڈاچیاں ہور سو گھوڑا بدلے جنگ تمامی
پنجاہ ہزار دینار جو نقدی آکے ڈھیر لگایا
ربنوں سونپی اُمت ساری آپ ٹرے ہو راہی
چار لکھاں نوں ویچیا اُسنے سُنتوں یار پیارے
اونویں ذکر سنایا جاندا جویں روایت آئی
رکھ دیہو حضرت دی خاطر گولی نوں فرمایا
گھر وچہ آ سردار دو عالم قدم مبارک پایا
کھاون کارن طلب اسانوں ہے کوئی حاضر کھانا
رنگ سفید پیا وچہ پتھر گوشت نظر نہ آوے
تاں گوشت نوں پتھر کیتا کہیا رسول الٰہی
نام خدا دے ٹکڑا روٹی ہے کوئی جلدی پاوے

کرۃ الواعظین دے اندر راوی خبر سناوے
دوزخ دے دروازے سارے صدقہ بند کراوے

راہ مولا دے صدقہ دینا دوزخ اگ بجھاوے
کتنیاں دور بلائیں ہوون پاک نبی فرماوے

رب کہے جو صدقہ دیوے ہے قرضہ سر میرے
صدقہ دیون والیاں لوکاں حسن شان ودھیرے

نیکیاں دیوچہ تولیا جاوے صدقہ یار پیارے
ہر جیبا نتوں بھارا ہوسی آکھیا نبی سوہارے

بیان حکایت صدقہ

سی عبداللہ بن مبارک ذکر کتاب لیاند
کرۃ الواعظین دے اندر حال سنایا جاندا

کہے عبداللہ بیت اللہ میں کرن زیارت آیا
یاد الٰہی بیٹھیاں مینوں نیندر غلبہ پایا

رب العالم میرے اُتے رحمت مینہ برسایا
سوہنے بدر منیر محمدؐ آن جمال وکھایا

کرم کنوں فرماون لگے سوہنے نبی حقانی
وچ بغداد بہرام مجوسی اسدی دیکھ نشانی

کہن سلام اساڈا جاکے اس شخص دیتائیں
راضی رب رسول تیرے تے آکھیں اسدیتائیں

پتہ مکان بازار محلہ سب کجھ عین بتایا
چلے گئے جد سرور عالم پھر میں خیال دوڑایا

میں سمجھاں بہرام مجوسی ہے میرا ہمسایہ
قوم کفار قدیموں اُسدی نہیں ایمان لیایا

مَیں فریب شیطانی سمجھاں نہ ہویا اعتباری
بعد طوافوں مینوں آگئی اونویں نیند پیاری

پھر سفنے وچ ملیا مینوں سرور نبی الٰہی
پھیر بہرام مجوسی والی اوہا گل سنائی

اے عبداللہ جاکے ملنا جلد مجوسی تائیں
ساڈی طرفوں جاکے اُسنوں ایہ پیغام سنائیں

حج مبارک کرکے جد میں مڑکے واپس آیا
پہنچ گیا بغداد دے خیریں اللہ فضل کمایا

اوہ پیغام نبی سرور دا پھر میں لیکے آیا
جا بہرام مجوسی نوں میں مار آواز بلایا

پھر میں کہیا بہرام مجوسی دسیں میرے تائیں
جو کوئی نیک عمل توں کیتا مینوں آکھ سنائیں

کہن لگا کجھ زمیں ہماری واہن لوگ مزارعے
حصہ پورا منگکے دیواں بہت خوشی اوہ سارے

پھیر کہیا اس چار دھیاں میں گھر پیدا ہوئیاں
ورنہ مینوں کدھرے لبھے ہوجان کھلوئیاں

بھیناں نال بھراواں دی میں شادی جا کروائی
کہے عبداللہ کفر قدیمی ایہ نہ نیکی کائی

چوتھی لڑکی سی گھر میرے صورت دی لاثانی
اوہ میں اپنے نال ویاہی عیش کراں زندگانی

کہے عبداللہ توبہ ساڈی ایہہ ہے کفر دلیری
ہور سنا بہراماں مینوں ہے کی نیکی تیری

ہکدن دا میں تیرے تائیں ہور بیان سناواں
اک ہمسائی دا میں واقعہ وچ بیان لیاواں

اوہ میری ہمسائی ہیسی صابر شاکر بھاری ہکدن شامیں دیوا بالن آگئی اوہ بیچاری
لیگئی دیوا بال اٹھاؤں اوتھے جا بجھاوے دوجی واری دیوا بالن اوہ زنانی آوے
پھیر بجھا کر دیوا جس دم تیجی واری آئی شک پیا دل میرے اندر اسوچہ راز کیہائی
فکر پیا مت گھر ساڈے دی ایہ کراوے چوری لیکے بھیت متاں کوئی آکے سنھہ لگاوے ہوری
میں لگ اُسدے مگرے ٹریا جاں گھر اُسدے آیا لڑکیاں اوہدیاں روکے اگوں ڈاہڈھا شور مچایا
دیوا لیکے ماں آنہاندی اندر قدم ٹکاندی لڑکیاں بھکے ہون دوالے روٹی کیوں نہیں آندی
گلے دگاکے لڑکیاں تائیں رووے درد رنجانی کوئی نہیں روٹی دیون والا باجھوں ذات ربانی
آکھے جگر نہ ساڑو میرا ایہں رب تھیں ترلاواں ربلے دشمن کافر اگے کیکوں سخن سناواں
در اُپنے تھیں دیسی آپے روز دیون ہارا صبر کرو دن چڑھیاں بیٹا پھیر کرانگی چارا
چھوڑ خدا نوں میں ہن کیکوں کافر دے در جاواں قوم مجوسی کافر بھارا اسنوں عرض سناواں
یا عبداللہ جاں اُس عورت اتنی بات سُنائی میں دل اپنے اندر کیتا غصہ گلہ نہ کائی
اوسے ویلے نال شتابی واپس گھر نوں آیا کئی قسماں دا کھانا لیکے میں اک طاشش بھرایا
کھانا رکھکے منجی اُتے نہ کوئی گل جتائی واپس چھیتی میں گھر آیا دیر نہ لگی کائی
کہن لگا عبداللہ تیتھوں ایہ اک نیکی ہوئی ایتھوں تینوں بخشیا مولا ہور نہیں گل کوئی
جد مسکیناں نوں توں جاکے کھانا ایچ کھوایا تینوں نبی محمدؐ سرور تلدے سلام پوچھایا
خواب اندر سردار دو عالم آکھیا میرے تائیں جا بہرام مجوسی تائیں ایہ پیغام سُنائیں
تینوں نبی سلام علیکم آکھیا نال پیاراں تینوں ربنے داخل کیتا اندر نیکو کاراں
کہن لگا عبداللہ جد میں اتنی بات سُنائی مُنہ تھیں کہے شہادت کلمہ ہوش نہ رہگئی کائی
ختم ہوئی زندگانی اُسدی کلمہ بول زبانوں وچہ محبت پاک نبی دی کیتا سفر جہانوں
بخشیا رب بہرام مجوسی ایسے صدقے پاروں خدمت کیتی مسکیناں دی اُسنے ادب پیاروں
غنیاں نالوں مسکینا نیلے ہونلے شان اچیرے فاقے تھیں نزدیکی ربدی پاون فیض ودھیرے

وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ
إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

جسنوں چاہے بخشے عزت خالق رب توانا جسنوں چاہوے ذلت دیوے ایہ تخصا الناساں

باوشاہانوں خاک رلاوے تخت بٹھاوے گداہی
کل شئے اُتے قادر مولا غالب حکم جباری
جس حالت وچہ رکھے مولا اُس حالت وچہ رہئے
باجھ خدا دی رحمت ہرگز سُکھ آرام نہ ہووے
جس تسبیح دا منکا ہووے اوتھے رب پروندا
اس مطلب تے لے میں تینوں دساں اک کہانی
اکدن شاہ سلیمانؑ نبی دا تخت جنگلوچہ آیا
ہے کی نام تیرا اے بابا شاہ سلیمانؑ سناوے
بڈھا بولے نام میرا سلیمانؑ حضور پچھانوں
ہور وسیلہ آہرن والا کوئی نہیں حضرت میرا
نام اوہدا تے میرا اکو قسمت دکھو وکھی
ایہ محتاج ٹکر تھیں مولا مینوں بخشی شاہی
رحم پیا سلیمانؑ نبی نوں تاجوں لعل اُتارے
لیکے لعل بڈھا اُٹھ ٹریا بالن سٹ اٹھائیں
پھڑکے لعل جدوں اوہ بڈھڑا شہر ولے جدوں ٹرے
لعلانوں پھڑ واہو واہی بڈھڑا ٹریا جاوے
لنگھن لگا پانی وچوں تلکیا پیر اجیہا
کھڑ گئے لعل کدے نہ لبھے کیتی ڈھونڈ بہتیری
پھیر جنگل نوں واپس ہویا بالن چک لیاواں
رو رو آکھے یارب سایاں ہُن میں کتول جاواں
اُٹھکے دن دوجے پھر بڈھڑے بالن چگ بنایا
پھیر نبی متحیر ہوکے بڈھا پاس بلایا
لعل کھڑیجا پانی اندر بڈھے گل سُنائی
پھر اس لعل نبی نوں دتا پھڑ بابا اس تائیں
پگڑی سرخ اوہدے سر اُتے بنھے اسدے پلے

ایسے لگے ذات خدا دی ڈاہڈی بے پرواہی
فضلوں بخشے عدلوں مارے کون کرے انکاری
ڈاہڈے رب کریم قادر تے ہردم سجدے پئے
ہر جے انسان خدا دے اُتے تقوی بنھ کھلووے
پر انسان غافل دا ہرگز نہیں اعتقاد کھلوندا
ہاں ہر چیز اُتے میں قادر آکھے ذات ربانی
بالن چگدا بڈھا ویکھے اسنوں پاس بلایا
بالن چگدا ویکھاں تینوں ترس میرے دل آوے
بالن ویچاں ٹبر پالاں ایہ گل سچی جانوں
سُنکے نبی کہے یا مولا واہ کارخانہ تیرا
ایسی بے پرواہی مولا توں ہتھ اپنے رکھی
کیکوں میں کر سکاں ربا تیری شکر ادائی
لے بڈھیا اہناں جاکے کھالئے ویچ بازارے
بندیاں دے دتیاں کجھ نہ بندا نہ دیوے رب سائیں
حکمت نال کدے نہ ہوسن مٹھے تمے کوڑے
اگے راہ وچہ پانی دا اک وگدا نالہ آوے
بیخود ہوکے ڈگا ایسا لعل ہتھوں ڈگ پیا
بڈھے رو رو حال ونجایا بھیڑی قسمت میری
لیگیا کوئی اٹھا کے بالن واہ وا رب رضاواں
فجرے ہور چناں گا بالن ایتھے رات لنگھاواں
پھیر تخت سلیمانؑ نبی دا اوتھے اُڈدا آیا
لعل دتا سی جیہڑا تینوں رکھے اوہ کھپایا
یاحضرت ہن اُسدے اندر میرا دوس نہ کائی
قابو کرکے لیجا اُسنوں ویچ بازارے کھائیں
پگڑی ہتھ وچہ قابو کرکے پھیر بڈھا اُٹھ چلے

پگڑی لال سمجھ کے بوٹی اِل نے جھاٹ جو ماری
آکھن لگا بچے بھکھے راہ پئے وہندے ہوسن
پر تیا بالن تے لے آواں ہو گیا لکھیا مندا
آکھے واہ وا قسمت میری چنگے لیکھ لکھائے
چھنکے جمع کیتا پھر بالن اُسنے تیجی ڈاری
مڑ سلیمان نبی نے بڈھڑا اپنے پاس بلایا
لعل کھڑن والا قصہ بڈھڑا کھول سنائے
لعل تر یجا مڑ اک دتا بھاری قیمت والا
مٹھ وچہ لعل پگڑ کے بڈھڑا مڑیا واہو واہی
مٹھ الگھیڑے مڑ مڑ ویکھے ٹھیڈا لگ گیا سو
دن تیجے اج خالی ہتھیں کیکوں گھر نوں جاواں
دن چوتھے جد بالن چھنکے اُسنے بھار بنایا
اوسے حالت بڈھا ڈٹھا بڑا تعجب ہویا
نبی کہے جد رب نہ کرسی تیرے کم سولے
بالن ویچیا کر توں بڈھیا ایہو قسمت تیری
جاں اس بڈھڑے تائیں ربنے خوب طرح آزمایا
قدرت ولوں ذات خدا دی کیتے کم سولے
بالن لین گیا وچہ جنگل حکمت ویکھ الٰہی
اوس درختے لکڑ وڈھن جاں اوہ اُتے چڑھیا
پھڑ کے پگ سرے تے بنھے لکڑ کٹ اُتاری
وار وگی تے گھٹے وچوں چمک لعل نے ماری
نالے وچوں لنگھن لگا لعل پیر ہیٹھ آیا
لکڑیاں دی پنڈ لیا کے ویچے لکڑ ہارا
جوہری ویکھ لعل لیجا کے اُہناں مل پوایا
قیمت اسدی لکڑ ہارے من وچ سکن ناہیں

پگڑی لیکے اُڈ گئی کدہرے جیونکر حکم غفاری
خالی گیا گھر اسنوں جیکر جان میری نوں روسن
چھنیاں ہویا بالن بھی کوئی لیگیا چک کے بندہ
رات دوجی بھی عاجز بڈھڑا کلر وچہ لنگھائے
تخت نبی دا پھیر اچانک لتھا مار اڈاری
لے دو لعل لبے توں بابا طمعیوں باز نہ آیا
پھیر تریجی واری حضرت خوف خدا دا کھائے
نے او بابا اُہدا اُہن توں رکھیں آپ سمہالا
ٹبر بھکھا مر گیا ہوسی خرچ نہ ملیا کائی
گھٹے دے وچہ لعل سی جیہڑا اہتھوں ڈگ پیا سو
فجرے بالن لیکے جاساں ایتھے رات لنگھاواں
پھیر سبتبیں اُڈدا اُڈدا تخت نبی دا آیا
جاں پچھیا تے عاجز بڈھڑا منجوں بھر کے رویا
سکھ نہیں تیرے وچہ نصیباں ساڈا اوس نہ چلے
دھکا کیتیاں ضائع ہو گئی ساری محنت میری
اوس طرح ہی بالن چگدیاں جاں کجھ وقت وہایا
کیکوں رحمت پھیرا پاوے اوس شخص دے ڈیلے
شکی تکڑا درختے اُپر دوروں اوس تکائی
ال دے آلنے وچوں اُستے پگ اپنی نوں پھڑیا
پنڈ بنا کے لکڑیاں دی کردا پھیر تیاری
لکڑ ہارے لعل پگڑیا قدرت ویکھ غفاری
وولوئیں اوہ تے تیجا اوہنے پھڑ کے نال رلایا
گھر وچہ جا کے عورت تائیں حال سناوے سارا
لکڑ ہارے نوں اُس جوہری اتنا سخن سنایا
چار مہرے ڈھو خزانہ آکھاں تر یتا ئیں

دے اک لعل تے ٹکڑا ہارا غنی تونگر ہویا
ہتھ خدا دے نے وڈیائیاں فخر کرے نہ کوئی
جسنوں چاہوے منصب دیوے واحد ذات الٰہی
ہیں اک ہور مثال سناواں سنتوں میرے بھائی
اکبر بادشاہ نے اکدن لائی جدوں کچہری !
گلوں گل کوئی جو ہلی وچ کچہری بھائی
بادشاہی سب ساڈے سر تے توں سلطانہ کروا
اکبر بادشاہ نے کہیا سچی گل تساڈی
زرا تساڈے سر تے ناہیں رکھیا رب اسانوں
حاصل مطلب رہیا انہاندا جھگڑا ایسے گل دا
شاہ کہیا توں ناحق جھوٹھا کریں وزیرا مینوں
مدت پچھوں کسے زمانے پئی مہم اک بھائی
نال وزیر لیائے لشکر جنگ تیاری ہوئی
راہ وچ رات آئی اک جاگہ تنبو خیمے لائے
بادشاہ اقبال زیادہ عرض حضور سنائیے
ببر شیر وڈا اک ایتھے روز دھگانے آوے
مال مویشی چن چن مارے بندے کئی وچارے
ایس ویلے بھی آن اچانک شیر پیا ایڈا گجکے
اکبر بادشاہ نے کہیا پاس وزیر دے جاؤ
پاس وزیر گئے مڑ رلمل سبھے بندے بھائی
جدوں وزیر انہاں دے کولوں اتنی سنی حکایت
شیر درندہ مارو جا کے لشکر بھارا چڑھیا
واہ سبحان اللہ کیا آکے ربدی حکمت ہوئی
اوہ سب لشکر ماری جاندا اوہنوں مجھ لہو ہے
کئی ہزاراں فوجاں مویاں وس نہ چلے کائی

ربدے اتے بنھ توکل جاں اوہ شخص کھلویا
پتہ نہ لگے اوس دوارے کون سہاگن ہوئی
اسوچ دخل کسیدا ناہیں ربدی بے پرواہی
جویں کتابوں ظاہر ہووے میں نہ دلوں بنائی
تاج شہانہ سرتے چمکے سوہنا رنگ سنہری
سنے وزیر تے لشکر فوجاں ایہ گل آکھ سنائی
نہیں تے اک بندے دیکولوں مول نہیں کوئی ڈردا
پر کجھ قسمت بھی چا غالب کیتی اللہ ساڈی
اوہ کوئی چیز علیحدہ جیہڑی قابو کرے تسانوں
کہے وزیر بناں شاہ لشکر نہیں کوئی چارا چلدا
جیکر موقعہ بنیاں کوئی وس دیاں گا تینوں
اکبر بادشاہ تے قول کیتی جلد چڑھائی
ویکھ انہاندی چڑت تل بھاری کول گیا سب کوئی
اوس علاقے دے سب بندے روندے رونکدے آئے
ایس رعیت عاجز والی ایہہ تکلیف ہٹائیے
بندہ ڈنگر جو شے ہووے سبھنوں مار دکھاوے
ساڈی پیش نہ جاوے اگوں عاجز بے ہتھیارے
مارو مار شروع چا کیتی شہر آئے بجھ کے
جو کجھ حال حقیقت ساری اوہنوں چا سمجھاؤ
اوہنوں پھیر نوین سر جا کے ساری گل سنائی
اوسے وقت کہیا لشکر نوں جاؤ کرو حمایت
ببر شیر انہانوں اگوں ساواں ہو کے لڑیا
تیر اتے تلوار نہ ہرگز شینہہ نوں لگے کوئی
سنے ہزاراں پکڑ سپاہی شیر نے اگلے کو ہے
رات ساری ہی اکی تارے ہوندی رہی لڑائی

دھمی ویلے اک سپاہی لشکر وچوں نسے
لشکر ہویاں بے شماراں اے عالی سلطانہ
بادشاہ بھی بیٹھا ہویا اوپر پاک مصلے
فارغ ہو نمازوں ہیسی کردا ذکر الٰہی
کہن لگا فریادی تائیں پاس وزیرے جائیں
سُن کے گل وزیر ہوراں دا چہرہ ہو گیا پیلا
اوسے ویلے بادشاہ دی خدمت اندر آیا
اوسے حال مصلے اتوں اکبر اُٹھ کھلووے
سنے وزیر بڑے شاہ دو تویں اُٹھ کے بن ہتھیارے
پہنچ گیا شاہ جس دم نیڑے ویکھو حکم الٰہی
وانگ غلاماں خدمتگاراں جا پیراں تے جھڑیا
شیر ہوسے شرمندہ شاہ نوں ساہویں اکھ نہ کردا
کنوں پھڑ کے بادشاہ نے ڈیرے شینہہ نوں آندا
بن حکموں نہ کن ہلاوے بھل گئی سب شیری
ایہی اختر شاہی والا غالب ہتھے میرے
بنھ کے ہتھ وزیر سنے کل لشکر اُٹھ کھلووے
توں سچا تے اسیں تمامی جھوٹے ہاں سلطاناں
آ ڈیرے تے بادشاہ اگے کل حقیقت دسے
لشکر اُتے غالب ہویا ہکو شیر دلوانہ
ہتھ وچ تسبیح سر تے ٹوپی پیندے نور تجلے
لے فقیری دی چج بیٹھا ساری چاوڑ شاہی
جو کجھ حال حقیقت ساری اسنوں جا سمجھائیں
آکھے ایہ مصیبت پیگئی ہُن کی کریئے حیلہ
آکھے یا سلطانہ ایہ کی رب قضیہ پایا
چل وزیرا ویکھیے چل کے کی پیا اوتھے ہووے
جا کے ویکھیا سے جیاندے شیر ببر نے مارے
شیر ببر نے اوسے ویلے دتی چھڈ لڑائی
کر بسم اللہ بادشاہ نے اسنوں کنوں پھڑیا
کھاوے وونہہ وچھے بھی پر کسکے مول نہ ڈردا
تخت اپنے دے نیڑے کر کے کھلا چا بٹھاندا
اوس ویلے کہے شاہ وزیرا ڈٹھی ہمت تیری
جیہڑا جنگلی شیراں نوں بھی غلبہ کرکے گھیرے
یا شاہا اقبال زیادہ دن دن دونا ہووے
اج جوانی قوت والا ٹٹ گیا سب ماناں

حکائت ایک سوداگر

ہک سوداگر نامی ہیسی اندر کسے زمانے
پڑھدیاں پڑھدیاں اک دن اوہنوں آیۃ الکرسی آئی
رب میرا دن رات نہ سوندا اُسنے ذہن جمایا
کرن تجارت جدوں سوداگر کیتی آن تیاری
چور چکاراں رلکے جندی لگے کرن صلاحیں
جدوں سوداگر منزل کر کے ڈیرہ باہر لگایا
روز قرآن تلاوت کردا حق حلال کھٹانے
سِنَۃٌ وَّلَا نَوْمٌ دا معنا کیتا اُس نے بھائی
بالکل ایہو مطلب اسدا وچہ قرآن بنایا
گھوڑیاں خچراں اُتے دولت لدی باجھ شماری
مگر لگے پئے موقعہ پا کے لٹو سبھ صباحیں
آسے پاسے چور تکا دن ہُن کجھہ موقعہ ہو گیا

وچہ اوجاڑاں برور غاراں نہ نزدیک آبادی ۔ چوراں سمجھیا واہ اساڈا بنیاں کم سوادی
بیٹھ مصلے جدوں سوداگر عشا نماز گزاری ۔ پڑھکے اُسنے آیۃ الکرسی لیک چوفیرے ماری
اُچا کوٹ لوہیڈا بنیاں حکمت نال الٰہی ۔ چوراں نال لٹن لئی آکے ساری طاقت لائی
کئی دن چوراں چارا لایا کجھ وٹیجا ناہیں ۔ آخر پاس سوداگر جاکے پچھن حال تداہیں
اساں تساڈے لٹن کارن بڑی مصیبت جالی ۔ کئی دن گذرے چارہ لاکے رہے مرادوں خالی
قلعہ چوفیرے پختہ بندا پچھے وقت عشاؤں ۔ پھر کے رات گذارن ساری رتہ کھلے نہ تھاؤں
کہے سوداگر تسیں بھراؤ نہ تکلیف اُٹھاؤ ۔ لٹ نہ سکو مال میرینوں بے سوزور لگاؤ
مال متاع میرے دا راکھا واحد ذات الٰہی ۔ چور چکار کسیدی ایتھے واہ نہ چلے کائی
میرا راکھا کدے نہ سوندا دن تے رات کدائیں ۔ کیوں تکلیف اٹھاؤ ایویں کجھ بھی حاصل ناہیں
کڈھ سُنائی آیت الکرسی اُسے پھیر قرآنوں ۔ اسلئے کارن میرے اُتے فضل خدا رحمانوں
مال اسباب میرینوں ہرگز لُٹ نہ سکے کائی ۔ آیت سیپارے تیجے اندر لکھ کے رب پوچائی
چور مایوسی پھڑکے اوتھوں واپس مڑکے آئے ۔ دلوچہ آکھن واہ وا اسنے اللہ کرم کمائے

بیان ذکر حضرت عبداللہ اصحابی دا

نام عبداللہ پاک نبی دا اک اصحابی پیارا ۔ القصہ میں اُسدا سارا بھائی آکھ سناواں سارا
کئی دن گذرے مسجد اندر اُس نہ قدم ٹکایا ۔ اکدن خود سردار دو عالم اُسنوں پاس بلایا
حاضر آیا جاں عبداللہ سنوں حقیقت بھائی ۔ سر پیراں تے اکو چادر بدن دوالے آہی
نہ ملیوں توں کئی دن گذرے کہے حبیب غفاری ۔ پاک نبیدی خدمت اندر اُسنے عرض گذاری
کول اساڈے ہے اک چادر یا سردار الٰہی ۔ وقت نماراں عورت خاوند کریئے ایس سمائی
گلہ شکایت نہ ہووے میتھوں رب تھیں ہیں شرماواں ۔ عورت پڑھ نماز نہ سکے جے میں مسجد آواں
واہ وا صبر دلیری تیری حضرت نے فرمایا ۔ اُمت میری دلوچہ مولا ایسے شخص خدایا
ایہ گل کر دیاں کردیاں اوتھے حکمت ویکھ الٰہی ۔ ستر شتر لیا کے اِکنے ادبوں عرض سُنائی
یا حضرت ایہ مال اسبابوں لدے شتر تمامی ۔ خرچ کرو سب راہ مولا دے یا محبوب گرامی
اوہ سب شتر نبی نے ونڈے سب مسکیناں تائیں ۔ حضرت آکھیا لے عبداللہ ایہ اک شتر لیجائیں
عورت اپنے خاوند اگے ادبوں عرض گذاری ۔ رب نبیدے نالوں اجتوں کرلئی دنیا پیاری

وڈی دولت طیب کلمہ توں نہ مول پچھانی ۔ ہائے ہائے توں کیوں دین برابر جاتی دنیا فانی
جس گھر حب نبیدی ہووے اوتھے بے پرواہی ۔ اسدینال برابر سمجھاں میں نہ درجہ شاہی
دینوں دولت کرن پیاری دنیاوے بھکھیاری ۔ مینوں دیہ طلاقاں جیتوں کرنی دنیا پیاری
قصہ کوتاہ پھر ما عبداللہ اوس شتر دیتا ئیں ۔ دے مسکین کسے نوں دتا آیا صبر تداہیں

وَوَجَدَكَ ضَآلًّا فَهَدٰى ۝ وَوَجَدَكَ عَآئِلًا فَاَغْنٰى ۝

اور اس نے تجھے بھٹکتا ہوا پایا پس تجھے ہدایت دی ۔ اور اس نے تجھے مفلس پایا پس تجھے غنی کر دیا

وَوَجَدَكَ ضَآلًّا حکم خدا فرمایا ۔ نال محبت دوست تائیں یاد احسان کرایا
یا نبی اللہ وچ مسکینی توں جسویلے پایوں ۔ دولت بے پرواہی دیکے غنی کمال بنایوں
ایسا غنی نبی توں کرکے کیتی بے پرواہی ۔ دولت دنیادی نہ رہگئی حرص نبی نوں کائی
جو آوے سوراہ مولاوے اونویں ٹریا جاوے ۔ گھر مسکیناں دے اس زر یوں جلد رسول پوچاوے
پڑھن نماز مسیتے اکدن سرور عالم آئے ۔ پھیر مسیتوں نکل شتابی جلد پچھانوں دہائے
مڑکے آئے سرور عالم یاراں پچھناں لائی ۔ گھر ساڈے اک درم پیاسی کہن رسول الٰہی
دے دتا مسکیناں تائیں ہرگز دیر نہ لائی ۔ کیونکہ غیر خیال نہ آوے وچ نمازاں کائی
جنت ورثہ پاک نبی نوں آپ خدا فرماوے ۔ ہر نعمت دا وارث کرکے اللہ غنی بناوے
کنجی جنت دی جس تائیں آپ خدا پکڑائی ۔ گھر گھر کافر صفتاں کردے واہ رسول الٰہی
ہکدن فتح نبی نے پائی اوپر قوم کفاراں ۔ بکرے دنبے مال مویشی آگئے کئی ہزاراں
پربت اوپر مال غنیمت خلقت ویکھن آئی ۔ اک یہودی ادب ادابوں اتنی بات سنائی
بڑا حضور تہاڈے تائیں مال غنیمت آیا ۔ لیجا سارا گھر اپنے نوں حضرت نے فرمایا
امر ہویا جسویلے اسنوں سارا مال لیجائیں ۔ ادبوں حاضر ہو یہودی آکھے حضرت تائیں
پک یقین میرے دل ہویا ہیں توں نبی غفاری ۔ وڈی دولت کلمہ دسیں ہور نہ حاجت کائی
کلمہ طیب نبی پڑھاکے جلد لگایا سینے ۔ گھر گھر لعل نورانی چمکے اندر شہر مدینے

پھیر نبی دے اتے ربنے ظاہر آیت سنائی
قسم خدادی اسدے اندر شک شبہ نہ کائی

فَاَمَّا الْيَتِيْمَ فَلَا تَقْهَرْ

پس یتیم پر قہر نہ کر

اے محبوبا ایہ یتیمی دلواں تیرے تائیں
جدوں یتیم نماناں آوے نہ کوئی جھڑک سنائیں

ہویا فرض محمدیا نوں رحمت پاک جنابوں
شفقت کرن یتیماں اُتے باہر حد حسابوں

ہے پیار محبت پاروں کوئی یتیماں تائیں
والاں نال برابر نیکی دیوے خالق سائیں

کیے یتیماں دے گھر ہرگز قہر نہ ربدا آوے
نال یتیماں کرو محبت پاک نبی فرماوے

اکدن شاہ عثمان لیاندا سیب خرید بازاروں
آکے دین حبیب نبی نوں خوش خلقی دے پاروں

لگے کھان رسول الٰہی اک سوالی آیا
آہا سیب رسول اللہ نے سائل نوں پکڑایا

طلب اصحاباں دے دل ہیسی کھان رسول پیارے
حضرت عمر بازاروں جاکے آندا پھیر دوبارے

پھیر سوالی حضرت اگے کیتی عرض نمانے
نام خدا دے دیہ کجھ مینوں یا محبوب ربانے

پھیر سردار دو عالم بخشیا سیب سوالی تائیں
حضرت علیؓ لیاندا مڑ کے دیر لگاندے ناہیں

سرور عالم نوں پھر آکے کرے سوال سوالی
یا حضرت کجھ دیتا مینوں میں نہ مڑ جاں خالی

ست اصحاباں سیب لیاندے راوی ذکر لیایے
کھان لگے جد سرور عالم پھیر سوالی آوے

ستویں وار سوالی جدم آن سوال سنایا
اے شخصا توں تاجر ہیں نہیں پاک نبی فرمایا

اوسیو یلے حکم سنایا اگوں ذات الٰہی
عاجز نوں شرمندہ نہ کر لکھ کے آیت سنائی

وَاَمَّا السَّآئِلَ فَلَا تَنْهَرْ

اور سوالی کو مت جھڑک

پاک نبی تے نازل کیتی آیت خداوند سائیں
جھڑک نہ دے حبیبا میریا کدے سوالی تائیں

رات معراج بلایا تینوں آکھے خالق باری
ست سو وار سوال سنایا تساں حبیب غفاری

اساں نہ ہرگز اک سخندی کیتی نامنظوری
دیہو نہ جھڑک سوالی تائیں حاجت کر دیہو پوری

ست سو حاجت پوری کیتی جد سرکارے آیوں
ساڈی واری یا محبوبا غیرت کویں نیایوں

اسیں تساڈی خوشی منائیے جد سرکارے آویں
اپنی وار سوالی تائیں تا جواب کجھ سنادیں

جد کوئی آن محتاج سوالی آن سوال سناوے
بیشک اوہ ہتھ ساڈا ہووے آپ خدا فرماوے

جو کجھ ہتھ آپنے تے دھرسی اوہ کجھ دیسی سانوں — محشر دے دن پورا کر کے اوہ میں دیاں تسانوں
سمجھو قرض خدا نوں دیتا جو کجھ ہووے سوالی — امن سلامت دیاں تسانوں بے خداوند عالی
وچ قرآن خداوند عالم اس کارن فرمایا — ہر مومن دل شک نہ رہسی حکم حضور سنایا

وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُم مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِندَ اللَّهِ

اور جو کچھ اپنے لئے آگے نیکی بھیجو گے اُسے خدا سے پاؤ گے

جو بھیجو گے میر تینائیں استھیں ووہ کرلیساں — ہکدا بدلہ دس دس حصے روز حشر نوں دلیساں
اک حصے دا ہکناں تائیں سو سو حصہ دیوے — ہکناں تائیں ہک حصے دا بخش ہزار کریوے
ہکناں تائیں ہک حصے دا لکھ حصہ رب دیسی — نیک اعمالوں اتنی برکت فضلوں مولا دیسی
حضرت عائشہ دے گھر آیا سائل اک نماناں — آکھے نام خدا دے بی بی دیو کجھ مینوں کھانا
گولی تائیں عائشہ بی بی ایہ فرمان سناوے — جو کجھ حاضر دیو سائل نوں ایہ نہ خالی جاوے
روزہ کھولن کارن ٹکڑا گولی عرض سنائی — سائل نوں نہ موڑیں خالی آکھ سناوے مائی
جد روزے دا ویلا ہوسی دیون والا دیسی — سائلوں کیہا اوہ روزے والا آپے فکر کریسی
روزے چھوڑن دا جد ویلا آن قریباً ہویا — کھانا لے بہشتاں نوں چوں وچ جبریل کھلویا
بیشک سچی خدا نوں پیارے آیا حکم قرآنوں — نال حدیث نبیدی دے شک نہ اسو چہ جانوں
دیکھے ہتھوں کر و نہ گنتی حکم حضور سنایا — بے وڈیائی چاوڑ کیتی نہیں خدا نوں بھایا

حکایت حضرت عائشہ رضی اللہ عنہا

حضرت عائشہ دے گھر بیٹھے سرور نبی حقانی — ظاہر ہوون لگی اوتھے قدرت پاک ربانی
بالے اک چلھے وچ جلدی کل ہومناندی مائی — پاس چلھے دے بیٹھے سین پاک رسول الٰہی
حضرت عائشہ آٹا گہنکے روٹیاں جلد پکاوے — روٹی پھٹی اخیری وچوں ہتھ رسول لگاوے
اُس روٹی ہیٹھ حضرت عائشہ اتنی اگ جلائی — پھر بھی اس روٹی دے تائیں سیک نہ لگا کائی
اگلی بلے تے ہور لیائے ہیٹھاں لکڑ لاوے — اوہ کچی دی کچی روٹی حیرت اندر آوے
پھر سردار دو عالم اگے سارا حال سنایا — حضرت مائی عائشہ تائیں حضرت نے فرمایا
جنہوں ہتھ اساڈا لگے اگ جلاوے ناہیں — نہ کرو پئے اسلے ہیٹھاں بالن بال ازائیں

واہ سبحان اللہ کیا سوہنا شان نبی نے پایا
دھرتی پاک بنی اوہ جتھے حضرت قدم ٹکایا

آخری وصیت حضرت سرور کائنات صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

معاذ بن جبل اصحاب نبی دا نیکو کار سہارا
نال پیار سناون لگے طرف یمن دی جائیں
واہ سبحان اللہ کیا آسنوں لگے حکم سناون
نیکو کاراں وانگوں جاکے کرنی حکم ادائی
فرض سنت سب عمل موافق حشر نشر سمجھائیں
گھر گھر وچ پوچاویں جاکے دین حنیف اساڈا
امر قرآن سناویں جاکے ملک یمن وچ سارے
کفر شرارت ظلم تعدی جو جو رب فرمائی
امر نبی دا ستکے سارا خوب تسلی پاوے
کہے معاذ برطائیں راضی جلدی کرو روانہ
ایپر فرقت آپ ہواندی میں جھل سکاں ناہیں
ایپر حکم تساڈے اگے عذر مجال نہ کائی
دیکھ شمع پروانہ عاشق کس پاسے نس جاوے
واگاں شوق اٹھایاں آخر وداع تیاری ہوئی
دعا فرما سردار دو عالم اوپر شتر چڑھایا
پاک نبی دی طرفوں چلیا وچ یمن دے بھائی
جاگے بھاگ یمن دے آکے جتنول ہوئی تیاری
کجھے پاسے نال شتر دے پیدل نبی سوہاوے
عرض معاذ کرے یا حضرت میں صدقے قربانی
پھر سردار دو عالم اسنوں ایہ فرمان سناوے
وچ اسمان مقرب ربدے دیکھن تیر تیائیں
اسدیتائیں پاس بولاکے کہے رسول پیارا
حکم شریعت وحدانیت جاکے جلد سکھائیں
جنت دا دروازہ لگے طالب لوں دکھلاون
واضح کر سمجھاویں جاکے جو کجھ حکم الہی
جنت دوزخ واضح کرکے سب دے کنیں پاویں
فضلوں بیڑا پار کریسی محشر رب تساڈا
فضلوں رحمت رب سچے دی گھر گھر شعلے مارے
نال ہدائت ہٹاویں سبھے پاویں قرب حقانی
کریں تعمیل انہاندی پوری حضرت آکھ سناوے
امر تساڈا ولدے اندر لگا تیر نشانہ
باجھ دیدار تساڈے حضرت صبر نہیوں میں تائیں
دل بیتاب فراقوں ہویا لگی پین جدائی
بلبل ویکھ پھلاں دیکھوں کویں وچھوڑا پاوے
طرف یمن دی رخصت کرواں کھلا ہر کوئی
واہ وا ویکھ معاذ پیارے قرب حضوری پایا
وعظ نصیحت کرنے خاطر شوقوں واگ اٹھائی
فضلوں ٹریا جسدی طرفے دوست نبی غفاری
رخصت کارن نالے آون دوست یار پیارے
میں اسوار تسیں کیوں پیدل یا محبوب حقانی
توں اسوار میں پیدل جاواں میرے دلنوں بھاوے
تینوں کل ملائک دیکھن کرکے نظر بٹھائیں

سنوں حقیقت نبی اللہ دا رخصت وقت تیاری
اے معاذ نہ حب وطن دی دل دے وچ ٹکاویں
دین سکھانا کار ہمیشہ بنھ یقین کھلوویں
فی امان حوالے ربدے لے او یار پیارے
مڑ مڑ حضرت اسد تیایئں گل دینال لگاوے
رون لگے اصحاب تمامی ایہ گل سنکے بھائی
وعظ نصیحت صبر تسلی جاندلیوار سناوے
جدوں معاذ یمن وچہ پہنچا جاکے فضل الٰہوں
کوشش نال پھیلایا جاکے سچا دین رباتا
گھر گھر وچہ کلام اللہ دیاں ہون تعلیماں جاری
بُت خانے سب ڈھاکے اُنے کل مسیتاں پایاں
بدر منیر مدینے اندر گھر گھر چانن لایا
وعدہ نیڑے آگیا ساڈا لگی پین جدائی
کرلو قائم دین پیارا چھوڑو اسنوں ناہیں
تے السلام علیکم ساڈا ہے جے آخرواری
بعد اساں تھیں سنت ساڈی چنگی طرح بچانی

کرن وصیت کیکوں لگے کھڑکے چھیکڑ واری
حق حقوق تمامی لوکاں نال پیار سکھاویں
ویکھیں جاکے وچہ پردیساں کلے اداس نہ ہوویں
سنکے لفظ نبی دے تڑفے بھی اصحابی سارے
موتوں بعد ملانگے مڑکے پاک نبی فرماوے
درد فراق معلم ہووے لگی پین جدائی
بول معاذ سلام علیکم شتر مہار اُٹھاوے
حکم قرآن سنایا جاکے فیض لیا درگاہوں
ہر اک دے دل حب نبی دی لاوے آن ٹکانا
ملن اذاناں چار چوفیرے فضل کنوں رب باری
محکم دین نبی دے آکے کر چھڈیاں روشنایاں
چند دن بعد معاذ ہوراں تھیں پاک نبی فرمایا
خوب طرح سمجھاون لگے حضرت امر الٰہی
دکھ سکھ اندر محکم رکھو دیوے رب جزائیں
سُن اصحاباں درد فراقوں پھڑ گئی جگر کٹاری
اکو سمجھو اوس خدانوں واحد ذات ربانی

آخری وصیت جناب رسول اکرم صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

ہن کجھ ذکر وفات نبی دا وچہ بیان لیا واں
بن مسعود روایت کردا قبل وفات مہینے
سب اصحاب بلاکے اوتھے وعظ بیان سنایا
حضرت عیسےٰ اوپر زمیں دے اُتریگا اسمانوں
رب آباد تسانوں رکھے راہ ہدایت پاوے
قائم رکھو دین پیارا چھوڑ یو ہرگز ناہیں
بی بی فاطمہ پاک نبی دی خدمت اندر آئی

سند حدیثوں ثابت کرکے وادھو لفظ نہ پاواں
وچہ گھر عائشہ مائی سالوں سدیا نبی نگینے
نبی نہ ہوسی بعد میرے کوئی حضرت نے فرمایا
ایہ قرآن کلام الٰہی اسوچہ شک نہ جانوں
فضلوں نال پاکیزہ روزی خالق رب پوچاوے
اسیں خدا دے حکموں پیناں سفر لمیرے راہیں
پاک نبی نے کن وچہ اسنوں نرم کلام سنائی

تاں بی بی دی چشموں ہوئیاں چھم چھم ہنجوں جاری
پھر سردار دو عالم اسدے کن وچ بات سنائی
ویکھ حوالہ یار تمامی حیرت اللہ آئے
پہلی وار حضور سنایا ساڈا کوچ چلانا
شاہ ابرار سنایا مڑکے دو جیوادی مینوں
لگے کرن وصیت حضرت سب اصحاباں تائیں
نا فرمان خدا اپنے تھیں تساں نہ ہونا کائی
رب تھیں غافل تساں نہ ہونا کہے رسول ربانا
وحدانیت رستہ پکڑو مت کوئی پاسے جاوے
حضرت عائشہ کرن روایت یاراں عرض سنائی
وقت قریباً نیڑے آیا کہے حبیب سچاواں
یاراں عرض دوبارہ کیتی پاک نبی دے تائیں
ہور پوشاک دوشالہ اُتے کیونکر پایا جاوے
ودھ قرابت اہل میرے تھیں جنہوں حق ایہا ای
اُنچا ریشم کپڑا ہرگز نہ میرے تے پاناں
یمنی کپڑا لے معمولی ساڈا کفن بناناں
پھیر اصحابی پچھن لگے یا سید سروارا
آنسو آ گئے اکھیں اندر سرور عالم تائیں
غسل کفن کر ہنجی اُتے جد مینوں چا پاؤ
پہلے پڑھے جنازہ میرا جبرائیل سوہارا
پھیر مقرب تنے اُنتھیں پڑھن جنازہ آسن
اُنتھیں بعد تسیں پھر ساڈا پڑھو جنازہ بھائی
درد فراقوں عرض سناون پھیر اصحاب نمانے
اہل میرے پھڑ قبرے پاسن ملک ہوسن ہمراہی
سب تھیں پچھے رب بھیجے نے سورۃ نصر اتاری

ساعت پچھوں مڑکے بی بی آ گئی دو جیوادی
نال خوشی دے ہسدی ہسدی جنت خاتون آئی
بعد وفات نبیدی سانوں بی بی حال سنائے
ہو بیتاب روئی غم اندر غالب حکم ربانا
نہ روبی بی سب تھیں پہلے آن ملانگا تینوں
ڈر یو رب تھیں ڈر یو رب تھیں خوف وسارنا ناہیں
بیفرماناں اُتے آخر پیندا غضب الٰہی
ایہ دنیا دن چار دیہاڑے اکدن ایتھوں جانا
پا سے گیاں نجات نہ ملنی پاک نبی فرماوے
وقت جدائی دس نبیا سانوں صبر نہ کائی
سب اصحاب روئے غم دردوں میں کی حال سناواں
کسنوں شرف غسل دا ہوسی اے امت دے سائیں
پاک نبی اصحاباں تائیں ایہ فرمان سناوے
اوہا غسل دیویگا مینوں کہیا رسول الٰہی
مصری کپڑا سادہ لیکے آہدا کفن بناناں
چاوڑ فخر نہ کر کے سانوں ہور لباس پہنچانا
کیہڑا کرے جماعت جنازہ حال کرو آشکارا
دستے اُتے عمل کماناں کہیا امت دا سائیں
کنڈھے قبر میری دے رکھکے سب پاسے ہو جاؤ
دلبر یار پرانا دوست سب تھیں بہت پیارا
پھر اسمانی ملک تمامی آن نماز ادا سن
اہل بیت پھر حرماں تائیں ہرگز سنگ نہ کائی
کون قبر وچہ داخل کرسی دس حبیب ربانے
ہر اک امر وصیت کیتا آپ رسول الٰہی
اکی دن حیاتی حضرت اس تھیں بعد گذاری

شروع بیماری صفر مہینے سرور عالم تائیں
بعضے آکھن بدھ بیماری بعضے سوار بتاون
کہندے پاک نبی سرور نوں ذات الجنب بیماری
غشدی حالت اندر حضرت سرور عالم آیا
پانی سر دڑھاؤ سر وچہ آکھے نبی الہی
وعظ اندر سن بہت سنائیاں ربدیاں حمد ثنائیں
کرے غلام آزاد شتابی ابوبکر نے چالی
تن دن حضرت کرن جماعت وچہ مسیت نہ آئے
بانگ بلال پیارا دیکھے اوہنوں عرض سناوے
پاک نبی فرمایا آکھو ابوبکر دے تائیں
سنکے عاشق پاک نبی دا اوہ بلال سوہارا
آکھے کمر میری اج ٹٹ گئی رو رو وے دوہایاں
غش کھا ڈگا مسجد اندر ویکھ مصلے خالی
کریں جماعت صدیقا تینوں کہے رسول الہی
پاک نبی دے باجھوں رو کے مسجد شور مچایا
رونے کل اصحاب وچارے مار غمانندیاں آہیں
ڈھاؤ ونجر پیا مسیتے چشماں کلمل آئیاں
سنکے شور نبی سرور نے پچھیا فاطمہ تائیں
موڈھے لگ عباس علی دے حضرت مسجد آئے
فارغ ہو نمازوں حضرت کہندے اہل ایمانوں
تساں سپرد خدا دی کر کے ہیں دنیا توں جاناں
رونے پھیر اصحاب تمامی اس تھیں سگوں ودھیرے
دیکے صبر تسلی حضرت پھر مڑ گھر نوں آئے
ابوبکر نوں آکھو مسجد جا نماز پڑھاوے
جا کے سرور عالم تائیں ایہ گل آکھ سنائیں

آخر صفر مہینے اندر لکھدے تھانوی تھائیں
ایہہ ہفتے شروع بیماری صحیح حدیثاں آون
حضرت عائشہ دے گھر ہیسن سرور نبی غفاری
ہوش آئی تے پاک نبی نے ایہ فرمان سنایا
گھٹ تکلیف ہوئی کجھ اتھیں پھر کجھ وعظ سنائی
پھیر شہیداں دے حق حضرت لگے کرن دعائیں
سر صدقہ سردار نبیدا فضل کرے رب والی
ابوبکر نوں کھڑے ہون دا حکم حضور سنائے
یا حضرت چل کرو جماعت آن سلام بلائے
اذن جماعت اساڈی طرفوں دیر لگاوے ناہیں
سر نوں پھڑ کے بہ گیا تھلے رو رو کرے پکارا
ہائے افسوس بہاراں مینوں اج اوہ نظر نہ آئیاں
حدوں لنگھ چلی سی حالت پچھے عاشق والی
پھیر صدیق ہویا وچہ غشلے ہوش نہ رہ گئی کائی
رونے کل فرشتے نوری عرشیں ماتم پایا
اج رسول حبیب خدا دا مسجد دسے ناہیں
چھم چھم ہنجوں سٹیاں برسن ساون جھڑیاں لائیاں
یا حضرت اصحاب تساڈے رو رو مارن دھائیں
جگرا کر کے سرور عالم آن جماعت کرائے
ہیں ہن وداع تساں تھیں ہو کے چلیا اسیں جہانوں
تقویٰ تسیں خدا دا رکھو آکھے نبی ربانا ں
سانوں چین کدے نہ آؤنا ں باجھ نبی جی تیرے
ہویا وقت نماز دوجی دا پھر حضرت فرمائے
اک حفصہ اصحابی تائیں عائشہ آکھ سناوے
ایہ جگرا نہیں باپ میریدا کہن عمر دے تائیں

پہل خلافت ابوبکر دی آکھے نبی الٰہی
بنے امام صدیق پیارا آن کھڑا ہو جائے
جا مسجد دی کھبی طرفوں نور دتے چمکارے
کرن اشارہ سرور عالم تسیں جماعت کراؤ
بن امام صدیق پیارے پھیر نماز پڑھائی
بعد نمازوں سرور عالم ایہ فرمان سناوے
میرے بعد صدیق خلیفہ ایہ لکھکے دے جاواں
عمر کہیا تکلیف نبی نوں لوڑ لکھن دی ناہیں
ابوبکر دیتا ایں میرے بعد خلافت ہوسی
اک نصیحت کراں تسانوں سمجھو دلوں بجانوں
دوجا مشرک عرب اندر نہ ہرگز رہنا پاوے
ست دینار نبی گھر آہے اندر وقت بیماری
حضرت عائشہ کرن روایت حالت کل سنائی
ہمسایاں دیوں دیوے کارن ہیسی تیل منگایا
عبدالرحمٰن اصحاب نبی دا پاس نبیدے آیا
خدمت اندر حاضر کیتا سی مسواک تے پانی
پانی لاوے منہ تے سرور مڑ مڑ کے چھنکاوے
مجرے وار سوار نبی نے پردہ حجریوں چایا
پڑدے وچوں نور نبی دے شعلہ جدوں دکھایا
سرور عالم نے فرمایا جلدی نال اشارے
تن دن پہلے لے اجازت وحی جنابوں آیا
جد مسواک نبی نے دیکھی نظر اشارت پائی
دوجا ملک تیر بنال کیہڑا پاک نبی فرماوے
روح مبارک پاک مطہر ایہہ نکالن آیا
ایہ ہن اہل ایماناں تائیں آیا پون جدائی

کہن لگے سردار دو عالم بات نہ مناں کائی
دو نہہ بندیاں نال ہو ٹہلے لگ کے حضرت مسجد آئے
لگا ہٹن صدیق پچھاہاں آکھیا نبی پیارے
ہو جاؤ کھڑے مصلے اتے پچھاں نہ ہٹکے آؤ
کھبی طرفے بیٹھے آہے پاک رسول الٰہی
کہن صدیق دے لڑکے تائیں قلم دوات لیاوے
کاغذ قلم لیاؤ ایہ میں جھگڑا ختم کراواں
کافی حکم قرآن اسانوں لائق ساڈے تائیں
جھگڑا کرے نہ کوئی ہرگز اوہا حاکم ہوسی
ایلچیاں دی عزت کرنی بڑی ضروری جانوں
ایویں ہور تاکیداں حضرت یاراں نوں فرماوے
زر دی حب نہ رکھی ہیسی کدے رسول غفاری
رات وفات نبی دی گھر وچ تیل نہ لبھے کائی
زر دولت نوں سرور عالم نہیں پسند لیایا
سی مسواک آپ دے ہتھ پکڑی راوی ذکر لیایا
لَآ اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہ نالے پڑھن زبانی
ایس طرح دی حالت ہونی عائشہ حال سناوے
کھلا امام صدیق مصلے نبی دھیان اٹھایا
ہٹے صدیق پچھاں نوں شاید نبی محمد آیا
درد شدید ہوندی میں تائیں پڑھو نماز پیارے
عزرائیل تائیں دن پیچھے اپنے نال لیایا
اوہ مسواک نبی نوں عائشہ کرکے نرم پھڑائی
ایہ ہے ملک الموت نبی جی جبرائیل سناوے
ایہ عشاق تساڈیاں تائیں ہجر وکھالن آیا
لگا بھاگ جنت نوں لگن یا رسول الٰہی

ایہہ بلالی جیہا تنوں آیا ہجروں اگ مچاون
بدل بیٹھ چھپاون لگا ایہہ سن چن نورانی
میرا آون دینا اُتوں بند کراون آیا
ختم ہویا ہے آون جاون اج جیہا میرا
ایہہ گل سُنکے پاک نبی نوں غشدی حالت آئی
حق غلاماں دے نہ دبو پڑھو نماز ضروری
دو چیزاں میں چھوڑ چلیا ہے محکم پاس تساڈے
ہک قرآن کلام الٰہی جو میں چھڈ جاواں
ایہہ دو امر تساڈے اندر ہاں میں چھوڑی جاندا
عزرائیل وحی نوں لگا کہن اُمت دا سائیں
میرے اُتے پوریاں کرے سب تکلیفاں بھائی
امت لئے وقت نزع دے ہر دم رحم کریویں
ربدی قسم قرآن حدیثوں جو انکار لیا سی
سنوں حقیقت جدم لگی ہون وفات تیاری
کہن لگے سردار دو عالم یا رب مرضی تیری
تیں بن کسنوں سونپاں امت یا رب خالق سائیں
رب العزت نے فرمایا کیوں تینوں غم آیا
کریں سپرد اساڈے حضرت امت اپنی پیاری
شفقت نال خداوند آکھے نہ رو یار پیارے
یا نبی اللہ جد قبراں تھیں جاوے خلق اٹھائی
ہوئی تسلی پاک نبی نوں دم بھریا یکباری
سوار دیہاڑے وقت ضحیٰ دے چھوڑی دنیا فانی
عمر بہادر اوسے ویلے ہتھ تلوار اٹھائی
چالی روز رہیا گم جیسی موسے نبی ربانا
کیتا منع صدیق ولی نے سنتوں عمر پیارے

لگا ایہہ معاذ جیہا نڈے چھیک کلیجے پاون
ہن تاریکی چھاون لگی یا محبوب حقانی
ختم نبوت وا ایہہ آکے حکم سناون آیا
محشر تیکر دین سلامت رب رکھیسی تیرا
سرت آئی تے دونہہ چیزاندی پھر تاکید کرائی
دونہہ چیزاندی آخر ویلے کرن وصیت پوری
دونہہ چیزاندے اُتے سارے قائم رہیا جے ڈاہڈے
دوجی امر حدیث اساڈی ہر اک نوں بتلاواں
اوہ نہیں میری امت وچوں جسنے فرق لیاندا
جان کندن دا جو دُکھ دینا میری اُمت تائیں
میرے پچھوں امت تائیں دُکھ نہ دیویں کائی
جو کرنا اج کرلے مینوں پھر تکلیف نہ دیویں
اُمت دیوچہ اوہ نہیں داخل دائم دوزخ جاسی
وقت اخیری سرور عالم رُنے کر کر زاری
پچھے رہ گئی حال نمانی عاجز اُمت میری
توہیں پار لنگھاویں مولا عاجز امت میری
کرواں مان اساڈی اُمت خالق نے فرمایا
صحیح سلامت ویاں حشر نوں یا محبوب غفاری
اسیں خلیفے بنے تساڈے یا مقبول سوہارے
خیراں نال امانت اُمت جاوے ہتھ پھڑائی
وچ فردوس معلےٰ فضلوں پہنچے نبی غفاری
اصحاباں نے ماریاں آہیں ٹر گئے نبی حقانی
قتل کراں جو آکھے ہو گئے فوت رسول الٰہی
پھیر حیاتی بخشی رب نے آکھے درد رنجانا ن
ہو گئے فوت محمد سرور کرتوں صبر سوہارے

آیا صبر عمر دے تائیں تیغ میانے پائی
غیبوں اک آوازہ کیتا اوتھے خالق سائیں
کہے عباس اساں نہیں ہٹنا دینا غسل ضروری
عباس تے ابن فضیل دوہا نے پانی اوپر پایا
جسم نبی دے یوہیں تھاں تے کھلا رہیا کجھ پانی
غسل نبی دا پانی سارا سنتوں یار پیارے
اوتھوں قطرہ وقت نزع دے ہر مومن نوں آوے
کپڑے پاک نبی سرور نوں ابن عباس پہنائے
پھیر جنازہ پڑھیا اوتویں جویں نبی فرمایا
بعضے کہن لیجائیے مکے اوتھے جا دفنائیے
بعضے کہن قدس وچہ جا کے چاہیئے دفن کراناں
آخر کہیا صدیق پیارے جھگڑا کل مکاواں
مائی عائشہ گھر حجرے وچہ جاوے قبر بنائی
چھ اصحاباں لحد لکایا سرور عالم تائیں
علی عقیل عباس اسامہ ابن عوف پنج سائی
ہور فرشتے ہوسن بھانویں جویں نبی فرمایا
واہ قربان اخیری آکے کہے بلال نماناں
وار و وار زیارت لگے کرن اصحاب تمامی
ابن عباس حدیثوں ثابت اک روایت سنائی
لب ہلدے پئے پاک نبی دے مینوں نظری آئے
واہ سبحان اللہ کیا سوہنا درد ونڈاون والا
نواں اٹاں تھیں لحد مبارک بند اصحاباں کیتی
خاک بچھائی وچہ قبر دے اک روایت آئی
پھیر بلال پانی دی جا کے بھر کے مشک لیاندی
حضرت عائشہ کنوں روایت صحیح حدیثوں آوے

غسل نبی دے کارن مڑ کے یاراں گل ہلائی
ایہ ہے پاک نہ مول نہواؤ دفن کرواسنائیں
جا مے سنے علی نے کیتی شرط غسل دی پوری
ایس طرح روایت اندر راوی ذکر لیایا
دھر کے جیبھ علی نے پیتا سی کجھ راز نہانی
شیشے گھٹ منگایا اوپر خالق سرجنہائے
شر شیطانوں بچکے مومن نال ایمان سدھاوے
ساوے کپڑے یمنی تنے ثابت کیتا جائے
بعد جنازے قبر کڈھن تے مڑ کے جھگڑا لایا
بعضے کہن بقیہ اندر آپاں قبر کڈھائیے
بعضے کہن مدینے اندر دور کتے نہیں جاناں
جتھے فوت پیغمبر ہویا اوتھے ہی دفناواں
حضرت طلحہ تے ابی عبیدہ دوہنے نے لحد بنائی
اندر شہر مدینے پیاں کوچے گلیاں گھائیں
اہناں اندر لحد ٹکائے سرور نبی الہی
دل گھائل وچہ ہجر نبی دے رو رو نیر وگایا
آؤ زیارت کر لو لوگو چلیا نبی ربانا ں
اج دنیا توں رخصت ہوئے پیارے نبی گرامی
کرن روایت سب تھیں پچھے میری واری آئی
رب امتی دا پھر مینوں جین آوازہ آئے
لحد اندر بھی یا رب امتی ورد کماون والا
گھائل قلب تڑٹیاں کمراں ایسی حالت بنی
عمر بن عبدالعزیز نے پھر دیوار بنائی
ساری قبر مبارک اُتے اوہ چھنکائی جاندی
جا قبراں تے سجدہ کرنا منع خدا فرماوے

اَللّٰھُمَّ یہ تَجْعَلْ قَبْرِی عِیدًا حضرت آکھ سنایا
دفن کیتا جد سرور عالم رل اصحاباں یاراں
عمدیاں پنڈاں نھکے لیگئے گھر گھر بار پیارے
جنت خاتون نبی دی بیٹی غم تھیں بول سُنایا
علی کہے سی لکھیا ایویں خالق سرجنہارے
قسم خدا دی ہجر نبی دا لکھیا مول نہ جاوے
نہ دینا تے نظری آوے سوہنا چن نورانی
چودہ طبق تے کل فرشتے رُتے زار وزاری
سنجا شہر مدینہ وسدا باجھوں نبی الٰہی
ابو بکر نے صحیح حدیثوں اک روایت سنائی
نال داب جنازے کارن جد دم صفاں بنایاں
میں امام جنازے کارن اگے آن کھلو یا
کی ویکھاں میں کفن میت دا جوش اُبالے کھاوے
جد میں کول منجی دے آیا حیرت مینوں آئی
سپ قد آور اچن چیتی کفنوں باہر آیا
دہشت نال کہیا میں چھیتی مارو اسد یتائیں
اٹاں وٹے پھڑ کے لوکاں سی جد مارن چاہیا
سپ سناوے غافل لوکو کیوں مارو میں تائیں
دکھ لوچاواں ایس میت نوں مینوں حکم الٰہی
پچھن لگا سپ دیکو لوں پھیر صدیق پیارا
ابو بکر نوں ناگ زہریلے آکھ سنایا حالا
بانگ سُننے تے گناں گھیسل مارے وقت لنگھاوے
مینوں رب نے بھیجیا ایتھے ایس شامت دی ماروں
کجھ پرواہ نہ کیتی اس نے کارن حکم الٰہی
حَیَّ عَلَی الصَّلٰوۃ دا جد دم لفظ ادایا جاوے

قبر نہ میری میلہ ہووے تُس نوں یار خدایا
دل رووے غمناکی اندر ہویاں سنج غباراں
مسجد منبر خالی دسے باجھ رسول سہارے
رحمت عالم باپ حسن دے کتھے تساں گھلایا
چُمے خاک نبی دی قبروں رو رو آہیں مارے
رو رو چشماں پتھر ہوئیاں دلنوں صبر نہ آوے
سورج چھپیا ہیٹھ مٹی دے سوہنا نبی حقانی
کون کہے چشماں نوں رولوں بس کرو ہکواری
لہندے چڑھدے تیکر پیگئی کالی رات سیاہی
اک میت دا کرن جنازہ مینوں لیگئے بھائی
کی کجھ دساں رب قدرتاں ظاہر کر وکھلایاں
نظر پئی جد میت ولے امر خدا دا ہویا
سر توں لیکے پیراں ولے پیروں سر نوں جاوے
یا مولا ایہ وچ کفن دے ہے ایہ چیز کیائی
ڈر کے پچھا تر ٹھائیں تے جاں مینوں دسیایا
سارے لوکیں مارن لگے اُسنوں تھاؤں تھائیں
کالے ناگ کھلاری چھجلی بول جواب سُنایا
پچھو تسیں کھلو کے ایتھوں اہدیاں عمل خطائیں
جس تے غضب ربانا ہووے کیہڑا کرے رہائی
کی بدعملی کیتی اس نے حال سناوے سارا
پڑھے نماز بیوقت ہمیشہ ایہو اسدا چالا
نال جماعت نہ شامل ہووے سستی کیتی جاوے
کریں عذاب حشر تک اسنوں حکم ہویا سرکاروں
سستی کرتے نمازاں اندر کر کے بے پرواہی
کیوں نہ مومن اوسے ویلے اُٹھ مسیت سدھاوے

ایسیاں لوکاں بدلے رہنے آیت قرآن سُنائی
عمل کرے ہر مومن اُستے آکھے ذات الٰہی

فَوَيْلٌ لِّلْمُصَلِّيْنَ ۝ الَّذِيْنَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُوْنَ ۝

پس ویل دوزخ ان نمازیوں کے واسطے جو اپنی نماز سے بے خبر ہیں یعنی سستی کرتے ہیں

اے انساناں اہل ایماناں سستی کریں نہ کائی
بے پرواہی رب سچیدی تیری نہیں انساناں
ست سووار خدا نے تینوں جدوں نماز سُنائی
ایس نماز جہنم کولوں تینوں یار بچاناں
وچ قبر دے گوراں وچ وس نماز ادائی
اے بندے توں وعدہ کرکے کی خدا نوں آیوں
اے انساناں جے اوہ وعدہ لوں چا دلوں بھلایا
رب کہیگا کی وعدہ توں کر گیا سیں دربارے
کرن روایت جد کوئی بندہ اک گناہ کماوے
اوہ نہ لہندا جد تک بندہ اُستوں دھووے ناہیں
لنگھن بیڑے پار سلامت لاکھاں استغفاروں
استغفار گناہ دی گولی جیکر کھا دی جاوے
جے بچنا ہئی قبر عذابوں استغفار پوکاریں
صدقے استغفار نمازوں لاکھاں بچے عذابوں

دیکھیں نہیں تے ماریا جاسیں کارن بے پرواہی
تیری توبہ تے مسکینی کریں خیال نادانا ں
کیہڑی گلوں توں انساناں کردا پھریں کوتاہی
قبر عذابوں ایس بچا کے جنت وچ پوچانا ں
اوس جگہ دے اُتے آئے پھیر جواب نہ کائی
قول قرار وسارے دتیبی کویں شیطان بھلایوں
کی کرسیں گا جدوں خدا نے پیش حضور بلایا
وعدے توں انکاری کرنی دوزخدے وچ جارے
دل شیشے دے اُتے نقطہ جم سیاہی جاوے
استغفاروں داغ سیاہی توں انساناں لاہیں
بہت گناہیں بخشے جاون ایس وسیلے پاروں
کیوں نہ ایس بیماری کولوں صحت مکمل پاوے
بعد نماز پڑھیں ست واری ہمت مول نہ ہاریں
تینے کم جنہا نے کیتے لنگھن بے حسابے

وچ قرآن خداوند عالم لکھ کے آیت پوچائی
اپنے خاص حبیب نبی نوں ایہ گل آکھ سنائی

وَاَمَّا السَّآئِلَ فَلَا تَنْهَرْ ۝ وَاَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ۝

اور سوالی کو نہ جھڑک اور خدا کی نعمت کا تذکرہ کیا کر

طرف نبی دے حکم ربانا آکے وحی سنایا
جھڑکو مناں سوالیاں تائیں آپ خدا فرمایا

ایہ نہیں خبر سوالی تائیں ہرگز ہوندی کائی
اسنوں غرض سوال کرن دی ہور نہیں گل کوئی
جیکوئی چیز نہ ہووے پلے اسائل آن سناوے
جے اسویلے نرمی کرکے مومن وقت لنگھاسی
اکدن پاس نبی سرور دے اک سوالی آیا
دیہ کجھ نام خدا دے میتوں کراں سوال تسانوں
حاضر چیز نہ اسدن کائی پاس رسول پیارے
سائل آکھے یا حضرت جی میں ایہ عرض سناواں
گھر دے جیاں مینوں گھلیا رکھ امید وڈھیری
اوس سوالی کارن حضرت مڑکے گھرنوں آئے
ہرگھر اندر کوشش کیتی پر کوئی چیز نہ پائی
اوہ چاندی لے سرور عالم پاس سوالی آیا
جدا ایہ ترم کلام سنائی حضرت شفقت پاروں
تھوڑی چاندی لیکے ٹریا سائل چائیں چائیں
حمد ربانا بولن لگے سارے ہو قربانی
ہائے افسوس نبی نوں جاکے کیوں سوال سنایا
بہت بے صبری ہو گئی سا تھوں رو رو جان ونجاون
سانوں پاک رسول اللہ نے دتا بخش خزانہ
اکنے چمن لگیاں چاندی منہ وچ پھڑکے پائی
دودھ تے شہد نکلیا استھیں راوی ذکر سناوے
رج گیا تے دوجے تائیں اوہ چاندی پکڑائی
دور ہویا سب تنگی فاقہ برکت نبی غفاری
دل دماغ معطر ہویا ایسی خوشبو آوے
اوہ چاندی اک جوہر بنکے دین لگا روشنائی
دن چڑھیا تے ویکھن اسنوں وچ بازار لیجاندے

ہووے نہ ہووے گھر اندر ٹکڑا پیسہ پائی
جیکوئی چیز تیار نہ ہووے پھر بھی مشکل ہوئی
پھر بھی اسنوں جھڑک نہ دیئے پاک نبی فرمائے
قسم خدا دی مولا کولوں خالی رتبے پاسی
یا حضرت میں بہت نمانان آن سوال سنایا
کیتا تنگ غریبی حضرت آکے بڑا اسانوں
پاس نہیں کجھ بھلکے آویں آکھیا نبی سوہائے
کویں تساڈے گھر تھیں حضرت خالی مڑکے جاواں
کی جواب دیاں میں جاکے کیہڑی کراں دلیری
ہے کجھ پاس دیہوزاہ مولا پاک رسول سناوے
درم یا ودھ گھٹ چاندی لبھی لیگئے نبی الٰہی
ایہ مقسوم تساڈا ہلیا حضرت نے فرمایا
لکھ لکھ شکر سوالی کیتا ہدیہ لے سرکاروں
جیونکر حال گذریا دسے گھر دے جیاں تائیں
ایسا حال نبی دے گھر دا واہ محبوب سبحانی
ساڈا پیار نبی نوں آیا گھر دا پیار نہ آیا
اس چاندی نوں بوسہ دیکے چشماں اوپر لاون
ایہ تبرک سانوں ملیا کرن لگے شکرانہ
شیریں شہد اتے دودھ وانگوں استھیں لذت آئی
چاندی منہ وچ پاون والا بھر بھر گھٹ لنگھاوے
دودھ تے شہدوں سارے رجے قصہ کوتاہ بھائی
پھیر لپیٹ ٹکاون اوہنوں شکر کرن لکھواری
دن دوجے پھر قدرت اسدی عظمت پیر دکھاوے
وچ اندھیرے چانن کردا قدرت نال الٰہی
سٹھ ہزار دیناراں قیمت اسدی جوہری پاندے

ویچ بازار گھرانوں جاندے قیمت لیکے بھاری
واہ سبحان اللہ کیا سوہنا سرور نبی حقانی
حاجت کارن بھی جس ویلے آوے کوئی سوالی
اے انساناں پاک نبیدی کرے تابعداری
پگڑ ہو ویگی دوہنہ چیزاں توں وچہ دربار الٰہی

غنی تونگر ہو گئے مالوں فضل کنوں رب باری
جو دیکھے سو پاک نبی توں جان کرے قربانی
کوئی دروازے پاک نبی دیوں مڑکے گیا نہ خالی
نہیں نتے پیش عدالت جاکے پاوس سخت خواری
دوزخ تھیں بچ جنت جانا دوہنہ چیزاں توں بھائی

ثُمَّ لَتُسْئَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيْمِ

پھر اسدن تم سے ضرور نعمتوں کا سوال کیا جائے گا

ہک قرآن تے دوجا سمجھو نبی رسول الٰہی
تخت اُتے جدبہ کے اللہ ایہ فرمان سنایا
پاس خدا دے بیٹھا ہوسی پاک رسول حقانی
دونویں افسر حاضر ہوسن وچہ دربار الٰہی
بول قرآن گواہی دیسی یا رب خالق سائیں
شغلاں دیوچہ شاغل ہو کے سارا روز لنگھاوے
رب کہے ایہ پاک نبی دی اُمت وچوں ناہیا
جیہڑے شخصاں کیتی ناہیں میری شکر ادائی
جس قرآن تے نبی میرے دی نہیں کوئی قدر پچھانی
رب فرماوے ساڈے در تے جد کوئی عاجز آوے
جیہڑے ساڈی نعمت کھاکے نہیں کردے شکرانہ
پیاڈیکاں توبہ کرکے جے میرے در آوے
توبہ کرنے والے اُتے قہر نہ میرا آسی
سود خور نوں ذات الٰہی لکھ لکھ لعنت پاوے
جویں زناہ اس ماں نال کیتا آیا حکم قرآنوں
منہ خنزیر دا ہوسی اُسدا اندر حشر دیہاڑے
اے زردارا سود نہ کھائیں نہیں تاں پکڑیا جاسیں

ہوسی پکڑ دوہاں دے یاروں شک نہ اسوچہ کائی
ہک قرآن تے نبی اساڈا کول تساڈے آیا
آوے پھیر قرآن پیارا صورت بن انسانی
بیفرمانی خلقت ساری جاوے پاس بولائی
بہت غریب نماتا سمجھیا اسنے میرے تائیں
کدے تلاوت میری بدلے ایہ نہ فرصت پاوے
جنت دخل حرام انہانتے دوزخ لین سزائیں
کیوں ان ملاں جنت دیئے آکھے ذات الٰہی
اُسدی میں نہیں بخشش کرنی آکھے ذات ربانی
جے لکھوار گناہیں ہووے تاں بھی بخشش پاوے
بہت میعاد ودھاواں اُسدی پھر لے مست دیوانہ
پھر بھی بخش دیاں میں اسنوں دوزخ وچہ نہ جاوے
عمر وہائی توبہ باجھوں پھر تاں پکڑیا جاسی
نبی کہیا اک درم بیاجوں جیکر کھادا جاوے
نہیں کافر توں گھٹ بیاجی شک نہ اسوچہ جانو
کئی ہزاراں سالاں تیکر دوزخ اسنوں ساڑے
آخر ویلے پیش نہ جاوی رو رو کے پچھتاویں

رحم کماویں لج کسے تے جیکوئی بخشش لوڑ نی
بن سوددوں توں قرضہ دیویں حاجتمنداں تائیں
وچ مشکل جے مومن تائیں مومن دیوے یاری
دوہیں جہانیں اس مومن نوں رحمت بخشش ہووے

خوف خدا دا دل وچ رکھیں جیتوں شان ودھونی
اوناں صدقہ دفتر اللہ روز لکھیوے سائیں
بانہہ پھڑے رب محشر دے دن آکھے نبی غفاری
دفتر کل گناہاں والے اللہ خالق دھووے

قَالَ النَّبِیُّ صَلّے اللّٰہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّمَ مَنْ

جناب نبی صلے اللہ علیہ و آلہ وسلم نے فرمایا جو شخص

کَانَ فِیْ عَوْنِ اَخِیْہِ کَانَ اللّٰہُ فِیْ عَوْنِہٖ

اپنے بھائی کی مدد میں ہو خدا اس کی مدد میں ہوگا

جس مومن بھی مدد کیتی کہے رسول پیارا
جو عاجز تے رحم نہ کرسی خبر حدیثوں آوے
رحم نہ آوے دل دے اندر کدے بیاجیاں تائیں

دوہیں جہانیں مدد اسنوں دیسی سر جنہارا
اوہ نہ رب تھیں رحمت پاوے پاک نبی فرماوے
پاک نبی دی امت اندر داخل ہووے ناہیں

حکایت حبیب عجمی

سی اک غنی تونگر بھارا وچ عجم دے بھائی
قرضہ دیکے ہراک کولوں ایہ شرائط لکھاوے
بعد مہینے ہراک پاسوں جاکے سود لیاوے
جے کوئی چیز نہ ہتھیں آوے پھر کی کرے دیوانہ
سود بیاجوں پورے کردا اخراجات تمامی
اکدن اوس بیاجی اگے عورت عرض سنائی
کہن لگا میں جانا جلدی نہ کرتوں غمناکی
گھر مسکیناں دا اک ہیسی جسو چہ فاقہ تنگی
بھکھے ڈالو لین وچارے چھوٹے بال ایانے
کسے وسیلے سر بکریدا ہتھ انہاندے آیا
بالن جوگے کول نہ پیسے کتھوں مل لیاوے

قرضہ دیکے لوے بیاجاں ایڈی حرص ودہائی
ہر مہینے سود رقم دا فوراً تاریا جاوے
حاضر سود نہ ہووے گھر دی پھر کوئی چیز اٹھاوے
آون دا مذکوراں کولوں جبراً لے طلبانہ
اصل رقم نوں کدے نہ ورتے وعدہ پک مدامی
اج گھر اپنے خرچن جوگا کوئی نہیں پیسہ پائی
مینے لیاکے حاضر کرنا سود جنہاں دل باقی
دن تے رات جنہاندی اگے فاقے اندر لنگھی
بہت مایوسی فاقے پاروں حال خداوند جانے
ٹک بنا کے نال چھری دے ہانڈی اندر پایا
جیکر بالن ہتھ نہ آوے ہانڈی کویں پکاوے

تنگی اُتے تنگی آوے جیونکر حکم الٰہی
آکے جلد حبیب بیاجی واج غصے نال ماری
وے دیہو سود شتابی میرا کیوں اتناچر لایا
کہے طلبانہ وے دیہو مینوں میں نہیں مڑنا خالی
اوس حبیب بیاجی نے سی عادت بُری ٹھہرائی
بھانڈا چیز پسند جو ہووے اوسے وقت اٹھاوے
اُٹھکے ویکھے وچ طلبانے ہیں کی چیز اٹھاواں
ویکھیا جدوں حبیب بیاجی ہانڈی تکی آہی
تیجا دن اج فاقے اندر رو رو حال ونجایا
بالن کھنوں پکایا نہیں میں دتی ہارتھیاں
گوشت والی ہانڈی پھڑکے چُک حبیب لیجاندا
ہانڈی چُک یتیماں کولوں لے گیا زور دھگانے
جا گھر اپنے عورت تائیں ایہ گل آکھ سُناوے
تسیں پکاوَ ہانڈی کونڈی ہور کتے میں جاواں
جدوں حبیب بیاجی گھر تھیں باہر قدم ٹکایا
ایس حبیب بیاجی دا بھی سایہ مت پے جائے
ڈور حبیب لیاندا رہنے اک گھر ایسا ساہی
وے دیہو جلدی سُودا ساڈا جنجبے نال بُلایا
تن دن گذرے فاقے اندر سخت مصیبت پائی
آٹا پیا کنالی اندر اوہ بھی نہیں پکایا
سنے کنالی آٹا پھڑکے ہووے جلد روانہ
نہ کر ایڈا ظلم حبیبا بھکھے مار نہ سانوں
جد مسکیناں ہاریاں آہیں ہوش ٹکانے آئی
دلوچ آگیا خوف ربانا ہٹ گئی بے پرواہی
جدوں حبیب خدا دے فضلوں ترس دلیوچ کھایا

قرضہ دیناسی کجھ عورت اوس شخص دا کائی
عورت عاجز تھر تھر کنبی سنوں حقیقت ساری
حاضر چیز نہیں اج کوئی عورت آکھ سُنایا
عاجز عورت گل سناوے دو دن فاقے والی
جے طلبانہ ملے نہ اسنوں چیز اٹھاوے کائی
اسدی سینہ زوری اگے کوئی نہ عذر لیاوے
عورت آکھے اسدے کولوں ہانڈی کویں بچاواں
عاجز عورت فاقے والی ساری گل سنائی
نام خدادے سر بکرے دا سانوں کسے پھڑایا
مُنہ دیلوچ طعام نہیں پایا تن دن اج غریباں
باجھ خدا مسکیناں اُتے کوئی نہیں ترس کماندا
گھر وچ بھکھے روندے رہگئے عورت بال ایانے
ہانڈی چاہڑتے ایس طرح ہی آٹا ویکھیں آوے
ہانڈی وانگوں ہور کسیدا آٹا چک لیا واں
کھیڈن والیاں لڑکیاں اگوں بول جواب سنایا
اسدی بے فرمانی پاروں قہر الٰہی آوے
ہانڈی والیاں نالوں اُتے اس گھر بے پرواہی
رحم کرواج سناڈے اُتے اوہناں آکھ سنایا
قدرت نال لگا ہتھ آٹا گھر وچ آندا ساہی
سُنکے گل حبیب بیاجی نرمی وچ نہ آیا
رو رو ترلے لے مسکیناں کرکے حال ویرانہ
تینوں رب نے عزت بخشی لازم رحم تسانوں
پکڑ کنالی آٹے والی واپس موڑ ہٹائی
بچن محال عدالت اندر جویں کار کمائی
اوسے ویلے ذات خدا دی اُتے رحم کمایا

جنت ورثہ ملیا اسنوں آتا موڑن پاروں　　رحمت رب دی دیر نہ لاوے خالق دی سرکاروں
سو بیاج چھڈے سب کھانے اوس حبیب پیارے　　مال خزانے ونڈے اسنے راہ مولا دے سارے
دل دیوچوں فخر گوایا کر منظور فقیری　　کدھرے جاندی نظر نہ آئی شوکت شان امیری
جیکوئی توبہ تائب ہووے چھوڑ گناہ نوں بھائی　　دوست رب بناوے اسنوں آیت قرآنوں آئی
بھل گئی سب شیخی شوخی جدوں خدا تھیں ڈریا　　توبہ رب قبول کریندا جے سو عیباں بھریا
جدوں حبیب خدا توں ڈریا ہو گیا پاک گناہوں　　شکر ادا اوہ درجہ پلیا اللہ دی درگاہوں

اِنَّ اللّٰہَ یُحِبُّ التَّوَّابِیْنَ

بیشک خدا توبہ کرنے والوں کو دوست رکھتا ہے

حکایت یکے عورت

وقت نبی دے سی اک عورت عاجز درد رنجانی　　صابر شاکر رب نبی تے اسدی سنو کہانی
گھر دی اسدی سی اک لڑکا دو نہہ سالاں دا بھائی　　نظر بند ہیلے دل تے کر دا واحد ذات الٰہی
آن کھلی اک اسدے در تے عورت درد رنجانی　　اسدی گود دی بھی اک لڑکا کیمے سوال نمانی
غرض سنائے میں تاں غمر[illegible] دکھیاں وچ بھوگی　　جمیاں لڑکا ایہ نہیں طاقت کرڑ تہ پاون جوگی
ایہہ بی بی مینوں اپنا تینوں تنگی حال سناواں　　راہ مولا دے کجھ مینوں کرنا تہ اسنوں پاواں
معلم اگلے گھر دی حالت نہیں سوالی تائیں　　غرض سوال کھندی اہنوں ہور خبر کجھ ناہیں
کر کے زاری آن نچاری کھلی سوال سناوے　　بہت حیران ہوئی گھر والی ہن کی کیتا جاوے
وہ مولا دے دیون کارن چیز نہیں کوئی پلے　　دے جواب گویں میں لوڑاں ویکھے اسیلے ہجے تے
اپنے بیٹے دا عجب گڑ تہ اُس نوں لاہ پکڑایا　　اپنے لڑکے نوں کر ننگا سینے نال لگایا
مر جے نہیں مشتاق کداہیں اللہ دے درباروں　　راضی کر کے ٹوریا اسنوں خوف خدا دے پاروں
نہیں فرزند آ طاقت میری کرڑ تہ ہور بناواں　　کرڑ تے وی تھاں تینوں بیٹا سینے نال لگاواں
دلوں خدا تے راضی ہو کے ایہہ گل آکھ سنائی　　اس کرڑ تے تھیں سوہنا کرڑ تہ دیسی ذات الٰہی
خاص جناب خدا دی اندر ہو گئی خوش منظوری　　جنت تھیں رب لڑکے تائیں کرڑ تہ بھیجیا نوری
اجر سخاوت ظاہر ہویا امر کنوں سبحانی　　لڑکے دے گل کرڑ تہ پا گئے سنتیاں ملک نورانی

لڑکا گود اُٹھاوے عورت جسدم اُٹھ سویرے
لڑکے دے گل کرتہ نوری پا گئے ملک اندھیرے

جد تک جیوے گا ایہ لڑکا ہویا حکم الٰہی
ایہو کرتہ کافی اہنوں حاجت ہور نہ کائی

بالغ ہو ضعیفی پائی لنگھی عمرا ساری
کرتہ رہیا برابر اونہویں فضل کنوں رب باری

رب احسان کسیدا سرتے ہرگز رکھے ناہیں
قرضے دار ہنوناں رہندے آخر دنیا تائیں

ہک روٹی جے نام خدا دے دیوے کوئی غریباں
ستر حصے اجر زیادہ ہووے وچ نصیباں

صدقہ دتیاں اللہ صاحب مال گھٹاوے ناہیں
پہلوں گھٹدا نظری آوے ٹھیک تساں ڈیتا ئیں

جو مسکین یتیماں سندی یا خدمت علماواں
اسدا اجر خدا وند دیوے آکھے نبی سچاواں

حافظ عالم قاری دی بھی خدمت کرو ضروری
ماں پیو جیسی خدمت ایہ بھی پاوے قرب حضوری

ذکر شان قرآن مجید

شان قرآن سنایا حضرت مت کوئی کرے کوتاہی
بیٹھ باوضو فجر نوں پڑھناں ایہ کلام الٰہی

جسنے کنڈ قرآنوں کیتی پڑھکے اوس بھلایا
انھاں ہوکے اُٹھے قبروں پاک نبی فرمایا

نبی کہے ایہ ساڈے پچھوں ہے گلزار نشانی
اسلئے پڑھیاں وڈی چھوٹی مشکل ہوگ آسانی

مویاں نوں ایہ فیض پہچاوے جو پڑھ بخشیا جاوے
جیوندیاں دے چہرے اُتے نور ظہور وساوے

پڑھ چھڈیا ملوانے کولوں مڑکے کھولیا ناہیں
کیوں نہ نار جہنم اندر مڑکے لے سزائیں

با کرامت برکت والی ایہ کلام الٰہی
جسنے پڑھکے دلوں وساری استے قہر الٰہی

روشن دین حکایت لکھدا سن توں میریا یارا
شان قرآن شریفوں آسنے ظاہر کیتا سارا

اوہ کہندا اے اک روایت مینوں نظری آئی
راوی ذکر سنایا مینوں میں نہ دلوں بھنائی

کہن لگا میں ٹریا جاواں اکدن سفر لمیرے
اگے نظر ہزاراں بندے میتوں پہن چوفیرے

سی اوہ جاگہ قبراں والی جس وچ جمع لوکائی
میں بھی جا سلام علیکم اہناں نال بولائی

اگے قبرہ بیٹھی ہوئی اک میت دی تازہ
توبہ توبہ دا سب لوکیں موہنوں کرن آوازہ

میں پچھیا سی کی گل ہوئی کر تفسیر سناؤ
کیکجھ ویکھیا تساں اتھاکوں واضح کر سمجھاؤ

ہونگ آوندی سانوں قبروں تاں اساں قبر پٹائی
ویکھ قبر وچ کیکجھ بنیاں تاں میں نظر وگائی

کیا ویکھاں میں سامی اندر میت اک پرانی
ہونگ آوازہ اس تھیں آوے ویکھی عجب کہانی

اک بچھو چڑھ سینے اسدے بیٹھا نظری آیا
میرے ویکھدیاں اس میت نوں غضبوں ڈنگ چلایا

دوہرا ہوگیا کُرنگ میت دا ہُونگر باہر آوے
تے بدبُو اجیہی آوے رب دکھالے ناہیں
کالا بچھو اک پل اندر وینہہ وینہہ ڈنگ چلاوے
بدن لتے کچھ ماس نہ دِسے شکل بُری دس آئی
ہوندا پیا عذاب الٰہی آکے کون چھڈاوے
اک عالم سُن اوتھے آیا اُس نے بات سُنائی
کھلے آن قرآن اُٹھایئں لگے پڑھن تمامی
پوری لکھ آیات قرآنی پڑھکے جمع کرائی
ایسی برکت والا بھائی ایہ قرآن الٰہی
اوہ بچھو دا پانی ڈھلکا ہوگیا اوپر سینے
اوہو مٹی پا اس اوپر اوسے طرح دبایا
ظلم کرن دا پیشہ چھڈو پڑھو نماز ضروری
اِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَۃُ آیت خدا فرمائی
لَیْسَ لِوَقْعَتِہَا کَاذِبَۃٌ آپ خدا فرمایا
دیوے خبر خدا وند سچی سچا اوہ دن جانوں
فِیْ سَمُوْمٍ اگ دوزخ دی بلدی ہے جگاہیں
پھیر حَمِیْمٍ گرم پانی ہے انہاں لئی تپایا
اثر کرے جد گرمی لگ کے تڑفے جان پیاری
وچ دوزخ دے سایہ ہوسی گرم دھوئیں دا کالا
یَحْمُوْمٍ پہاڑے وچ دوزخ دے اگدا نیا بنایا
لَّا بَارِدٍ نہ ٹھنڈا ہوسی جُوں دنیا دیاں چھاواں
بھڑک بھڑک اگ ساڑن آوے ذرا نہ ترس کماوے
رب کہے جو دنیا اُتے احسن عمل کماسی
یُحَلَّوْنَ مِنْ اَسَاوِرَ زیور رب پہناوے
نَخْلٌ وَّ رُمَّانٌ انہاں لئی ہین انار کھجوراں

جاں اُس پٹ لیا ڈنگ سارا پھیر لماں ہوجاوے
رب جانے کی بیفرمانی کیتی مرد گناہیں
ڈنگ چلاون اندر ہرگز اوہ نہ دیر لگاوے
ڈردا کول نہ جاوے کوئی ہٹکے کھلی لوکائی
ایہو جیہاں عذاباں کولوں نیک اعمال چھڈاوے
آکھے پڑھو کلام الٰہی پاوے جلد رہائی
گھیرا چار چوفیرے پایا تے میت وچ ساہی
بخشی حق میت دے انہاں دیر ذرا نہ لائی
اسدے پاروں اُس میت دی ہوگئی دور تباہی
وگ وگ کے پانی ہویا ڈھلکے وانگ پسینے
حال بداں دا ایہو بھائی سُننے اندر آیا
حکم احکام خدا دے سنکے پھرو نہ ہرگز دوری
یاد رکھو کھاں واقعہ ہوکے جلدوں قیامت آئی
اسدے واقع آنے اندر جھوٹھ نہیں بتلایا
جسدا نام قیامت دھریا ثابت یقین پچھانوں
جسدے اندر ٹوالے جاسن پھڑکے کل گناہیں
گرم حمیم تے کھولدا پانی پیش انہاں دے آیا
چاہون سایہ وچ دوزخ دے حکم کرے رب باری
اوس جگہ تھیں باجھ خدا دے کون نکالن والا
اُسدی چھاویں لین پناہیں آپ خدا فرمایا
رب کہے میں اوس جگہ تے سب کجھ یاد کراواں
اوتھے نیک اعمالاں باجھوں کوئی نہ چیز چھڈاوے
اوہ بچکے اس دوزخ کولوں جنت اندر جاسی
موتیاں جڑے سونیدے کنگن ہر اک مومن پاوے
خَیْرَاتٌ حِسَانٌ عورتاں صورت وانگوں حوراں

لَمْ یَطْمِثْھُنَّ اِنْسٌ جنہوں ہتھ کسے نہیں لایا
ایہ مومن انساناں بدلے آپ خدا فرمایا

مِنْ اَعْنَابٍ باغ انگوری خاطر اسدی سارے
تَحْتِھِمُ الانہار نہراں وین فوارے

النبا سورۃ وچہ مولا حسب الحکم سناوے
اِنَّ لِلْمُتَّقِیْنَ مَفَازًا نیکاں نوں فرماوے

تحقیق پرہیز گاراں لئی رب نے جنت عدن بنایا
حَدَائِقَ وَ اَعْنَابًا جس وچہ باغ انگور لگایا

ہون انعام جو نیک بندے لوں دے قرآن گواہی
واقعہ سورۃ دے وچ ویکھو لکھیا حکم الٰہی

عَلٰی سُرُرٍ مَّوْضُوْنَۃٍ منجیاں رب بنایاں
تار سونیدی وان بنا کے بہت نفیس انایاں

مُتَّکِئِیْنَ عَلَیْھَا اوپر سبز سرہانے
نال خوشی دے بیٹھن اُتے مومن مرد ربانے

وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُوْنَ لڑکے خدمتگاری
مِنْ مَّعِیْنٍ جو صاف شرابوں پیسن مرد غفاری

وَ فَاکِھَۃٍ کئی قسم دے جنت دلوچہ میوے
یَتَخَیَّرُوْنَ پسند کرے جس نوش اوہا کر لیوے

وَ لَحْمِ طَیْرٍ مِّمَّا گوشت جانور اندے
جیہڑے رب نبی دا آہے پورا حکم بجاندے

یَرْجُوْا لِقَاءَ رَبِّہٖ جے ملاقات خدا دی چاہو
اے انسانوں دنیا اُتے احسن عمل کما ؤ

ایہو حد سمندر والی جو میں آکھ سنائی
پیر پیغمبر مرسل سارے دیندے گئے دوہائی

تابعداری کرو نبی دی جس نے جنت جانا
نہیں تاں بھائی دوزخ اندر سپ اٹھوہیاں کھانا

اٹھ سویرے ادھی راتیں منگن روز سوالی
ایسا در ہے اس قادر دا کوئی نہ مڑدا خالی

ہر حاجت ورتاوے مولا وچہ زمین آسماناں
آپو اپنی حاجت منگنی ہر جناں انساناں

حکایت لڑکا

میں اک عبرتناک کہانی دساں تیر بیتا ئیں
اے انساناں اہل ایماناں سنکے دل تے لائیں

اک نمازی اٹھ سویرے پڑھن نماز جو آیا
وضو کرن لئی لوٹیاں دلوچہ آکے پانی پایا

کیا ویکھے اک لڑکا چھوٹا رو رو نیر وگاوے
وضو کرے تے چھم چھم روے عاید حال چھپاوے

کہے نمازی دسیں لڑکے کی تکلیفاں تینوں
جس توں رو رو نیر وگاویں اوہ گل دسیں مینوں

مینوں دکھ تکلیف نہ کوئی لڑکے آکھ سنایا
مسئلہ کل قرآنوں سنیاں فکر میرے دل آیا

رب کہیا میں آدم پتھر بالن دوزخ کرساں
جس ویلے کجھ دوزخ منگے نال انہاندے بھرساں

ایہ قرآنوں آیا مسئلہ تاں میں سنکے روواں
لرزہ خوف پوے دل میرے ہنجوں ہار پروواں

میں تاں رو کے رب اپنے توں منگاں نت پناہیں
روندا روندا گھائل ہوواں صبر دلینوں ناہیں

کہے نمازی نہ رو لڑکے ٹھیک خدا فرماوے
شرک تکبر والیاں تائیں بالن رب بناوے
لڑکے آکھیا میں اک مطلب تینوں ہور سناواں
اے بابا میں جنگل وچوں بالن چُکے لیاواں
میں ویکھاں جد چلہے اندر مائی بالن پاوے
پہلاں نکیاں نوں بھن رکھے پھر وڈیاں نوں لائے
شرک تکبر والے لوکیں وڈے مُڈھ پرانے
نکیاں باجھوں اگ نہ لگے تاں میں کراں جھرانے
نکیاں نوں ٹک تھلے پایئے وڈیاں نوں اگ لگے
میں ڈرنا نہ پگڑے جایئے اسیں اہناں توں اگے

مسئلہ شریعت

کہے جدوں درود نبی نوں جھب فرشتے آون
اوہ درود شریف نبیدی خدمت وچ پہنچاون
نبی محمدؐ راضی ہو کے آکھن دوست میرے
دین دنی دے ظاہر باطن کم نہ اٹکن تیرے
رب العالم راضی ہو کے دس درود پہچاوے
کرے درود شریفوں منزل نور متھے تے آوے
قبرستان اندر جے مومن پڑھے درود نبی دا
ہے نجات عذابوں بیشک ایسا نام شفیع دا
جیکوئی ورد ہمیشہ رکھے پڑھ صلوٰۃ پہچاسی
انشاء اللہ روز حشر نوں عالی درجے پاسی
وچ محرم تے شبقدرے روح دنیا تے آون
اپنے رشتہ داراں ولے آکے پھیرا پاون
اک روایت رات جمعدی اوہ ارواح سب بھائی
صدقہ دین یا پڑھکے بخشن جے اہناں نوں کائی
آکے روح کریندے عرضاں پڑھ بخشو کجھ سانوں
کون ویلے دے آکے بیٹھے کوئی نہیں خبر تسانوں
ساڈے ملک کرو کجھ صدقہ یا کلام الٰہی
ہووے دور عذاب اساڈا کرو نہ بے پرواہی
پڑھ اخلاص تے فاتحہ سورت بخشو ساڈیاں تائیں
رحم کرے رب ساڈے اُتے ڈاہڈے اسیں گناہیں
قسم خدا دی جے روحاں دی تساں سنی جے زاری
گوشت جدا ہووے ہڈیاں تھیں سنو حقیقت ساری
سنو حقیقت یار پیارے دو سن مرد الٰہی
آپس اندر بیٹھ میتے ایہہ صلاح پکائی
وعدے کیتے بیٹھ دوہاں نے جو پہلوں مر جائے
گذریا حال قبر دا سارا واضح کر سمجھائے
حکم الٰہی ہک جنے نوں موت اچانک آئی
کیتا دفن قبر وچ جاکے سنو حقیقت بھائی
جاکے قبر اوہدی تے دوست مار آواز بولایا
دو ترن وار آوازہ کیتا کوئی جواب نہ آیا
بیٹھا پاس قبر دے مڑکے کردا بہت حیرانی
کیوں نہیں وعدہ پورا کردا میرا دلبر جانی
قبروں پھیر آوازہ ہویا سن توں یار پیارے
خوف خدا تھیں بخشش ہوئی باقی کوڑ پسارے
بسم اللہ تے فاتحہ پڑھکے جیکر بخشے بھائی
قبر عذابوں بیشک اسنوں دیوے رب رہائی

صدقہ دیہو تے اوہ بھی جا کے واقعہ اجر پچاوے
پڑ بسم اللہ تے فاتحہ سورۃ وغیرہ نال چھڈاوے

کلام طعام روحانوں پہنچے اسوچ شک نہ کائی
مڑدے روح سرد ہو جاون ہووے فضل الٰہی

نیک اولاداں ماں پیو تائیں پڑھکے بخشی جاون
دوزخ وچوں کڈھ انہانوں جنت وچ لیجاون

ماں پیو نیک اولاداں دے حق کردے نیک دعائیں
جد کدا وہ بھی بخشے جاسن فضل کرے رب سائیں

اے انساناں ذات خدا دی تینوں روز بلاوے
میتھوں منگن جو کجھ حاجت آپ خدا فرماوے

کیہڑی چیز میرے کول ناہیں جستوں مڑسیں خالی
کیوں نہ مینوں عرض سناویں کہے خداوند عالی

آٹا دانہ مرچ مصالحہ لکڑ بالن بھائی
ڈبی ولوا بھانڈا چھناں کول میرے نہیں کائی

پیسہ دھیلہ جتی لیڑا ہر ہر حاجت منگو
لیف تپڑ یا سوٹ سلیپر بول کہو نہ سنگو

دو لقمے گھٹ روٹی کھائیں نیند نہ غلبہ پاوے
توں جے کرسیں یاد خدا نوں تینوں کدوں بھلاوے

کہانی عبدہ سوداگر

ہک سوداگر کسے زمانے عبدہ نام سداوے
زر دولت بے انت شماری کوئی شمار نہ آوے

عیش خوشی تے عیباں اندر ساری عمر لنگھائی
کدے خدا نوں یاد نہ کیتا کر کے بے پرواہی

عیش پرستی اندر اُسدے مکے مال خزانے
زر دولت تے عزت کردے ہین لوگ بیگانے

گھر اسدے اک لڑکی ہیسی صورت شکل پیاری
اسنوں ویچن ٹر پیا کدھرے سنوں حقیقت ساری

جا کنجراں گھر لڑکی ویچی اُسنے زور دھگانے
تے شراب بازارے پیوے عیش کرے من بھانے

اوس سوداگر عیباں اندر ساری عمر گذاری
آخر موت سنیہا آیا اسنوں چھیکڑ واری

موت آئی تے مرے سوداگر قبریں جا دفنایا
منکر اُتے نکیر فرشتے آن حساب کرایا

کھُل گئی موری دوزخ ولوں کمبے اوگنہارا
گرم ہوا نے ساڑیا جثہ پیش نہ جاوے چارا

اگلے پچھلے کل گناہاں آکے گھیرا پایا
نہیں سی اوہنے دنیا اُتے نیک اعمال کمایا

وانگ تنور تپاوے دوزخ قبر اُہدی نوں یارا
وانگ منور ہویا اوہ سڑ کے عاجز اوگنہارا

دنیا تے کوئی دوست نہیسی اسدا بڑا پیارا
سُفنے دلو چہ ملکے اوہنوں حال سناوے سارا

جا کے میری لڑکی تائیں حال سنا دیہہ میرا
اپنے پاسوں بھی کجھ بخشیں جو دل چاہوے تیرا

خوابوں اُٹھ بیداری پکڑی جان اس مرد الٰہی
پچھ لڑکی دا پتہ نشانی ٹریا واہو واہی

اُس لڑکی دے ڈھونڈن کارن ڈاہڈا سفر اُٹھایا
پنڈوں باہر سی اک کھوہ پہنچ گئی اُس جائی
اے بی بی گھر کتھے تیرے بھی کجھ پتہ بتائیں
توں بھی کوئی پردیسی ویرا مینوں نظری آویں
اک سوداگر عبدہ ہیسی شہر اساڈے رہندا
مُنکے ناں عبدے دالڑکی رو رو مارے آہیں
میں ہی سڑے نصیباں والی عاجز درد رنجانی
پھر اُس اپنے مُنکنے والا حال سُنایا سارا
اے بی بی کجھ نام خداوے کر کجھ اپنا حیلہ
لالو لال غصے نال ہو کے آکھے سُن النسانے
پاس میرے کھیہ دلیاں اُستوں کھیہہ آہدے سرپاواں
یا مولا ایہ چکڑ میرا اُسدے لیکھے لاویں !
جا دوزخدی موری اگے چکڑ رہنے لایا
اے انساناں نیک عملدی لوڑ ضروری پینی
پڑھیں نمازاں رکھیں روزے حکم احکام بجاویں

جا پہنچا اوہ پنڈ لڑکی دے قدرت رنگ دکھایا
لڑکی سی اک کپڑے دھوندی استوں گل پچھائی
لڑکی رو کے آکھن لگی اُجڑ گیا ندریاں تھائیں
کی دریافت کرنا ایتھوں پتہ نشان بتاویں
اوسدی لڑکی لوں میں ملنا پھر اوہ بندہ کہندا
میں ہی لڑکی ہاں عبدے دی کی کہنا ایں تائیں
کس خاطر توں آیوں ویرا مینوں دس کہانی
وچہ دوزخدے سڑدا بی بی تیرا باپ پیارا
پڑھکے بخشش دیویں کجھ اسنوں بخشش ہوگ وسیلہ
اوہ تاں مینوں ویچ گیا سی ہتھیں کنجر خانے
نال غصے دے چکڑ پھڑ کے ماریا اوس چلاواں
اپنے فضل کرم تھیں مولا دوزخ کنوں بچاویں
ہویا بند عذاب دوزخدا اللہ فضل کمایا
باجھوں نیک اعمالاں تیری سار کسے نہ لینی
حق حلال حرام پچھانی مال یتیم نہ کھاویں

مسئلہ شریعت

شاہ مرداں اک روز قدرتی قبرستانے آوے
جدوں فرشتے مارن گرزاں دھمک پوے یکباری
اُسلے حق شفاعت کیتی رحم دلے وچ آیا
اس رمضان مبارک دی کجھ عزت کیتی ناہیں
جو رمضان مبارک دی نہ عزت خدمت کرسی
نبی کہے جو ایس مہینے کردا ترک گناہوں
زندگی نویں دین لئی آوے ایہہ رمضان مہینہ
ہک تسبیح پڑھے جیکوئی لکھدا درجہ پاوے

کی ویکھن اک اوگنہارا دکھ سزائیں پاوے
رنگا رنگ عذاب فرشتے دیون وارو واری
توں کیوں کریں سفارش اسدی رب پچھے فرمایا
گوناگون عذاباں اندر داخل ہویا تاہیں
قسم خدا دی پیر پیغمبر کوئی نہ حامی بھرسی
سارا سال گناہ جو کیتے بخشش ہون درگاہوں
نورعں کرے منور دل نوں روشن کردا سینہ
اک کپڑے دا لکھ ہزاراں اُسنوں ونا جاوے

ہر راتیں جو ہکسو واری استغفار پڑھیوے
قُل ھُوَ اللہ جو مومن تیرے واری جو پڑھدا
تیہہ روزے جوگن کے رکھے پاک نبی فرمایا
عزت شرف خدا جو دتا ایس مہینے تائیں
آوے جد رمضان مہینہ پاک نبی فرماون
نیک اعمالاں باجھوں بھائی محشر یار نہ کائی
اسدن الفت ہر ہر دلدے وچوں پکڑے دوری

وچ بہشتاں در بچ پاوے پاک گناہوں تھیوے
نستے دوزخ اسدے کولوں پاس نہ آوے ڈردا
پاک گناہوں ایسا ہویا جیوں اج مائی جایا
اسدی برکت لکھ کروڑ بخشے جان گناہیں
دوزخ خدے دروازے سارے بند کرائے جاون
دشمن ہوسن ماں پیو تیرے زن فرزنداں بھائی
باجھ شفاعت پاک نبیدی کیسے نہ پیسی پوری

حلیہ مبارک آنحضرت صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

سوہنی صورت پاک نبی دی میں کی صفت سناواں
اپنا یار بنایا آپے خالق سر جنہا رے
حسن نبی دے اگے رہنے ستر پردے پائے
اصلی صورت پاک نبی دی عقل فکر تھیں باہر
سوہنے نقش نہار نبی دی سوہنی شکل نورانی
جتنی خبر حدیثوں پائی اوہ میں خبر سناواں
گندم رنگ نبی دا سوہنا ہیسی قد میانہ
جے سو لماں کولوں لنگھے نیواں نظری آوے
نور الٰہی چہرے اُتے سوہنیاں چمکاں مارے
بھواں کماناں پاک نبی دیاں عین کشادہ متھا
موتی اکھ نبی دی سوہوے مندری وچ نگینہ
اُچا نک مبارک سوہنا سِدھا الف اِکلّا
سوہنے دند نبی سرور دے صفت نہ کیتی جاوے
اکدن حضرت عائشہ بی بی سوئی گھر کھڑائی
وقت عشا سردار دو عالم مسجد وچوں آئے
چمک وندال دی چانن لاکے کردتیاں روشنایاں

جان کراں قربان نبی توں جے اک جھاتی پاواں
جن انسان فرشتے نوری ہر کوئی تن من وارے
ظاہر باطن پاک نبیدی کیہڑا صفت سناوے
کجھ خدانے باطن رکھی کجھ فرمائی ظاہر
صفت کرے کی عاجز بندہ یوسف جیہے قربانی
نہیں حضور نبی دے جسموں ظاہر کتے پرچھاواں
جیکوئی تکے نور چمکے وجے تیر نشانہ
ظاہر نبویں باطن آپے خبر حدیثوں آوے
نور لپیٹیاں سوہنیاں زلفاں لیندیاں لٹک ہلارے
قسم خدا دی دوروں لگے چن اسمانوں لتھا
جتھے حضرت عمر گزاری دھن دھن شہر مدینہ
پتلے ہوٹھ سوہاون چہرا دیکھے نور تجلے
چمک نورانی دُرِ یمانی کی کوئی صفت سناوے
وچ اندھیرے لبھ نہ سکی خبر حدیثوں آئی
ہس کے اندر سرور عالم قدم مبارک پائے
سوئی لبھی حضرت عائشہ ایہ میں خبراں پایاں

دیکھ نبیدا روشن چہرہ سورج بھی شرماوے
کالیاں زلفاں رات سیاہی چمکاں مار وکھاوے

بھریا نور کشادہ سینہ عیب غروروں خالی
جنہوں چاک فرشتیاں کیتا ایڈا کشف جلالی

موہڈھیاں پاک نبیدیاں اُتے وال بڑے چمکیلے
نورانی نور صفاتی چہرہ نظر پوے کت حیلے

گردن لمبی چھاتی چوڑی سوہنے خوش رخسائے
ریش مبارک چمکاں مارے جیوں اسمانی تارے

سروچہ سر حقانی بھریا لک ذرا پتلیرا
واہ محمد کملی والے واہ وا نقشہ تیرا

زانوں تیکر باہاں لمبیاں بہت دراز دساون
دست مبارک پاک نبیدے پئے رحمت برساون

تلی نبی دی طبق زمین دا جیونکر رب بنایا
ہتھ ہتھیلی دنیا وسے حکم حدیثوں آیا

انگلاں لمبیاں نازک ہیسن جیوں دریا دیاں لسّاں
رحمت عالم پاک نبیدیاں کیہڑیاں صفتاں دساں

پیر مبارک پاک نبی دا جس جاگہ ٹک جاوے
نرم ہووے سب پتھر کنکر سختی کون وکھاوے

مکھی بہے نہ جسم نبی دے قرب حضوری پایا
پاک نبیدے سر دے اُتے رہے بدل دا سایہ

حُلیہ پاک نبی سرور دا جیکوئی پڑھے پڑھاوے
اس گھر اندر اللہ صاحب دوگنی برکت پاوے

حکائیت

ہکدن وحی جبریل قدرتی پاک نبی ول آیا
حضرت بی بی فاطمہؓ چاچا آکھ بلایا

اے بی بی میں بابا تیرا جبرائیل سنایا
سب تھیں پہلے ذات خدا دی مینوں ہیس اوپایا

بعد خداؤں سب دنیا تھیں میری عمر وڈیری
اس بدلے میں بابا تیرا سُن توں بیٹی میری

جنت خاتون پاک نبی نوں ادبوں عرض سنائی
جبرائیل تساں تھیں وڈا یا محبوب الٰہی

پھیر پیاری بیٹی تائیں پاک نبی فرماوے
ایہ گل پچھیں پھیر وحی نوں جسدن مڑ کے آچھے

پھر جبریل آیا تاں بی بی ایہ گل آکھ سنائی
جبرائیل تساں تھیں وڈا یا محبوب الٰہی

جبرائیل کہیا اے بی بی ایہ گل دساں تینوں
اک طرفوں سی نظری آیاں چمکاں وجد ملیا مینوں

باپ میریدا نور سائی اوہ جیہڑا چمکاں مارے
بیشک چاچا ہاں میں تیرا ادبوں عرض گزارے

واہ سبحان اللہ کیا سوہنا شان نبی نے پایا
سب تھیں اول سب تھیں آخر سوہنا شان سوایا

اے انساناں پاک نبیدی کرلے تابعداری
روز حشر نوں ملسی تینوں جنت دی سرداری

بدیوں بچکے نیکی کرلے جیکر جنت جاناں
نہیں تاں دائم دوزخ اندر کرنا پوے ٹکاناں

وچ حدیث نبی صاحب تے ایہ الفاظ سُنایا
بوناں بیج ہے فعل بندیدا اصاف صحیح بتلایا

نحن الزارعون. خدا کہے ہم اگایئے کھیتی
نزرعت کہے نہ ہرگز بندہ ہم نے بیج اگایا
یعنی فرض بندے دا وڈا کرے عبادت پوری
لو نشاء لجعلنا حطاما ایہ بھی حکم ہمارا
یا ادہ کردیاں زیرہ زیرہ کم کسے نہ آوندے
یا ایں چھوڑے کنکن جھاڑ کے دانہ وچ نہ پاتی
ہر اک چیز خداوند عالم سب نوں آپ جتاوے
ما الذی تشربون پھیر سنایا رب نے
جس پانی دے باجھوں بندہ اکدو یوم نہ جیوے
اس پانی نوں اساں بنایا آکھے ذات ربانی
رب کہے انسانا غافل جیکر ایہ گل چاہواں
جے پانی نوں کوڑا کر کے الیسا اثر پوچا یئے
رب کہے میں وچ تساڈے ظاہر موت بنائی
ولے بدل نہ حکم میرا کوئی میں کوئی عاجز ناہیں

ہمن نتے اگاون ولوں لوگ نہ ہرگز بھیتی
کہے رب اگایا میں تاں اپنا فرض بجایا
فخر نہیں کوئی آدمیاں وا رب کرے منظوری
ملی ولی جیہی گھاس بنادیاں بویا بیج تمہارا
یا میں حکم زمیں نوں دیواں کنکوں مرک اگاوے
یا میں کنکاں چھوڑ لیاں تائیں خس خس انگ بناواں
رب کہے ایہ غافل بندہ کیوں نہ شکر بجاوے
خبر وہیو کھاں اس پانی دی جو پیتا ہے سب نے
جستوں پیاس بجھاوے ولدی مشکل گھڑی کٹیوے
اساں اتاریا دنیا اتے صاف بدل تھیں پانی
ایسن لطیف لذیذ پانی نوں کوڑا کر دکھلاواں
کل زراعت کھیتی تائیں زائل کو دکھلایئے
دیلا وقت مقرر کر کے اسے ٹھہر لوائی
کیہڑا بچے موت میری توں کر کے زور زورا ہیں

حکایت عبداللہ انصاری

اک دن عبداللہ انصاری پاس یہودی آیا
پاس میرے کجھ ہین کھجوراں یا مقبول الٰہی
نال میرے جے چلو حضرت قرضدار بولا یئے
سرور عالم تائیں لیکے جاں عبداللہ آیا
نبی اکابر مدد کارن ہے اج نال لیا. ندا
آخر حکم انہاں نوں کرے پاک رسول الٰہی
ڈہیئے سارے لینے والے نال فخر وڈیایاں
اک ڈھیری تے بہکے حضرت جد دم تول لگایا
ڈھیری تے ہتھ پھیری جاون سرور نبی گرامی

یا نبی اللہ قرضے واراں مینوں بڑا ستایا
قرضے والے بہت زیادہ آن کھلے اک جائی
جتنا جتنا ونڈے آئے سب دے پلے پایئے
قرضداراں بنے دیکھ نبی نوں دل وچ برا منایا
جد تک قرض ادا نہ کرسیں توں نہیں گھر نوں جاندا
جو حاضر ہے لیو سارے راضی ہو کے بھائی
دکھو دکھ انہاں لئی بانٹے ڈھیریاں ہیسن لایاں
حق ادائی بکدی ہوئی دو جا پھیر بلایا
چار ہزار تے اٹھ من پکا تلا مال تمامی

ختم ہوئے سب قرضے والے باقی رہیا نہ کائی
ڈھیری رہی برابر اونویں خبر حدیثوں آئی

صفت بنی دی ختم نہ ہووے جے سو کراں ویری
جسدی صفت خداوند کردا ہے کی ہستی میری

کرۃ الواعظین وچوں میں اک حکایت سناواں
راوی جویں روائت کردے وچہ بیان لیاواں

بیان حکایت احوال سخاوت

اسرائیلی قوموں سی اک غنی تونگر بھارا
شوم بخیل کمینہ وڈا اسن توں میریا یارا

نیکوکار اُہدی اک لڑکی سنوں حقیقت ساری
ہیسی قحط زمانہ اُمردں قلت اناجوں بھاری

اکدن آ دروازے اگے کرے سوال سوالی
نام خدا دے دیہہ کوئی روٹی درجہ پاوے عالی

اہل ہدایت لڑکی اُسدی کھا دا خوف ربانا
نام خدا دے دیدیاں روٹی کرے سوال نمانا

راہ مولا دے جاں لڑکی نے روٹی آن پھڑائی
اُتوں آ گیا بابل اسدا قدرت ویکھ الٰہی

چابک پھڑ کے مارن لگا اوہ لڑکی دیتا ئیں
مار لیا پر دل تھیں غصہ پھر بھی جاندا نا ہیں

کیوں ٹکڑا راہ مولا دتا پھڑ تلوار لیا یا
سجا ہتھ اُہدا چا کٹیا نہ کوئی رحم کمایا

ہتھ کٹا کے رووݨ لگی عاجز درد رنجانی
صبروں شکروں سر تے جھلی سی تقدیر ربانی

آخر اوس شخص دے اُتے آیا قہر الٰہی
غضبوں ہور زمانہ بدلے کارن بے پرواہی

غیرت ربدی اُسدے اُتے ایسا پھیرا پایا
رُلکے مر گیا وچ گلیاں دے غضب خدا دا آیا

لڑکی اِکو رہ گئی اُسدی عاجز درداں ماری
ٹکرے کارن گلیاں اندر کرے سوال بیچاری

تھوڑا بہتا حاجت کارن جے ٹکڑا ملجاوے
شکر الحمد خدا دا کر کے اپنا وقت لنگھاوے

دلوچہ صبر توکل کیتا صاحب عقل سیانی
آکھن لگی ہے تقدیروں وگی قلم ربانی

عاجز لڑکی گھر غنیاں دے اکدن منگن آئی
دیہ ٹکڑا کجھ نام خدا دے رو کے عرض سنائی

دانشمند سیانی عورت اسنوں پاس بلایا
ویکھ عجیبہ صورت سیرت اُسنے آکھ سنایا

کریں قبول نکاح جے بی بی ہے اک لڑکا میرا
مال خزانہ دولت ساری اندر باہر تیرا

اگوں عذر نہ کیتا لڑکی جو مائی فرمایا
اجر سخاوت رب سچے نے لڑکی نوں دکھلایا

نال خوشی دے عقد پڑھا کے عجب لباس پہناون
نال خوشی دے چائیں چائیں کھانے عجب پکاون

اک پلنگ تے عورت خاوند جلدی نال بٹھاون
پیش دوہاں دے حاضر کھانا آ رکاب ٹکاون

ہتھ کپے دا عیب انہانوں معلم حال نہ کوئی
عاجز لڑکی دی اُس عیبوں مشکل حالت ہوئی

مائی آکھے عورت خاوند رکھکے کھانا کھاؤ
خاوند اُہدا ہتھ ہٹا کے سخن بے ادب سنائے
مُڑ مُڑ لڑکی کھانے کارن کھبا ہتھ نکالے
غیب آوازہ ہویا مڑکے کیوں بی بی شرماویں
کری سخاوت توں جس ہتھوں نام میرے تے سائی
جاں ہتھ باہر نکالے لڑکی قدرت ویکھ ربانی
حمد ربا نا کرکے بی بی صدقے صدقے جاوے
جو سائل نوں خوش کریسی رب اُہناں تے راضی

کھبا ہتھ نکالے لڑکی بہت کرے پچھتاوا
گیا تمیز فقیراں تائیں ادب اداب بجائے
ہاتف غیب آوازہ کیتا قدرت رب وکھالے
سجا ہتھ نکال شتابی کل مراداں پاویں
کیونکہ ثابت کراں ڈ اسنوں آکھیا ذات الٰہی
کیا ویکھے ہتھ صحیح سلامت نہ کوئی داغ نشانی
خاوند دینال بہت خوشی تھیں رلکے کھانا کھاوے
سنیاسنوں میں بالکل نیڑے کہے خداوند قاضی

حکایت صدقہ

حضرت ابوبکر دا ہیسی جدوں زمانہ شاہی
پنجے عیب شرعی اک بندہ فاجر فاسق زانی
عمر حیاتی وعدہ سچا ختم ہوئی زندگانی
حضرت ابوبکر دیتا ئیں اکدن ذات الٰہی
دوروں چمک وکھاوے اُسدے سرتے تاج شہانہ
حوراں کردیاں خدمتگاری ادب اداب بجاون
ابوبکر دریافت کیتا توں کی عمل کمایا
آکھن لگا حضرت جی میں سچ سناواں تینوں
آخر اوس لاچاری اندر رہنے ڈھو بنایا
جدمیں لگا کھانا کھاون اک سوالی آیا
اوہا دو تویں روٹیاں پھڑکے اُسدے ہتھ پھڑایاں
پگڑ فرشتیاں حاضر کیتا مینوں جا سرکارے
تھر تھر جسم میرا پیا کنبے رو رو ماراں آہیں
نال فضلدے حکم سنایا رب شفیع نے مینوں
ابوبکر نوں شان سخاوت خوابے رب وکھایا

اوس وقت دی گل تسانوں جاوے یار سنائی
ہر ویلے وچ عیشاں ناناں کردا کم شیطانی
کفن دفن کر گور پوچاون اسدے دلبر جانی
حالت اوس شخص دی رہنے سفنے وچ وکھائی
تخت سنہری تے اوہ بیٹھا سوہنا مرد یگانہ
محل مکان عجیبہ اسدے اگے باغ سوہاون
جسدے کارن جنت اندر توں ایہ رتبہ پایا
ہکدن قدرت نال الٰہی فاقہ آگیا مینوں
اپنا پیٹ بھرن لئی پھر میں کھانا جلد پکایا
عاجز ہوکے کرے آوازہ مینوں بھکھ ستایا
یا حضرت میں جنت حوراں ایس ثوابوں پایاں
لائق دوزخ دے میں عاصی عیب میرے سن بھالے
حاضر دفتر بدیاں والا دوزخ بھڑکن بھاہیں
جا گنہگارا نال فضلدے بخش دتا میں تینوں
بیشک سخی پیارے ربنوں حکم حضور سنایا

آکھے نبی بخیل نہ ہرگز جنت اندر جاسی
اے لوکو جد دن محشر دے حشر تپایا جاوے
چھاں کریگا سر تے صدقہ پاک نبی فرمایا
اک حدیث ترمذی وچوں راوی ذکر لیایا
فارغ ہو کے بیٹھے حضرت ونڈ کے مال تمامی
مال ونڈیج گیا ہن سارا حضرت نے فرمایا
قرض اٹھا بازاروں جاکے میرے نام لکھاویں
ایس طرح نہ کرنا چاہیئے آکھیا عمر پیارے نے
بات عمر دی حضرت تائیں اصل پسند نہ آئی
دیون والیا وہ یہ راہ مولا ہرگز دیر نہ لائیں
خوش ہوکے سردار دو عالم ایہ فرمان سنایا
اک تفسیر عزیزی والے خاص روایت سنائی
ماں میری نے تینوں گھلیا یا محبوب حقانی
بھی کجھ چیز نہیں سی حاضر پاک نبی فرمایا
پلک پچھوں پھر لڑکے آکے اتنی عرض سنائی
جا گھر جلد اتاریا کرتہ پاک رسول پیارے
شرم کنوں سردار دو عالم گھر تھیں باہر نہ آون
کرن زیارت لوکیں آون حضرت باہر نہ آئے
وحی جنابوں حاضر آیا یا محبوب الٰہی
یا محبوب پیارے ایڈا نہ کر ہتھ کشادہ
کرتے باجھ تسیں یا حضرت نہ مجلس وچہ آئے
ایس طرح دی خلق محبت پاک نبی وچہ پائی
عجب کنارے والی چادر عورت اک لیاندی
عرض قبول کریندے جلدی سرور نبی گرامی
پھڑ پھڑ سارے ویکھن اسنوں چادر عجب کناری

راہ مولا جو خرچ کریسی اپنا خرچ بناسی
تانبے وانگ ہووے تپ حصرتی اتنی گرمی لاوے
بنکے ڈھال دوزخنوں روکے حکم حضور سنایا
نوے ہزاراں درم نبی نے اکدم سی ورتایا
پچھوں اک سوالی آیا پیش رسول گرامی
نال محبت اسدیتائیں ایہ فرمان سنایا
جتنا مال ضرورت تینوں اتنا ہی لیجاویں
ایہ نہیں حکم خدا داکوئی یا محبوب سوہارے
اک اصحاب نبیدے کولوں ایہ گل آکھ سنائی
کیوں محتاج کریسی تینوں اوہ جنتا ندا سائیں
ایہ محمدؐ رحمت عالم رحم کرن لئی آیا
اکدن چھوٹا لڑکا آیا پاس رسولؐ الٰہی
یا حضرت میں گل تھیں ننگی عاجز درد رنجانی
صبر کرو میں بھیج دیاں گا جد ساڈے ہتھ آیا
اپنا کرتہ دے دیہو مینوں آکھے میری مائی
کرن خوائے آپ لڑکیدے دیر نہ کرن سہارے
کسنوں اودیوں طاقت ہووے مار آواز بلاون
خالی گئے زیارت باجھوں راوی ذکر سنائے
ایتھوں تیک سخاوت کرنی منع خدا فرمائی
خود محتاج جہدے وچہ ہونا ایہ نہیں حکم خدادا
کئی محروم زیارت یاروں ہو مایوس سدھائے
جویں حدیثوں ثابت ہویا اوہ میں لکھ سنائی
یا حضرت ایہ آپ ہنڈاؤ عرض کرے شرماندی
چادر پھڑکے اتے لے لئی مجلس وچہ عوامی
نال محبت اتے لیکے بیٹھے نبی غفاری

اک سوالی پاک نبی نوں ادبوں عرض سنائی — کرو عنایت چادر مینوں یا مقبول الٰہی
چادر لاہ کے پاک نبی نے کیتی جلد حوالے — غصہ کرن سوالی اُتے سارے محفل والے
بسم اللہ کر چادر پکڑی اس مسکین نمانے — چادر دیندیاں دیر نہ لائی پاک رسول ربانے
پھیر دھیان سوالی وَلے ساری مجلس کریا — چادر ویکھ نبی تے تخصا توں اک گھڑی نہ جریا
حرصوں نہیں سوال کیتا میں آکھیا پھیر سوالی — میرے دلنوں قدرت ربدی سی ایہ بات سکھالی
نیک اعمال نہ میرے پلے قبر قیامت آسی — قبر عذابوں میں عاجز نوں کیہڑا آن چھڈاسی
اس چادر دا بخشش بدلے اپنا کفن بناواں — ایس وسیلے قبر عذابوں جیکر میں بچ جاواں
جس چادر نوں پاک نبی نے نال جسم دے لایا — کفن بناواں ایس وسیلے بخشے بار خدایا
کیوں نہ اس تھیں بخشیا جاوے عاصی اوگنہارا — پھیر مجلس نے نہ کوئی کیتا اگے سخن دوبارہ

حکایت

ابوہریرہؓ ذکر سناندے آکھیا نبی الٰہی — اسرائیل نبی دی قوموں تن شخص سن کائی
اک گنجا تے دوجا کوہڑا تیجا سی اک انھاں — لاغر حالت بہت انہاندی دلوچ کرو امتاں
اکدن جبرائیل وحی نوں امر کیتے رب عالی — حالت بدل شتابی جا کے تناں شخصاں نوالی
بن انسانی شکل فرشتہ کول انہاندے آیا — پہلوں آن کوہڑے دے کولوں حال احوال پچھایا
کی دل چاہوے تیرا شخصا حال سنا کجھ مینوں — جو دل چاہوی منگ شتابی حاضر کر دیاں تینوں
کوہڑے آکھیا اول میری ہووے دور بیماری — میرے جیڈا دکھی نہ کوئی اندر دنیا ساری
پھیر ملن دو ڈاچیاں مینوں شوق بڑا دل آوے — جبرائیل فرشتہ اسنوں دست مبارک لاوے
بدن مبارک روشن ہویا ہو گئی دور بیماری — نر مادہ دو ڈاچیاں ملیاں حکم جویں سرکاری
چلا گیا پھر گنجے وَلے اوتھوں ملک نورانی — جا کے پچھے گنجے کولوں دلدی دس کہانی
گنجا آکھے طلب دلیدی وال اُگن سر میرے — پھر دو گائیں مل جان مینوں ہوون فضل گھنیرے
اگے وال تے گائیں ملیاں آکھیا ملک رباناں — اگے عاجز حال نابینا بیٹھا درد رنجاناں
نال پیار نابینے تائیں جبرائیل سناوے — آکھ سنا توں دلدی مرضی کی تیرا دل چاہوے
انھاں آکھے سب تھیں پہلے مینوں ملے بینائی — اکھیں جیہی نیامت کدھرے نہیں دنیا تے کائی
دو بکریاں مل جاون مینوں شوقاں نال چراواں — دیہو دلدی خواہش میری ربدا شکر بجاواں

دست مبارک پھیریا جسدم جبرائیل پیارے
تناں تائیں حاجت ملگئی فضل کنوں رب سائیں
کامیں رکھکے مال چراون بنے تونگر بھارے
ہر شخصاں تے رحمت کرکے رب سچا فرماوے
اوہناں تناں شخصاں وَلّے اے جبریلا جاویں
سائل بن جبریل فرشتہ کوہڑے دیکول آیا
اک اک شتر سوالی تائیں جے میں بیندا جاوں
کئی سوالی تیرے ورگے آن سوال سناون
کوہڑے جدوں فرشتے تائیں خفگی بات سنائی
جبرائیل گنجے کول آیا بنکے سائل نمانا!
جسنے وال عجائب بخشے دتیاں نالے گائیں
گنجے تائیں دلدے اندر نہ کوئی نرمی آئی
مڈھ قدیموں گائیں رکھے اسیں گھرانہ عادی
جدوں فرشتہ واپس ہویا آیا قہر الٰہی
تاں پھر جبرائیل فرشتہ طرف نابینے آیا
اگوں کہن نابینا لگا میں ہوواں قربانی
قسم خدا دی ہاں میں راضی مال خداوند سائیں
کہے فرشتہ میں نہیں سائل میں ازماون آیا
جسنے ذات خدا دی نالوں دنیا کیتی پیاری
اے زردارو زر دولت دا مان نہ کرنا بھائی
جیکر بستے رہلے لاؤ زر دولت دے تائیں
رب کہے انساناں غافل کیوں نہ شکر بجاویں
اِذَا بَلَغَتِ الْحُلْقُومَ جد جان حلق تے آوے
یاد رکھو جد دین جنی دے کل مکا دیاں جھیڑے
جان حلق وچہ کھڑکے جسدم آن بنے گی اوکھی

روشن اکھیں ہویاں دونویں نور وچہ چمکاوے
حکموں بے پرواہیاں ہویاں تناں شخصاں تائیں
پلکاں اندر غنی بنایا خالق سر جنہا رے
جبرائیل فرشتے تائیں حکم خدا فرماوے
یاد احسان کہ دلوں بھلایا جاکے توں ازماویں
دیہ اک شتر خدا دے نامے آن سوال سنایا
دیکھے مال سوالیاں تائیں ڈنڈے آپے جاواں
کی لیجاون ساڈے کولوں جھڑکاں کھاکے جاون
اگے والی حالت ہوگئی قدرت نال الٰہی
دیہہ اک گاں فقیر دیتائیں من کے نام ربانا
رب دے راہ اک صدقہ کرکے گاں دیدے میں تائیں
بے پرواہی کرکے کیتی بات پسند نہ کائی
توں یکی گل سناویں مینوں قسم گنجے نے کھادی
اوہا صورت گنجی کو بھی ہوگیا حال تباہی
دیہ اک بکری نام خدا دے آن سوال سنایا
لیجاہ بکری راضی ہووے جیکر ذات ربانی
میں راضی رب میرا راضی ساریاں ہک لیجائیں
دل تے یاد رہی گل تیری توں نہیں رب بھلایا
کوئی حسن کردا اوہ دنیا تے موجاں برخورداری
ایہ ازمائش کارن دیندا واحد ذات الٰہی
جنت گیا خریدیا استھیں ہور وجہ کجھ ناہیں
کل نعامت رب سچیدی بن قیمت توں کھاویں
فخر تکبر خودی غرورت پھر کوئی پیش نہ جاوے
مینوں جدوں پکاریں بندیا شاہ رگ توں میں نیڑے
باجھ خدا دے جان پیاری کون نکالے سوکھی

شفقت کرے خداوند عالم جیوں ماواں دے بچے
پس جس نے عمل کمائے چنگے رب سچا فرماوے
دوزخیاں دا حال خدا نے ظاہر کر دکھلایا
یُعْرَفُ الْمُجْرِمُوْنَ بِسِیْمٰھُمْ آیت خدا فرمائی
فَیُؤْخَذُ رب حکم سناوے جلد فرشتے پکڑن
وَالْاَقْدَامِ جو قدماں وچ نال بنھن والی پیشانی
اک بندے نوں چار فرشتے گرزاں دے نال کٹن
زہری سپ اٹھوہیں اوتھے ڈنگو ڈنگ چلاون
لہو پاک تے ڈنگاں تھوں ہر تن خوراکاں بھائی
آتش قسم لباس انہاں دے جیہڑے لین دوالے
اس دوزخ تھوں جسے بچنا نہیں سی مشکل بھائی
نار جہنم کولوں بھائی تینوں آن چھڑاوی
اٹھ اصول خداوند دسے اندر بے پرواہی
ذلیل کرے یا عزت دیوے زندہ کرے یا مارے
وچ رحمان سورۃ دے رب نے بتی وار سنایا
کہ اے جنوں انسانوں دلوچہ کیا خیال لیاؤ
کردے ہو تکذیب خدا نے ہو تلدے ہو انکاری
کیہڑا کرے جواب حشر نوں صاحب سجدے اگے
جس دا محشر نام ٹکایا سخت دیہاڑا آسی
قبراں تھیں انسان اٹھیسن عمر اتیتی. سالاں
نیک اعمالاں والی چٹھی سجے دست پھڑاون
سب تھیں پہلے ذات خداوی ایہ فرمان سناوے
ربدی طرفوں نیکوکاروں اج سلام تساں نوں
وَامْتَازُوا الْیَوْمَ اَیُّھَا الْمُجْرِمُوْنَ پھیر خدا فرماسی
حکم احکام خداوند والے اے انسان بجاویں

نہ کر وہم دلیدے اندر ربدے وعدے سچے
جنتیاں دے دفتر اسدا نام لکھایا جاوے
واقعہ تے رحمان سورۃ وچہ ذکر مفصل آیا
جان پچھانے اوگنہاراں دے چہریاں ولوں بھائی
بالنواصی والاں توں پھڑ کر مضبوطی جکڑن
دھون ڈنگی کر دیہن پچھانوں ہووے حکم رحمانی
دھو گھسیٹ کے دوزخ اندر الٹا کر کے سٹن
بے فرمانی کر دیوانے سخت سزائیں پاون
چہ تھا پانی گرم کھولدا دوزخیاں لئی سائی
توبہ کرو عذاب اجیہا نہ رب کدے دکھائے
پاک رسول اللہ دی یارو کر لو تابعداری
سپ اٹھوئیں دوزخ والے تینوں ڈنگ نہ لاوی
اہناں اٹھ اصولاں اندر دخل نہ دیوے کائی
روزی دینا پیدا کرنا لوڑے یا کھلیارے
تک نعامت گنگے اپنی پھیر احسان جتایا
کسدی نعمت نال خداویاں نعمتاں نوں جھٹلاؤ
دسو چیز تساڈے بدلے جو نہیں رب اتاری
پیر پیغمبر مرسل سارے خوفوں رون لگے
ہر اک عاصی اوگنہارا پاس بلایا جاسی
قدرت علم پڑھاوے سبنوں حکمت دیکھ کالا
تے پرواہ بدیاں والا ہتھ کھبے پکڑاون
سَلٰمٌ قَوْلًا مِّنْ رَّبٍّ رَّحِیْمٍ رب سلام بھجاوے
تابعدار نبیدے جگے بیچ پچھانیاں سہانوں
نیکاں تھیں ہو جان علیحدہ جتنے مجرم عاصی
روزی حق حلال کماکے بال بچے وچ کھاویں

مال حراموں لکھ روپیہ دوزخ وچ لیجاوے
تھوڑی حق حلال کمائی برکت ودھ حسابوں
نیک کمائی برکت والی بھانویں ہووے تھوڑی

اک روپیہ مال حلالوں دوزخ وچ پوچاوے
کیونکہ آستے رحمت ہووے ربدی خاص جنابوں
ظاہر تھوڑی باطن بہتی ایہو بھیت مروڑی

نیک کمائی داکجھ واقعہ تینوں آکھ سناواں
راوی جویں روایت کردے وچ بیان لیاواں

حکایت روزی حلال

کسے زمانے اندر ہیسی بندہ نیک سیاناں
بے روزگاری آن ستایا کم نہ بھجے کوئی
ایک شخص نوں آکے اُسنے ساری گل سنائی
اوس کہیا بھئی خالص حقدی نہیں کمائی کائی
آکھن لگا میں نہیں لیندا واپس مڑکے آیا
دور کتے اک جٹ داجاکے کاماں لگ پیا بھائی
پیسے اٹھ دیہاڑی کیتی نال دووقتی کھانا
وچ پردیساں جی نہ لگے ایپر وطن دوراڈا
وطن ایمان نہ بھلے ہرگز ڈاڈھا دل ترسایا
حُب وطندی غالب ہوئی ویکھ سوداگر تائیں
کہے سوداگر بیوی تیری مرکے وقت لنگھاوے
لڑکی تیری بالغ ہوئی آیا بُرا زمانہ
سن پیغام سوداگر کولوں پاس مالک دے آوے
گھر بھیجاں تنخواہ دیہہ مینوں دسے حالت ساری
چار ٹکے کڈھ کھیسے وچوں مالک نے پکڑائے
چار ٹکے اوہ مومن پھڑکے ٹریا امر لاچاری
جا بازار کھلوتا مومن تکے ہر شے ونّے
اوس پنجاہ انار خریدے دوٹکیاں دے بھائی

قابل حکم شریعت آتے سی اوہ مرد ربانا
قرضہ ملے تے اوہ نہیں لیندا مشکل حالت ہوئی
قرضہ دیہ کجھ جیکر ہیگی حق حلال کمائی
لیناں قرضہ یا نہ لیناں اہتاں مرضی تیری
محنت کرن گیا پردیسیں چت وطناں نوں چایا
مٹی پٹن کھیت سوارن اُس نے کار سنائی
ایسے حالت اندر اُسنوں جاں کجھ وقت وہایا
اکدن دلوچ کرکے رویا اوہ پچھتاوا ڈاڈھا
قدرت ربدی اُسدے پنڈوں اک سوداگر آیا
گھر اپنے دا حال پچھایا اُسنے چائیں چائیں
گھر دا حال سوداگر کولوں دل اپنے وچ پاوے
وچ پردیساں آن اکیلا ہولیوں توں مستانہ
گھر دا حال جو کہیا سوداگر اُسنوں حال سنایا
مالک آکھے اج نہیں حاضر صاف ہویا انکاری
ایہ موجود میرے کول آہے مالک آکھ سنائے
آکھے کوئی شے بال بچے نوں بھیج دیاں لکواری
سب چیزاں توں دیکھیا اُسنے ملن انار سوٹے
پیسے چار بچے پھر باقی جویں روایت آئی

اوہ پنجاہ انارتے نالے پیسے لیگیا چارے
دلوچ حیرت کرے سوداگر کی اس کارکمائی
اوہ انارتے پیسے چارے پھڑکے استوں بھائی
رستے وچہ بندرگاہ تے جدوں جہاز کھلائے
نوکرشاہی آن جہازے پچھن اسدیتائیں
آکے کہن سوداگرتائیں جلدی نوکرشاہی
کیا ضرورت بنی تسالوں کیوں انار لیجانے
انہاں اگوں آکھ سنائی حال حقیقت ساری
کل طبیباں آکھ سنایا جلد انار لیاییے
کِتے انار نہ لبھے سالوں موسم گزریا بھائی
کتنے کو درکار تساڈے پھیر سوداگر کہندا
ہک انار سوداگر دیندا دیہو شہنشاہ تائیں
اوہ انار لیجاکے انہاں شاہ دی نظر ٹکایا
اکھیں کھول شہزادہ تکے ہوش ٹھکانے آئی
دیوے حکم وزیراں تائیں نالی شتابی جاؤ
جتنی قیمت لوے سوداگر دیہو اسدیتائیں
کہندا آن سوداگر تائیں دیہ انار اسانوں
لگا کہن سوداگر بھائی مال امان بیگانہ
جو منگیں سو قیمت پاویں کہیا وزیر سیانے
دو ہزار روپیہ اک دا تل سوداگر پایا
لکھ روپیہ وٹ سوداگر جاں گھر اپنے آوے
نیک سیانی بیوی اسدی حال پچھاوے سارا
ایہ خزانہ کتھوں بھائی ایڈا اس نے پایا
چار ٹکے سن حق حلالوں تیرے خاوند پائے
شاباش کہو سوداگر تائیں جس انصاف کمایا

ایہ کجھ دے دئیں توں گھر ساڈے آکھیا اوس وچارے
ایہ پردیسوں گھلن لگا پیسے چار ایہا ئی
ہویا اپنے دیس وطن توں اوہ سوداگر راہی
کی قدرت دا بھید بنایا خالق سرجنہارے
ہون انار کسے کول دیوے لبھن ہر ہر تھائیں
ہین انار تیرے کول دیدے قیمت لیلے بھائی
اگوں شاہی نوکر آکھن سُن توں یار سیانے
شہنشاہ دے لڑکے تائیں لگی سخت بیماری
لڑکا بچے اناراں داجے پانی کڈھ پلاییے
لبھے آن تساڈے کولوں انہاں گل سنائی
آکھن ہک غنیمت سالوں جے کدھروں مل پیندا
باقی ہین انار امانت اوہ میں ویچنے ناہیں
پانی کڈھ حکیماں اُسدا لڑکے دے مُنہ پایا
گھٹی بیماری شاہ نے ویکھی دلوچہ خوشی منائی
اوس سوداگر کولوں جاکے مُل انار لیاؤ
جاوے دوڑ وزیر شتابی دیر لگاوے ناہیں
جو کجھ اسدی قیمت منگیں اوہ کجھ دیاں تسانوں
وچہ امانت بھرے خیانت کون بھرے جرمانہ
ایہ انار شہزادے کارن اساں ضرور لیجانے
لکھ روپیہ دیکے استوں چک وزیر لیایا
کل روپیہ جا مومن دی بیوی ہتھ پھڑاوے
نہ اوہ نوکر سی سرکاری نہیں سوداگر بھارا
اگوں نیک سوداگر استوں کھول بیان سنایا
انہاں دی ایہ برکت ساری اللہ رحم کمائے
جنے مال امانت اسدی وعدہ توڑ چڑھایا

یارب ایسیاں صفتاں بخشیں ہر اک مومن تائیں
کسب حلال دیانتداری فضلوں بخش اسائیں

فرمان نبی صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

نبی فرماوے دن محشر جاں آوسی — تانبے دیوانگ رب دھرتی تپاوسی
تجل اولاد ساری آدم نوں جاوسی — ایسیاں پین کہائیں
روکے کنعان کول نوح دے آویگا — نوح نہ ڈردا اوہنوں کول بہاویگا
بیٹے نوں باپ ایہ جواب سناویگا — کراں دلیریاں ناہیں
نکلیاں لنباں نال حکم الٰہی دے — بھجدے دانے جویں وچہ کڑاہی دے
نیک اعمال بھائی اوس نقاں چاہیدے — فضل کماوے اللہ سائیں
کرن روایت دن محشر جاں آویگا — چار فرشتے اللہ پاک بولاویگا
اُٹھے حبیب میرا رب فرماوے گا — آون فرشتے چائیں چائیں
اُٹھن گے نبی پہلوں سارے جہانوں — کھانگے خوف نہ اوہ محشر میدان نوں
صحیح حدیث نالے حکم قرآن نوں — شک تے شبہ کجھ ناہیں
چار فرشتے پاس نبی دے آون گے — تربت تے آنکے درود لوچان گے
جاگو حضور پھیر عرض سناون گے — بھیجیا سانوں اللہ سائیں
ملکاں تھیں پہلے نبی اُٹھ کھلویا اے — یارب اُمت میری آکھکے رویا اے
پچھیا جبرائیلا وقت کی ہویا اے — کہندا جبریل نبی تائیں
یانبی اللہ ویلا محشر میدان ایں — حشر دیہاڑا نالے عدل میزان ایں
تخت دے اُتے بیٹھا آپ رحمان ایں — سد بولان تساں تائیں
دس جبریلا کی کجھ اُمت دا حال اے — آکھے جبریل کہیا رب جلال اے
اُمت امانت جیہڑا نبی دا مال اے — کرو سپرد اوہناں تائیں
اُٹھو حضور تسیں چلو دربار نوں — سونپی سی امت تساں سچی سرکار نوں
مل لوو آپے چل پروردگار نوں — رکھے امان اُمت تائیں
عجب پوشاک جبرائیل لیاوندا — موتیاں والی نالے چادر پہناوندا

پٹکا نورانی اتے موہڈے دے پاوندا
وحی پوشاک آندی نبی سلطاندی
آوے بیت اللہ بنکے شکل انساندی
جدوں بیت اللہ اگوں اٹھکے آوسی
پاک حبیب اگوں آکھ سناوسی
یا بیت اللہ عاجز امت میری لے
کیتے طواف لانبھے اکھ نہ پھیری اے
سفر اٹھا کے جہڑے تیرے کول آئے سن
دوڑ کے صفا مروہ فرض ادائے سن
یا بیت اللہ اج محشر میدان ایں
انہاں نلے سروں کرنی مشکل آسان ایں
یا نبی اللہ پاس ربدے جاواں ئیں
جنتدی چٹھی سب دے ہتھ پھڑاواں میں
جنہاں پیار میرے نال کمایا اے
لین مراداں ویلا انہاں دا آیا اے
جنہاں دوالے میرے کیتے طواف نے
باقی دے عیب رب کرنے معاف نے
یا نبی اللہ حاجی جنت پوچاونے
باقی گناہیں کل تساں بخشاونے
رحمتاں بنکے سوہنا دنیا تے آوندا
وانگ ایوب سوہنا صبر کماوندا
رات کھلو کے سوہنا کرے عبادتاں
آدم دا بول ابراہیم دیاں عادتاں
نبی فرماوے جیکوئی حج نوں جاویگا
گویا زیارت میری زندے دی پاویگا

جس دیاں پین شعائیں
خبر سنائی نالے محشر میدان دی
ملے حضور سرور تائیں
نبی نوں آن کے سلام بلاوسی
رب دیاں صفت ثنائیں
کویں محبت کیتی انہاں نے تیری اے
اج مقصود پوچائیں
کل ارکان تیرے آن بجائے سن
اج نہ دیر لگائیں
عدل دے اُتے اج بہنان رحمان ایں
رب توں جا بخشائیں
حاجیاں ساریاں نوں پاس بلاواں میں
دیر لگاوندا ناہیں!
پیسے بھی خرچے نالے سفر اٹھایا اے
لواں سیان اُنہاں تائیں
انہاں نلے دفتر ہوگئے اودوں ہی صاف نے
جنتیں لین ہوائیں
بنھ قطار پلصراطوں لنگھاونے
سدا نہ لین سزائیں
معجزے عیسےٰ وانگوں آن دکھاوندا
کرے تعریف اللہ سائیں
ونڈ کے کھاداتھیں کرے ریاضتاں
ملیا رسول پاک تائیں
اوس تھیں بعد میری قبر تے آویگا
شک تے شبہ وچ ناہیں

پھیر حدیث پاک نبی فرمائی اے
میری شفاعت واجب اوستے آئی اے
لَمْ یَدْخُلِ النَّار جدوں نبی فرمایا اے
وچہ حدیث ایویں لکھیا آیا اے
جے لنگ جانا پیچ نیکی وانہ بنجناں
جنت دیوچ گھر اُہدا بنیجناں
اک نماز جیکوئی کعے ادا ویگا
کویں اوہ پھیر وچ دوزخدے جاویگا
ہک قرآن جیکوئی ختم کرا وسی
وڈا گناہیں اوتھے بخشیا جاوسی
مکے وچہ اک روزہ رکھیا جاوے گا
جیہڑ کوئی تیہے روزے اوتھے بناہے گا
مکے وی اک نیکی ایڈی کمال اے
کل عبادتاں دی ایہو مثال اے
مکے نوں مولا وتوں ایڈا خطاب جے
سارا زمانہ کروا ادب اداب جے
کعبے دروازے تھلے پاک مصلےٰ اے
عجب ثواب ساڈے خان واللہ اے
رحمت منیر جیہڑا کعبے پرنالہ جے
جنہوں لیجاندا اوتھے رب تعالےٰ جے
اوسدے تھلے جو نماز گزار دا!
ولدی سیاہی مولا اوتھے اُتار دا
رحمت پرنالے ہیٹھاں جیہڑے نہاونگے
پاک گناہوں ہوکے رحمتاں پاونگے
سچے ارشاد ویکھو نبی کریم دے

قبر زیارت جھیے آن کے پائی اے
آکھ سُنایا لوکاں تائیں
دوزخدی ناروں اُسنوں رب بچایا اے
ویکھ لوجا کے تھاواں تھائیں
سفر بھی اس دا عبادت لکھیجناں
حکم سناوے اللہ سائیں
لکھ نماز دا ثواب اوہ پاویگا
شک تے شبہ وچہ ناہیں
لکھ دا اجر اللہ پاک توں پاوسی
حکم سناوے اللہ سائیں
اکو ثواب لکھ روزے دا پائیگا
کتنا ثواب اُس تائیں
آوندی پوری اک لکھ دینال اے
آکھ سناواں تیرے تائیں
جسدیاں گلیاں وچ پھرناں ثواب جے
آون حدیثاں تھاواں تھائیں
ذات الٰہی دا اوہ نوری تجلا اے
ہور کوئی جاندا ناہیں
خاص الخاص بڑیاں رحمتاں والا جے
لکھ مبارک اُس تائیں
صاف گناہوں ہووے حکم سرکار دا
برسدا نور اتھائیں!
مائی دے شکموں جیوین دنیاتے آونگے
کس طرح رہن گت ہیں
کرے طواف جیہڑا نال تعظیم دے

پھریا دوالے جیکوں عرش عظیم دے
کرن طواف جو بیت اللہ دا جا یگا
ستر ہزار نیکی رب توں پائے گا
ستر ہزار نیکی قدم اٹھوندی
اوہا ہی جاگہ تیری بھل بخشاوندی
نبی فرماوے مکہ شہر سلامت اے
زمزم دا پانی اوتھے بڑا نعامت اے
پھیر حضور کہیا ایتھوں کو تاک اے
لہندے تے چڑھدے تیکر دنیا مشتاق اے
ملدی دوائی اوتھوں کل تکلیف دی
نو سو دس برجی کعبے شریف دی
ہووے بلائی جدوں سچی سرکار تے
نو سو تے دس برجی رب غفار دے
صفا تے مروہ خانے کعبے دیناں جے
میل کو پینڈا مسجد جن کمال جے
جنت کمالا پہاڑی پینڈا نہیں دور دا
ویکھ نظارہ پہاڑی جبل نور دا
چھڈ کے شاہیں عرفات میدان نوں
کنکراں مارو وڈے چھوٹے شیطانوں
نبی دا روزہ دیندا نور نظارا اے
مسجد نبوی دا کیا نقشہ پیارا اے
ترن سو چھہتر تھم اوسدے سارے نے
جویں آسماناں اتے چمکدے تارے نے
پنجاں نمازاں بدلے پنجے ہی ٹایم نے
پتھر جو سنگ مرمر موہی ملایم نے

اتنا ان ثواب اہس تائیں
شوق دیناں جتنے قدم اٹھا یگا
نبی فرماوے لوکاں تائیں
چک کے پیر دوجی جگہ ٹکاوندی
تھل نہ موماناں حبائیں
برسدی رہندی اوتھے ربدی رحمت اے
پیتیاں ہوبن شفائیں
مکے معظم دی تاں خاک بھی پاک اے
مولا وکھاوے سب تھائیں
حد حدود نہ کوئی اہدی تعریف دی
دسناں موماناں تائیں
آیا فلاناں حاجی تیرے دربار تے
دیہن گواہی تھاواں تھائیں
تھوڑی جیہی دور اوتھوں مسجد بلال جے
ویکھ لو نال نگاہیں
لگا ہے پیر اوتھے دایاں حضور دا
ویکھ لے غار ثور تائیں
وچہ مزلفے آ کے رات لنگھان نوں
حکم سناوے اللہ سائیں
دلنوں دلاسا دیوے سینے سہارا اے
ہوندی تعریف جتھوں ناہیں
پنج دروازے نالے پنج دروازے نے
پیندیاں نور شعائیں
تھم اٹھتالی ریاض الجنت دے قائم نے
دیکھ لو جاکے انہاں تائیں

عجب دلداراں اُستاکار بناوندے
ملک بھی نوری تن من گھول گھماوندے
شوق محبت نال حکم سرکار دے
دیکھ کے عاشق اوتھے تن من پے وار دے
پھر جنا بدی جو کمبلی کالی اے
چار چوفیر جیہڑی روضے دی جالی اے
واہ مدینے دیاں سوہنیاں گلیاں نے
اُنہاندیاں ساڈیناں لوں قسمتاں بھلیاں نے
پڑھناں قرآن جویں نبی فرماوندا
موتاں تائیں اولویں دسیا جاوندا
آخر انساناں تینوں موت نے مارنا
پاپ تے پُن تیرا قبر نتارناں
کتھے سکندر افلاطون بھی ہار گئے
جوڑ کے مایہ دنیا اُتے وسار گئے
حکم چا وتا جدوں ذات ربانی نے
ہتھ نہ آوناں مڑکے عمر وہانی نے
جنہاں نے دنیا اُتے رب کہایا سی
دینا حساب سارا اوسنوں آیا سی
قبر عذاب ناہیں ہونا معاف جے
دوزخ یا جنت پیجے وچ اعراف جے
قبر پئی آہندی نت غافل انسان نوں
سمجھیں نہ ڈھٹا کسے اگلے جہاننوں
ویلا ہی مورکھا توں سمجھ لے گل نوں
سہینگا چوٹاں مڑکے سجھے سل نوں
دنیا دے شغل وچ وقت گواویں توں

حرف قرآنی اُتے چمک دکھاوندے
کرن پئے صفت ثنائیں
کلس سنہری اُتے چمکاں پے ماردے
دیہ لگاوندے ناہیں
اوسیلے وچوں پیندی چمک نرالی اے
ہووے تعریف اُہدی ناہیں
جتھے حضور لایاں پیر اندیاں تلیاں نے
جہڑے کوئی رہن اتھائیں
وچ روایت حضرت علی لیاوندا
شبہ تے شک وچ ناہیں
جتھے بازی توں اخیر نوں ہارنا
آوندیاں نال ازمائیں
قاروں فرعون ورگے جنلارے مار گئے
نال لے گیا کجھ ناہیں
مارناں جھٹ تینوں موت نمانی نے
لکھ بھی لانویں واہیں
موت نے مار وچ قبر دے پایا سی
ہویا معاف کس تائیں
تُل اعمال ہونے معاملے صاف جے
تیسری جگہ کوئی ناہیں
نیکی کماویں مڑکے رووینگا جانئوں
آویں گا وچ ازمائیں
ہوکے فقیر پھر آوینگا کل نوں
سُنناں پھیر کسے ناہیں
آنکے میر لوچ پھر پچھتاویں توں

دنیا دیلوچ دوجی وار نہ آویں توں   ہن کجھ عمل کما ئیں
آنکے میرلوچ ٹکراں ماریں دے   عاقبت اپنی توں ہنے سواریں وے
ویلا نہ ہتھ آوے لکھیں ہزاریں وے   پھیر نہ پیا پچھتا ئیں
جٹیاں چیریاں نہ رہنے لیغیاں   تینوں اخیر گلاں دینیاں پینیاں
دوزخالوچ تکلیفاں توں سہنیاں   اوتھے نے سخت سزائیں
اپنا بیجیا ہی وڈھناں پئ گا   پورا حساب تیتھوں رب تے لئ گا
دس گھاں اوسویلے منہ کی رہیگا   جھڑکیا جدوں رب سائیں
نعمتاں ربدیاں روز توں کھانائیں   شکر الحمد نہ توں موںہوں بجانائیں
سوچ کر مور کھا توں بھلیا جانائیں   کریں خیال کجھ ناہیں
ہوکے مستانہ نہ کوئی عمل کماویں توں   پکیاں کندہاں نال ہکلے ڈہاویں توں
نال حساب دے نہ چھٹکے جاویں توں   پکڑیا جدوں رب سائیں

پکڑیا جدوں رب سائیں دے مالکا فضلاں تھیں پار لنگھائیں

لنگدینال ہن توں قدم ٹکاونائیں   رب نہ کسے دم یلو لیاونائیں
اوس بھی پھڑکے تینوں دوزخیں پاونائیں   کیسے اپیل سُننی ناہیں
قبر اوازاں نت مارے انسان نوں   آویں گا میرلیچ چھڈ جہان نوں
دنیا توں آویں لیکے دین ایمان نوں   میتھوں بھی پھیر سُکھ پائیں
میرے بھی اندر بڑیاں سخت سزائیں نی   سپ اٹھوہیں لکھاں ہور بلائیں نی
دوزخدی موری وچوں بھڑکدیاں بھائیں نی   اوس توں جان بچائیں
وجدی گرز جدوں دھمکاں نے پیندیاں   ثابت نہ کسیدیاں ہڈیاں رہندیاں
قبردیاں کندھاں جدوں ٹکراں لیندیاں   چوری کریں بندے تائیں
میتھوں انساناں جیتوں ہے سُکھ پاوناں   نیک اعمال لیکے میرلوچ آوناں
بدیاں لیاویں پھر میں نہیں رحم کماوناں   دیاں گی سخت سزائیں
ٹہلدا پھریں توں نواب دیا بچیا   شرم نہ آوے تینوں ربتوں کچیا
دلدیا جھوٹھیا لے منہ دیا سچیا   چلنائیں آپ کوراہیں
پھریں توں ربدیاں حداں توں لنگھیا   بدی کماون لگا ذرا نہ سنگیا

ویکھیں کھاں بیکھا جدوں رہنے منگیا
ٹرے نے پھرے ہن توں پھریں اڈاوندا
اپنی طرف تینوں رب بولاوندا
واقعہ اج تیری اُچی دلیل اے
پیدا کنندہ تیرا رب جلیل اے
ماں دے پیٹ وچہ تینوں جس پالیا
وڈیاں ہوکے توں نہیں اسنوں بھالیا
وچہ ہواوے گڈی چڑھی اچیری اے
یاد نہ تینوں بڑی گور اندھیری اے
چڑھیا توں پھرنائیں جھڑا موہڈھیں شیطان دے
تکلے اعمال جدوں اُتے میزان دے
جدوں انصاف ہویا کدھرلوں جائینگا
رب رسول دا جے حکم بجائیں گا
امر تھیں بعد اک قدم ٹکائیں نہ
واحد پچھانی اللہ شرک کمائیں نہ
حیف انساناں مسلمان سداونائیں
وقت غنیمت پیا ہتھوں گواونائیں
کال داڈنکا آکے سراں تے وجناں
پچھنی وات تیری کسے نہ سجناں
قبرنڈائیں کرے کتھے کو جائیں گا
آخر توں قبر دیاں کندھاں وچہ آئینگا
ویکھ انساناں جیہڑے دیسانڈے والی سن
موت نے مارے جیہڑے باغانڈے مالی سن
کناں چیر دنیا دیتوں عیش اڈائیں گا
بچیں گا تائیں جیکوئی عمل کمائیں گا
قیمتاں پئین آو تھائیں
وس کھاں نعمتاں نہیں پدیاں کھاوندا
تیریاں دور ہوائیں
عمر حیاتی تیری بہت قلیل اے
جس بنایا تیرے تائیں
بُت بنایا وچہ روح بھی ڈالیا
سوچ وچار کیتی ناہیں
ڈور اخیر ہتھ رب دے تیری اے
چابنتاں نال لیائیں
ہونائیں پیش اکدن رب رحمان دے
دیوے گا کون پناہیں
سخت سزائیں وچہ دوزخ دے پائیں گا
ساڈے نہ سکدیاں بھاہیں
پڑھیں نماز تے زکوٰۃ بھلائیں نہ
شرک بخشیناں ناہیں
سنکے اذان نہ مسیت وچہ آونائیں
لویں گا سخت سزائیں
ایہو مثال جو کجھ گھڑیا سو بھجناں
نیک اعمال کمائیں
کناں چیر گھوڑے پاسے پاسے بھجائینگا
ہور کوئی جگہ تیری ناہیں
آئے اوہ میرلوچہ ہتھاں توں خالی سن
کسے لوں چھنڈ دی ناہیں
اکدن تاں ہور تھاتوں بگڑیا جائیں گا
ایویں نہ عمر گوائیں

جنہاں نے کیتی ہوسی منزل قرآن دی
تابعدار ہاں میں نیک انسان دی
پیہہ چڑھا کے لواں خون نچوڑ وے
پویگی او تھے تینوں عملاں دی لوڑ وے
بھیڑی اے سامی وچ سخت اندھیرا ہی
دنیا دے اُتے تیرا آخری پھیرا ہی
دنیا ہمیش تیرے نہیں کوئی باپ دی
خبر نہ پائی توں کوئی اپنے آپ دی
ہویا توں پھر نائیں الویں مست خوار وے
عملاں بغیر سارے ہسلے خوار وے
کھلی کشادہ ہوواں غمانڈے نال میں
کرناں لحاظ نہیوں رتی روال میں
سوچ نہ سوچی اجے تیرے ضمیر نے
پچھے سوال بڑوں منکر نکیر نے
پچھن گے تینتھوں کیہڑا رب رسول ہی
نفع کی پاویں جدوں ڈوبیا مول ہی
کرکے حضور دیاں تابعداریاں
وقت گوا کے پھیر کریں گا زاریاں
تنگی تروسی نال صبر دے جال نے
مار کے پھوکاں اگ بلی تے بال نے
پڑھیں نماز نالے دیویں زکوٰۃ نوں
کڈھدا رہویں ہتھوں صدقے خیرات نوں
قبر پئی آکھے سُن توں او گنہار یا
وچ اندھیرے بہ رہیں توں بھی وچاریا
میں وچہ چانناں نیک اعمال دا

اہناں دیکول رہندی رتی ایماندی ہی
لین بدکار سزائیں
ہر ہر بند تیرا دیاں گی توڑ وے
منگیں گا پھیر پناہیں
جتھے ہمیش تیرا ہونا بسیرا ہی
پھیر توں آوناں ناہیں
زندگی چاہویں تینوں موت نہیں جاپدی
تیریاں دور ہوائیں
تیرے جیہے اگے ہوگئے لکھ ہزار وے
بھل نہ غنا فلا حبائیں
بدیاں لیاویں کرسل منڈے حال میں
پھیر نہ بیٹھا پچھتائیں
جدوں ہوائے سبھے چھڈ دے ریر تے
اُڈیاں ہوش ہوائیں
جنہاں نوں دنیا اُتے کیتا قبول ہی
پچھناں اہناں تیرے تائیں
جنت دے وچ جا کے پاوٗ سرداریاں
لبھناں پھیر کجھ ناہیں
ڈھلیاں دوپہراں ہن تے ویلا سنبھال لے
بجھی توں ہتھ نہ لائیں
نفل گذاریں تڑکے اُٹھ کے رات نوں
فضل کرے گا اللہ سائیں
نظر نہ آوے میں وچ ہتھ پسار یا
چانناں ساتھ لیائیں
دیوا تے بتی ایتھے پھریں نہ بھالدا

ساتھی بناویں پورا اپنے نالدا
ست سو وار حکم رب نواز دا
سکھ نے ول کتے عجز نیاز دا
نبی تھیں بعد ابوبکر دی شاہی اے
کرو جنازہ اسدا کہیا لوکائی اے
قبرستانے جاکے میت ٹکاوندے
ہوکے تیار جدوں صفاں بناوندے
صفاں بنا کے بندے کھلے تمام سی
قدرت دیناں ایسا کھلا انجام سی
میت دے کفنوں باہر سپ اک آوندا
سپ نوں مارو موںہوں حکم سناوندا
ایس نے کیتی کجھ عمل خطائی اے
جسثر دیہاڑے جاکے ہونی رہائی اے
کھلے چوفیرے آکے آدمی سارے نے
کیہڑے گناہوں پھڑیا سر جنہاں دے
سُنکے اذان ہیسی کلمہ پکار دا
خوف نہ کیتا کوئی سچی سرکار دا
وقت دیناں نہ نماز ادائی سُو
جسطرح کیتی اوودن بے پرواہی سُو
سُنکے اذان جو نماز نہ پڑھے گا
منٹ وچہ دو دو واری اوسنوں لڑیگا
بانگ آوازہ ہے جے سمن سرکار دا
حاضر نہ ہوناں کم ہے گنہگار دا
تابعداری کرو پاک رسولؐ دی
دوزخیں جاگہ ہووے حکم عدولدی

توڑ پوچھا دے تیرے تائیں
پھیر بھی رہویں جیتوں تارک نماز دا
رب نوں سیس نوائیں
فوت اک بندہ ہویا حکم الٰہی اے
اُٹھے صدیق چائیں چائیں
کرن جنازہ ابوبکر بھی آوندے
بھیت وکھایا اللہ سائیں
اگے کھلوتے ابوبکر امام سی
کل مخلوق دے تائیں
دیکھ صدیق بڑی دہشت کھاوندا
سپ نے کہیا مارو ناہیں
بھیجیا بہنوں تائیں ذات الٰہی اے
اگے تاں ہوونی ناہیں
سپ توں پچھیا صدیق سہارے نے
دس تمام لوکاں تائیں
مار کے کناں گھیسل وقت گذار دا
شامل جماعت ہووے ناہیں
ویلا کویلا کرکے پڑھی پڑھائی سُو
اوتوں ہی ملن سزائیں
آنکے سپ چھاتی اوسدی چڑھیگا
کرن روائتاں تھاؤں تھائیں
لگے انگوٹھا جدوں کلمہ پوکار دا
بگڑے کریسی اللہ سائیں
سُنت اداؤ پوری سجنے مقبول دی
کیسے چھڈاونا ناہیں

نبی تے نازل کیتا رب قرآن نوں
پچھیگا رب کول سد انسان نوں
وسو تساڈے کول نبی بھی آیا سی
آپ قرآن تساں پڑھیا پڑھایا سی
ست سوواری میں نماز ادائی اے
نبی دی سنت نہ مول ادائی اے
پھیر کی اگوں وس عذر اٹھائیں گا
حکم احکام جے نہ پورے بجائینگا
بے فرمان جیہڑے نبی دے ہون گے
تابعداراں دے جا کول کھلون گے
کیہڑے اعمال تساں نیک کمائے نے
اُنہاں جواب اگوں بول سنائے نے
نبی دے اوتوں ہوئیاں رحمتاں سازیاں
نبی دے باجھ کیہڑا کرے دلداریاں
جنت دی کنجی ہتھ نبی دے آئی اے
جنہے عداوت نال نبی دے پائی اے
میریا مولا جیتھے فضل کماوناں
امن امان پلصراطوں لنگھاوناں
بڑا مسکین ایہ چراغ وچارا ہی
فضل تھیں کرنا تو ہیں پار اُتارا ہی
بخش طفیل توں حبیب پیارے دی
سن فریاد ربا اوگنہارے دی
ورد ایہ میرا ربا ہے صبح شام دا
تینوں ہے فکر ربا میرے ہر کام دا
توں ہی سچا رب العالمین ایں

ظاہر چا کیتا پھیر اوسدے شان نوں
ساڈا سینہاں ہلیا ناہیں
عالماں حافظاں نے حق سنایا سی
اجے نہ خبر تساں تائیں
اجے بھی تساں کیتی بے پرواہی اے
پیؤں شیطان دے راہیں
جدوں دربار وچ سدیا جائیں گا
کدے نہ بخشے اللہ سائیں
وقت نوں یاد کرکے پھیر پئے رونگے
آکھ سنان انہاں تائیں
ایہو جیہے درجے تساں رتبوں پائے نے
منیاں انسان نبی تائیں
ہو گیاں حل سبھے مشکلاں بھاریاں
اوگنہاریاں تائیں
اتناں شان کیتا ذات الٰہی اے
اوس کجھ گھٹناں ناہیں
حشر دیہاڑے ساتھ نبی رلاوناں
ایسا توں رحم کمائیں
سارے زمانے نالوں اوگنہارا ہی
ہاں میں سخت گناہیں
رکھناں امید آہے دینہ بطالت جوی
دوتھیں نہ دور ہٹائیں
آسرا مینوں صرف تیرے ہی نام دا
توہیں سچا رب سائیں
واحد توں اِکو مینوں پکا یقین ایں

سچا رسول جیہڑا محمد امین ایں — اوس تھیں بعد نبی ناہیں
سچا رسول نالے سچا قرآن جے — عرشوں اتاریا جو آپ رحمان جے
منّے قرآن بندہ اوہ مسلمان جے — شک نہ ایس وچ پائیں
وچ قرآن حکم ہو گیا صادر اے — کل شے اُتے مولا آپ ہی قادر اے
عمل کماوے جیہڑا مومن بہادر اے — اوسدے جیہا کوئی ناہیں
عرض سناوے عاجز رب رحمان نوں — مردیاں رب کرے ساتھی ایمان نوں
عرش دے تھلے ہوواں محشر میدان نوں — کلمہ زبان چڑھائیں

التجاء مصنف

یارب اپنے فضل کرم تھیں کر دیہہ پار اوتارا
در تیرے تے کرے پکاراں عاجز اوگنہارا

عرض غریب کرے در تیرے رحمت فضل کماویں — عیباں والا عاصی بندہ فضلوں پار لنگھادیں
قسم تیری یارب مینوں ڈرنا قبر عذابوں — فضل تیریدا چہ دل میرے بچن محال حسابوں
باطفیل حبیب اپنے دی نزع آسان گذاریں — نار جہنم تھیں بچ جاواں پل تھیں پار اُتاریں
عمر دراز کریں یا مولا جے نیکی ہو جاوے — تیری رحمت باجھوں مولا کوئی نہ رحم کماوے
نیک اولاد کریں رب سایاں عرض کریں منظوری — لکھ شکریہ ذات تیری نوں حاجت کر دے پوری
اول آخر ظاہر باطن صفت تیری ہر جائیں — توہیں خالق توانا ں کل صفتا ندا سائیں

تیرے فضلوں یارب سایاں ایہ کتاب بنائی
نہ کر سکے عاجز بندہ تیری صفت ثنائی

یا مولا دربار تیرے تے عاصی کرے دعائیں — پاک نبی دی سنت اتے ثابت قدم چلائیں
در تیرے تے عاصی بندہ عاجز ہو کے آیا — یار حبیب تیریدا مولا اک وسیلہ لیایا
بخشیں قرب حضوری مینوں جاں دربارے آواں — کر منظور کتاب میری نوں روکے عرض سناواں
چھوڑ تیرا دروازہ مولا غیراں طرف نہ جانا — دین دنی دی حاجت بدلے کرے سوال نمانا
در تیرے توں یارب خالی جیکر سائل جاوے — ہور کیہڑا دروازہ جبّے جاکے عرض سناوے
پُر پُر عیب گناہوں بھریا یا میرے رب سائیں — اپنے فضل کرم تھیں مولا توہیں پردہ پائیں

امت پاک نبیدی اندر کریں شمار خدایا
پاک نبیدا ایتھے اوتھے کر مینوں ہمسایا

شوق حبیب نبی دا مینوں بخشیں خاص جنابوں
عاصی تائیں ملے خلاصی روز حشور حسابوں

روشن نام رکھیں وچ دنیا نیکیوں نام نشانی
لکھ احسان تیرے سر میرے ہور کریں مہربانی

آخر عاجز بندہ تیرا توں میرا رب سائیں
اپنے در تھیں حاجت دیویں غیراں وس نہ پائیں

قبر عذاب حساب حشر دا پہاڑ ڈراوے مینوں
اول آخر ظاہر باطن سب قسماں دے تینوں

وقت نزع ملے کلمہ طیب آوے یاد زبانی
واحد لاشریک الٰہی صفت جہندی لاثانی

یارب صدقہ پاک نبیدا رحمت فضل کماویں
دور کریں ٹھہیایاں سبھے ساتھ رسول ملائیں

حج زیارت پاک نبی دے روضے اوپر جاواں
ہو مقصود میسر جاوے دلدا مطلب پاواں
تیریاں پنج نمازاں ربا پنجے وقت گذاراں
نہیں تے زندگی بھارو میتھے ساتھ گناہدیاں بھاراں

طیب کلمہ مرنے ویلے پڑھ لاں صدق زبانوں
فضل تیرے تھیں رخصت ہووا ایمان جہانوں

حکم اسلامی اُتے مولا فضلاں نال چلاویں
منلے کموں تے بے حیائیو نال بچاویں

میں محتاج فقیر وچارا ذات غنی ہے تیری
ہر حاجت کر پوری فضلوں یارب خالق میری

میرے بُرے اعمالاں اُتے فضلوں پردہ پاویں
قبر کشادہ کریں رب سایاں رحم کمال کماویں

بیوی بیٹے ماں پیو میرا بھیناں تے ہور بھائی
خیریں جنت وچ لو ر تیرا فضل الٰہی

عملاں والا نامہ مولا سجے ہتھ پھڑاویں
امن سلامت پلصراط سالوں پار لنگھاویں

عدل میزانے جسدم مولا عاجز عمل کماوے
جھک جاوے پلہ نیکی والا عاجز عرض سناوے
یا مولا اک ٹھاٹھ کرم دی جے اک جھاتی پاویں
سکے بوٹے پھل لیا من اُجڑے ملک وساویں
جیتوں چاہویں منگتیاں نتائیں اوپر تخت بٹھاویں
غیرت کرکے باوشاہاں توں پلوچھ بھیکھ منگاویں

یا مولا میں تیرے فضلوں پاواں بخشش بھاری
کرے شفاعت رحم کماکے سوہنا نبی غفاری

میں سہرا دو عالم اُتوں جان کراں قربانی
باجھ دیدار حضور نبی دے بھٹھ پوے نہ زندگانی

یا مولا میں او گنہارا منداسبھنیں پچھیتں
تیرے فضلوں یارب سایاں ایہ کتاب بنائی
پاکستان بنے نوں بھائی پنجواں سال وہایا
فضلوں رب مکمل کیتی ایہ کتاب تمامی
ہر مومن نوں غرض سناواں اسنوں پڑھے پڑھاوے
کیونکہ اسوچہ ورد وظیفے کیتے درج تمامی
ہر ہر لفظ کتاب میری دا کھولے فیض خزانہ
تنگی رزق بخار وغیرہ پون بیمار شفایاں
اسدے اندر ایسے ایسے ہین درود دعائیں
انشاءاللہ اسدے پڑھیاں پاون فیض حضوروں
والضحیٰ دا ترجمہ کیتا کی تعریفاں کہئے

باجھ تیرے ہور کوئی نہیں رہا تو ہیں پردے کجنیں
سی شبقدر تے روز جمعدا ربنے ختم کرائی
تیرہ سو اکہتر ہجری ۱۳۷۱ ماہ شعبان بتایا
کافی عرصہ محنت کیتی دن تے رات مدامی
انشاءاللہ اسدے پڑھیاں رحمت ربدی آوے
وچہ حدیث جویں فرمایا پاک رسول گرامی
بیشک ویکھ نمونہ اسدا کرلے پرکھ زمانہ
آیتاں بھال قرآن شریفوں ساریاں درج کرایاں
ہکے واری جیہڑے پڑھسیں بخشے جان گناہیں
قلبوں دور سیاہی ہووے سینہ بھرسی نوروں
اٹھتے صفحے کتاب میری دے قیمت چھ روپئے

چھاپی ملک بشیر احمد نے عین مکمل پوری
ہر اک مومن بھائی اسنوں لوے خرید ضروری

تمنائے پاکستبیر

مانگ کیا مانگتا ہے

اپنے اللہ سے مانگ ———— مانگنا نہیں آتا تو مانگنے کا طریقہ سیکھ اور سیکھنے کے لئے کہیں جانے کی ضرورت نہیں۔ کتاب

عملیات ربانی

کا مطالعہ فرمائیے۔ یہ کتاب زندگی کی پریشانیوں، نیز بے روزگاری سے ستائے ہوئے لوگوں کے لئے مسرت کا پیغام ہے۔ ڈانواں ڈول ہونے کی ضرورت نہیں۔ خدا کا نام لیکر کتاب منگوا لیجئے اور دینی و دنیاوی کامیابیوں سے سرفراز ہوجیئے۔ قیمت ڈھائی روپے۔ محصولڈاک ۱/ار

ملنے کا پتہ

ملک بشیر احمد اینڈ سنز تاجران کتب کشمیری بازار لاہور

مدینے دے موتی

بھائی صاحب ذرا کر کے دھیان نوں
موتی میں مدینیوں لیا نے چُن کے
اک سوتے اک میں حکایت جوڑی اے
کھے تے مدینے دیاں گلاں ساریاں
جیہڑے اہدے وچ میں بیان پائے نے
وکھو وکھ اہناں دا نکھیڑا کڈھیا
پڑھے گا جو خالے کعبے دے بیان نوں
جدوں لوکیں اہنوں پڑھ پڑھ پڑھون گے
نبیؐ دے زمانے وچ جو جو بیتیاں
اجیہاں کہانیاں میں لایاں چُن کے
پڑھیاں نظارے آوندے کمال نے
جویں بیت ربی وچ نے کیا ریاں
اوسے طرح دے حال میں تماشے نے
جیہڑی ایہ کتاب توہیں میں بنائی اے
نالے اہدے وچ نقشہ حضورؐ دا
اوس ویلے ہوش بھی نہ جاوے سنبھلی
آسے پاسے جسطرح مصلے چار نے
کل تفصیلاں کیتیاں بیان نیں
طائف تے مدینہ ﷺ کنے میل سی
لکھیاں تاریخاں تفصیلاں پوریاں
دھپ چکیلی جسطرح دو پہر دی
جویں روضے پاک تھیں شعائیں پیندیاں
اوسے طرح پورا نقشہ اوتاریا

سُن لو چرا غدین دے اعلان نوں
ہون مشتاق سارے لوک سُن کے
کوئی نہ اعتراض دی گنجائش چھوڑی اے
کل چیز نالوں لگن پیاریاں
اکھیں نال ویکھ کے نشانے لائے نے
شک شبہ اہدے وچ کوئی نہیں چھڈیا
ہوویگا تیلد کیوں نہ اوتھے جان نوں
اکھیں اگے اوتویں نقشے پھیر آون گے
اوہ میں گلاں جوڑ کے تیار کیتیاں
کہوے گا جہان آفرین سُن کے
سارے شعر ہیرے لعلاں ندی مثال نے
دکھیاں نشانیاں میں اوتویں ساریاں
بجھدے نظارے جیکوں صبح شام نے
ملک بشیر احمد نے چھپائی اے
دسیا نشان سب نیڑے دور دا
جدوں چمکارے دیوے کالی کملی
وکھو وکھ کیتے گن کے تیار نے
دسے ہر تھاں تے گن کے نشان نیں
گن کے میں دسے طول تے طویل سی
اوتھے نہیں اندھیرے وچ پایاں گھوریاں
جو جو چیل پہل اے مدینے شہر دی
جھاڑ تے فانوساں سی ہلارے لیندیاں
اکھیں ڈٹھا حال جھوٹھ نہیں کوئی ماریا

ذکر اذکار پڑھے حضور دا !
جہڑا ایہ کتاب پڑھے یا پڑھائے گا
ایسی ایہ کتاب اک بے مثال ہے
عالم بھی سن کے حیران ہون گے
چھپ گیاں دو تویں ایہ کتاباں میریاں
دوسری کتاب چھپی اہدے نال ہے
جس طرح پنجاب دیاں پیاں ونڈیاں
اہدے وچ تاریخ لکھی میں تمام ہے
جویں جویں سکھاں قتلاماں کیتیاں
دردناک بہت اہدیاں کہانیاں
جس طرح تحصیل ونڈی گئی قصور دی
جویں ضلع کھسیا گورداسپور دا
جیکوں مسلماناں نے اٹھایاں تنگیاں
پٹی دا علاقہ ساڈے نالوں توڑ کے
فیصلہ جو ہویا گنڈا سنگھ ہیڈ دا
جتھے جتھے سکھاں کیتیاں لڑایاں نے
وکھو وکھ لکھے اہدے جھے اٹھ ہے
جس نے کتاباں ہون ایہ منگونیاں
سارے جھے ایہ کتاباں میریاں منگوالوو

دنیا تے پائے گا نظارہ نور دا
قبر دے عذاب تھیں نجات پائیگا
مدنی محبوب دے تمامی حال ہے
آن کے بشیر توں کتاب لین گے
وکھو وکھ اپنے ثبوت دے رہیاں
اہدے وچ سیاست دا سارا حال ہے
لگیاں جناح نوں جس گلوں بھنڈیاں
''خون دیاں ندیاں'' لکایا نام ہے
اولویں اولویں حالتاں سنایاں بیتیاں
چھاپکے زمانے نوں سنایاں جانیاں
دنیا مربھی جویں ہیرڑے دور دی
اولویں، اولویں اوس دا بیان کر دا
سینیاں دے وچوں گولیاں جیویں لنگھیاں
ہند نال جس طرح لگایا جوڑ کے
نقشہ وکھالیا میں سارے کیڈ دا
وکھو وکھ گلاں ساریاں لکھایاں نے
جہڑے سب ہوئے چھپکے تیار ہے
چٹھیاں بشیر احمد لوں پونیاں
وکھو وکھ فیر انہاں دے اندازے لالوو

جنہاں نے حج نہیں کیتا

تے اپنیاں اکھیاں نال مکے مدینے دیاں زیارتاں نہیں کیتیاں . اوہ ساڈے کولوں ملک بشیر احمد دی چھپی ہوئی تے حاجی چراغدین جونیکے والا دی بنی ہوئی کتاب

مدینے دے موتی

منگوا کے تے پڑھ لین۔ کتاب ''مدینے دے موتی'' دے وچ مکے تے مدینے دیاں ساریاں

زیارتاں تے ویکھن والیاں چیزاں دا پورا پورا تے صحیح حال لکھیا گیا ہے۔ ایس کتاب
دا مصنف جدوں حج کرن گیا سی تے اوتھے بیٹھ کے مکے شریف تے مدینے شریف دے
سارے حالات تے واقعات تے تاریخاں لکھ لیا یا سی۔ تاکہ اگوں پنجاب دے حاجی جدوں
خدا دے گھر دا حج کرن آون تے ایہہ کتاب پڑھ کے سبھے چیزاں ویکھ لین تے ساریاں
زیارتاں کرلین تے جیہڑے بھیناں بھائی حج کرن دی توفیق نہیں رکھدے اوہ اپنیاں
گھراں دے وچ بیٹھ کے اوتھوں دے مکمل تے پورے حالات پڑھ کے دل دی تسلی کرلین

"مدینے دے موتی"

دی کتاب حاجیاں واسطے رہبر کامل اے تے سب مسلمان بھیناں بھراواں دے دلاں وچ
عشق رسولؐ دا بھانبڑ بالن والی کتاب اے۔ ایس کتاب دے وچ مکے مدینے۔ رسول
کریمؐ، اصحاباں، نبیاں، تے پیغمبراں دیاں اک سو تے اک حکائتاں نے جنہانوں پڑھ کے گھر
بیٹھیاں ای پیارے رسول دے پیارے نظارے تے جلوے پئے ویکھن تے دل دی تسلی کرلین
ہر مسلمان بھین بھائی واسطے ایس کتاب دا پڑھنا، سننا تے سنانا ثواب دا کم اے۔ ایس
واسطے اج ای ایہ کتاب خرید کے مکے تے مدینے دے میلے دا لطف اٹھاؤ۔ قیمت صرف
تین روپے۔ محصولڈاک ۱۲؍

میلیاں وچوں میلہ مکے دا

جتھے سارے جگ تے جہان دے مسلمان پہنچن دی آس لائی بیٹھے نے اوہ کیہڑا مسلمان اے جیہڑا مکے دا میلہ ویکھن دی آس نہ رکھدا ہووے تے

"مکے دا میلہ"

ویکھن نوں دل نہ ترسدا ہووے

سارے جگ تے جہان وچ کیہڑا مسلمان اے جیہدے دل وچ مکے دا میلہ ویکھن دی تاہنگ نہیں۔ سچ سچ تے ایہ گل اے

۵ حاجی چلے حج نوں تے ہویاں منظوریاں ۔ آساں کدے ساڈیاں وی ہون گیاں پوریاں

جدوں نصیباں والے لوک حج کرن پنجاب وچوں جاندے نے تے اوہناں دے ہتھاں وچ ملک بشیر احمد دی چھپی ہوئی
کتاب "مکے دا میلہ" ہندی اے تے جیہڑے میرے ورگے مکے دا میلہ اپنیاں اکھاں نال نہیں ویکھ سکدے اوہ گھر
بیٹھیاں ای ملک بشیر احمد دی چھپی ہوئی کتاب "مکے دا میلہ" پڑھ پڑھ کے اپنا دل پرچا لیندے نے۔
"مکے دا میلہ" پڑھ کے حج دا حج تے ونج دا ونج ہو جاندا اے۔ قیمت صرف تین روپے محصولڈاک ۱۲؍

ملنے کا پتہ:۔ ملک بشیر احمد اینڈ سنز تاجران کتب و پبلشرز کشمیری بازار لاہور

مولوی عبدالستار دی کتاب قصص المحسنین

واہ سبحان اللہ بڑی اچھی تے بڑی سوادی کتاب اے

مولوی غلام رسولؒ دی احسن القصص

بڑی مزیدار۔ بڑی چنگی تے بڑی درد ناک تے بڑی علم والی عام فہم کتاب اے تے

دائم قادری دی کتاب یوسفؑ زلیخا

دی بڑا اِک داتان لگا کے لکھی گئی اے تے پنجابی دے شوقیناں نے اوہنوں پڑھ کے ملاوتی اے۔ پر دوستو سچی گل تاں ایہہ ہے۔ کہ جیسی کتاب

بشیر احمد نے یوسفؑ دی لکھی اے

ایسی کتاب اجتک کسے شاعر نے نہیں لکھی۔ اِک واری پڑھو تے سو واری پڑھن تے جی کردا اے سو واری پڑھو تے فیر بھی دل نہیں جے رجدا۔ اَن پڑھ لوگ ایس کتاب نوں اک واری سُن کے تے ہر وقت کتاب پڑھن والیاں دیاں منتاں خوشامداں پئے کر دے نے کہ اک واری تاں ہور سنا دے تے پڑھیا ایس نوں بار بار سن کے تے بڑی خوش ہوندی اے۔ جے تساں بشیر احمد دی یوسف زلیخا دی کتاب نہیں پڑھی تے کجھ وی نہیں پڑھیا۔ جے تساں اج تک ایہ کتاب نہیں سُنی تے کجھ وی نہیں سُنیا۔

ابیات بشیر احمدؒ

ہوئی ملک بشیر دی ایہہ کتاب تیار
تِن قسم دے شعر نے ایسدے اندر جان
جیونکر اگے شاعراں لکھے شعر تمام
اندر ایس کتاب دے شعر سوادی جان
مولوی عبدالستار دی طرز سریلی جان
دائم نے جس طرز تے لکھی ہوئی کتاب

اہنوں اگاں چلاوناں اللہ دے اختیار
اندر مٹھی طرز دے ہوئے سب بیان
پڑھدی سُندی ایسنوں آکے دنیا عام
نال شوق دے پڑھیگا اسنوں گل جہان
لطف زیادہ آوسی سُنے لا کے کان
اوہ بھی طرز موجود ہے پورے نال حساب

بیشک دائم اپنا ہے لگایا تان !!
کیتا گیا مقابلہ پڑھکے دو تن وار !
عقلنداں دے پاس میں شعر کراں اظہار
شعر لکھاں میں دائم دا پہلا فقرہ آن
جدم یوسف ویچیا بھائیاں جنگل وچہ

لیکن شعر بشیرؔ دے اسنوں اول جان
بلکہ شعر بشیرؔ دے بڑے سوادی یار
آپے دوست لین گے سچوں جھوٹھ نتار
دوجا شعر بشیرؔ دے پڑھکے کل جہان
حال لکھیجے کسطرح دلی پیا ہووے ترچہ.

دائمؔ نے اپنی کتاب وچہ لکھیا اے سہ

بھائی آکھدے یوسفنوں ویچ دیئے گے کرن بلند اعلان بھائی
مالک کہیا میں ہاں خریدار اس دا لیسان سانجھ کرکے بندیوان بھائی
تھوڑے جیہے کجھ بیلیو درم ناقص اتنا لکھیا وچہ قرآن بھائی.
کہیا ابن عباس نے ویہ درماں ہور دوہ کوئی گھٹ سنان بھائی
بھائیاں آکھیا تاجرا مل تھوڑا مالک آکھیا صاف بیان بھائی
ایہو درم کھوٹے میرنے کول آہے تسیں من لو نال ایمان بھائی
لکھیا بیٹھ شمعون نے بیعنامہ بھائی. رل اُتے جہاں لان بھائی.
دائمؔ ہوبے عذر مسکین بردہ بادشاہ ول کرے دھیان بھائی.

دائمؔ دا بیان ایتھے ختم ہویا تے ہن ایس دے مقابلے تے بشیرؔ دا بیان پڑھو. تے ایمان داری نال فیصلہ کرو کہ کتنا اچھا بیان اے تے ایسے اک بیان توں دیگ وچوں دانہ ٹوہ لوؤ تے پھلاں دی خوشبو توں عطر دی شیشی دی خوشبو دا اندازہ لگا لوؤ. بشیرؔ دا بیان ایہہ اے. شعر سہ

کہیا مالک سوداگر نے بول موہنوں بردہ تسیں جے ویچنا چاہوندے ہو
دسو لوکے ایہدا لوگے کی قیمت کنی کو ایہدی پاوندے ہو !!
عادت جھوٹھیاں خواباں دی دسدے جے نالے چور بھی اہنوں بناوندے ہو
بریاں عادتاں والے دا دیاں میں کی صاحبزادیو مینوں شرماوندے ہو
بھائی کہن سوداگر نوں چھڈ کھہڑا عادت نہیں ساڈی جھگڑا پان والی
جو کجھ دینا ای کڈھ کے رکھ ایتھے اگاں گل کر اہدے لیجان والی
درماں ویہ اس کھوٹیاں کڈھ دھریاں راوی ایہہ روایت سناوندے نے.

ساڈھے چوداں روپیاں دیاں ویہ درماں بھائی یوسفدیاں قیمتاں پاوندے نے
جلعیں چوراندے کپڑے وکن لگے لوکی ٹوانگاندے گز بناوندے نے
جلدوں نظر پسند نہ رب کردا اک کوڈیوں لعل وکاوندے نے
لرزہ کھاکے زمیں کمزور ہوگئی عرش ربدا بھی ڈولے کھان لگا
ساڈھے چوں روپیانلے وچہ لوکو یوسف ربدا نبی وکان لگا

پرکھ کر وکھاں سمجھ کے بہ کے نال دھیان
اندر اس مضمون دے آہی ایہہ تاثیر
سارے ایس کتاب دے ایسے نے مضمون
خوب نظارے آوسن ایہے پڑھیاں یار
خواباں دا احوال بھی بڑا سوادی جان
پھیر سوال یعقوبدے جو بکھیا ڑاں نال
پھر جو ماں دی قبر تے یوسف ڈگا آن
پھر یوسف نوں مصر وچہ جلدوں سوداگر آن
جو تفصیل حساب دی ہوئی قیمت مکمل
کیتی اجتک کسے نہ قیمت دی تفصیل!
جو بنیا داں بجھیاں اندر ایس کتاب
جہڑے اسنوں پڑھنگے شعر کرن گے یاد
ایسے شعر رنگیلڑے جسدا نہیں شمار
ہر کوئی پڑھکے شعرنوں ہوویگا خوشحال
یارب تیرے فضلدی رکھاں آس امید
دنیا فانی چھڈکے قبریں ہون مقام
مددگاری ربدی اوتھے چاہیئے آن
اچھا شکر خدا دا کرنا لکھ ہزار!
کیتی ملک بشیر نے ایہ کتاب تمام
شروع خدادے نام توں خاتمہ نال ایمان

شعر دوہانلے پرکھ کے کرنی غور پچھان
شروع خدادے نام توں نال ایمان اخیر
کھڑکن وچہ جہانلے جیونکر ٹیلی فون
ماشاءاللہ ایسدی ہر تھاں تے پکار
اگے حالا کھوہ دا ہویا خوب عیان
انشاءاللہ آوسی اوتھوں لطف کمال
اوتھے بھی اک ہجر دا ہوندا بحر روان
آکے دھریا ویچنا اسدا کی بیان
اوہ بھی آکے دسیا حال حوالہ کل
سب کجھ حالا لکھیا جو کجھ طول طویل
ایس طریقے نال نہ لکھیا کسے حساب
ہر تھاں ایسے شعر تے دیندے رہن داد
ملک بشیرا سمجھ لے ہن توں لیل نہار
پرکھ کرن گے آنکے لوکیں اکھیں نال
ایہ نہ طاقت مجھ دی نیکی کراں خرید
اوتھے جاکے ہون گے سخت حساب تمام
جے رب خالق آن کے اوتھے دے امان
جسدے قبضے وچہ ہے ایہ سارا سنسار
انشاءاللہ ایسنوں پڑھسن لوکیں عام
خامی نہ وچہ ایسدے کڈھے ملک جہان

عاجز بندہ رب دا اتنی کرے پکار ! | نیت آپو اپنی اللہ لاوے پار ! !
ملک بشیرا آن کے ایتھے مکے گل ! | ڈر کے سچے رب توں سدھے رستے چل

خون دیاں ندیاں

رحمت کردے حال میرے تے یارب خالق باری
اجتک شاعر کوئی نہیں اُٹھیا پاکستان پنجابوں
نثراں دیوچ تھوڑا بہتا لوکاں حال لکھایا
پاکستان ملک دی ایہ میں نویں تاریخ بنائی
ایہ تاریخ منگونی ہووے اگر کسے نے بھائی
کل بیان مکمل ہوسی اسوچ حالا سارا
امرتسر تے ترنتارن وچہ ہویاں جویں لڑائیاں
جیکوں حملے مسلماناں تے جگہ جگہ تے ہوئے
کویں نہتے مسلماناں تے گولیاں سکھ چلاون
پٹی چوہلہ کیکوں اُٹھے نال سکھاں دے لڑکے
بوہ دے مسلماناں تے کردے کیکوں سکھ چڑہائی
پنج سو مسلماناں تے چڑھ کے سکھ بارہ سو آیا
ہندواں کیتی نال اساڈے کیکوں بے ایمانی
کویں گیا گورداسپور یدا ضلع اساتھوں بھائی
ریڈکلف دی بے انصافی کویں ولانوچہ رڑکی
کویں حکومت ہند نے کیتے مسلم بے ہتھیارے
کویں سکھاں نے ڈکیاں ریلاں امرتسر لدھیانے
کویں انبالے پھو[illegible]ں گڈی مسلماناں دی آئی
بابو گارڈ پولیس [illegible]ہناندی کون کرے انکاری
بچیاندے ہتھ کٹ کے سکھاں ماواں ہتھ پھڑائے
ساڈے ہتھ تے پیر جکڑ کے کویں کسے نے بھائی
شہر قصور کویں دروازہ بنجیاں پاکستانی
کس نے ستلج کولوں ٹر کے قلم بیٹھاں لوں ستی

اپنے فضلوں پوری کردے ایہ تصنیف پیاری
جیہنے ہووے پاکستانی لکھی تاریخ حسابوں
پورا نقشہ نظماں اندر نہیں کسے نے لاہیا
ملک بشیر احمد نے جہڑی وچہ لاہور چھپائی
ملک بشیر احمد توں جاوے ایہ کتاب منگائی
قسم خدا دی جیہڑے پڑھسیں جاگن زخم دوبارہ
کر تفصیل تمامی گلاں اسدے وچہ لکھایاں
راہواندیوچہ تھاں تھاں اُتے خون کسطرح چھوئے
کیکوں مسلم شیر بہادر اگے سینے ڈاہون
برج مہانیوں جتھہ سکھاندا کیکون آوے چڑھکے
اگوں مسلماناں نے کیتی ڈٹکے کویں لڑائی
مسلماناں نے کویں سکھاندا بھرکے پور کھپایا
کویں گیا کشمیر اساتھوں لکھی کل کہانی
ایہ تحصیل شکرگڑھ ساتوں کس تجویزوں آئی
موگے تے جگراواں اندر کیکوں گولی کھڑکی
کیکوں سکھاں گھیر گھیر کے مسلمان سن مارے
کویں لیٹے کویں مرتجے مسلم لوگ نمانے
کویں جالندھر آوندیاں سکھاں گولیاں نال اڈائی
جتھہ سکھاندا کرے اشارہ جاوے ریل کھلاہی
ایہ گل کہندے ماں بچے دی لالچ لگی جائے
ہندواں سکھاندے ہتھ کیکوں چا تلوار پھڑائی
جاوے تھانے اودھر کیتے کسدی بے ایمانی
کھا لڑا بھکھی ونڈ نکالیا کیم کرن تے پٹی

دے تحصیلاں ساڈیاں کیکوں ہندوستانے جڑیاں
کویں تحصیل پٹھانکوٹ دی راہ کشمیر بنایا
مسلماناں دے بھادی شامت کویں اچانک آئی
کیکوں مسلماناں دے کولوں سکھاں لڑکیاں کھوہیاں
الفوں لیکے یے تک ساری جال حقیقت پائی
ایہ تاریخ لکھن دا مقصد میرے دلدا جانی
ہیں ہس گل نوں یاد رکھن لئی ایہ کتاب بنائی
وخوندیاں ندیاں میں اسدا ایہے نام رکھایا
ہراک حصہ وکھرا اہدا بھائیو چھپ گیا اے
اٹھے جلداں وکھرو وکھری لوکی پڑھن پیاروں
مسلماناں نوں پتہ رہویگا ایسطرح نال بھائی
پڑھکے یاد کرن گے گلاں مسلماناں دے بچے
انشاءاللہ سنکے مومن اگاں نہ دھوکا کھاون
پاکستان بنن دی اسدے اندر حالت ساری
جنے ہووے اٹھے جلداں ایہ کتاب منگونی
کیونکہ اسنوں چھاپن والا اسدے باجہ نہ کائی
ہور کسینوں حق نہ حاصل ایہ کتاب چھپاوے
سولہ روپے دے اٹھے حصے اسدے کولوں آون
پہلا حصہ مل لیجا کے جیکوئی پڑھے پڑھائے
دیگ وچوں اک دانہ ٹوہیاں پتہ تمامی لگے
انشاءاللہ لوگ پڑھن جد میریاں شعراں تائیں

ہن تک بہت تقاضا کیتا اے پچھاں نہ مڑیاں
ہری سنگھ نے کیکوں خطرہ مسلماناں نوں پایا
وچ کپور تھلے دے گولی سکھاں جدوں چلائی
وچہ کتاب لکھیجیاں سبھے جو جو گلاں ہویاں
اپنے ولوں کوشش کرکے گل نہ چھڈی کائی
ایہ کانوں بھل نہ جاوے ہوکے گل پرانی
جہڑی ملک بشیر احمد نے وچ لاہور چھپائی
اون جلن دا سارا حالا اسدے وچ لکھایا
استوں اگے مڑ اٹھویں تک جوڑ چراغ سناوے
غیرتمندی قائم رہیگی ایس وسیلے پاروں
پاکستان بناون خاطر ایہ بنیاد ٹکائی
اگاں تاریخاں یاد رہن گیاں ایسے واقعہ سچے
نہ ایہ اپنا حق کسیتوں جیوندی جان کھوہاون
دلوچہ جوش کریگی پیدا ایہ کتاب ہماری
ملک بشیر احمد دے تائیں چٹھی لکھ کے پاوی
اسنے نے فرمائش پاکے ایتھوں ایہ بنوائی
جسنوں لوڑ ضرورت ہووے اوسیتوں منگواوے
منی آرڈر تے پیسے بھیجن بیٹھے گھر منگواون
دوجے حصے دا پھر آرڈر آپے لکھ کے پاوے
نہیں ضرورت گل کرن دی ہن کہ ایدوں اگے
جگروں پار نکل کے جاون وہ مدا ندیاں آہیں

گل بھل نہ جانا

گل بھلن والی تے وی نہیں

جدوں پاکستان بنیاں جدوں پنجاب تقسیم ہویا۔ جدوں مسلماناں دے خون نال ہولی کھیڈی

گئی۔ جدوں جواناں نوں گلی کوچیاں، رستیاں، راہواں، کھیتاں تے سڑکاں وچہ شہید کیتا
جدوں ہزاراں مسلماناں دیاں لاشاں سڑکاں تے بے گور و کفن رُلدیاں سن۔ جدوں بچیاں نوں
ماواں دیاں گودیاں وچوں چھین کے شہید کر کے نیزیاں دیاں نوکاں تے ٹنگیا گیا۔ جدوں
ماپیاں کولوں نوجوان دھیاں تے بھائیاں کولوں بھیناں وچھوڑ کے تے اہناں دیاں بے عزتیاں کیتیاں
گیاں۔ جدوں چار چوفیرے پنجاب دی دھرتی تے مسلماناں دیاں لاشاں ای لاشاں نظر آوندیاں
سن تے مسلماناں دے خون دیاں ندیاں وگدیاں سن۔ جدوں اجاڑاں وچہ گڈیاں ڈک کے تے مسلماناں دا
بچہ بچہ شہید کر دتا جاندا سی۔ جدوں پنجاب دیاں دریاواں دا پانی مسلماناں دے خون نال لال وگدا
سی جد پردے دار تے عزت والیاں ہزاراں نوجواناں لڑکیاں نے اپنی عزت بچان لئی کھوہاں دے وچہ
چھالاں مار کے تے جاناں دتیاں۔ جدوں مسلماناں دے گھراں گلیاں۔ کوچیاں۔ محلیاں تے پنڈاں نوں اگ لا کے
ساڑ پھوک کے سواہ کر دتے گئے۔ جدوں مسلمان گھروں بے گھر تے وطنوں بے وطن ہوئے تے مہاجراں دے لٹے
پٹے قافلے پاکستان وچہ آئے۔ ایہ ساریاں گلاں بھُلن والیاں نہیں

"سو ہیڈھی دی اِک گل"

اساں پنجاب دی تقسیم تے ۱۹۴۷ء دے قتل عام دی اک کتاب بنائی اے۔ ایس کتاب دا
ناں اے "خونیاں ندیاں" ایہ کتاب اٹھاں حصیاں وچہ مُکی اے۔ ایس کتاب وچہ۔ دہلی
نابھہ، پٹیالہ، جیند، فریدکوٹ، کپورتھلہ، الور۔ بھرت پور، گوڑگانویں، رہتک، حصار
کرنال، انبالے، لدھیانے، جالندھر، ہوشیار پور، فیروز پور، گورداسپور تے امرتسر دے
پنڈ پنڈ تے شہر شہر دے مسلماناں دی تباہی۔ بربادی تے قتل عام دے دردناک
حالات لکھے گئے نے۔ ایہہ ساریاں درد کہانیاں بھُلن والیاں نہیں۔ ۱۹۴۷ء وچہ جہڑے
بچے ساہن اوہ جوان ہو گئے۔ جہڑے جوان ساہن اوہ بڈھے ہو گئے تے بڈھڑے بابے
تے بڈھڑیاں مایاں اوہناں گلاں نوں یاد کر کے تے ہوکے بھر بھر کے مر گئے تے اگوں
تھوڑیاں سالاں تک ۱۹۴۷ء دیاں ہڈ بیتیاں تے جگ بیتیاں بیان کرن والے تھوڑے
لگ ہی رہ جان گے۔ ایس واسطے تسی اکوار کوڑا اگھٹ کر کے کتاب "خونیاں ندیاں"
دے سارے حصے اک اک کر کے خرید لوو۔ تاکہ تہاڈیاں بچیاں کول کوئی تے پرانی یادگار
رہ جاوے۔ مکمل کتاب ۸ حصے قیمت ہر حصہ ۲/۸ دو روپے اٹھ آنے ڈاک خرچ علاوہ قیمت مکمل کتاب ۱۸ اٹھارہ روپے محصول ڈاک معاف